

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

MATTA

İsa Mesih'in soy kaydı

(Luka 3:23-28)

1 İbrahim'in ve Davud'un neslinden gelen İsa Mesih'in soy kaydı:

²İbrahim İshak'ın babasıydı. İshak Yakub'un babasıydı. Yakub, Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı.

³Yahuda Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı. Peres Hesron'un babasıydı. Hesron Ram'ın babasıydı.

⁴Ram Amminadav'ın babasıydı. Amminadav Nahşon'un babasıydı. Nahşon Salmon'un babasıydı.

⁵Salmon Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı. Boaz Rut'tan doğan Oved'in babasıydı. Oved İşay'ın babasıydı.

⁶İşay, Kral Davud'un babasıydı. Davud, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı. ⁷Süleyman Rehavam'ın babasıydı. Rehavam Aviya'nın babasıydı. Aviya Asa'nın babasıydı. ⁸Asa Yehoşafat'ın babasıydı. Yehoşafat Yoram'ın babasıydı. Yoram Uzziya'nın babasıydı. ⁹Uzziya Yotam'ın babasıydı. Yotam Ahaz'ın babasıydı. Ahaz Hizkiya'nın babasıydı. ¹⁰Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı. Manaşşe Amon'un babasıydı. Amon Yoşiya'nın babasıydı. ¹¹Yoşiya, Yehoyakin'in ve kardeşlerinin babasıydı. Bunlar, Babil Sürgünü* zamanında doğdular. ¹²Yehoyakin, Babil Sürgünü'nden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı. Şealtiel de Zerubbabil'in babasıydı. ¹³Zerubbabil Avihud'un babasıydı. Avihud Elyakim'in babasıydı. Elyakim Azor'un babasıydı. ¹⁴Azor Sadok'un

babasıydı. Sadok Ahim'in babasıydı. Ahim Elihud'un babasıydı. ¹⁵Elihud Elazar'ın babasıydı. Elazar Mattan'ın babasıydı. Mattan Yakub'un babasıydı. ¹⁶Yakub Yusuf'un babasıydı. Yusuf Meryem'in kocasıydı. Meryem'den Mesih diye bilinen İsa dünyaya geldi.

¹⁷Böylece İbrahim'den Davud'a kadar on dört nesil, Davud'dan İsrailoğullarının Babil'e sürülmesine kadar on dört nesil, Babil Sürgünü'nden Mesih'e kadar on dört nesil geçti.

İsa Mesih'in dünyaya gelişi

(Luka 2:1-7)

¹⁸İsa Mesih'in dünyaya gelmesi şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Fakat evlenmelerinden önce Meryem'in Mukaddes Ruh vasıtasıyla hamile olduğu anlaşıldı. ¹⁹Meryem'in nişanlısı Yusuf sâlih bir adamdı. Onu herkesin önünde utandırmak istemedi; nişanı sessizce bozmaya karar verdi.

²⁰Böyle düşününce Rab'bin meleği Yusuf'a rüyada görüldü; ona şöyle dedi: "Davud oğlu Yusuf, Meryem'le evlenmekten çekinme. Onun rahmindeki, Mukaddes Ruh'tandır. ²¹Meryem bir oğul doğuracak, O'nun adını İsa† koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak."

²²Böylece Rab'bin Yeşaya Peygamber'in ağızıyla söylediği şu sözler yerine geldi: ²³"Kız hamile kalacak ve bir oğul doğuracak. Çocuğa İmmanuel adını verecekler."[‡]

İmmanuel, 'Allah bizimle' demektir.

²⁴Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin dediğini yaptı. Meryem'le evlendi.

²⁵Fakat çocuk doğuncaya kadar

***1:11 Babil Sürgünü:** Babil Kralı Nebukadnessar İ.Ö. 586'da Kudüs'ü yerle bir etti ve halkı Babil'e sürdü.

†**1:21 İsa:** "Rab Kurtarır" anlamına gelir.

‡**1:23 Yeşaya** 7:14

Meryem'e el sürmedi. Doğan çocuğa İsa adını verdi.

Müneccimlerin ziyareti

2 İsa, Kral Hirodes'in zamanında Yahudiye bölgesindeki Beytlehem şehrinde doğdu. Doğumundan sonra doğulu müneccimler Kudüs'e geldi. ² Bunlar halka şunu sordu: "Yahudilerin kralı olarak dünyaya gelen çocuk nerede? O'nun doğduğunu gösteren yıldızı gördük, O'na secde etmeye geldik."

³ Kral Hirodes bunu duydu, bütün Kudüs halkıyla birlikte telaşa kapıldı.

⁴ Bütün başrahipleri ve din âlimlerini bir araya topladı. Onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. ⁵ Onlar şöyle cevap verdiler: "Yahudiye'deki Beytlehem şehrinde. Çünkü Allah eski peygamberlerden biri vasıtasıyla şöyle dedi:

⁶ 'Sen, ey Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda beylikleri arasında hiç de önemsiz değilsin.

Çünkü halkım İsrailoğullarını güdecek önder senden çıkacak."⁴

⁷ Hirodes müneccimleri çağırarak onlarla gizlice görüştü. Yıldızı kesin olarak ilk ne zaman gördüklerini sordu.

⁸ Sonra müneccimlere şöyle dedi: "Gidin, çocukla ilgili her şeyi araştırın. O'nu bulduğunuzda haber verin. Ben de geleyim, O'nun önünde secde edeyim." Sonra onları Beytlehem'e gönderdi.

⁹ Müneccimler kralın emrine uyarak gittiler. Daha önce gördükleri yıldız onlara yol gösterdi. Çocuğun bulunduğu yerin üzerine gelince durdu. ¹⁰ Yıldızın durduğunu görünce büyük sevinç duydular.

¹¹ Eve girdiler, çocukla annesi Meryem'i gördüler. O'nun önünde

yere kapanarak secde ettiler. Hazine sandıklarını açtılar, O'na hediyeler sundular. Bu hediyeler altın, günnük ve mürdü. ¹² Sonra Allah onları Hirodes'e dönmeleri için rüyada uyardı. Bu sebeple ülkelerine başka yoldan döndüler.

İsa ve ailesi Mısır'a kaçıyor

¹³ Müneccimler gittikten sonra Rab'bin meleği rüyada Yusuf'a göründü. Ona şöyle dedi: "Kalk! Çocuğu ve annesini al, Mısır'a kaç. Hirodes çocuğu öldürmek istiyor. Yakında O'nu aratmaya başlayacak. Ben haber verene kadar Mısır'da kalın" dedi.

¹⁴ Bunun üzerine Yusuf o gece çocukla annesini yanına aldı, Mısır'a doğru yola koyuldu. ¹⁵ Hirodes ölene kadar Mısır'da kaldılar. Böylece Rab'bin eski peygamberin ağzından söylediği şu söz yerine geldi: "Oğlumu Mısır'dan dönmeye çağırdım."⁸

¹⁶ Hirodes müneccimlerin kendisini aldattığını anlayınca öfkeden deliye döndü. Müneccimlerden çocuğun doğduğu zamanı öğrenmişti. Buna dayanarak Beytlehem ve yöresinde dünyaya gelen iki yaş ve altındaki bütün erkek çocukların öldürülmesini emretti. ¹⁷ Böylece Allah'ın Yeremya Peygamber'in ağzından söylediği söz yerine geldi:

¹⁸ "Rama'da ağlama sesi ve korkunç feryatlar duyuldu,
Çocukları için feryat eden Rahel'i kimse teselli edemiyor;
Çünkü onlar artık yok."^{**}

İsa ve Ailesi Mısır'dan dönüyor

¹⁹ Yusuf'la ailesi Mısır'dayken Hirodes öldü. Rab'bin meleği rüyasında Yusuf'a

⁴2:6 2.Samuel 5:2; 1.Tarihler 11:2; Mika 5:2

⁸2:15 Hoşea 11:1'den alıntı

^{**}2:18 Yeremya 31:15

göründü, ²⁰şöyle dedi: “Çocuğu ve annesini al, İsrail’e geri dön. Çocuğun can düşmanları öldü.”

²¹Böylece Yusuf hazırlandı, çocukla annesini alarak İsrail’e geri döndü. ²²Fakat Hirodes’in yerine oğlu Arhelas’ın Yahudiye kralı olduğunu öğrenince oraya gitmekten korktu. Allah, rüyasında onu uyarınca Celile bölgesine gitti. ²³Orada Nasıra şehrine yerleşti. Böylece Allah’ın eski peygamberlerin ağzından söylediği şu söz yerine geldi: “O’na Nasıralı denecektir.”

Yahya İsa’nın yolunu hazırlıyor

(Markos 1:1-8; Luka 3:1-18;
Yuhanna 1:19-28)

3 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye kırlarında vazedmeye başladı. ²“Tövbe edin, çünkü Semavî Hükümler yaklaştı” diyordu.

³Allah’ın Yeşaya Peygamber vasıtasıyla haber verdiği kişi Yahya’dır. Yeşaya şöyle dedi: “Kırlarda biri haykırıyor: ‘Rab’bin yolunu hazırlayın, geçeceği yerleri düzeltin.’”^{††}

⁴Yahya’nın abası deve kılındandı, belinde deri kuşak vardı. Yaban balı ve çekirge yerdı. ⁵Kudüs’ten, Yahudiye’nin her tarafından ve Şeria Irmağı civarından insanlar Yahya’ya akın ediyordu. ⁶Günahlarını itiraf ediyor ve Yahya tarafından Şeria Irmağı’nda vaftiz ediliyorlardı.

⁷Ferisi ve Saduki mezheplerine bağlı birçok insan da Yahya’ya gelip vaftiz olmak istedi. Yahya onlara, “Ey engerekler soyu! Allah’ın gazabından kaçabileceğinizi kim söyledi? ⁸Artık tövbeye yarasız şekilde yaşayın. ⁹‘Biz İbrahim’in soyunuz’ demeye kalkmayın. Bu boş

bir düşüncedir. Bilin ki, Allah İbrahim’e şu taşlardan bile çocuklar yapabilir. ¹⁰Siz işe yaramayan ağaçlara benziyorsunuz. Balta ağaçların köküne dayandı. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılacaktır. ¹¹Ben sizi suyla vaftiz ediyorum. Bu sizin artık tövbekâr olduğunuzu gösterir. Fakat benden çok daha üstün biri gelecek. Ben O’nun çarıklarını taşımaya bile lâıyk değilim. O, sizi Mukaddes Ruh’la ve ateşe vaftiz edecek. ¹²Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek. Buğdayını ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.”^{‡‡}

İsa vaftiz oluyor

(Markos 1:9-11; Luka 3:21-22)

¹³Bu sırada İsa, Celile bölgesinden Şeria Irmağı’na, Yahya’nın bulunduğu yere geldi. Vaftiz olmak istedi. ¹⁴Fakat Yahya buna engel olmaya çalıştı. “Vaftiz olmak için neden bana geliyorsun? Vaftiz için asıl benim sana gelmem gerekir” dedi.

¹⁵İsa, “Şimdilik böyle olsun. Böyle yaparak Allah’ın istediği her şeyi eksiksizce yerine getirmeliyiz” diye cevap verdi. Bunun üzerine Yahya, İsa’nın isteğini kabul etti.

¹⁶Böylece İsa vaftiz oldu. Sudan çıkar çıkmaz göğün yarıldığını ve Allah’ın Ruhunun bir güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. ¹⁷Semadan bir ses duyuldu: “Sevgili semavî Oğlum budur. O’ndan razıyım” dedi.

Şeytan, İsa’yı ayartmaya çalışıyor

(Markos 1:12-13; Luka 4:1-13)

4 Sonra Mukaddes Ruh, İsa’yı kıra götürdü. İblis orada İsa’yı ayartmaya çalıştı. ²İsa kırk gün kırk gece oruç tuttu. Bu süre sonunda acıktı. ³Ayartıcı,

^{††}3:3 Yeşaya 40:3

^{‡‡}3:12 Burada iyi insanla kötü insanın ayırt edilmesi anlatılıyor. Buğday kurtulan iyi insanları, yakılan saman ise ebediyen helâk olanları temsil eder.

İsa'ya yaklaştı, "Eğer Allah'ın semavî Oğlu'ysan emret, şu taşlar ekmek olsun" dedi.

⁴İsa cevap verdi: "Tevrat'ta şöyle yazılmıştır:

'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Allah'ın ağzından çıkan her bir kelâmla yaşar.'"^{¶¶}

⁵Daha sonra İblis, İsa'yı mukaddes şehir Kudüs'e götürdü, mabedin en yüksek yerine çıkardı. ⁶İsa'ya şöyle dedi: "Eğer Allah'ın semavî Oğlu'ysan kendini aşağı at, çünkü Zebur'da şöyle yazılmıştır:

'Allah meleklerine emredercek; onlar seni elleriyle tutacaklar, ayağın taşa bile çarpmayacak.'"^{§§}

⁷İsa cevap verdi: "Tevrat'ta şöyle yazılmıştır:

'Rab Allahın'ı imtihan etme.'*

⁸Bundan sonra İblis, İsa'yı çok yüksek bir dağın zirvesine çıkardı. O'na dünyanın bütün ülkelerini ve ihtişamını gösterdi. ⁹İsa'ya, "Eğer eğilip bana secde edersen bütün bunları sana vereceğim" dedi.

¹⁰İsa, "Defol, Şeytan!" dedi, "Tevrat'ta şöyle yazılmıştır:

'Yalnız Rab Allahın'a secde et, yalnız O'na kulluk et!'"[†]

¹¹O zaman İblis, İsa'nın yanından ayrıldı. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

İsa Celile'de faaliyetlerine başlıyor

(Markos 1:14-15; Luka 4:14-15)

¹²İsa, Yahya'nın zindana atıldığını duydu, Celile'ye geri döndü. ¹³Fakat Nasıra şehrine değil, Celile Gölü kıyısındaki Kafarnahum'a gidip yerleşti. Kafarnahum şehri, Zevulun ve Naftali

yöresindedir. ¹⁴Bu olay sayesinde Yeşaya Peygamber'in şu sözleri yerine geldi:

¹⁵"Dinleyin, Zevulun ve Naftali yöreleri, Şeria Irmağı ötesindeki ve deniz yolundaki bölgeler,

Diğer halkların yaşadığı Celile!

¹⁶Ruhani karanlık içindeki halk büyük bir ışık gördü.

Ölüm gölgesinde yaşayanların üzerine nur doğdu."[‡]

¹⁷Bundan sonra İsa şöyle vazetmeye başladı: "Tövbe edin, çünkü Semavî Hükümlerlik yaklaştı."

İsa ilk şakirtlerini seçiyor

(Markos 1:16-20; Luka 5:1-11)

¹⁸İsa Celile Gölü'nün kıyısında yürürken iki kardeş gördü. Bunlar Simun ile Andreas'tı. Simun'un öteki adı Petrus'tur. Bu iki kardeş balıkçıydı, göle ağlarını seriyorlardı. ¹⁹İsa onlara, "Peşimden gelin; size balık yerine insan tutmayı öğreteceğim" dedi. ²⁰Onlar da hemen ağlarını bıraktılar, İsa'nın peşinden gittiler.

²¹İsa göl kıyısında yürümeye devam etti. Yol üzerinde Zebedi'nin oğulları Yakub'la Yuhanna adında iki kardeş daha gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede oturmuş ağlarını tamir ediyorlardı. İsa bu kardeşleri de çağırdı. ²²Onlar da hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın peşinden gittiler.

İsa hastalara şifa veriyor

(Luka 6:17-19)

²³İsa, Celile bölgesinin her yanını dolaştı. Havralarda vaaz ediyor, Semavî Hükümlerlik'la ilgili müjdeyi duyuruy-

^{¶¶}4:4 Yasa'nın Tekrarı 8:3

^{§§}4:6 Mezmur 91:11-12

*4:7 Yasa'nın Tekrarı 6:16

†4:10 Yasa'nın Tekrarı 6:13

‡4:16 Yeşaya 9:1-2

ordu. Gittiği yerlerde rastladığı her türlü hastalığı ve sakatlığı iyileştiriyordu. ²⁴İsa'nın ünü bütün Suriye bölgesine yayıldı. O'na çeşitli hastalıklara yakalananları, acı içinde kıvrananları getirdiler. Bunlar arasında cinliler, saralılar ve felçliler vardı. İsa hepsine şifa verdi. ²⁵Celile'den, Dekapolis'ten, Kudüs'ten, Yahudiye'den ve Şeria İrmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun peşinden gidiyordu.

Dağdaki vaaz

(Luka 6:20-23)

5 İsa kalabalıkları görünce çıkıp dağın yamacına oturdu. Şakirtleri de O'nun yanına geldiler. ²Şöyle vazetmeye başladı:

³“Maddi ve manevi ihtiyaçları için Allah'a güvenenlere ne mutlu!

Çünkü Semavî Hükümranlık onlarındır.

⁴Şimdi kederli olanlara ne mutlu!

Çünkü Allah onları teselli edecek.

⁵Yumuşak huylu olanlara ne mutlu!

Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar!

⁶Doğruluğa acıkıp susayanlara ne mutlu!

Çünkü Allah onların bu hasretini giderecek.

⁷Başkalarına merhamet edenlere ne mutlu!

Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

⁸Kalbi temiz olanlara ne mutlu!

Çünkü onlar Allah'ı görecekler.

⁹Barışı sağlayanlara ne mutlu!

Çünkü onlara Allah'ın evlâtları denecek.

¹⁰Doğru olanı yaptığı için zulüm görenlere ne mutlu!

Çünkü Semavî Hükümranlık onlarındır.

¹¹“Peşimden geldiğiniz için insanlar size hakaret edecekler, zulmedecekler. Yalan yere size türlü türlü kötü sözler söyleyecekler. O zaman ne mutlu size!

¹²Sevinçle coşun, çünkü semada mükâfatınız büyük olacaktır. Sevinin, çünkü sizden önce yaşamış peygamberlere de böyle zulmettiler.

Siz tuz ve ışıksınız

(Markos 9:50; Luka 14:34-35)

¹³“Siz dünyanın tuzusunuz. Fakat tuz etkisini kaybederse yiyecekleri artık muhafaza edemez. Hiçbir işe yaramaz; dışarı atılıp ayaklar altında çiğnenir.

¹⁴“Siz dünyanın ışığısınız. Tepe üzerine kurulu, gizlenemeyen şehir gibisiniz.

¹⁵İnsan kandil yakıp onu tahıl ölçeği altına koymaz. Kandillige koyar. Böylelikle evdeki herkes ışıktan yararlanır.

¹⁶Aynı şekilde sizin ışığınız da bütün insanları aydınlatmalıdır. Böylece herkes hayırlı amellerinizi görecek ve semavî Babanız'a hamdedecek.

Şeriat

¹⁷“Şeriatı ya da peygamberlerin sözlerini iptal etmeye geldiğimi sanmayın. Ben bunları iptal etmeye değil, tamamlamaya geldim. ¹⁸Emin olun, yer ve gök ortadan kalkmadan, her emri yerine gelmeden şeriatın tek bir harfi ya da noktası dahi yok olmayacaktır.

¹⁹“Bu sebeple en önemsiz sayılan emirlerden birini çiğneyen ve başkalarına bunu öğreten, Semavî Hükümranlık'ta en önemsiz sayılacak. Fakat bu emirlere itaat eden ve bunu öğreten, Semavî Hükümranlık'ta büyük olacak. ²⁰Emin olun, sâlih amelleriniz din âlimlerinin ve Ferisilerinkini^f aşmadıkça Semavî Hükümranlığa asla giremezsiniz.

Öfke

²¹“Atalarımıza, ‘Adam öldürme[§]. Adam öldüren, hükme müstahak

^f5:20 **Ferisiler:** Şeriatla bağlı dindar bir Yahudi mezhebi

[§]5:21 Mısır'dan Çıkış 20:13; Yasa'nın Tekrarı 5:17'den alıntı

olacaktır' dediğini duydunuz. ²²Fakat ben size şunu diyorum, kimseye öfkelenmeyin. Öfkelenen kişi hükme müstahak olacaktır. Bir kimseyi kötü sözle aşağılayan, Yüksek Meclis'in önünde hesap verecektir. Birine aptal diyen kişi, cehennem ateşini hak edecektir.

²³"Mabette, sunakta adağını sunarken birinin senden şikâyetçi olduğunu hatırlarsan ne yapacaksın? ²⁴Adağını orada bırak, git önce o kişiyle barış. Sonra gel adağını sun.

²⁵"Senden davacı olan kişiyle mahkemeye gitmeden, daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa hasmın seni hâkime, hâkim de gardiyana teslim eder. Sonra bir de bakmışsın ki, hapistesin. ²⁶Emin ol, borcunu son kuruşuna kadar ödemedi oradan çıkamazsın.

Zina

²⁷"Zina etme"^{**} emrini duydunuz. ²⁸Fakat ben size şunu diyorum, bir kadına şehvetle bakan her erkek, yüreğinde o kadınla zina ediyor demektir. ²⁹Eğer sağ gözün seni yoldan çıkarırsa, onu yerinden çıkarıp at. Çünkü bedeninin bir parçasını kaybetmek, bütün bedeninle cehenneme atılmaktan daha iyidir. ³⁰Eğer sağ elin seni yoldan çıkarırsa, onu kesip at. Çünkü bedeninin bir parçasını kaybetmek, bütün bedeninle cehenneme gitmekten daha iyidir.

Boşanma

(Matta 19:9; Markos
10:11-12; Luka 16:18)

³¹"Karısını boşayan adam, ona boşanma belgesi versin"^{††} diye

emredilmiştir. ³²Fakat ben size şunu diyorum, fuhuş dışında bir sebeple karısını boşayan, onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş sayılır.

Yemin etmek

³³"Yine atalarımıza, 'Yeminini bozma' ve 'Rab'bin huzurunda verdiği sözü yerine getir'^{‡‡} dediğini duydunuz. ³⁴Fakat ben size şunu diyorum, birine söz verdiğinizde onu yeminle pekiştirmeyin. Sema üzerine yemin etmeyin, çünkü sema Allah'ın tahtıdır. ³⁵Yeryüzü üzerine de yemin etmeyin, çünkü yeryüzü Allah'ın ayağını koyduğu taburedir. Kudüs üzerine yemin etmeyin, çünkü Kudüs kâinatın hükümdarı Allah'ın şehridir. ³⁶Başın üzerine de yemin etme, çünkü saçının tek telini ak ya da kara edemezsin. ³⁷'Evet' demek için sadece 'evet', 'hayır' demek için sadece 'hayır' deyin, yeter. Bundan fazlası Şeytan'dandır.

Kıyas

(Luka 6:29-30)

³⁸"Göze göz, dişe diş"^{¶¶} emrini duydunuz. ³⁹Fakat ben size şunu diyorum, size kötülük yapana karşılık vermeyin. Sağ yanağına vurana öteki yanağını da uzat. ⁴⁰Senden davacı olup gömleğini almak isteyen abanı da ver. ⁴¹Seni bin adım yürümeye zorlayanla iki bin adım yürü. ⁴²Senden dileyene ver. Ödünç isteyenenden yüz çevirme.

^{**}5:27 Mısır'dan Çıkış 20:14; Yasa'nın Tekrarı 5:18'den alıntı

^{††}5:31 Yasa'nın Tekrarı 24:1'den alıntı

^{‡‡}5:33 Bkz. Levililer 19:12; Çölde Sayım.30:2; Yasa'nın Tekrarı 23:21

^{¶¶}5:38 Çıkış 21:24; Levililer 24:20'den alıntı

Düşmanlarınızı sevin

(Luka 6:27-28, 32-36)

⁴³“Komşunu sev^{§§}, düşmanından nefret et” sözünü duydunuz. ⁴⁴Fakat ben size şunu diyorum, düşmanlarınızı sevin. Size zulmedenler için dua edin. ⁴⁵Eğer bunu yaparsanız, semavî Babanız'ın evlâtları olursunuz. O, iyiyi kötüyü ayırt etmeden, güneşini bütün insanların üzerine doğdurur. Yağmuru hem sâlihlerin hem de zalimlerin üzerine yağdırır. ⁴⁶Yalnızca sizi sevenleri severseniz, mükâfatı hak edecek ne yapmış olursunuz? Bunu vergiciler bile yapıyor, değil mi? ⁴⁷Yalnızca arkadaşlarınıza hal hatır sorarsanız, başkalarından ne fazlanız olur? Müşrikler de böyle yapıyor. ⁴⁸Velhasıl, semavî Babanız kâmil olduğu gibi siz de kâmil olun.

Fakirlere yardım

6“Dikkat edin! Sâlih amellerinizi başkalarına gösteriş maksadıyla yapmayın. Aksi halde semavî Babanız Allah'tan mükâfat alamazsınız. ²Fakirlere yardım ettiğiniz zaman bunu herkese duyurmayın, ikiyezlüler gibi davranmayın. Onlar birine yardım edecekleri zaman bunu havralarda ve sokaklarda tantanayla yapıyorlar. Çünkü insanların takdirini kazanmak istiyorlar. Emin olun, alacakları tek mükâfat budur. ³Fakat sen fakir birine yardım ettiğin zaman ne yaptığını en yakın arkadaşın bile bilmesin. ⁴Yardımanın gizli kalsın. O zaman gizlide yapılanı gören semavî Baban seni mükâfatlandıracaktır.

Dua

(Luka 11:2-4)

⁵“Dua ettiğiniz zaman ikiyezlüler gibi davranmayın. Onlar havralarda ve sokak başlarında durup yüksek sesle dua etmeye bayılırlar. İnsanlar onları görsün istiyorlar. Emin olun, alacakları tek mükâfat budur. ⁶Fakat sen dua ettiğin zaman odana git ve kapıyı kapa; gözle görülmeyen semavî Baba'na dua et. O zaman semavî Baban kapalı yerde yaptığın duayı duyacak ve seni mükâfatlandıracaktır.

⁷“Duanız müşriklerin duasına benzesin. Onlar hep aynı sözleri tekrarlayıp dururlar. Laf kalabalığı yaparak işitileceklerini sanırlar. ⁸Siz onlar gibi olmayın. Semavî Babanız, siz daha istemeden önce neye muhtaç olduğunuzu zaten bilir. ⁹Sizin duanız şöyle olsun:

‘Semavî Babamız, ismin takdis edilsin.

¹⁰Hükümranlığın gelsin,

semada olduğu gibi, yeryüzünde de iraden olsun.

¹¹Her gün bize rızkımızı ver.

¹²Bize kötülük yapanları affettiğimiz gibi,

Sen de bizim günahlarımızı affet.

¹³Ayartılmamıza izin verme, bizi kötü olandan koru.’

¹⁴Evet, eğer insanların size yaptığı kötülükleri bağışlarsanız semavî Babanız da sizi bağışlayacaktır. ¹⁵Fakat bağışlamazsanız o zaman semavî Babanız da sizi bağışlamayacaktır.

Oruç

¹⁶“Oruç tuttuğunuz zaman ikiyezlülerin yaptığı gibi surat asmayın. Onlar oruçlu oldukları anlaşılınsı diye miskin görünürler. Emin olun, alacakları tek mükâfat budur. ¹⁷Fakat sen oruç tuttuğunda başına yağ

§§5:43 Levililer 19:18'den alıntı

sürüp yüzünü yıka. ¹⁸Böylece gözle görülmeyen semavî Baban'dan başka kimse oruç tuttuğunu anlamaz. O zaman gizlide yapılanı gören semavî Baban seni mükâfatlandıracaktır.

Kimse iki efendiye kulluk edemez

(Luka 12:33-34; 11:34-36; 16:13)

¹⁹"Kendinize dünyevî servet biriktirmeyin. Çünkü güve ve pas onu yiyip bitirir. Ya da hırsızlar girip onu çalar. ²⁰Bunun yerine, kendinize semavî servet biriktirin. Semada ne güve ne de pas ona zarar verir. Hırsızlar da içeri girip onu çalamazlar. ²¹Servetiniz neredeyse kalbiniz de oradadır.

²²"Göz bedenin nurudur. Gözün toksa bütün bedeninin de nurlu olur. ²³Fakat ağgözlü olursan, bütün bedeninin karanlık olur. Eğer kendinde 'nur' zannettiğin şey hakikatte karanlıksa bu, karanlığın en kötüsüdür.

²⁴"Kimse iki efendiye kulluk edemez. Birini sever, diğerinden nefret eder, ya da birine sadık olur, diğerini umursamaz. Siz hem Allah'a hem de paraya kulluk edemezsiniz.

Önce Semavî Hükümranlık

(Luka 12:22-34)

²⁵"Bu yüzden size derim ki yiyecek, içecek ve giyecek için kaygılanmayın. Hayatınız yemekten, bedeniniz de giyecekten daha önemlidir. ²⁶Kuşlardan ders alın. Ekmezler, biçmezler ve ambarlara yem yığmazlar. Fakat semavî Babanız onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? ²⁷Kaygılanarak ömrünüzü bir an bile uzatamazsınız.

²⁸"Peki, neden giyecek için kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar ne de iplik eğirirler. ²⁹Fakat emin olun, zenginliği dillere destan olan Kral Süleyman bile bu çiçekler kadar güzel giyinmemişti. ³⁰Ey kit imanlılar! Allah

bugün var olup yarın ateşe atılacak otları bu kadar güzel giydirirse, sizi de giydireceği daha kesin değil mi?

³¹"Velhasıl 'Ne yiyeceğiz?', 'Ne içeceğiz?', 'Ne giyeceğiz?' diye kaygılanmayın. ³²Allah'ı tanımayanlar hep böyle şeyleri düşünüp dururlar. Fakat semavî Babanız bunlara muhtaç olduğunuzu bilir. ³³Siz Allah'ın Hükümranlığı'na ve hak yoluna öncelik verin. O zaman diğer her şey size verilecektir. ³⁴O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının derdi yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.

Hükmetmek

(Luka 6:37-38, 41-42)

7 "Başkalarına hükmetmeyin ki Allah da size hükmetmesin. ²Başkalarına nasıl hükmederseniz, Allah da size öyle hükmedecektir. Başkalarına hangi ölçükle verirseniz, Allah da size aynı ölçükle verecektir.

³"Başkasının gözündeki kıymığı görürsün, fakat kendi gözündeki merteği fark etmezsin. ⁴Nasıl olur da başkasına, 'Dur, gözündeki kıymığı çıkarayım' dersin? Sen önce kendine bak! Gözündeki mertek hâlâ duruyor. ⁵Ey ikiyüzlü, önce kendi gözündeki merteği çıkar. O zaman başkasının gözündeki kıymığı çıkarmak için daha iyi görürsün.

⁶"Mukaddes olanı köpeklere vermeyin. Dönüp sizi parçalarlar. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Onları ayaklarıyla çiğnerler.

Allah'tan isteyin

(Luka 11:9-13)

⁷"Dileyin alacaksınız. Arayın bulacaksınız. Kapıyı çalın, açılacaktır. ⁸Dileyen alır, arayan bulur, kapıyı çalana kapı açılır.

⁹"Oğlun senden ekme isterse ona taş verir misin? ¹⁰Ya da balık isterse

ona yılan verir misin? Elbette ki hayır!
¹¹ Kötü kalpli olan sizler çocuklarınıza güzel hediyeler vermeyi biliyorsunuz. O halde semavî Babanız da kendisinden dileyenlere mutlaka güzel şeyler verecektir.

¹² “Kendiniz için ne yapılmasını isterseniz başkaları için de onu yapın. Tevrat’ın ve peygamberlerin emrettiklerinin özeti budur.

Hayata giden yol

(Luka 13:24)

¹³ “Ebedî hayata götüren kapı dardır; bu kapıdan girin. Çünkü helâka götüren kapı geniştir, yol da enlidir. Birçok insan o yoldan gider. ¹⁴ Fakat hayata götüren kapı dardır. Yol da zahmetlidir. Çok az kişi bu yolu bulur.

Ameller insanın aynasıdır

(Luka 6:43-44; 13:25-27)

¹⁵ “Sahte peygamberlerden sakının. Size kuzu postunda yaklaşırlar. Fakat özde gözü dönmüş kurtlardır. ¹⁶ Bu gibi insanları amellerinden tanıyacaksınız. Çalılardan üzüm, devedikenlerinden incir toplanır mı? ¹⁷ Aynı şekilde iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç kötü meyve verir. ¹⁸ İyi ağaç kötü meyve vermediği gibi, kötü ağaç da iyi meyve vermez. ¹⁹ İyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır. ²⁰ Aynı şekilde sahte peygamberleri de amellerinden tanıyacaksınız.

²¹ “Beni, ‘Efendimiz, Efendimiz’ diye çağıran herkes Allah’ın Hükümranlığı’na girmeyecek. Yalnızca semavî Babam’ın isteğini yapanlar girecektir. ²² Hesap gününde birçokları bana şöyle diyecek: ‘Efendimiz, Efendimiz, biz senin isminle peygamberlik etmedik mi? Senin isminle cinleri kovmadık mı? Senin isminle birçok mucize yapmadık mı?’
²³ O zaman ben de onlara açıkça diye-

ceğim ki, ‘Defolun, ey zalimler! Sizi hiç tanımadım.’”

İki çeşit insan

(Luka 6:47-49)

²⁴ “Söylediklerimi dinleyen ve bunları hayatına tatbik eden kişi, evini kaya üzerine yapan akıllı adama benzer. ²⁵ Yağmur yağar, seller akar, fırtına kopar ve eve saldırır; fakat ev yıkılmaz, çünkü kaya üstüne kurulmuştur.

²⁶ “Söylediklerimi dinleyen, fakat bunları hayatına tatbik etmeyen kişi, evini kum üzerine yapan akılsız adama benzer. ²⁷ Yağmur yağar, seller akar, fırtına kopar ve eve saldırır. Ev korkunç şekilde yıkılır.”

²⁸ İsa konuşmasını böyle bitirdi. Halk O’nun vaazına şaşıp kaldı. ²⁹ Çünkü onlara din âlimleri gibi değil, yetki sahibi biri gibi vazediyordu.

Cüzamlı adam

(Markos 1:40-45; Luka 5:12-16)

8 İsa dağın yamacından indi; büyük bir kalabalık O’nun peşinden gitti. ² Bu sırada cüzamlı bir adam O’na yaklaştı. Önünde secde etti, “Efendimiz, biliyorum ki istesen bana şifa verebilirsin” dedi.

³ İsa adama dokundu, “İsterim, şifa bul!” dedi. Adam anında şifa buldu. ⁴ Ardından İsa ona şöyle dedi: “Bu olanları kimseye anlatma. Git, rahibe görün. Şifa bulduğunu herkese göstermek için Musa’nın emrettiği kurbanı sun.”

Yüzbaşının imanı

(Luka 7:1-10; Yuhanna 4:43-54)

⁵ İsa Kefarnahum şehrine gitti. Orada Romalı bir yüzbaşı İsa’ya geldi, yardım etmesi için yalvardı. ⁶ O’na, “Efendimiz, uşağım evde hasta yatıyor. Felçlidir, büyük acı çekiyor” dedi.

⁷ İsa yüzbaşuya, “Gelip ona şifa veririm” dedi.

⁸Yüzbaşı şöyle cevap verdi: “Efendimiz, evime girmene lâıyk değilim. Sen yeter ki emir ver, uşağım şıfa bulur. ⁹Emretmek nedir bilirim. Çünkü ben de hem emir alır hem de emir veririm. Bir askere ‘Git’ derim, gider. Başka bir askere ‘Gel’ derim, gelir. Uşağıma, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”

¹⁰İsa bu sözlere hayran kaldı. Yanındakilere şöyle dedi: “Emin olun, İsrail’de bile hiç kimsede böyle büyük iman görmedim. ¹¹Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek. Bunlar Allah’ın Hükümranlığı’nda İbrahim’le, İshak’la ve Yakub’la aynı sofraya oturacaklar. ¹²Fakat hükümranlığın asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada feryat ve figan olacaktır.”

¹³Sonra İsa yüzbaşıya döndü, “Evine dön. İman ettiğın gibi, uşağın şıfa bulacak” dedi. Uşak o anda şıfa buldu.

İsa, Petrus’un evinde

(Markos 1:29-34; Luka 4:38-41)

¹⁴İsa, Petrus’un evine gitti. Petrus’un kaynanasının yüksek ateşle hasta yat-tığını gördü. ¹⁵İsa kadının eline dokununca ateşi düştü. Sonra kadın yataktan kalktı ve İsa’ya hizmet etmeye başladı.

¹⁶O akşam cinli birçok insanı İsa’ya getirdiler. İsa tek bir emirle cinleri kovdu. Hastaların hepsine şıfa verdi. ¹⁷Böylece Allah’ın Yeşaya Peygamber’in ağzıyla Mesih hakkında söylediği şu sözler yerine geldi:

“Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O yükledi.”*

İsa’nın şakirdi olmanın bedeli

(Luka 9:57-62)

¹⁸İsa’nın çevresini büyük bir kalabalık sardı. Bu yüzden şakirtlerine gölün karşı kıyısına geçmelerini söyledi. ¹⁹Bu sırada bir din âlimi O’na yaklaştı, “Hocam, ner-eye gidersen seni takip edeceğim” dedi.

²⁰İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var. Fakat İnanoğlu’nun† başını yaslayacak yeri yok” dedi.

²¹Başka bir şakirt, “Efendimiz, izin ver babam ölene kadar bekleyeyim” dedi.

²²İsa ona, “Sen peşimden gel, bırak ölüleri ölülerini kendileri gömsünler” dedi.

İsa fırtınayı dindiriyor

(Markos 4:35-41; Luka 8:22-25)

²³İsa şakirtleriyle birlikte tekneye bindi. ²⁴Tekne kıyıdan uzaklaşınca gölde şiddetli bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar tekneyi yutacak gibiydi. İsa bu sırada uyuyordu. ²⁵Şakirtler yanına geldiler, O’nu uyandırdılar. “Efendimiz, öleceğiz! Kurtar bizi!” diye bağıştılar.

²⁶İsa, “Sizi kıt imanlılar! Neden korkuyorsunuz?” dedi. Sonra kalktı, rüzgârı ve gölü azarladı. Rüzgâr dindi, göl sültilman oldu.

²⁷Şakirtler şaşkına döndüler. “Bu adam kim ki, rüzgâr ve göl bile O’na itaat ediyor!” dediler.

İsa iki adamdan cin çıkarıyor

(Markos 5:1-20; Luka 8:26-39)

²⁸İsa gölün karşı kıyısına, Gadara yöresine vardı. Orada cinli iki adam O’nu karşıladı. Bu adamlar mezarlık mağaralarda yaşıyordu. Çok tehlikeliydiler; mağaraların yakınındaki yoldan hiç kimse geçemiyordu.

*8:17 Yeşaya 53:4

†8:20 İnanoğlu: İsa’nın kendisi için en sık kullandığı unvandır. Daniel 7:13-14’te gelecekteki kurtarıcıyı ve kralı tanımlamak için kullanılır. Bu sözcük, daha sonraları Allah’ın, halkını kurtarmak için göndereceği Mesih olarak anlaşıldı.

²⁹ Adamlar İsa'yı görür görmez, "Bizden ne istiyorsun, ey Allah'ın semavî Oğlu? Bizi vaktinden önce cezalandırmak için mi buraya geldin?" diye bağırdılar.

³⁰ Uzakta büyük bir domuz sürüsü otliyordu. ³¹ Cinler İsa'ya, "Eğer bizi bu adamların içinden kovacaksan sana yalvarırız, şu domuz sürüsüne gönder" dediler.

³² O zaman İsa onlara, "Gidin!" dedi. Cinler adamları terk edip domuzların içine girdiler. Bütün domuz sürüsü yamaçtan aşağı koşturarak göle atladı, hepsi boğuldu. ³³ Domuzları güden adamlar koş a koş uzaklaştılar. Şehre gittiler, olan biten her şeyi, özellikle de cinli adamlara olanları anlattılar. ³⁴ Bunun üzerine bütün şehir halkı İsa'yı görmek için yola çıktı. O'na geldiler, böl-gelerinden uzaklaşması için yalvardılar.

İsa bir felçliye şifa veriyor

(Markos 2:1-12; Luka 5:17-26)

9 İsa tekneye bindi, gölün karşı kıyısına geçti, kendi şehrine geri döndü. ² Bazı kişiler yatağa bağlı felçli bir adamı O'na getirdiler. İsa bu kişilerin imanını sezdi. Bu sebeple felçliye, "Oğlum, sevin! Günahların affedildi" dedi.

³ Bazı din âlimleri İsa'nın sözlerini duydular. Kendi kendilerine, "Bu adam Allah'a küfrediyor" diye söylendiler.

⁴ İsa onların ne düşündüğünü fark etti. Onlara şöyle dedi: "Aklınızdan neden böyle kötü düşünceler geçiriyorsunuz? ⁵ Hangisi daha kolay, 'Günahların affedildi' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü!' demek mi? ⁶ Bilin ki ben İnsanoğlu olarak yeryüzünde günahları affetme yetkisine sahibim."

Sonra felçliye, "Kalk, yatağımı topla, evine git" dedi.

⁷ Adam ayağa kalktı, evine gitti. ⁸ İnsanlar olanları görünce korktular. İnsana böyle bir yetki veren Allah'a hamdettiler.

Matta İsa'nın şakirtlerine katılıyor

(Markos 2:13-17; Luka 5:27-32)

⁹ İsa oradan ayrılırken vergi toplama kulübesinde oturan bir adam gördü. Adamın adı Matta'ydı. İsa ona, "Peşimden gel" dedi. O da ayağa kalktı ve İsa'nın ardına düştü.

¹⁰ İsa, Matta'nın evinde yemeğe kaldı. Vergiciler ve günahkâr sayılan birçok insan, İsa ve şakirtleriyle birlikte yemeğe oturdu. ¹¹ Ferisiler bunu gördüler. İsa'nın şakirtlerine, "Hocanız neden vergiciler ve diğer günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

¹² İsa bunu duydu; onlara, "Hekime muhtaç olanlar, sağlamlar değil, hasta olanlardır. ¹³ Gidip şu ayetin anlamını öğrenin: 'Kurban kesmenizi değil, insanlara merhamet etmenizi isterim.'[‡] Ben sâlih kişileri değil, günahkârları çağır-maya geldim" dedi.

Oruçla ilgili soru

(Markos 2:18-22; Luka 5:33-39)

¹⁴ Yahya'nın şakirtleri İsa'nın yanına gelip O'na sordular: "Ferisiler ve biz oruç tutuyoruz; fakat senin şakirtlerin tutmuyor. Neden?"

¹⁵ İsa, "Düğüne davet edilenler, damat aralarındayken yas tutar mı? Gün gelecek, damat aralarından alınacak, işte o zaman üzümlü oruç tutacaklar.

¹⁶ "Hiç kimse eski elbisedeki yırtığı yeni kumaşla yamamaz. Böyle yapılırsa yama çeker ve elbiseden kopar. Yırtık daha da beter olur. ¹⁷ Aynı şekilde hiç kimse taze şarabı eski tulumla koyamaz. Böyle yapılırsa tulum patlar, şarap dökülür ve tulum mahvolur. Taze şarap

[‡]9:13 Hoşea 6:6'dan alıntı.

her zaman yeni tuluma koyulur. Böylece ne tulum ne de şarap zarar görür.”

Dirilen kız, şifa bulan kadın

(Markos 5:21-43; Luka 8:40-56)

¹⁸ İsa daha bunları söylerken bir yönetici yaklaştı, önünde yere kapandı, “Kızım biraz önce öldü. Fakat sen gelip ona dokunursan, tekrar hayata döner” dedi.

¹⁹ İsa ve şakirtleri adamla birlikte gittiler.

²⁰ Tam o sırada bir kadın İsa’ya yaklaştı; elbisesinin eteğine dokundu. Kadının on iki yıldır süren kanaması vardı. ²¹ İçinden, “Elbisesine dokunsam şifa bulurum” diye düşündü.

²² İsa döndü ve kadını gördü. Ona, “Kızım, sevin! İmanın seni kurtardı” dedi. Kadın o anda hastalığından kurtuldu.

²³ İsa yöneticinin evine varınca kavalla cenaze ezgileri çalanları gördü. İnsanlar gürültülü şekilde, ölen kızın yasını tutmaya başlamıştı. ²⁴ İsa, “Dışarı çıkın! Kız ölmedi. Sadece uyuyor” dedi. O’na alaylı şekilde güldüler. ²⁵ Kalabalık evin dışına çıkarılınca İsa kızın bulunduğu odaya girdi. Kızın elini tuttu; kız ayağa kalktı. ²⁶ Bu olayla ilgili haber bütün bölgeye yayıldı.

Şifa bulan iki kör ve bir dilsiz

²⁷ İsa oradan uzaklaşırken iki kör adam O’nun peşinden gitti. O’nun arkasından, “Bize acı ey Davud Oğlu!” diye bağrdılar.

²⁸ İsa eve girince kör adamlar O’nun yanına geldiler. İsa onlara, “Gözlerinizi açabileceğime inanıyor musunuz?” diye sordu.

Onlar da “Evet Efendimiz, inanıyoruz” dediler.

²⁹ O zaman İsa gözlerine dokundu; “Madem gözlerinizi açabileceğime iman ediyorsunuz, öyle olsun” dedi.

³⁰ Adamların gözleri açılıverdi. İsa onları sıkıca tembihledi, “Bunu benim yaptığımı sakın kimseye söylemeyin” dedi. ³¹ Fakat onlar dışarı çıkıp İsa’nın yaptığı ile ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.

³² Bu iki adam oradan ayrılırken İsa’ya bir başkasını getirdiler. Bu adam konuşamıyordu, çünkü içinde cin vardı. ³³ İsa adamın içinden cini çıkarır çıkarır dilsiz adam konuşmaya başladı. İnsanlar hayret etti. “İsrail’de böyle bir şey hiç görülmedi” diyorlardı.

³⁴ Fakat Ferisiler, “Cinleri, cinlerin reisi Şeytan’ın kuvvetiyle çıkarıyor” diye söylendiler.

İsa halka acıyor

³⁵ İsa o yöredeki bütün kasaba ve köyleri dolaştı. Havralarda vaaz ediyor, halka Semavî Hükümrânlık’la ilgili müjdeyi anlatıyordu. Her türlü sakatlığı ve hastalığı iyileştiriyordu. ³⁶ İsa kalabalıkları gördü, yüreği sızladı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar. ³⁷ Şakirtlerine, “Toplanacak büyük bir insan hasadı var. Fakat hasadı kaldıracak işçiler az. ³⁸ Hasat Rab’be aittir. O’na yalvarın ki hasadı kaldıracak işçiler göndersin” dedi.

İsa şakirtlerini görevlendiriyor

(Markos 3:13-19; 6:7-13;

Luka 6:12-16; 9:1-6)

10 İsa on iki şakirdini çağırdı. Onlara cinleri kovma yetkisini, her türlü sakatlığı ve hastalığı iyileştirme kudretini verdi. ² On iki havarinin adları şunlardır:

Petrus olarak da bilinen Simun, Petrus’un kardeşi Andreas, Zebedi oğlu Yakub, Yakub’un kardeşi Yuhanna, ³ Filipus, Bartalmay, Tomas, vergici Matta, Alfay oğlu Yakub, Taday,

⁴Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariyot.

⁵İsa on iki havarisini halka göndermeden önce onlara şu emirleri verdi: "Başka halklara gitmeyin. Samiriye şehirlerine girmeyin. ⁶Yalnız İsrailoğullarına gidin. Onlar kaybolmuş koyunlar gibidir. ⁷Git-tiğiniz her yerde, 'Semavî Hükümranlık yaklaştı' diye vazedin. ⁸Hastalara şifa verin. Ölülerini diriltin. Cüzamlıların temizleyin. Cinleri kovun. Bu kudreti size karşılıksız veriyorum, siz de başkalarına karşılıksız yardım edin. ⁹Yanınıza altın, gümüş ya da bakır para almayın. ¹⁰Yolculuk için erzak torbası, yedek gömlek, çarık ya da değnek almayın. Çünkü işçi rızkını hak eder.

¹¹"Bir kasaba ya da köye girdiğinizde itimadınıza lâyık birini bulun. Ayrılanı kadar onun evinde kalın. ¹²O eve girdiğinizde selâmet dileyin. ¹³Eğer ev halkı sizi hoş karşılarsa, selâmetiniz orada kalsın. Fakat hoş karşılamazlarsa, selâmetinize lâyık değildir. Selâmet dileğiniz size geri dönsün. ¹⁴Eğer bir ev ya da şehir halkı sizi kabul etmezse ya da dinlemezse, o yeri terk edin, onları ayıpladığınızı göstermek için ayağınızın tozunu silkin. ¹⁵Emin olun, hesap günü o şehrin hali Sodom ve Gomora¹ halkından beter olacaktır.

İsa sıkıntılar hakkında uyarıyor

(Markos 13:9-13; Luka 21:12-17)

¹⁶"Bakın, sizi kurtların arasına koyunlar gibi gönderiyorum. Bu sebeple yılan gibi kurnaz, güvercin gibi saf olun. ¹⁷İnsanlardan sakının! Çünkü sizi yakalayacaklar, mahkemeye verecekler. Havralarında sizi kırbaçlayacaklar. ¹⁸Peşimden geldiğiniz için sizi kralların ve yöneticilerin önüne çıkaracaklar. Onlara ve diğer halklara

benim şahitlerim olacaksınız. ¹⁹Sizi mahkemeye verdiklerinde neyi nasıl söyleyeceğiz diye endişelenmeyin. Çünkü o zaman Allah ne söyleyeceğinizi size bildirecektir. ²⁰Konuşan siz olmayacaksınız, semavî Babanız'ın Ruhunu ağzınızdan konuşacaksınız.

²¹"Kardeş kardeşi, baba oğlunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecekler. ²²Şakirtlerim olduğunuz için herkes sizden nefret edecek. Fakat sona kadar dayanıp bana sadık kalan kurtulacaktır. ²³Bir şehirde size zulmederlerse başka bir şehre kaçın. Emin olun, ben geri dönene kadar İsrail'deki bütün şehirleri dolaşmayı bitiremeyeceksiniz.

²⁴"Şakirt hocasından, köle efendisinden üstün değildir. ²⁵Şakirt hocası gibi, köle de efendisi gibi muamele görmeye razı olmalıdır. Eğer insanlar evin efendisi olan bana Baalzevul, yani Şeytan diyorlarsa, evin halkı olan sizlere daha da kötüsünü söyleyecekler.

İnsanlardan değil, Allah'tan korkun

(Luka 12:2-7)

²⁶"Bu yüzden insanlardan korkmayın. Örtülü olan her şey açığa çıkarılacak, gizli olan her şey bilinecektir. ²⁷Size gizlide söylediğim her şeyi halka açıkça söyleyin. Kulağınıza fısıldadığım sözleri damlardan bağırarak duyurun.

²⁸"İnsanlar bedeni öldürebilir, fakat ruhu öldüremezler. Öyleyse onlardan korkmayın. Allah'tan korkun. O, hem bedeni hem ruhu cehennemde helâk etmeye muktedir. ²⁹İki serçe ancak bir metelik eder. Fakat bu küçük kuşların teki bile semavî Babanız'ın rızası olmadan ölmez. ³⁰Allah başınızdaki saç tellerinin sayısını bile bilir. ³¹Onun için

¹10:15 Sodom ve Gomora: Ahalisinin büyük ahlâksızlığı yüzünden Allah tarafından cezalandırılan iki şehir. Bkz. Yaratılış 19.

korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

İmanınızdan utanmayın

(Luka 12:8-9)

³²“İnsanların önünde bana iman ettiğini ikrar edeni ben de semavî Babam’ın önünde ikrar edeceğim. ³³Fakat insanların önünde beni inkâr edenleri ben de semavî Babam’ın önünde inkâr edeceğim.

Fedakârlık

(Luka 12:51-53; 14:26-27)

³⁴“Yeryüzüne selâmet getirmeye geldiğimi düşünmeyin! Selâmet değil, husumet getirmeye geldim.

³⁵“Baba ile oğlun, ana ile kızın, gelin ile kayınvalidenin arasını açmaya geldim.

³⁶İnsanın kendi ev halkı ona düşman olacaktır.[§]

³⁷“Babasını ya da annesini beni sevdiğinden daha çok seven bana lââyık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana lââyık değildir. ³⁸Çarmihini** sırtlayıp ardıma düşmeyen bana lââyık değildir. ³⁹Canını kurtarmaya çalışan onu kaybedecek, fakat canını benim uğruma feda eden ebedî hayatı kazanacaktır.

⁴⁰“Sizi hoş karşılayan kişi, beni hoş karşılamış demektir. Beni hoş karşılayan da beni göndereni hoş karşılamış olur.

⁴¹Bir peygamberi, peygamber olduğu için hoş karşılayan kişi, peygamberle aynı mükâfata lââyık olacaktır. Sâlih bir kimseyi, sâlih olduğu için kabul eden kişi, o sâlihle aynı mükâfata lââyık olacaktır. ⁴²Emin olun, bu mütevazı şakirt-

lerimden birine, sırf benim şakirdim olduğu için bir bardak soğuk su veren, mükâfatını mutlaka alacaktır.”

İsa ve Vaftizci Yahya

(Luka 7:18-35)

11 İsa on iki şakirdine bu emirleri verdikten sonra oradan ayrıldı. İnsanlara vazetmek ve Allah’ın kelâmını duyurmak için Celile şehirlerine gitti.

²Yahya zindandaydı, Mesih’in yaptıklarının haberini aldı; şakirtlerini O’na gönderip şunu sordu: ³“Gelecek olan Mesih sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?”

⁴İsa onlara şu cevabı verdi: “Yahya’ya gidin, gördüklerinizi, duyduklarınızı anlatın. ⁵Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar şifa buluyor, sağırklar işitiyor, ölümler diriliyor, kurtuluş müjdesi fakirlere duyuruluyor. ⁶Benim kim olduğumdan şüphe etmeyene ne mutlu!”

⁷Yahya’nın şakirtleri oradan ayrıldı; İsa kalabalıklara Yahya’dan söz etmeye başladı. Şöyle dedi: “Kırlarda ne görmeye gittiniz? Rüzgârda sallanan kamış gibi, iradesiz bir adam mı? ⁸Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Şık elbiseler içinde bir adam mı? Oysa şık elbiseli insanlar kral saraylarında yaşarlar. ⁹Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet, size şunu söyleyeyim, peygamberden de üstün birini gördünüz. ¹⁰Tevrat’ta onun hakkında şöyle yazılmıştır:

‘Bak! Habercimi senden önce gönderiyorum.

İnsanları senin gelişine o hazırlayacak.’^{††}

§10:36 Mika 7:6

**10:38 çarmih: Burada utanç, acı ve ölüm işaretidir. İsa, bütün insanlar için acı çekmeye razı olduğu gibi, şakirtlerini de kendisi uğruna hayatlarını gözden çıkarmaya davet eder.

††11:10 Malaki 3:1

¹¹“Emin olun, Vaftizci Yahya, gelmiş geçmiş bütün insanlardan üstündür. Fakat Semavî Hükümranlık'taki en mütevazı kişi bile Yahya'dan üstündür. ¹²Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu güne kadar Semavî Hükümranlık kuvvetle ilerliyor. Bazılarıysa kaba kuvvetle ona engel olmaya çalışıyorlar. ¹³Yahya'dan önce Tevrat ve peygamberler, semavî Hükümranlığı bildirdi ¹⁴Dediklerimi kabul ederseniz, geleceği bildirilen İlyas aslında Yahya'dır. ¹⁵Kulağı olan işitsin!

¹⁶“Bu çağın insanlarını neye benzetmeli? Pazar yerinde oturan, birbirlerine,

¹⁷‘Sizin için kaval çaldık, oynamadınız! Ağıt yaktık, yas tutmadınız!’ diye seslenen çocuklara benziyorlar.

¹⁸“Yahya geldiği zaman oruç tuttu, şaraptan kaçındı, ona ‘cinli’ dediler. ¹⁹İnsanoğlu geldi; herkes gibi yiyip içiyor. Bu kez de, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergiciler ve diğer günahkârlarla dost oldu’ diyorlar. Hikmetli olan, bizim yaptıklarımızın doğruluğunu anlar.”

İsa tövbe etmeyenleri azarlıyor

(Luka 10:13-15)

²⁰Sonra İsa mucizelerinin çoğunu yaptığı şehirleri azarlamaya başladı. Çünkü bu şehirlerin ahali tövbe etmemişti. ²¹İsa, “Vay haline ey Horazin halkı! Vay haline ey Beytsayda halkı! Aranızda yapılan mucizeler, Sur ve Sayda'da^{‡‡} yapılsaydı, oraların halkı çoktan tövbe etmiş olurdu. Çul kuşanıp başlarından aşağı kül saçarlardı^{¶¶}. ²²Emin olun, hesap günü Sur ve Sayda'nın hali sizinkinden

daha dayanılır olacaktır! ²³Ya sen ey Kefarnahum, göklere çıkarılacağını mı sanıyorsun? Hayır, yerin dibine batacaksın! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılsaydı, o şehir bugüne kadar ayakta kalırdı! ²⁴Emin olun, hesap günü Sodom halkının hali sizinkinden daha dayanılır olacaktır!”

Yorgunlara müjde

(Luka 10:21-22)

²⁵İsa şöyle devam etti: “Semavî Baba, yerin ve göğün Efendisi! Sana şükredirim. Çünkü bu hakikatleri hikmetli ve akıllı kişilerden gizledin, çocuk kadar saf insanlara açtın. ²⁶Evet semavî Baba, bu senin iradene uygundur.

²⁷“Semavî Babam her şeyi bana emanet etti. Semavî Baba dışında hiç kimse semavî Oğul'u tanımaz. Semavî Baba'yı da sadece semavî Oğlu ve Oğlu'nun O'nu tanıtmak istediği kişiler tanır.

²⁸“Ey bütün yorgunlar ve yükleri ağır olanlar, bana gelin! Ben sizi rahata erdiririm. ²⁹Benim boyunduruğumu^{§§} takın ve benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huyluyum, alçakgönüllüyüm. Sayemde gönül rahatlığına kavuşursunuz. ³⁰Vereceğim boyunduruk kolay, taşıtacağım yük hafiftir.”

Şabat Günü'nün Efendisi

(Markos 2:23-28; Luka 6:1-5)

12 Şabat Günü'ydü; İsa ekinlerin içinden geçiyordu. Şakirtleri acıkmıştı; başakları koparıp yemeye başladılar. ²Ferisiler bunu görünce İsa'ya, “Bak, şakirtlerin Şabat Günü caiz olmayı yapıyorlar!” dediler.

^{‡‡}11:21 *Sur ve Sayda*: Fenike kıyısında halkı putperest olan iki şehir

^{¶¶}11:21 *çul kuşanıp... kül saçarlardı*: İnsanların yas tuttıklarını belli eden bir eylem

^{§§}11:29 *boyunduruk*: Yük taşıyan hayvanların boynuna geçirilen bir alet. Yahudiler bunu şeriatın ağırlığını anlatmak için kullanırlardı.

³İsa onlara, “Davud ve adamları acıkınca ne yaptı, hiç okumadınız mı?” diye sordu. ⁴“Davud Allah’ın evine girdi, kendisi ve adamları adak ekmeklerinden yedi. Oysa rahiplerden başkasının bu ekmeklerden yemesi yasaktır. ⁵Rahipler mabette çalışarak her hafta Şabat Günü emrini çiğniyorlar. Bunu Tevrat’ta okumadınız mı? Onlar buna rağmen suçlu sayılmıyorlar. ⁶Emin olun, burada mabetten daha önemli biri var. ⁷Eğer, ‘Kurban kesmenizi değil, insanlara merhamet etmenizi isterim’ sözünün ne anlama geldiğini bilseydiniz, suçlu olmayanları mahkûm etmezsiniz. ⁸Çünkü ben İnsanoğlu olarak Şabat Günü’nün de Efendisi’yim.”

Şabat Günü şifa dağıtmak

(Markos 3:1-6; Luka 6:6-11)

⁹İsa oradan ayrıldı ve havraya gitti. ¹⁰Orada eli sakat bir adam vardı. Ferisiler, İsa’yı suçlayacak bir şey bulmak niyetiyle O’na, “Şabat Günü hastalara şifa vermek caiz midir?” diye sordular.

¹¹İsa onlara şöyle cevap verdi: “Eğer koyunlarınızdan biri Şabat Günü çukura düşerse onu oradan çekip çıkarmaz mısınız? ¹²İnsan koyundan çok daha önemlidir! Yani, Şabat Günü iyilik yapmak caizdir.”

¹³Sonra İsa eli sakat adama, “Elini uzat” dedi. Adam söyleneni yaptı; o anda eli tıpkı ötekisi gibi sapa sağlam oldu. ¹⁴Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa’yı öldürmenin bir yolunu aramaya başladılar.

Allah’ın seçtiği Kul

¹⁵İsa, Ferisilerin ne düşündüğünü bildiğinden oradan ayrıldı. Büyük

kalabalıklar O’nun peşinden gitti. İsa hastaların hepsine şifa verdi. ¹⁶Kim olduğunu başkalarına söylememeleri için onları uyardı. ¹⁷Böylece Allah’ın Yeşaya Peygamber’in ağızıyla söylediği şu sözler yerine geldi:

¹⁸“İşte seçtiğim Kul!

O, razı olduğum sevgili Kulum’dur.

O’nu Ruhum’la donatacağım, diğer halklara hükümünü O bildirecek.

¹⁹Bağırıp kavga etmeyecek, sokaklarda O’nun sesini duymayacaklar.

²⁰Ezik kamışı kırmayacak, titrek alevi söndürmeyecek.

Adaleti zafere ulaştıracak.

²¹Bütün halklar O’na umut bağlayacak.”*

İsa’nın kudreti Allah’tandır

(Markos 3:20-30; Luka 11:14-23; 12:10)

²²Sonra İsa’ya cinli, kör ve dilsiz bir adam getirdiler. İsa adama şifa verdi; adam konuşmaya ve görmeye başladı. ²³Oradakilerin hepsi hayret etti. “Belki de Davud Oğlu† bu adamdır” demeye başladılar.

²⁴Ferisiler olayı duydu; “Bu adam cinleri, cinlerin reisi Baalzevul’un, yani Şeytan’ın kuvvetiyle kovuyor” dediler.

²⁵İsa onların ne düşündüğünü biliyordu. Onlara, “İçinde nifak olan ülke felâkete uğrar. Kendi içinde bölünen şehir ya da ev halkı ayakta kalamaz. ²⁶Eğer Şeytan kendi cinlerini kovuyorsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun hükümranlığı nasıl sürer? ²⁷Eğer ben cinleri Baalzevul’un kuvvetiyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin kuvvetiyle kovuyor? Bu durumda haksız olduğunuzu kendi adamlarınız açıkça gösteriyor. ²⁸Ben cinleri Allah’ın Ruhu’yla kovuyorum. Bu da Allah’ın

*12:21 Yeşaya 42:1-4

†12:23 Davud Oğlu: Davud’un soyundan gelen Mesih.

Hükümranlığı'nın size ulaştığını gösterir. ²⁹Güçlü bir adamın evine girip onu soyamak isteyen, önce adamı bağlar. O zaman o güçlü adamın evini yağmalayabilir. ³⁰Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan, darmadağın ediyor demektir. ³¹Bu sebeple emin olun, işlenen her günah, edilen her küfür affedilebilir, fakat Mukaddes Ruh'a edilen küfür affedilmeyecektir. ³²İnsanoğlu'nu kötülükler affedilebilir, fakat Mukaddes Ruh'u kötülükler asla affedilmeyecektir; ne bu dünyada ne de ahirette.

Ne olduğun yaptıklarından belli olur

(Luka 6:43-45)

³³“İyi meyve istiyorsanız ağacınız da iyi olmalıdır. Fakat ağacınız kötüyse, meyvesi de kötü olur. Her ağaç, verdiği meyveyle tanınır. ³⁴Sizi yılan soyu! Ne kadar kötüsünüz! Siz hiç iyi şeyler söyleyebilir misiniz? İnsanın kalbinde ne varsa, ağzından da o çıkar. ³⁵Kalbi iyilikle dolu iyi bir insanın ağzından iyi sözler çıkar. Kalbi kötülükle dolu kötü bir insanın ağzından kötü sözler çıkar. ³⁶Emin olun, insanlar düşünce-sizce söyledikleri her söz için hesap gününde hesap vermek zorunda kalacaktır. ³⁷Kendi sözlerinizle haklı çıkacaksınız veya kendi sözlerinizle suçlu ilan edileceksiniz.”

Alâmet peşindeki nesil

(Markos 8:11-12; Luka 11:29-32)

³⁸Bunun üzerine bazı din âlimleri ve Ferisiler İsa'ya, “Hocam, mucizevî bir alâmet göstermeni istiyoruz” dediler.

³⁹İsa onlara şu cevabı verdi: “Alâmet isteyen kötü ve vefasız nesil! Sizlere Yunus Peygamber'in alâmetinden

başkası gösterilmeyecek. ⁴⁰Yunus Peygamber, dev bir balığın karnında üç gün üç gece kaldı. İnsanoğlu da tıpkı bunun gibi, mezarda üç gün üç gece kalacaktır. ⁴¹Hesap günü Ninova halkı bu nesille birlikte kalkacak, onu mahkûm edecek. Çünkü Ninovalılar Yunus'un vaazını duyunca tövbe ettiler. Şimdi burada Yunus'tan daha üstün biri var! ⁴²Hesap günü Güney Kraliçesi[‡] bu nesille birlikte kalkacak, onu mahkûm edecek. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın hikmetli sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Şimdi burada Süleyman'dan daha üstün biri var!

⁴³“Cin insanın içinden çıktığı zaman kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, ⁴⁴‘Eski evime geri döneyim’ der. Geri döndüğünde evi boş, süpürülmüş ve düzeltilmiş bulur. ⁴⁵Bunun üzerine gider, kendisinden daha kötü olan yedi cinle birlikte geri döner. Hepsini birlikte o kişide yaşamaya başlar. Böylece o kişinin son hali ilkinden beter olur. Bu kötü nesle de aynı şey olacaktır.”

İsa'nın asıl ailesi

(Markos 3:31-35; Luka 8:19-21)

⁴⁶İsa halkla konuşurken annesi ve kardeşleri gelip dışarıda durdu. O'nunla görüşmek istiyorlardı. ⁴⁷Oradakilerden biri O'na, “Annen ve kardeşlerin geldi, dışarıdalar. Seninle konuşmak istiyorlar” dedi.

⁴⁸İsa ona şöyle cevap verdi: “Annem ve kardeşlerim kimdir?” ⁴⁹Sonra şakirtlerini işaret ederek şöyle dedi: “İşte annem, işte kardeşlerim! ⁵⁰Evet, semavî Babam'ın isteğini yerine getiren herkes benim kardeşim, kız kardeşim ve annemdir.”

[‡]12:42 *Güney Kraliçesi*: Ya da “Saba Kraliçesi”. Allah'ın hikmetini Süleyman'ın ağzından duymak için yaklaşık 1600 km yol kat etti.

Tohum eken çiftçi misali

(Markos 4:1-9; Luka 8:4-8)

13 Aynı gün İsa evden ayrıldı ve göl kıyısında oturdu. ²Çevresine büyük bir kalabalık toplanınca bir tekneye bindi. Kalabalık kıyıda duruyordu. ³Onlara misaller yardımıyla birçok şey anlattı. Şöyle dedi:

“Çiftçinin biri tohum ekmeye çıkmış. ⁴Serptiği tohumların bir kısmı yol kenarına düşmüş. Kuşlar gelip bunları bir çırpıda yiyip bitirmiş. ⁵Bir kısmı toprağın az olduğu taşlık yerlere düşmüş. Toprak derin olmadığından bunlar çabucak filiz vermiş. ⁶Fakat güneş tepeye çıkınca filizler kavrulmuş. Kökleri cılız olduğundan kuruyup ölmüşler. ⁷Bir kısmı dikenler arasına düşmüş. Dikenler büyümüş, filizleri boğmuş. ⁸Bir kısmı da iyi toprağa düşmüş. Bunlar otuz, altmış, hatta yüz kat ürün vermiş. ⁹Kulağı olan işitsin.”

İsa niçin misallerle konuşuyor?

(Markos 4:10-12; Luka 8:9-10)

¹⁰Şakirtler İsa'ya geldiler; “Halka neden misallerle konuşuyorsun?” diye sordular.

¹¹İsa şöyle cevap verdi: “Semavî Hükümranlık'la ilgili sırlar size açıklandı, fakat onlara açıklanmadı. ¹²Bu sırları anlayana daha fazlası açıklanacak, bolca açıklanacak; anlamayan ise sahip olduğunu da kaybedecek. ¹³İşte bu sebeple misallerle konuşuyorum. Çünkü gördükleri halde gerçekte görmezler, duydukları halde gerçekte duymaz ve anlamazlar. ¹⁴Böylece Yeşaya Peygamber'in şu sözleri onlar için yerine gelmiş olur: ‘Duyacak duyacak, anlamayacaksınız. Bakacak bakacak, görmeyeceksiniz. ¹⁵Çünkü bu halkın zihni köreldi,

kulaklarını tıkayıp gözlerini kapadılar. Böyle yaptılar ki, gözleri görmesin, kulakları duymasın, zihinleri anlamasın ve bana dönüp şifa bulmasınlar.”¹⁴

¹⁶“Fakat size ne mutlu! Çünkü gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor. ¹⁷Emin olun, birçok peygamber ve sâlih kişiler sizin gördüklerinizi görmek istedi, fakat göremedi; duyduklarınızı duymak istedi, fakat duyamadı.

Çiftçi misali açıklanıyor

(Markos 4:13-20; Luka 8:11-15)

¹⁸“Şimdi tohum eken çiftçi misalinin ne anlama geldiğini dinleyin:

¹⁹“Bir kimse Semavî Hükümranlık'la ilgili kelâmı işitir ve anlamazsa, Şeytan gelir, onun kalbine ekileni söktüp atar. Yol kenarına düşen tohumlar bu anlama gelir.

²⁰“Taşlık yerlere düşen tohum, Allah'ın kelâmını işiten ve hemen sevinçle kabul eden kişiyi temsil eder. ²¹Fakat o kişi yüreğinde kelâmın kök salmasına izin vermez; kısa bir süre dayanır. Kelâm yüzünden sıkıntı ya da zulümle karşılaştığında hemen imandan döner.

²²“Dikenler arasına düşen tohum, kelâmı işiten, fakat dünyevî uğraşların kaygısı ve zengin olma hırsıyla aldanan kişiyi temsil eder. Onun kalbinde kelâm boğulur, hiç ürün vermez.

²³“İyi toprağa ekilen tohum kelâmı işiten, anlayan ve gerçekten verimli olan kişiyi temsil eder. Böylesi otuz, altmış, hatta yüz kat ürün verir.”

Buğday ve delice misali

²⁴İsa onlara başka bir misal anlattı. “Semavî Hükümranlık, tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer” dedi. ²⁵“İnsanlar uykudayken adamın düşmanı gelmiş, buğdayın arasına delice

^{13:15} Yeşaya 6:9-10

ekip gitmiş. ²⁶ Buğdaylar başak verip olgunlaştığı zaman, deliceler de ortaya çıkmış. ²⁷ Adamın köleleri geldiler, ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmiştin. Öyleyse bu deliceler nereden geldi?’ demişler.

²⁸ “Adam onlara, ‘Bunu düşman yaptı’ demiş.

“Köleler, ‘Gidip deliceleri koparmamızı ister misin?’ diye sormuşlar.

²⁹ “Adam şöyle cevap vermiş: ‘Hayır! Çünkü deliceleri koparıırken, buğdayı da sökersiniz. ³⁰ Bırakın, hasat zamanı gelene kadar birlikte büyüsünler. Hasat vakti gelince orakçılara önce deliceleri toplayın, yakılmak üzere demet yapın, sonra buğdayı toplayıp ambarıma yığın diyeceğim.’”

Hardal tohumu ve maya misali

(Markos 4:30-34; Luka 13:18-21)

³¹ İsa onlara bir misal daha anlattı: “Semavî Hükümranlık, bir adamın tarlasına ektiği hardal tohumuna benzer.

³² Hardal tohumu, bütün tohumların en küçüğüdür. Fakat geliştiği zaman diğer bahçe bitkilerinden büyük olur. Kuşlar gelir, dallarında barınır.”

³³ İsa, bir başka misal anlattı: “Semavî Hükümranlık, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Bu maya bütün hamuru kabartır.”

³⁴ İsa halka bütün bunları misallerle anlattı. Misal vermeden onlara hiçbir şey anlatmadı. ³⁵ Böylece Allah’ın eski bir peygamberin ağzından söylediği şu sözler yerine geldi:

“Misallerle konuşacağım.

Dünya yaratıldığından beri gizli tutulan şeyleri açıklayacağım.”§

Deliceler misali açıklanıyor

³⁶ Sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Şakirtleri O’nun yanına geldiler, “Deliceler misalini bize açıkla” dediler.

³⁷ İsa onlara şu cevabı verdi: “İyi tohum eken İnsanoğlu’dur.

³⁸ Tarla dünyadır. İyi tohum Semavî Hükümranlığa ait olanları, deliceler ise Şeytan’ın emrinde olanları temsil eder.

³⁹ Deliceleri eken düşman da Şeytan’dır. Hasat dünyanın sonu, orakçılar da meleklerdir.

⁴⁰ “Deliceler nasıl toplanıp yakılıyorsa, dünyanın sonunda da öyle olacaktır. ⁴¹ İnsanoğlu meleklerini gönderecek. Melekler insanları yoldan çıkararak ve kötülük yapan herkesi O’nun Hükümranlığı’ndan toplayıp ⁴² kızgın ocağa atacaklar. Orada feryat ve figan olacaktır. ⁴³ Sâlihler ise semavî Baba’nın Hükümranlığı’nda güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin.”

Define ve inci misalleri

⁴⁴ “Semavî Hükümranlık, tarlada gömülü defineye benzer. Bir adam bu defineyi bulur ve saklamak için yeniden gömer. Adam çok sevinir. Gidip sahip olduğu her şeyi satar ve o tarlayı satın alır.

⁴⁵ “Semavî Hükümranlık ayrıca nadede inciler arayan bir tüccara benzer. ⁴⁶ Tüccar çok kıymetli bir inci bulur. Gidip sahip olduğu her şeyi satar ve o inciyi satın alır.”

Balık ağı misali

⁴⁷ “Yine Semavî Hükümranlık, göle atılan ve çeşit çeşit balıklar tutan ağa benzer. ⁴⁸ Ağ balıkla dolduğu zaman balıkçılar onu kıyıya çeker. Sonra oturur, balıkların iyi olanlarını seçip kovalara doldururlar. Fakat işe yara-

mayanları atarlar. ⁴⁹ Dünyanın sonunda da böyle olacaktır. Melekler gelecek, zalimleri sâlihlerin arasından ayıracak ⁵⁰ ve onları kızgın ocağa atacaklar. Orada fer-yat ve figan olacaktır!”

⁵¹ İsa şakirtlerine, “Bütün bunları anlıyormusunuz?” diye sordu.

Onlar da, “Evet” cevabını verdiler.

⁵² İsa onlara şöyle dedi: “İşte böylece Semavî Hükümrânlığın şakirdi olan her Tevrat âlimi, hazine sandığından eski şeylerle birlikte hazinelerini de çıkaran ev sahibine benzer.”

İsa doğduğu şehre gidiyor

(Markos 6:1-6; Luka 4:16-30)

⁵³ İsa bu misalleri anlattıktan sonra o yerden ayrıldı, ⁵⁴ memleketine gitti. Oradaki havrada vaaz etmeye başladı. Herkes hayrete düştü. Birbirlerine sordular: “Bu hikmete ve mucizevi kudrete nasıl sahip oldu? ⁵⁵ Bu adam marangozun oğlu değil mi? Annesinin adı Meryem değil mi? Kardeşleri Yakub, Yusuf, Simun ve Yahuda değil mi? ⁵⁶ Kız kardeşleri bu şehirde yaşamıyor mu? Peki, o zaman bütün bunları nasıl yapıyor?”

⁵⁷ İsa’yı ve yaptıklarını kabul etmek onlara zor geliyordu.

Fakat İsa onlara, “Bir peygamber, kendi memleketi ya da ev halkı hariç, gittiği her yerde saygı görür” dedi.

⁵⁸ İmansızlıklarından dolayı orada fazla mucize yapmadı.

Yahya’nın ölümü

(Markos 6:14-29; Luka 9:7-9)

14 O sırada Celile bölgesini yöneten Hirodes, İsa’yla ilgili haberleri duydu. ² Adamlarına, “Bu adam Vaftizci Yahya’nın ta kendisidir, ölümden dirilmiş olmalı. Bu mucizeleri yapabilmesinin sebebi budur” dedi.

³ Hirodes, kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya yüzünden Yahya’yı tutuklat-

mış, zincire vurdurmuş ve zindana attırmıştı. ⁴ Çünkü Yahya, Hirodes’e defalarca, ‘Kardeşinin karısıyla evlenmen caiz değildir’ demişti. ⁵ Hirodes, Yahya’yı öldürtmek istemiş, fakat halktan çekinmişti. Çünkü onu peygamber olarak kabul ediyorlardı.

⁶ Hirodes’in doğum günü ziyafetinde Hirodiya’nın kızı, Hirodes ve davetlilerin önünde dans etti. Hirodes bunu çok beğendi, ⁷ ne dilerse yerine getireceğine yemin etti. ⁸ Kız, annesinin kıskırtmasıyla Hirodes’e, “Bana Vaftizci Yahya’nın başını bir tepsi üzerinde getir” dedi.

⁹ Kral buna çok üzüldü. Fakat davetlilerin önünde yemin etmişti. Bu sebeple dileğin yerine getirilmesini emretti. ¹⁰ Yahya’nın başını kestirmek için zindana bir cellât gönderdi. ¹¹ Cellât Yahya’nın başını bir tepsi üzerinde getirip kıza verdi. Kız da annesine götürdü. ¹² Yahya’nın şakirtleri geldiler, cesedi alıp gömdüler. Sonra gidip olanları İsa’ya anlattılar.

İsa beş bin kişiyi doyuruyor

(Markos 6:30-44; Luka 9:10-17; Yuhanna 6:1-14)

¹³ İsa bunu duyunca tek başına kayıkla ıssız bir yere çekildi. Fakat halk İsa’nın gittiğini öğrendi. Şehirlerinden çıkıp yaya olarak O’nun ardından gittiler. ¹⁴ İsa kıyıya varınca büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlara şifa verdi.

¹⁵ Akşam olduğunda şakirtleri O’na, “Burası ıssız bir yer. Çok da geç oldu. İnsanları buradan gönder. Köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar” dedi.

¹⁶ İsa onlara, “Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin” dedi.

¹⁷ Şakirtleri O’na, “Yanımızda beş ekme ve iki balıktan başka bir şey yok ki!” diye cevap verdiler.

¹⁸ İsa, “Onları bana getirin” dedi. ¹⁹ Halka çayıra oturmalarını emretti. Beş ekmele iki balığı aldı. Göğe bakarak Allah’a bu yiyecekler için şükretti. Sonra bölüp şakirtlerine verdi, onlar da halka dağıttılar. ²⁰ Bütün halk yiyip doydu. Şakirtler yemek artıklarından on iki sepet dolusu topladılar. ²¹ Kadınlar ve çocuklar hariç, yemek yiyen neredeyse beş bin erkek vardı.

İsa su üstünde yürüyor

(Markos 6:45-52; Yuhanna 6:15-21)

²² Bundan sonra İsa şakirtlerini tekneye bindirdi, kendisinden önce gölün karşı kıyısına geçmelerini emretti. Bu arada halkı da şehirlerine gönderecekti. ²³ Halkı gönderdikten sonra tek başına dua etmek için dağa çıktı. Akşam olduğunda orada yalnızdı. ²⁴ Tekne o sırada kıyıda bir hayli uzaktaydı. Karşı yönden esen rüzgâr yüzünden dalgalarla boğuşuyordu.

²⁵ İsa sabaha doğru onlara yaklaştı. Gölün üstünde yürüyordu. ²⁶ Şakirtleri O’nun su üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. “Hayalet!” diyerek korkuyla bağıştılar.

²⁷ İsa hemen onlara seslendi; “Cesur olun, benim! Korkmayın!” dedi.

²⁸ Petrus İsa’ya şöyle cevap verdi: “Efendimiz, eğer sen isen, bana emret, ben de su üstünde yürüyerek sana geleyim.”

²⁹ İsa, “Haydi gel!” dedi.

Petrus tekneden indi ve su üstünde yürüdü. İsa’ya yaklaştı. ³⁰ Fakat güçlü esen rüzgârı fark edince korktu, batmaya başladı. “Efendimiz, kurtar beni!” diye bağırdı.

³¹ İsa hemen uzanıp onu yakaladı. Petrus’a, “Seni kıt imanlı! Neden şüphe ettin?” dedi.

³² İsa ve Petrus tekneye çıktıklarında rüzgâr durdu. ³³ Teknedekiler İsa’nın önünde yere kapandılar ve O’na, “Sen hakikaten Allah’ın semavî Oğlu’sun!” dediler.

İsa Ginnesar’da

(Markos 6:53-56)

³⁴ İsa ve şakirtleri gölü geçip Ginnesar şehrinde karaya çıktılar. ³⁵ Oradakiler İsa’yı tanıdılar ve bütün bölgeye O’nun geldiğinin haberini yaydılar. Böylece bütün hastaları O’na getirdiler, ³⁶ sırf elbisesinin eteğine dokunabilmek için O’na yalvardılar. Dokunanların hepsi şifa buldu.

Allah’ın emri, insan âdetleri

(Markos 7:1-23)

15 Daha sonra Kudüs’ten bazı Ferisiler ve din âlimleri İsa’nın yanına geldiler. O’na sordular: ² “Senin şakirtlerin atalarımızın âdetlerine neden uymuyorlar? Neden yemekten önce ellerini dini kaidelere göre yıkamıyorlar?”

³ İsa onları şöyle cevapladı: “Peki ya siz neden âdetleriniz uğruna Allah’ın emrini çiğniyorsunuz? ⁴ Zira Allah, ‘Annene babana hürmet et’ ve ‘Anne ya da babasını lânetleyen kesinlikle öldürülmelidir’** der. ⁵ Fakat siz, ‘Kim anne ya da babasına, sana yardım edemem, çünkü benden alacakların Allah’a adanmıştır’ derse, ⁶ artık anne babası için bir şey yapmak zorunda değildir diyorsunuz. Böylece âdetleriniz yüzünden Allah’ın kelâmını boşa çıkarmış oluyorsunuz. ⁷ Sizi ikiyüzlüler! Yeşaya Peygamber hakkınızda ne de güzel söylemiş:

⁸ ‘Bu halk beni dudaklarıyla sayar, fakat kalpleri benden uzaktır.

** 15:4 Mısır’dan Çıkış 20:12; 21:17; Levililer 20:9; Yasanın Tekrarı 5:16.

⁹ İbadetlerinin gözümden hiç değeri yoktur.

Çünkü vazettikleri şeyler, sadece insan emirleridir.^{††}

¹⁰ İsa halkı yanına çağırdı; onlara, “Beni dinleyin, şunu iyi anlayın” dedi.

¹¹ “Ağızdan içeri giren hiçbir şey insanı kirlilemez. İnsanı kirlileten şey, ağızdan çıkardır.”

¹² İsa'nın şakirtleri O'na yaklaşır şöyle dediler: “Söylediğin söz Ferisileri kızdırdı. Fark ettin mi?”

¹³ İsa şöyle cevap verdi: “Semavi Babam'ın dikmediği her ağaç kökünden sökülecek. ¹⁴ Bırakın gitsinler. Onlar kördür ve kendileri gibi kör olanlara kılavuzluk ederler. Fakat kör köre kılavuzluk ederse, ikisi birden hendeğe düşer.”

¹⁵ Petrus, “Bize bu misali izah eder misin?” dedi.

¹⁶ İsa, “Siz de mi anlamıyorsunuz?”

¹⁷ Bilirsiniz, ağızdan giren her şey mideye iner, oradan da dışarı atılır.

¹⁸ Fakat ağızdan çıkan sözler insanın kalbinden doğar. İşte insan bu şekilde kirlenir. ¹⁹ Bunu söylüyorum, çünkü fesat, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan ve iftira hep kalpten doğar. ²⁰ İnsanı kirlileten şey, bu kötülüklerdir. Fakat elleri dini kaidelere göre yıkamadan yemek yemek, insanı kirlilemez.”

İsa yabancı bir kadına yardım ediyor

(Markos 7:24-30)

²¹ İsa oradan ayrıldı, Sur ve Sayda yöresine gitti. ²² O yörenin yerlisi olan Kenanlı bir kadın İsa'ya geldi; “Ey Efendimiz, ey Davud Oğlu, acı bana! Kızım cine tutuldu, çok acı çekiyor” diye feryat etti.

²³ İsa kadına bir şey demedi. Şakirtler İsa'ya geldi, “Bu kadını gönder! Arkamızdan bağırıp duruyor!” dediler.

²⁴ Bunun üzerine İsa, “Ben yalnızca İsrailoğullarına gönderildim; yolunu şaşır-mış koyunlar gibidirler” diye cevap verdi.

²⁵ Kadın İsa'nın önünde yere kapandı, “Ey Efendimiz, bana yardım et!” dedi.

²⁶ İsa kadına, “Çocukların ekmeğini köpeklerle vermek doğru olmaz” dedi.

²⁷ Kadın, “Evet Efendimiz, haklısın. Fakat köpekler de efendilerinin masasından düşen kırıntıları yerler” diye cevap verdi.

²⁸ O zaman İsa, “Kadın, imanın çok büyük! Dileğin yerine gelsin!” dedi. Kadının kızı o anda şifa buldu.

İsa dört bin kişiyi doyuruyor

(Markos 8:1-10)

²⁹ Sonra İsa oradan ayrıldı ve Celile Gölü kıyısına gitti. Bir tepeye çıkıp yere oturdu.

³⁰ Büyük bir kalabalık O'na yaklaştı. Yanlarında kötürüm, kör, sakat, sağır, dilsiz ve daha birçok hastalığa tutulmuş insanlar getirmişlerdi. Bunları İsa'nın ayaklarının dibine yatırdılar. İsa da hepsine şifa verdi. ³¹ İnsanlar sağır ve dilsizlerin konuştuğuna, sakatların iyileştğine ve körlerin gördüğüne şahit olunca hayrete düştüler; İsrail'in Allahu'na hamdettiler.

³² İsa şakirtlerini çağırdı, onlara şöyle dedi: “Bu insanlara acıyorum. Üç gündür yanımdalar, yiyecek bir şeyleri yok. Onları evlerine aç göndermek istemiyorum. Çünkü yolda dayanamayıp bayılırlar” dedi.

³³ Şakirtleri O'na, “Böyle ıssız yerde bu kalabalığı doyuracak miktarda ekmeği nereden bulalım?” diye sordular.

³⁴ İsa onlara sordu: “Kaç ekmeğiniz var?”

Onlar da, “Yedi ekmele birkaç küçük balığımız var” dediler.

^{††}15:9 Yeşaya 29:13,

³⁵ İsa kalabalığa yere oturmasını emretti. ³⁶ Sonra yedi ekmeği ve balıkları aldı. Allah'a şükredip böldü, şakirtlerine verdi. Şakirtler de halka dağıttılar. ³⁷ Halk yiyip doydular. Yemek artıklarından yedi sepet dolusu toplandı. ³⁸ Yemek yiyenler, kadınlar ve çocuklar hariç, dört bin erkekti. ³⁹ İsa kalabalığı evlerine gönderdikten sonra tekneye bindi ve Magadan yöresine geçti.

Alâmetleri anlamak

(Markos 8:11-13; Luka 12:54-56)

16 Ferisi ve Saduki mezheplerine mensup kişiler İsa'nın yanına geldiler. O'nu imtihan etmek niyetiyle Allah'tan bir alâmet göstermesini istediler.

² İsa onlara şöyle cevap verdi: "Gün batımında, 'Gökyüzü kızıl, demek ki hava iyi olacak' diyorsunuz. ³ Gün doğumunda, 'Gökyüzü kızıl ve kapalı, demek ki bugün fırtına olacak' diyorsunuz. Göğe bakarak havanın durumunu yorumlamayı biliyorsunuz; fakat yaşadığımız çağın alâmetlerini yorumlayamıyorsunuz. ⁴ Kötü ve vefasız nesil bir alâmet istiyor, fakat onlara Yunus Peygamber'in alâmetinden başkası gösterilmeyecektir." Sonra onları bırakıp gitti.

Ferisilerle Sadukilerin vazettiklerinden sakının

(Markos 8:14-21)

⁵ İsa'nın şakirtleri gölün karşı kıyısına geçtiler. Fakat yanlarına ekmeğe almayı unutmuşlardı. ⁶ İsa onlara, "Dikkat edin. Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakının" dedi.

⁷ Şakirtler bu sözü kendi aralarında tartışmaya başladı. "Herhalde ekmeğe getirmediklerimiz için böyle söyledi" dediler.

⁸ İsa şakirtlerinin söylediklerini duydu. Onlara, "Ey kıt imanlılar, neden ekmeğimiz yok diye tartışıp duruyorsunuz? ⁹ Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmeğe beş bin kişinin doyduğunu, artakalanlardan kaç sepet dolusu topladığımızı hatırlamıyor musunuz? ¹⁰ Yedi ekmeğe dört bin kişinin doyduğunu, yemek artıklarından kaç küfe dolusu topladığımızı hatırlamıyor musunuz? ¹¹ Ekmekten söz etmediğimi nasıl anlamazsınız? Ben size, 'Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakının' dedim."

¹² O zaman şakirtler İsa'nın ne dediğini anladılar. İsa ekmeğe mayasından değil, Ferisilerle Sadukilerin vazettiklerinden sakınmalarını söylüyordu.

Petrus Mesih'i tanıyor

(Markos 8:27-30; Luka 9:18-21)

¹³ İsa, Filipus Sezariyesi yöresine gitti. Şakirtlerine, "Halk İnsanoğlu'nun, yani benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

¹⁴ Şöyle cevap verdiler: "Bazıları Vaf-tizci Yahya olduğunu söylüyor; bazıları İlyas[‡], bazıları da Yeremya[¶] ya da eski peygamberlerden biridir diyor".

¹⁵ İsa onlara, "Peki, sizce ben kimim?" dedi.

¹⁶ Simun Petrus, "Sen Mesih'sin, ebedî Allah'ın semavî Oğlu'sun" diye cevap verdi.

¹⁷ İsa ona, "Ne mutlu sana ey Yunus oğlu Simun! Çünkü bu sırrı sana açan insan değil, semavî Babam'dır. ¹⁸ Ben de sana diyorum ki, sen Petrus'sun,

[‡]16:14 İlyas: Yaklaşık İ.Ö. 850'ye kadar 25 yıl Allah'ın kelâmını nakleden çok önemli bir önder ve peygamber.

[¶]16:14 Yeremya: Yaklaşık İ.Ö. 600'lerde yaşamış bir peygamber.

kaya gibisin. Cemaatimi bu kaya üzerine kuracağım. Hiçbir güç cemaatimi yok edemeyecek. ¹⁹ Semavî Hükümlerinin anahtarlarını sana vereceğim. Böylece yeryüzünde yasakladığın her şey semada da yasak olacak; yeryüzünde serbest bıraktığın her şey semada da serbest olacak.”

²⁰ Sonra İsa, Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için şakirtlerini uyardı.

İsa ölüp dirileceğini bildiriyor

(Markos 8:31-9:1; Luka 9:22-27)

²¹ İsa daha sonra şakirtlerine Kudüs'e gitmesi gerektiğini anlatmaya başladı. Halkın ileri gelenleri, başrahipler ve din âlimlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi.

²² Petrus İsa'yı kenara çekti, söylediklerine itiraz etti: "Allah korusun, Efendimiz! Bu söylediklerin asla başına gelmeyecek" dedi.

²³ İsa, Petrus'a döndü ve şöyle cevap verdi: "Çekil yolumdan, Şeytan!^{§§} Sen bana engelsin. Düşüncelerin Allah'tan değil, insandır."

²⁴ Sonra İsa şakirtlerine şöyle dedi: "Peşimden gelmek isteyen kendinden vazgeçsin, çarmıhını omuzlayıp beni takip etsin. ²⁵ Canını kurtarmak isteyen onu kaybedecek, fakat canını benim uğruma feda eden, ebedî hayata kavuşacaktır. ²⁶ İnsan bütün dünyaya sahip olsa, fakat canını kaybetse, ne kazanır? İnsan, canı karşılığında ne verebilir ki! ²⁷ İnsanoğlu olarak ben meleklerimle birlikte semavî Babam'ın ihtişamı içinde tekrar geleceğim; o zaman herkese, yaptıklarının hesabını soracağım. ²⁸ Emin olun, buradakilerden bazıları, ölmeden önce İnsanoğlu'nun hükümlerinde geldiğini görecekler."

İsa'nın ihtişamlı görünümü

(Markos 9:2-13; Luka 9:28-36)

17 İsa altı gün sonra Petrus'u, Yakub'u ve onun kardeşi Yuhanna'yı yanına aldı. Onları yüksek bir dağın tepesine çıkardı. Orada yalnızdılar. ² Gözleri önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, elbiseleri ışık gibi bembeyaz oldu. ³ Sonra birden Musa'yla İlyas şakirtlere göründü. İsa'yla konuşmaya başladılar.

⁴ Petrus, İsa'ya şöyle dedi: "Efendimiz, iyi ki buradayız! İstersen üç çardak kurayım. Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a."

⁵ O daha konuşurken parlak bir bulut çevrelerini sardı. Allah buluttan seslendi, "Bu benim sevgili semavî Oğlum'dur. O'ndan razıyım. O'na itaat edin!" dedi.

⁶ İsa'nın şakirtleri bu sesi duydular, çok korktular, yüzüstü yere düştüler. ⁷ İsa gelip onlara dokundu. "Kalkın, korkmayın!" dedi. ⁸ Şakirtler başlarını kaldırıncaya yalnızca İsa'yı gördüler.

⁹ Dağdan inerlerken İsa onlara şu emri verdi: "Ben İnsanoğlu olarak ölümünden dirilene kadar gördüklerinizi kimseye söylemeyin."

¹⁰ Şakirtleri O'na, "O zaman din âlimleri neden Mesih'ten önce İlyas gelmeli diyorlar?" diye sordular.

¹¹ İsa onlara şu cevabı verdi: "Doğru, İlyas gelecek, her şeyi düzene sokacak. ¹² Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi. Onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. İnsanoğlu da aynı şekilde onların elinden acı çekecektir." ¹³ Şakirtler İsa'nın Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.

§§ 16:23 Çekil yolumdan Şeytan: İsa'nın bu sözleri, Petrus aracılığıyla konuşan Şeytan'a yöneliktir.

İsa bir çocuğu cinden kurtarıyor

(Markos 9:14-29; Luka 9:37-45)

¹⁴ İsa ve şakirtleri kalabalığın yanına geri döndü. Bir adam İsa'ya gelip önünde diz çöktü. ¹⁵ Adam İsa'ya, "Efendimiz!" dedi, "Oğlumun haline acı! Saralı olduğu için çok sıkıntı çekiyor. Kendini devamlı ateşe ya da suya atıyor. ¹⁶ Onu şakirtlerine getirdim, fakat şifa veremediler."

¹⁷ İsa, "Sizi imansız ve sapmış nesil!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalmam lazım, size daha ne kadar katlanmam lazım? Çocuğu bana getirin." ¹⁸ İsa cine emredince cin çocuğun içinden çıktı. Çocuk o anda şifa buldu.

¹⁹ Sonra şakirtler özel olarak İsa'nın yanına geldiler. "Biz cini neden çıkaramadık?" diye sordular.

²⁰⁻²¹ İsa onlara, "Çünkü imanınız kıt" diye cevap verdi. "Emin olun, hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dağa, 'Buradan kalk, oraya git' dersiniz, gider. Sizin için hiçbir şey imkânsız olmaz."

İsa ölüp dirileceğini tekrar bildiriyor

(Markos 9:30-32; Luka 9:43-45)

²² İsa'nın şakirtleri Celile'de bir araya toplandı. İsa onlara, "İnsanoğlu ihanete uğrayacak, ²³ öldürülecek, fakat üçüncü gün dirilecek" dedi. Bu sözler şakirtleri çok üzdü.

Mabet vergisi

²⁴ İsa ve şakirtleri Kefarnahum'a gitti. İki dirhemlik mabet vergisini toplayan memurlar Petrus'un yanına geldiler, "Hocanız mabet vergisini ödemiyor mu?" diye sordular.

²⁵ Petrus, "Ödüyör" diye cevap verdi; sonra eve girdi.

Petrus daha bir şey demeden İsa ona sordu: "Simun, sence dünyanın kralları kimlerden gümrük ya da haraç alır? Kendi vatandaşlarından mı, yoksa yabancılarından mı?"

²⁶ Petrus, "Yabancılarından alırlar" diye cevap verdi.

İsa ona şöyle dedi: "Demek ki vatandaşlar muafıdır; ²⁷ fakat biz yine de mabet vergisini toplayanları gücendirmeyelim. Göle git, oltanı at. Tuttuğun ilk balığın ağzını aç; dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Bu akçeyi ikimizin mabet vergisi olarak ver."

En büyük kim?

(Markos 9:33-37,42-48;
Luka 9:46-48; 17:1-2)

18 O sırada şakirtler İsa'ya sordular: "Semavî Hükümranlık'ta en büyük kimdir?"

² İsa bir çocuğu yanına çağırdı, şakirtlerin önüne çıkardı. ³ Onlara şöyle dedi: "Emin olun, fikrinizi değiştirip şu çocuk gibi olmazsanız, Semavî Hükümranlığa asla giremezsiniz. ⁴ Bu çocuk kadar kibirsiz olan, Semavî Hükümranlık'ta en büyüktür. ⁵ Böyle bir çocuğu benim adıma kabul eden, beni kabul etmiş olur.

Günah tuzakları

(Markos 9:42-48; Luka 17:1-2)

⁶ "Bana iman eden şu mütevazi şakirtlerden birini yoldan çıkarmanın vay haline! Boynuna değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması o kişi için daha hayırlı olur. ⁷ İnsanları yoldan çıkaran tuzaklardan ötürü dünyanın insanlarına acıyorum. Böyle tuzaklar her zaman olacaktır, fakat bunlara sebep olan kişinin vay haline!

⁸ "Eğer elin ya da ayağın seni yoldan çıkarırsa, onu kes, at. İki el ya da iki ayakla ebedî ateşe atılmaktansa, tek el ya da tek ayakla ebedî hayata kavuşman daha iyidir. ⁹ Eğer gözün seni yoldan çıkarırsa, onu yerinden çıkar, at. İki gözle cehennem ateşine atılmaktansa, tek gözle ebedî hayata kavuşman daha iyidir.

Kayıp koyun misali

(Luka 15:3-7)

¹⁰⁻¹¹“Peşimden gelen bu mütevazı insanlardan herhangi birini hor görmemeye dikkat edin! Size şunu söyleyeyim, cennette onlara hizmet etmek için seçilmiş melekler vardır. Bu melekler semavî Babam’ın huzuruna her zaman çıkarlar. ¹²Söyleyin bana, diyelim ki bir adamın yüz koyunu var ve bunlardan biri yoldan çıkıp kaybolmuş. Bu adam doksan dokuz koyunu dağda bırakıp kaybolan tek koyunu aramaya gitmez mi? ¹³Emin olun, onu bulduğu zaman, kaybolmamış doksan dokuz koyundan daha çok onun için sevinir. ¹⁴Aynı şekilde, semavî Babanız da peşimden gelen bu mütevazı insanlardan tek birinin bile helâk olmasını istemez.

Bir mümin günah işlerse

(Luka 17:3)

¹⁵“Eğer mümin kardeşin sana karşı günah işlerse gidip yanlışını göster. Mesele ikinizin arasında kalsın. Eğer seni dinlerse onu kazanmış olursun. ¹⁶Fakat dinlemezse bir ya da iki kişiyi yanına al, tekrar onunla görüş; böylece ‘her suçlama iki ya da üç şahitle desteklenmelidir.’* ¹⁷Onları dinlemeyi reddederse, meseleyi cemaate bildir. Cemaati de dinlemezse, onu putperestlerle ya da vergicilerle aynı kefeyle koy.

¹⁸“Emin olun, yeryüzünde yasakladığımız her şey göklerde de yasak olacak. Yeryüzünde serbest bıraktığımız her şey göklerde de serbest olacak.

¹⁹“Ve yine emin olun, eğer sizden iki kişi bir konuda anlaşır ve dua ederse semavî Babam dualarını yerine getirecek.

²⁰Bana iman eden iki ya da üç kişi toplandığı zaman, ben de onlarla birlikte olacağım.”

Bağışlamak hakkında

²¹Petrus, İsa’ya geldi ve şöyle dedi: “Efendimiz, mümin kardeşim bana karşı günah işlemeye devam ederse onu kaç kere bağışlamalıyım? Yedi kere günah işlese bile onu bağışlamalı mıyım?”

²²İsa ona, “Yedi kere değil, yetmiş yedi kere günah işlese bile onu bağışlamalısın” dedi. ²³“Bir misal vereyim: Semavî Hükümranlık, hizmetkârlarıyla hesap görmeye karar veren bir krala benzer. ²⁴Kral hesap görmeye başladığında, kendisine on bin talant† borcu olan bir hizmetli getirilmiş. ²⁵Adamın borcunu ödeyecek parası yokmuş. Kral, hizmetlinin, karısı, çocukları ve bütün mallarıyla birlikte satılmasını emretmiş. Elde edilen parayla adamın borcu ödenecekti.

²⁶“Hizmetli yere kapanıp krala yalvarmış: ‘Lütfen sabret! Borcumu ödeyeceğim’ demiş. ²⁷Kral adama acımış, borcunu silip onu serbest bırakmış.

²⁸“Hizmetli oradan çıkmış, kendisine yüz dinar borcu olan bir başka hizmetliye rastlamış. Adamı yakalayıp boğazına sarılmış, ‘Borcunu öde!’ demiş.

²⁹“Borçlu olan hizmetli yere kapanıp yalvarmış: ‘Lütfen sabret! Borcumu ödeyeceğim’ demiş.

³⁰“Fakat ilk hizmetli bunu kabul etmemiş. Mahkemeye gitmiş, borcunu ödeyene kadar adamı zindana kapatmış. ³¹Diğer hizmetliler olanları gördüklerinde çok üzülmüşler. Gidip her şeyi krala anlatmışlar.

³²“Kral ilk hizmetliyi çağırması; ‘Seni zalim seni!’ demiş, ‘Bana yalvarıp merhamet dilediğin için bütün borcunu

*18:16 Yasa’nın Tekrarı 19:15

†18:24 **talant**: o çağda vasıfsız bir işçinin 6000 günlüğüne eşitti.

sildim! ³³Sana nasıl acıdıysam, senin de arkadaşına öyle acıman gerekmez miydi?’ ³⁴Böylece kral çok öfkelenmiş; borcunu ödeyene kadar adamı işkencecilerle teslim etmiş.

³⁵“Mümin kardeşinizi yürekte bağışlamazsanız, semavî Babam da size öyle davranacaktır.”

Boşanma konusu

(Markos 10:1-12)

19 İsa bunları söyledikten sonra Celile’den ayrıldı. Şeria İrmağ’ının diğer yakasında kalan Yahudiye topraklarına geçti. ²Büyük bir kalabalık O’nun ardından gitti. Hastalara orada şifa verdi.

³Bazı Ferisiler İsa’nın yanına geldi. O’nu kendi sözleriyle tuzağa düşürmek niyetindeydiler. “Bir adamın herhangi bir sebeple karısını boşaması caiz midir?” diye sordular.

⁴İsa şöyle cevap verdi: “Başlangıçta Allah insanları ‘erkek ve dişi olarak yarattı.’[‡] Bunu Tevrat’ta okumadınız mı?

⁵Allah şöyle dedi: ‘Bu sebeple adam annesini babasını bırakacak, karısıyla birleşecek, ikisi tek beden olacak.’ ⁶Onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Allah’ın birleştirdiğini hiç kimse ayırmamın.”

⁷Ferisiler İsa’ya, “Madem öyle” dediler, “Musa neden boşanma belgesi vermek şartıyla erkeğin karısını boşayabileceğini söyledi?”

⁸İsa onlara, “Musa inatçılığınız yüzünden buna müsaade etti” dedi. “Fakat başlangıçta böyle bir şey yoktu. ⁹Size şunu söyleyeyim, cinsel ahlâksızlıktan başka bir sebeple karısını boşayıp başka kadınla evlenen zina etmiş olur.”

¹⁰Şakirtler İsa’ya, “Karı koca arasındaki ilişki buysa, bekâr kalmak daha iyi!” dediler.

¹¹İsa onlara şöyle dedi: “Herkes dediklerimi kabul edemez. Ancak Allah’ın nasip ettiği kişiler bunu yapabilir. ¹²Çünkü bazıları doğuştan hadımdır, kimisi sonradan hadım edilir, bazıları da Semavî Hükümranlık uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!”

İsa çocukları takdis ediyor

(Markos 10:13-16; Luka 18:15-17)

¹³Bazı kişiler küçük çocuklarını İsa’ya getirdiler. Onlara dokunmasını, takdis etmesini istediler. Fakat şakirtleri onları engellemeye çalıştı. ¹⁴İsa, “Bırakın çocukları” dedi. “Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Semavî Hükümranlık bu çocuklar gibi saf olan insanlara aittir.” ¹⁵Çocukları takdis ettikten sonra oradan ayrıldı.

Servet ve ebedî hayat

(Markos 10:17-31; Luka 18:18-30)

¹⁶Bir adam İsa’ya geldi ve sordu: “Hocam, ebedî hayata sahip olmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?”

¹⁷İsa ona şu cevabı verdi: “İyiliği neden bana soruyorsun? İyi olan yalnız Allah’tır. Ebedî hayata sahip olmak istiyorsan Allah’ın emirlerini yerine getir.”

¹⁸Adam, “Hangi emirleri?” diye sordu.

Bunun üzerine İsa şöyle dedi: “‘Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma, yalan yere şahitlik etme, ¹⁹annene babana hürmet et’ ve ‘komşunu kendini sevdiğin gibi sev.’”

²⁰Genç adam, “Bütün bunları yerine getiriyorum. Daha ne eksikim var?” dedi.

²¹İsa ona, “Eğer kâmil biri olmak istiyorsan, git her şeyini sat, parayı fakirlere dağıt. Böylece semada hazinen olur. Sonra da gel, beni takip et” dedi. ²²Genç

[‡]19:4 Yaratılış 1:27; 2:24; 5:2

adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan ayrıldı. Çünkü çok zengindi.

²³ İsa şakirtlerine şöyle dedi: “Emin olun, zenginler Semavî Hükümranlığa zor girer! ²⁴ Tekrar söyleyeyim, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Allah’ın Hükümranlığı’na girmesinden daha kolaydır.”

²⁵ Şakirtleri bunu duyunca çok şaşırıldılar. “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.

²⁶ İsa onlara baktı, “İnsan için bu imkânsız, fakat Allah için her şey mümkündür” dedi.

²⁷ Petrus İsa’ya, “Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin peşinden geldik. Bunun karşılığında neyimiz olacak?” dedi.

²⁸ İsa onlara şöyle dedi: “Emin olun, bir devir gelecek, her şey yenilenecek. O zaman ben İnsanoğlu olarak ihtişam içinde tahta oturacağım. Benim peşimden gelen sizler de on iki tahtta oturacaksınız. İsrail’in on iki aşiretine hükmedeceksiniz. ²⁹ Benim uğruma evini, kardeşlerini, ana babasını ya da mal mülkünü feda eden herkes, bunların yüz katını alacak, ebedî hayata sahip olacak. ³⁰ Fakat şimdi birinci olan birçok kişi sonuncu, sonuncu olan birçok kişi birinci olacak.”

Cömert bağ sahibi misali

20 “Semavî Hükümranlık bağ sahibine benzer. Bağ sahibi sabah erkenden bağında çalışacak işçiler aramaya çıkmış. ² İşçilerle günlüğü bir dinara anlaşmış, onları bağına göndermiş.

³ “Sabah dokuz gibi tekrar dışarı çıkmış. Çarşıda iş bekleyen başka adamlar görmüş. ⁴ Onlara, ‘Siz de bağımnda çalışın. Hakkınızı veririm’ demiş. ⁵ Böylece onlar da bağa gitmişler. Bağ sahibi öğle vakti ve öğleden sonra saat üç gibi bir kez daha dışarı çıkmış; aynı şeyi yapmış.

⁶ Saat beşe doğru tekrar çıkmış ve boş dolaşan başkalarını görmüş. Onlara, ‘Neden bütün gün burada işsiz güçsüz duruyorsunuz?’ diye sormuş. ⁷ ‘Kimse bize iş vermedi’ diye cevap vermişler.

“Onlara, ‘Siz de gidip bağımnda çalışın’ demiş.

⁸ “Günün sonunda bağ sahibi kâhyasına, ‘İşçileri topla. Son gelenlerden başlayarak sırayla hepsine ücretlerini öde’ demiş.

⁹ “Saat beşe doğru işe başlayanlar birer dinar almışlar. ¹⁰ İşe sabah erken başlayanlar daha fazla alacaklarını düşünmüşler. Fakat onlar da birer dinar almış. ¹¹ Ücretlerini alınca bağ sahibine karşı söylenmeye başlamışlar. ¹² ‘İşe en son gelenler yalnızca bir saat çalıştılar. Bize de onlara verdiğinin aynısını verdin. Hâlbuki biz bütün gün kızgın güneş altında ter döktük’ demişler.

¹³ “Bağ sahibi onlardan birine şöyle demiş: ‘Arkadaş, ben sana haksızlık etmiyorum. Seninle bir dinara anlaşmadık mı? ¹⁴ Hakkını al, evine git. Son gelen bu işçiye de sana verdiğim ücretin aynısını vermek istiyorum. ¹⁵ Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Cömert olduğum için kıskanıyor musun?’

¹⁶ “İşte bunun gibi, sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.”

İsa üçüncü kere ölüp dirileceğini bildiriyor

(Markos 10:32-34; Luka 18:31-34)

¹⁷ İsa Kudüs’e gidiyordu. Yolda on iki havarisini bir kenara çekti. Onlara şöyle dedi: ¹⁸ “Dinleyin! Kudüs’e gidiyoruz. İnsanoğlu başrahiplere ve din âlimlerine teslim edilecek. O’nu ölüme mahkûm edecekler, ¹⁹ sonra işgalcilere teslim edecekler. O’nunla alay edecekler, O’nu kırbaçlayacaklar ve çarmıha gerecekler. Fakat O, üçüncü gün dirilecek.”

Bir annenin isteği

(Markos 10:35-45)

²⁰ Zebedi'nin karısı, iki oğlu Yakub ve Yuhanna ile beraber İsa'ya geldi. İsa'nın önünde yere kapandı. O'ndan bir dileği olduğunu söyledi.

²¹ İsa kadına, "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Kadın, "Bana söz ver, hükümranlığında oğullarımdan biri sağında, diğeri solunda otursun" dedi.

²² İsa şöyle cevap verdi: "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz. Benim çekeceğim acılara siz katlanabilir misiniz?"

Onlar da, "Evet, katlanabiliriz" dediler.

²³ İsa, "Benim çekeceğim acıları siz de çekeceksiniz" dedi, "Fakat sağımda ya da solumda kimin oturacağına ben karar veremem. O yerleri semavî Babam seçtiği kişilere ayırdı."

²⁴ Diğer on havari bunları duydular, iki kardeşe kızdılar. ²⁵ İsa hepsini yanına çağırdı ve şöyle dedi: "Bilirsiniz, hükümdarlar halklarına tahakküm eder, ileri gelenler onlara baskı yaparlar. ²⁶ Sizin aranızda böyle olmamalı. Aranızda önder olmak isteyen, diğerlerinin hizmetkârı olsun. ²⁷ Aranızda birinci olmak isteyen, diğerlerine kulluk etsin. ²⁸ Ben semavî İnsan'ım; beni örnek alın. Ben hizmet edilmek için gelmedim; hizmet etmeye ve canımı birçokları için fidiye olarak vermeye geldim."

İsa iki körün gözünü açıyor

(Markos 10:46-52; Luka 18:35-43)

²⁹ İsa Eriha şehrinden ayrılıyordu; peşinde büyük bir kalabalık vardı. ³⁰ Geçtikleri yolun kenarında iki kör oturuyordu. İsa'nın oradan geçmekte

olduğunu duydular. "Ey Efendimiz, Davud Oğlu, bize acı!" diye bağırdılar.

³¹ Kalabalıktakiler onları azarladı, susturmak istedi. Fakat adamlar, "Ey Efendimiz, Davud Oğlu, bize acı!" diyerek daha çok bağırdılar.

³² İsa durdu, onları yanına çağırdı. "Benden ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

³³ Adamlar O'na, "Efendimiz, görmek istiyoruz" dediler.

³⁴ İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda gözleri açıldı; adamlar İsa'nın peşinden gitmeye başladılar.

İsa Kudüs'e kral gibi giriyor

(Markos 11:1-11; Luka

19:28-38; Yuhanna 12:12-19)

21 İsa ve şakirtleri, Kudüs'e yakın Zeytin Dağı'nın eteğindeki Beyt-faci Köyü'ne yaklaştılar. İsa iki şakirdini köye gönderdi. ² Onlara şöyle dedi: "Karşıdaki köye gidin. Köye varınca, kazığa bağlı bir dişi eşekle bir sığa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. ³ Biri size bir şey derse, 'Efendimizin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' deyin."

⁴ Bu olayla eski peygamberlerden birinin söylediği söz yerine geldi:

⁵ "Kudüs halkına söyleyin:

Bakin, alçakgönüllü kralınız, eşeğe, evet sıpaya binmiş geliyor!"⁴

⁶ Şakirtleri gidip İsa'nın dediğini yaptılar. ⁷ Eşeği ve sıpayı O'na getirdiler, üzerlerine abalarını yaydılar. İsa sıpaya bindi. ⁸ Kalabalığın çoğu abalarını İsa'nın geçtiği yola serdi. Diğerleri ise ağaçlardan kestikleri dalları yere serdiler. ⁹ İsa'nın önünde ve arkasında büyük bir kalabalık vardı. Şöyle bağıryorlardı:

"Yaşasın Davud Oğlu!

Rab'bin adına gelen mübarektir!

Yücelerdeki Allah'a hamtlar olsun!"[§]

¹⁰ İsa Kudüs'e girdiğinde bütün şehir ayağa kalktı. İnsanlar, "Bu adam da kim?" diye sordular.

¹¹ İsa'nın peşindeki kalabalıklar, "Bu, Celile'nin Nasıra şehrinden İsa Peygamber'dir" dediler.

İsa mabette

(Markos 11:15-19; Luka 19:45-48; Yuhanna 2:13-22)

¹² Daha sonra İsa mabet avlusuna girdi. Avluda alışveriş yapanları kovdu. Para bozanların masalarını ve güvercin satanların tezgâhlarını devirdi.

¹³ İsa onlara, "Tevrat'ta, 'Evim dua evi olacak' diye yazılmıştır. Fakat siz burayı haydut yuvasına çevirdiniz" dedi.**

¹⁴ Kör ve sakat bazı kişiler İsa'nın yanına geldiler. Onlara şifa verdi. ¹⁵ Başrahipler ve din âlimleri, İsa'nın yaptığı mucizeleri gördüler; mabette, "Yaşasın Davud Oğlu!" diye bağrışan çocuklara öfkeleniler. İsa'ya, ¹⁶ "Çocukların söylediklerini duyuyor musun?" diye sordular.

İsa, "Evet" dedi, "Siz Zebur'da yazılı şu sözü okumadınız mı? 'Çocukların ve bebeklerin ağzından sana hamtlar yükselecek.'"

¹⁷ Sonra İsa onları bırakıp Kudüs'ten ayrıldı. Beytanya köyüne gitti, geceyi orada geçirdi.

İmanın gücü

(Markos 11:12-14, 20-24)

¹⁸ İsa sabah erkenden Kudüs'e dönerken yolda acıktı. ¹⁹ Yol kenarında bir incir ağacı gördü. İncir toplamak için ağacın yanına gitti, fakat ağaçta yaprak-tan başka bir şey bulamadı. Ağaca, "Bir daha asla meyven olmasın!" dedi. Bu söz üzerine incir ağacı anında kurudu.

²⁰ Şakirtleri olanları görüp hayrete düştüler. "İncir ağacı nasıl oldu da birdenbire kurudu?" diye sordular.

²¹ İsa onlara şöyle cevap verdi: "Emin olun, Allah'a imanınız olur ve şüphe etmezseniz, incir ağacına yaptığımı yapmakla kalmazsınız. Bu dağa, 'Kalk, denize atla' dersiniz, dediğiniz olur. ²² İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız."

İsa'nın yetkisi

(Markos 11:27-33; Luka 20:1-8)

²³ İsa mabet alanında vaaz ediyordu. Başrahipler ve ileri gelenler İsa'ya yaklaştılar. O'na sordular: "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsunuz? Sana bu yetkiyi kim verdi?"

²⁴ İsa onlara şu cevabı verdi: "Ben de size bir soru sorayım. Eğer cevap verirseniz, bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. ²⁵ Yahya vaftiz etme yetkisini kimden aldı? Allah'tan mı, insandan mı?"

Bu soruyu tartışmaya başladılar. Birbirlerine şöyle dediler: "'Allah'tan' desek, 'O zaman ona neden inanmadınız?' diyecek, ²⁶ 'insandan' desek, o zaman halk bize kızacak, çünkü hepsi Yahya'yı peygamber sayıyor." ²⁷ Cevap olarak, "Bilmiyoruz" dediler.

İsa, "Ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

İki oğul misali

²⁸ İsa devam etti: "Peki ya şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu varmış. Adam büyük oğluna gitmiş, 'Oğlum, bugün git bağda çalış!' demiş.

²⁹ "Oğlu, 'Gitmek istemiyorum' demiş. Fakat sonra pişman olmuş, bağda çalışmaya gitmiş.

[§]21:9 Mezmur 118:25-26

**21:13 Yeşaya56:7; Yeremya 7:11

³⁰“Adam diğer oğluna gidip aynı şeyi söylemiş. Bu oğul, ‘Giderim, efendim’ demiş, fakat gitmemiş.

³¹“Bu iki oğuldan hangisi babasına itaat etti?”

“Büyük olan” diye cevapladılar.

İsa onlara şöyle dedi: “Emin olun, vergiciler ve fahişeler Allah’ın Hükümrânlığı’na sizden önce girecekler. ³²Vaf-tizci Yahya size hak yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Fakat vergiciler ve fahişeler inandı. Siz bunları gördünüz, ancak yine de tövbe etmediniz, Yahya’ya inanmadınız.”

Hain bağcılar misali

(Markos 12:1-12; Luka 20:9-19)

³³“Şimdi şu misali dinleyin: Bir bağ sahibi varmış. Bağını duvarla çevirmiş, içine üzüm sıkma çukuru kazmış ve bir bekçi kulesi dikmiş. Sonra bağını bağcılara kiralamış ve seyahate çıkmış. ³⁴Bağbozumu zamanı geldiğinde üzüm-lerden kendine düşen payı almaları için kölelerini bağcılara göndermiş.

³⁵“Fakat bağcılar adamın kölelerini yakalamış, birini taşlamışlar, birini dövmüşler, birini de öldürmüşler. ³⁶Bunun üzerine adam daha fazla köle göndermiş. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yapmışlar. ³⁷En sonunda kendi oğlunu göndermiş. ‘Oğluma saygı gösterirler’ diye düşünmüş.

³⁸“Bağcılar adamın oğlunun geldiğini görmüşler; kendi aralarında şöyle konuşmuşlar: ‘Bağ sahibinin mirasçısı bu! Haydi, onu öldürelim, mirasına konalım.’ ³⁹Böylece onu tutmuşlar, öldürüp bağın dışına atmışlar.

⁴⁰“Sizce bağın sahibi geldiği zaman bu bağcılara ne yapacak?”

⁴¹İsa’ya şöyle cevap verdiler: “Bu zalim adamları hiç acımadan yok edecek. Bağı da başka bağcılara kiralayacak; on-

lar da bağ bozumunda ona düşen payı verecekler.”

⁴²İsa onlara şunu sordu: “Siz Zebur’da şu sözleri okumadınız mı?

‘İnşaatçıların reddettiği taş, binanın temel taşı oldu.

Bu Rab’bin işidir, gözümüzde harika bir şeydir!’^{††}

⁴³“Size açıkça söylüyorum, Allah’ın Hükümrânlığı sizin elinizden alınacak, hükümrânlığa yaraşır biçimde davranan başka insanlara verilecek. ⁴⁴O taşın üzerine düşen paramparça olacak. Taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.”

⁴⁵Başrahipler ve Ferisiler, İsa’nın bu misallerle kendilerini kast ettiğini anladılar. ⁴⁶O’nu yakalamaya çalıştılar, fakat halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk İsa’yı bir peygamber olarak görüyordu.

Düğün misali

(Luka 14:15-24)

22 İsa halka yine misallerle konuşmaya başladı. Şöyle dedi:

²“Semavî Hükümrânlık, oğlu için düğün ziyafeti veren bir krala benzer.

³Kral, davetlileri ziyafete çağırınsınlar diye hizmetkârlarını göndermiş, fakat davetliler gelmek istememiş.

⁴“Kral bir kez daha hizmetkârlarını göndermiş. Onlara şöyle demiş: ‘Davetlilere şunu söyleyin: Bakın ziyafet hazırlandı. Boğalarımı ve besili sığırlarımı kestim. Her şey hazır, buyurun ziyafete!’

⁵“Fakat davetliler bu davete ilgi göstermemişler. Bazıları tarlada, bazıları da dükkânlarında çalışmaya gitmiş. ⁶Diğerleri kralın hizmetkârlarını yakalayıp hırpalamış, ardından da öldürmüştü. ⁷Kral duruma öfkelenmiş.

Askerlerini gönderip o katilleri yok etmiş; şehirlerini ateşe vermiş.

⁸“Sonra hizmetkârlarına şöyle demiş: ‘Düğün ziyafeti hazır, fakat davet ettiklerim buna lââyık değilmiş. ⁹O zaman yol kavşaklarına gidin, kimi bulursanız davet edin.’ ¹⁰Hizmetkârlar sokaklara çıkmış, iyi kötü kimi buldularsa toplamışlar. Ziyafet alanı konuklarla dolmuş.

¹¹“Kral konukları görmeye gelince üzerinde düğün elbisesi olmayan bir adam görmüş. ¹²Adama, ‘Arkadaş, üzerinde düğün elbisesi olmadan buraya nasıl girdin?’ diye sormuş. Adam cevap verememiş. ¹³O zaman kral hizmetkârlarına şöyle emretmiş: ‘Bu adamın ellerini ayaklarını bağlayın ve onu dışarıdaki karanlığa atın! Orada feryat ve fiğan olacaktır.’ ¹⁴Evet, davet edilenler çok, fakat seçilenler azdır.”

Sezar’ın hakkı Sezar’a

(Markos 12:13-17; Luka 20:20-26)

¹⁵Sonra Ferisiler oradan ayrıldılar. İsa’ya düzen kurmak için bir araya geldiler. O’nu kendi sözleriyle tuzağa düşürmek istiyorlardı. ¹⁶Kendi şakirtlerini Hirodes yanlılarıyla^{‡‡} birlikte İsa’ya gönderdiler. Bunlar gelip İsa’ya sordular: “Hocam, senin dürüst biri olduğuna biliyoruz. Sözünü sakınmazsın. İnsanlar arasında ayırım yapmadan Allah’ın yolunu dosdoğru vazedersin. Kimseyi kayırmazsın. ¹⁷Söyle bize: Sezar’a^{¶¶} vergi vermek caiz mi, değil mi?”

¹⁸İsa onların kötü niyetinin farkındaydı. Onlara şöyle dedi: “Sizi ikiye bölün! Neden beni tuzağa düşürmeye kalkışıyorsunuz? ¹⁹Vergi olarak

verdiğiniz parayı bana gösterin.” O’na bir dinar getirdiler. ²⁰İsa, “Üzerinde kimin resmi, kimin adı var?” diye sordu.

²¹Onlar, “Sezar’ın” diye cevap verdiler.

O zaman İsa, “O halde Sezar’ın hakkını Sezar’a, Allah’ın hakkını Allah’a verin!” dedi.

²²Bu cevabı duyunca büyük şaşkınlığa düştüler. O’nun yanından uzaklaştılar.

Kıyametle ilgili soru

(Markos 12:18-27; Luka 20:27-40)

²³Aynı gün Sadukiler İsa’nın yanına geldiler. Bunlar ölülerin dirileceğine inanmazlar. O’na şöyle dediler: ²⁴“Hocam, Musa Tevrat’ta şöyle der: ‘Bir adam çocuksuz ölürse, kardeşi onun dul karısıyla evlensin, soyunu sürdürsün.’^{§§} ²⁵Aramızda yedi kardeş vardı. En büyük olan evlendi ve sonra öldü. Çocuğu olmadığından kardeşi onun dul karısını aldı. ²⁶Aynı şey ikinci ve üçüncü kardeşin de başına geldi. Yedi kardeşin hepsi kadınla evlendi ve öldü. ²⁷En sonunda kadın da öldü. ²⁸Ahirette bu kadın yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Zira hepsiyle evlendi.”

²⁹İsa onlara şöyle cevap verdi: “Tevrat’ı ve Allah’ın kudretini bilmediğinizden dolayı sapıtıyorsunuz! ³⁰Ahirette insanlar evlenmez. Cennetteki melekler gibidirler. ³¹Allah’ın diriliş hakkında ne söylediğini okumadınız mı? Allah şöyle diyor: ³²‘Ben İbrahim’in, İshak’ın, Yakub’un Allah’ım.’ O ölülerin değil, dirilerin Allahı’dır.”

³³Kalabalıklar bu sözleri işitti. İsa’nın vaazı karşısında şaşakaldılar.

^{‡‡}22:16 **Hirodes yanlıları:** Kral Hirodes’i destekleyen siyasi bir Yahudi grubu.

^{¶¶}22:17 **Sezar:** Roma imparatorlarının genel unvanı.

^{§§}22:24 Yasa’nın Tekrarı 25:5

En büyük emir

(Markos 12:28-34; Luka 10:25-28)

³⁴Ferisiler İsa'nın Sadukileri susturduğunu duyunca bir araya toplandılar. ³⁵İçlerinden bir şeriat âlimi, İsa'yı tuzağa düşürmek için şöyle sordu: ³⁶"Hoca, şeriatteki en büyük emir nedir?"

³⁷İsa ona, "Rab Allahın'ı bütün kalbinle, bütün canınla, bütün aklınla sev" dedi. ³⁸"Birinci ve en büyük emir budur. ³⁹Buna benzer ikinci emir ise şudur: 'Komşunu kendini sevdiğin gibi sev'. ⁴⁰Bütün Tevrat ve peygamberlik kitapları bu iki emre dayanır."

Mesih kimdir?

(Markos 12:35-37; Luka 20:41-44)

⁴¹Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: ⁴²"Mesih hakkındaki düşünceniz nedir? O kimin oğludur?"

Onlar, "Davud'un Oğlu'dur" diye cevap verdiler.

⁴³İsa şöyle dedi: "O halde Davud Mukaddes Ruh vasıtasıyla Mesih'e neden 'Efendim' diye hitap ediyor? Davud Zebur'da şöyle diyor:

⁴⁴'Rab Efendim'e dedi ki, sağımda otur. Bütün düşmanlarını ayaklarının altına sereceğim.'

⁴⁵"Eğer Davud, Mesih'e 'Efendim' diyorsa, Mesih nasıl onun oğlu olabilir?"

⁴⁶İsa'ya cevap veremediler. O günden sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.

İsa din önderlerini azarlıyor

(Markos 12:38-40; Luka 11:37-52; 20:45-47)

23 Sonra İsa halka ve şakirtlerine şöyle seslendi: ²"Din âlimleri ve

Ferisiler Musa'nın şeriatını vazetmeye yetkilidirler. ³Bu sebeple onlara itaat edin, size söyledikleri her şeyi yapın, fakat yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyi kendileri yapmazlar. ⁴Ağır yükleri başkalarının sırtına yüklerler, fakat kendileri bunları taşımak için parmaklarını kıpırdatmazlar.

⁵"Yaptıkları bütün iyilikleri gösteriş olsun diye yaparlar. Muskalarını[†] büyük, elbiselerinin püsküllerini[†] uzun yaparlar. Bununla dindarlıklarını ispatlamaya çalışırlar. ⁶Ziyafetlerde başköşelere, havralarda en muteber yerlere oturmaktan hoşlanırlar. ⁷İnsanların onları sokakta hürmetle selamlamasından ve, 'Hocamız' diye çağırmasından zevk alırlar.

⁸"Fakat kimse sizi 'hocamız' diye çağırmasın, çünkü tek bir hocanız var ve hepiniz kardeşsiniz. ⁹Yeryüzünde kimseye 'semavî Baba' demeyin, çünkü tek bir semavî Babanız var. ¹⁰İnsanların sizi 'mürşit' diye çağırmasına izin vermeyin, çünkü tek bir mürşidiniz var, o da Mesih'tir. ¹¹Aranızda en büyük olan, diğerlerinin hizmetkârı olsun. ¹²Kendini yücelten küçülecek, kendini küçük gören yüceltilecektir.

¹³⁻¹⁴"Vay halinize ikiyüzlü din âlimleri ve Ferisiler! Semavî Hükümranlığın kapısını insanlara kapatırsınız. Ne kendiniz girersiniz, ne de girmeye çalışanları içeri bırakırsınız.

¹⁵"Vay halinize ikiyüzlü din âlimleri ve Ferisiler! Birini hidayete davet etmek için denizleri, kıtaları aşarsınız. Onu bulunca kendinizden iki kat cehennemlik edersiniz.

¹⁶"Vay halinize kör kılavuzlar! 'Eğer biri mabet üzerine yemin ederse, yemi-

*23:5 *muska-eski dilde 'hamail'*: Eski Ahit'ten bazı ayetlerin içine konduğu, alna ya da sol kola takılan küçük kutu.

†23:5 *püskül*: Dindar Yahudiler, şeriat emirlerini akıllarında tutmak için elbiselerine püsküller dikerdi.

nini tutmak zorunda değildir, fakat mabetteki altınlar üzerine edilen yemin tutulmalıdır' dersiniz. ¹⁷Sizi kör budalalar! Hangisi daha değerli, altın mı yoksa altını mukaddes kılan mabet mi?

¹⁸"Diyorsunuz ki, 'Eğer biri sunak üzerine yemin ederse, yeminini tutmak zorunda değildir, fakat sunaktaki adak üzerine edilen yemin tutulmalıdır.' ¹⁹Sizi körler! Hangisi daha değerli, adak mı yoksa adağı mukaddes kılan sunak mı? ²⁰Sunak üzerine yemin eden kişi, hem sunak hem de sunak üstündeki her şey üzerine yemin etmiş olur. ²¹Mabet üzerine yemin eden, hem mabet hem de mabetteki her şey üzerine yemin etmiş olur. ²²Gök üzerine yemin eden, hem Allah'ın tahtı hem de tahtta oturan Allah üzerine yemin etmiş olur.

²³"Vay halinize ikiyüzlü din âlimleri ve Ferisiler! Nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz, fakat şeriatın çok daha önemli unsurlarını, yani adaleti, merhameti ve sadakati ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmelisiniz. ²⁴Sizi kör kılavuzlar! Sineği süzerek ayırırsınız, fakat deveyi yutarsınız!

²⁵"Vay halinize ikiyüzlü Tevrat âlimleri ve Ferisiler! Bardakla çanağın dışını yıkarsınız, fakat bunların içi hile ve açgözlülükle kazandıklarınızla doludur. ²⁶Sizi kör Ferisiler, önce bardağın içini yıkayın, böylece dışı gibi içi de temiz olsun.

²⁷"Vay halinize ikiyüzlü din âlimleri ve Ferisiler! Badanalı mezarlar gibisiniz. Bu mezarlar dıştan güzel görünür, fakat içleri ölü kemikleri ve murdarlıkla doludur. ²⁸Aynı şekilde siz de dıştan

sâlih görünürsünüz, fakat içiniz ikiyüzlülük ve kötülükle doludur.

²⁹"Vay halinize ikiyüzlü din âlimleri ve Ferisiler! Peygamberler için kabirler yapar, sâlihlerin türbelerini süslersiniz. ³⁰'Eğer atalarımızın günlerinde yaşasaydık, peygamberlerin kanına girmezdik' dersiniz. ³¹Aslında peygamberleri öldürenlerin soyunda geldiğinizi itiraf ediyorsunuz. ³²O halde durmayın, atalarımızın başlattığını siz bitirin!

³³"Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehenneme mahkûm olmaktan kurtulacağınızı mı sanıyorsunuz? ³⁴Bakın, size peygamberler, hikmetli kişiler, âlimler gönderiyorum. Bunların bazılarını öldürecek, çarmlıha gereceksiniz. Bazılarını havralarınızda kırbaçlayacak, şehirden şehre süreceksiniz.

³⁵"Böylece sâlih adam Habil'den Berekyâ oğlu Zekeriya'ya[‡] kadar öldürülen her sâlih adamın kanından sorumlusunuz. Zekeriya'yı mabetle sunak arasında siz öldürdünüz. ³⁶Emin olun, bütün bunların cezasını bu nesil çekecektir.

İsa Kudüs halkını uyarıyor

(Luka 13:34-35)

³⁷"Ey Kudüs, peygamberleri öldüren, Allah'ın resullerini taşıyan Kudüs! Tavuk nasıl civcivlerini kanatlarının altına toplarsa, ben de kaç defa sizleri öyle toplamak istedim; fakat siz istemediniz. ³⁸İşte bu yüzden Allah mabedinizi terk edecek. ³⁹Size şunu söyleyeyim, 'Rab'bin adına gelen mübarek olsun!'^f diyene kadar beni bir daha görmeyeceksiniz."

[‡]23:35 *Habil ve Zekeriya*: Eski Ahit'te öldürüldükleri bildirilen birinci ve sonuncu peygamberler.

^f23:39 Mezmur 118:26

Gelecekle ilgili uyarılar

(Markos 13:1-31; Luka 21:5-33)

24 İsa mabetten çıkmış gidiyordu. Yolda giderken şakirtleri yanına geldiler; dikkatini mabedin muhteşem binalarına çekmek istediler. ²İsa onlara şöyle cevap verdi: “Bütün bunları görüyorsunuz değil mi? Emin olun, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!”

³İsa Zeytin Dağı'na çıktı. Şakirtleri tek başlarına O'na geldiler, “Bize söyle, bunlar ne zaman olacak? Gelişinin ve bu çağın sonunun alâmeti ne olacak?” diye sordular.

⁴İsa şöyle dedi: “Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın. ⁵Birçokları ortaya çıkıp benim adımları kullanacak. ‘Ben Mesih’im’ diyecekler. Birçok kişiyi saptıracaklar. ⁶Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması lazımdır. Fakat bu, henüz çağın sonu değildir. ⁷Millet millete, devlet devlete savaş açacak. Yer yer kıtlıklar ve depremler olacak. ⁸Bütün bunlar, doğum yapmak üzere olan kadının ilk sancıları gibi, büyük sıkıntıların başlangıcıdır.

⁹“O zaman size eziyet edecekler, hatta öldürecekler. Benim şakirtlerim olduğunuz için bütün halklar sizden nefret edecek. ¹⁰O zaman birçokları imandan dönecek; birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. ¹¹Pek çok sahte peygamber ortaya çıkacak, birçok insanı saptıracaklar. ¹²Kötülükler çoğalacak, bu yüzden birçok insanın sevgisi soğuyacak. ¹³Fakat sona kadar dayanan kurtulacaktır. ¹⁴Semavî Hükümranlığın müjdesi bütün dünyada duyurulacaktır. Bu müjde bütün halk-

lara bir şahitlik olacak ve bundan sonra son gelecektir.

¹⁵“Daniel Peygamber, ‘yıkıcı iğrenç şey’den söz etmişti⁸. Bu şeyi mabedin mukaddes yerinde gördüğünüz zaman - okuyan anlasın- ¹⁶Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. ¹⁷Damda olan, evdeki eşyalarını almak için bile aşağı inmesin; ¹⁸tarlada çalışan, abasını almak için eve dönmesin. ¹⁹O gün hamile olan ya da çocuk emziren kadınların vay haline! ²⁰Dua edin, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü’ne rastlamasın. ²¹O günler çok sıkıntılı olacak. Böylesi dünyanın başlangıcından beri görülmemiş ve bir daha asla görülmeyecektir. ²²Dahası, eğer Allah o günleri kısaltmasaydı hiç kimse sağ kalamazdı. Fakat Allah o günleri, seçtiği kişilerin hatırına kısaltmıştır.

²³“O günlerde biri size, ‘İşte Mesih burada’, ya da, ‘İşte şurada’ derse, inamayın. ²⁴Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek. Bunlar insanları saptırmak için büyük mucizeler ve alâmetler yapacaklar. Ellerinden gelse Allah’ın seçtiği kulları da saptıracaklar. ²⁵İşte, sizi önceden uyarıyorum. ²⁶Size, ‘Bakın! Mesih kırdı’ derlerse, gitmeyin. ‘Bakın! Gizli yerde saklanıyor!’ derlerse inanmayın. ²⁷Çünkü doğuda çakıp batıyı aydınlatan şimşek nasılsa, İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacaktır. ²⁸Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek.

²⁹“O günlerdeki sıkıntının hemen ardından,

Güneş kararacak, ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, semavî cisimler sarsılacak. **

³⁰“O zaman İnsanoğlu’nun alâmeti gökte görülecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek. İnsanoğlu’nun kudretle ve büyük

§24:15 Daniel 9:27; 11:31; 12:11

**24:29 Yeşaya 13:10; 34:4

ihtişamla bulutlar üzerinde geldiğini görecekler. ³¹ İnsanoğlu, güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler, O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan diğerine kadar, dünyanın dört bir yanından toplayacaklar.

³² "İncir ağacından ders alın. Dallarını yeşillenip yapraklanınca yaz mevsiminin yaklaştığını anlarsınız. ³³ Aynı şekilde, bütün bu olayları gördüğünüz zaman, bilin ki Semavî Hükümranlık yaklaştı, kapıdadır. ³⁴ Emin olun, bütün bu şeyler olmadan bu nesil yok olmayacak. ³⁵ Yer ve gök ortadan kalkacak, fakat benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.

Bilinmeyen gün ve saat

(Markos 13:32-37; Luka 12:41-48; 17:26-30,34-36)

³⁶ "Fakat o günü ve saati kimse bilmez; cennetteki melekler ve semavî Oğul bile bilmez. Yalnızca semavî Baba bilir. ³⁷ Nuh Nebi'nin zamanında nasıl olduysa İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak. ³⁸ Tufandan önceki günlerde insanlar yiyor, içiyor, evleniyorlardı. Nuh'un gemiye bindiği güne kadar bu böylece sürdü. ³⁹ Tufan gelip hepsini silip süpürene kadar her şeyden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de böyle olacak. ⁴⁰ O gün tarlada çalışan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak. ⁴¹ Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.

⁴² "Bu yüzden uyanık kalın. Çünkü Efendiniz'in ne gün geleceğini bilemezsiniz. ⁴³ Şunu iyi bilin: Ev sahibi hırsızın geleceği saati bilse uyumaz, evinin soyulmasına izin vermez. ⁴⁴ Bu sebeple siz de her an hazır olun, zira İnsanoğlu hiç ummadığınız bir anda gelecektir.

⁴⁵ "Sadık ve akıllı bir köle düşünün. Efendisi onu diğer kölelerin başına

getirir ve onlara zamanında yiyecek vermekle vazifelendirir. ⁴⁶ Efendisi eve döndüğünde iş başında bulacağı o köle-ye ne mutlu! ⁴⁷ Emin olun, efendisi onu bütün mallarının başına koyacak.

⁴⁸ "Diğer taraftan kötü niyetli bir köle düşünün. Bu köle içinden, 'Efendimin gelişine çok var' der. ⁴⁹ Diğer köleleri dövmeye ve sarhoşlarla yiyip içmeye koyulur. ⁵⁰ Efendisi ummadığı bir anda gelecek; ⁵¹ onu şiddetle cezalandıracak ve ikiye bölünmüşlerin yanına atacaktır. Orada feryat ve figan olacaktır!"

On kız misali

25 "O zaman Semavî Hükümranlık, kandilleriyle damadı karşılamaya çıkan on genç kıza benzeyecek. ² Bunların beşi akıllı, beşi akılsızmış. ³ Akılsızlar kandillerini almışlar, fakat yağ almamışlar. ⁴ Akıllı kızlar ise kandilleriyle birlikte yanlarına fazladan yağ da almışlar. ⁵ Damat gecikince bütün kızlar uykuya dalmış.

⁶ "Gece yarısı bir ses yankılanmış: 'İşte damat geliyor. Çıkıp onu karşılayın!'

⁷ "O an kızların hepsi uyanıp kandillerini hazırlamışlar. ⁸ Fakat akılsız kızlar akıllılara, 'Bize yağınızdan biraz verin. Kandillerimiz sönmek üzere!' demişler.

⁹ "Akıllı kızlarsa şöyle cevap vermiş: 'Veremeyiz, çünkü hem bize hem size yetmez. Gidip pazardan yağ alın.'

¹⁰ "Onlar yağ almaya giderken damat gelmiş. Hazır olan kızlar onunla birlikte düğün ziyafetine girmişler. Ardından kapı kilitlenmiş.

¹¹ "Sonra diğer kızlar da gelmiş. 'Efendimiz, Efendimiz! Kapıyı aç!' demişler.

¹² "Damat, 'Doğrusu ben sizi tanımıyorum' diye cevap vermiş.

¹³ "Bu sebeple uyanık kalın. Çünkü İnsanoğlu'nun döneceği günü ya da saati bilemezsiniz."

Emanet para misali

(Luka 19:11-27)

¹⁴“Semavî Hükümranlık, yolculuğa çıkan bir adama benzer. Adam, ayrılmadan önce hizmetkârlarını çağırmış, onlara mallarını emanet etmiş. ¹⁵Hizmetkârlarının kabiliyetine göre birine beş, birine iki, birine de bir çuval gümüş para vermiş. Sonra yoluna gitmiş. ¹⁶Beş çuval alan hemen gidip parayı işletmiş ve beş çuval daha kazanmış. ¹⁷Aynı şekilde iki çuval alan iki çuval daha kazanmış. ¹⁸Fakat bir çuval para alan hizmetkâr gitmiş, bir çukur kazmış ve efendisinin parasını oraya saklamış.

¹⁹“Uzun zaman sonra bu hizmetkârların efendisi geri dönmüş. Onlarla hesap görmeye oturmuş. ²⁰Beş çuval para alan adam yanında beş çuval daha getirmiş. ‘Efendim’ demiş, ‘Bana beş çuval para emanet etmiştin; bak, beş çuval daha kazandım.’

²¹“Efendisi ona şöyle demiş: ‘Aferin! Sen iyi ve itimada lâıyk bir hizmetkârsın! Küçük işte sadık kaldın, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, sevincime ortak ol!’

²²“Sonra iki çuval para alan adam gelmiş. ‘Efendim’ demiş, ‘Bana iki çuval para emanet etmiştin; bak, iki çuval daha kazandım.’

²³“Efendisi ona şöyle demiş: ‘Aferin! Sen iyi ve itimada lâıyk bir hizmetkârsın! Küçük işte sadık kaldın, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, sevincime ortak ol!’

²⁴“Daha sonra bir çuval para alan adam gelmiş. ‘Efendim’ demiş, ‘Senin sert bir adam olduğumu biliyorum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığım yerden devşirirsin. ²⁵Korktum, gittim, verdiğin çuvalı gömdüm. İşte, al paran burda!’

²⁶“Efendisi ona şöyle demiş: ‘Seni yararsız ve tembel hizmetkâr! Madem ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi biliyorsun, ²⁷paramı neden işletmedin? Ben de geldiğim zaman paramı faiziyle birlikte geri alırdım.’ ²⁸Sonra diğer hizmetkârlarına, ‘Bu adamın elindeki çuvalı alın, on çuval parası olana verin’ demiş. ²⁹‘Kimin elinde çok varsa, ona daha çok verilecek ve bolluğa kavuşacak. Fakat kimin elinde az varsa, elindeki de alınacak. ³⁰Öyleyse şu yararsız hizmetkârı dışarıya, karanlığa atın! Orada feryat ve figan olacaktır.’

İsa her şeyin hâkimidir

³¹“İnsanoğlu bütün melekleriyle birlikte ihtişam içinde gelecek ve kral gibi ihtişamlı tahtına oturacak. ³²Bütün halklar, O’nun huzurunda toplanacak. Çoban koyunları keçilerden nasıl ayırırsa, O da insanları birbirinden öylece ayıracak. ³³Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.

³⁴“Sonra Kral sağındakilere şöyle diyecek: ‘Gelin, ey semavî Babam’ın mübarekleri! Dünya yaratıldığından beri sizin için hazırlanan hükümranlığı miras alın. ³⁵Çünkü ben açken doyurdunuz, susamışken su verdiniz. Yabancıydım, bana kapınızı açtınız. ³⁶Çıplaktım giydirdiniz. Hastaydım bana baktınız. Zindandaydım beni ziyaret ettiniz.’

³⁷“O zaman sâlih kişiler şöyle cevap verecek: ‘Efendimiz, seni ne zaman aç gördük de doyurduk, susuz gördük de su verdik? ³⁸Seni ne zaman yabancı gördük de sana kapımızı açtık, çıplak gördük de giydirdik? ³⁹Ne zaman seni hasta ya da zindanda gördük de ziyaret ettik?’

⁴⁰“Kral onlara şöyle cevap verecek: ‘Emin olun, en mütevazı mümin kardeşlerimden biri için bunları yaptığınız zaman, benim için yapmış oldunuz.’

⁴¹“Sonra solundakilere şöyle diyecek: ‘Önümden çekilin ey lânetliler! Şeytan ve onun cinleri için hazırlanan ebedî ateşe gidin. ⁴²Çünkü açtım doyurmadınız, susuzdum su vermediniz. ⁴³Yabancıydım, beni açıkta bıraktınız. Çıplaktım, giydirmediniz. Hastaydım, zindandaydım, beni ziyaret etmediniz.’”

⁴⁴“O zaman onlar şöyle cevap verecek: ‘Efendimiz, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?’”

⁴⁵“Kral onlara şöyle cevap verecek: ‘Emin olun, bu en mütevazı mümin kardeşlerimden biri için bunu yapmadığımız zaman benim için de yapmamış olduğunuz.’”

⁴⁶“Bunlar ebedî azaba, sâlih kişilerse ebedî hayata girecek.”

Yahudi yetkililer İsa'yı öldürmeyi tasarlıyor

(Markos 14:1-2; Luka 22:1-2; Yuhanna 11:45-53)

26 İsa bütün bunları söyledikten sonra şakirtlerine şöyle dedi: ²“Biliyorsunuz, yarından sonra Fışh Bayramı^{††}. İnsanoğlu çarmla gerilmek üzere düşmanlarının eline teslim edilecek.”

³Bu sırada başrahipler ve ileri gelenler^{‡‡}, başrahip^{¶¶} Kayafa'nın sarayında toplandılar. ⁴İsa'yı hileyle yakalayıp öldürmek için bir yol aradılar. ⁵Ancak,

“Bayramda olmasın, yoksa halk ayaklanı” dediler.

İsa Beytanya'da

(Markos 14:3-9; Yuhanna 12:1-8)

⁶İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeydi. ⁷Bir kadın O'na yaklaştı. Elinde kaymaktaşından yapılmış bir kap ve kabın içinde çok değerli, güzel kokulu yağ vardı. İsa sofrada otururken kadın yağı usul usul O'nun başından aşağı döktü.

⁸İsa'nın şakirtleri kadının yaptığını görünce kızdılar. “Bu değerli yağ neden ziyan ediyor?” dediler. ⁹“Büyük paraya satabilir, parasını fakirlere dağıtabilirdik.”

¹⁰İsa şakirtleri duyunca, “Kadını neden üzüyorsunuz?” dedi. “Benim için güzel bir şey yaptı. ¹¹Fakirler her zaman aranızda olacak, fakat ben her zaman aranızda olmayacağım. ¹²Kadın kokulu yağ bedenime sürdü; çünkü beni gömülmeye hazırlıyor. ¹³Emin olun, kurtuluş müjdesi dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da hep anılacaktır.”

Yahuda'nın ihaneti

(Markos 14:10-11; Luka 22:3-6)

¹⁴O sırada on iki havariden biri olan Yahuda İskariyot başrahiplere gitti. ¹⁵Onlara, “Eğer İsa'yı size teslim edersem bana ne verirsiniz?” diye sordu. Ona otuz gümüş teklif ettiler. ¹⁶Yahuda o an-

^{††}26:2 **Fışh Bayramı:** İsrail halkı ve ataları için çok önemli ve mukaddes bir gün. Musa Peygamber'in döneminde Allah'ın onları Mısır'daki kölelikten kurtardığını anmak için her yıl bu günde özel bir yemek yerler. “Fışh” sözcüğü, İbranice, “atlamak, ölümden esirgemek” anlamına gelen kelimeden türetilmiştir. Bkz. Çıkış 11,12,13 bölümler.

^{‡‡}26:3 **başrahipler ve ileri gelenler:** Bunlar Yahudilerin Yüksek Kurulu'nu oluşturan önde gelen Yahudilerdi. Roma yönetiminin işten aldığı başrahiplerden ve halkın saydığı din âlimlerinden oluşurdu.

^{¶¶}26:3 **başrahip:** Allah'ın halkı olan Yahudilerin “Eski Ahit” düzeni içerisindeki en önemli rahibi ve önderiydi. Yılda bir kez mabetteki en mukaddes yere kurban kanıyla girerek halkın günahlarının bağışlanmasına aracılık ederdi. Yeni Ahit (İncil) düzeninde Allah halkının başrahibi İsa Mesih'tir (İbraniler 7:11-8:13).

dan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fışh yemeği

(Markos 14:12-26; Luka 22:7-23; Yuhanna 13:21-30; 1.Korintliler 11:23-25)

¹⁷ Mayasız Ekmek Bayramı'nın^{§§} birinci günü İsa'nın şakirtleri O'na gelip şöyle sordular: "Fışh yemeğini nerede yemek istiyorsun? Nerede hazırlık yapalım?"

¹⁸ İsa onlara, "Şehre, tanıdığım o adamın evine gidin" dedi. "Ona şöyle deyin: 'Hoca diyor ki, zamanım yaklaştı. Fışh Bayramı'nı şakirtlerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.'"

¹⁹ Şakirtler İsa'nın dediğini yaptılar ve Fışh yemeğini hazırladılar.

²⁰ Akşam olunca İsa on iki havarisisiyle sofraya oturdu. ²¹ Yemek yerlerken İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi.

²² Bu söze çok üzüldüler. Sırayla her biri, "Efendimiz, yoksa beni mi demek istedin?" diye sordu.

²³ İsa şöyle cevap verdi: "Ekmeğini benimle birlikte sahana banan kişi bana ihanet edecek. ²⁴ İnsanoğlu, Tevrat'ta yazıldığı gibi, ölecek. Fakat İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmasaydı, kendisi için daha iyi olurdu."

²⁵ İsa'yı ele verecek olan Yahuda, "Hocam, yoksa beni mi demek istedin?" dedi.

İsa, "Söylediğin gibidir" diye cevap verdi.

²⁶ Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı. Allah'a şükredip ekmeği böldü ve

şakirtlerine verdi. "Alın, yiyin. Bu benim bedenimdir" dedi.

²⁷ Sonra kâseyi aldı, şükrettikten sonra onlara verdi. "Hepiniz bundan için; ²⁸ bu benim kanımdır, Allah'ın yeni ahidini başlatan kandır. Birçok insanın günahlarının affedilmesi için akıtılacaktır. ²⁹ Şunu iyi bilin, semavî Babam'ın hükümrânlığında sizinle birlikte yenisini içeceğim güne kadar, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim" dedi.

³⁰ Sonra ilahiler söylediler ve Zeytin Dağı'na doğru yola çıktılar.

Şakirtler İsa'yı terk ediyor

(Markos 14:27-31; Luka 22:31-34; Yuhanna 13:36-38)

³¹ Bu sırada İsa havarilere şöyle dedi: "Bu gece hepiniz beni terk edeceksiniz. Çünkü Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.'*

³² "Fakat ben ölüp dirildikten sonra Celile'ye sizden önce varacağım."

³³ Petrus, "Herkes seni terk etse de ben asla terk etmem!" diye cevap verdi.

³⁴ İsa ona, "Emin ol, bu gece horoz ötmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin" dedi.

³⁵ Petrus İsa'ya, "Seninle birlikte ölecek olsam bile seni inkâr etmem" diye cevap verdi.

Bütün şakirtler aynı şeyi söyledi.

İsa dua ediyor

(Markos 14:32-42; Luka 22:39-46)

³⁶ Daha sonra İsa şakirtleriyle birlikte Getsemani isimli bahçeye gitti. Onlara, "Siz burada oturun, ben şuracıkta dua edeceğim" dedi. ³⁷ Petrus'u

^{§§}26:17 **Mayasız Ekmek Bayramı:** İsrail halkı ve ataları için önemli ve mukaddes bir hafta. Eski Ahit döneminde Fışh Bayramı'ndan sonraki gün başlardı. Ancak Yeni Ahit (İncil) dönemine gelindiğinde, bu iki bayram birleşmişti. Yahudiler, bu bayramda evlerinden bütün küfleri temizler ve yedi gün boyunca sadece mayasız ekmek yerler.

*26:31 Zekeriya 13:7

ve Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Bu arada kederlenmeye başladı; derin ıstırap içindeydi. ³⁸ Sonra onlara, "Ölüm derecesinde kederliyim" dedi. "Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun."

³⁹ Biraz uzaklaşıp yüüstü yere kapandı, dua etmeye başladı. "Semavî Baba, eğer mümkünse çekeceğim acıları benden uzaklaştır. Fakat yine de benim değil, senin isteğin olsun" dedi. ⁴⁰ Şakirtlerinin yanına dönünce onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Benimle bir saat uyanık kalamadınız mı?" dedi. ⁴¹ "Uyanık kalın, ayartılmamak için dua edin. Doğru olanı yapmaya isteklisiniz, fakat bedenleriniz zayıftır."

⁴² İsa tekrar uzaklaştı ve dua etti. "Semavî Baba, eğer bu acıları çekmem kaçınılmaz ise, senin isteğin olsun" dedi.

⁴³ Sonra geri döndü ve onları yine uyur buldu. Gözlerini açık tutamıyorlardı. ⁴⁴ Onları bu halde bırakıp tekrar yanlarından ayrıldı; üçüncü kez aynı sözlerle dua etti.

⁴⁵ Sonra şakirtlerinin yanına döndü. Onlara şöyle dedi: "Hâlâ uyuyup dinleniyor musunuz? İnsanoğlu'nun günahkârlara teslim edileceği zaman geldi. ⁴⁶ Kalkın, gidelim! İşte bana ihanet eden geldi!"

İsa tutuklanıyor

(Markos 14:43-50; Luka 22:47-53; Yuhanna 18:3-12)

⁴⁷ İsa daha konuşuyordu ki, on iki havariden biri olan Yahuda çıkageldi. Beraberinde başrahipler ve Yahudi ileri gelenleri tarafından gönderilmiş büyük bir kalabalık vardı. Elllerinde kılıç ve sopalarla gelmişlerdi. ⁴⁸ Hain Yahuda onlara bir işaret verecekti. "Kimi öpersem, İsa odur. O'nu yakalayın" demişti. ⁴⁹ Sonra dosdoğru İsa'nın yanına gitti; "Selam Hocam!" dedi ve O'nu öptü.

⁵⁰ İsa ona, "Arkadaş, yapmaya geldiğin işi yap!" dedi. Bundan sonra adamlar gelip İsa'yı yakaladı. ⁵¹ İsa'nın şakirtlerinden biri ani bir hareketle kılıcını çekti. Başrahibin hizmetkârının kulağını uçurdu.

⁵² İsa şakirdine, "Kılıcını yerine koy!" dedi. "Kılıç kullananlar kılıçla ölür. ⁵³ Semavî Babam'ı yardıma çağırabileceğimi bilmiyor musun? İstesem bana on iki tünden fazla melek gönderir. ⁵⁴ Fakat bunu yapsam, her şeyin böyle olması gerektiğini söyleyen mukaddes yazılar nasıl yerine gelecek?"

⁵⁵ Sonra İsa kalabalığa şöyle dedi: "Niçin beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Ben haydut muyum? Her gün mabette oturup vaaz veriyordum, fakat beni yakalamaya kalkmadınız. ⁵⁶ Ancak bunların hepsi, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu." O zaman bütün şakirtler İsa'yı terk edip kaçtı.

İsa Yüksek Meclis'in önünde

(Markos 14:53-65; Luka 22:54-55, 63-71; Yuhanna 18:13-14, 19-24)

⁵⁷ İsa'yı yakaladılar, başrahip Kayafa'nın sarayına götürdüler. Din âlimleri ve ileri gelenler de orada toplanmıştı. ⁵⁸ Petrus, başrahibin sarayına kadar İsa'yı uzaktan takip etti. Avluya girdi ve neler olacağını görmek için nöbetçilerle birlikte oturdu.

⁵⁹ Başrahipler ve Yüksek Meclis üyeleri, İsa'ya ölüm cezası verebilmek için O'nu yalan yere suçlamaya çalışıyorlardı. ⁶⁰ Birçok yalancı şahit ortaya çıkmasına rağmen, cezayı gerektiren bir şey bulamadılar. Sonunda iki adam çıkageldi ⁶¹ ve şöyle ifade verdi: "Bu adam, 'Allah'ın mabedini yıkıp üç günde yeniden yaparım' dedi."

⁶² Başrahip ayağa kalktı. İsa'ya, "Cevap vermeyecek misin? Bu adamların sana karşı verdiği bu ifade ne anlama

geliyor?” diye sordu. ⁶³Fakat İsa sessiz kaldı. Sonra başrahip şöyle dedi: “Ebedî Allah’ın hakkı için bize söyle, Allah’ın semavî Oğlu Mesih sen misin?”

⁶⁴İsa ona, “Söylediğin gibidir” dedi. “Ancak şunu da bilin, bundan sonra İnsanoğlu’nun kadir Allah’ın sağında oturduğunu[†] ve bulutlar üzerinde geldiğini göreceksiniz.”

⁶⁵Bunu işiten başrahip hınçla elbiselerini yırttı. “İşte Allah’a küfretti! Başka şahide ihtiyaç kalmadı. Ettiği küfrü kulaklarınızla işittiniz. ⁶⁶Kararınız nedir?”

Meclis üyeleri, “Ölümü hak etti!” diye cevapladı.

⁶⁷İsa’nın yüzüne tükürdüler. O’nu yumrukladılar. Bazıları O’nu tokatladı. ⁶⁸“Ey Mesih, peygambersen bil bakalım, sana kim vurdu?” diyerek alay ettiler.

Petrus’un inkârı

(Markos 14:66-72; Luka 22:56-62;
Yuhanna 18:15-18, 25-27)

⁶⁹Bu arada Petrus dışarıda, avluda oturuyordu. Hizmetçi kızlardan biri ona yaklaştı, “Sen de Celileli İsa’yla birlikteydin” dedi.

⁷⁰Fakat Petrus, herkesin önünde bunu inkâr etti. “Ne diyorsun, anlamıyorum” diye cevap verdi.

⁷¹Sonra avlunun girişine gitti. Bir başka kadın onu gördü; oradakilere, “Bu adam Nasıralı İsa’yla birlikteydi” dedi.

⁷²Petrus bir kez daha inkâr etti. Yemin ederek, “O adamı tanımıyorum” dedi.

⁷³Çevrede bekleyenler az sonra Petrus’a yaklaştı. “Gerçekten sen de onlardansın. Şiven seni ele veriyor” dediler.

⁷⁴Petrus, kendi üzerine lânet okuyarak yemin etti. “Adamı tanımıyorum!” dedi. Tam o anda horoz öttü.

⁷⁵Petrus, İsa’nın söylediklerini hatırladı. İsa, “Horoz ötmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin” demişti. Petrus dışarı çıktı ve acı acı ağladı.

İsa Vali Pilatus’a götürülüyor

(Markos 15:1; Luka 23:1-2;
Yuhanna 18:28-32)

27 Sabah olunca bütün başrahipler ve halkın ileri gelenleri İsa’yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaşılardı. ²O’nu bağladılar, Vali Pilatus’a götürdüler.

³İsa’ya ihanet eden Yahuda, O’nun mahkûm edildiğini görünce yaptıklarına pişman oldu. Otuz gümüşü başrahiplerle ileri gelenlere geri götürdü. ⁴“Suçsuz bir adamı ele vererek günah işledim” dedi.

Onlarsa, “Bundan bize ne? Bunu baştan düşünseydin” diye cevap verdiler.

⁵Yahuda, paraları mabedin içine attı. Gidip kendini astı.

⁶Başrahipler paraları aldılar. “Bu para kan bedelidir. O yüzden mabedin hazinesine koymak şeriata aykırı olur” dediler. ⁷Birbirlerine danıştıktan sonra bu parayla Çömlekçi Tarlası adıyla bilinen bir toprak satın aldılar. Burayı Kudüs’te ölen yabancılar için mezarlık yaptılar. ⁸O tarlanın bugün “Kan Tarlası” diye anılmasının sebebi işte budur. ⁹Böylece Allah’ın Yeremya Peygamber’in ağzından söylediği şu sözler yerine geldi:

“İsrailoğulları otuz gümüşü aldılar; O’nun hayatına biçtikleri değer buydu. ¹⁰Rab’bin bana bildirdiği gibi, bu parayla Çömlekçi Tarlası’nı satın aldılar.”[‡]

¹¹İsa, valinin önüne çıkarıldı. Vali, “Sen Yahudilerin Kralı mısın?” diye sordu.

[†]26:64 Allah’ın sağında oturmak: Allah katında en onurlu ve yetkili mevkide bulunmak

[‡]27:10 Zekeriya 11:12-13; Yeremya 32:6-9

İsa, "Söylediğin gibidir" diye cevap verdi.

¹² Başrahipler O'nu suçlayınca hiç cevap vermedi.

¹³ Pilatus O'na, "Seni ne kadar çok şeyle suçluyorlar! Duymuyor musun?" diye sordu.

¹⁴ Fakat İsa bu suçlamalara cevap vermedi. Bu hali valiyi şaşırttı.

¹⁵ Vali her yıl Fısıh Bayramı'nda halkın istediği bir mahkûmu serbest bırakmayı âdet edinmişti. ¹⁶ O günlerde Barabba adında ünlü bir mahkûm vardı.

¹⁷ Halk toplanınca Pilatus onlara sordu: "Sizin için hangisini serbest bırakayım? Barabba'yı mı, yoksa Mesih denilen İsa'yı mı?" ¹⁸ Pilatus, İsa'yı kıskançlıktan dolayı kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

¹⁹ Pilatus hüküm kürsüsünde otururken karısı ona şöyle bir haber gönderdi: "O suçsuz adama dokunma. Bugün O'nunla ilgili bir rüya gördüm; rüyada çok sıkıntı çektim."

²⁰ Fakat başrahiplerle ileri gelenler Barabba'nın serbest bırakılmasını ve İsa'nın öldürülmesini istemeleri için halkı kışkırttı.

²¹ Vali onlara, "Hangisini serbest bırakmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

Halk, "Barabba'yı!" diye cevap verdi.

²² Pilatus, "Peki, Mesih denen İsa'yı ne yapayım?" diye sordu.

Halk, "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdı.

²³ Pilatus, "Neden? O ne suç işledi?" diye sordu.

Fakat onlar daha yüksek sesle, "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar.

²⁴ Pilatus durumu değiştiremeyeceğini anladı. Daha kötüsü, halk ayaklanmak üzereydi. Pilatus su aldı ve kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: "Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu sizin meseleniz" dedi.

²⁵ Bütün halk, "O'nun kanından biz ve çocuklarımız sorumluyuz!" diye cevap verdi.

²⁶ Pilatus bunun ardından Barabba'yı serbest bıraktı. İsa'yı ise kırbaçlattı, çarımha germeleri için askerlere teslim etti.

Askerler İsa'yı aşıyor

(Markos 15:16-20; Yuhanna 19:2-3)

²⁷ Askerler İsa'yı vali konağına götürdüler. Oradaki bütün askerleri O'nun başına topladılar. ²⁸ O'nu soyup üzerine kırmızı bir cüppe geçirdiler. ²⁹ Dikenli dallardan yaptıkları bir tacı başına taktılar. Sağ eline bir kamış tutturdular. Önünde eğilip O'nunla alay ettiler. "Yahudilerin Kralı, çok yaşa!" dediler. ³⁰ Üzerine tükürdüler, elinden kamışı alıp başına vurdular. ³¹ Onunla böyle alay ettikten sonra kırmızı cüppeyi üzerinden çıkardılar. Elbiselerini tekrar giydirip çarımha germeye götürdüler.

İsa çarmıha geriliyor

(Markos 15:21-32; Luka 23:26-43; Yuhanna 19:17-27)

³² Yolda giderlerken Simun adında Kireneli bir adam gördüler. İsa'nın çarmıhını zorla ona taşıttılar. ³³ Golgota denen yere vardılar. Bu isim 'kafatası' anlamına gelir. ³⁴ İsa'ya içecek olarak ağrı kesiciyle karışık şarap verdiler; fakat O bunu tadınca içmeyi reddetti.

³⁵ O'nu çarmıha gerdiler, kura çekip elbiselerini aralarında paylaştılar. ³⁶ Orada oturup yanında nöbet tuttular. ³⁷ Başının üzerine bir yafta astılar. Yaftada şu yazılıydı: "Yahudilerin Kralı İsa."

³⁸ İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut çarmıha gerildi. ³⁹ Oradan geçenler İsa'ya hakaret ettiler. Başlarını sallayıp, ⁴⁰ "Hani mabedi yıkıp üç günde yeniden yapacaktın! Sen önce kendini

kurtar! Eğer Allah'ın semavî Oğlu'ysan, çarımhtan aşağı in!" dediler.

⁴¹ Aynı şekilde başrahipler, din âlimleri ve ileri gelenler O'nunla alay ettiler: ⁴² "Başkalarını kurtardı, fakat kendini kurtaramıyor! Hani İsrail'in Kralı'ydı? Çarımhtan insin de O'na inanalım. ⁴³ Allah'a güvendi. Allah O'ndan razıysa O'nu kurtarsın bakalım. 'Allah'ın semavî Oğlu'yum' dememiş miydi?"

⁴⁴ İsa'yla birlikte çarımha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü

(Markos 15:33-41; Luka

23:44-49; Yuhanna 19:28-30)

⁴⁵ Öğlen vakti bütün ülkeyi üç saat boyunca karanlık kapladı. ⁴⁶ Saat üçe doğru İsa yüksek sesle bağırdı: "Eli, Eli, lema şevaktani?" ("Allahım, Allahım, beni neden terk ettin?" anlamına gelir).

⁴⁷ Bunu duyan bazıları, "İlyas'ı çağırıyor" dediler.

⁴⁸ Sonra içlerinden biri koşup bir sünger getirdi. Süngeri ucuz şaraba batırdı. Bir sopanın ucuna takıp İsa'ya içirmek istedi. ⁴⁹ Fakat diğerleri, "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?" dediler.

⁵⁰ İsa bir kez daha yüksek sesle bağırdı. Sonra ruhunu teslim etti.

⁵¹ Tam o anda mabetteki perde^f yukarıdan aşağıya yırtıldı, iki parçaya ayrıldı. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. ⁵² Mezarlar açıldı, ölmüş birçok evliya dirildi. ⁵³ İsa'nın dirilişinden sonra

bunlar mezarlarından çıkıp Kudüs'e girdiler. Birçok insana göründüler.

⁵⁴ İsa'nın başında nöbet tutan yüzbaşı ve askerler, depreme ve diğer olaylara şahit olunca dehşete düştüler. "O gerçekten de Allah'ın semavî Oğlu'ydü" dediler.

⁵⁵ Pek çok kadın uzaktan olanları seyrediyordu. Bunlar, İsa'ya hizmet etmek için peşine takılıp ta Celile'den gelmişlerdi. ⁵⁶ Aralarında Mecdelli Meryem, Yakub'la Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

İsa'nın gömülmesi

(Markos 15:42-47; Luka

23:50-56; Yuhanna 19:38-42)

⁵⁷⁻⁵⁸ Aramatya şehrinde Yusuf adlı zengin bir adam vardı. Bu adam İsa'nın şakirtlerinden biriydi. Akşam olduğunda Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus cesedin ona verilmesini emretti. ⁵⁹ Yusuf cesedi aldı ve yeni keten bezle sardı. ⁶⁰ Cesedi kendine ait mezara koydu. Bu mezarı[§] kayada yeni oyduymuştu. Sonra mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. ⁶¹ Mecdelli Meryem ve diğer Meryem orada, mezarın karşısında oturuyordu.

⁶² Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden** sonra başrahipler ve Ferisiler toplanıp vali Pilatus'a gittiler. ⁶³ Pilatus'a, "Efendimiz" dediler, "O hilebaz hayattayken, 'Üçüncü gün ölümünden dirileceğim' demişti. ⁶⁴ Bu

^f**27:51 perde:** Buluşma Çadırı'nda ve Kudüs'teki mabette iç taraftaki en mukaddes yeri ön odadan ayıran perde. Bu perde insanları Allah'ın huzurundan ayıran ruhani engeli temsil ederdi. İsa'nın ölümüyle perdenin yırtılması, semavî mabette Allah'ın huzuruna giden yolun artık açık olduğuna işaret ediyordu. Bkz. İbr.10:19,20.

[§]**27:60 mezar:** O dönemde Yahudiye yaşayan zenginler, kendilerine kayadan oyma mağara benzeri mezarlar yaptırırlardı.

****27:62 Hazırlık Günü:** Perşembe günbatımında başlar, Cuma günbatımına kadar sürer. Bu süre içinde Şabat Günü için hazırlık yapılır. Tevrat'a göre Şabat Günü çalışmak yasaktı.

yüzden emredin, üçüncü güne kadar mezar korumaya alınsın. Şakirtleri gelip cesedini çalmasınlar. Yoksa halka, 'İşte ölümden dirildi' derler. Son hile ilkinden beter olur."

⁶⁵ Pilatus onlara şöyle dedi: "Yanınıza muhafızları alın, gidin, mezarı istediğiniz gibi muhafaza altına alın."⁶⁶ Gittiler, taşı mühürlediler, başına muhafızları diktiler. Böylece mezarı emniyet altına aldılar.

İsa'nın dirilişi

(Markos 16:1-10; Luka 24:1-12; Yuhanna 20:1-10)

28 Şabat Günü'nden sonra, haftanın ilk günü, tan ağarırken Mecdelli Meryem ve öteki Meryem mezarı ziyarete gittiler.

² O anda Rab'bin bir meleği semadan indi; yer şiddetle sarsıldı. Melek mezarın girişindeki taşı yana yuvarladı ve üzerine oturdu. ³ Görünüşü şimşek gibi parlaktı. Elbiseleri kar gibi bembeyazdı. ⁴ Nöbetçiler onu görünce korkudan titrediler, ölü gibi yere yıkıldılar.

⁵ Melek kadınlara şöyle dedi: "Korkmayın. Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. ⁶ O burada değil. Önceden dediği gibi, ölümden dirildi. Gelin, yatığı yeri görün. ⁷ Sonra tez gidip şakirtlerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi, sizden önce Celile'ye gidiyor. O'nu orada göreceksiniz.' Söylediklerimi aklınızda tutun."

⁸ Kadınlar mezarı hemen terk etti. Hem korkuyorlardı, hem de büyük sevinç içindeydiler. Olanları şakirtlere anlatmak için koştular. ⁹ Birdenbire İsa karşılıklarına çıktı. Onlara, "Size selâmet olsun" dedi. Hemen O'nun

yanına gelip ayaklarına sarıldılar; önünde secde ettiler. ¹⁰ İsa onlara şöyle dedi: "Korkmayın. Gidin, mümin kardeşlerime Celile'ye gitmelerini söyleyin. Beni orada görecekler."

Nöbetçiler haber getiriyor

¹¹ Kadınlar yoldayken bazı muhafızlar şehre gidip başrahiplere her şeyi anlattılar. ¹² Bunun üzerine başrahipler ileri gelenlerle buluştular, meseleyi tartıştıktan sonra muhafızlara bol para verdiler ¹³ ve onlara şöyle dediler: "İnsanlara şunu diyeceksiniz: 'Gece vakti biz uyurken İsa'nın şakirtleri gelip cesedini çaldılar.' ¹⁴ Eğer bu haber valinin kulağına giderse, biz onu yatıştırırız; sizi cezalandırmasına engel oluruz." ¹⁵ Muhafızlar parayı aldılar ve kendilerine telkin edileni yaptılar. Bu rivayet Yahudiler arasında yayıldı ve bugünlere kadar geldi.

İsa'nın şakirtlerine son emri

(Markos 16:14-18; Luka 24:36-49; Yuhanna 20:19-23; Havarilerin Faaliyetleri 1:6-8)

¹⁶ On bir havari Celile'de bir dağa çıktılar. İsa oraya gitmelerini emretmişti. ¹⁷ İsa'yı gördüklerinde önünde secde ettiler. Fakat bazı şakirtler hâlâ kuşku içindeydi. ¹⁸ İsa onlara yaklaşmış şöyle dedi: "Semada ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. ¹⁹ Gidin, bütün halkları şakirtlerim yapın. Onları semavî Baba, semavî Oğul ve Mukaddes Ruh'un adıyla vaftiz edin. ²⁰ Size emrettiğim her şeye itaat etmeyi onlara öğretin. Bakın, ben dünyanın sonuna kadar hep sizinle olacağım."

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

MARKOS

Yahya, İsa'nın yolunu hazırlıyor

(*Matta 3:1-12; Luka 3:1-18; Yuhanna 1:19-28*)

1 Allah'ın semavî Oğlu İsa Mesih'in kurtuluş müjdesidir.

²Bu müjdenin başlangıcı, Yeşaya Peygamber'in kitabında şöyle bildirilir: "Bak, habercimi senden önce gönderiyorum.

İnsanları senin gelişine o hazırlayacak."*

³"O, kırlarda şöyle haykırıyor: 'Rab'bin yolunu hazırlayın; geçeceği yerleri düzleyin.'"†

⁴Bu haberci Yahya'dır. İnsanları kırlarda suyla vaftiz ediyordu; günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. ⁵Kudüs dâhil, Yahudiye bölgesinden bütün halk Yahya'ya geliyordu. Yahya, günahlarını itiraf edenleri Şeria Irmağı'nda vaftiz ediyordu. ⁶Abası deve kılından yapılmıştı, beline de deri kuşak bağlardı. Çekirge ve yaban balı yerdı.

⁷Şöyle vaz ediyordu: "Benden sonra başka biri gelecek. O benden çok daha üstündür. Ben eğilip O'nun çarıklarını çıkarmaya bile lâıyk değilim. ⁸Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, O sizi Mukaddes Ruh'la vaftiz edecek."

İsa vaftiz oluyor

(*Matta 3:13-4:22; Luka 3:21-22; 4:1-15*)

⁹O günlerde İsa Celile bölgesinde olan Nasıra şehriden çıkageldi. Yahya O'nu Şeria Irmağı'nda vaftiz etti. ¹⁰İsa sudan çıkar çıkmaz göğün yarıldığını gördü. Mukaddes Ruh bir güvercin biçiminde O'nun üzerine indi. ¹¹Semadan bir ses

duyuldu: "Sen benim sevgili semavî Oğlum'sun. Senden razıyım."

Şeytan, İsa'yı ayartmaya çalışıyor

(*Matta 4:1-11; Luka 4:1-13*)

¹²Bundan hemen sonra Mukaddes Ruh, İsa'yı kıra götürdü. ¹³İsa orada kırk gün kaldı. Bu süre boyunca Şeytan O'nu ayartmaya çalıştı. İsa yabancı hayvanların arasındaydı. Melekler de O'na hizmet ediyordu.

İsa Celile'de hizmetine başlıyor

(*Matta 4:12-17; Luka 4:14-15*)

¹⁴Bu arada Yahya yakalanıp zindana atılmıştı. İsa ise Celile'ye gidip halka Allah'ın kurtuluş müjdesini duyurmaya başladı. ¹⁵"Vakit geldi" diyordu; "Allah'ın Hükümranlığı yaklaştı. Tövbe edin, Allah'ın kurtuluş müjdesine inanın."

İsa ilk şakirtlerini seçiyor

(*Matta 4:18-22; Luka 5:1-11*)

¹⁶İsa Celile Gölü'nün kıyısında dolaşıyordu. Orada Simun'u ve onun kardeşi Andreas'ı gördü. Bu iki kardeş balıkçıydı; göle ağlarını seriyorlardı. ¹⁷İsa onlara, "Peşimden gelin, size balık yerine insan tutmayı öğreteceğim" dedi.

¹⁸Simun'la Andreas hemen ağlarını bırakıp İsa'nın peşinden gittiler. ¹⁹İsa göl kıyısında yürümeye devam etti; biraz ileride iki kardeş daha gördü. Bunlar Zebedi'nin oğulları Yakub ve Yuhanna'ydı. Teknede ağlarını tamir ediyorlardı. ²⁰Yanlarında babaları Zebedi'yle tayfaları vardı. İsa bu iki kardeşi görünce hemen yanına çağırıldı. Yakub'la Yuhanna da babalarını teknede bırakıp İsa'nın peşinden gittiler.

* 1:2 Malaki 3:1

† 1:3 Yeşaya 40:3

İsa cini kovuyor

(Matta 8:14-17; Luka 4:31-44)

²¹ İsa onlarla birlikte Kefarnahum şehrine gitti. Şabat Günü havraya gidip halka vaaz etti. ²² İsa'nın sözleri oradakileri hayrete düşürdü, çünkü din âlimleri gibi değil, yetkili biri gibi vazediyordu. ²³ Orada cinli bir adam vardı. Adam şöyle bağırdı: ²⁴ "Nasıralı İsa! Bizden ne istiyorsun? Bizi yok etmeye mi geldin? Biliyorum, sen Allah'ın mukaddes Elçisi'sin."

²⁵ Fakat İsa cini azarladı: "Sus" dedi, "Adamın içinden çık." ²⁶ Bunun üzerine cin adamı sarstı; bir çılgık attı, adamın içinden çıktı.

²⁷ Herkes hayretler içinde kalmıştı. Birbirlerine sordular: "Neler oluyor burada? Bu adam görülmemiş bir yetkiyle yeni şeyler vadediyor! Cinler bile O'na itaat ediyor." ²⁸ Böylece İsa'nın ünü hızla bütün Celile bölgesine yayıldı.

İsa, Simun'un evinde

(Matta 8:14-17; Luka 4:38-41)

²⁹ Bu olaydan hemen sonra İsa'yla yanındakiler havradan çıktılar. Yakub ve Yuhanna'yla birlikte hepsi Simun ve Andreas'ın evine gittiler. ³⁰ Simun'un kaynanası hastaydı, evde ateşler içinde yatıyordu. Bunu hemen İsa'ya bildirdiler. ³¹ İsa kadının yanına gitti. Elinden tuttu, ayağa kaldırdı. Kadının ateşi düştü; hemen onlara hizmet etmeye başladı.

³² Akşam olunca halk hastaları ve cine tutulmuş olanları İsa'ya getirmeye başladı. ³³ Bütün şehir halkı İsa'nın bulunduğu evin kapısında toplandı. ³⁴ Gelenler arasında çeşit çeşit hastalıklara yakalanmış olanlar vardı. İsa hepsine şifa verdi; birçok kişiyi cinlerden kurtardı. Cinleri konuşturuyordu, çünkü İsa'nın kim olduğunu biliyorlardı.

İsa Celile'de vazediyor

(Luka 4:42-44)

³⁵ Ertesi gün İsa erkenden kalktı. Daha hava aydınlanmamıştı. Evden çıkıp ıssız bir yere gitti. Orada tek başına dua etti. ³⁶ Sonra Simun ve arkadaşları İsa'yı aramaya çıktılar. ³⁷ O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler.

³⁸ İsa, "Başka yerlere gitmemiz gerek. Civardaki şehirlere de gidelim. Oralarda da kurtuluş müjdesini vazediyim; çünkü bunun için dünyaya geldim" dedi. ³⁹ Böylece İsa Celile'nin her tarafını dolaştı. Havralarda vaaz etti, insanları cinlerden kurtardı.

İsa cüzamlı bir adama şifa veriyor

(Matta 8:1-4; Luka 5:12-16)

⁴⁰ Cüzamlı bir adam İsa'ya geldi. İsa'nın önünde diz çöküp ona yalvardı: "Biliyorum ki istesen bana şifa verebilirsin."

⁴¹ İsa'nın yüreği sızladı. Adama dokunup şöyle dedi: "İsterim, şifa bul!"

⁴² Adam o anda cüzamdan kurtuldu; tertemiz oldu. ⁴³⁻⁴⁴ İsa adamı sıkı sıkı tembihledi, "Bu olanları kimseye anlatma" dedi. "Git rahibe görün. Şifa bulduğunu herkese göstermek için Musa'nın emrettiği kurbanları sun." Sonra adamı yanından uzaklaştırdı. ⁴⁵ Fakat adam gitti, İsa sayesinde iyileştiğini her yerde yaymaya başladı. Bu yüzden İsa hiçbir şehre serbestçe giremez oldu. Mecburen تنها yerlerde kaldı; yine de her taraftan insanlar gelip O'nu buluyorlardı.

İsa sakat adama şifa veriyor

(Matta 9:1-8; Luka 5:17-26)

2 Bundan birkaç gün sonra İsa Kefarnahum'a geri gitti. Eve döndüğünü herkes duydu. ² Birçok insan İsa'yı dinlemeye geldi. Ev dolup taştı, kapının önünde bile adım atacak yer kalmadı.

İsa onlara Allah'ın kelâmını vazedyordu. ³O sırada birileri felçli bir adamı İsa'ya getirmek istedi. Adamı dört kişi taşıyordu. ⁴Fakat onu içeri sokamadılar, çünkü ev kalabalıktan geçilmiyordu. O zaman adamlar dama çıktılar, İsa'nın durduğu yerin üzerinde damı deldiler. Felçli adamı döşeğiyle birlikte açtıkları delikten aşağı sarkıttılar. ⁵İsa onların imanını görünce felçli adama, "Oğlum, günahların affedildi" dedi.

⁶Orada birkaç din âlimi de vardı. Kendi aralarında şöyle mırıldandılar: ⁷"Bu adam niçin böyle konuşuyor? Dedikleri düpedüz Allah'a küfürdür. Günahı Allah'tan başka kim affedebilir?"

⁸İsa din âlimlerinin ne düşündüğünü hemen sezdi. O yüzden onlara, "Aklınızdan niçin böyle şeyler geçiriyorsunuz?" diye sordu. ⁹"Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların affedildi' demek mi, yoksa 'Kalk, yatağını topla, yürü!' demek mi? ¹⁰Bilin ki ben İnsanoğlu olarak yeryüzünde günahları affetme yetkisine sahibim." Sonra İsa felçli adama, ¹¹"Sana söylüyorum, kalk, döşeğini topla, evine git" dedi.

¹²Felçli adam ayağa kalktı. Döşeğini topladı, herkesin gözü önünde kapıdan çıkıp gitti. Bunu gören herkes hayretler içinde kaldı. Allah'a hamdederek, "Böylesini daha önce hiç görmedik" dediler.

Levi (Matta) İsa'nın şakirtlerine katılıyor

(Matta 9:9-13; Luka 5:27-32)

¹³İsa tekrar göl kenarına gitti; pek çok kişi de O'nun yanına geldi. Onlara Allah'ın kelâmını vazetmeye başladı. ¹⁴Daha sonra göl kenarında yürürken bir adam gördü. Bu adam Alfay'ın oğlu Levi'ydi, vergi toplamak için kulübesinde oturuyordu. İsa ona, "Peşimden gel" dedi. Levi de kalkıp İsa'nın peşinden gitti.

¹⁵Daha sonra İsa ile şakirtleri Levi'nin evine gittiler, yemeğe oturdular. Sofrada onlarla beraber vergiciler ve günahkâr sayılan birçok kişi oturuyordu. İsa'ya takip eden böyle birçok kişi vardı. ¹⁶Ferisilerden bazı din âlimleri İsa'nın bu kişilerle yemek yediğini gördüler. İsa'nın şakirtlerine, "Hocanız niçin vergiciler ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

¹⁷İsa bunu duyunca onlara, "Hekime muhtaç olanlar sağlamlar değil, hasta olanlardır. Ben sâlih kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim" dedi.

Oruçla ilgili soru

(Matta 9:14-17; Luka 5:33-39)

¹⁸Yahya'nın şakirtleri ve Ferisiler oruç tutuyordu. Birileri İsa'ya gelip şunu sordu: "Hem Yahya'nın hem Ferisilerin şakirtleri oruç tutuyor, seninkiler neden tutmuyor?"

¹⁹İsa bu soruya şöyle cevap verdi: "Düğüne davet edilenler, damat aralarındayken oruç tutarlar mı? Damat yanlarındayken oruç tutmazlar. ²⁰Fakat gün gelecek, damat aralarından alınacak, işte o zaman üzümlük oruç tutacaklar.

²¹"Hiç kimse eski elbisedeki yırtığı yeni kumaşla yamamaz. Yeniye eskiye yamarsa yeni yama çeker ve elbiseden kopar. O zaman yırtık daha beter olur. ²²Kimse taze şarabı eski tulumla koymaz. Şarap tulumu patlatır, tulumla birlikte şarap da ziyan olur. Taze şarap her zaman yeni tulumla konur."

Şabat Günü'nün Efendisi

(Matta 12:1-8; Luka 6:1-5)

²³Bir Şabat Günü İsa ve şakirtleri buğday tarlalarından geçiyorlardı. Şakirtler yürürken buğday başaklarından koparıp yemeye başladılar. ²⁴Bunu gören Ferisiler İsa'ya, "Şabat Günü başak

toplamak caiz değildir[‡], senin şakirtlerin şeriatı çiğniyor” dediler.

²⁵ İsa onlara şöyle dedi: “Davud ve adamları aç ve muhtaç kalınca ne yaptı, okumadınız mı?” diye sordu. ²⁶ “Başrahip Aviyatar’ın zamanında Davud Allah’ın evine girdi, adak ekmeklerinden yedi, sonra adamlarına da verdi. Oysa rahiplerden başkası bu ekmeklerden yiyemez.”

²⁷ Sonra İsa Ferisilere şunu söyledi: “Şabat Günü insanların yararı içindir; insanları sıkıntıya sokmak için değil. ²⁸ Ben İnsanoglu[†] olarak Şabat Günü’nün de Efendisi’yim.”

Şabat Günü şifa dağıtmak

(*Matta 12:9-14; Luka 6:6-11*)

3 İsa yine havraya gitti. Orada eli sakat bir adam vardı. ² Ferisiler İsa’yı yakından takip ediyorlardı. Şabat Günü adama şifa verecek mi diye merak ediyorlardı. Eğer böyle bir şey yaparsa O’nu suçlayacaklardı. ³ İsa eli sakat adama, “Ayağa kalk, herkes seni görsün” dedi.

⁴ İsa oradakilere sordu: “Şabat Günü iyilik mi yoksa kötülük mü yapmak caizdir? Hayat kurtarmak mı yoksa yok etmek mi doğrudur?” Cemaat hiçbir şey söylemedi.

⁵ İsa etrafındakileri öfkeyle süzdü. Bu kadar hissiz oldukları için kederlendi. Adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı; eli eskisi gibi sapasağlam oluverdi. ⁶ Bunun üzerine Ferisiler oradan ayrıldılar. Hemen gidip Hirodes yanlılarıyla görüştiler. İsa’yı öldürmenin bir yolunu aramaya başladılar.

Celile Gölü’nün kıyısında

⁷⁻⁸ İsa şakirtleriyle birlikte göl kıyısına gitti. Celile’den büyük bir

kalabalık da onları takip ediyordu. Yahudiye’den, Kudüs’ten, İdumeya’dan, Şeria Irmağı’nın karşı yakasındaki bölgelerden, ayrıca Sur ve Sayda şehirlerinden de pek çok kişi geldi. Çünkü hepsi İsa’nın yaptıklarını duymuştu.

⁹ İsa kalabalığı görünce yanındakilere küçük bir kayık hazırlamalarını söyledi. Kalabalık O’nu sıkıştırmasın diye kayığa binmek istiyordu. ¹⁰ Çok kişiye şifa vermişti, o yüzden diğer hastalar itişip İsa’ya dokunmaya çalışıyordu. ¹¹ Aralarında cinli olanlar da vardı. Cinler İsa’yı görünce bu insanlar kendilerini yere atıyor, “Sen Allah’ın semavî Oğlu’sun!” diye bağıryorlardı. ¹² Ancak İsa kim olduğunu başkalarına söylememeleri için onları sıkı sıkı tembihledi.

İsa on iki havarisini seçiyor

(*Matta 10:1-4; Luka 6:12-16*)

¹³ İsa bir tepeye çıktı. İstedığı kişileri yanına çağırdı. Onlar da geldiler. ¹⁴ İsa orada on iki havarisini seçti. On iki havari O’nunla birlikte olacak, kurtuluş müjdesini vazedeceklerdi. ¹⁵ Aynı zamanda İsa onlara cinleri kovma yetkisi verecekti. ¹⁶ İşte böylece şu on iki kişiyi seçti:

Simun (İsa ona Petrus, yani Kaya adını verdi), ¹⁷ Zebedi’nin oğulları Yakub ve Yuhanna (İsa onlara Beni-Regeş, yani Gökğürültüsü Oğulları adını verdi), ¹⁸ Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay’ın oğlu Yakub, Taday, Yurtsever Simun ¹⁹ ve sonradan İsa’ya ihanet eden Yahuda İskariyot.

[‡]2:24 Tevrat’ın şeriatına göre Şabat günü, Yahudilere her türlü iş yasaktır.

[†]2:28 İnsanoglu: Daniel 7:13. İsa Mesih’in kendisi için kullandığı unvan.

İsa'nın kudreti Allah'tandır

(*Matta 12:22-32; Luka 11:14-23; 12:10*)

²⁰ Sonra İsa eve gitti; yine büyük bir kalabalık toplandı. O kadar çok insan vardı ki, İsa'yla havarileri yemek bile yiyemediler. ²¹ İsa'nın akrabaları bunu duydu. Gelip O'nu oradan uzaklaştırmak istediler; çünkü halk O'nun aklını kaçırdığını sanıyordu.

²² Kudüs'ten gelen bazı din âlimleri, "O'nun içine Şeytan girmiş. Cinleri, cinlerin reisinin gücüyle kovuyor!" dediler.

²³ Bunun üzerine İsa onları çağırdı, bazı misaller anlattı. Onlara, "Nasil olur da Şeytan kendi cinlerini insanlardan çıkarır?" dedi. ²⁴ "İçinde nifak olan ülke ayakta kalamaz. ²⁵ Kendi içinde bölünen ev halkı da ayakta kalamaz. ²⁶ Şeytan da kendi kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse ayakta kalamaz, mahvolur. ²⁷ Bir kimse güçlü adamın evine girip malını alamaz. Evi yağmalamak için önce adamın elini kolunu bağlaması gerekir.

²⁸ "Emin olun, insanların işlediği her günah, ettikleri her küfür affedilebilir.

²⁹ Ancak Mukaddes Ruh'a küfreden asla affedilmeyecektir; ebedî günah ile suçlu kalacaktır."

³⁰ İsa bunu din âlimleri için söyledi; çünkü onlar, "İsa cinlidir" diyorlardı.

İsa'nın asıl ailesi

(*Matta 12:46-50; Luka 8:19-21*)

³¹ İsa'nın annesi ve kardeşleri geldiler. Dışarıda durdular; İsa'yı çağırmak için birini içeri yolladılar. ³² İsa'nın etrafında birçok kişi oturuyordu. O'na, "Annen ve kardeşlerin dışarıda seni bekliyor" dediler.

³³ Bunun üzerine İsa sordu: "Annem kim, kardeşim kim?" ³⁴ Etrafında

oturanlara baktı; onlara, "İşte bunlardır annem, kardeşlerim!" dedi. ³⁵ "Annem ve kardeşlerim, Allah'ın istediğini yapanlardır."

Tohum misali

(*Matta 13:1-9; Luka 8:4-8*)

4 İsa bir gün yine göl kıyısında vaaz etmeye başladı. Etrafında büyük bir kalabalık toplanınca İsa tekneye bindi. Kıyıdan azıcık uzaklaşıp teknede oturdu. Halk kıyıda kaldı. ² Onlara misallerle pek çok şey vazetti. Vaazlarının birinde şu misali verdi: ³ "Dinleyin! Çiftçinin biri tohum ekmeye çıkmış. ⁴ Serptiği tohumlardan kimileri kenardaki patıkaya düşmüş; kuşlara yem olmuş. ⁵ Tohumların kimisi toprağı az, taşlık yere düşmüş. Toprak derin olmadığından tohumlar çabucak filiz vermiş. ⁶ Fakat güneş tepeye çıkınca filizler kavrulmuş; kökleri cılız olduğundan kuruyup ölmüş. ⁷ Kimi tohumlar dikenlerin arasına düşmüş. Dikenler büyüyünce filizleri boğmuş. Böylece bu tohumlar da ürün vermemiş. ⁸ Tohumların kimiyse iyi toprağına düşmüş. Büyüyüp filizlenmiş; otuz, altmış, hatta yüz kat ürün vermiş."

⁹ İsa şunu ekledi: "Kulağı olan işitsin!"

¹⁰ Daha sonra İsa'nın on iki havarisi ve peşinden gelenler İsa'ya bu misallerin anlamını sordular. ¹¹ İsa onlara, "Allah'ın Hükümrânlığı'yla ilgili sır size açıklandı. Fakat başkalarına her şey misallerle anlatılır" dedi. ¹² "Öyle ki, "Bakıp duracaklar, fakat göremeyecekler, duyacaklar, fakat anlamayacaklar. Neticede kötü yollarından dönmeyecekler, ve affedilmeyecekler."§

İsa tohum misalini açıklıyor

(Matta 13:18-23; Luka 8:11-15)

¹³ Sonra İsa onlara, “Bu misali anlamıyor musunuz? O zaman diğer misalleri nasıl anlayacaksınız? ¹⁴ Çiftçinin ektiği şey Allah’ın kelâmıdır. ¹⁵ Kimileri kelâmın ekildiği tarlanın kenarındaki patıkaya düşen tohum gibidir. Kelâmı duyduklarında Şeytan hemen gelir, kalplerine ekilen kelâmı söküp atar. ¹⁶ Bazı kişiler taşlık yerlere düşen tohum gibidir. Bunlar kelâmı duyunca hemen sevinçle kabul ederler. ¹⁷ Ne var ki, kelâmın hayatlarında köklenmesine izin vermezler. Bu yüzden de uzun süre dayanamazlar. Kabul ettikleri kelâmın dolayısıyla sıkıntı ve eziyet baş gösterince, çabucak imandan dönerler. ¹⁸ Kimileri dikenlerin arasına düşen tohumlar gibidir. Bunlar kelâmı duyarlar, ¹⁹ ancak hayatın kaygıları, zenginliğin cazibesi ve diğer hevesler içlerindeki kelâmı boğar; ürün vermezler. ²⁰ Kimileri ise iyi toprağa düşen tohumlar gibidir. Bunlar kelâmı duyup kabul ederler, bol ürün verirler. Bazısı otuz, bazısı altmış, hatta yüz kat ürün verir.”

Her şey açığa çıkacak

(Luka 8:16-18)

²¹ Bundan sonra İsa onlara şunu söyledi: “Kandili alıp tahıl ölçüğünün ya da yatağın altına koyar mısınız? Elbette ki hayır, kandilliğe koyarsınız. ²² Çünkü saklı olan her şey bilinecek, her sır açığa çıkacaktır. ²³ Kulağı olan işitsin!” ²⁴ Sonra şunu ekledi: “Duyduklarınızı iyi düşünün. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecektir. ²⁵ Çünkü kimde varsa ona daha çok verilecek; fakat kimde yoksa, elindeki de alınacak.”

Tohumun sırrı

²⁶ İsa şöyle devam etti: “Allah’ın Hükümrânlığı, toprağa tohum eken adama benzer. ²⁷ Adam uyur uyanır; bu arada tohum filizlenir, gece gündüz büyür. Adam bunun nasıl olduğunu anlayamaz. ²⁸ Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizler çıkar, sonra başaklar, ardından başakların içindeki taneler oluşur. ²⁹ Taneler olgunlaşınca adam hemen orağına sarılır; çünkü hasat zamanı gelmiştir.”

Hardal tohumu

(Matta 13:31-32, 34-35; Luka 13:18-19)

³⁰ İsa şöyle devam etti: “Allah’ın Hükümrânlığı’na neye benzeteyim? Nasıl bir misalle tasvir edeyim? ³¹ Allah’ın Hükümrânlığı hardal tohumuna benzer. Hardal, toprağa ekilen tohumların en küçüğüdür; ³² ekildiği zaman büyür, bahçedeki bitkilerin en büyüğü olur. Dalları uzar; kuşlar gölgesinde barınırlar.”

³³ İsa halka vaaz etmek için bunun gibi pek çok misal anlattı. Anlayabilecekleri her şeyi onlara vazetti. ³⁴ Misalsiz onlara hiçbir şey anlatmadı. Ancak şakirtleriyle baş başa kalınca onlara her şeyi açıkça anlattı.

İsa fırtınayı dindiriyor

(Matta 8:23-27; Luka 8:22-25)

³⁵ O günün akşamı İsa şakirtlerine, “Haydi gölün karşı yakasına geçelim” dedi. ³⁶ Böylece kalabalığı geride bırakıp İsa’nın bindiği kayıkla karşıya geçtiler. Başka kayıklar da onlarla beraber gidiyordu. ³⁷ O sırada şiddetli bir fırtına çıktı. Dalgalar kayığın içine vuruyordu. Kayık suyla dolmak üzereydi. ³⁸ İsa ise arka tarafta bir yastığa başını koymuş uyuyordu. O’nu uyandırdılar, “Hoca, öleceğiz, hiç aldırıyor musun?” dediler.

³⁹Bunun üzerine İsa kalktı, rüzgârı azarladı; göle, “Sus, sakin ol!” dedi. O zaman fırtına dindi, göl sültilman oldu. ⁴⁰İsa şakirtlerine, “Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?” diye sordu.

⁴¹Onlar daha da çok korktular; birbirlerine şöyle dediler: “Bu adam kim ki, rüzgâr ve göl bile O’na itaat ediyor?”

İsa bir adamı cinlerden kurtarıyor

(*Matta 8:28-34; Luka 8:26-39*)

5 İsa şakirtleriyle birlikte gölün karşı yakasına, Gerasa yöresine geçti. ²Kayıktan inince birdenbire mezarlık mağaralardan bir adam çıkıp O’nu karşıladı. Adam cinliydi. ³Mağaralarda yaşardı. Onu bağlamaya kimsenin gücü yetmezdi. Zincirle bile onu bağlayamıyorlardı. ⁴Ayaklarını çok defa prangaya vurdular, ellerini zincirlediler. Fakat o her seferinde zincirleri kopardı, prangaları parçaladı. Hiç kimse onunla baş edemiyordu. ⁵Gece gündüz sürekli olarak mezarlık mağaralarda, tepelerde feryat ediyor, kendini taşlarla yaralıyordu.

⁶Adam uzaktan İsa’yı görünce koşup geldi, önünde diz çöktü. ⁷Yüksek sesle şöyle dedi: “Ey yüceler yücesi Allah’ın semavî Oğlu İsa, benden ne istiyorsun? Yalvarırım, bana işkence etme.” ⁸Çünkü İsa adamdaki cine, “Adamdan çık, ey cin!” diye emretmişti.

⁹Sonra İsa adama, “Adın ne senin?” diye sordu.

Adam, “Adımız Tümen” dedi, “Çünkü sayımız çok.” ¹⁰Cinleri o bölgeden uzaklaştırmaması için İsa’ya yalvarıp yakardı.

¹¹O sırada tepede otlanan büyük bir domuz sürüsü vardı. ¹²Adamın içindeki cinler İsa’ya, “Bizi şu domuzlara gönder, onların içine girelim” diye yalvardılar. ¹³İsa buna izin verdi. Böylece cinler adamın içinden çıkıp domuzlara

girdiler. Sürüde yaklaşık iki bin domuz vardı. Hepsi dik yamaçtan göle atlayıp boğuldu.

¹⁴Domuzları güdenler kaçtılar. Vardıkları kasaba ve köylerde olayı anlattılar. İnsanlar da neler olup bittiğini görmeye gitti. ¹⁵İsa’nın bulunduğu yere ulaştılar. Önceleri cinli olan adam da orada oturuyordu. Üzerine bir şeyler giymişti. Akli artık yerindeydi. Adamı görünce korktular. ¹⁶Olup bitenleri görenler cinli adama ve domuzlara ne olduğunu anlattılar. ¹⁷Halk İsa’nın o yöreden ayrılması için yalvarmaya başladı. ¹⁸İsa kayığa binerken cinlerden kurtulmuş olan adam İsa’yla birlikte gitmek istedi. ¹⁹Ancak İsa buna izin vermedi. Ona, “Evine dön, Rab’bin senin için yaptıklarını ailene anlat. Rab’bin sana nasıl merhamet ettiğini bildir” dedi.

²⁰Adam oradan ayrıldı, Dekapolis bölgesine gitti, halka, İsa’nın kendisi için neler yaptığını anlatmaya başladı. Olanları duyan herkes hayrete düştü.

Dirilen kız, şifa bulan kadın

(*Matta 9:18-26; Luka 8:40-56*)

²¹İsa gölün karşı yakasına geri döndü. Kıyıya çıkınca çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. ²²Yair adında bir havra önderi oraya geldi. Kıyıda İsa’yı gördü, O’nun ayaklarına kapandı. ²³O’na yalvarıp yakardı, “Küçük kızım ölmek üzere. Ne olur gel, ona dokun, şifa bulsun, yaşasın” dedi.

²⁴İsa onunla birlikte yola çıktı. Peşlerinde büyük bir kalabalık vardı; İsa’yı her yandan sıkıştırıyorlardı.

²⁵Kalabalığın içinde on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. ²⁶Kadın hekimlerden çok çekmişti. Bütün parasını tedaviye harcamış, fakat bir çare bulamamıştı; durumu iyileşeceğine daha da kötüleştirmişti.

²⁷ Kadın İsa'yla ilgili haberleri duymuştu. Kalabalığın arasına karışıp İsa'nın arkasına yanaştı, elbisesine dokundu. ²⁸ Çünkü kendi kendine, "Elbisesine bir dokunsam, şifa bulurum" diyordu. ²⁹ Dokunduğu anda kanaması durdu. Kadın hastalığından kurtulduğunu bedeninde hissetti. ³⁰ İsa aynı anda kendisinden bir kuvvetin akıp gittiğini sezdi. Kalabalığa dönerek, "Elbise kim dokundu?" diye sordu.

³¹ Şakirtleri O'na, "Görüyorsun, kalabalık seni her yandan sıkıştırıyor. Nasıl olur da, 'Bana kim dokundu?' diye soruyorsun?" dediler.

³² Ancak İsa kimin dokunduğunu görmek için etrafına bakınmaya devam etti.

³³ O zaman kadın ortaya çıkıp İsa'nın ayaklarına kapandı. Korkudan titriyordu, kendisine olanları biliyordu. İsa'ya bütün hakikati anlattı. ³⁴ İsa da ona, "Kızım, seni imanın kurtardı. Selâmetle git. Artık acı çekmeyeceksin" dedi.

³⁵ İsa daha kadınla konuşurken havra önderinin evinden birileri geldi. Adama, "Kızın öldü. Artık Hoca'yı rahatsız etme" dediler.

³⁶ İsa bu habere aldırmandan havra önderine, "Korkma, sadece iman et" dedi.

³⁷ İsa yanına Petrus'u, Yakub'u ve Yakub'un kardeşi Yuhanna'yı aldı. Başka kimsenin onlarla birlikte gitmesine izin vermedi. ³⁸ Beraber havra önderinin evine gittiler. Orada İsa gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı. İnsanlar acı acı ağlıyor, feryat ediyordu. ³⁹ İsa içeri girip onlara, "Nedir bu gürültü, niye ağlıyorsunuz?" diye sordu, "çocuk ölmedi, uyuyor" dedi. ⁴⁰ Hepsı İsa'yla alay etti.

İsa herkesi dışarı çıkardı. Yanında gelenlerle birlikte çocuğun anne babasını alarak içeri girdi. Çocuk oracıkta yatıyordu. ⁴¹ İsa çocuğun elini tuttu, "Talita kumi" dedi. Yani, "Kızım, sana söylüyorum, kalk!" ⁴² Kız hemen kalktı, etrafta

dolaşmaya başladı. On iki yaşındaydı. Oradakiler tam bir hayret içindeydi. ⁴³ İsa bunu kimsenin bilmemesi için onları sıkı sıkı tembihledi. Sonra da kıza yemek vermelerini söyledi.

İsa memleketinde

(Matta 13:53-58; Luka 4:16-30)

6 İsa oradan ayrıldı, memleketine döndü. Şakirtleri de O'nunla birlikteydi. ² Şabat Günü havrada vaaz etmeye başladı. O'nu dinleyen pek çok kişi hayrete düştü; şöyle dediler: "Bu şeyleri nereden biliyor? Ona verilen bu hikmet nedir, böyle mucizeleri nasıl yapıyor?" ³ Bu, Meryem'in oğlu marangoz değil mi? Bunlar da kardeşleri Yakub, Yose, Yahuda ve Simun değil mi? Kız kardeşleri de burada, aramızda oturmuyor mu?"

İsa'yı ve yaptıklarını kabul etmek onlara zor geliyordu.

⁴ İsa onlara, "Her peygamber kendi memleketinde, ev halkı ve akrabaları arasında hor görülür; fakat başka yerlerde saygı görür" dedi. ⁵ Orada fazla mucize yapamadı, yalnızca birkaç hastaya dokunup onlara şifa verdi. ⁶ Oradakilerin imansızlığına şaşıyordu. Sonra civardaki köylere gitti, oralarda vaaz etti.

İsa havarilerini hizmete gönderiyor

(Matta 10:1, 5-15; Luka 9:1-6)

⁷ İsa on iki havarisini yanına çağırdı, onları ikişer ikişer vazifelendirdi. Onlara cinleri kovma yetkisi verdi. ⁸ Yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını tembihledi. Ne ekmek, ne para ne de erzak torbası alacaklardı. ⁹ Çarık giyecekler, yedek gömlek bile götürmeyeceklerdi. ¹⁰ Onlara şöyle dedi: "Bir yere gittiğinizde, oradan ayrılan kadar aynı evde kalın. ¹¹ Bir yerde sizi iyi karşılamazlar veya sizi dinlemezlerse, oradan

ayrılın. Ayrılırken ayağınızın tozunu silkin; bu onlara ikaz olsun.”

¹²Böylece havariler yola çıktılar. Gittikleri her yerde halkı tövbeye çağırıyorlar. ¹³Pek çok cin kovdular. Pek çok hastayı zeytin yağıyla meshedip şifa verdiler.

Yahya Peygamber'in ölümü

(Matta 14:1-12; Luka 9:7-9)

¹⁴Olup bitenleri Kral Hirodes de duydu. İsa'nın ünü her yerde yayılıyordu. Kimileri, “Bu Yahya'dır, ölümden dirilmiş olmalı, onun için bu mucizeler oluyor” diyordu. ¹⁵Kimileri de, “O İlyas'tır” diyordu. Kimileri ise, “O bildiğimiz peygamberlerden biridir” diyordu.

¹⁶Hirodes bütün bunları duyunca, “Kafasını kestirdiğim Yahya ölümden dirilmiş olmalı” dedi. ¹⁷Yahya'yı yakalatıp hapse attıran Hirodes'ti. Çünkü karısı Hirodiya'yı memnun etmek istiyordu. Hirodiya daha önce Hirodes'in kardeşi Filipus ile evliydi. ¹⁸Yahya sürekli olarak Hirodes'e, “Kardeşinin karısıyla evlenmen caiz değil” diyordu. ¹⁹Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin tuttu. Onu öldürtmek istedi. Ancak bunu yapamadı. ²⁰Çünkü Hirodes Yahya'dan korkuyordu. Onun Allah'a vakfolmuş sâlih bir adam olduğunu biliyordu. Bu sebeple onu koruyordu. Fakat Yahya'yı dinleyince akli karışıyordu; buna rağmen onu keyifle dinliyordu.

²¹Ancak bir gün fırsat çıktı. Hirodes, doğum gününde yüksek mevkiden kişilere, ordu subaylarına ve Celile'den önemli insanlara bir ziyafet verdi. ²²Hirodiya'nın kızı da onlara katıldı, Hirodes için dans etti. Bu hem Hirodes'in, hem davetlilerin hoşuna gitti.

Kral kıza, “Dile benden ne dilersin?” dedi. ²³“Ne dilersen veririm, krallığımın yarısını iste, senin olsun!” dedi.

²⁴Kız annesinin yanına gitti, “Ne isteyeyim?” diye sordu.

Annesi Hirodiya, “Vaftizci Yahya'nın başını iste” dedi.

²⁵Kız krala koştu, “Vaftizci Yahya'nın başını hemen bir tepsi üzerinde istiyorum!” dedi.

²⁶Kral buna çok üzüldü. Ancak davetlilerin önünde yemin etmiş ti. Bu sebeple kızı kırmak istemedi. ²⁷Derhal bir cellât gönderdi. Yahya'nın başını kesip getirmesini emretti. Cellât zindana gitti, Yahya'nın başını kesti, ²⁸bir tepsi üzerinde getirip kıza verdi. Kız da annesine götürdü. ²⁹Yahya'nın şakirtleri bunu öğrenince gelip cesedi aldılar, mezara koydular.

İsa beş binden fazla kişiyi doyuruyor

(Matta 14:13-21; Luka

9:10-17; Yuhanna 6:1-14)

³⁰Bu arada yolculuktan geri dönen havariler İsa'nın etrafında toplandılar. Yaptıkları ve vazettikleri her şeyi İsa'ya anlattılar. ³¹İsa onlara, “Gelin, birlikte sakın bir yere gidelim, biraz dinlenin” dedi. Çünkü buldukları yere birçok kişi gelip gidiyordu. Henüz yemek yemeye bile fırsat bulamamışlardı.

³²Böylece tekneyle تنها bir yere gittiler. ³³Ancak pek çok kişi onların yola çıktığını gördü. Onları tanıyorlardı. O yüzden bütün şehirlerden insanlar İsa'yla havarilerinden önce karadan oraya ulaştılar. ³⁴İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onları görünce yüreği sızladı, çünkü çobansız koyunlar gibiydiler. Onlara vazedip pek çok şey öğretti.

³⁵Vakit epey geç olmuştu. O yüzden havariler İsa'ya gelip, “Burası ıssız bir yer. Vakit de çok geç. ³⁶Halkı salıver

de yakındaki çiftliklere ve köylere gidip yiyecek bir şeyler alsınlar” dedi.

³⁷ İsa, “Onlara siz yiyecek verin” diye karşılık verdi.

Havariler, “Bu kadar kişiyi nasıl doyurabiliriz?” dediler. “Yeterli ekmek almak için iki yüz dinar lazım.”

³⁸ İsa, “Gidin bakın, kaç ekmeğiniz var?” diye sordu.

“Beş ekmeğimiz ve iki balığımız var” dediler.

³⁹ İsa herkesi gruplar halinde çimenlere oturttu. ⁴⁰ Halk yüzer ellişer gruplar halinde oturdu. ⁴¹ İsa beş ekmeği ve iki balığı aldı, göğe baktı, şükretti ve ekmekleri böldü. Dağıtmaları için şakirtlerine verdi. İki balığı da aralarında bölüştürdü. ⁴² Herkes doyusya yedi. ⁴³ Ekmek ve balık artıklarını toplayıp on iki sepete doldurdular. ⁴⁴ Yemek yiyen yaklaşık beş bin erkek vardı.

İsa su üstünde yürüyor

(*Matta 14:22-33; Yuhanna 6:15-21*)

⁴⁵ İsa şakirtlerini hemen tekneye bindirdi, gölün karşı yakasına, Beytsayda'ya gönderdi. Kendisi oraya sonra gidecekti. Halkı evlerine gönderdikten sonra ⁴⁶ kendisi dua etmek üzere dağa çıktı.

⁴⁷ Akşam olmuştu, tekne gölün ortasındaydı. İsa ise hâlâ karadaydı, yalnız başınaydı. ⁴⁸ Şakirtlerini uzaktan gördü. Kürek çekmekte zorlanıyorlardı. Çünkü rüzgâr onlara karşı esiyordu. Sabaha doğru İsa suyun üstünde yürüterek onlara yaklaştı. Tam yanlarından geçecekken ⁴⁹ gölün üstünde yürüdüğünü gördüler. Onu hayalet sanıp korkuyla bağıştılar. ⁵⁰ İsa'nın göl üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. İsa o anda onlarla konuşmaya başladı. “Cesur olun, benim. Korkmayın!” dedi. ⁵¹ Tekneye biner binmez rüzgâr dindi. Teknedekiler büyük şaşkınlık içindeydi.

⁵² Belli ki henüz ekmeklerle yaptığı mucizeyi anlamamışlardı; buna henüz akıl erdiremiyorlardı.

İsa Ginnesar'da

(*Matta 14:34-36*)

⁵³ İsa ve şakirtleri gölü geçip Ginnesar şehrinde karaya çıktılar. Tekneyi bağladılar. ⁵⁴ Tekneden indiklerinde halk İsa'yı hemen tanıdı. ⁵⁵ Koşa koşa gidip o yöredeki herkese haber verdiler. İsa'nın gittiği her yere insanlar dōşekler üzerinde hastalarını getiriyordu. ⁵⁶ İsa o yöredeki köylere, kasabalara ve çiftliklere gitti. Her yerden insanlar hastalarını çarşı meydanlarına getiriyorlardı. Hastalar İsa'nın elbisesinin eteğine dokunabilmek için yalvardılar. Dokunanların hepsi şifa buldu.

Allah'ın emri, insan geleneği

(*Matta 15:1-20*)

7 Kudüs'ten gelen Ferisiler ve bazı din âlimleri İsa'nın etrafında toplandılar. ² İsa'nın şakirtlerinden bazılarının ellerini dini kaidelere göre yıkamadan yemeğe oturduğunu gördüler. ³ Ferisiler ve diğer Yahudiler ellerini iyice yıkamadan sofraya oturmazlar. Bu âdeti atalarından aldılar. ⁴ Nitekim pazardan aldıkları yiyeceği de yıkamadan yemezler. Atalarından kalma böyle pek çok âdetleri vardır. Kâseleri, testileri ve tencereleri bu geleneklere göre yıkarlar.

⁵ İşte bu yüzden Ferisiler ve din âlimleri İsa'ya sordular: “Senin şakirtlerin atalarımızdan kalma geleneğe neden uymuyorlar? Neden murdar ellerle yemek yiyorlar?”

⁶ İsa onlara, “Sizi ikiyüzlüler!” dedi.” Yeşaya Peygamber'in sizin hakkınızda söylediği şu sözler ne kadar doğrudur! ‘Bu halk beni dudaklarıyla sayar, fakat kalpleri benden uzaktır.

⁷ İbadetlerinin gözümde hiç değeri yoktur.

Çünkü vazettikleri şeyler sadece insan emirleridir.**

⁸ “Siz Allah’ın emrettiklerini bir kenara bıraktınız. İnsan uydurması âdetlerle yaşıyorsunuz.”

⁹ İsa şöyle devam etti: “Kendi âdetlerinizi yerine getirmek için Allah’ın emirlerini ihlal etmeyi çok iyi beceriyorsunuz. ¹⁰ Musa, ‘Annene babana hürmet et’ ve ‘Anne babasını lanetleyen öldürülecektir’ diye emretti. ¹¹ Ancak siz diyorsunuz ki, bir kimse anne babasına, ‘Size verebileceğim neyim varsa, onu da Allah’a adadım’ derse, ¹² o kişi anne babası için bir şey yapmak zorunda değildir. ¹³ Bununla Allah’ın kelâmını boşa çıkarıyorsunuz. Nesilden nesle geçen âdetlerinizi daha önemli sayıyorsunuz. Bunun gibi daha pek çok şey yapıyorsunuz.”

¹⁴ İsa halkı yine yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: “Herkes beni dinlesin, söylediklerimi iyi anlasın. ¹⁵⁻¹⁶ İnsanın dışında olup da midesine giren hiçbir şey insanı kirletmez; insanı kirleten şey, insanın ağızından çıkandır.”

¹⁷ İsa halkı bırakıp eve girdi. Şakirtleri halka anlattığı şeylerin anlamını sordular. ¹⁸ İsa onlara şöyle dedi: “Demek siz de anlamıyorsunuz. Bilmez misiniz ki, dışarıdan ağza giren hiçbir şey insanı kirletmez. ¹⁹ Çünkü ağızdan giren, kalbe değil, doğrudan mideye iner, oradan da dışarı atılır” dedi. Bu sözlerle bütün yiyeceklerin helal olduğunu beyan etti.

²⁰ İsa şöyle devam etti: “İnsanı kirleten, ağızdan çıkandır. ²¹ Çünkü kötülük insanın kalbinde başlar: fuhuş, hırsızlık, cinayet, ²² zina, açgözlülük, fesat, yalan, sefahat, kıskançlık, iftira,

küstahlık ve ahmakça davranışlar; hepsi insanın kalbinde başlar. ²³ Bütün bu kötülükler içten, kalpten gelir ve insanı kirletir.”

İsa ve Fenikeli kadın

(*Matta 15:21-28*)

²⁴ İsa oradan ayrıldı, Sur bölgesine geçti. Orada bir eve girdi; geldiğini kimsenin bilmesini istemiyordu. Ancak saklanamadı. ²⁵ Bir kadın İsa’nın geldiğini hemen duydu. Cine tutulmuş bir kızı vardı. Gelip İsa’nın ayaklarına kapandı. ²⁶ Bu kadın Suriye’nin Fenike bölgesinde doğmuştu, Yahudi değildi. Kızından cini çıkarması için İsa’ya yalvardı.

²⁷ İsa kadına, “Çocukların ekmeğini köpeklere vermek doğru olmaz. Bırak, önce çocuklar doyuya yesinler”†† dedi.

²⁸ Kadın şöyle cevap verdi: “Haklısın Efendimiz, fakat köpekler de çocukların sofrasından yere düşen artıkları yerler.”

²⁹ Bunun üzerine İsa, “Bu sözlerinden dolayı seni kutluyorum; cin kızından çıktı, gidebilirsin” dedi.

³⁰ Kadın evine döndü. Çocuğunu yatakta yatar buldu. Cin onu terk etmişti.

İsa sağır adama şifa veriyor

³¹ İsa Sur bölgesinden ayrıldı; Sayda şehrinden ve Dekapolis bölgesinden geçerek tekrar Celile Gölü’ne geldi. ³² Orada O’na bir adam getirdiler. Adam sağırdı, düzgün konuşamıyordu. Halk adama dokunup şifa vermesi için İsa’ya yalvardı.

³³ İsa onu kalabalıktan ayırdı. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu. Sonra parmağına tükürüp adamın diline dokundu. ³⁴ Göğe baktı. Derin bir iç çekerek, “Effata!”, yani “Açıl!” dedi.

**7:7 Yeşaya 29:13

††7:27 “Her türlü hizmet, önce Allah’ın ev halkı olan Yahudiler içindir; diğer halklar sonra gelir” anlamındadır.

³⁵ Adamın kulakları anında açıldı. Dili çözüldü. Düzgün şekilde konuşmaya başladı.

³⁶ İsa bunu yaptığını hiç kimseye söylememelerini tembihledi. Ancak insanlara bunu ne kadar tembihlediyse o kadar çok anlattılar. ³⁷ Hepsı büyük hayret içindeydi. “Yaptığı her şey iyidir. Sağırın kulaklarını bile açıyor, dilsizlerin dilini çözüyor!” dediler.

İsa dört bin kişiyi doyuruyor

(Matta 15:32-39)

8 O günlerde İsa'nın etrafına yine bir kalabalık toplandı. Yiyecek hiçbir şeyleri yoktu. İsa şakirtlerini yanına çağırды. ² “Bu insanlara acıyorum; üç gündür yanımdalar, yiyecek bir şeyleri yok. ³ Onları evlerine aç olarak gönderirsem dayanamayıp yolda bayılırlar. Bazıları çok uzun yoldan geldi” dedi.

⁴ Şakirtleri, “Böyle ıssız yerde bu kadar insanı doyuracak yiyeceği nereden bulalım?” dediler.

⁵ İsa, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu.

“Yedi” dediler.

⁶ İsa kalabalığa yere oturmasını emretti. Yedi ekmeği eline aldı, şükretti, böldü, halka dağıtmaları için şakirtlerine verdi. Onlar da dağıttılar. ⁷ Birkaç ufak balıkları da vardı. İsa onlar için de şükretti ve dağıtmalarını istedi.

⁸ Halk yiyip doydı. Yemek artıklarından yedi küfe dolusu toplandı. ⁹⁻¹⁰ Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa halkı evlerine gönderdikten hemen sonra şakirtleriyle tekneye bindi ve Dalmanuta taraflarına geçti.

Alâmet peşindeki nesil

(Matta 16:1-4; Luka 11:16, 29)

¹¹ İsa oradayken Ferisiler geldi, O'nunla tartışmaya başladılar. O'nu imtihan etmek niyetiyle Allah'tan alâmet göstermesini istediler. ¹² İsa derin bir ah çekip dedi ki, “Bu nesil

niçin alâmet istiyor? Emin olun, bu nesle hiçbir alâmet gösterilmeyecek.”

¹³ Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve gölün karşı yakasına geçti.

Ferisilerin öğrettiklerinden sakının

(Matta 16:5-12)

¹⁴ Şakirtler ekmek almayı unutmuşlardı. Yanlarında, teknede sadece bir somun ekmek kalmıştı. ¹⁵ İsa onları uyardı: “Dikkat edin! Ferisilerin ve Hirodes'in mayasından sakının.” ¹⁶ Şakirtler bunun ne anlama geldiğini tartışmaya başladılar. Ekmekleri kalmadığı için böyle konuştuğunu sandılar.

¹⁷ İsa onların ne konuştuğunu fark etti. Onlara şöyle dedi: “Niçin ekmeğimiz yok’ diye söylenyorsunuz? Hâlâ anlamıyor musunuz, hâlâ görmüyor musunuz? Zihniniz kör mü? ¹⁸ Gözleriniz görmez, kulaklarınız duymaz mı oldu? Yeterince ekmeğiniz yokken neler yaptığımı hatırlamıyor musunuz? ¹⁹ Beş bin kişiye beş ekmeği bölüştürdüğümde artakalan yiyeceklerden kaç sepet dolusu topladınız?”

“On iki sepet” diye cevap verdiler.

²⁰ “Dört bin kişiye yedi ekmeği bölüştürdüğümde, artakalan yiyeceklerden kaç küfe dolusu topladınız?”

“Yedi küfe topladık” dediler.

²¹ O zaman İsa onlara, “Bu yaptıklarımı hâlâ anlamıyor musunuz?” dedi.

İsa kör bir adama şifa veriyor

²² İsa şakirtleriyle birlikte Beytsayda'ya geldi. Orada O'na kör bir adam getirdiler ve ona dokunması için yalvardılar. ²³ İsa adamı elinden tutup köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürdü ve ellerini gözlerinin üzerine koydu. Sonra adama, “Bir şey görüyor musun?” diye sordu.

²⁴ Adam baktı, “Hayal meyal insanlar görüyorum; ortalıkta dolaşan ağaçlara benziyorlar” dedi.

²⁵ Bunun üzerine İsa bir kez daha elleriyle adamın gözlerine dokundu. Adam gözlerini iyice açtı. Gözleri iyileşmişti. Her şeyi açık seçik görebiliyordu. ²⁶ Sonra adamı evine gönderdi; “Köye gitme” diye tembihledi.

Petrus İsa'nın Mesih olduğunu fark ediyor

(*Matta 16:13-20; Luka 9:18-21*)

²⁷ İsa ve şakirtleri Filipus Sezariyesi civarındaki köylere de gittiler. İsa yolda şakirtlerine, “Halk benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu.

²⁸ Onlar da, “Kimileri, ‘Vaftizci Yahya’ diyor. İlyas olduğunu düşünenler de var. Kimileriye, ‘Peygamberlerden biridir’ diyor” cevabını verdiler.

²⁹ O zaman İsa onlara, “Peki, sizce ben kimim?” diye sordu.

Petrus, “Sen Mesih’sin” diye cevap verdi.

³⁰ İsa o zaman bunu kimseye söylememelerini tembihledi.

İsa ölüp dirileceğini bildiriyor

(*Matta 16:21-28; Luka 9:22-27*)

³¹ Sonra İsa şakirtlerine şöyle konuşmaya başladı: “İnsanoğlu çok acı çekecek. İleri gelenler, başrahipler ve din âlimleri tarafından reddedilecek. Öldürülecek, üç gün sonra dirilecek.”

³² Bunları onlara açıkça anlattı.

Petrus İsa’yı kenara çekti, söylediklerine itiraz etti. ³³ Fakat İsa dönüp şakirtlerine baktı, sonra Petrus’u azarlayıp dedi ki, “Çekil yolumdan, Şeytan! ^{††} Senin düşüncelerin Allah’tan değil, insandandır.”

³⁴ Ardından şakirtlerini ve kalabalığı yanına çağırdı. Onlara şöyle seslendi: “Peşimden gelmek isteyen kendinden vazgeçsin, çarmihını omuzlayıp beni takip etsin. ³⁵ Canını kurtarmak isteyen onu kaybedecektir. Fakat benim ve kurtuluş müjdesi uğruna canını feda eden, onu kurtaracaktır. ³⁶ İnsan bütün dünyaya sahip olsa fakat canını kaybetse ne kazanır? ³⁷ İnsan canı karşılığında ne verebilir ki! ³⁸ Bu neslin insanı günahkârdır. Allah’a sadık değildir. Siz de onların arasında yaşarken benden ve vazettiklerimden utanmayın. Utanırsanız, İnsanoğlu olarak semavî Babam’ın ve mukaddes meleklerinin ihtişamı içinde geldiğimden ben de sizden utanırım.”

İsa'nın görünümünü değiştiriyor

(*Matta 17:1-13; Luka 9:28-36*)

9 İsa şakirtlerine, “Emin olun, burada bulunan bazılarınız ölmeden önce Allah’ın Hükümranlığı’nın kudretle geldiğini göreceksiniz” dedi.

² Altı gün sonra İsa Petrus’u, Yakub’u ve Yuhanna’yı yanına aldı. Onları yüksek bir dağa çıkardı. Kendilerinden başka kimse yoktu. Orada şakirtlerin gözü önünde İsa’nın görünümünü değiştirdi.

³ Elbisesi göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; dünyada hiçbir çamaşırının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu. ⁴ Sonra İsa’nın yanında iki kişi daha belirdi. Bunlar Musa ve İlyas’tı. İsa’yla konuşuyorlardı.

⁵ Petrus İsa’ya, “Hocam, iyi ki buradayız. Üç çardak kuralım, biri sana, biri Musa’ya, biri de İlyas’a” dedi. ⁶ Petrus şaşkınlıktan ne dediğinin farkında değildi; şakirtler çok korkmuştu.

^{††}8:33 **Çekil yolumdan, Şeytan!:** İsa’nın bu sözleri, Petrus vasıtasıyla konuşan Şeytan’a yöneliktir.

⁷ O sırada bir bulut onları gölgesiyle kapladı. Allah buluttan seslendi, “Bu benim sevgili semavî Oğlum’dur. O’na itaat edin!” dedi.

⁸ Şakirtler bir de baktılar ki, yanlarında yalnızca İsa var.

⁹ İsa sonra onlarla birlikte buldukları dağdan indi. Yolda onlara, kendisi İnsanoğlu olarak ölümden dirilene kadar bu gördüklerini kimseye söylememelerini tembihledi.

¹⁰ Onlar da bu emre itaat ettiler. Ancak aralarında, “Acaba ölümden dirilmekle neyi kastetti?” diye tartıştılar. ¹¹ İsa’ya sordular: “Din âlimleri neden Mesih’ten önce İlyas gelmeli diyorlar?”

¹² İsa şöyle cevap verdi: “Doğru, önce İlyas gelecek, her şeyi düzene sokacak. O halde niçin mukaddes yazılarda İnsanoğlu’nun çok acı çekip aşağılanacağı yazılmıştır? ¹³ Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi. Ona yapmadıklarını bırakmadılar. Tevrat’ta onunla ilgili yazılanlar yerine geldi.”

İsa bir çocuğu cinden kurtarıyor

(*Matta 17:14-20; Luka 9:37-43a*)

¹⁴ İsa’yla yanındakiler diğer şakirtlerin yanına geldiler. Onların etrafına toplanmış büyük bir kalabalık gördüler. Din âlimleri şakirtlerle tartışıyorlardı. ¹⁵ Halk İsa’yı görünce şaşırıyorlardı. Hemen koşup O’nu karşıladılar.

¹⁶ İsa şakirtlerine, “Din âlimleriyle neyi tartışıyorsunuz?” diye sordu.

¹⁷ Kalabalığın arasından biri İsa’ya seslendi: “Hocam, oğlumu sana getirdim. Cine tutuldu, konuşmıyor.

¹⁸ Cin oğluma saldırıyor, onu yerden yere vuruyor. Oğlum ağzından köpükler saçıyor, dişlerini sıkıyor ve kaskatı kesiliyor. Şakirtlerinden cini çıkarmalarını istedim, fakat yapamadılar.”

¹⁹ İsa bunun üzerine, “Ey imansız nesil! Daha ne kadar aranızda kalmam

lazım? Size daha ne kadar sabretmem lazım? Çocuğu bana getirin!” dedi.

²⁰ Çocuğu İsa’ya getirdiler. Cin İsa’yı görür görmez çocuğu sarstı. Çocuk yere düştü, yuvarlanmaya başladı, ağzından köpükler çıkıyordu.

²¹ İsa çocuğun babasına, “Çocuk ne zamandan beri böyle?” diye sordu.

Babası, “Küçüklükten beri böyledir. ²² Cin çocuğu öldürmek için sık sık ateşe ya da suya atıyor. Bir şey yapabilirsen yap; ne olur, halimize acı, bize yardım et” dedi.

²³ İsa adama, “Niçin ‘yapabilirsen’ diyorsun? İman eden için her şey mümkündür” dedi.

²⁴ Çocuğun babası hemen, “İman ediyorum. İmansızlığımı yenmeme yardım et!” diye haykırdı.

²⁵ Bir kalabalık olanları görmek için koşuşup geldi. İsa bunun farkındaydı; cini azarladı. “Bu çocuğu sağır ve dilsiz eden cin, sana söylüyorum: Çocuğun içinden çık, ona bir daha da girme!” dedi.

²⁶ Bunun üzerine cin çılgık attı. Çocuğu şiddetle sarsarak onun içinden çıktı. Çocuk ölü gibiydi. Birçok kişi onun öldüğünü düşündü. ²⁷ Ancak İsa çocuğun elinden tuttu, onu ayağa kaldırdı.

²⁸ Bundan sonra İsa eve gitti. Şakirtleri O’nunla yalnız kalınca, “Biz neden cini çıkaramadık?” diye sordular.

²⁹ İsa, “Bu tür cinler ancak duayla kovulabilir” diye cevap verdi.

İsa ölüp dirileceğini tekrar bildiriyor

(*Matta 17:22-23; Luka 9:43b-45*)

³⁰ Sonra İsa ve şakirtleri oradan ayrıldılar, Celile’den geçerek yola devam ettiler. İsa nerede olduklarını kimsenin bilmesini istemiyordu.

³¹ Şakirtlerine vazetmeye başladı. Onlara, “İnsanoğlu ihanete uğrayacak, öldürülecek, fakat öldükten üç gün

sonra dirilecek” dedi. ³²Şakirtleri İsa'nın ne demek istediğini anlayamadılar; sormaya da çekindiler.

En büyük kim?

(*Matta 18:1-5; Luka 9:46-48*)

³³İsa şakirtleriyle Kefarnahum'a gitti. Orada bir eve girdiler. İsa onlara, “Yolda kendi aranızda ne tartışıyordunuz?” diye sordu. ³⁴Ancak şakirtleri cevap vermediler, çünkü yolda birbirleriyle kimin en büyük olduğunu tartışıyorlardı.

³⁵Bunun üzerine İsa çömelip oturdu, on iki havarisini yanına çağırdı. Onlara, “Her kim üstün olmak istiyorsa, herkesi kendinden daha üstün görsün. Herkese hizmet etsin” dedi.

³⁶Sonra yanına küçük bir çocuğu aldı, orta yere dikti. Çocuğu kucağına alarak ³⁷onlara, “Böylelerini benim adıma kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden, yalnızca beni değil, beni gönderen Allah'ı da kabul etmiş olur” dedi.

Bize karşı olmayan bizden yanadır

(*Luka 9:49-50*)

³⁸Yuhanna İsa'ya, “Hocam, senin adınla cin çıkararak birini gördük. Onu engellemeye çalıştık, çünkü bizden biri değildi” dedi.

³⁹İsa, “Ona engel olmayın, çünkü benim adıma kullanarak mucizeler yapan hiç kimse beni kötülemez. ⁴⁰Bize karşı olmayan bizden yanadır. ⁴¹Emin olun, kim size Mesih'e ait olduğunuzdan dolayı bir bardak su verirse, mutlaka mükâfatını alacaktır” dedi.

Günahın sonuçları

(*Matta 18:6-9; Luka 17:1-2*)

⁴²“Bana iman eden şu mütevazı şakirtlerden birini yoldan çıkarmanın vay haline! Boynuna değirmen taşı asılıp

denize atılması o kişi için daha hayırlı olur. ⁴³⁻⁴⁴Elin seni yoldan çıkarırsa, onu kes, at. İki elle cehenneme gitmektense, tek elle ebedî hayata kavuşman daha iyidir. Çünkü cehennem ateşi hiç sönmez. ⁴⁵⁻⁴⁶Ayağın seni yoldan çıkarırsa onu kes, at. İki ayakla cehenneme atılmaktansa, tek ayakla ebedî hayata kavuşman daha iyidir. ⁴⁷Gözün seni yoldan çıkarırsa, onu yerinden çıkar at. Çünkü iki gözle cehenneme atılmaktansa, tek gözle Allah'ın Hükümranlığı'na girmek daha iyidir. ⁴⁸Cehenneme düşenlerin etini kemiren kurtlar hiç tükenmez, orada hiç sönmeyen bir ateş vardır.

⁴⁹“Kurban tuzla arıtılır; insan ise ateşle arıtılacaktır. ⁵⁰Tuz faydalıdır. Ancak tuz etkisini kaybederse, artık işe yaramaz. İçinizde tuz olsun. Birbirinizle barış içinde yaşayın.”

Boşanma konusu

(*Matta 19:1-12*)

10 İsa oradan ayrıldı. Yahudiye bölgesine ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçti. Yine birçok insan etrafına toplandı, O da her zaman yaptığı gibi onlara vazetmeye başladı.

²Bazı Ferisiler İsa'ya geldiler, “Bir adamın karısını boşaması caiz midir?” diye sordular. Asıl niyetleri O'nu imtihan etmekti.

³İsa, “Musa size ne emretti?” diye sordu.

⁴“Musa erkeğin boşama kâğıdı^{f1} imzalayıp karısını boşamasına izin verdi” dediler.

⁵İsa onlara şöyle dedi: “Musa bu emri inatçılığınızdan dolayı verdi. ⁶Yaratılışın başlangıcında Allah insanı kadın ve erkek olarak yarattı. ⁷Bu sebeple adam annesini babasını bırakacak, karısıyla birleşecek, ⁸ikisi

^{f1}10:4 Boşanma kâğıdı: Yasanın Tekrarı 24:1

tek beden olacak.⁸⁸ Artık onlar iki değil, tek bedendir. ⁹O halde Allah'ın birleştirdiğini kimse ayırmasın.”

¹⁰Eve döndüklerinde şakirtleri İsa'ya boşanma konusunu tekrar sordular. ¹¹İsa onlara, “Kim karısını boşar ve başka bir kadınla evlenirse, karısına karşı zina işlemiş olur. ¹²Kadın kocasını boşar ve başka bir adamla evlenirse, o da zina etmiş olur” dedi.

İsa çocukları takdis ediyor

(*Matta 19:13-15; Luka 18:15-17*)

¹³Halk İsa'ya küçük çocuklarını getirdi. İsa'nın çocuklara dokunup onları takdis etmesini istediler. Fakat şakirtler onları engellemeye çalıştı. ¹⁴İsa bunu gördü ve kızdı. Şakirtlerine şöyle dedi: “Bırakın çocukları, bana gelsinler. Onlara engel olmayın; çünkü Allah'ın Hükümranlığı bu küçük çocuklar gibi saf olan insanlara aittir. ¹⁵Emin olun, Allah'ın Hükümranlığı'nı çocuk gibi kabul etmeyen, bu hükümranlığa asla giremez.” ¹⁶İsa çocukları kucağına aldı. El-leriyle dokunup onları takdis etti.

Zengin adam

(*Matta 19:16-30; Luka 18:18-30*)

¹⁷İsa tam oradan ayrılıyordu, bir adam koşup geldi. O'nun önünde diz çöktü, “İyi yürekli Hocam, ebedî hayata kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁸İsa ona şöyle dedi: “Bana neden ‘iyi’ diyorsun? Allah'tan başka iyi olan yoktur. ¹⁹O'nun emirlerini bilirsin: Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma, yalan yere şahitlik etme, kimsenin hakkını yeme, annene babana hürmet et.”

²⁰Adam İsa'ya cevap verdi: “Hocam, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum.”

²¹İsa sevgi dolu gözlerle adama baktı. Ona dedi ki, “Bir eksiğin var. Git, varını yoğunu sat, parayı fakirlere dağıt. Böylece semada hazinen olur. Sonra gel, beni takip et.”

²²Adam bunu duyunca suratını astı, çünkü çok zengindi. Üzüntü içinde oradan ayrıldı.

²³İsa etrafına şöyle bir göz gezdirdi, şakirtlerine, “Varlıklı insanlar Allah'ın Hükümranlığı'na zor girer!” dedi.

²⁴Şakirtleri bu sözlerle şaşıldılar. İsa tekrar, “Çocuklar, Allah'ın Hükümranlığı'na girmek ne zordur!” dedi. ²⁵“Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Allah'ın Hükümranlığı'na girmesinden daha kolaydır.”

²⁶Şakirtler büsbütün şaşkınlık içinde kalmıştı. Birbirlerine, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.

²⁷İsa onlara baktı, “Bu, insanın yapabileceği bir şey değildir” dedi. “Ancak Allah yapabilir, çünkü Allah için her şey mümkündür.”

²⁸Petrus, “Bak, biz her şeyi bırakıp senin peşinden geldik” dedi.

²⁹⁻³⁰İsa şöyle cevap verdi: “Emin olun, evini, kardeşlerini, anne babasını, çocuklarını ya da mal mülkünü benim ve vazettiğim kurtuluş müjdesi uğruna feda eden herkes, bunların yüz katını alacaktır. Bu çağda çekeceği zulümlere karşılık daha çok evi, kardeşi, annesi, çocuğu ve tarlası olacak. Böyleleri öbür dünyada ebedî hayata sahip olacak. ³¹Fakat şimdi birinci olan birçok kişi sonuncu, sonuncu olan birçok kişi birinci olacak.”

İsa üçüncü kere ölüp dirileceğini bildiriyor

(*Matta 20:17-19; Luka 18:31-34*)

³²İsa ve yanındakiler Kudüs'e doğru yola çıktılar. İsa önden yürüyordu. Şakirtleri tedirgindi. Peşlerinden gelen-

⁸⁸10:8 Yaratılış 2:24

ler de korkuyordu. İsa on iki havarisini yine bir kenara çekti, onlarla yalnız konuştu. Başına gelecekleri anlattı: ³³“Dinleyin! Kudüs’e gidiyoruz. İnsanoğlu başrahiplere, din âlimlerine teslim edilecek. O’nu ölüme mahkûm edip işgalcilere teslim edecekler. ³⁴O’nunla alay edecekler. Yüzüne tükürecekler. O’nu kırbaçlayıp öldürecekler. O ise üç gün sonra ölümden dirilecek.”

Yakub ve Yuhanna’nın isteği

(Matta 20:20-28)

³⁵Zebedi’nin oğulları Yakub ile Yuhanna İsa’ya geldiler, “Hocam, senden bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz” dediler.

³⁶İsa onlara, “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.

³⁷“Sen ihtişamlı bir kral olacaksın. O zaman birimiz sağında, ötekimiz solunda oturalım. Bize bu hakkı ver” dediler.

³⁸İsa onlara, “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz. Benim çekeceğim acılara dayanabilir misiniz? Benim çekeceğim sıkıntılara katlanabilir misiniz?” diye sordu.

³⁹Yakub’la Yuhanna, “Evet, katlanabiliriz” dediler.

İsa, “Benim çekeceğim acıları siz de çekeceksiniz, çekeceğim sıkıntılara siz de katlanacaksınız. ⁴⁰Fakat sağımda ya da solumda kimin oturacağına ben karar veremem. O yerleri semavî Babam seçtiği kişilere ayırdı” dedi.

⁴¹Diğer on havari bu konuşmayı duyunca Yakub’la Yuhanna’ya çıktılar. ⁴²İsa bütün şakirtlerini yanına çağırıldı. Onlara şöyle dedi: “Bilirsiniz, hükümdarlar halklarına

tahakküm ederler, ileri gelenler de onlara baskı yaparlar. ⁴³Sizin aranızda böyle olmamalı. Aranızda önder olmak isteyen hepinizin hizmetkârı olsun. ⁴⁴Birinci olmak isteyen ötekilere kulluk etsin. ⁴⁵Beni örnek alın: İnsanoğlu bile insanlar kendisine hizmet etsin diye gelmedi; hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.”

İsa kör bir adama şifa veriyor

(Matta 20:29-34; Luka 18:35-43)

⁴⁶Sonra Eriha şehrine vardılar. İsa şakirtleriyle birlikte oradan ayrılmak üzereydi. Büyük bir kalabalık da onlarla birlikteydi. Geçtikleri yolda Bartımay, yani Timay Oğlu adında kör bir adam oturuyordu. Bartımay yolun kenarında dileniyordu. ⁴⁷Nasıralı İsa’nın oradan geçtiğini duyunca, “Davud Oğlu* İsa! Halime acı!” diye feryat etmeye başladı.

⁴⁸Kalabalıktakiler onu azarlayıp susturmaya çalıştı. Fakat adam sesini daha da yükseltti, “Davud Oğlu İsa! Halime acı!” dedi.

⁴⁹O zaman İsa durdu, “Söyleyin, yanına gelsin” dedi.

Adamı çağırıldılar. “Ne mutlu sana! Hadi kalk bakalım, İsa seni çağırıyor” dediler. ⁵⁰Bartımay abasını bir kenara fırlatarak ayağa kalktı, İsa’nın yanına gitti.

⁵¹İsa adama, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.

Adam, “Hocam, gözlerim yine görsün istiyorum” diye cevapladı.

⁵²İsa, “Gidebilirsin; imanın seni kurtardı” dedi. Adam anında görmeye başladı. Yol boyunca İsa’nın peşinden gitti.

*10:47 **Davud Oğlu:** Mesih’e verilen adlardan biri. Peygamberler Mesih’in Davud soyundan geleceğini bildirmişlerdi.

İsa'nın Kudüs'e girişi

(Matta 21:1-11; Luka
19:28-40; Yuhanna 12:12-19)

11 İsa ile şakirtleri Kudüs'e yaklaştılar. Zeytin Dağı'nın eteklerindeki Beytfaci ve Beytanya köylerine vardılar. İsa şakirtlerinden ikisini önden gönderdi. ²“Karşıdaki köye gidin. Köye varır varmaz üzerine hiç binilmemiş, kazığa bağlı bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. ³Biri size, ‘Ne yapıyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Efendimizin buna ihtiyacı var, hemen geri gönderecek’ deyin.”

⁴Şakirtler yola çıktılar. Vardıklarında yol üzerinde bir kapının yanında kazığa bağlı bir sığa buldular. Sıpanın ipini çözdüler. ⁵O sırada orada bulunan birkaç kişi, “Ne yapıyorsunuz? Sıpayı neden çözüyorsunuz?” diye sordular. ⁶Şakirtler İsa'nın söylediği gibi cevap verdiler. Adamlar da sıpayı almalarına müsaade ettiler.

⁷Şakirtler sıpayı İsa'ya getirdiler. Üzerine abalarını yaydılar. İsa sıpayı bindi. ⁸Pek çok kişi abalarını İsa'nın geçtiği yola serdi. Bazı kişiler de ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler. ⁹Kimileri İsa'nın önünden, kimileri de arkasından yürüyordu. Hep bir ağızdan şöyle bağırıyorlardı:

“Yaşasın Rab'bin adına gelen,

O mübarek olsun!

¹⁰Atamız Davud'un yaklaşan hükümlerini

mübarek olsun!

Yücelerdeki Allah'a hamtlar olsun!”[†]

¹¹İsa böylece Kudüs'e girdi, doğruca mabede gitti, her tarafı gözden geçirdi. Saat hayli ilerlemişti. O yüzden on iki havarisıyla Beytanya'ya döndü.

İncir ağacı

(Matta 21:18-19)

¹²Ertesi gün Beytanya'dan ayrıldılar. İsa acıkmıştı. ¹³Uzakta yapraklanmış bir incir ağacı gördü. Aslında incir zamanı değildi. Yine de üzerinde ham incir var mı diye bakmak için ağaca yaklaştı. Fakat ağaçta yapraklardan başka bir şey bulamadı. ¹⁴Sonra ağaca, “Bir daha asla meyven olmasın!” dedi. Şakirtleri de bunu duydu.

İsa mabede gidiyor

(Matta 21:12-17; Luka
19:45-48; Yuhanna 2:13-22)

¹⁵Sonra Kudüs'e tekrar gittiler, mabet alanına girdiler. İsa avluda alışveriş yapanları kovdu. Para bozanların masalarını ve güvercin satanların tezgâhlarını devirdi. ¹⁶Hiç kimsenin mabet alanından yük geçirmesine izin vermedi. ¹⁷Sonra halka vazetmeye başladı. Onlara, “Tevrat'ta, ‘Evim, bütün halkların dua evi olacak’[‡] diye yazılmıştır. Fakat siz burayı haydut yuvasına çevirdiniz”[¶] dedi.

¹⁸Başrahipler ve din âlimleri bunu duydu. İsa'yı öldürmenin yolunu aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı, çünkü bütün halk O'nun vaazlarına hayrandı. ¹⁹Akşam olunca İsa şakirtleriyle şehirden ayrıldı.

İmanın kudreti

(Matta 21:20-22)

²⁰Ertesi sabah İsa'yla şakirtleri yolda yürüyorlardı. Bir gün önceki incir ağacını gördüler. Ağaç tamamen kurumuştur. ²¹Petrus olayı hatırladı; İsa'ya, “Hocam, bak! Dün lânetlediğin incir ağacı kurumuş” dedi.

[†]11:10 Mezmur 118:25-26

[‡]11:17 Yeşaya 56:7

[¶]11:17 Yeremya 7:11

²² İsa şöyle karşılık verdi: “Allah’a iman edin. ²³ Emin olun, içinizden kim şu dağa, ‘Kalk, denize atla’ derse, yüreğinde hiç kuşku duymaz ve olacağına inanırsa, dediği yerine gelecektir. ²⁴ Bu sebeple size söylüyorum, duayla ne isterseniz, daha dua ederken onu aldığınıza iman edin, isteğiniz yerine gelecektir. ²⁵⁻²⁶ Dua ettiğiniz zaman birine dargınsanız, onu bağışlayın, öyle ki semavî Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.”

Yahudi önderler İsa’nın yetkisini sorguluyor

(*Matta 21:23-27; Luka 20:1-8*)

²⁷ İsa ile şakirtleri Kudüs’e geri geldiler. İsa mabet alanında yürüyordu. Başrahipler, din âlimleri ve Yahudi ileri gelenleri İsa’nın yanına geldiler. ²⁸ O’na, “Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular.

²⁹ İsa onlara şöyle dedi: “Ben de size bir soru sorayım. Bana cevap verin, ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim: ³⁰ Yahya vaftiz yetkisini Allah’tan mı aldı yoksa insandan mı? Cevap verin.”

³¹ Bunu kendi aralarında tartıştılar. Birbirlerine, “‘Allah’tan’ desek, ‘O zaman ona neden inanmadınız?’ diyecek. ³² ‘İnsandan olduğunu da söyleyemeyiz’” dediler. Halktan çekiniyorlardı, çünkü halk Yahya’nın gerçekten peygamber olduğuna inanıyordu.

³³ İsa’ya, “Bilmiyoruz” diye cevap verdiler.

Bunun üzerine İsa, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

Hain bağcılar

(*Matta 21:33-46; Luka 20:9-19*)

12 İsa halka misallerle konuşmaya başladı: “Adamın biri bağ dikmiş, etrafını duvarla çevirmiş, üzüm-leri sıkamak için çukur kazmış. Bir de bekçi kulesi yapmış. Sonra bağını bağcılara kiralayıp seyahate çıkmış. ² Bağ bozumu zamanı gelmiş. Adam üzüm-lerden payına düşeni almak için bağcılara bir köle göndermiş. ³ Ancak bağcılar köleyi yakalayıp dövmüşler. Eli boş geri göndermişler. ⁴ Sonra adam bağcılara başka bir köle göndermiş. Bu köleyi başından yaralamışlar ve ona hakaret etmişler. ⁵ Bağın sahibi bir köle daha göndermiş. Bağcılar onu öldürmüşler. Adam bağcılara daha pek çok köle göndermiş, kimini dövmüşler kimini öldürmüşler.

⁶ “Adamın bağcılara göndereceği tek bir kişi kalmış. O da çok sevdiği oğluy-muş. Bağcılara en son onu göndermiş. ‘Herhalde oğluma saygı gösterirler!’ diye düşünmüş.

⁷ “Ne var ki, bağcılar kendi aralarında, ‘İşte bağ sahibinin oğlu, bu bağ da ona miras kalacak. Onu öldürtürsek bağ bizim olur’ diye konuşmuşlar. ⁸ Böylece onu yakalayıp öldürmüşler; cesedini bağın dışına atmışlar.

⁹ “Bu durumda bağ sahibi ne yapacak? Gelip bağcılarını mahvedecek, bağı başkalarına kiralayacak. ¹⁰ Zebur’da şu sözleri okumadınız mı?

‘İnşaatçıların reddettiği taş binanın temel taşı oldu.

¹¹ Bu Rab’bin işidir; ne harika bir şeydir!’”[§]

¹² İsa’yı dinleyen Yahudi ileri gelenleri bu misalle kendilerini kast ettiğini anladılar. İsa’yı hemen yakalamanın bir yolunu aramaya başladılar. Fakat halkın

§12:11 Mezmur 118:22-23

tepkisinden korktular; bu sebeple O'nu orada bırakıp gittiler.

Sezar'ın hakkı Sezar'a

(*Matta 22:15-22; Luka 20:20-26*)

¹³ Yahudi önderler daha sonra Ferisilerden ve Hirodes yanlılarından** bazıılarını İsa'ya gönderdiler. İsa'nın bir açığını yakalamaya çalışıyorlardı.

¹⁴ Bunlar İsa'ya gidip şöyle dediler: "Hocam, senin dürüst biri olduğunu biliyoruz. Sözüünü sakınmazsın. İnsanlar arasında ayırım yapmadan Allah yolunu dosdoğru vazedersin. Söyle bize, Sezar'a vergi vermek caiz mi, değil mi?"

¹⁵ Ödeyelim mi, ödemeyelim mi?"

İsa onların ikiyüzlülüğünü fark etti. Onlara, "Neden beni tuzağa düşürmeye kalkışıyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım!" dedi. ¹⁶ İsa'ya bir dinar verdiler.

İsa, "Paranın üzerinde kimin resmi, kimin adı var?" diye sordu.

"Sezar'ın" diye cevap verdiler.

¹⁷ O zaman İsa onlara, "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Allah'ın hakkını Allah'a verin" dedi. Hepsi İsa'nın cevabına şaşış kaldı.

Kıyametle ilgili soru

(*Matta 22:23-33; Luka 20:27-40*)

¹⁸ Sonra Sadukilerden†† birkaçı İsa'ya geldi. Sadukiler ölümden dirilişin inanmazlar. İsa'ya gelip şunu sordular: ¹⁹ "Hocam, Musa Tevrat'ta bize şöyle der: Eğer bir adam ölür, geride hiç çocuğu olmadan bir dul bırakırsa, kardeşi onun karısıyla evlensin, onun soyunu sürdürsün. ²⁰ Bir ailenin yedi oğlu varmış. İlk kardeş evlenmiş, fakat çocuğu olmadan ölmüş. ²¹ Böylece ikinci kardeş dul kalan kadınla

evlenmiş. Fakat o da çocuk bırakmadan ölmüş. Aynı şey üçüncü kardeşe de olmuş. ²² Yedi kardeşin yedisi de kadınla evlenip ölmüşler. Hiçbir kardeşin kadından çocuğu olmamış. En sonunda kadın da ölmüş. ²³ Yedi kardeş aynı kadınla evlendiğine göre ahirette kadın hangisinin karısı olacaktır?"

²⁴ İsa onlara şöyle cevap verdi: "Tevrat'ı ve Allah'ın kudretini bilmediğinizden dolayı sapıtıyorsunuz. ²⁵ Ahirette insanlar evlenmez. Cennetteki melekler gibidirler. ²⁶ Allah'ın diriliş hakkında Musa'ya ne dediğini okumadınız mı? Tevrat'ın yanan çalıyla ilgili bölümde Musa'ya şöyle der: 'Ben İbrahim'in, İshak'ın, Yakub'un Allahı'yım.' ²⁷ O ölümlerin değil, dirilerin Allahı'dır. Siz bu konuda çok yanılıyorsunuz."

En büyük emir

(*Matta 22:34-40; Luka 10:25-28*)

²⁸ Din âlimlerinden biri İsa'ya geldi. İsa'nın Ferisilerle ve Sadukilerle tartıştığını duydu. Ne kadar iyi cevaplar verdiğini fark etti. İsa'ya, "En önemli emir hangisidir?" diye sordu.

²⁹ İsa şöyle cevap verdi: "En önemli emir şudur: 'Ey İsrail halkı, dinle! Rab Allahımız tek Rab'dir. ³⁰ Rab Allah'ın bütün kalbinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün kuvvetinle sev.' ³¹ İkinci önemli emir şudur: 'Komşunu kendini sevdiğin gibi sev.' Bunlardan daha büyük emir yoktur."

³² Soruyu soran din âlimi, "Hocam, doğru söyledin" dedi, "Rab birdir, ondan başka ilah yoktur demekte haklısın. ³³ İnsan Allah'ı bütün kalbiyle, bütün aklıyla, bütün kuvvetiyle sevmelidir. Komşusunu da kendini sevdiği gibi

** **12:13 Hirodes yanlıları:** Romalılara yakın duran, siyasi emellere sahip bir grup.

†† **12:18 Sadukiler:** Yahudilik'te bir mezhep. Bu mezhepten olanlar Tevrat'ın yalnızca ilk beş kitabına inanıyorlardı ve ölümden sonraki hayatı reddederlerdi.

sevmelidir. Bu emirleri yerine getirmek, yakmalık adaklardan ve başka kurbanlardan daha önemlidir.”

³⁴ İsa adamın akıllıca konuştuğunu görünce ona, “Sen Allah’ın Hükümranlığı’na çok yakınsın” dedi. Bundan sonra hiç kimse İsa’ya başka soru sormaya cesaret edemedi.

Mesih kimdir?

(Matta 22:41-46; Luka 20:41-44)

³⁵ İsa mabet alanında vaaz veriyordu. Oradakilere şunu sordu: “Din âlimleri Mesih’e niçin Davud Oğlu diyorlar? ³⁶ Davud Mukaddes Ruh vasıtasıyla şöyle der:

‘Rab, Efendim’e dedi ki, sağımda otur. Bütün düşmanlarını ayaklarının altına sereceğim.’³⁷

³⁷ Bizat Davud, Mesih’e ‘Efendim’ diyor. O zaman Mesih nasıl Davud’un oğlu olabilir?”

Orada bulunan kalabalık İsa’yı büyük zevkle dinliyordu.

İsa din âlimlerini kınıyor

(Matta 23:1-36; Luka 20:45-47)

³⁸ İsa vaazına devam etti: “Din âlimlerinden sakının. Onlar uzun kaftanları içinde ortalıkta gezinmeyi severler. Meydanlarda herkes onları hürmetle selamlasın isterler. ³⁹ Havralarda başköşeye, ziyafetlerde en muteber yerlere oturmaya bayılırlar. ⁴⁰ Dul kadınları aldatıp mallarını mülklerini ellerinden alırlar. Gösteriş için uzun uzun dua ederler. Allah bunları en kötü şekilde cezalandıracaktır.”

Hakiki başış

(Luka 21:1-4)

⁴¹ İsa mabette başış toplanan yerin karşısına oturdu. Başışlarını getirip bırakan halkı izliyordu. Çoğu zengin

kişi gelip çok para bıraktı. ⁴² Sonra fakir bir dul kadın gelip birkaç kuruş değerinde iki küçük bakır para bıraktı.

⁴³ İsa şakirtlerini yanına çağırdı; onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, bu fakir dul kadın mabede herkesten daha çok para verdi. ⁴⁴ Diğerleri servetlerinden artanı bağışladılar. Fakat bu kadın çok fakir olduğu halde, sahip olduğu her şeyi, varını yoğunu verdi.”

Gelecekle ilgili uyarılar

(Matta 24:1-44; Luka 21:5-33)

13 İsa mabedin alanından ayrılmak üzereydi. O sırada şakirtlerinden biri O’na, “Hocam, şu taşların büyüklüğüne, şu yapıların güzelliğine bak!” dedi.

² İsa, “Bu ihtişamlı binaları görüyor musun? Bunların hepsi yıkılacak. Taş üstünde taş kalmayacak” dedi.

³ Daha sonra İsa Zeytin Dağı’na çıktı. Yanında yalnızca Petrus, Yakub, Yuhanna ve Andreas vardı. Oturdukları yerden mabedi görüyorlardı. İsa’ya sordular: ⁴ “Bize söyle, bütün bunlar ne zaman olacak? Bunların olacağını gösteren alâmet nedir?”

⁵ İsa onlara anlatmaya başladı: “Dikkat edin! Kimse sizi aldatmasın. ⁶ Birçokları ortaya çıkıp benim adımları kullanacak. ‘Ben Mesih’im’ diyecekler. Birçok kişiyi saptıracaklar. ⁷ Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması lazımdır. Fakat bu, henüz çağın sonu değildir. ⁸ Çünkü millet millete, devlet devlete savaş açacak. Yer yer depremler olacak. Kıtlık baş gösterecek. Bütün bunlar, doğum yapmak üzere olan kadının ilk sancıları gibi, büyük sıkıntıların başlangıcıdır.

⁹“Fakat siz kendinize dikkat edin. Benim yüzümden sizi yakalayacaklar, mahkemeye verecekler. Havralarda dövecekler. Kralların ve yöneticilerin önüne çıkaracaklar. Onlara benim hakkımda şahitlik edeceksiniz. ¹⁰Çağın sonundan önce kurtuluş müjdesi bütün halklara vazedilecek. ¹¹Sizi mahkemeye verdiklerinde, ‘Ne diyeceğiz?’ diye endişelenmeyin. Allah o zaman size ne derse onu söyleyin. Konuşan siz olmayacaksınız. Sizin yerinize Mukaddes Ruh konuşacak.

¹²“Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecekler. ¹³Şakirtlerim olduğunuz için herkes sizden nefret edecek. Fakat sona kadar dayanan kurtulacaktır.

¹⁴“Daniel Peygamber’in söz ettiği ‘yıkıcı iğrenç şeyi’^f göreceksiniz. Olması gereken yerde bulunacak (okuyan anlasın). O zaman Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. ¹⁵Damda olan, bir şey almak için aşağı inip eve girmesin. ¹⁶Tarlada çalışan, abasını almak için eve dönmesin. ¹⁷O günlerde hamile olan ya da bebek emziren kadınların vay haline! ¹⁸Dua edin, bu olaylar kışa rastlamasın. ¹⁹O günler çok sıkıntılı olacak. Allah dünyayı yaratalı bu kadar sıkıntı olmamış, olmayacaktır. O kadar kötüsü de bir daha görülmeyecek. ²⁰Dahası, eğer Rab o günleri kısaltmasaydı hiç kimse sağ kalamazdı. Fakat Rab o günleri seçtiği kişilerin hatırına kısaltmıştır.

²¹“O günlerde biri size, ‘İşte Mesih burada!’ ya da ‘İşte şurada’ derse inamayın. ²²Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek. Bunlar insanları saptırmak için mucizevî alâmetler gösterecekler, harikalar yapacaklar. Elllerinden gelse Allah’ın seçtiği kulları da

saptıracaklar. ²³Bu sebeple tetikte olun! İşte daha bu şeyler olmadan önce sizi her şeyden haberdar ediyorum.

²⁴“O günlerde, sıkıntılı çağın ardından, Güneş karacak, ay ışık vermez olacak, ²⁵Yıldızlar gökten düşecek, semavî cisimler sarsılacak.^{§§}

²⁶“O zaman İnsanoğlu’nun kudret ve ihtişam içinde bulutlarla geldiğini görecekler. ²⁷İnsanoğlu meleklerini gönderecek, melekler O’nun seçtiklerini dünyanın dört bir yanından toplayacaklar.

²⁸“İncir ağacından ders alın: Dalları yeşillenip yapraklanınca yaz mevsiminin yaklaştığını anlarsınız. ²⁹Aynı şekilde, siz de bütün bunların gerçekleştiğini görünce bilin ki, Allah’ın Hükümranlığı yaklaştı, kapıdadır. ³⁰Emin olun, bütün bu şeyler olmadan bu nesil yok olmayacak. ³¹Yer ve gök ortadan kalkacak, fakat benim sözlerim asla yok olmayacaktır.

³²“Fakat o günü ve saati kimse bilmez; cennetteki melekler ve semavî Oğul bile bilmez. Yalnızca semavî Baba bilir. ³³Dikkat edin, tetikte olun. Her zaman hazır ve uyanık kalın. Çünkü o günün tam zamanını bilemezsiniz.

³⁴“Bu, seyahate çıkmadan evini kölelerine emanet eden adama benzer. Adam kölelerini evinden sorumlu kılar, hepsine birer vazife verir. Kapıya bakan köleye her zaman tetikte olmasını tembihler. Ben de size aynısını söylüyorum. ³⁵Her zaman uyanık kalın. Ev sahibinin ne zaman geri döneceğini bilemezsiniz. Akşam vakti, gece yarısı, horoz öterken ya da sabahın köründe gelebilir. ³⁶Beklenmedik bir anda gelip sizi uykuda yakalamasın. ³⁷Hepinize söylüyorum: ‘Uyanık kalın!’”

^f13:14 ‘yıkıcı iğrenç şey’: Daniel 9:27; 12:11 (ayrıca bkz Daniel 11:31).

§§13:25 Yeşaya 13:10, 34:4; Yoel 2:10

İsa'yı öldürme tasarısı

(*Matta 26:1-5; Luka 22:1-2; Yuhanna 11:45-53*)

14 Fışh* ve Mayasız Ekmek† Bayramı'na iki gün kalmıştı. Başrahipler ve din âlimleri İsa'yı hileyle yakalayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı. ²Fakat kendi aralarında, "Bayramda yapmayalım, halk ayaklanır" diye konuşular.

İsa Beytanya'da

(*Matta 26:6-13; Yuhanna 12:1-8*)

³İsa Beytanya'daydı. Cüzamlı Simun'un evinde yemek yiyordu. O sırada bir kadın İsa'ya geldi. Elinde kaymaktaşından‡ bir kap vardı. Kabin içinde saf hint sümbülünden¶ yapılmış hoş kokulu pahalı bir yağ vardı. Kadın kabı açtı, içindeki yağı İsa'nın başına döktü.

⁴Etraftakilerden bazıları buna kızdı. Birbirlerine, "Bu yağ niye böyle ziyan ediliyor? ⁵Onu üç yüz dinardan§ fazla paraya satabilir, parasını da fakirlere dağıtabilirdik" dediler. Kadını azarladılar.

⁶Fakat İsa onlara şöyle dedi: "Kadını rahat bırakın. Onu neden üzüyorsunuz? Benim için güzel bir şey yaptı. ⁷Fakirler her zaman aranızda olacak. Onlara ne zaman isterseniz yardım edebilirsiniz. Fakat ben her zaman aranızda olmayacağım.

⁸Bu kadın benim için yapabileceği tek şeyi yaptı. Bedenimi gömülme için üzerime yağ sürdü. ⁹Emin olun, kurtuluş müjdesi dünyanın neresinde duyurulursa bu kadının yaptığı da hep anılacaktır."

Yahuda'nın ihaneti

(*Matta 26:14-16; Luka 22:3-6*)

¹⁰On iki havariden biri olan Yahuda İskariyot, İsa'yı ele vermek için başrahiplere gitti. ¹¹Onlar bu işe çok sevindiler. Yahuda'ya para vaadinde bulundular. Bundan sonra Yahuda, İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fışh yemeği

(*Matta 26:17-25; Luka 22:7-14, 21-23; Yuhanna 13:21-30*)

¹²Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günüydü. O gün Fışh kurbanları kesilirdi. İsa'nın şakirtleri gelip sordular: "Fışh yemeği için hazırlık yapacağız. Yemeği nerede yemek istersin?"

¹³İsa şakirtlerinden ikisini şehre gönderdi. Onlara şöyle dedi: "Şehre gidin. Orada karşınıza testiyle su taşıyan bir adam çıkacak. Onu takip edin. ¹⁴Girdiği eve siz de girin. Evin sahibine şunu söyleyin: Hocamız, 'Şakirtlerimle Fışh yemeğini yiyeceğim misafir odası nerede?' diye soruyor. ¹⁵Adam size üst katta geniş bir oda

***14:1 Fışh Bayramı:** İsrail halkı için çok önemli ve mukaddes bir gün. Her yıl Fışh günü Allah'ın Musa'nın zamanında onları Mısır'daki kölelikten kurtarışını anmak üzere özel bir yemek yerler.

†**14:1 Mayasız Ekmek Bayramı:** İsrail halkı için önemli ve mukaddes bir haftadır. Eski Ahit zamanında Fışh'tan sonraki gün başlardı. Ancak Yeni Ahit (İncil) zamanına gelindiğinde bu iki bayram birleşti. Mayasız Ekmek Bayramı'na hazırlık olarak ekmeği mayasız pişirirler ve yedi gün boyunca onu yerler.

‡**14:3 Kaymaktaşı:** Üzerine oyma işi yapılabilen güzel bir taş.

¶**14:3 Hintsümbülü:** Hintsümbülü bitkisinin kökünden elde edilen bu pahalı yağ parfüm olarak kullanılırdı.

§**14:5 üç yüz dinar:** Bir dinar, vasıfsız işçinin yevmiyesine karşılıktı. Bu durumda üç yüz dinar bir kişinin bir yıllık kazancına denkti.

gösterecek. Oda döşenmiş, hazır. Yemeği orada hazırlayın.”

¹⁶ Böylece şakirtler yola koyuldular. Şehre vardıklarında her şeyi İsa'nın dediği gibi buldular. Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

¹⁷ Akşam olunca İsa on iki havarisiyle o eve gitti. ¹⁸ Sofrada yemek yerlerken, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek. O kişi şimdi benimle aynı sofrada oturuyor” dedi.

¹⁹ Havariler buna çok üzüldü. Her biri İsa'ya, “Efendimiz, beni mi demek istedin?” diye sordu.

²⁰ İsa, “On ikilerden biridir” dedi. “Şu an ekmeğini benimle sahana banıyor. ²¹ İnsanoğlu, Tevrat'ta yazıldığı gibi, ölecek. Fakat İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmasaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”

Rab'bin sofrası

(Matta 26:26-30; Luka 22:15-20; 1 Kor 11:23-25)

²² Yemek yerlerken İsa ekmeğe aldı, şükretti. Ekmeği böldü, şakirtlerine verdi. “Bunu alıp yiyin. Bu benim bedenimdir” dedi.

²³ Sonra kâseyi aldı. Şükredip şakirtlerine verdi. Kâseden hepsi içti. ²⁴ Onlara şöyle dedi: “Bu, pek çokları uğruna akacak olan benim kanımdır. Allah ebedî ahdini benim kanımla başlatacaktır. ²⁵ Emin olun, Allah'ın Hükümlerinde yenisini içeceğim o güne kadar asmanın mahsulünden bir daha içmeyeceğim.”

²⁶ İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Şakirtler İsa'yı terk ediyor

(Matta 26:31-35; Luka 22:31-34; Yuhanna 13:36-38)

²⁷ İsa şakirtlerine, “Hepiniz beni terk edeceksiniz” dedi. “Çünkü Tevrat'ta şöyle yazılmıştır:

Çobanı vuracağım,
koyunlar darmadağın olacak.”**

²⁸ Fakat ben ölüp dirildikten sonra Celile'ye gidip sizi orada bekleyeceğim.”

²⁹ Petrus ise, “Hepsi seni terk etse de ben terk etmem” dedi.

³⁰ O zaman İsa ona şöyle dedi: “Emin ol, bu gece horoz iki kez ötmeden önce beni üç kere inkâr edeceksin.”

³¹ Fakat Petrus yine üsteledi: “Seninle birlikte ölecek olsam bile seni inkâr etmem.” Diğer şakirtler de aynı şeyi söyledi.

İsa Getsemani Bahçesi'inde

(Matta 26:36-46; Luka 22:39-46)

³² Daha sonra İsa şakirtleriyle Getsemani isimli bahçeye gitti. Onlara, “Siz burada oturun, ben şuracıkta dua edeceğim” dedi. ³³ Petrus'u, Yakub'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Üzerine ağır bir hüznün çöktü; derin ıstırap içindeydi. ³⁴ Onlara, “Ölüm derecesinde kederliyim. Burada kalın, uyanık durun” dedi.

³⁵ İsa biraz uzaklaşıp yere kapandı. Orada dua etti. Eğer mümkünse o elem saatinden kurtulmayı diledi. ³⁶ “Abba, semavî Baba” dedi, “Senin için her şey mümkündür. Çekeceğim acıları benden uzaklaştır. Fakat her şeye rağmen benim değil, senin isteğin olsun.”

³⁷ Sonra geri döndü, şakirtleri uyur halde buldu. Petrus'a, “Simun, neden uyuyorsun? Benimle bir saat uyanık kalamadın mı?” dedi. ³⁸ “Uyanık kalın; ayartılmamak için dua edin. Doğru olanı

**14:27 Zekeriya13:7

yapmaya isteklisiniz, fakat bedeniniz zayıftır.”

³⁹ İsa tekrar uzaklaşıp aynı şekilde dua etti. ⁴⁰ Sonra gelip şakirtlerini yine uyur halde buldu. Uyanık kalamıyorlardı; gözleri iyice ağırlaşmıştı. Ne diyeceklerini bilemiyorlardı.

⁴¹ İsa üçüncü kez dua etmek için uzaklaştı; dua etti, sonra geri geldi. Onlara, “Hâlâ uyuyup dinleniyor musunuz?” dedi. “Yeter artık! İşte belirlenen saat geldi. İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. ⁴² Kalkın gidelim! İşte bana ihanet eden kişi geldi!”

İsa yakalanıyor

(*Matta 26:47-56; Luka 22:47-53; Yuhanna 18:3-12*)

⁴³ İsa daha bu sözleri söylerken, on iki havariden biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı. Bunlar başrahipler, din âlimleri ve Yahudi ileri gelenleri tarafından gönderilmişti.

⁴⁴ Hain Yahuda onlarla anlaşmıştı: “Kimi öpersem İsa O’dur. O’nu yakalayın, emniyet içinde alıp götürün” demişti. ⁴⁵ Oraya varır varmaz İsa’ya yaklaştı, “Hocam” diyerek O’nu öptü. ⁴⁶ Bunun üzerine İsa’yı yakalayıp sıkıca tuttular. ⁴⁷ İsa’nın yanındaki şakirtlerden biri kılıcını çekti; başrahibin kölesine vurdu, kölenin kulağını uçurdu.

⁴⁸ İsa kalabalığa şöyle dedi: “Niçin beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Ben haydut muyum? ⁴⁹ Her gün mabette aranızdaydım, vazediyordum; beni yakalamaya kalkmadınız. Fakat peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye böyle oldu.”

⁵⁰ O sırada İsa’yla birlikte olanların hepsi kaçıp gittiler. ⁵¹ İsa’yla olanlardan biri, genç bir adamdı. Keten beze sarınmıştı. Onu yakalamaya çalıştılar;

⁵² fakat keten bezden sıyrılıp çırılçıplak kaçtı.

İsa önderlerin önünde

(*Matta 26:57-68; Luka 22:54-55, 63-71; Yuhanna 18:13-14, 19-24*)

⁵³ İsa’yı başrahibin evine götürdüler. Eski başrahipler, ileri gelenler, din âlimleri orada toplanmıştı. ⁵⁴ Petrus, İsa’yı uzaktan izledi; başrahibin evinin avlusuna kadar geldi. Orada muhafızlarla birlikte ateşin başına çömelip ısınmaya başladı.

⁵⁵ Başrahipler ve Yüksek Meclis’in öteki üyeleri, İsa’yı suçlayacak bir şahit bulmaya çalışıyorlardı. Amaçları O’nu ölüm cezasına çarptırmaktı. Ancak şahit bulamadılar. ⁵⁶ Pek çok kişi O’na karşı yalan yere şahitlik ettiyse de ifadeleri birbirini tutmadı.

⁵⁷ Sonra kimileri çıkıp yalan yere şahitlik ettiler. ⁵⁸ “Bu adam, ‘İnsan eliyle yapılmış bu mabedi yerle bir edeceğim. Üç gün sonra elle yapılmamış yeni bir mabet diyeceğim’ dedi. Bunu kulağımızla işittik” dediler. ⁵⁹ Ancak bu şahitlikte bile sözleri birbirini tutmadı.

⁶⁰ Sonra başrahip herkesin önünde ayağa kalktı; İsa’ya, “Bu kadar insan sana karşı şahitlik ediyor. Bunlara ne diyorsun?” diye sordu. ⁶¹ İsa sessiz kaldı, cevap vermedi.

Başrahip tekrar sordu: “Mübarek Olan’ın Oğlu Mesih sen misin?”

⁶² İsa, “Benim” dedi. “Sizler İnsanoğlu’nun kadir Allah’ın sağında oturduğunu ve bulutlarla geldiğini göreceksiniz.”

⁶³ Bunu duyan başrahip öfkeden elbisini yırttı. “Artık şahide ne gerek var?” dedi, ⁶⁴ “Allah’a ettiği küfrü duyduunuz. Kararınız nedir?”

Hepsi İsa’nın ölüm cezasını hak ettiğine hükmetti. ⁶⁵ Kimileri üzerine tükürmeye, kimileri başına bir örtü geçirip O’na vurmaya başladı. “Bil

bakalım sana hangimiz vurdu; göster peygamberliğini!” dediler. Muhafızlar O’nu aralarına alıp tokatladılar.

Petrus’un inkârı

(Matta 26:69-75; Luka 22:56-62;
Yuhanna 18:15-18, 25-27)

⁶⁶ Petrus aşağıda, avludayken başrahabin hizmetçi kızlarından biri çıkageldi. ⁶⁷ Petrus’un ateş başında ısınmakta olduğunu gördü. Ona yaklaştı, gözlerinin içine baka baka, “Sen de Nasıralı İsa’yla birlikteydin” dedi.

⁶⁸ Fakat Petrus bunu inkâr etti. “Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum” dedi. Sonra avlunun girişine gitti. O anda horoz öttü.

⁶⁹ Hizmetçi kız Petrus’u orada görünce etrafta duranlara tekrar, “Bu adam da onlardan biri” dedi. ⁷⁰ Petrus yine inkâr etti.

Bir süre sonra etraftaki insanlar Petrus’a, “Onlardan biri olduğun belli, çünkü sen de Celileli’sin” dediler.

⁷¹ Petrus kendi kendine lânet edip, “Yemin ederim ki sözünü ettiğiniz bu adamı tanımıyorum” dedi.

⁷² Tam o sırada horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa’nın, “Horoz iki kez ötmeden önce beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı. Yere çöküp hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Vali Pilatus İsa’yı sorguya çekiyor

(Matta 27:1-2, 11-14; Luka
23:1-5; Yuhanna 18:28-38)

15 Sabah olunca başrahipler, ileri gelenler, din âlimleri ve Yüksek Meclis’in öteki üyeleri kendi aralarında danıştıktan sonra İsa’yı bağladılar; götürüp vali Pilatus’a teslim ettiler.

² Pilatus İsa’yı sorguya çekti. “Sen Yahudilerin Kralı mısın?” diye sordu.

İsa, “Evet, söylediğin gibidir” diye cevap verdi.

³ Başrahipler İsa’yı pek çok şeyle suçladılar. ⁴ Pilatus bunun üzerine İsa’ya bir daha sordu: “Hiç cevap vermeyecek misin? Bak seni ne kadar çok şeyle suçluyorlar!”

⁵ Fakat İsa yine cevap vermedi. Pilatus buna hayret etti.

Pilatus İsa’yı serbest bırakmak istiyor

(Matta 27:15-31; Luka 23:13-25;
Yuhanna 18:39-19:16)

⁶ Pilatus her sene Fısıh Bayramı’nda halkın istediği bir mahpusu serbest bırakırdı. ⁷ O sırada zindanda Barabba adında bir adam vardı. Başka isyancılarla birlikte kargaşa çıkarıp adam öldürmekten içeri atılmıştı.

⁸ Halk Pilatus’a gelip her zamanki gibi kendileri için bir mahpusu serbest bırakmasını istediler. ⁹ Pilatus onlara, “Yahudilerin Kralı’nı salıvermemi ister misiniz?” diye sordu. ¹⁰ Çünkü başrahiplerin İsa’yı kıskançlıktan dolayı kendisine teslim ettiklerini biliyordu. ¹¹ Ancak başrahipler Pilatus’un İsa’yı değil de Barabba’yı serbest bırakmasından yanaydılar. Halkı da bunu istemeye ikna ettiler.

¹² Pilatus onlara tekrar sordu: “Peki, Yahudilerin Kralı dediğiniz bu adamı ne yapayım?”

¹³ Halk yine, “O’nu çarımha ger!” diye bağırды.

¹⁴ Pilatus, “O ne suç işledi ki?” diye sordu.

Halk daha yüksek sesle, “O’nu çarımha ger!” diye bağırды.

¹⁵ Pilatus halkın gönlünü kazanmak istiyordu. O yüzden onlar için Barabba’yı serbest bıraktı. İsa’yı ise kırbaçlattı. Sonra da çarımha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

¹⁶ Askerler İsa’yı alıp valinin konağına götürdüler. Pretoryum denen bu yere askeri taburu topladılar. ¹⁷ İsa’ya mor bir cübbe giydirdiler. Dikenli dal-

lardan bir taç ördüler. Bunu İsa'nın başına geçirdiler.¹⁸ O'nu alaylı şekilde, "Yaşasın Yahudilerin Kralı!" diye selamlamaya başladılar.¹⁹ Kamışla kafasına vurdular. Üzerine tükürdüler. Alaylı şekilde önünde eğildiler.²⁰ O'nunla böyle alay ettikten sonra, mor cübbeyi üzerinden aldılar. O'na kendi elbisesini giydirdiler. Sonra çarمیha germek üzere dışarıya çıkardılar.

İsa çarمیha geriliyor

(Matta 27:32-44; Luka 23:26-43; Yuhanna 19:17-27)

²¹ Yolda Simun adında Kireneli bir adamla karşılaştılar. Simun, İskender ve Rufus'un babasıdır. Kırdan dönüyordu. Askerler ona İsa'nın çarمیhini taşıttılar.²² İsa'yı Golgota denen yere götürdüler. Golgota, 'kafatası yeri' anlamına gelir.²³ İsa'ya ağırı kesiciyle karışık şarap verdiler. Fakat içmeyi reddetti.²⁴ Askerler O'nu çarمیha gerdiler. Kur'a çekerek elbiselerini aralarında paylaştılar.

²⁵ İsa'yı çarمیha gerdiklerinde saat sabahın dokuzuydu.²⁶ Üzerine, neyle suçlandığını bildiren bir hafta astılar. Yaftada, "YAHUDİLERİN KRALI" yazıyordu.²⁷ İsa'yla birlikte biri sağında biri solunda, iki isyancıyı da çarمیha gerdiler.²⁸ Böylece Tevrat'ta geçen, "Suçlularla bir sayıldı"^{††} sözü yerine geldi.

²⁹ Oradan geçenler İsa'ya küfredip alay etti. Kafalarını sallayıp, "Hani mabedi yıkıp üç gün içinde yeniden inşa edecektin?"³⁰ Çarمیhtan aşağı in de kendini kurtar bakalım!" dediler.

³¹ Aynı şekilde başrahipler ve din âlimleri de İsa'yla alay ettiler. Birbirlerine, "Başkalarını kurtardı, fakat kendini kurtaramıyor!"³² İsrail'in kralı Mesih kendisi ise, şimdi çarمیhtan insan de görelim, O'na inanalım" dediler. İsa'yla birlikte çarمیha gerilen mahkûmlar da O'na hakaret dolu sözler söylediler.

İsa'nın ölümü

(Matta 27:45-56; Luka 23:44-49; Yuhanna 19:28-30)

³³ Öğle üzeri bütün ülkeyi karanlık kapladı. Karanlık öğleden sonra üçe kadar sürdü.³⁴ Saat üç olunca İsa yüksek sesle haykırdı: "Elohi, Elohi, lema şevaktani?" Yani, "Allahım! Allahım! Beni neden terk ettin?"^{‡‡}

³⁵ Etrafta duranlardan bazıları bunu duyunca, "Bakın, İlyas'ı çağırıyor" dediler.

³⁶ Onlardan biri koşup bir sünger aldı. Süngeri ucuz şaraba batırıp bir çubuğun ucuna bağladı ve İsa'ya uzattı. Ardından, "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu çarمیhtan indirecek mi?" dedi.

³⁷ Sonra İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.

³⁸ O anda mabetteki perde^{¶¶} yırtıldı; yukarıdan aşağıya kadar ikiye ayrıldı.³⁹ Çarمیhin karşısında bir yüzbaşı duruyordu. İsa'nın son nefesini nasıl verdiğini görünce, "Bu adam gerçekten de Allah'ın semavî Oğlu'ydü!" dedi.

⁴⁰ Olanları uzaktan izleyen bazı kadınlar vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakub'un ve Yose'nin annesi Meryem ve Salome de bulunuyordu.

⁴¹ İsa Celile'deyken bu kadınlar O'nun

††15:28 Yeşaya 53:12

‡‡15:34 Mezmur 22:1

¶¶15:38 **perde:** Kudüs'teki mabette en mukaddes yeri girişteki ön bölmeden ayıran perdedir. Bu perde, halkı, Allah'ın huzuruna girmekten alıkoyan ruhanî bir engeli temsil ediyordu. İsa çarمیhta öldüğünde perde yırtıldı ve bu engel ortadan kalktı (Matta.27:51). Bu da semavî mabette Allah'ın huzuruna giden yolun artık açıldığını ifade eder (bkz. İbraniler 10:19, 20).

peşinden gitmişlerdi, O'na hizmet etmişlerdi. Onların yanı sıra İsa'yla birlikte Kudüs'e gelen başka kadınlar da orada bulunuyordu.

İsa mezara yatırılıyor

(Matta 27:57-61; Luka 23:50-56; Yuhanna 19:38-42)

⁴²O gün Şabat'tan önceki Hazırlık Günü'ydü. Artık hava kararmaya başlamıştı. ⁴³Oraya Yusuf adında Aramatyalı bir adam geldi; bu adam Yüksek Meclis'in muteber bir üyesiydi. Allah'ın Hükümranlığı'nı umutla bekliyordu. Büyük bir cesaretle Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi.

⁴⁴Pilatus, İsa'nın bu kadar kısa sürede öldüğüne şaşıtı. Yüzbaşıyı yanına çağırdı, "Öleli çok oldu mu?" diye sordu. ⁴⁵Yüzbaşı bunu doğrulayınca Pilatus, İsa'nın cesedinin Yusuf'a verilmesini emretti.

⁴⁶Yusuf gidip keten bez satın aldı. İsa'nın cesedini çarımıhtan indirdi. Keten bezlere sardı. Kayaya oyulmuş bir mezara koydu. Sonra mezarın girişindeki yuvarlak taşı kaydırıp mezarı kapattı. ⁴⁷Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem de İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

İsa'nın diriliş haberi

(Matta 28:1-8; Luka 24:1-12; Yuhanna 20:1-10)

16 Şabat Günü sona erince Mecdelli Meryem, Yakub'un annesi Meryem ve Salome, İsa'nın cesedine sürmek için güzel kokulu baharat satın aldılar. ²Haftanın ilk günü, yani Pazar günü erken saatlerde, güneş doğar doğmaz mezara gittiler. ³Birbirlerine,

"Mezarın girişini kapatan taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" dediler.

⁴Mezara yaklaşınca gördüler ki, o koca taş, mezarın girişinden yana yuvarlanmış. ⁵Bunun üzerine kadınlar mezara girdi. İçeride, sağda duran genç bir adam gördüler. Adam beyaz elbiselere bürünmüştü. Kadınlar onu görünce korkuya kapıldılar.

⁶Adam onlara, "Korkmanıza gerek yok" dedi, "Çarımıha gerilmiş olan Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz, değil mi? O ölümden dirildi! Burada değil. Bakın, cesedini buraya yatırmışlardı. ⁷Şimdi gidin, şakirtlerine haber verin. Petrus'a da deyin ki, 'İsa Celile'ye gidiyor. Orada sizi bekleyecek. Size önceden söylediği gibi, O'nu orada göreceksiniz.'"

⁸Kadınlar çıkıp mezardan hızla uzaklaştılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Yol üzerinde kimseye bir şey söylemediler, çünkü korkuyorlardı⁸⁸.

İsa'nın ölümden sonra görünmesi

(Matta 28:9-10; Luka 24:13-35; Yuhanna 20:11-18)

⁹İsa, haftanın ilk günü, yani Pazar günü erken saatlerde ölümden dirilmişti. İlk olarak Mecdelli Meryem'e göründü. İsa bu kadından yedi cin kovmuştu. ¹⁰Meryem İsa'yı görünce gidip O'nun şakirtlerine haber verdi. Hepsini yastaydı, ağlıyorlardı. ¹¹Meryem onlara İsa'nın dirildiğini ve O'nu gördüğünü söyledi. Fakat onlar duyduklarına inanmadılar.

¹²Bundan sonra İsa kıra doğru giden iki şakirdine göründü. Onların karşısına farklı bir şekilde çıktı. ¹³İsa'yı görünce geri dönüp diğer şakirtlere haber verdiler. Fakat o şakirtler buna da inanmadılar.

⁸⁸16:8 Markos'un en eski elyazmaları burada sona eriyor. Daha sonraki el yazmalarının çoğunda, buraya alınan 9-20 ayetleri de geçer.

İsa'nın son emirleri

(Matta 28:16-20; Luka 24:36-49;
Yuhanna 20:19-23; Havariler 1:6-8)

¹⁴Daha sonra İsa on bir havarisinin karşısına çıktı. İmansızlıklarından ve inatçılıklarından dolayı onları azarladı. Çünkü dirilişinden sonra kendisini görenlere inanmamışlardı.

¹⁵Onlara şöyle dedi: “Dünyanın her yanına gidin, kurtuluş müjdesini herkese vazedin. ¹⁶Her kim inanır ve vaftiz olursa kurtulacak. Ancak inanmayanlar mahkûm olacaktır. ¹⁷İnananlarla birlikte şu alâmetler görülecek: Benim adımla

cinleri kovacaklar. Ruhanî dillerle konuşacaklar. ¹⁸Yılanları elleriyle tutacaklar; zehir içseler de zarar görmeyecekler. Hastalara dokunacaklar ve hastalar şifa bulacak.”

İsa'nın semaya alınışı

(Luka 24:50-53; Havarilerin
Faaliyetleri 1:9-11)

¹⁹Rab İsa bunları söyledikten sonra semaya alındı. Orada, Allah'ın sağında oturdu. ²⁰Şakirtler de gidip her yerde bu haberi yaydılar. Rab onlara yardım etti; kelâmı vazettiklerinde onları alâmetlerle tasdik etti.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

LUKA

1 Şimdiye kadar birçok kişi aramızda geçen olayları kayda geçirmeye girişti. ²Biz de onlar gibi bu olayların haberini, başlangıçtan beri görgü şahitlerinden ve Allah'ın kelâmını vazetmekle vazifeli olanlardan aldık. ³Ben de bütün bu olanları başından itibaren dikkatlice inceledim; muhterem Teofilos*, bunları sana sırasıyla yazmaya karar verdim. ⁴Bunu, duyduklarının doğru olduğunu bilesin diye yaptım.

Yahya Peygamber'in doğumu

⁵Yahudiye Kralı Hirodes† zamanında Aviya bölüğünden‡ Zekeriya adında bir rahip vardı. Zekeriya'nın karısı da kendisi gibi Harun'un¶ soyundandı. İsmi Elizabet'ti. ⁶Zekeriya ve Elizabet, Allah katında sâlih kişilerdi. Rab'bin bütün emirlerini ve kaidelerini kusursuzca yerine getirirlerdi. ⁷Zekeriya'yla Elizabet'in çocukları yoktu, çünkü Elizabet kısırды. Üstelik her ikisinin de yaşı geçkindi.

⁸Mabette hizmet sırası Aviya bölüğüne gelmişti; Zekeriya da Allah'a hizmet etmeye hazırды. ⁹Rahipler, Rab'bin mabesinde kimin buhur§ yakacağını belirlemek için kendi aralarında kura çekerlerdi; bu sefer kura Zekeriya'ya düştü. ¹⁰Buhur yakılan saatte mabedin dışında büyük bir kalabalık toplanmış dua ediyordu. ¹¹O sırada Rab'bin bir meleği Zekeriya'ya

göründü. Melek, Allah'a buhur yakılan masanın sağında duruyordu. ¹²Zekeriya meleği görünce şaşırды, korkuya kapıldı. ¹³Melek ona şöyle dedi: “Korkma Zekeriya, Allah dualarını işitti. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın. ¹⁴Sevinip coşacaksın, birçok kişi senin sevincine katılacak. ¹⁵Doğacak bebek Rab'bin nazarında önemli olacak. Ağzına şarap veya başka içki sürmeyecek. Daha ana rahmindeyken Mukaddes Ruh'la dolacak. ¹⁶Bu çocuk İsrailoğullarının birçoğunu Rab Allah'a döndürecek. ¹⁷Onları Rab'bin gelişine hazırlayacak. İlyas'ın gücüyle ve ruhuyla Rab'bin önünden gidecek. Babaların kalplerini çocuklarına karşı yumuşatacak. Allah'a itaat etmeyenlerin fikrini değiştirecek. Böylece Rab'bin gelişine hazır bir cemaat yetiştirecektir.”

¹⁸Zekeriya meleğe, “Bundan nasıl emin olabilirim? Ben yaşlı bir adamım, karım da çok yaşlı” dedi.

¹⁹Melek ona şöyle cevap verdi: “Ben Cebrail'im. Her zaman Allah'ın huzurundayım. Allah beni seninle konuşmam, bu iyi haberi bildirmem için gönderdi. ²⁰Şimdi bak! Bu dediklerim yerine gelinceye kadar konuşamayacaksın. Sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak. Fakat söylediklerim, tayin edilen zamanda yerine gelecek.”

²¹Dışarıda cemaat hâlâ Zekeriya'yı bekliyordu; mabette neden bu kadar uzun kaldığını merak ediyordu.

***1:3 Teofilos:** Bu kişi, Luka kitabının yayılmasına yardımcı olan önemli bir Romalı lider olabilir. Teofilos, 'Allah'ı seven, Allah tarafından sevilen' anlamına gelir.

†**1:5 Hirodes:** Yahudiye bölgesini Roma İmparatorluğu adına yöneten kral.

‡**1:5 Aviya bölüğü:** Yahudi rahipler 24 bölüğe ayrılmıştı. Bkz. 1. Tarihler 24. Her bölük Kudüs'teki mabette sırayla hizmet ederdi. Sırası gelen bölük bir hafta, yılda yaklaşık iki hafta hizmet ederdi.

¶**1:5 Harun:** Musa Peygamber'in ağabeyi, Yahudiler'in ilk rahibi

§**1:9 Buhur yakmak:** Güzel kokulu kurutulmuş bitkilerin yakılarak Allah'a sunulması. Buhur mabette günde iki defa (sabah ve ikindi) sunulurdu.

²² Zekeriya mabetten çıktığında konuşamıyordu. İnsanlar onun mabette olağanüstü bir şey gördüğünü anladılar. Zekeriya'nın dili tutulmuştu, ama gördüklerini işaretlerle onlara anlattı. ²³ Hizmet süresi bitince evine döndü.

²⁴ Bir süre sonra Zekeriya'nın karısı Elizabet hamile kaldı, beş ay dışarı çıkmadı. ²⁵ Elizabet, "Benim için bu mucizeyi Rab yaptı. Nihayet bana ilgi gösterdi, insanların önünde duyduğum utançtan kurtardı" dedi.

İsa'nın geleceği önceden bildiriliyor

²⁶⁻²⁷ Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Allah melek Cebrail'i Celile bölgesinin** Nasıra kasabasında yaşayan bir kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Meryem, Davud'un soyundan Yusuf ile nişanlıydı. ²⁸ Melek, Meryem'e göründü ve ona şöyle dedi: "Selâm Meryem! Allah'ın lütfuna eriştin. Rab seninleedir."

²⁹ Bu sözler Meryem'i şaşırttı; meleğin bu selâmla ne demek istediğini anlamaya çalıştı.

³⁰ Melek ona, "Korkma Meryem, Allah'ın lütfuna eriştin" dedi. ³¹ Sonra şöyle devam etti: "Şimdi iyi dinle! Hamile kalıp bir oğul dünyaya getireceksin, adını İsa koyacaksın. ³² O büyük olacak. O'na yüceler yücesi Allah'ın semavî Oğlu denecek; Rab Allah O'nu atası Davud gibi kral yapacak. ³³ O, Yakub'un halkı İsrailoğullarına ebediyen hükmedecek, hükümranlığı hiçbir zaman sona ermeyecek."

³⁴ Meryem meleğe, "Ben hâlâ bakireyim. Bu nasıl olur?" diye sordu.

³⁵ Melek şöyle cevap verdi: "Mukaddes Ruh seni ziyaret edecek, yüceler yücesi Allah'ın kudreti seni saracak. Doğacak olan mukaddes bebek Allah'ın semavî Oğlu diye çağrılacak. ³⁶ Ayrıca akraban Elizabet'in de geçkin yaşına rağ-

men bir oğlu olacak. Kısır sanılıyordu, fakat şimdi altı aylık hamiledir. ³⁷ Allah için imkânsız bir şey yoktur."

³⁸ Bunun üzerine Meryem meleğe, "Ben Rab'bin kuluyum. Sen nasıl diyorsan öyle olsun" dedi. Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.

Meryem Elizabet'i ziyaret ediyor

³⁹ Meryem hemen hazırlanıp Yahuda'nın dağlık bölgesinde bir kasabaya gitti. Zekeriya ve Elizabet orada yaşardı. ⁴⁰ Zekeriya'nın evine vardı, Elizabet'i selâmladı. ⁴¹ Meryem'in selâmını duyan Elizabet'in karnındaki bebek kıpırdadı. Elizabet Mukaddes Ruh'la doldu ve konuşmaya başladı. ⁴² Yüksek sesle Meryem'e şöyle dedi: "Sen kadınlar arasında mübareksin; rahminin ürünü de mübarektir. ⁴³ Nasıl oldu da Efendim'in annesi bana geldi? ⁴⁴ Ben selâmını duyar duymaz karnımdaki bebek sevinçten kıpırdadı. ⁴⁵ Ne mutlu sana! Çünkü Rab'bin sana olan vaatlerini yerine getireceğine iman ettin."

Meryem Allah'a hamdediyor

⁴⁶ Meryem de şöyle dedi: "Bütün kalbimle Rab'be hamdederim. ⁴⁷ Yüreğim sevinçle doludur, çünkü Allah Kurtarıcımdır. ⁴⁸ O, benim gibi önemsiz bir kuluna ilgi gösterdi. Artık her çağda insanlar beni mübarek sayacak, ⁴⁹ çünkü kadir Allah benim için azametli işler yaptı. O'nun adı mukaddestir. ⁵⁰ O'na hürmet edenlere nesiller boyunca merhamet eder. ⁵¹ Büyük kudretiyle muazzam işler yaptı. Mağrurları perişan etti. ⁵² Hükümdarları tahtlarından indirdi,

**1:26-27 *Celile*: İsrail'in kuzeyinde bir bölge

sıradan insanları ise yükseltti.

⁵³ Açları nimetlerle doyurdu.

Zenginleri ise eli boş çevirdi.

⁵⁴ Kendisine kulluk eden İsrailoğullarına yardım etti.

Merhamet etmeyi unutmadı.

⁵⁵ Atalarımıza, İbrahim'le soyuna ezelden beri verdiği sözü tuttu."^{††}

⁵⁶ Meryem, Elizabet ile yaklaşık üç ay kalıp evine döndü.

Yahya Peygamber'in doğumu

⁵⁷ Nihayet Elizabet'in doğurma vakti geldi. Bir erkek çocuk doğurdu. ⁵⁸ Elizabet'in komşuları ve akrabaları, Rab'bin ona çok merhametli davrandığını duydular, onun sevincini paylaştılar. ⁵⁹ Bebek sekiz günlükken sünnetine geldiler; ona, babası Zekeriya'nın adını vermek istediler. ⁶⁰ Elizabet buna karşı çıktı, "Olmaz! Adı Yahya olacak" dedi.

⁶¹ Ona, "Ailende Yahya isimli kimse yok ki" dediler. ⁶² Sonra Zekeriya'ya dönüp işaretlerle bebeğin adını ne koyacağını sordular.

⁶³ Zekeriya bir yazı levhası istedi; "Çocuğun adı Yahya olacak" diye yazdı. Orada bulunan herkes şaşır kaldı. ⁶⁴ Bu arada Zekeriya'nın dili birdenbire çözüldü; konuşmaya, Allah'a hamdetmeye başladı. ⁶⁵ Bütün komşular korkuya kapıldı. Yahudiye'nin dağlık bölgesinde yaşayan herkes olanları konuşuyordu; ⁶⁶ çocuğun nasıl biri olacağını merak ediyorlardı. Çünkü Rab'bin onu himaye ettiği belliydi.

Zekeriya Allah'a hamdediyor

⁶⁷ Yahya'nın babası Zekeriya Mukaddes Ruh'la doldu; şöyle peygamberlik etti:

⁶⁸ "İsrail'in ibadet ettiği Rab Allah'a hamtlar olsun!

Çünkü O, halkına yardım edip onları esaretten kurtardı.

⁶⁹⁻⁷⁰ Ezelden beri mukaddes peygamberlerinin ağzıyla

vaat ettiği gibi, Kulu Davud'un soyundan bize kudretli bir Kurtarıcı gönderdi.

⁷¹ Allah, bizi düşmanlarımızdan koruyacağına, bizden nefret edenlerin elinden kurtaracağına söz verdi.

⁷² Atalarımızla yaptığı mukaddes ahde sadık kaldı, atalarımıza merhamet etti.

⁷³ Bu ahit, Allah'ın atamız İbrahim'e verdiği vaatti.

⁷⁴⁻⁷⁵ Bu vaatle Allah bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına söz vermişti.

Öyle ki, korkusuzca O'na ibadet edebilelim,

ömrümüz boyunca O'nun önünde pak ve sâlih kişiler olabilelim.

⁷⁶ Sen yavrum, yüceler yücesi Allah'ın peygamberi olacaksın;

Rab'bin önünden gidip insanları O'nun gelişine hazırlayacaksın.^{‡‡}

⁷⁷ O'nun halkına, günahlarının affedilerek

kurtulacaklarını anlatacaksın.

⁷⁸ Allahımız'ın büyük merhametiyle Üzerimize yücelerden Nur^{¶¶} doğacak;

⁷⁹ Karanlıkta ve ölüm korkusu içinde yaşayanlara ışık olacak,

Bizi selâmet yolunda yürütecek."

⁸⁰ Yahya büyüyor ve ruhani yönden kuvvetleniyordu. İsrail halkına Allah'ın kelâmını tebliğ edeceği güne kadar kırlarda yaşadı.

^{††}1:55 1.Samuel 2:1-10; 1:54-55 Yaratılış 17:7

^{‡‡}1:76 **Mesih'in gelişine hazırlamak:** Yahya, insanlara Mesih gelmeden kalplerini, hayatlarını O'nun gelişine nasıl hazırlamaları gerektiğini anlattı.

^{¶¶}1:78 **Nur:** Mesih (bkz. Malaki 4:2).

İsa'nın doğumu

(Matta 1:18-25)

2 O günlerde Sezar Augustus Roma hâkimiyetindeki bütün topraklarda nüfus sayımı yapılmasını emretti. ²Bu, Kirinyus Suriye valisiyken yapılan ilk nüfus sayımıydı.

³Herkes sayılmak için kendi memleketine gitti. ⁴Yusuf da yaşadığı yer olan Celile'nin Nasıra şehrinden Yahuda bölgesine, Davud'un doğduğu yer olan Beytlehem şehrine doğru yola çıktı. Çünkü Yusuf Davud'un soyundan geliyordu. ⁵Sayılmak için hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte Beytlehem'e gitti. ⁶Onlar Beytlehem'deyken Meryem'in doğum zamanı geldi. ⁷Meryem ilk erkek çocuğunu doğurup kundakladı; konakladıkları evde başka yer olmadığından ahırdaki yemliğe yatırdı.

İsa'nın doğumu çobanlara bildiriliyor

⁸Geceyi Beytlehem civarındaki kırlarda geçiren çobanlar vardı. Sürülerinin yanında nöbet tutuyorlardı. ⁹Birden Rab'bin meleği onlara göründü; Rab'bin ihtişamı çevrelerini aydınlattı. Çobanlar dehşete kapıldı. ¹⁰Melek onlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Bütün halkınızı çok sevindirecek bir müjde getirdim. ¹¹Bugün Davud'un şehrinde Kurtarıcınız doğdu. O, Efendiniz Mesih'tir. ¹²Yemlikte kundağa sarılmış bir bebek bulacaksınız. Bu size alâmet olsun."

¹³Birdenbire meleğin yanında büyük bir melekler ordusu beliriverdi. Hepsi Allah'a hamdederek şöyle dediler:

¹⁴"En yücelerde Allah'a izzet olsun, yeryüzünde razı olduğu insanlara selâmet olsun."

¹⁵Melekler çobanların yanından ayrılıp semaya çekildiler. Çobanlar

da birbirlerine, "Hemen Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim" dediler.

¹⁶Çobanlar oradan koşarak ayrıldılar. Meryem, Yusuf ve bebeği bir arada buldular. Bebek yemlikte yatıyordu. ¹⁷Çobanlar bebeği gördükten sonra gidip meleğin O'nun hakkında söylediklerini anlattılar. ¹⁸Çobanlardan haberi duyanlar çok şaşırıldı. ¹⁹Meryem bütün bu olanları bir bir düşünerek anlamaya çalıştı.

²⁰Çobanlar görüp işittikleri her şey için Allah'a şükredip hamdederek otlağa geri döndüler. Meleğin bütün söyledikleri doğru çıkmıştı.

²¹Bebek sekiz günlük olunca sünnet edildi; O'na İsa adı verildi. Zaten bu isim melek tarafından bebek daha Meryem'in rahmine düşmeden verilmişti.

İsa mabette Allah'a adanıyor

²²Musa'nın şeriatına göre Meryem'in arınması⁸⁸ için gereken süre doldu. Yusuf ile Meryem İsa'yı Rab'be adamak için Kudüs'e götürdüler. ²³Rab'bin şeriatında şöyle yazılmıştır: "Her yeni doğan erkek çocuk Rab'be adanmalıdır." ²⁴Yine Rab şeriatında, "Bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu kurban edin" diye emreder. Yusuf ile Meryem de bu emri yerine getirmek için Kudüs'e gittiler.

²⁵Kudüs'te Şimon adında sâlih ve dini bütün bir adam vardı. Mesih'in İsrail'i kurtarıp huzura kavuşturacağı zamanı bekliyordu. Mukaddes Ruh onun üzerindeydi. ²⁶Mukaddes Ruh, Şimon'a Rab'bin göndereceği Mesih'i görmeden ölmeyeceğini vahiy yoluyla bildirmişti. ²⁷Bu sebeple Mukaddes Ruh Şimon'u mabede yönlendirdi. Meryem ve Yusuf Musa'nın şeriatına göre bebek İsa'yı Al-

§§2:22 Arınma: Musa'nın şeriatına göre, Yahudi bir kadın erkek bebek doğurduktan sonra kırk gün murdar sayılırdı. Bu süre sonunda mabette kurban adayarak temiz hale gelirdi.

lah'a adamak için mabede getirdiler. ²⁸ Şimon bebeği kollarına aldı ve Allah'a hamdederek şöyle dedi:

²⁹ "Ya Rab, bana verdiğin sözü tuttum, artık ben kulun huzur içinde ölebilirim, ³⁰ çünkü hazırladığın kurtuluşu kendi gözlerimle gördüm,

³¹ bütün halklar da onu görecektir.

³² O diğer milletleri aydınlatan, senin halkın İsrail'e de yücelik kazandıran nur olacaktır."^{*}

³³ İsa'nın anne ve babası Şimon'un bu sözlerine şaşıp kaldılar. ³⁴ Şimon onları takdis etti ve Meryem'e şöyle dedi: "Dinle bak! Bu çocuk İsrail'de birçok kişinin düşmesine, birçoğunun da yükselmesine sebep olacak. O, düşmanlarınca reddedilen bir alâmet olacak. ³⁵ Böylelikle birçok insanın gizli düşünceleri açığa çıkacak. Olaylar sana çok acı verecek; hatta yüreğine saplanan bir hançer gibi olacak."

³⁶⁻³⁷ Hanna adında bir peygamber de mabetteydi. Aşer aşiretinden Panuel'in kızıydı. Çok yaşlıydı. Evlendikten yedi yıl sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı; mabetten hiç ayrılmazdı. Gece gündüz oruç tutup dua ederek Allah'a ibadet ederdi.

³⁸ Hanna, Yusuf'la Meryem'in yanına geldi. Allah'a şükretti. Bebek İsa'yı işaret ederek Kudüs'ün kurtuluşunu umutla bekleyen herkesle konuştu.

³⁹ Yusuf ve Meryem Rab'bin şeriatının emrettiği her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'nin Nasıra şehrindeki evlerine geri döndüler. ⁴⁰ Bu arada çocuk İsa büyüyüp olgunlaşıyor, hikmetle doluyordu. Allah'ın lütfu O'nun üzerindediydi.

Küçük İsa mabette

⁴¹ İsa'nın annesi ve babası her yıl Fışh Bayramı için Kudüs'e giderlerdi.

⁴² İsa on iki yaşına gelince her zaman olduğu gibi yine bayrama katıldılar.

⁴³ Bayram sona erdiğinde eve doğru yola koyuldular. Haberleri olmadan küçük İsa Kudüs'te kaldı. ⁴⁴ İsa'nın da dönen kalabalık arasında olduğunu düşünerek bütün gün yolculuk ettiler. Sonra O'nu yakınları ve arkadaşları arasında aramaya başladılar. ⁴⁵ Bulamayınca O'nu araya araya Kudüs'e döndüler.

⁴⁶ Üç gün sonra İsa'yı mabette din hocalarının arasında otururken buldular. İsa hocaları dinliyor, onlara sorular soruyordu. ⁴⁷ O'nu duyan herkes zekâsına ve verdiği akıllıca cevaplara hayran kaldı. ⁴⁸ Anne ve babası İsa'yı görünce şaşkına döndüler. Meryem, "Çocuğum, bize bunu neden yaptın? Babanla ben senin için çok endişelendik, her yerde seni arayıp durduk" dedi.

⁴⁹ İsa da onlara, "Beni niçin aradınız? Semavî Babam'ın evinde[†] olmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?" dedi. ⁵⁰ Fakat Meryem'le Yusuf O'nun ne demek istediğini anlamadılar.

⁵¹ İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü hep dinlerdi. Bu arada annesi Meryem bütün bu olup bitenlerin ne anlama geldiğini düşünüp durdu. ⁵² İsa hikmette ve boyda geliyor, Allah'ın ve insanların takdirini kazanıyordu.

Yahya insanları İsa'nın gelişine hazırlıyor

(*Matta 3:1-12; Markos 1:1-8; Yuhanna 1:19-28*)

3 Sezar Tiberyus'un imparatorluk döneminin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. İmparatorun izniyle Celile'yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini

*2:32 Yeşaya 42:6-7; 49:6; 52:10

†2:49 *Semavî Babam'ın evi*: Mabet

Hirodes'in kardeşi Filipus, Abilene'yi Lisaniyas yönetiyordu.

²Hanan ve Kayafa başrahiplerdi.[‡] Bu sırada Allah, kırdan yaşayan Zekeriya oğlu Yahya'ya kelâmını bildirdi. ³Yahya, Şeria Irmağı çevresindeki bütün bölgeleri dolaştı. Halkı günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya[¶] çağırıyordu. ⁴Nitekim Yeşaya Peygamber'in kitabında şu sözler yazılmıştır:

"Kırdan haykıran ses, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, geçeceği yerleri düzleyin' diyor.

⁵Her vadi doldurulacak, dağ tepe alçaltılacak. Eğri yollar düzlenip engibeli olanlar yamyassı olacak.

⁶Nihayet herkes Allah'ın kendi halkını nasıl kurtardığını görecek!"[§]

⁷İnsanlar vaftiz olmak için akın akın Yahya'ya geldi. Yahya onlara şöyle dedi: "Ey engerekler soyu! Yürekten tövbe etmeden Allah'ın gazabından kaçabileceğinizi mi sanıyorsunuz? ⁸Tövbe edin ve hakikaten değiştiğinizi amellerinizle gösterin. 'Bunu yapmamıza gerek yoktur. Biz İbrahim soyundanız**', demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Allah şu taşlardan bile İbrahim'e çocuk yaratabilir. ⁹Siz işe yaramayan ağaçlara

benziyorsunuz. Balta ağacın köküne dayanmıştır. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılacaktır."

¹⁰Halk Yahya'ya, "O halde ne yapmalıyız?" diye sordular.

¹¹Yahya, "İki gömleği olan birini hiç olmayan versin. Yiyeceği olan da hiç olmayanla paylaşsın" diye cevap verdi.

¹²Bu arada vergiciler^{††} de Yahya'ya vaftiz olmaya geldiler. "Hoca, peki bizim ne yapmamız gerekir?" diye sordular.

¹³Yahya, "Size emredilenden daha fazla vergi almayın" dedi.

¹⁴Askerler ona, "Ya biz ne yapmalıyız?" diye sordular.

Yahya onlara şöyle dedi: "Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın. Ücretinizle yetinin."

¹⁵Halk Mesih'in gelişini umutla bekliyordu. Yahya'yla ilgili olarak herkesin aklında "Acaba Mesih bu mu?" sorusu vardı.

¹⁶Yahya şöyle dedi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, fakat benden daha üstün olan geliyor. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile lâyık değilim. O sizi Mukaddes Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. ¹⁷Yabası elindedir; harman yerinde buğdayı samandan ayıklayacak. Buğdayı ambarına yığacak. Samanı ise hiç

[‡]3:2 **Başrahip:** Tevrat'ta İsraililerin en önemli dinî önderi. Hanan İ.S.(İsa'dan Sonra) 5-15, damadı Kayafa İ.S. 18-37 yılları arasında başrahiplik yapıyordu. Bir anda yalnız bir başrahip olabilirdi. Söz konusu dönemde asıl başrahip Kayafa idi fakat işten uzaklaştırılan kayınpederi Hanan'a da nezâket gereği olarak hâlâ başrahip unvanı tanınmıştı.

[¶]3:3 **Vaftiz:** Grekçe baptilizma sözcüğünden gelir. Anlamı suya dalmak, gömülme, batmak veya yıkanmaktır. İsa'dan önce Yahudi rahipler hizmetlerine başlarken yıkanırıldardı. İsa Mesih'in gelişinden sonra insanlar eski günahlı hayata son verip İsa Mesih'le yeni bir hayata başladıklarını göstermek için vaftiz olurlar.

[§]3:6 Yeşaya 40:3-5

^{**}3:8 **Biz İbrahim'in soyundanız:** Yahudilere göre Allah, ataları olan İbrahim Peygamber'e bazı vaatlerde bulunduğu için zaten Allah'ın seçilmiş halkıydılar. Allah'a yaklaşmak için kendilerinin de tövbe etmesi gerektiğini anlamazlar.

^{††}3:12 **Vergiciler:** İsa zamanında işgalci Roma İmparatorluğu adına Yahudi vatandaşlarından vergi toplayan ve bu yüzden sevilmeyen kişiler.

sönmeyen ateşte yakacak.”^{‡‡} 18 Yahya halka daha birçok öğüt verip Mesih'i müjdeledi.

¹⁹O bölgenin yöneticisi Hirodes, kardeşinin eski karısı Hirodiya'yla evlenmişti,^{¶¶} başka kötülükler de yapıyordu. Bundan ötürü Yahya onu şiddetle kınadı. ²⁰Hirodes yaptığı kötülüklerle bir yenisini daha ekleyerek Yahya'yı zindana attırdı.

Yahya, İsa'yı vaftiz ediyor

(Matta 3:13-17; Markos 1:9-11)

²¹Halk vaftiz olurken İsa da gelip vaftiz oldu; dua etmeye başlayınca gök açıldı. ²²Mukaddes Ruh semadan bir güvercin biçiminde İsa'nın üstüne indi ve semadan şöyle bir ses duyuldu: “Sen benim sevgili semavî Oğlum'sun, senden razıyım.”

Yusuf'un soyağacı

(Matta 1:1-17)

²³İsa faaliyete başladığı zaman takriben otuz yaşındaydı. Yusuf'un oğlu diye biliniyordu.

Yusuf da Eli'nin oğlu, ²⁴Eli Mattat'ın oğlu, Mattat Levi'nin oğlu, Levi Malki'nin oğlu, Malki Yannay'ın oğlu, Yannay Yusuf'un oğlu, ²⁵Yusuf Mattitya'nın oğlu, Mattitya Amos'un oğlu, Amos Nahum'un oğlu, Nahum Hesli'nin oğlu, Hesli Nagay'ın oğlu, ²⁶Nagay Mahat'ın oğlu, Mahat Mattitya'nın oğlu, Mattitya Şimi'nin oğlu, Şimi Yosek'in oğlu, Yosek Yoda'nın oğlu, ²⁷Yoda Yohanan'ın

oğlu, Yohanan Reşa'nın oğlu, Reşa Zerubbabil'in oğlu, Zerubbabil Şealtiel'in oğlu, Şealtiel Neri'nin oğlu, ²⁸Neri Malki'nin oğlu, Malki Addi'nin oğlu, Addi Kosam'ın oğlu, Kosam Elmadam'ın oğlu, Elmadam Er'in oğlu, ²⁹Er Yeşu'nun oğlu, Yeşu Eliezer'in oğlu, Eliezer Yorim'in oğlu, Yorim Mattata'nın oğlu, Mattata Levi'nin oğlu, ³⁰Levi Şimon'un oğlu, Şimon Yahuda'nın oğlu, Yahuda Yusuf'un oğlu, Yusuf Yonam'ın oğlu, Yonam Elyakim'in oğlu, ³¹Elyakim Mala'nın oğlu, Mala Menna'nın oğlu, Menna Mattata'nın oğlu, Mattata Natan'ın oğlu, Natan Davud'un oğlu, ³²Davud İşay'ın oğlu, İşay Oved'in oğlu, Oved Boaz'ın oğlu, Boaz Salmon'un oğlu, Salmon Nahşon'un oğlu, ³³Nahşon Amminadav'ın oğlu, Amminadav Ram'ın oğlu, Ram Hesron'un oğlu, Hesron Peres'in oğlu, Peres Yahuda'nın oğlu, ³⁴Yahuda Yakub'un oğlu, Yakub İshak'ın oğlu, İshak İbrahim'in oğlu, İbrahim Terah'ın oğlu, Terah Nahor'un oğlu, ³⁵Nahor Seruk'un oğlu, Seruk Reu'nun oğlu, Reu Pelek'in oğlu, Pelek Ever'in oğlu, Ever Şelah'ın oğlu, ³⁶Şelah Kenan'ın oğlu, Kenan Arpaşad'ın oğlu, Arpaşad Sam'ın oğlu, Sam Nuh'un oğlu, Nuh Lemek'in oğlu, ³⁷Lemek Metuşelah'ın oğlu, Metuşelah Hanok'un oğlu, Hanok Yered'in oğlu, Yered Mahalalel'in oğlu, Mahalalel Kenan'ın oğlu, ³⁸Kenan Enoş'un oğlu, Enoş Şit'in oğlu, Şit Adem'in oğludur. Adem'i de Allah yarattı.

^{‡‡}3:17 Yahya, İsa'yı buğdayla samanı yabasıyla ayıran çiftçiye benzetiyor. Burada iyi insanla kötü insanın ayırt edilmesi anlatılıyor. Ambara yığılan buğday kurtulanları, yakılan saman ise cehenneme mahkûm olanları temsil eder.

^{¶¶}3:19 Hirodes ilk karısını boşamış, sonra üvey kardeşi Filipus'u karısı Hirodiya'yı boşamaya ikna etmişti. Bunun üzerine Hirodes Hirodiya'yla evlendi. Bu evlilik Tevrat'a göre iki sebeple yasaktı. Hirodiya hem Hirodes'in yeğeni, hem de kardeşinin eski karısıydı.

Şeytan, İsa'yı ayartmaya çalışıyor

(Matta 4:1-11; Markos 1:12-13)

4 İsa Mukaddes Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan ayrıldı, kıra gitti. Mukaddes Ruh orada O'na yol gösterdi. ²Şeytan kırdaki İsa'yı kırk gün boyunca ayartmaya çalıştı. Bu süre boyunca İsa hiçbir şey yemedi. Sonunda acıktı.

³Şeytan İsa'ya, "Eğer Allah'ın semavî Oğlu'ysan emret, şu taşlar ekme olsun" dedi.

⁴İsa Şeytan'a şöyle cevap verdi: "Tevrat'ta, 'İnsan yalnız ekmeyle yaşanamaz' diye yazılmıştır."^{§§}

⁵Bunun üzerine Şeytan İsa'yı yüksek bir yere çıkardı, bir anda dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. ⁶O'na şöyle dedi: "Sana bütün bu ülkelerin idaresini vereyim. Bütün güç ve ihtişam senin olur. Bunların hepsi bana verilmiştir. Ben de istediğim kişiye verebilirim. ⁷Eğer bana secde edersen, bunların hepsi senin olur."

⁸İsa şu cevabı verdi: "Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: 'Yalnız Rab Allah'ın'a secde et, yalnız O'na kulluk et.'"^{*}

⁹Şeytan, İsa'yı Kudüs'e götürüp mabedin en yüksek yerine çıkardı ve şöyle dedi: "Eğer Allah'ın semavî Oğlu'ysan, kendini aşağı at. ¹⁰Çünkü Zebur'da şöyle yazılmıştır:

'Allah meleklerine emredercek, onlar seni koruyacaklar.'

¹¹'Seni elleri üzerinde taşıyacaklar, ağağın taşına bile çarpmayacak.'[†]

¹²Bunun üzerine İsa şöyle cevap verdi: "Tevrat'ta, 'Rab Allah'ın'ı imtilhan etmeyeceksin'[‡] diye yazılmıştır."

¹³Şeytan İsa'yı ayartmak için her yolu denedikten sonra uygun zamanı beklemek üzere yanından ayrıldı.

İsa Celile'de vaaza başlıyor

(Matta 4:12-17; Markos 1:14-15)

¹⁴İsa Celile'ye Mukaddes Ruh'un kudretiyle döndü. Ünü bütün Celile'ye yayılmıştı. ¹⁵Havralarda vaazlara başladı; herkes O'ndan övgüyle bahsediyordu.

¹⁶İsa büyüdüğü yer olan Nasıra'ya döndü. Şabat Günü[¶] her zaman yaptığı gibi havraya gitti. Tevrat'tan okumak için ayağa kalktı. ¹⁷O'na Yeşaya Peygamber'in kitabı verildi. Kitabı açtı, şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

¹⁸"Rab'bin Ruhu üzerimdedir.

Rab beni fakirlere kurtuluş müjdesini vermek için seçti;

esirlere serbest bırakılacaklarını, körlerin göreceklarını bildirmek için, ezilenlerin kurtuluşa kavuşacağını,

¹⁹ve Rab'bin lütfunu göstereceği zamanın geleceğini

ilân etmek için gönderdi."[§]

²⁰İsa kitabı kapatıp görevliye verdi ve oturdu. Havradaki herkes ona bakıyordu.

²¹İsa onlara, "Bugün dinlediğiniz bu ayetler yerine geldi" dedi. ²²Oradaki herkes İsa hakkında olumlu konuşuyordu. O'nun ağzından çıkan bu güzel sözlere hayran kaldılar. "Yusuf'un oğlu değil mi bu?" diyorlardı.

§§4:4 Yasanın Tekrarı 8:3

*4:8 Yasanın Tekrarı 6:12

†4:11 Mezmur 91:11-12

‡4:12 Yasanın Tekrarı 6:16

¶4:16 **Şabat günü:** Cumartesi, haftanın yedinci günü ve Yahudiler için ibadet günü. Allah'ın buyruğuyla Yahudilerin dinlenmeleri ve Allah'ı yüceltmeleri için ayrılmış gün.

§4:19 Yeşaya 61:1-2

²³ İsa onlara, “Kuşkusuz bana şu eski deyimî hatırlatacaksınız: ‘Ey hekim, önce kendine şifa ver.’ Kefernahum şehrinde yaptıklarımı duyduk. Aynıısını kendi memleketinde de yap.”

²⁴ Sonra şöyle dedi: “Hakikat şu ki, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. ²⁵ İlyas zamanında üç buçuk yıl hiç yağmur yağmadı; bütün ülkede korkunç bir kıtlık baş gösterdi. O dönemde İsrail’de birçok dul kadın vardı. ²⁶ Size doğrusunu söyleyeyim, İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; fakat Sayda bölgesindeki Sarafat şehrinde dul bir kadına gönderildi. ²⁷ Elişa Peygamber zamanında İsrail’de deri hastalığına yakalanmış bir sürü insan vardı; fakat hiçbiri şifa bulmadı, sadece Suriyeli Naman şifa buldu.”

²⁸ Havradakiler bu sözleri duyunca çok kızdılar. ²⁹ Yerlerinden fırlayıp İsa’yı şehrin dışına sürdüler. O’nu uçurumdan aşağı atmak için şehrin kurulduğu tepenin yamacına göturdüler. ³⁰ Fakat İsa kalabalığı yarı, oradan uzaklaştı.

İsa bir adamı cinden kurtarıyor

(Markos 1:21-28)

³¹ Sonra İsa Celile’nin Kefernahum şehrine gitti. Şabat Günü havra cemaatine vaaz ediyordu. ³² Halk İsa’nın vaazına şaşıp kaldı, çünkü yetkiyle konuşuyordu. ³³ Havrada cinli, içinde şeytanî ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle şöyle bağırdı: ³⁴ “Ey Nasıralı İsa! Bizden ne istiyorsun? Buraya bizi yok etmeye mi geldin? Ben senin kim olduğunu biliyorum. Sen Allah’ın mukaddes Elçisi’sin!”

³⁵ İsa cini azarladı, “Sus! Hemen adamın içinden çık!” dedi. Cin adamı herkesin önünde yere serdi, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.

³⁶ İnsanlar şaşkınlık içindeydi. Herkes birbirine, “Bu nasıl bir vaazdır? Güç ve yetkiyle cinlere emir veriyor, onlar

da itaat ediyor!” dediler. ³⁷ O bölgede İsa’yla ilgili haberler her tarafa yayıldı.

İsa birçok insana şifa veriyor

(Matta 8:14-17; Markos 1:29-34)

³⁸ İsa havradan ayrılıp Simun Petrus’un evine gitti. Simun’un kayınvalidesi hastaydı. Yüksek ateşi vardı. Oradakiler İsa’nın kadına yardım etmesi için yalvardılar. ³⁹ İsa kadının başucunda durdu. Hastalığın yok olmasını emretti. Hastalık birden yok oldu. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

⁴⁰ Güneş batarken insanlar farklı farklı hastalıkları olan yakınlarını İsa’ya getirdiler. İsa her birine dokunup şifa verdi. ⁴¹ Birçok insanın içinden cinler, “Sen Allah’ın semavî Oğlu’sun!” diye haykırarak çıktılar. Fakat İsa cinleri azarladı, konuşmalarına izin vermedi, çünkü cinler İsa’nın Mesih olduğunu biliyorlardı.

⁴² Ertesi gün İsa تنها bir yere gitti. Kalabalıklar O’nu arıyordu. O’nu bulduklarında yanlarında alıkoymaya çalıştılar.

⁴³ İsa onlara, “Allah’ın Hükümranlığı’yla ilgili haberi diğer şehirlerle duyurmam gerek; çünkü ben bu amaç için gönderildim” dedi.

⁴⁴ Böylece İsa Yahudiye’deki havralarda vaaz etmeye devam etti.

İsa’nın ilk şakirtleri

(Matta 4:18-22; Markos 1:29-34)

5 Bir gün İsa Celile Gölü’nün kıyısında duruyordu. Etrafına bir kalabalık toplandı; İsa onlara Allah’ın kelâmını anlatıyordu. ² O sırada gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. ³ İsa, Simun’un teknesine bindi, ona kıyıdan biraz açılmasını söyledi. Daha sonra oturdu ve teknedeki insanlara vaaz etmeye başladı. ⁴ Konuşmasını bitirince

Simun'a, "Derine açıl. Balık tutmak için ağlarınızı suya atın" dedi.

⁵ Simun, "Üstat, bütün gece çabaladık, hiçbir şey yakalayamadık. Fakat senin dediğini yapıp ağları suya atacağım" diye karşılık verdi. ⁶ Balıkçılar bunu yapınca öylesine çok balık yakaladılar ki, nerdeyse ağları yırtılacaktı. ⁷ Diğer teknedeki ortaklarını elleriyle işaret ederek çağırdılar. Onlar da geldi; her iki tekne de o kadar çok balıkla doldu ki, nerdeyse batıyordu.

⁸⁻⁹ Yakaladıkları balığın çokluğunu gören Simun Petrus ve yanındakiler hayretler içinde kaldılar. Bunun üzerine Simun Petrus İsa'nın dizlerine kapandı ve O'na, "Benden uzak dur, Efendim! Ben günahkâr bir adamım!" dedi. ¹⁰ Simun'la birlikte çalışan Zebedi oğulları Yakub'la Yuhanna da çok şaşır-mışlardı. İsa Simun'a, "Korkma. Artık balık yerine insan tutacaksın" dedi.

¹¹ Balıkçılar teknelerini kıyıya çektiler; her şeyi bırakıp İsa'nın peşinden gittiler.

İsa cüzamlı adama şifa veriyor

(Matt 8:1-4; Markos 1:40-45)

¹² İsa şehirlerden birindeyken her yanını cüzam** kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce eğilip ayaklarına kapandı, "Efendim, istersen bana şifa verebilirsin" diye yalvardı.

¹³ İsa elini uzatıp adama dokundu. "İsterim, şifa bul!" dedi. Birdenbire adamda cüzamdan eser kalmadı. ¹⁴ İsa ona, "Bu olanları kimseye anlatma. Git, rahibe görün. Şifa bulduğunu herkese göstermek için Musa'nın emrettiği kurbanı sun" dedi.

¹⁵ Ne var ki, İsa'yla ilgili haberler daha da çok yayıldı. Yiğınla insan O'nu dinle-

mek ve hastalıklarından kurtulmak için akın akın O'na geldi. ¹⁶ İsa ise sık sık ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

İsa felçli adama şifa veriyor

(Matta 9:1-8; Markos 1:40-45)

¹⁷ Bir gün İsa vaaz ediyordu. Celile ile Yahudiye'nin her köyünden ve Kudüs'ten gelen Ferisiler^{††} ve şeriat hocaları da oturmuş O'nu dinliyorlardı. İsa, Allah'ın verdiği kudretle hastalara şifa veriyordu. ¹⁸ Bu sırada birkaç kişi felçli bir adamı sedyeyle İsa'nın önüne getirmeye çalışıyordu. ¹⁹ Fakat ortalık o kadar kalabalıktı ki, içeri girip İsa'ya ulaşamadılar. O yüzden dama çıkıp kiremitleri söktüler. Sonra sakat adamı sedyeyle birlikte açılan delikten sarkıtarak kalabalığın ortasına, İsa'nın önüne indirdiler. ²⁰ Onların ne kadar imanlı olduğunu gören İsa felçli adama, "Dostum, günahların affedildi" dedi.

²¹ Din âlimleri ve Ferisiler aralarında şöyle tartışmaya başladılar: "Kim bu adam? Söyledikleri küfürdür. Allah'tan başka hiç kimse günahları affedemez ki."

²² İsa onların ne tartıştığını sezdi. "Neden öyle şeyler düşünüyorsunuz? ²³ 'Hangisi daha kolay? Günahların affedildi' demek mi, yoksa 'Ayağa kalk, yürü' demek mi? ²⁴ Bilin ki, İnsanoğlu yeryüzünde günahları affetme yetkisine sahiptir" dedi; sonra felçli adama, "Sana diyorum, ayağa kalk! Sedyeni al, evine git!" dedi.

²⁵ Adam birdenbire herkesin önünde ayağa kalktı, sedyesini topladı, Allah'a şükrederek evinin yolunu tuttu. ²⁶ Herkes hayranlık içinde kaldı. Allah'a hamt etmeye başladılar. Huşuyla doldular. Hep bir ağızdan, "Bugün akılları durduran şeyler gördük" dediler.

5:12 **Cüzam: Grekçe lepra. Çok kötü bir deri hastalığı. Lepra adı, sadece cüzam değil, her türlü deri hastalığı için kullanılırdı.

††5:17 **Ferisi:** Dinî bir cemaate mensup, Yahudi yasa ve geleneklerine sıkı sıkıya bağlı kişi.

Levi (Matta) İsa'nın şakirtlerine katılıyor

(Matta 9:9-13; Markos 2:13-17)

²⁷ Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı. Levi adında bir vergici gördü. Vergi toplama kulübesinde oturuyordu. İsa ona, “Beni takip et!” dedi. ²⁸ Levi ayağa kalktı, her şeyini bıraktı, İsa'nın peşinden gitti.

²⁹ Sonra Levi kendi evinde İsa'nın şerefine büyük bir ziyafet verdi. Sofrada birçok vergici ve başka insanlar da vardı. ³⁰ Ferisiler ve din âlimleri İsa'nın şakirtlerine, “Neden vergicilerle ve diğer günahkârlarla yiyip içiyorsunuz?” diye sitem ettiler.

³¹ İsa onlara şöyle cevap verdi: “Hekime muhtaç olanlar, sağlamlar değil, hasta olanlardır. ³² Ben hak yolunda olanları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.”

Oruç meselesi

(Matta 9:14-17; Markos 2:18-22)

³³ Ferisiler ve din âlimleri İsa'ya, “Yahya'nın şakirtleri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisilerin şakirtleri de öyle. Fakat seninkiler hep yiyip içiyorlar” dediler.

³⁴ İsa onlara şöyle dedi: “Düğüne davet edilenlere, damat aralarındayken oruç tutturabilir misiniz? ³⁵ Gün gelecek, damat aralarından alınacak, işte o zaman üzülüp oruç tutacaklar.”

³⁶ İsa ayrıca onlara şu misali verdi: “Kimse yeni elbiseden bir parça kesip eski elbiseye yamamaz. Öyle yapılırsa hem yeni elbisede yırtık açılır, hem de yeni elbiseden alınan yama eskisine uymaz. ³⁷ Ayrıca hiç kimse taze şarabı eski tulumla doldurmaz. Öyle yapılırsa taze şarap tulumu patlatır, şarap dökülür ve tulum mahvolur. ³⁸ Bu yüzden taze şarap yeni tulumla doldurulmalıdır. ³⁹ Üstelik

yıllanmış şarap için hiç kimse taze şarap istemez. ‘Eskisi daha iyi’ der.”

Şabat Günü'nün efendisi

(Matta 12:1-14; Markos 2:23-3:6)

6 Bir Şabat Günü İsa ekin tarlalarından geçiyordu. Şakirtleri buğday başaklarını kopardı, avuçlarında ufalayıp yedi. ² Bazı Ferisiler onlara, “Şabat Günü neden çalışıyorsunuz? Bu caiz değildir” dediler.

³ İsa Ferisilere şöyle cevap verdi: “Davud ve adamları acıkınca ne yaptı, okumadınız mı? ⁴ Davud Allah'ın evine girdi, adak ekmeklerini alıp yedi ve adamlarına da verdi. Oysa rahiplerden başkası bu ekmeklerden yiyemez.” ⁵ Sonra İsa onlara, “Ben İnsanoğlu olarak Şabat Günü'nün de Efendisi'yim” dedi.

⁶ Başka bir Şabat Günü İsa havraya gitti, cemaate vaaz etmeye başladı. Sağ eli sakat bir adam da oradaydı. ⁷ Din âlimleri ve Ferisiler İsa'yı yakından izliyorlardı. Şabat Günü birine şifa verecek mi diye bekliyorlardı. Böylelikle O'nu suçlayacak bir sebepleri olacaktı. ⁸ İsa onların ne düşündüğünü sezdi. Eli sakat adama, “Kalk ve herkesin önünde dur!” dedi. Adam da kalkıp İsa'nın dediğini yaptı. ⁹ İsa, “Size soruyorum, Şabat Günü iyilik mi yoksa kötülük mü yapmak caizdir? Can kurtarmak mı, öldürmek mi caizdir?” dedi. ¹⁰ İsa etrafındakileri süzerek eli sakat adama, “Elini uzat!” dedi. Adam elini uzattı ve eli anında sapaşğlam oldu. ¹¹ Bunu gören Ferisiler ve din âlimleri öfkeden deliye döndüler; aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.

İsa on iki havarisini seçiyor

(Matta 10:1-4; Markos 3:13-19)

¹² Birkaç gün sonra İsa dua etmek için dağa çıktı. Bütün geceyi Allah'a dua ederek geçirdi. ¹³ Ertesi sabah şakirt-

lerini çağırıldı. On iki kişiyi seçerek onlara havari^{‡‡} adını verdi:

¹⁴ Simun (İsa onu Petrus, yani Kaya diye çağırırdı), Simun'un kardeşi Andreas, Yakub, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, ¹⁵ Matta, Tomas, Alpay'ın oğlu Yakub, Yurtsever lakaplı Simun, ¹⁶ Yakub'un oğlu Yahuda, ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariyot.

İsa vaaz ediyor, hastalara şifa veriyor

(Matta 5:1-12)

¹⁷ İsa ve şakirtleri dağdan indiler. İsa düzlük yerde durdu. Şakirtlerinden meydana gelen büyük bir kalabalık oradaydı. Ayrıca bütün Yahudiye, Kudüs ve Sur'la Sayda'nın kıyı bölgesinden gelen çok sayıda insan vardı. ¹⁸ Hepsi İsa'yı dinlemeye ve hastalıklarından kurtulmaya gelmişti. Cinlerden sıkıntı çekenler şifa buluyordu; ¹⁹ İsa'dan gelen kudret sayesinde şifa buldukları için herkes O'na dokunmaya çalışıyordu.

²⁰ İsa şakirtlerine bakarak şöyle dedi: "Ne mutlu size ey fakirler, çünkü Allah'ın Hükümranlığı sizindir.

²¹ Ne mutlu size, şimdi aç olanlar, çünkü doyurulacaksınız. Ne mutlu size şimdi ağlayanlar, çünkü sevinip mutlu olacaksınız."

²² "Bana bağlılığımızdan ötürü herkes sizden nefret ettiği, sizi dışladığı, size hakaret ettiği, adınızı kötilediği zaman ne mutlu size! ²³ Sevinin, sevinçle coşun, çünkü semada mükâfatınız büyük olacaktır. O insanların ataları da peygamberlere aynı şekilde davrandılar.

²⁴ Fakat vay halinize, ey zenginler, çünkü rahat bir hayatla tesellinizi aldınız.

²⁵ Vay halinize şimdi tok olanlar, çünkü aç kalacaksınız. Şimdi gülenler, vay halinize!

Çünkü yas tutup ağlayacaksınız."

²⁶ "Herkes sizi övüyorsa, vay halinize! Bunu yapanların ataları da sahte peygamberleri övüp durdular."

Düşmanınızı sevin

(Matta 5:38-48; 7:12)

²⁷ "Beni dinleyen sizlere söylüyorum, düşmanınızı sevin. Sizden nefret edenlere iyilik yapın. ²⁸ Size lânet edenler için iyilik dileyin. Size kötü davrananlar için dua edin. ²⁹ Eğer biri yanağınıza vurursa, öbür yanağınızı da çevirin. Eğer biri abanınızı alırsa, gömleğinizi de verin. ³⁰ Sizden bir şey isteyenlere verin. Biri size ait bir şeyi almışsa geri istemeyin. ³¹ Başkalarının size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.

³² "Eğer sadece sizi sevenleri severseniz, bu size itibar kazandırır mı? Hayır, çünkü günahkârlar bile onları sevenleri sever! ³³ Eğer sadece size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız bu size itibar kazandırır mı? Hayır, çünkü günahkârlar da aynısını yapar. ³⁴ İnsanlara ödünç verdiğinizde hep karşılık beklerseniz bu size itibar kazandırır mı? Hayır, çünkü günahkârlar da verdiklerini geri almak şartıyla diğer günahkârlara ödünç verirler. ³⁵ Fakat siz düşmanlarınızı sevin, onlara iyilik yapın ve karşılık beklemeden ödünç verin. Böylece mükâfatınız büyük olur, Yüceler Yücesi Allah'ın evlatları olursunuz. Çünkü Allah nankör ve zalim kişilere bile inayet eder. ³⁶ Semavî Babanız merhametli olduğu gibi siz de merhametli olun."

Başkalarına hükmetmeyin

(Matta 7:1-5)

³⁷ "Başkalarına hükmetmeyin; Allah da size hükmetmez. Başkalarını suçlamayın. Allah da sizi suçlamaz.

^{‡‡}6:13 **Havari:** İsa'nın öğüt ve inançlarını yayma işini yürüten kişi. On iki havariden başka Pavlus, Barnaba ve başkalarına da havari deniyor.

Affedin, Allah da sizi affeder. ³⁸ Verin, Allah da size verecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltacaktır. Başkalarına hangi ölçekle verirseniz, Allah da size aynı ölçekle verecektir.”

³⁹ İsa onlara şu misali de verdi: “Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkiisi de hendeğe düşmez mi? ⁴⁰ Şakirt hocasından üstün değildir, fakat kemale eren her şakirt hocasına denk olur.

⁴¹ “Neden başkasının gözündeki kıymığı görürsün de kendi gözündeki merteği fark etmezsin? ⁴² Kendi gözündeki merteği görmezsin ama mümin kardeşine, ‘Dur, gözündeki kıymığı çıkarayım’ dersin. Seni ikiyüzlü! Sen önce kendi gözündeki merteği çıkar ki, mümin kardeşinin gözündeki kıymığı açıkça görüp çıkarabilesin.”

İyi ağaç iyi meyve verir

(Matta 7:16-20; 12:33-35)

⁴³ “İyi ağaç kötü meyve vermez, kötü ağaç da iyi meyve vermez. ⁴⁴ Her ağaç verdiği meyveden tanınır. Çalıdan incir, böğürtlenden üzüm toplanmaz! ⁴⁵ İyi insan, kalbinde iyilik biriktirir, bu yüzden iyi söz söyler. Kötü insan ise kalbinde kötülük biriktirir, bu yüzden kötü söz söyler. İnsanın kalbinde ne varsa, ağzından da o çıkar.

⁴⁶ “Niçin bana, ‘Efendimiz, Efendimiz’ diyorsunuz da dediklerimi yapmıyorsunuz? ⁴⁷ Bana gelen, söylediklerimi dinleyen ve hayatına tatbik edenin nasıl bir insan olduğunu size anlatayım. ⁴⁸ O kişi ev inşa eden adama benzer. Derine kazıp evinin temelini kaya üzerine atar. Sel basıp sular eve saldırır, fakat ev iyi inşa edildiğinden yerinde durur. ⁴⁹ Benim söylediklerimi duyup da tatbik etmeyen insanlar ise evini temel atmadan inşa eden adama benzer. Sel bastığında, ev hemen çöker; çöküşü de korkunç olur.”

Yüzbaşının imanı

(Matta 8:5-13)

7 İsa halka bütün bunları söyledikten sonra Kefernahum şehrine gitti. ² Orada bir yüzbaşı vardı. Onun çok değer verdiği kölesi hastaydı, ölmek üzereydi. ³ İsa’yla ilgili haberleri duyunca O’na bazı Yahudi ileri gelenlerini gönderdi. Kölesinin hayatını kurtarması için O’ndan ricada bulunmalarını istedi. ⁴ Yahudi ileri gelenleri İsa’ya gidip yüzbaşuya yardım etmesi için yalvardılar. “Bu adam senin yardımına lâyıktır. ⁵ Halkımızı seviyor, bizim için havrayı da o yaptırdı” dediler.

⁶ Bunun üzerine İsa onlarla gitti. Eve iyice yaklaştıklarında yüzbaşı arkadaşlarıyla O’na şu haberi yolladı: “Efendimiz, lütfen zahmet etme. Ayağıma kadar gelmene lâyük değilim. ⁷ Bu yüzden ben de sana gelmeye kalkışmadım; sen yeter ki emir ver, uşağım şifa bulur. ⁸ Emretmek nedir bilirim, çünkü ben de hem emir alır hem de emir veririm. Bir askere, ‘Git’ derim, gider. Başka bir askere, ‘Gel’ derim, gelir. Uşağıma, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”

⁹ İsa bu sözleri duyunca yüzbaşuya hayran oldu. Peşindeki kalabalığa dönerek şöyle dedi: “Size şunu söyleyeyim, İsrail’de bile böyle büyük iman görmedim.” ¹⁰ Bu arada yüzbaşının İsa’ya gönderdiği adamlar eve dönünce uşağı iyileşmiş buldular.

İsa dul kadının oğlunu hayata döndürüyor

¹¹ Ertesi gün İsa ve şakirtleri Nain adlı şehre gittiler. Büyük bir kalabalık onlara eşlik ediyordu. ¹² İsa şehrin kapısına yaklaştığında bir cenaze alayı gördü. Ölen, dul bir kadının tek oğluydu. Şehirden birçok kişi de kadınla birlikteydi.

¹³ İsa kadını görünce yüreği sızladı; “Ağlama” dedi. ¹⁴ Açık cenaze sedyesine yaklaşıp dokundu. Sedyeyi taşıyanlar birden durdular. İsa ölü adama şöyle seslendi: “Delikanlı, sana söylüyorum, kalk!”

¹⁵ Ölü genç doğrulup konuşmaya başladı. İsa onu annesine verdi.

¹⁶ Herkesi bir korku sarmıştı. Allah’a hamdettiler, “Aramızdan büyük bir peygamber çıktı. Allah halkına yardıma geldi” dediler.

¹⁷ İsa’yla ilgili bu haber bütün Yahudiye’ye ve çevresine yayıldı.

İsa ve Vaftizci Yahya

(Matta 11:2-19)

¹⁸ Yahya’nın şakirtleri ona bütün bu olanları anlattılar. Yahya şakirtlerinden ikisini çağırdı. ¹⁹ Onlara şöyle dedi: “İsa’ya gidin, ‘Mesih’in geleceğini biliyoruz. Sen O musun, yoksa başkasını mı bekleyelim?’ diye sorun.”

²⁰ Adamlar İsa’ya gittiler; O’na, “Vaftizci Yahya sana şunu sormamızı istedi” dediler; “‘Mesih’in geleceğini biliyoruz. Sen O musun, yoksa başkasını mı bekleyelim?’”

²¹ O sırada İsa birçok insanı hastalıklarından, tutuldukları illetlerden ve cinlerden kurtarıp şifa verdi, birçok körün gözlerini açtı. ²² Bu soru üzerine Yahya’nın şakirtlerine şöyle cevap verdi: “Yahya’ya gidin, gördüklerinizi, duyduklarınızı anlatın. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar şifa buluyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve kurtuluş müjdesi fakirlere duyuruluyor. ²³ Benim kim olduğumdan şüphe etmeyene ne mutlu!”

²⁴ Yahya’nın habercileri gidince İsa halka Yahya’dan söz etmeye başladı.

“Kırlarda ne görmeye gittiniz? Rüzgârda sallanan kamış gibi iradesiz bir adam mı? ²⁵ Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Şık elbiseler içinde birini mi? Tabii ki hayır! Muhteşem kıyafetler giyenler, keyif sürenler kral saraylarında yaşarlar. ²⁶ Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet, size şunu söyleyeyim, peygamberden de üstün birini gördünüz!

²⁷ Tevrat’ta onun hakkında şöyle yazılmıştır:

‘Bak habercimi senden önce gönderiyorum.

İnsanları senin gelişine o hazırlayacak.’[¶]

²⁸ “Size şunu söyleyeyim, Yahya, gelmiş geçmiş bütün insanlardan daha üstündür. Fakat Allah’ın Hükümranlılığı’ndaki en önemsiz kişi bile Yahya’dan üstündür.”

²⁹ Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergiciler bile, bunu duyunca Allah’ın yolunun hak yolu olduğunu kabul ettiler. ³⁰ Fakat Ferisiler ve şeriat âlimleri Yahya’nın eliyle vaftiz edilmeye yanaşmadılar, böylece Allah’ın kendileri için murat ettiğini de reddetmiş oldular.

³¹ İsa sözlerine şöyle devam etti: “Bu çağın insanlarını ne ile karşılaştırayım? Neye benziyorlar? ³² Pazar yerinde oturup birbirlerine,

‘Size kaval çaldık, oynamadınız;

ağıt yaktık, yas tutmadınız’

diyen çocuklara benziyorlar.

³³ “Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tuttu, şarap içmedi. Ona ‘cinli’ dediniz.

³⁴ İnsanoğlu geldiğinde yiyip içti. Bu kez de, ‘Şu obur ve ayaş adama bakın! Vergiciler ve günahkârlarla dost oldu!’ diyorunuz. ³⁵ Allah hikmet sahibidir, her ikimizin de amellerini O tasdik eder.”

[¶]7:27 Malaki 3:1

Ferisi Simun'a ders

³⁶ Ferisilerden biri İsa'yı yemeğe davet etti. İsa Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu.

³⁷ O şehirde günahkâr olarak bilinen bir kadın vardı. İsa'nın Ferisi'nin evinde yemek yediğini duydu. Kaymaktaşımdan yapılmış kap içinde hoş kokulu pahalı bir yağ getirdi. ³⁸ Ağlayarak İsa'nın ayaklarının dibinde durdu. O'nun ayaklarını gözyaşlarıyla ıslatmaya başladı. Sonra saçlarıyla kuruladı ve defalarca öperek yağla ovdu.

³⁹ İsa'yı evine çağıran Ferisi bunu görünce içinden şöyle dedi: "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu bilirdi. Günahkâr biri olduğunu anlardı."

⁴⁰ Bunun üzerine İsa Ferisi'ye döndü, "Simun, sana bir söyleyeceğim var" dedi.

Simun, "Buyur Hocam" dedi.

⁴¹ İsa anlatmaya başladı: "Aynı tefeciye borcu olan iki adam varmış. Bir tanesinin beş yüz, diğersinin ise elli dinar^{§§} borcu varmış. ⁴² İkisinin de parası yokmuş, bu yüzden borçlarını ödeyemiyorlarmış. Buna rağmen tefeci onların borçlarını silmiş. Şimdi bu iki adamdan hangisi tefeciyi daha çok sever?"

⁴³ Simun, "Bence ona daha çok borcu olan" diye cevap verdi.

İsa, "Haklısın" dedi. ⁴⁴ Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldiğimde ayaklarımı yıkamak için su vermedin. Fakat o ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp

saçlarıyla kuruladı. ⁴⁵ Sen beni öpüp selâmlamadın, fakat o geldiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. ⁴⁶ Sen başıma zeytinyağı sürmedin*, fakat o ayaklarımı güzel kokulu yağla ovdu. ⁴⁷ Sana şunu söyleyeyim, onun bir sürü günahı affedildi. İşte bu kadar çok sevmesinin sebebi budur. Günahı az olup affedilenlerse az sever."

⁴⁸ İsa kadına, "Günahların affedildi" dedi.

⁴⁹ Sofradakiler kendi aralarında, "Bu adam kim ki, günahları bile affediyor?" diye konuşmaya başladılar.

⁵⁰ İsa kadına, "İmanın sayesinde günahlarından kurtuldun. Selâmetle git" dedi.

İsa'ya yardım eden kadınlar

8 Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki havarisıyla birlikte köyleri, şehirleri dolaşmaya başladı. Halka vazetti, Allah'ın Hükümranlığı'nı müjdeledi. On iki havarisi de O'nunla birlikteydi. ² Ayrıca yanında cinlerden ve hastalıklardan kurtardığı kadınlar vardı. Bunlardan biri Mecdelli Meryem'di. İçinden yedi cin çıkmıştı. ³ Hirodes'in kâhyası olan Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçok kadın da İsa ve havarilerine refakat ediyor kendi imkânlarıyla onlara yardım ediyorlardı.

Tohum misali

(Matta 13:1-23; Markos 4:1-20)

⁴ İsa değişik şehirlerden yanına gelen kalabalıklara şu misali anlattı: ⁵ "Çiftçinin biri tohum ekmeye çıkmış. Tohumu savururken bazıları yol kenarına düşmüş. Ayak altında ezilmiş ve kuşlara yem olmuş. ⁶ Bazı tohumlar

§§7:41 **Dinar**: Roma döneminde kullanılan gümüş para. Vasıfsız işçinin günlük ücreti bir dinardı.

*7:46 **Başa zeytinyağı sürmek**: Misafire uygulanan bir Yahudi geleneği. Başa zeytinyağı sürülünce misafir onurlandırılmış olur. Fakat bu yağ, kokulu yağdan çok daha ucuzdur.

ise taşlık yere düşmüş. Bu tohumlar filiz vermişse de susuzluktan kuruyup gitmiş. ⁷Bazı tohumlar dikenler arasına düşmüş. Dikenler filizlerle birlikte büyümüş, filizleri boğmuş. ⁸Geri kalan tohumlar ise iyi toprağa düşmüş. Bu tohumlar büyüyüp yüz kat ürün vermiş.” İsa misali şu sözlerle bitirdi: “Kulağı olan işitsin!”

⁹Şakirtleri bu misalin ne anlama geldiğini sordular.

¹⁰İsa şöyle cevap verdi: “Allah’ın Hükümrânlığı ile ilgili sırlar size açıklandı. Fakat diğer insanlara bu sırları misallerle anlatıyorum. Böylece, ‘Bakacaklar, fakat hakikati görmeyecekler,

Duyacaklar, fakat anlamayacaklar.”†

¹¹“Misal şu anlama geliyor: Tohum Allah’ın kelâmıdır. ¹²Yol kenarına düşenler, kelâmı duymakla kalan insanlardır; İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye kelâmı kalplerinden söküp atar. ¹³Taşlık yere düşenler, kelâmı sevinçle kabul edenlerdir. Bir süre inanırlar, fakat kök salamazlar. Sıkıntılar geldiğinde imandan dönerler.

¹⁴Dikenler arasına düşenlere gelince, bunlar da kelâmı sadece dinlemekle kalan insanlardır, hayatın endişeleri, serveti ve zevkleri arasında boğulup giderler. Bundan dolayı böyleleri iyi ameller çıkaramaz. ¹⁵İyi toprağa düşenler, kelâmı işiten ve buna sıkıca sarılan iyi ve temiz kalpli insanlardır. Bunlar sabırla dayanır, bol bol iyi ameller işler.”

İşığınızı gizlemeyin

(Markos 4:21-25)

¹⁶“Kimse kandil yakıp kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Bilakis, kandilliğe koyar; eve girenler de ışığı görür. ¹⁷Saklı olan her şey bi-

linecek, her sır açığa çıkacaktır. ¹⁸O yüzden Allah’ın kelâmını nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kelâmı anlayana daha çok verilecek; anlamayan ise sahip olduğunu da kaybedecek.”

İsa’nın asıl ailesi

(Matta 12:46-50; Markos 3:31-35)

¹⁹İsa’nın annesi ve kardeşleri O’nu ziyarete geldiler, fakat kalabalıktan O’nun yanına yaklaşamadılar. ²⁰İsa’ya, “Annenle kardeşlerin dışarıdalar. Seni görmek istiyorlar” diye haber verildi.

²¹İsa, “Benim annem ve kardeşlerim, Allah’ın kelâmını duyup ona itaat edenlerdir” dedi.

İsa fırtınayı dindiriyor

(Matta 8:23-27; Markos 4:35-41)

²²Bir gün İsa ve şakirtleri tekneye bindiler. İsa onlara, “Gölün karşı kıyısına geçelim” dedi. Hep beraber göle açıldılar. ²³Bu esnada İsa uykuya daldı. Birdenbire gölde büyük bir fırtına koptu ve tekne su almaya başladı. Tehlikeli bir durumdaydılar. ²⁴Şakirtleri gidip İsa’yı uyandırdılar. O’na “Üstat, Üstat, boğuluyoruz!” dediler.

İsa kalktı, rüzgârı ve azgın dalgaları azarladı. Fırtına dindi, ortalık sülman oldu. ²⁵İsa şakirtlerine dönerek, “Hani nerede imanınız?” dedi.

Şakirtler korktular, şaşkınlık içinde kaldılar. Birbirlerine, “Bu adam kim? Rüzgâr ve su bile emirlerine itaat ediyor” dediler.

İsa cinli adama şifa veriyor

(Matta 8:28-34; Markos 5:1-20)

²⁶İsa ve şakirtleri Celile’nin karşı kıyısında olan Gerasa yöresine vardılar.

²⁷İsa kıyıya çıkınca Gerasa şehriden bir adam O’nu karşıladı. Bu adam cinliydi. Uzun zamandır çıplak dolaşıyordu. Evi

†8:10 Yeşaya 6:9-10

yoktu, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. ²⁸ İsa'yı görünce bağırıp önünde yere kapandı, yüksek sesle şöyle dedi: "Benden ne istiyorsun İsa, yüceler yücesi Allah'ın semavî Oğlu? Yalvarırım beni cezalandırma!" ²⁹ Adam böyle bağırды, çünkü İsa cine 'adamdan çık' demişti. Cin sık sık adama saldırıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanmıştı; başında hep bir nöbetçi vardı. Fakat bağlarını parçalardı, cin tarafından ıssız yerlere sürüklenirdi.

³⁰ İsa ona, "Adın ne?" diye sordu.

O da, "Tümen" dedi, çünkü bir sürü cin onun içine girmişti. ³¹ Cinler kendilerini dipsiz derinliklere[‡] göndermesin diye İsa'ya yalvarıp durdular. ³² O sırada dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da izin verdi. ³³ Cinler adamdan çıkıp domuzların içine girdi. Domuz sürüsü dik yamaçtan aşağı koştu, göle atlayıp boğuldu.

³⁴ Domuzları otlatanlar olup bitenleri gördüler; koşup şehirlerde ve köylerde haberi duyurdular. ³⁵ Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldiler, cinlerden kurtulan adamı gördüler. Adam İsa'nın ayaklarının dibinde oturuyordu. Giyinmiş, akli başına gelmişti. Halk korkuya kapıldı. ³⁶ Olanları görenler başkalarına İsa'nın cinli adama nasıl şifa verdiğini anlattılar. ³⁷ Gerasa bölgesinde yaşayanlar bundan çok korktu. Onun için İsa'nın oradan ayrılmasını istediler. İsa da Celile'ye dönmek üzere tekneye bindi. ³⁸⁻³⁹ Bu arada cinlerden kurtardığı adam yanında kalabilmek için İsa'ya yalvardı. Fakat İsa, "Evine dön, Allah'ın senin için neler yaptığını anlat" diyerek

adamı gönderdi. Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Gerasa şehrinin her yanında duyurdu.

Dirilen kız, şifa bulan kadın

(Matta 9:18-26; Markos 5:21-43)

⁴⁰ İsa Celile'ye döndüğünde kalabalıklar O'nu karşıladı, çünkü herkes O'nu bekliyordu. ⁴¹ O sırada Yair adında bir havra önderi çıkageldi. İsa'nın ayaklarına kapandı ve birlikte evine gitmesi için yalvardı. ⁴² Çünkü on iki yaşlarında olan biricik kızı ölmek üzereydi.

İsa, Yair'in evine giderken kalabalıklar O'nu her yandan sıkıştırıyordu. ⁴³ Orada on iki yıldır kanaması olan bir kadın da vardı. Bütün parasını hekimlere harcamasına rağmen hiçbir hekim ona şifa verememişti. ⁴⁴ İsa'nın arkasından gelip elbisesinin eteğine dokundu. Kanaması birden duruverdi. ⁴⁵ İsa, "Bana kim dokundu?" diye sordu.

Herkes dokunduğunu inkâr etti. Petrus, "Üstat, kalabalık etrafını sarıp sıkıştırıyor" dedi.

⁴⁶ Fakat İsa, "Biri bana dokundu. İçimden bir gücün çıktığını hissettim" dedi. ⁴⁷ Olanları saklayamayacağını anlayan kadın titreyerek öne çıktı. İsa'nın ayaklarına kapandı. Herkesin önünde neden İsa'ya dokunduğunu ve dokunur dokunmaz nasıl şifa bulduğunu anlattı. ⁴⁸ İsa kadına, "Kızım, imanın seni kurtardı. Selâmetle git" dedi.

⁴⁹ İsa daha konuşurken havra önderinin evinden biri geldi, öndere, "Kızın öldü!" dedi. "Artık hocayı rahatsız etme."

⁵⁰ Bunu duyan İsa, Yair'e, "Korkma! Sadece iman et, kızın kurtulacak" dedi.

⁵¹ İsa, Yair'in evine geldi. Sadece Petrus, Yuhanna, Yakub ve kızın annesiyle babasını içeri aldı. ⁵² Herkes

[‡]8:31 **dipsiz derinlikler:** Şeytanî ruhların gideceği dipsiz çukur, cinlerin cezalandırılacağı yer.

ağlayıp dövünüyordu. İsa onlara, “Ağlamayın. Kız ölmedi. Sadece uyuyor” dedi.

⁵³Oradakiler İsa’ya alaylı şekilde güldü. Kızın öldüğünü biliyorlardı.

⁵⁴Fakat İsa kızın elini tutup, “Çocuğum, ayağa kalk!” diye seslendi. ⁵⁵Kız yeniden canlandı, hemen ayağa kalktı. İsa, “Ona yiyecek bir şeyler verin” diye emretti. ⁵⁶Kızın anne babası hayretler içinde kalmıştı. İsa olanları kimseye söylememelerini tembihledi.

İsa on iki havarisini hizmete yolluyor

(*Matta 10:5-15; Markos 6:7-13*)

9 İsa on iki havarisini çağırdı, onlara hastaları iyileştirme, insanlardan cinleri çıkarma gücü ve yetkisini verdi. ²Sonra onları Allah’ın Hükümranlığını duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi. ³İsa onlara, “Yolculukta yanınıza değnek, erzak torbası, yiyecek ya da para almayın. Yedek gömlek bile götürmeyin. ⁴Bir yere gittiğinizde, oradan ayrılana kadar aynı evde kalın. ⁵Eğer gittiğiniz yerde halk sizi iyi karşılamazsa, oradan ayrılırken onlara ikaz olsun diye ayağınızdaki tozu silkin!” dedi. ⁶Havariler yola çıktılar. Köy köy dolaşp her yerde kurtuluş müjdesini vazettiler, hastalara şifa verdiler.

⁷Celile bölgesini yöneten Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazı insanlar Yahya’nın ölümünden dirildiğini söylüyordu. ⁸Bazıları da İlyas’ın görüldüğünü, başkaları da eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu. ⁹Hirodes ise, “Yahya’nın başını ben kestirdim; peki, hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?” diyor ve İsa’yı görmenin yollarını arıyordu.

İsa beş bin kişiyi doyuruyor

(*Matta 14:13-21; Markos 6:30-44; Yuhanna 6:1-44*)

¹⁰Havariler dönünce İsa’ya seyahatlerinde bütün yaptıklarını anlattılar. Sonra İsa onları Beytsayda denilen bir şehre götürdü. Burada onlarla yalnız kalmak istiyordu. ¹¹Fakat halk bunu öğrenip O’nun peşine düştü. İsa halkı hoş karşıladı ve Allah’ın Hükümranlığı’ndan söz edip şifaya muhtaç olanları iyileştirdi.

¹²Akşama doğru on iki havari İsa’ya gelip şöyle dediler: “İnsanlara söyle de dağılsınlar. Burası تنها bir yer. Gidip çevre köylerde ve çiftliklerde kendilerine yiyecek ve yatacak yer bulsunlar.”

¹³Fakat İsa şakirtlerine, “Onlara siz yiyecek verin” dedi.

Şakirtler, “Bizde sadece beş ekmek ve iki balık var. Yoksa bizim gidip bu kadar insana yiyecek almamızı mı istiyorsun?” dediler. ¹⁴Orada yaklaşık beş bin erkek vardı.

İsa şakirtlerine, “Kalabalığı ellişer kişilik kümeler halinde oturtun” dedi.

¹⁵Şakirtler de denileni yaptılar ve herkesi yere oturttular. ¹⁶İsa beş ekmeği ve iki balığı alıp gökyüzüne baktı, Allah’a şükretti. Sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için şakirtlerine verdi. ¹⁷Herkes doyana kadar yedi, bir sürü de yiyecek arttı. Artakalan yiyecekler on iki sepet doldurdu.

Petrus, İsa’nın Mesih olduğunu fark ediyor

(*Matta 16:13-28; Markos 8:27-9:1*)

¹⁸Bir gün İsa tek başına dua ederken şakirtleri O’na yaklaştı. İsa onlara, “Halk benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu.

9:5 Ayağınızdaki tozu silkin: Havariler, kurtuluş müjdesine ilgisiz davrananlarla vakit kaybetmemeliydiler. Ayaklarına bulaşan tozu silmeleri, artık o yerin halkının akıbetinden sorumlu olmadıklarını ifade ediyordu.

¹⁹ Şöyle cevap verdiler: “Vaftizci Yahya diyorlar. Bazılarıysa İlyas diyor. Kimi de senin dirilmiş olan eski bir peygamber olduğunu söylüyor.”

²⁰ Bunun üzerine İsa onlara, “Peki sizce ben kimim?” diye sordu.

Petrus ona, “Sen Allah’ın Mesih’isin” dedi.

²¹ İsa bunu kimseye söylememeleri için onları tembihledi.

İsa ölüp dirileceğini bildiriyor

²² Sonra İsa şöyle dedi: “İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi gerekiyor. İleri gelenler, başrahipler ve din âlimleri O’nu reddedecekler. Öldürülecek, fakat üç gün sonra dirilecek.”

²³ İsa sonra herkese dedi ki, “Peşimden gelmek isteyen kendinden vazgeçsin. Günbegün çarmihini⁸ omuzlayıp beni takip etsin. ²⁴ Canını kurtarmak isteyen onu kaybedecek, fakat canını benim uğruma feda eden onu kurtaracaktır. ²⁵ İnsan bütün dünyaya sahip olsa, fakat canını kaybetse, helâk olsa, ne kazanır?

²⁶ Benden ve vazettiklerimden utanmayın. Utanırsanız, İnsanoğlu olarak kendi ihtişamımla ve Allah’ın mukaddes meleklerinin ihtişamıyla geldiğimde ben de sizlerden utanacağım. ²⁷ Hakikat şu ki, buradakilerden bazıları, ölmeden önce Allah’ın Hükümranlığı’nı görecekler.”

İsa’nın görünümü değişiyor

(*Matta 17:1-8; Markos 9:2-8*)

²⁸ İsa bunları söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra Petrus, Yuhanna ve Yakub’u yanına aldı, dua etmek için dağa çıktı. ²⁹ İsa dua ederken

yüzünün görünümü değişti. Elbisesi göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü.

³⁰ Birden yanında iki adam belirdi, İsa’yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ve İlyas’tı. ³¹ Görünüşleri muhteşemdi. İsa’nın yanında

Kudüs’te ölüp dirileceğini ve semaya yüксеleceğini konuşuyorlardı. ³² Petrus ve diğerleri uykuya dalmıştı. Fakat uyandıklarında İsa’nın ihtişamını ve yanında duran iki adamı gördüler.

³³ Musa ve İlyas İsa’nın yanından ayrılmak üzereydi. Petrus İsa’ya, “Üstat, iyi ki buradayız. Üç çardak kuralım; biri sana, biri Musa’ya biri de İlyas’a” dedi. Aslında ne dediğinin farkında değildi.

³⁴ Petrus bu sözleri söylerken bir bulut geldi, onları gölgeledi. Petrus, Yuhanna ve Yakub, bulut etraflarını sarınca korkuya kapıldılar. ³⁵ Allah buluttan seslendi, “Bu benim semavî Oğlum’dur, seçilmiş Olan’dır. O’na itaat edin!” dedi.

³⁶ Ses kesildiğinde orada sadece İsa bulunuyordu. Petrus, Yuhanna ve Yakub bu olay hakkında hiçbir şey demediler. Uzun bir süre de kimseye gördüklerini anlatmadılar.

İsa bir çocuğu cinden kurtarıyor

(*Matta 17:14-23; Markos 9:14-32*)

³⁷ Ertesi gün İsa, Petrus, Yuhanna ve Yakub dağdan indiler. İsa’yı büyük bir kalabalık karşıladı. ³⁸ Kalabalığın içinden bir adam O’na şöyle seslendi: “Hocam yalvarırım oğluma bir bak, o benim tek evlâdım. ³⁹ Zaman zaman cine tutuluyor, aniden bağırmağa başlıyor, çırpınıyor, ağzından köpükler çıkıyor. Cin onu yara bere içinde bırakıyor; ondan güç bela ayrılıyor. ⁴⁰ Şakirtlerine oğlum-

§9:23 Çarmih: Eskiden Romalıların en kötü suçlulara uyguladığı idam usulüydü. Suçluların kol ve ayak bilekleri haç şeklinde ağaca mihlanırdı. Bu cezaya mahkûm edilenler öylece ölmeye bırakılırdı. Bunun gibi, İsa Mesih’e inanan kişi de eski hayatını “ölüme mahkûm” saymalı, ne pahasına olursa olsun Mesih’e güvenerek yeni bir hayat sürmeli. “Çarmihini omuzlama”nın anlamı budur.

dan cini çıkarmaları için yalvardım, fakat yapamadılar” dedi.

⁴¹ Bunun üzerine İsa şöyle dedi: “Sizi imansız ve sapmış nesil! Sizinle daha ne kadar kalmam lazım, size daha ne kadar katlanmam lazım? Oğlunu buraya getir!” ⁴² Çocuk gelirken cin onu yere fırlattı, şiddetle sarstı. Fakat İsa cini azarlayıp çocuğu şifaya kavuşturdu, sonra babasına geri verdi. ⁴³ Herkes Allah’ın muhteşem kudretine şaşır kaldı.

İsa ölüp dirileceğini tekrar bildiriyor

(Matta 17:22-23; Markos 9:30-32)

Herkes İsa’nın yaptıklarına şaşakaldı. Bu arada İsa şakirtlerine, ⁴⁴ “Size şimdi söyleyeceklerimi iyi dinleyin” dedi. “İnsanoğlu ihanete uğrayacak.” ⁴⁵ Fakat şakirtler ne demek istediğini anlamadılar. Çünkü bu sözlerin anlamı onlara kapalıydı, ne olduğunu kavrayamamışlardı. İsa’ya bu söz hakkında soru sormaya da korkuyorlardı.

En büyük kim?

(Matta 18:1-5; Markos 9:33-40)

⁴⁶ İsa’nın havarileri aralarından hangisinin en büyük olduğunu tartışmaya başladı. ⁴⁷ Onların akıllarından ne geçtiğini bilen İsa küçük bir çocuğu alıp yanına çekti. ⁴⁸ Havarilerine, “Kim bu çocuğu benim adıma kabul ederse beni de kabul etmiş olur. Ve beni kabul eden kişi beni gönderen Allah’ı kabul etmiş olur. Aranızda en önemsiz görünen, en büyüktür” dedi.

⁴⁹ Yuhanna buna karşılık, “Üstat senin adıyla cin çıkaran birini gördük. Onu engellemeye çalıştık, çünkü bizden biri değildir” dedi.

⁵⁰ İsa, “Ona engel olmayın, çünkü size karşı olmayan, sizden yanadır” dedi.

Samiriyeliler İsa’yı istemiyor

⁵¹ İsa’nın semaya alınacağı zaman yaklaşımtı; İsa Kudüs’e gitmeye kararlıydı. ⁵² Önünden haberciler yolladı. Bunlar İsa için hazırlık yapmak amacıyla Samiriyeli’nin bir köyüne gittiler. ⁵³ Fakat halk İsa’yı iyi karşılamadı, çünkü Kudüs’e gitmekte olduğunu biliyorlardı. ^{**} ⁵⁴ Şakirtlerden Yakub ve Yuhanna bunu görünce İsa’ya, “Efendimiz, bir emirle gökten ateş yağdırıp bu insanları yok etmemizi ister misin?” diye sordular. ⁵⁵ Fakat İsa dönüp onları azarladı. ⁵⁶ Sonra başka bir köye gittiler.

İsa’nın ardından gitmek

(Matta 8:19-22)

⁵⁷ Yolda giderlerken bir adam İsa’ya, “Nereye gidersen seni takip edeceğim” dedi.

⁵⁸ İsa, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var. Fakat İnsanoğlu’nun başını yaslayacak yeri yok” dedi.

⁵⁹ İsa bir başkasına, “Beni takip et!” dedi.

Fakat adam, “İzin ver, babam ölene kadar bekleyeyim” dedi.

⁶⁰ İsa da adama, “Bırak ölüleri, ölülerini kendileri gömsünler. Sen git Allah’ın Hükümranlığı’nı duyur” dedi.

⁶¹ Başka bir adam da İsa’ya, “Ben seni takip edeceğim, Efendim” dedi. “Fakat önce izin ver de aileme veda edeyim.”

⁶² İsa ise adama, “Tarlayı sürmeye başlayan ileri bakmalı; geriye bakan, Allah’ın Hükümranlığı’na lâıyk değildir” dedi.

****9:53** Samiriyeliler ve Yahudiler uzun zamandır birbirlerinden nefret ediyorlardı. İsa, Kudüs’teki Yahudi mabedine gidiyordu, bu sebeple Samiriyeliler O’nun kendi bölgelerinden geçmesini hoş karşılamadı.

İsa yetmiş şakirt daha vazifelendiriyor

10 Bundan sonra Rab yetmiş şakirt daha tayin etti. Onları gideceği her şehre, her yere önden ikişer ikişer gönderdi. ²Onlara şöyle dedi: “Toplanacak büyük bir insan hasadı var. Fakat hasadı kaldıracak işçiler az. Hasat Rab’be aittir. O’na yalvarın ki, hasadı kaldıracak işçiler göndersin.

³“Haydi gidin! Sizi kurtların arasına kuzular gibi gönderiyorum. ⁴Yanınıza hiç para, erzak torbası ve çarık almayın. Yolda durup kimseyle selamlaşmayın. ⁵Bir eve girmeden önce, ‘Bu eve selâmet olsun!’ deyin. ⁶Eğer o ev selâmet dileğinize lâıyıkça, selâmet dileğiniz o evde kalsın; değilse, size dönsün. ⁷Selâmet olan evde kalın, size ne ikram ederlerse yiyip için, çünkü işçi emeğinin karşılığını hak eder. Evden eve taşınmayın.

⁸“Bir şehre girdiğinizde insanlar sizi iyi karşılarsa, size ne ikram ederlerse yiyin. ⁹Oradaki hastalara şifa verin; onlara, ‘Allah’ın Hükümranlığı size yaklaştı’ deyin. ¹⁰“Gittiğiniz şehirde sizi iyi karşılamazlarsa, şehrin sokaklarına çıkıp şöyle deyin: ¹¹‘Şehrinizin ayağımıza yapışan tozunu bile size ikaz olsun diye silkiyoruz! Fakat şunu bilin ki, Allah’ın Hükümranlığı size yaklaştı.’ ¹²Size söylüyorum, hesap günü o şehirde yaşayanların hali Sodom halkınınkinden beter olacaktır.”

¹³“Vay haline ey Korazin halkı! Vay haline ey Beytsayda halkı! Eğer aranızda yapılan mucizeler Sur ve Sayda’da yapılsaydı, oraların halkı çoktan tövbe etmiş olurdu. Çul kuşanıp kül içinde otururdu.†† ¹⁴Fakat hesap günü, Sur ve Sayda’nın hali sizinkinden daha

dayanılır olacaktır. ¹⁵Sen Kefarnahum, semaya çıkarılacağımı mı sanıyorsun? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin!

¹⁶“Sizi dinleyen, beni dinlemiş olur. Sizi reddeden, beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni gönderen Allah’ı reddetmiş olur.”

¹⁷Yetmiş şakirt yolculuklarından sevinç içinde döndü. İsa’ya, “Efendimiz” dediler, “Senin adını andığımızda cinler bile bize itaat etti!”

¹⁸İsa onlara şöyle dedi: “Şeytan’ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. ¹⁹Bakın, Şeytan’ın emrindeki cinler, yılanlara ve akreplere benzer. Ben size bunları ayak altına alma yetkisini verdim. Düşmanınız Şeytan’a galip geleceksiniz. Size hiçbir şey zarar veremeyecek. ²⁰Fakat cinlerin size boyun eğmesine değil, isimlerinizin semada yazılmasına sevinin.”

İsa, semavî Baba’ya dua ediyor

²¹O anda İsa Mukaddes Ruh’la coşarak şöyle dedi: “Semavî Baba, yerin ve göğün Efendisi! Sana şükrederim. Çünkü bu hakikatleri hikmetli ve akıllı kişilerden gizledin, çocuk kadar saf insanlara açtın. Evet, semavî Baba, bu senin iradene uygundur. ²²Semavî Babam her şeyi bana emanet etti. Semavî Oğul’un kim olduğunu semavî Baba dışında hiç kimse bilmez. Semavî Baba’nın kim olduğunu da kimse bilmez. Semavî Baba’yı sadece semavî Oğul ve Oğul’nun O’nu tanıtmak istediği kişiler tanır” dedi.

²³İsa şakirtlerine döndü, özel olarak onlara şöyle dedi: “Sizin gördüklerinizi görenlere ne mutlu! ²⁴Size şunu söyleyeyim, birçok peygamber ve hükümdar sizin şimdi gördüklerinizi

††**10:13 Çul kuşanıp kül içinde oturmak:** Çul, kıldan yapılmış kaba dokumadır. Eski çağlarda Yahudiler tövbe ya da yas işareti olarak çul giyer ve üzerlerine kül serperlerdi.

görmek istediler, fakat göremediler. Duymak istediler, fakat duyamadılar.”

Yardımseverlik misali

²⁵ Bir şeriat âlimi ayağa kalkıp İsa'yı imtihan etmek amacıyla şöyle dedi, “Hoca, ebedî hayata kavuşmak için ne yapmalıyım?”

²⁶ İsa, “Tevrat'ta ne yazılı? Orada okuduğundan ne anlıyorsun?” diye sordu.

²⁷ Adam şöyle cevap verdi: “Rab Allahın'ı bütün kalbinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla sev, komşunu da kendini sevdiğin gibi sev” dedi.

²⁸ İsa, “Doğru cevabı verdin. Böyle yaparsan ebedî hayata kavuşursun” dedi.

²⁹ Fakat adam kendini haklı çıkarmak isteyerek, “Peki komşum kim?” diye sordu.

³⁰ İsa şöyle cevap verdi: “Adamın biri Kudüs'ten Eriha'ya giderken haydutların eline düşmüş. Haydutlar adamı soymuşlar, dövmüşler ve yarı ölü vaziyette bırakarak çekip gitmişler. ³¹ Tesadüfen oradan geçmekte olan bir rahip onu görmüş, fakat durup yardım etmeden yolun öbür tarafına geçip gitmiş. ³² Sonra bir Levilî[‡] oraya gelmiş. Yaralı adamı görmüş, fakat o da yardım etmeden geçip gitmiş. ³³ Yolu oradan geçen bir Samiriyeli yaralı adamı görmüş. Yüreği sızlamış. ³⁴ Adamın yanına gidip yaralarına zeytinyağı ve şarap dökmüş, yaralarını sarmış. Sonra da adamı eşeğine bindirip hana götürmüş, orada onunla ilgilenmiş. ³⁵ Ertesi gün hancıya iki dinar vermiş ve, ‘Ona iyi bak, eğer verdiğim paradan daha fazlasını harcarsan dönüşte sana öderim’ demiş.”

³⁶ İsa şeriat âlimine, “Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen

adama hakiki komşu gibi davrandı?” diye sordu.

³⁷ Şeriat âlimi, “Ona acıyıp yardım eden” diye cevap verdi.

İsa, “O zaman sen de git aynısını yap” dedi.

İsa Meryem ve Marta'nın evinde

³⁸ İsa ve şakirtleri yola devam edip bir köye girdiler. Orada Marta adında bir kadın onları evinde misafir etti.

³⁹ Marta'nın Meryem adında bir kız kardeşi vardı. Meryem, Efendimiz İsa'nın ayaklarının dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu.

⁴⁰ Fakat Marta'nın yapacak bir sürü işi vardı. Dikkatini İsa'nın dediklerine veremiyordu. İsa'nın yanına geldi ve O'na, “Efendimiz, kardeşim bütün işi bana bıraktı. Aldırmıyor musun? Söyle bana yardım etsin!” dedi.

⁴¹ Buna cevap olarak İsa, “Marta, Marta, sen her şeyi çok dert ediyorsun. ⁴² Aslında sadece bir şey gereklidir, Meryem onu seçti; seçtiği de ondan alınmayacaktır” dedi.

Nasıl dua etmeli

(*Matta 6:9-13; 7:7-11*)

11 İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirdiğinde şakirtlerinden biri İsa'ya, “Efendimiz, Yahya'nın şakirtlerine öğrettiği gibi sen de bize nasıl dua edileceğini öğret” dedi.

² İsa onlara şunları söyledi: “Dua ederken şöyle deyin:

“Semavî Baba, adın takdis edilsin.

Hükümlüğün gelsin.

³ Her gün bize rızığımızı ver.

⁴ Günahlarımızı affet.

Çünkü biz de bize kötülük yapanları affediyoruz.

Ayartılmamıza izin verme.”

[‡]10:32 *Levili*: İsrail'in Levi aşiretinden rahip yardımcısı.

⁵Sonra onlara şöyle dedi: “Farz edin gecenin yarısı bir arkadaşınızın evine gittiniz, ona, ‘Arkadaş, ödünç olarak bana üç somun ekmek ver; ⁶bir arkadaşım yoldan geldi, ona ikram edecek bir şeyim yok’ dediniz. ⁷Arkadaşınız da içeriden, ‘Git başımdan! Beni rahatsız etme! Kapı kilitli. Çocuklarım ve ben şu anda yatıyoruz. Şimdi kalkıp da sana bir şey veremem’ der mi? ⁸Size şunu söyleyeyim, adam arkadaşlık hatırına kalkıp size ekmek vermeyebilir, fakat istemekte ısrar ederseniz kesinlikle kalkıp ihtiyacınız olanı verir. ⁹Bu sebeple ısrarla dileyin diyorum, Allah verecektir. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, açılacaktır. ¹⁰Dileyen alır. Arayan bulur. Kapıyı çalana kapı açılır. ¹¹Hangi baba ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse yılan verir? ¹²Ya da yumurta isterse akrep verir? ¹³Siz kötü yürekli olsanız bile çocuklarınıza güzel hediyeler vermeyi biliyorsunuz. Öyleyse semavî Baba kendisinden dileyenlere mutlaka Mukaddes Ruh’u da verecektir.”

İsa’nın kudreti Allah’tandır

(*Matta 12:22-30; Markos 3:20-27*)

¹⁴Bir gün İsa bir adamdan cin kovuyordu. Adam cin yüzünden konuşamıyordu. Cin çıkınca adam konuşmaya başladı. Olanları gören kalabalık hayretler içinde kaldı. ¹⁵Fakat bazıları, “Cinleri, cinlerin reisi Baalzevul’un^{¶¶} gücüyle kovuyor” dediler.

¹⁶Başkaları ise İsa’yı imtihan etmek niyetiyle gökten bir alâmet göstermesini istediler. ¹⁷Fakat İsa onların akıllarından ne geçtiğini sezdi,

şöyle dedi: “İçinde nifak olan her ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen ev halkı dağılır. ¹⁸Eğer Şeytan kendi içinde bölünmüşse, hükümrانlığını nasıl devam ettirebilir? Şeytan’ın gücünü kullanarak cinleri çıkarttığımı söylüyorsunuz. ¹⁹Peki, eğer ben cinleri Baalzevul’un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda haksız olduğunuzu kendi adamlarınız açıkça gösteriyor. ²⁰Ben cinleri Allah’ın kudretiyle kovuyorum. Bu da Allah’ın Hükümrانlığı’nın size ulaştığını gösterir.

²¹“Tepeden tırnağa silahlı güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece malları emniyet altındadır. ²²Fakat diyelim ki, ondan daha kuvvetli bir adam saldırıp onu alt etti. O zaman güvendiği bütün zırh ve silahları alıp götürür ve yağmaladığı malları dostlarıyla paylaşır.

²³“Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan darmadağın ediyor demektir.”

Ruhsal boşluğun tehlikesi

²⁴“Cin insanın içinden çıktığı zaman kurak yerlerde dolanıp huzur arar.^{§§} Bulamayınca da, ‘Eski evime geri döneyim’ der. ²⁵Geri döndüğünde evi süpürülmüş ve düzeltilmiş bulur. ²⁶Bunun üzerine gider, kendisinden daha kötü olan yedi cinle birlikte geri döner. Hepsisi o kişide yaşamaya başlar. Böylece o kişinin son hali ilkinden beter olur.”

²⁷İsa bunları söylerken kalabalıktan bir kadın O’na, “Ne mutlu seni doğurup emziren kadına!” diye seslendi.

²⁸İsa da, “Asıl ne mutlu Allah’ın kelâmını duyup ona itaat edenlere!” dedi.

^{¶¶}11:15 *Baalzevul*: “sineklerin efendisi” anlamında olup Şeytan’a verilen alaycı isim.

^{§§}11:24 *Kurak yer*: İsa’nın zamanında Yahudi inancına göre şeytanî ruhlar kurak yerlere, çöllere giderlermiş.

Alâmet peşindeki nesil

(Matta 12:38-42)

²⁹ Kalabalık gittikçe çoğalıyordu. İsa onlara şöyle seslendi: “Şimdiki nesil kötü bir nesil. Allah’tan bir alâmet bekliyorlar. Fakat onlara Yunus’un alâmetinden başkası gösterilmeyecektir.* ³⁰ Yunus nasıl Ninova halkı için şaşılacak bir alâmet olduysa, İnsanoğlu da bu nesil için alâmet olacaktır.

³¹ “Hesap günü, Güney Kraliçesi† bu nesille birlikte kalkacak ve bu nesli mahkûm edecek. Çünkü kraliçe, Süleyman’ın hikmetli sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Şimdi burada Süleyman’dan daha üstün biri var. ³² Hesap günü, Ninova halkı bu nesille birlikte kalkacak ve bu nesli mahkûm edecek. Çünkü Ninovalılar Yunus’un vaazını duyunca tövbe ettiler. Şimdi burada Yunus’tan daha üstün biri var.”

Dünyaya ışık olun

(Matta 5:15; 6:22-23)

³³ “Kimse kandil yakıp onu mahzene ya da kabın altına koymaz. Eve girenler aydınlansın diye kandillğe koyar. ³⁴ Göz bedenin nurudur. Gözünüz toksa, bütün bedeniniz de nurlu olur. Fakat aç gözlü olursanız, bütün bedeniniz karanlık olur. ³⁵ Öyleyse dikkat edin! İnsanlara kem gözle bakarak içinizdeki nuru karanlığa dönüştürmeyin. ³⁶ Eğer bütün bedeniniz nurluysa, hiçbir yanı karanlık değilse, kandilin sizi ışığıyla aydınlattığı zamanki gibi hep aydınlıkta olursunuz.”

İsa dinî önderleri tenkit ediyor

(Matta 23:1-36; Markos 12:38-40)

³⁷ İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi O’nu evine yemeğe davet etti. İsa yemeğe gitti ve sofraya oturdu. ³⁸ Ferisi, İsa’nın yemek yemeden önce ellerini dinî âdetlere göre yıkamadığını görünce şaşırıldı. ³⁹ Bunun üzerine İsa ona şöyle dedi: “Siz Ferisilerin yaptığı yıkama sadece bir fincanın veya tabağın dışını temizlemeye benziyor. İçiniz açgözlülük ve kötülükle dolu. ⁴⁰ Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi? ⁴¹ Kaplarınızın içindekini fakirlere sadaka olarak verin, o zaman tertemiz olursunuz.

⁴² “Vay halinize Ferisiler! Allah adına nane, sedef otu ve her türlü ürün dâhil, her şeyden ondalık verirsiniz, fakat adil olmayı ve Allah’ı sevmeyi ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden öncelikle bunları yapmanız gerekir.

⁴³ “Vay halinize Ferisiler! Havralarda başköşelere oturmaya ve meydanlarda insanların sizi hürmetle selamlamasına bayılırsınız. ⁴⁴ Vay halinize! İnsanların farkında olmadan üzerinde gezindikleri belirsiz mezarlara benziyorsunuz.”

⁴⁵ Şeriat âlimlerinden biri İsa’ya, “Hoca, bunları söylemekle bize de hakaret ediyorsun” dedi.

⁴⁶ İsa ona şöyle dedi: “Sizin de vay halinize ey şeriat âlimleri! İnsanlara zorla kabul ettirdiğiniz kaideler ağır bir yük gibidir. Fakat kendiniz bu yükleri taşımak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız. ⁴⁷ Vay halinize! Peygamberler için türbeler yaparsınız. Fakat bunlar sizin atalarınızın öldürdüğü peygamberlerdir! ⁴⁸ Atalarınız peygamberleri

* **11:29 Yunus:** İsa Mesih’ten önce 8. yüzyılda yaşamış bir peygamberdir. Büyük bir balığın karnında üç gün geçirdikten sonra tıpkı İsa’nın mezardan üçüncü gün dirilmesi gibi, sağ salim çıkmıştır.

† **11:31 Güney Kraliçesi:** Saba Melikesi de denir. Allah’ın hikmetli sözlerini Süleyman’dan duymak için 1600 kilometre yol katetti. Bkz.1.Krallar 10:1-13.

öldürdü, siz onların türbelerini yapıyorsunuz. Böylelikle atalarınızın yaptıklarına şahitlik ediyor, bunları onaylıyorsunuz! ⁴⁹Bunun için Allah, hikmetiyle, ‘Onlara peygamberler ve resuller göndereceğim; bunların bazılarını öldürecek, bazılarını da zulmedecekler’ dedi.

⁵⁰⁻⁵¹“Habil’in kanından başlayarak sunakla mabet arasında öldürülen Zekeriya’nın[‡] kanı için hesap vereceksiniz. Böylece dünyanın yaratılışından beri öldürülen bütün peygamberlerin kanının hesabı bu nesilden sorulacaktır. Evet, size söylüyorum, bütün bunlardan bu nesil sorumlu tutulacak.

⁵²“Vay halinize, şeriat âlimleri! İrfan kapısını açan anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz.”

⁵³İsa oradan ayrıldı. O günden sonra din âlimleri ve Ferisiler O’na dış bilemeye ve birçok konuda onu sıkıştırmaya başladılar. ⁵⁴O’nu kendi sözleriyle tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

Ferisiler gibi olmayın

(Matta 10:26-31)

12 Bu sırada binlerce insan İsa’nın olduğu yere akın etti; öyle büyük bir izdiham oldu ki, neredeyse birbirlerini ezeceklerdi. İsa halka hitap etmeden önce şakirtlerine şöyle dedi: “Ferisilerin mayasından, yani ikiyüzlülüğünden sakının. ²Örtülü olan her şey açığa çıkarılacak, gizli olan her şey bilinecektir. ³Karanlıkta söylediğiniz her şey gün ışığında duyurulacak. Kapalı kapılar ardında fısıldadıklarınız damlardan haykırılacaktır.”

⁴“Dostlarım, size şunu söyleyeyim, insanlardan korkmayın. Bedeni öldürebilirler, fakat ondan fazlasını yapamazlar. ⁵Esas kimden korkmanız gerektiğini size söyleyeyim. Sizi öldürüp cehenneme atma gücü olan Allah’tan korkmalısınız. Evet, size diyorum, esas korkmanız gereken Allah’tır. ⁶Beş serçe ancak iki metelik eder. Fakat Allah hiçbirini unutmaz. ⁷Allah başınızdaki saç tellerinin sayısını bile bilir. Korkmayın. Siz serçelerden daha değerlisiniz.”

⁸“Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul edeni ben de Allah’ın melekleri huzurunda açıkça kabul edeceğim. ⁹Fakat beni başkalarının önünde reddedeni ben de Allah’ın melekleri huzurunda reddedeceğim. ¹⁰İnsanoğlu aleyhinde konuşan affedilecek; fakat Mukaddes Ruh’a küfreden affedilmeyecektir.

¹¹“Sizi havra cemaatlerinin, ileri gelenlerin ve hükümdarların huzuruna çıkardıkları zaman, ‘Kendimizi nasıl savunacağız veya ne söyleyeceğiz’ diye endişelenmeyin. ¹²Mukaddes Ruh size o zaman ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.”

İsa açgözlülüğe karşı uyarıyor

¹³Kalabalığın içinden biri İsa’ya, “Hocam, kardeşime söyle de babamdan kalan mirası benimle paylaşsın” dedi.

¹⁴İsa ona şöyle dedi: “Aranızda hakemlik edeceğimi nereden çıkardınız?” ¹⁵Sonra İsa kalabalığa dönerek, “Dikkat edin, kendinizi her türlü açgözlülüğün koruyun, çünkü insanın hayatı sahip olduğu mallara bağlı değildir” dedi.

¹⁶Sonra onlara şu misali verdi: “Bir zamanlar zengin bir adam varmış.

[‡]11:50-51 *Habil, Zekeriya*: Tevrat’ta adı geçen ve öldürülen ilk ve son peygamberler.

Toprağı bol ürün verirmiş. ¹⁷ Adam kendi kendine, ‘Ürünümü saklayacak yerim yok, ne yapmalıyım?’ diye sormuş.

¹⁸ “Sonra da, ‘Şöyle yapacağım’ demiş. ‘Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım. Bütün buğdayımı, ürünümü yeni ambarlarımda saklayacağım.’ ¹⁹ Kendime, ‘Ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, hayatın tadını çıkar diyeceğim.’

²⁰ “Fakat Allah ona, ‘Seni akılsız adam! Bu gece canından olacaksın. Biriktirdiklerin kime kalacak?’ demiş.

²¹ “İşte kendisi için servet biriktiren, fakat Allah katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur.”

Önce Allah’ın Hükümranlığı

(Matta 6:25-34)

²² İsa şakirtlerine, “Bu sebeple size şunu söyleyeyim” dedi, “canınızın ve bedeninizin ihtiyaçları için tasalanmayın. ‘Ne yiyeceğiz veya ne giyeceğiz?’ diye dert etmeyin. ²³ Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir. ²⁴ Kargalara bakın! Ne ekerler, ne biçerler, ne kilerleri, ne de ambarları vardır. Fakat Allah onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz. ²⁵ Hiçbiriniz endişelenerek ömrünüzü bir an bile uzatamazsınız. ²⁶ Bu kadarını yapamadıktan sonra neden diğer şeyleri dert ediyorsunuz?

²⁷ “Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın. Onlar ne çalışır, ne de giyecek için kaygılanırlar. Size şunu söyleyeyim, bütün ihtişamına rağmen Süleyman bile bu çiçeklerden biri kadar güzel giyinmemişti. ²⁸ Sizi kıt imanlılar, şu kırdaki ota bakın! Bugün var, yarın ocağa atılır. Yine de Allah otu büyük itinayla yaratmıştır. Öyleyse sizi giydireceği çok daha kesindir. ²⁹ O zaman, ‘Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?’ diye kaygılanmayın. ³⁰ Allah’ı tanımayan

bütün halklar böyle şeylerin peşindedir. Aslında semavî Babanız Allah da sizin yiyeceğe, giyeceğe ihtiyacınız olduğunu bilir. ³¹ Siz Allah’ın Hükümranlığı’na öncelik verin, o zaman size bunlar da verilecektir.

³² “Korkma, ey küçük sürü! Çünkü semavî Babanız Allah sizleri Hükümranlığı’na ortak etmeye razı olmuştur. ³³ Mallarınızı satın, parasını ihtiyacı olanlara verin. Bu sayede eskimeyen bir keseye, semada tükenmeyen bir servete sahip olursunuz. Orada hiçbir hırsız ona yaklaşamaz, güveler onu yiyemez. ³⁴ Servetiniz neredeyse, kalbiniz de oradadır.”

Her zaman hazır olun

(Matta 10:34-36; 24:42-51;

Markos 10:38; 13:34-36)

³⁵ “Her an hizmete hazır olun; kandilleriniz yanar durumda olsun! ³⁶ Düğünden eve dönecek olan efendilerini bekleyen köleler gibi olun. Efendi gelir, kapıyı çalar, köleler de hemen ona kapıyı açarlar. ³⁷ Efendileri eve döndüğünde uyanık ve hazır bulacağı kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri hazırlık yapacak, köleleri sofraya oturtup onlara hizmet edecek. ³⁸ Efendi ister gece yarısı, ister daha geç saatte gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu!

³⁹ “Şunu iyi bilin: Ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez. ⁴⁰ Bu yüzden siz de her an hazır olun, zira İnsanoğlu hiç ummadığınız bir anda gelecektir.”

⁴¹ Petrus, “Efendimiz, bu misali bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?” diye sordu.

⁴² İsa şöyle dedi: “Sadık ve akıllı bir kâhya düşünün. Efendisi onu diğer kölelerin başına getirir ve onlara zamanında yiyecek vermekle

vazifelendirir. ⁴³Efendisi eve döndüğünde iş başında bulacağı o kâhyaya ne mutlu! ⁴⁴Emin olun, efendisi onu bütün mallarının başına koyacak. ⁴⁵Fakat kâhya kendi kendine, ‘Efendimin gelişine çok var’ der ve diğer köleleri dövmeğe başlarsa, yiyip içip sarhoş olursa, ⁴⁶efendisi ummadığı bir anda gelecek; onu şiddetle cezalandıracak, kendisine sadık olmayanlarla bir tutacaktır.

⁴⁷“Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen kölenin cezası büyük olacaktır! ⁴⁸Peki efendisinin isteğini bilmeyen köleye ne olacak? Cezayı hak etse de cezası küçük olacak. Kime çok verilmişse, ondan çok beklenecek. Kime daha çok şey emanet edilmişse, ondan daha fazlası istenecektir.

⁴⁹“Ben dünyayı bir yangın yerine çevirmeye geldim. Keşke bu yangın şimdiden başlamış olsaydı! ⁵⁰Katlanmam gereken büyük bir elem var. Bunu bir elem vaftizine^f benzetiyorum. Bu vaftiz olup bitene kadar nasıl da sıkıntı çekiyorum! ⁵¹Yeryüzüne selâmet getirmeye mi geldim sanıyorsunuz? Hayır diyorum, ben husumet getirmeye geldim. ⁵²Bundan böyle beş kişilik bir aile, ikiye karşı üç, üçe karşı iki olarak bölünecek. ⁵³Baba oğluna, oğul babasına, anne kızına, kız annesine, kaynana gelinine, gelin de kaynanasına karşı olacaktır.”

Alâmetleri anlamak

(Matta 5:25-26; 16:2-3)

⁵⁴Sonra İsa halka şöyle dedi: “Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce hemen, ‘Yağmur geliyor’ dersiniz ve yağmur yağmaya başlar. ⁵⁵Lodos estiğinde, ‘Bugün çok sıcak olacak’ dersiniz ve öyle olur. ⁵⁶Sizi ikiyüzlüler!

Yerin ve göğün durumundan bir anlam çıkarmayı biliyorsunuz, nasıl oluyor da yaşadığınız zamanı anlamakta zorlanıyorsunuz?

⁵⁷“Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz? ⁵⁸Sizden davacı olanla mahkeme yolunda anlaşmaya bakın. Eğer anlaşamazsanız, sizi hâkimin huzuruna sürükler. Hâkim sizi gardiyana verir, gardiyan da sizi hapse atar. ⁵⁹Size söylüyorum, borcunuzu son kuruşuna kadar ödemedi hapisten çıkamazsınız.”

Tövbe edin

13 Vali Pilatus’un askerleri, kurban kesen bazı Celilelileri öldürmüştü. Ölen Celilelilerin kanı kestikleri kurbanların kanına karışmıştı. Bazı kişiler gelip bunu İsa’ya haber verdiler. ²İsa şöyle karşılık verdi: “Sizce bu Celileliler diğer Celilelilerden daha mı günahkârdılar? Onun için mi başlarına böyle bir felâket geldi? ³Size diyorum ki, hayır! Fakat tövbe etmezseniz, hepiniz onlar gibi helâk olacaksınız. ⁴Peki Kudüs’ün Şiloah mahallesindeki kule üzerlerine yıkılınca ölen on sekiz kişi için ne demeli? Sizce onlar Kudüs’te yaşayan diğer insanlardan daha mı günahkârdı? ⁵Size hayır diyorum! Fakat tövbe etmezseniz, hepiniz onlar gibi helâk olacaksınız.”

Meyve vermeyen ağaç

⁶Sonra İsa şu misali verdi: “Adamın birinin bağında bir incir ağacı varmış. Adam gelip ağaçta meyve aramış, fakat bulamamış. ⁷Bağcısına demiş ki, ‘Bak, üç yıldır gelip bu ağaçta meyve arıyorum, bulamıyorum. Kes bu ağacı! Niye boşu boşuna toprağı işgal etsin ki?’ ⁸Bağcı da ona cevap olarak, ‘Efendim,

^f**12:50 elem vaftizi:** Vaftiz kelimesinin genel anlamı suya batırılmaktır. Fakat burada İsa vaftiz diye çarşıdaki ölümünden söz etmektedir.

ağacı bir yıl daha bırak. Ben de bu arada çevresini kazıp gübreleyeyim. ⁹ Belki gelecek yıl meyve verir. Vermezse, onu kesersin' demiş."

İsa Şabat Günü bir kadına şifa veriyor

¹⁰ İsa Şabat Günü havralardan birinde vaaz ediyordu. ¹¹ Orada cine tutulmuş bir kadın vardı. Cin yüzünden on sekiz yıldır sakat kalmıştı. İki büklüm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu. ¹² İsa onu görünce yanına çağırdı ve ona, "Hastalığından kurtuldun" dedi. ¹³ Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Allah'a hamdetmeye başladı. ¹⁴ Havra önderi hastaya Şabat Günü şifa verdi diye İsa'ya kızdı; kalabalığa dönüp, "Çalışmak için haftada altı gün var. O günlerde şifa arayın; Şabat Günü gelmeyin" dedi.

¹⁵ İsa ona şu cevabı verdi: "Sizi ikiyezlüler! Öküzünüzü veya eşeğinizi ahırdan çözüp her gün, hatta Şabat Günü bile su içmeye götürmüyor musunuz? ¹⁶ İyileştirdiğim bu kadın İbrahim'in soyundandır. Şeytan on sekiz yıldır onu esir etmişti. Şabat Günü bu esaretten kurtulup şifa bulmasında ne sakınca var?" ¹⁷ İsa'nın bu sözleri muhaliflerinin hepsini utandırdı. Bütün cemaat O'nun yaptığı harikalara sevindi.

Hardal tohumu ve maya misalleri

(*Matta 13:31-33; Markos 4:30-32*)

¹⁸ Sonra İsa şöyle dedi: "Allah'ın Hükümranlığı neye benzer? Onu neye benzeteyim? ¹⁹ Allah'ın Hükümranlığı bir adamın bahçesine ektiği küçücük hardal tohumuna benzer. Tohum büyür, ağaç olur ve kuşlar dallarında barınırlar."

²⁰ İsa yine, "Allah'ın Hükümranlığı'nı neye benzeteyim?" dedi. ²¹ "O, bir kadının alıp üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Azıcık maya bütün hamuru kabartır" dedi.

Dar kapı

(*Matta 7:13-14, 21-23*)

²² İsa Kudüs'e giderken her köy ve şehirde durup vaaz ediyordu. ²³ Biri O'na, "Efendim, kıyamet günü kurtulanların sayısı az mı olacak?" diye sordu.

İsa oradakilere dönüp şöyle dedi: ²⁴ "Ebedî hayata giden kapı dardır; bu kapıdan girmek için elinizden geleni yapın. Size diyorum ki, birçok kişi girmek isteyecek, fakat giremeyecek. ²⁵ Bir an gelecek, evin efendisi kapıyı kapatacak. Sizler dışarıda durup kapıyı vuracaksınız, 'Efendimiz, kapıyı aç!' diyeceksiniz. Fakat O size cevap olarak, 'Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum' diyecek. ²⁶ Siz de O'na, 'Biz seninle yedik, içtik. Şehrimizin sokaklarında bize vaaz ettin' diyeceksiniz. ²⁷ O ise size, 'Uzak durun benden, ey zalimler!' cevabını verecek.

²⁸ "İbrahim, İshak, Yakub ve diğer peygamberler Allah'ın Hükümranlığı'nda olacak; fakat sizler bunun dışında kalacaksınız. Bundan dolayı ağlayıp acıyla dişlerinizi sıkacaksınız. ²⁹ İnsanlar doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelip Allah'ın Hükümranlığı'ndaki şölende yerlerini alacak. ³⁰ Şimdi en önemsiz gibi görünenler birinci, en önemli gibi görünenler ise sonuncu olacaktır."

Hirodes'ten gelen tehdit

(*Matta 23:37-39*)

³¹ Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, "Buradan ayrıl, başka yere git. Hirodes seni öldürmek istiyor" dediler.

³² İsa onlara, "Hirodes tilki kadar kurnaz biri. Gidip ona söyleyin, 'Bugün ve yarın cinleri kovacağım, hastalara şifa vereceğim. Üçüncü gün amacıma ulaşacağım.' ³³ Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim, çünkü

bir peygamberin Kudüs dışında ölmesi düşünülemez.

İsa Kudüs halkını uyarıyor

³⁴“Ey Kudüs! Peygamberleri öldüren, Allah’ın resullerini taşıyan Kudüs! Tavuk nasıl civcivlerini kanatlarının altına toplarsa, ben de kaç defa sizleri öyle toplamak istedim; fakat siz istemediniz. ³⁵İşte bu yüzden Allah mabedinizi terk edecek. Size şunu söyleyeyim, ‘Rab’bin adına gelen mübarek olsun!’ diyene kadar beni bir daha görmeyeceksiniz.”[§]

Şabat Günü şifa dağıtmak

14 Bir Şabat Günü İsa ileri gelen Ferisilerden birinin evine yemeğe gitti. Orada herkes O’nu dikkatle gözliyordu. ²İsa’nın önüne vücudu su toplamış bir adam geldi. ³İsa Ferisilere ve şeriat âlimlerine şöyle dedi: “Şabat Günü hastalara şifa vermek caiz mi, değil mi?” ⁴Onlar ses çıkarmadılar. İsa adama dokunup şifa verdi, sonra evine gönderdi. ⁵Ferisilere ve şeriat âlimlerine, “Eğer oğlunuz ya da öküzünüz Şabat Günü kuyuya düşse hemen onu çıkarmaz mısınız?” dedi. ⁶Onlar buna da cevap vermediler.

Alçakgönüllülüğün önemi

⁷İsa yemeğe davet edilenlerin oturmak için en iyi yerleri seçtiğini fark etti. Bunun üzerine onlara şu misali anlattı: ⁸“Biri seni düğüne çağırdığında, başköşeye oturma. Ev sahibi belki senden daha önemli birini çağırmış olabilir. ⁹Başköşede oturuyorsan ikincisi de çağırın yanına gelip sana, ‘Yerini bu adama ver!’ diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçmek zorunda kalırsın. ¹⁰O yüzden bir düğüne çağırıldığında, git arka yere otur. Seni

davet eden gelip sana, ‘Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?’ desin. O zaman diğer misafirlerin gözünde itibar kazanırsın. ¹¹Büyüklik taslayan herkes küçük düşürülür. Alçakgönüllü olan ise el üstünde tutulur.”

Ziyafet misali

(Matta 22:1-10)

¹²Sonra İsa O’nu davet eden Ferisiye, “Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiği zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını davet etme. Çünkü onlar da seni yemeğe davet ederek karşılık verirler. ¹³Fakat bir ziyafet verdiğinde fakirleri, sakatları ve körleri çağır. ¹⁴Onlar sana karşılık verecek durumda olmadığından mutlu olacaksın. Hesap günü sâlih kişilerle birlikte dirildiğin zaman Allah seni mükâfatlandıracaktır.”

¹⁵Sofrada oturan adamlardan biri bunu duyunca İsa’ya, “Allah’ın Hükümrânlığı’nda ziyafete katılanlara ne mutlu!” dedi.

¹⁶İsa ona şöyle dedi: “Adamın biri büyük bir ziyafet vermiş, birçok insanı davet etmiş. ¹⁷Yemek saatinde, ‘Gelin, yemek hazır’ diye haber vermesi için kölesini davetlilere yollamış. ¹⁸Fakat hepsi anlaşmışçasına birer bahane uydurmuş. Bir tanesi, ‘Yeni bir tarla satın aldım, gidip görmem gerek. Lütfen beni mazur gör’ demiş. ¹⁹Bir başkası, ‘Yeni beş çift öküz aldım, gidip onları denemem lâzım. Kusura bakma, gelemem’ demiş. ²⁰Bir diğeri de, ‘Yeni evlendim. O yüzden gelemem’ demiş.

²¹“Köle geri dönüp durumu efendisine anlatmış. Ev sahibi çok kızmış ve kölesine, ‘Hadi git şehrin sokaklarını, caddelerini dolaş. Fakirleri, kötürümleri, körleri ve sakatları topla getir!’ demiş.

§13:35 Mezmur 118:26; Yeremya 12:7; 22:5; 26:6

²²“Bir süre sonra köle, ‘Efendim, dediklerinizi yerine getirdim, fakat daha yer var’ demiş. ²³Bunun üzerine ev sahibi köleye, ‘Git, şehrin dışındaki yolları, çit boylarını dolaş, bulduğun insanları gelmeye ikna et ki evim dolusun’ demiş. ²⁴Size şunu söyleyeyim, ilk çağırdığım adamların hiçbiri benim yemeğimden tadamayacaktır.”

İsa'nın peşinden gitmenin bedeli

(*Matta 10:37-38*)

²⁵Birçok insan İsa'yla birlikte Kudüs'e doğru yol alıyordu. İsa onlara dönüp şöyle dedi: ²⁶“Eğer bana gelip de anne babanızı, eşinizi, çocuklarınızı, kardeşlerinizi, hatta kendi canınızı bile feda edemeyecekseniz, benim şakirdim olamazsınız. ²⁷Çarmihini omuzlayıp** ardımdan gelmeyen benim şakirdim olamaz.

²⁸“Eğer bir kule inşa etmek isterseniz, önce oturup yapacağınız masrafı, işi bitirmek için yeteri kadar paranız var mı yok mu diye hesap edersiniz. ²⁹Temel atıp işi bitiremezseniz, ³⁰herkes, ‘Bu adam inşaata başladı, fakat bitiremedi’ diye sizinle alay eder.

³¹“On bin askeri olan bir hükümdar, üzerine yirmi bin askerle yürüyen başka bir hükümdarla savaşmadan önce oturup plan yapar. ³²Eğer diğer hükümdarı yenemeyecekse, o daha uzaktayken birkaç elçisini yollayıp barış şartlarını ister.

³³“Bu her biriniz için de aynıdır. Benim ardımdan gelmek için her şeyinizden vazgeçmelisiniz. Eğer vazgeçemezseniz, benim şakirdim olamazsınız.”

³⁴“Tuz yararlıdır. Fakat tuz tadını kaybederse, tekrar tuz tadı alması mümkün değildir. ³⁵Artık hiçbir işe yaramaz. Ne toprağa yarar, ne de gübre olur; çöplüğe atılır. Kulağı olan işitsin!”

Kaybolup bulunan koyun misali

(*Matta 18:12-14*)

15 Birçok vergici ve günahkâr görülen kişi İsa'yı dinlemeye geldi. ²Ferisiler ve din âlimleri, “Bu adam günahkârları hoş karşılıyor, onlarla birlikte yiyor!” diye söylenmeye başladılar.

³Bunun üzerine İsa onlara şu misali verdi: ⁴“Farz edin sizden birinin yüz koyunu var, bir tanesi de kayboluyor. Ne yapar o kişi? Doksan dokuz koyunu kırlarda bırakıp kayıp koyunu bulana kadar aramaya devam etmez mi? ⁵Onu bulunca sevinerek omuzlarına alır. ⁶Evine dönünce arkadaşlarını ve komşularını çağırır, onlara, ‘Benimle sevinin, çünkü kayıp koyunumu buldum!’ der. ⁷Şunu bilin ki, aynı şekilde tövbe eden tek bir günahkâr için semada sevinç olacaktır. Bu sevinç, tövbeye muhtaç olmayan doksan dokuz sâlih insan için duyulandan daha büyüktür.

Kaybolup bulunan para misali

⁸“Farz edin bir kadının on gümüş parası var, bir tanesini de kaybediyor. Bir kandil yakar, evini süpürür, parayı bulana kadar her tarafı didik didik aramaz mı? ⁹Parayı bulduğunda da dostlarını, komşularını çağırıp, ‘Sevincimi paylaşın, kaybettiğim parayı buldum!’ der. ¹⁰Aynı şekilde, size diyorum, bir tek günahkâr tövbe ettiğinde Allah'ın melekleri sevinir.”

İki oğul misali

¹¹İsa, “Bir adamın iki oğlu varmış” dedi. ¹²“Bunlardan küçük olanı babasına, ‘Baba, malından bana düşen payı şimdi istiyorum’ demiş. Baba da servetini iki oğlu arasında paylaşmış.

**14:27 *Çarmihini omuzlayıp*: Acıyı, zorlukları, hatta ölümü göze almak anlamında

¹³“Birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitmiş. Orada uçarı bir hayat sürerek varını yoğunu çarçur etmiş. ¹⁴Her şeyini harcadıktan sonra o ülkede şiddetli bir kıtlık olmuş, bir lokma ekmeğe muhtaç kalmış. ¹⁵Bunun üzerine o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girmiş. Adam onu domuz gütmek için otlaklarına yollamış. ¹⁶Küçük oğul çaresizlikten domuzların yediği keçi-boynuzunu bile yemeye razıymış, fakat kimse ona bir şey vermemiş.

¹⁷“Nihayet aklı başına gelmiş ve şöyle demiş: ‘Babamın nice işçisinin bolca yiyeceği var, ben ise burada açlıktan ölüyorum!’ ¹⁸Kalkıp babama gideceğim ve ona, ‘Baba, Allah’a ve sana karşı günah işledim. ¹⁹Ben artık senin oğlun olarak anılmaya lâyık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et’ diyeceğim. ²⁰Böylece kalkıp babasının yanına dönmüş. Kendisi daha uzaktayken babası onu görmüş, yüreği sızlamış, koşup ona sarılmış ve öpmüş. ²¹Oğlu ona, ‘Baba, Allah’a ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya lâyık değilim’ demiş.

²²“Baba kölelerine şöyle demiş: ‘Çabuk olun! En iyi kaftanı getirip ona giydirin. Ayrıca parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin. ²³Besili danamızı getirip kesin, yiyip eğlenelim!’ ²⁴Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, fakat tekrar hayata döndü! Kaybolmuştu, fakat şimdi bulundu!’ Böylece eğlenmeye başlamışlar.

²⁵“Babanın büyük oğlu ise tarladaymış. Eve yaklaşınca çalgı ve oyun seslerini duymuş. ²⁶Uşaklardan birini çağırıp ne olduğunu sormuş. ²⁷Uşak ona, ‘Kardeşin geri geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kestirdi’ demiş.

²⁸“Büyük oğul buna çok gücenmiş, eve girmek istememiş. Babası dışarı

çıkıp ona gelmesi için yalvarmış. ²⁹O da babasına, ‘Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım. Hiçbir zaman emrinden çıkmadım, fakat sen bana arkadaşlarımla eğlenmek için bir oğlak bile vermedin. ³⁰Senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun geldi diye besili danayı kestirdin!’ demiş.

³¹“Babası ona, ‘Evladım, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir. ³²Fakat bu, kutlanıp mutlu olunacak bir gün, çünkü kardeşin ölmüştü, şimdi hayata döndü. Kaybolmuştu, şimdi bulundu’ demiş.”

Hakiki servet

16 İsa şakirtlerine şöyle dedi: “Bir zamanlar zengin bir adam varmış. İşlerini idare etmesi için bir kâhya tutmuş. Bir gün bu kâhya efendisine malını çarçur ediyor diye ihbar edilmiş. ²Efendisi onu çağırıp, ‘Nedir senin hakkında duyduklarım? Paramla ne yaptın? Hesap ver. Artık benim kâhyam olamazsın’ demiş.

³“Kâhya kendi kendine, ‘Ben ne yapacağım şimdi? Efendim beni kâhyalıktan alacak. Toprakta çalışacak kadar güçlü değilim. Dilenmeye de utanırım. ⁴Fakat ne yapacağımı biliyorum. Arkadaşlar edineceğim, böylece işten çıkarıldığımda onlar beni evlerine buyur edecekler’ demiş.

⁵“Bunun üzerine kâhya efendisine borcu olanları tek tek çağırılmış. Birincisine, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ diye sormuş. ⁶Borcu olan da, ‘Yüz testi zeytinyağı’ demiş. Kâhya da ona, ‘Hemen borç senedini al, otur ve borcunu elli testi diye yaz’ demiş.

⁷“Sonra bir başka borçluya, ‘Senin borcun ne kadar?’ demiş. Borçlu da, ‘Yüz çuval buğday’ demiş. Kâhya da, ‘Al borç senedini, seksen çuval diye yaz’ demiş.

⁸“Efendisi, hilekâr kâhyayı akıllıca davrandığı için takdir etmiş. Aslında

dünyevî insanlar, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, Allah'ın aydınlatığı insanlardan daha akıllıca davranıyorlar.^{††}

⁹“Ben size şunu söyleyeyim, şimdi sahip olduğunuz dünya malını kendinize dost edinmek için kullanın. O zaman malınız bitip tükenince, ebedî meskeninize kabul edilirsiniz. ¹⁰Küçük işlerde itimada lâıyk olan kişi, büyük işlerde de itimada lâıyktır. Küçük işlerde hilekâr olan kişi ise büyük işlerde de hilekâr olur. ¹¹Dünyanın aldatıcı serveti konusunda itimada lâıyk değilseniz, ebedî serveti size kim emanet eder? ¹²Dünya malı Allah'a aittir. Buna sadık değilseniz semada nasıl payınız olur?”

¹³“Bir köle iki efendiye kulluk edemez. Ya birini sevip diğlerinden nefret eder, ya da birine sadık olur diğelerini umursamaz. Hem Allah'a hem de paraya kulluk edemezsiniz.”

¹⁴Parayı seven Ferisiler, İsa'nın söylediklerini duyunca O'nunla alay ettiler. ¹⁵İsa onlara şöyle dedi: “Siz insanların önünde kendinizi temize çıkarmaya çalışıyorsunuz. Fakat Allah kalbinizde ne olduğunu biliyor. İnsanların taparcasına değer verdikleri her şey Allah'a iğrenç gelir.

¹⁶“Tevrat ve peygamberlerin vahiyleri Yahya'nın zamanına kadar sürdü. Yahya'dan sonra Allah'ın Hükümranlığı müjdelenmeye başladı ve bugüne kadar herkes Allah'ın Hükümranlığı'na girmek için gayret ediyor. ¹⁷Yer ve gök ortadan kalkacak, fakat Tevrat'ın tek bir harfi bile yok olmayacaktır.

Evlenme ve boşanma

¹⁸“Dinleyin, karısını boşayıp başka bir kadınla evlenen zina işlemiş olur. O şek-

ilde boşanmış kadınla evlenen de zina işlemiş olur.”

Zengin adam ve Lazar

¹⁹“Bir zamanlar zengin bir adam varmış. Mor, ince keten giysiler giymiş, şatafatlı şekilde her gün eğlenirmiş. ²⁰Bir de Lazar adında fakir bir adam varmış. Lazar'ın bütün vücudu yara bere içindeymiş. Hep bu zengin adamın kapısına bırakılmış. ²¹Zengin adamın sofrasından artan yemek kırıntılarıyla karnını doyurmak için can atarmış. Bir yandan da köpekler gelip yaralarını yalarmış.

²²“Bir gün fakir Lazar ölmüş. Melekler onu cennete götürüp sofrada İbrahim'in yanına oturtmuşlar. Bu arada zengin adam da ölmüş ve gömülmüş. ²³Ölüler diyarında büyük acılar içindeymiş. Uzakta İbrahim'i ve yanında oturan Lazar'ı görmüş. ²⁴‘İbrahim Baba, acı bana!’ diye seslenmiş. ‘Lazar’ı bana gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum’ demiş.

²⁵“İbrahim, ‘Evlâdım, hatırlıyor musun, sen dünyada hayatın tadını nasıl çıkardın? Lazar ise kötü durumdaydı. Şimdi o burada rahat içinde, sen ise azap çekiyorsun. ²⁶Ayrıca, aramızda öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan biri senin yanına geçebilir, ne de oradan biri buraya gelebilir’ demiş.

²⁷“Zengin adam bunun üzerine şöyle demiş: ‘O zaman İbrahim Baba, yalvarırım, Lazar’ı dünyaya, babamın evine geri gönder. ²⁸Benim beş kardeşim var. Gidip onları uyarın ki, onlar da bu azap yerine düşmesinler.’

²⁹“Fakat İbrahim, ‘Onlar Musa'nın ve peygamberlerin sözlerine sahiptirler. Bunlara dikkat etsinler, yeter’ demiş.

^{††}16:8 Hakiki müminlerin çoğu Allah'ın gelecek hükümranlığı için gereken hazırlığı yapmazlar. Oysa dünyevî insanlar başkalarıyla ilişkilerinde kendi menfaatlerini gözetirler; bunun için her çabayı gösterirler.

³⁰“Zengin adam, ‘Hayır, İbrahim babamızı! Yalnız ölümlerden biri dirilip onlara giderse tövbe ederler’ demiş.

³¹“İbrahim de şöyle demiş: ‘Eğer kardeşlerin Musa’nın ve peygamberlerin sözlerine itaat etmiyorlarsa, ölümlerden biri dirilse bile ikna olmazlar.’”

Günah ve affetme

(*Matta 18:6-7; Markos 9:42*)

17 İsa şakirtlerine şöyle dedi: “İnsanları yoldan çıkararak tuzaklar olacaktır. Fakat bu tuzaklara sebep olanların vay haline! ²Bu mütevazı şakirtlerden birini yoldan çıkararakın vay haline! Böyle birinin boynuna değirmen taşı geçirilip denize atılması daha hayırlı olur. ³Dikkatli olun! Mümin kardeşiniz günah işlerse onu şiddetle uyarın. Eğer tövbe ederse, onu affedin. ⁴Günde yedi kere size karşı günah işler, fakat yedi kere size gelip tövbe ettiğini söylerse, onu affedin.”

⁵Havariler Efendimiz İsa’ya, “İmanımızı artır” dediler.

⁶İsa onlara şöyle dedi: “Hardal tanesi kadar imanımız olsa, şu dut ağacına, ‘Kendini kökünden sök ve denize dikil’ dersiniz, size itaat eder.”

⁷“Farz edin ki, çift süren ya da çobanlık eden bir köleniz var. Tarladan geldiğinde ona, ‘Hemen gel, sofraya otur’ der misiniz? ⁸Tam tersine, ‘Bana yiyecek bir şeyler hazırla, önlüğünü giy, bana hizmet et. Ben yiyip içtikten sonra sen de yiyip içersin’ dersiniz. ⁹Verdiğiniz emirleri yerine getirdi diye köleye teşekkür eder misiniz? ¹⁰Siz de aynı şekilde sizden istenilenleri yaptıktan sonra, ‘Biz basit kullarız, özel bir değerimiz yok. Vazifemizi yaptık, o kadar’ demelisiniz.”

Minnettarlığın önemi

¹¹İsa Kudüs’e doğru yoluna devam etti, Samiriye’yle Celile arasındaki

sınır bölgesinden geçti. ¹²⁻¹³Bir köye girdiğinde O’nu cüzamlı on adam karşıladı. Uzakta durarak, “İsa, Efendimiz, bize acı!” diye seslendiler.

¹⁴İsa onları görünce, “Gidin, rahiplere görünün” dedi. On adam da rahiplere giderken yolda şifa buldular. ¹⁵İçlerinden biri şifa bulduğunu görünce İsa’ya geri döndü. Yüksek sesle Allah’a hamdetti. ¹⁶İsa’nın ayaklarına kapanıp O’na teşekkür etti. Bu adam Samiriyeliydi. ¹⁷İsa, “İyileşenler on kişi değil miydi? Diğer dokuz kişi nerede? ¹⁸Allah’a hamdetmek için bu yabancidan başka geri gelen olmadı mı?” dedi. ¹⁹Sonra İsa adama, “Ayağa kalk, gidebilirsin. İmanın seni kurtardı” dedi.

Allah’ın Hükümranlılığı

(*Matta 24:23-38, 37-41*)

²⁰Ferisiler İsa’ya, “Allah’ın Hükümranlılığı ne zaman gelecek?” diye sordular.

İsa onlara şöyle cevap verdi: “Allah’ın Hükümranlılığı gözle görülür şekilde gelmez. ²¹İnsanlar, ‘Bakın, Allah’ın Hükümranlılığı burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ demeyecekler. Çünkü Allah’ın Hükümranlılığı içinizedir” diye cevap verdi.

²²Sonra İsa şakirtlerine, “Gün gelecek, İnsanoğlu’nu tekrar görmeyi özleyeceksiniz, fakat göremeyeceksiniz. ²³İnsanlar size, ‘Bakın, şurada!’ ya da ‘İşte burada!’ diyecekler. Olduğunuz yerden ayrılmayın, böyle konuşanların peşinden gitmeyin. ²⁴İnsanoğlu’nun gelişi, şimşegın çakıp gökyüzünü bir uçtan öbür uca kadar aydınlattığı gibi, ani olacaktır. ²⁵Fakat önce İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi ve bu nesil tarafından reddedilmesi gerekiyor.

²⁶“İnsanoğlu geldiği zaman her şey tıpkı Nuh Nebi’nin günlerindeki gibi olacak. ²⁷Nuh’un gemiye bindiği güne

kadar insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan oldu, hepsini helâk etti. ²⁸İnsanoğlu geldiği zaman her şey tıpkı Lut'un zamanındaki gibi olacak. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, ekip biçiyor ve kendilerine ev inşa ediyorlardı. ²⁹Fakat Lut Sodom'dan ayrıldığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı, hepsini helâk etti. ³⁰İnsanoğlu ortaya çıkacağı gün durum aynı olacak. ³¹O gün damda olan aşağı inip evine girmesin. Eşyalarını almaya vakit olmayacak. Aynı şekilde tarlada olan evine dönmesin. ³²Lut'un karısını hatırlayın!^{‡‡} ³³Canını kurtarmak isteyen onu kaybedecek. Canını kaybeden ise onu kurtaracaktır. ³⁴Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, diğeri bırakılacak. ³⁵⁻³⁶Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, diğeri bırakılacak.”

³⁷Şakirtleri İsa'ya, “Efendimiz, bunlar nerede olacak?” diye sordular.

İsa, “Leş neredeyse akbabalar oraya üşüşecek” diye cevap verdi.

Devamlı dua edin

18 Sonra İsa şakirtlerine yılmadan devamlı dua etmeleri için şu misali anlattı: ²“Bir zamanlar şehrin birinde bir hâkim varmış. Allah'tan korkmaz, insanlara da saygı duymazmış. ³Aynı şehirde bir de dul bir kadın varmış. Sürekli bu hâkime gelip, ‘Davacı olduğum adamdan hakkımı al’ dermiş.

⁴“Hâkim bir süre dul kadına yardım etmek istememiş. Fakat sonunda kendi kendine, ‘Allah'tan korkmuyorum. İnsanlara da saygı duymuyorum. ⁵Fakat bu dul kadın beni rahatsız ediyor. Onun için hakkını almalyım. Aksi halde beni rahatsız etmeye devam edecek, canımdan bezdirecek’ demiş.”

⁶İsa şöyle devam etti: “Adaletsiz hâkimin dediklerine dikkat edin. ⁷Allah'ın seçilmiş halkı gece gündüz O'na yakarır ve Allah mutlaka onlara haklarını verir. Onları çok bekletmez. ⁸Size söylüyorum, Allah onlara tez yardım edecek. Fakat İnsanoğlu geldiğinde yeryüzünde O'na iman eden insanlar bulacak mı?”

Ferisi ve vergici misali

⁹Bazıları sâlih kişiler olduklarına inanıyor, başkalarını küçümsüyorlardı. ¹⁰İsa onlara şu misali anlattı: “Bir gün iki adam dua etmek için mabede gitmiş. Bunlardan biri Ferisi, diğeri de vergiciymiş. ¹¹Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etmiş: ‘Allah'ım, sana şükrederim. Başka insanlar gibi hile, zina, hırsızlık etmiyorum. Şu vergici gibi de değilim. ¹²Haftada iki gün oruç tutar, kazancımın onda birini veririm.’

¹³“Vergici ise bir köşede durmuş, dua ederken utancından başını göğe doğru kaldırmak bile istememiş. Göğsüne vurarak, ‘Allah'ım, bana merhamet et. Ben günahkârım!’ demiş. ¹⁴Size söylüyorum, Ferisi değil, vergici evine affedilmiş olarak döndü. Çünkü kendini yücelten küçülecek, kendini küçük gören ise yüceltilecektir.”

İsa çocukları takdis ediyor

(*Matta 19:13-15; Markos 10:13-16*)

¹⁵Bazıları İsa'ya küçük çocuklarını getirdi. Onlara dokunup takdis etmesini istediler. Bunu gören şakirtler onlara engel olmaya çalıştı. ¹⁶Fakat İsa çocukları yanına çağırdı, “Bırakın, çocuklar bana gelsin. Onlara engel olmayın, çünkü Allah'ın Hükümrânlığı bu küçük çocuklar gibi saf olanlara aittir. ¹⁷Emin olun, Allah'ın Hükümrânlığı'nı çocuk gibi kabul

^{‡‡}17:32 *Lut'un karısını hatırlayın!:* Lut'un karısı, yıkılmakta olan Sodom'u son kez görmek için arkasına dönüp bakınca öldü (bkz. Yaratılış 19:15-26).

etmeyen, bu hükümlerle asla giremez” dedi.

Zenginlik ve ebedî hayat

(Matta 19:16-30; Markos 10:17-31)

¹⁸ İleri gelenlerden biri İsa'ya, “İyi kalpli hoca, ebedî hayata kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁹ İsa, “Bana neden iyi diyorsun? Allah'tan başka iyi olan yoktur. ²⁰ O'nun emirlerini biliyorsun: ‘Zina etme, adam öldürme, hırsızlık yapma, yalan yere şahitlik etme, annene babana hürmet et’” dedi.

²¹ Adam, “Ben bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum” dedi.

²² İsa bunu duyunca, “Hâlâ bir ekşiğin var. Neyin varsa hepsini sat ve parayı fakirlere dağıt. Böylece semada hazinen olur. Sonra da gel beni takip et” dedi. ²³ Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü, çünkü son derece zengindi. ²⁴ Onun üzüntüsünü gören İsa, “Varlıklı insanların Allah'ın Hükümlerine girmeleri zordur! ²⁵ Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin insanın Allah'ın Hükümlerine girmesinden daha kolaydır” dedi.

²⁶ Bu sözleri duyanlar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.

²⁷ İsa, “İnsanlar için imkânsız olanı Allah yapabilir” diye cevap verdi.

²⁸ Petrus İsa'ya, “Bak, biz her şeyi bırakıp senin peşinden geldik” dedi.

²⁹⁻³⁰ İsa, “Emin olun, Allah'ın Hükümlerine uğruna evini, karısını, kardeşlerini, anne babasını ya da çocuklarını feda eden herkes, bu dünyada bunların kat kat fazlasını alacaktır; ahirette de ebedî hayata sahip olacaktır” dedi.

İsa üçüncü kere ölüp dirileceğini bildiriyor

(Matta 20:17-19; Markos 10:32-34)

³¹ İsa on iki havariyi bir kenara çekip şöyle dedi: “Şimdi Kudüs'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu hakkında yazdıkları yerine gelecek. ³² İnsanoğlu işgalcilere teslim edilecek. O'nunla alay edecekler, O'na hakaret edecekler, yüzüne tükürecekler. ³³ O'nu kırbaçlayıp öldürecekler. Fakat O üçüncü gün dirilecek.”

³⁴ Havariler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti; anlatılanları kavrayamadılar.

İsa kör adamın gözlerini açıyor

(Matta 20:29-34; Markos 10:46-52)

³⁵ İsa Eriha şehrine yaklaşırken yol kenarında kör bir adam oturmuş dileniyordu. ³⁶ Kör adam yoldan geçen kalabalığın sesini duyunca “Ne oluyor?” diye sordu.

³⁷ Ona, “Nasıralı İsa buradan geçiyor” dediler.

³⁸ Kör adam, “Davud Oğlu” İsa, halime acı, bana yardım et!” diye seslendi.

³⁹ Önden gidenler kör adamı azarlayıp susturmak istediler. Fakat adam sesini daha da yükseltti, “Davud Oğlu, halime acı!” dedi.

⁴⁰ İsa durup adamın kendisine getirilmesini emretti. Adam yaklaşıncaya, ⁴¹ “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.

“Efendim, tekrar görmek istiyorum” dedi.

⁴² İsa, “Artık görebilirsin. İmanın seni kurtardı” dedi. ⁴³ Adam o anda görmeye başladı; Allah'a şükrederek İsa'nın

“18:38 Davud Oğlu: İsa Mesih'e verilen bir ad, çünkü peygamberler Mesih'in Kral Davud'un soyundan geleceğini söylemişlerdi.

peşinden gitti. Bunu gören herkes Allah'a hamdetti.

Zakay

19 İsa Eriha şehrinden geçiyordu. ²Eriha'da Zakay adında bir adam vardı. Vergicilerin başıydı; çok zengindi. ³İsa'yı görmek istiyordu, fakat boyu kısa olduğu için kalabalıktan dolayı O'nu göremiyordu. ⁴İsa'nın geçeceği yere önden koştu. O'nu görebilmek için bir yanbanı incir ağacına tırmandı.

⁵İsa Zakay'ın olduğu yere gelince yukarı bakıp, "Zakay, çabuk aşağı in! Bugün senin evinde kalmalıyım" dedi. ⁶Zakay hemen aşağı inip sevinçle İsa'yı evine buyur etti.

⁷Bunu gören herkes söylenmeye başladı; "İsa günahkâr bir adama misafir oldu!" dediler.

⁸Zakay, İsa'nın önünde durup şöyle dedi: "Efendimiz, malımın mülkümün yarısını fakirlere vereceğim. Eğer birinden haksızlıkla bir şey aldım, aldığımın dört katını geri vereceğim" dedi.

⁹İsa şöyle dedi: "Bugün bu ev kurtuluşa erdi. Çünkü bu adam da İbrahim'in evlâdıdır."^{§§} ¹⁰İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi."

Allah'ın size verdiği değerlendirin

(Matta 25:14-30)

¹¹Kalabalık bu sözleri dinlerken İsa konuşmasına bir misalle devam etti. Çünkü Kudüs'e yaklaşmıştı, insanlar da Allah'ın Hükümrânlığı'nın hemen ortaya çıkacağını sanıyordu. ¹²Bu sebeple İsa şöyle dedi: "Soylu bir adam imparator tarafından hükümdar yapılmak üzere uzak bir ülkeye gitmeye hazırlanıyormuş. Sonra ülkesine dönüp

halkını yönetecekmış. ¹³Kölelerinden on tanesini çağırıp birer kese para vermiş ve onlara, 'Ben dönene kadar bu parayı işletin' demiş.

¹⁴"Fakat ülkesinin halkı ondan nefret ediyormuş. Arkasından imparatora temsilciler gönderip, 'Bu adamın hükümdarımız olmasını istemiyoruz' diye haber yollamışlar.

¹⁵"Buna rağmen adam hükümdar olmuş. Ülkesine döndüğünde parasını emanet ettiği köleleri çağırıp ne kazandıklarını öğrenmek istemiş. ¹⁶Birinci köle gelmiş, 'Efendim, bana bir kese para vermiştiniz, ben on kese kazandım' demiş.

¹⁷Hükümdar ona, 'Aferin iyi köle! Küçük işte itimat edilir biri olduğunu gösterdin. Bundan dolayı on şehri sen yöneteceksin' demiş.

¹⁸"İkinci köle, 'Efendim, bir kese paranızla beş kese kazandım' demiş.

¹⁹Hükümdar, 'Sen beş şehirden sorumlu olacaksın' demiş.

²⁰"Sonra başka bir köle gelip, 'Efendim, işte para keseniz. Onu bir mendile sarıp sakladım. ²¹Senden korktum, çünkü zor bir adamsın. Kazanmadığın parayı alır, ekmediğini biçersin' demiş.

²²"Hükümdar ona şöyle demiş: 'Ne kötü bir kölesin sen! Seni kendi sözlerinle suçlu çıkaracağım. Benim zor bir adam olduğumu, kazanmadığım parayı aldığımı, ekmediğimi biçtiğimi biliyordun. ²³Öyleyse paramı neden işletmedin? Döndüğümde paramı faiziyle geri alırdım' demiş.

²⁴Sonra hükümdar çevresindekilere, 'Para kesesini bu köleden alıp on kese kazanan köleye verin' demiş.

§§**19:9 İbrahim'in evlâdı:** Zakay bütün Yahudiler gibi İbrahim'in soyundandı. Fakat yaptığı işten dolayı Yahudiler tarafından toplum dışı edilmişti. İsa burada ona, "İbrahim'in evlâdı" demekle Zakay'ın riyasız mümin bir Yahudi olduğunu belirtmek istiyor.

²⁵“Adamlar hükümdara, ‘Fakat efendim, onun zaten on kese parası var!’ demişler.

²⁶“Hükümdar da onlara şöyle demiş: ‘Elindekini değerlendirenle daha çok verilecek. Elindekini değerlendirmeyenlerin nesi var nesi yok, hepsi ellerinden alınacaktır. ²⁷Benim hükümdar olmamı istemeyenlere gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin.’

İsa Kudüs’e kral gibi giriyor

(*Matta 21:1-11; Markos 11:1-11; Yuhanna 12:12-19*)

²⁸İsa bu sözleri söyledikten sonra önden giderek Kudüs’e doğru yol aldı. ²⁹Zeytin Dağı diye bilinen tepenin yamacındaki Beytfaci ve Beytanya köylerine yaklaştığında iki şakirdini önden gönderdi. ³⁰Onlara şöyle dedi: “Karşıdaki köye gidin. Köye varınca üzerine hiç binilmemiş kazığa bağlı bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. ³¹Biri size, ‘Sıpayı niye çözüyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Efendimizin ona ihtiyacı var’ deyin.”

³²İki şakirt gidip tıpkı İsa’nın dediği gibi sıpayı buldular. ³³Sıpayı tam çözerken, sahipleri, “Sıpayı niye çözüyorsunuz?” diye sordular.

³⁴Şakirtler, “Efendimizin ihtiyacı var” dediler. ³⁵Sıpayı alıp İsa’ya getirdiler. Sıpanın sırtına abalarını koyarak İsa’yı üstüne bindirdiler. ³⁶İsa yol boyunca sıpanın üzerinde Kudüs’e doğru ilerlerken halk da abalarını yola serdi. ³⁷İsa artık Zeytin Dağı’ndan aşağı inen yola yaklaşıyordu. Şakirtlerinden meydana gelen büyük kalabalık sevinç içindeydi. Görmüş oldukları bütün mucizeler için Allah’a yüksek sesle şöyle hamdettiler:

³⁸“Rab’bin adına gelen Kral mübarektir! Semada selâmet, yücelerdeki Allah’a hamtlar olsun!”

³⁹Kalabalıktan bazı Ferisiler İsa’ya, “Efendimiz, şakirtlerini sustur!” dediler.

⁴⁰İsa ise onlara cevap olarak, “Size şunu söyleyeyim, eğer onlar susarsa taşlar dile gelir!” dedi.

İsa Kudüs için ağlıyor

⁴¹İsa Kudüs’e yaklaşıyordu. Şehri görünce ağlamaya başladı. ⁴²Şöyle dedi: “Keşke bugün sen de selâmete giden yolu fark etseydin! Fakat bu yolu şimdilik göremiyorsun. ⁴³Gün gelecek, düşmanların seni setlerle çevirecek ve her taraftan kuşatıp sıkıştıracaklar. ⁴⁴Seni yerle bir edip halkını mahvedecekler. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Allah’ın seni kurtarmaya geldiği zamanı fark etmedin.”

İsa mabede gidiyor

(*Matta 21:12-17; Markos 11:15-19; Yuhanna 2:12-22*)

⁴⁵İsa mabet alanına girdi ve oradaki satıcıları kovmaya başladı. ⁴⁶Onlara, “Tevrat’ta, ‘Evim dua evi olacak’ diye yazılmıştır. Fakat siz burayı haydut yuvasına çevirdiniz” dedi.

⁴⁷İsa her gün mabet alanında vaaz veriyordu. Başrahipler, din âlimleri ve halkın ileri gelenleri ise O’nu öldürmek istediler. ⁴⁸Fakat bunu nasıl yapacaklarını bilmiyorlardı. Çünkü halk İsa’yı can kulağıyla dinliyordu.

İsa’nın yetkisi

(*Matta 21:23-27; Markos 11:27-33*)

20 İsa bir gün mabette halka vaaz veriyordu; kurtuluş müjdesini anlatıyordu. Başrahipler, din âlimleri ve ileri gelenler İsa’yla konuşmaya geldiler. ²O’na, “Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular.

³⁻⁴İsa şöyle cevap verdi: “Ben de size bir soru sorayım. Söyleyin bana, Yahya

insanları vaftiz etme yetkisini Allah'tan mı aldı, yoksa insandan mı?"

⁵ Soruyu kendi aralarında tartıştılar; birbirlerine şöyle dediler: "Allah'tan desek, 'O zaman ona neden inanimadınız?' diyecek. ⁶ Yok eğer, 'İnsandan' desek, halk bizi taş a tutar. Çünkü hepsi Yahya'nın peygamber olduğuna inanıyor."

⁷ Sonunda, "Yetkiyi kimden aldığını bilmiyoruz" dediler.

⁸ İsa da, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

Hain bağcılar misali

(*Matta 21:33-46; Markos 12:1-12*)

⁹ Sonra İsa halka şu misali anlattı: "Adamın biri bağ dikmiş. Bağı bağcılara kiralayıp uzun bir seyahate çıkmış.

¹⁰ Bağ bozumu zamanı gelince adam üzüm den payına düşeni almak için bağcılara bir köle yollamış. Bağcılar köleyi dövüp eli boş göndermişler. ¹¹ Adam başka bir köle yollamış. Bağcılar onu da dövmüşler, aşağılayıp eli boş göndermişler. ¹² Adam bir üçüncü köle daha yollamış. Bağcılar onu da yaralayıp kovmuşlar.

¹³ "Bağın sahibi, 'Ne yapayım ben şimdi? Çok sevdiğim oğlumu göndereyim, belki ona saygı gösterirler'" demiş.

¹⁴ "Bağcılar adamın oğlunu görünce aralarında şöyle konuşmuşlar: 'Bu adam bağ sahibinin mirasçısı. Eğer onu öldürürsek, bağ bizim olur.' ¹⁵ Bağcılar adamın oğlunu bağdan dışarı atıp öldürmüşler. Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? ¹⁶ Gelip bağcılarını öldürüp bağı başkalarına kiralayacak."

Halk bu misali dinledikten sonra, "Allah korusun!" dedi.

¹⁷ İsa onların gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: "Öyleyse Zebur'daki şu sözlerin anlamı nedir?

'İnşaatçıların reddettiği taş, binanın temel taşı oldu.'*

¹⁸ O taşın üzerine düşen, paramparça olacak. Taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek."

¹⁹ Din âlimleri ve başrahipler İsa'nın bu misalde kendilerini kastettiğini anladılar. Bu yüzden O'nu o anda yakalamak istediler. Fakat halkın tepkisinden korktular.

Sezar'ın hakkı Sezar'a

(*Matta 22:15-22; Markos 12:13-17*)

²⁰ Yahudi önderler İsa'yı yakalamak için uygun zamanı beklemeye başladılar. O'na kendilerini dürüst dinleyici gibi gösteren muhbirler gönderdiler. O'nu, söyleyeceği yanlış bir sözle tuzağa düşürmek istiyorlardı. Sonra O'nu Roma valisinin yetkisine ve hükmüne teslim edeceklerdi. ²¹ Muhbirler İsa'ya sordular: "Hocam, senin doğru olanı söyleyip vazettiğini biliyoruz. İnsanlar arasında ayırım yapmadan Allah yolunu dosdoğru vazedersin. ²² Sezar'a vergi vermemiz caiz mi değil mi?"

²³⁻²⁴ İsa, adamların onu tuzağa düşürmeye çalıştığını anladı. "Bana bir dinar gösterin. Üzerinde kimin resmi, kimin adı var?" diye sordu.

Muhbirler, "Sezar'ın" dediler.

²⁵ İsa, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Allah'ın hakkını Allah'a verin" dedi.

²⁶ Adamlar İsa'yı halkın önünde söyledikleriyle tuzağa düşüremediler. Verdiği cevaba şaşıtlar; diyecek bir şey bulamadılar.

*20:17 Mezmur 118:22

Kıyametle ilgili soru

(*Matta 22:23-33; Markos 12:18-27*)

27-28 Ölümünden sonra dirilişe inanmayan Saduki mezhebine bağlı bazı adamlar İsa'ya gelip şunu sordular: "Hocam, Musa Tevrat'ta şöyle der: 'Eğer çocuksuz evli bir adam ölürsa, erkek kardeşi ölenin dul karısıyla evlensin, soyunu sürdürsün.' 29 Bir zamanlar yedi erkek kardeş varmış. Birincisi bir kadınla evlenmiş, fakat çocuğu olmadan ölmüş. 30-31 İkincisi de, üçüncüsü de aynı kadınla evlenmiş ve çocukları olmadan ölmüş. Bütün diğer kardeşler de bu kadınla evlenip çocuk bırakmadan ölmüşler. 32 En sonunda kadın da ölmüş. 33 Yedi kardeş de bu kadınla evlendiğine göre, ahirette kadın bunlardan hangisinin karısı olacak?"

34 İsa Sadukilere şöyle dedi: "Bu dünyada yaşayanlar evlenir, evlendirilir. 35 Fakat ahirette diriltilmeye lâyık görülenler evlenmez, evlendirilmez. 36 Böyleleri artık ölmez; melek gibidirler. Ölümünden dirildikleri için onlar Allah'ın evlatlarıdır. 37 Musa Tevrat'ta, yanan çalıyla ilgili bölümde ölümlerin dirileceğini açıkça belirtir. Rab için, 'İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un Allah'ı' der. 38 Allah ölümlerin değil, dirilerin Allah'ıdır. Çünkü Allah'a göre bütün insanlar hâlâ yaşamaktadır."

39 Bazı din âlimleri, "Hocam, iyi cevap verdin" dediler.

40 Artık kimse İsa'ya soru sormaya cesaret edemedi.

Mesih kimdir?

(*Matta 22:41-46; Markos 12:35-37*)

41 İsa şöyle sordu: "İnsanlar Mesih'e neden Davud Oğlu diyorlar?"

42-43 Davud Zebur'da şöyle diyor: 'Rab Efendim'e dedi ki, sağımda otur.

Bütün düşmanlarını ayaklarının altına sereceğim.'†

44 Davud, Mesih'e 'Efendim' dediğine göre, Mesih nasıl Davud'un oğlu olabilir?"

45 Bütün halk dinlerken İsa dönüp şakirtlerine şöyle dedi: 46 "Din âlimlerinden sakının. Cüppelerini giyip dolaşmaya, çarşı meydanlarında saygıyla selamlanmaya, havralarda başköşelere, ziyafetlerde en muteber yerlere oturmaya bayılırlar. 47 Dul kadınları aldatıp mallarını mülklerini ellerinden alırlar. Gösteriş için uzun uzun dua ederler. Allah bunları en kötü şekilde cezalandıracaktır."

Hakiki bağış

(*Markos 12:41-44*)

21 İsa başını kaldırdı, mabedin bağış kutusuna bağışlarını atan zenginleri gördü. 2-3 Bu arada fakir bir dul kadın kutuya iki bakır para attı. İsa bunu görünce şöyle dedi: "Bu fakir dul kadın sadece iki bakır para verdi. Fakat size hakikati söyleyeyim, o herkesten fazla verdi. 4 Çünkü diğerleri kutuya servetlerinden artanı attılar. Bu kadın ise çok fakir olduğu halde varını yoğunu verdi."

Gelecekle ilgili uyarılar

(*Matta 24:1-35; Markos 13:1-31*)

5 Bazı kişiler mabedi göstererek, "Ne güzel taşlarla ve adaklarla süslenmiş!" dediler.

6 İsa, "Gün gelecek, burada gördüğünüz her şey yıkılacak. Taş üstünde taş kalmayacak" dedi.

7 Onlar da, "Hocam, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların olacağını gösteren alâmet ne?" diye sordular.

8 İsa şöyle dedi: "Dikkat edin! Kimse sizi aldatmasın. Birçokları ortaya çıkıp benim adımları kullanacaklar. 'Ben

†20:42-43 Mezmur 110:1

Mesih'im' ve, 'Vakit yaklaştı' diyecekler. Onların peşine takılmayın! ⁹Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması lazımdır. Fakat bu, henüz her şeyin sonu değildir."

¹⁰Sonra şunları ekledi: "Millet millete, devlet devlete savaş açacak. ¹¹Yer yer şiddetli depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar baş gösterecek. Korkunç olaylar olacak, gökte olağanüstü alâmetler görünecek.

¹²"Fakat bütün bunlar olmadan önce insanlar sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi mahkûm etmek için havralara teslim edecekler, zindanlara atacaklar; hükümdarların, valilerin önüne sürükleyecekler. Bütün bunlar şakirtlerim olduğunuz için başınıza gelecek. ¹³Fakat bu sayede bana şahitlik edeceksiniz. ¹⁴O durumlarda sakın 'Kendimizi nasıl savunacağız?' diye düşünmeyin. ¹⁵Ben size hitabet gücü ve hikmet vereceğim; hasımlarınız buna karşı koyamayacak, bir şey diyemeyecek. ¹⁶Anne babanız, kardeşleriniz, akrabalarınız ve arkadaşlarınız bile size ihanet edip bazılarınızı öldürtecekler. ¹⁷Şakirtlerim olduğunuz için herkes sizden nefret edecek. ¹⁸Fakat saçınızın tek bir teline bile zarar gelmeyecek. ¹⁹Sabrederek canlarınızı kurtaracaksınız."

Kudüs'ün yıkılması

²⁰"Kudüs'ün ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde bilin ki, şehrin yıkımı yaklaşmıştır. ²¹O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın. Kudüs'tekiler de oradan ayrılınsın. Kırdan olanlar şehre dönmesin. ²²O günler peygamberlerin yazdıklarının yerine geleceği, Allah'ın bu halkı cezalandıracağı günlerdir. ²³O günlerde hamile olan ya da çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke çok sıkıntılı günler yaşayacak. Bu halk

Allah'ın gazabına uğrayacak. ²⁴Halkın bir bölümü kılıçtan geçirilecek, diğerleri de esir alınıp milletler arasına dağıtılacak. Kudüs yabancıların işgali sona erene kadar onların ayakları altında çiğnenecek.

²⁵"Güneşte, ayda ve yıldızlarda şaşılacak alâmetler görülecek. Bütün yeryüzündeki milletler denizin uğultusu ve dalgaların çarpmasıyla altüst olup şaşkına dönecekler. ²⁶İnsanlar dünyanın başına gelecek felâketleri beklerken korkudan bayılacak. Çünkü semavî kudretler sarsılacak. ²⁷O zaman İnsanoğlu'nun bulutlarla, büyük kudret ve ihtişamla geldiğini görecekler. ²⁸Bunlar yerine gelmeye başladığında dik durup başınızı kaldırın, yılmayın. Çünkü kurtuluşunuz yakındır."

İsa'nın sözleri ebedidir

²⁹Sonra İsa onlara şu misali anlattı: "İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın. ³⁰Ağaçlar yapraklanınca yaz mevsiminin yaklaştığını anlarsınız. ³¹Aynı şekilde bu olaylar olduğunda bilin ki, Allah'ın Hükümranlığı yakındır. ³²Emin olun, bütün bu şeyler olmadan bu nesil yok olmayacak. ³³Yer ve gök ortadan kalkacak, fakat benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."

Her zaman hazır olun

³⁴"Kendinize dikkat edin. Sefahate, sarhoşluğa ve bu hayatın kaygılarına kapılmayın. Kıyamet günü sizi beklenmedik bir anda tuzak gibi yakalamasın. ³⁵Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. ³⁶Bu yüzden her an tetikte olun. Bütün bu olacakları atlatmak ve İnsanoğlu'nun huzuruna cesaretle çıkabilmek için dua edin."

³⁷İsa gündüzleri mabet alanında vaaz ediyordu, geceleri ise şehirden ayrılp Zeytin Dağı'nda konaklıyordu. ³⁸Halk

da sabah erkenden mabette İsa'yı dinlemeye gidiyordu.

Yahuda'nın ihaneti

(*Matta 26:1-5, 14-15; Markos 14:1-2, 10-11; Yuhanna 11:45-53*)

22 Mayasız Ekmek Bayramı, diğer adıyla Fısıh Bayramı yaklaşmıştı. ²Başrahipler ve din âlimleri halktan çekindikleri için İsa'yı ortadan kaldırmamanın uygun bir yolunu arıyorlardı. ³Bu sırada Şeytan on iki havariden biri olan Yahuda İskariyot'un içine girdi. ⁴Yahuda başrahiplere ve mabet muhafızlarının komutanlarına gitti; İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü. ⁵Onlar buna sevindiler, karşılığında para vermeye razı oldular. ⁶Yahuda bunu kabul etti; kalabalığın olmadığı bir zamanda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Son Yemek

(*Matta 26:17-35; Markos 14:12-31; Yuhanna 13:21-30, 36-38*)

⁷Mayasız Ekmek günüydü. O gün Fısıh kurbanının kesilmesi gerekiyordu. ⁸İsa, Petrus'a ve Yuhanna'ya, "Gidin Fısıh yemeğini yiye bilmemiz için hazırlık yapın" dedi.

⁹Onlar da, "Yemeği nerede hazırlamamızı istersin?" diye sordular.

¹⁰İsa şöyle dedi: "Dinleyin; şehre girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Onu gideceği eve kadar takip edin. ¹¹Evin sahibine, 'Hocamız şakirtleriyle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceği misafir odasını soruyor' deyin. ¹²Evin sahibi size üst katta döşenmiş geniş bir oda gösterecek. Yemeği orada hazırlayın."

¹³Petrus ve Yuhanna oradan ayrıldılar. Her şeyi İsa'nın söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeğini hazırladılar.

¹⁴⁻¹⁵Yemek vakti gelince İsa ve havarileri sofrada yerlerini aldılar. İsa onlara, "Ben acı çekip ölmeden önce bu

Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok istedim. ¹⁶Çünkü Allah'ın Hükümrânlığı'nda tam anlamıyla yerine gelene kadar Fısıh yemeğini bir daha yemeyeceğim" dedi.

¹⁷Sonra bir kâse şarap aldı. Allah'a şükretti ve şöyle dedi: "Bu kâseyi alıp aranızda paylaşın. ¹⁸Allah'ın Hükümrânlığı gelene kadar bir daha bu kâseden içmeyeceğim."

¹⁹Sonra ekmeğe alıp Allah'a şükretti. Ekmeği bölüp havarilere verdi. "Bu ekmeğin sizin için feda ettiğim bedenimdir. Bunu beni anmak için yiyin" dedi.

²⁰Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse, uğrunuzda akıtılan kanımla başlayan yeni ahdi temsil eder. ²¹Fakat bakın, bana ihanet edecek adamın eli benimkiyle birlikte sahandadır. ²²Gerçi İnsanoğlu Allah'ın tayin ettiği şekilde ölüme gidiyor. Fakat O'na ihanet eden adamın vay haline!"

²³Havariler aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.

En üstün kim tartışması

²⁴Havariler arasında ayrıca hangisinin en üstün olduğu yolunda bir çekişme başladı. ²⁵İsa onlara şöyle dedi: "Krallar halklarına tahakküm eder, ileri gelenleri de halka 'Velinimetimiz' dedirtirler. ²⁶Fakat siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. ²⁷Kim daha üstün? Sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Fakat ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum. ²⁸Çetin anlarımda bana sadık kalan sizlersiniz. ²⁹Semavî Babam bana nasıl hükümrânlık verdiyse ben de size hükümrânlık veriyorum. ³⁰Böylece hükümrânlığımda benim soframda yiyip içeceksiniz, hüküm tahtına oturup İsrail'in on iki aşiretine hükmedeceksiniz."

Petrus'un inkârı önceden bildiriliyor

³¹ “Simun, Simun! Şeytan sizleri buğ-day gibi elekten geçirmek için izin aldı. ³² Fakat ben imanını kaybetmemen için dua ettim. Bana geri döndüğünde mümin kardeşlerini güçlendir.”

³³ Simun İsa'ya, “Efendimiz, ben seninle zindana da, ölüme de gitmeye hazırım” dedi.

³⁴ İsa ise şöyle dedi: “Petrus, sana şunu söyleyeyim, horoz yarın sabah ötmeden önce beni tanıdığımı üç kez inkâr edeceksin.”

³⁵ Sonra havarilere, “Ben sizi kesesiz, torbasız, çarıkısız gönderdiğim zaman bir eksiğiniz oldu mu?” diye sordu.

Onlar da, “Hiçbir eksiğimiz olmadı” dediler.

³⁶ İsa şöyle dedi: “Fakat şimdi, kesesi olan da, torbası olan da yanına almalıdır. Kılıcı olmayan, abasını satın bir kılıç alsın. ³⁷ Size şunu söyleyeyim, şu peygamberlik sözünün hayatımda yerine gelmesi gerekiyor: ‘O, canilerle aynı kefeye kondu.’[‡] Benim hakkımda yazılmış olanlar yerine gelmek üzeredir.”

³⁸ Havariler, “Efendimiz, işte burada iki kılıç var” dediler.

İsa, “Yeter!” dedi.

İsa Zeytin Dağı'nda dua ediyor

(*Matta 26:36-46; Markos 14:32-42*)

³⁹ İsa dışarı çıktı. Her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Şakirtleri de O'nun ardından gittiler. ⁴⁰ Oraya varınca İsa şakirtlerine, “Ayartılmamak için dua edin” dedi.

⁴¹ Sonra onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı. Diz çökerek dua etti: ⁴² “Semavî Baba, eğer iradene uygunsa, çekeceğim acıları benden uzaklaştır. Fakat benim istediğim değil, senin istediğin

olsun.” ⁴³ Semadan bir melek İsa'ya göründü, O'nu kuvvetlendirdi. ⁴⁴ İsa derin bir acı içindeydi; daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlaları gibiydi.

⁴⁵ Duadan kalkıp şakirtlerinin yanına döndü. Onları kederden uyur halde buldu. ⁴⁶ “Neden uyuyorsunuz? Kalkın, ayartılmamak için dua edin” dedi.

İsa yakalanıyor

(*Matta 26:47-68; Markos 14:43-50; Yuhanna 18:3-12*)

⁴⁷ İsa daha konuşurken bir kalabalık göründü. On iki havariden biri olan Yahuda onlara öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaştı. ⁴⁸ İsa ona, “Yahuda, İnsanoğlu'na bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?” dedi.

⁴⁹ İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, “Efendimiz, kılıçla saldıralım mı?” dediler. ⁵⁰ İçlerinden biri kılıcıyla başrahibin kölesine vurdu, sağ kulağını uçurdu.

⁵¹ Fakat İsa, “Durun, yeter!” dedi. Sonra kölenin kulağının olduğu yere dokunarak ona şifa verdi.

⁵² Üzerine yürüyen başrahiplere, mabet muhafızlarının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: “Üzerime niçin kılıç ve sopalarla geldiniz? Ben haydut muyum? ⁵³ Her gün mabette sizlerle birlikteydim, bana el sürmediniz. Fakat zaman artık sizindir, karanlığın hüküm sürdüğü zamandır.”

Petrus İsa'yı tanıdığını inkâr ediyor

⁵⁴ İsa'yı yakalayıp başrahibin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu. ⁵⁵ Avlunun ortasında ateş yakıp birlikte çömeldiler. Petrus da gelip aralarına çömeldi. ⁵⁶ Bir hizmetçi kız ateşin ışığında çömelen Petrus'u gördü.

[‡]22:37 Yeşaya 53:12

Ona dikkatlice baktı, “Bu adam da İsa’yla birlikteydi” dedi.

⁵⁷ Fakat Petrus, “Kadın, ben O’nu tanımıyorum” diye inkâr etti.

⁵⁸ Biraz sonra bir başkası onu gördü, “Sen de onlardansın!” dedi.

Petrus, “Değilim, arkadaş!” dedi.

⁵⁹ Yaklaşık bir saat sonra, bir başkası ısrarla şöyle dedi: “Hiç şüphem yok, bu adam da O’nunla beraberdi. Çünkü ikisi de Celileli.”

⁶⁰ Petrus, “Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!” dedi. Tam o sırada, Petrus daha konuşurken, horoz öttü.

⁶¹ Efendimiz İsa arkasına dönüp Petrus’a baktı. O zaman Petrus İsa’nın kendisine, “Horoz yarın sabah ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı. ⁶² Dışarı çıkıp acı acı ağladı.

⁶³ İsa’yı gözetim altında tutan adamlar O’nunla alay ettiler, O’nu dövmeye başladılar. ⁶⁴ Gözlerini bağlayıp, “Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” dediler.

⁶⁵ O’na bir sürü küfür yağdırdılar.

İsa Yüksek Meclis’in önünde

(Matta 26:59-66; Markos 14:55-64; Yuhanna 18:19-24)

⁶⁶ Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başrahipler ve din âlimleri toplandılar. İsa, bunlardan meydana gelen Yüksek Meclis’in önüne çıkarıldı. ⁶⁷ O’na, “Eğer Mesih isen, bize söyle” dediler.

İsa şöyle dedi: “Size söylersem bana inanmazsınız. ⁶⁸ Size soru sorarsam, cevap vermezsiniz. ⁶⁹ Fakat bundan böyle İnsanoğlu kadir Allah’ın sağında oturacaktır.”

⁷⁰ Hepsi birden, “Yani sen Allah’ın Oğlu musun?” diye sordular.

İsa da onlara, “Dediğiniz gibi, ben O’yum” dedi.

⁷¹ “Artık şahide ne ihtiyacımız var? İşte kendi ağzından duyduk!” dediler.

İsa Vali Pilatus’un önünde

(Matta 27:1-2, 11-14; Markos 15:1-5; Yuhanna 18:28-38)

23 Sonra bütün meclis üyeleri kalkıp İsa’yı Pilatus’a götürdüler. ² İsa’yı şöyle suçladılar: “Bu adamı yakaladık, çünkü halkımızı yoldan saptırıyor. Sezar’a vergi ödenmesine karşı çıkıyor. Kendisinin Mesih, yani kral olduğunu söylüyor.”

³ Pilatus İsa’ya, “Sen Yahudilerin Kralı mısın?” diye sordu.

Cevap olarak İsa, “Söylediğin gibidir” dedi.

⁴ Pilatus başrahiplere ve kalabalığa, “Bu adamda hiçbir suç bulmuyorum” dedi.

⁵ Fakat onlar ısrar ettiler: “Yahudiye’nin her tarafında vazederek halkı kışkırtıyor. Celile’den başlayıp ta buraya kadar geldi” dediler.

⁶ Pilatus bunu duyunca, “Bu adam Celileli midir?” diye sordu. ⁷ İsa’nın Hirodes’in yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, O’nu o sırada Kudüs’te bulunan Hirodes’e gönderdi.

⁸ Hirodes İsa’yı görünce çok memnun oldu. Çoktan beri O’nu görmek istemişti. Çünkü hakkındaki haberleri duymuştu; bir keramette bulunmasını umuyordu. ⁹ O’na birçok soru sordu. Fakat O hiç cevap vermedi. ¹⁰ Başrahipler ve din âlimleri orada durup İsa’yı ağır bir dille suçladılar. ¹¹ Hirodes de askerleriyle birlikte O’nu aşağılayıp alay etti. O’na gösterişli bir kıyafet giydirip Pilatus’a geri gönderdi. ¹² Bundan önce düşman olan Hirodes’le Pilatus o gün dost oldular.

Pilatus İsa’yı ölüme mahkûm ediyor

(Matta 27:15-26; Markos 15:6-15; Yuhanna 18:39-19:16)

¹³ Pilatus başrahipleri, ileri gelenleri ve halkı topladı. ¹⁴ Onlara şöyle dedi: “Siz bu adamı bana halkı saptırıyor diye

getirdiniz. Ben O'nu önünüzde sorguya çektim; O'na yüklediğiniz suçlardan hiçbirini işlemedi. ¹⁵ Hirodes de O'nda suç bulmamış olacak ki tekrar bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı. ¹⁶⁻¹⁷ Bundan dolayı ben O'nu dövdürüp serbest bırakacağım.”

¹⁸ Fakat onlar hep bir ağızdan, “Yok et bu adamı! Barabba'yı serbest bırak!” diye bağırdılar.¹⁹ Barabba, şehirde çıkan bir isyana katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

²⁰ Pilatus İsa'yı serbest bırakmak istiyordu. Bu sebeple onlara tekrar seslendi.

²¹ Fakat onlar, “O'nu çarمیha ger, çarمیha ger!” diye bağırdılar.

²² Pilatus üçüncü kez şöyle dedi: “Bu adam ne kötülük yaptı ki? O'nda ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç bulmadım. Bunun için O'nu dövdürüp serbest bırakacağım.”

²³⁻²⁴ Fakat halk yüksek sesle bağırarak İsa'nın çarمیha gerilmesi için diretti; bağırısları baskın çıktı. Pilatus onların isteğini yerine getirmeye karar verdi. ²⁵ İstedikleri kişiyi, isyan ve adam öldürmekten hapse atılan Barabba'yı serbest bıraktı. İsa'yı ise onların istediği gibi ölüme mahkûm etti.

İsa çarمیha geriliyor

(Matta 27:32-44; Markos 15:21-32; Yuhanna 19:17-27)

²⁶ Askerler İsa'yı götürürken kırdan gelmekte olan Kireneli Simun adında bir adamı yakaladılar. Çarمیhi sırtına yükleyip İsa'nın arkasından taşıttılar. ²⁷ Kalabalık bir halk topluluğu İsa'nın ardından gidiyordu. Bunların arasında O'nun için dövünüp ağıt yakan kadınlar da vardı. ²⁸ İsa bu kadınlara dönerek şöyle dedi: “Ey Kudüslü kadınlar, benim

için ağlamayın. Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. ²⁹ Çünkü gün gelecek, insanlar şöyle diyecek: ‘Ne mutlu kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere ve emzirmemiş memelere!’ ³⁰ Sonra dağlara, ‘Üzerimize düşün!’ ve tepelere, ‘Bizi örtün!’ diyecekler. ³¹ Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya daha betterini yapacaklar.”

³² Suçlu iki adam da idam edilmek üzere İsa'yla beraber götürülüyordu. ³³ Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı iki suçluyla beraber çarمیha gerdiler. Suçlulardan biri sağında, diğeri de solundaydı. ³⁴ İsa kendisini çarمیha gerenler için, “Semavî Baba, onları affet, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar” dedi. Askerler kura çekerek O'nun giysilerini aralarında paylaştılar.

³⁵ Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. İleri gelenler İsa'yla alay ettiler. “Başkalarını kurtardı; eğer Allah'ın seçtiği Mesih O ise, kendini de kurtarsın” dediler.

³⁶ Askerler de yanına yaklaşp O'nunla eğlendiler. O'na ucuz şarap sunup, ³⁷ “Eğer Yahudilerin Kralı'ysan, kurtar kendini!” dediler. ³⁸ Çarمیhın üzerinde şu yafta vardı:

“Yahudilerin Kralı Budur.”

³⁹ Çarمیha gerilen suçlulardan biri, “Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!” diye küfür etti.

⁴⁰ Fakat öbür suçlu onu azarladı. “Sende Allah korkusu yok mu?” diye karşılık verdi. “Sen de aynı cezayı çekiyorsun. ⁴¹ Biz bu cezayı hak ediyoruz, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Fakat bu adam hiçbir kötülük yapmadı.”

⁴² Sonra, “Ey İsa, dünyaya kral olarak geldiğin zaman beni hatırla” dedi.

23:18 Pilatus her Fışh Bayramı'nda halk için bir kişiyi serbest bırakmayı âdet edinmişti.

⁴³ İsa ona, “Emin ol bugün benimle birlikte cennette olacaksınız” dedi.

İsa ölüyor

(*Matta 27:45-56; Markos 15:33-41; Yuhanna 19:28-30*)

⁴⁴ Öğlen on iki civarıydı. Öğleden sonra üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. ⁴⁵ Güneş karardı, mabetteki perde ortasından yırtıldı. ⁴⁶ İsa yüksek sesle, “Semavî Baba, ruhumu sana teslim ediyorum!” diye seslendi. Bunu dedikten sonra son nefesini verdi.

⁴⁷ Olanları gören yüzbaşı, “Bu adam hakikaten masum biriydi” dedi ve Allah’a hamdetti. ⁴⁸ Olayı seyretmek için toplananlar olup biteni görünce göğüslerini döve döve şehre döndü. ⁴⁹ Fakat İsa’nın bütün tanıdıkları ve Celile’den O’nun ardından gelen kadınlar uzakta durup olanları seyrettiler.

İsa gömülüyor

(*Matta 27:57-61; Markos 15:42-47; Yuhanna 19:38-42*)

⁵⁰ Yüksek Meclis üyelerinden Yusuf adında iyi ve sâlih bir adam vardı. ⁵¹ Bir Yahudi şehri olan Aramatya’daydı, Allah’ın Hükümranlığı’nı umutla bekliyordu. Meclisin kararını ve yerine getirilmesini tasvip etmemişti. ⁵² Pilatus’a gidip İsa’nın cesedini istedi. ⁵³ Onu çarımıhtan indirip keten beze sardı. Kayaya oyulmuş ve daha içine hiç kimsenin konmadığı bir mezara yatırdı. ⁵⁴ Hazırlık Günü’yüdü.⁵ Güneş batınca Şabat Günü başlayacaktı.

⁵⁵ İsa’yla birlikte Celile’den gelen kadınlar da Yusuf’un ardından gittiler. Mezarı ve İsa’nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. ⁵⁶ Sonra

evlerine döndüler; İsa’nın cesedine sürmek için baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Şabat Günü farzını yerine getirip dinlendiler.

İsa’nın dirilişi

(*Matta 28:1-10; Markos 16:1-8; Yuhanna 20:1-10*)

24 Pazar günü sabah çok erkenden kadınlar mezara gittiler. Hazırlamış oldukları baharatı getirdiler. ² Mezarın girişini kapayan yuvarlak taşın bir yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. ³ İçeri girdiler, fakat Efendimiz İsa’nın cesedini bulamadılar. ⁴ Bu duruma şaşır kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilerle insan kılığında girmiş iki melek yanlarında beliriverdi. ⁵ Kadınlar korkuyla başlarını yere eğdiler. Melekler ise, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?” dediler. ⁶ “O burada değil; dirildi. Daha Celile’deyken size ne dediğini hatırlayın: ⁷ ‘İnsanoğlu günahkâr insanların eline verilecek, çarımıha gerilecek ve üçüncü gün dirilecek’ demişti.” ⁸ O zaman kadınlar İsa’nın sözlerini hatırladılar.

⁹ Mezardan ayrılıp bütün bunları on bir havariye ve diğer şakirtlere anlattılar. ¹⁰ Bunları havarilere anlatanlar Meccelli Meryem, Yuhanna, Yakub’un annesi Meryem ve onlarla beraber olan diğer kadınlardı. ¹¹ Fakat bu sözler havarilere saçma geldi. Kadınlara inandırmadılar. ¹² Petrus yine de kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Bu olay karşısında şaşkına döndü, oradan uzaklaştı.

§23:54 **Hazırlık Günü:** Perşembe günbatımından Cuma günbatımına kadar sürer. Bu gün Yahudiler mukaddes sayılan Şabat gününü kutlamaya hazırlanırlar. Şabat günü Cuma günbatımında başlar, 24 saat sürer. Bu süre içinde Yahudiler hiçbir iş yapmaz, dinlenip Allah’a ibadet ederler.

Emmaus yolunda

(Markos 16:12-13)

¹³ Aynı gün İsa'nın şakirtlerinden ikisi Kudüs'ten Emmaus isimli köye gidiyorlardı. Emmaus, Kudüs'ten yaklaşık on bir kilometre uzaklıktaydı. ¹⁴ Şakirtler bütün bu olup bitenleri aralarında konuşuyorlardı. ¹⁵ Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi, onlarla yürümeye başladı. ¹⁶ O'nu gördüler, fakat her nasılsa tanıyamadılar. ¹⁷ İsa, "Yürürken birbirinizle ne tartışıyordunuz?" dedi.

Adamlar bir an durdular; çok üzgün görünüyorlardı. ¹⁸ Bunlardan Kleopas adlı kişi İsa'ya şöyle dedi: "Kudüs'te olup da bugünlerde orada olan biteni bilmeyen tek kişi galiba sensin."

¹⁹ İsa, "Hangi olan biteni?" diye sordu. "Nasralı İsa'yla ilgili olayları" dediler. "O, Allah'ın ve halkın nazarında, söyledikleri ve yaptıklarıyla kudretini gösteren bir peygamberdi. ²⁰ Başrahipler ve ileri gelenlerimiz O'nu ölüm cezasına çarptırması için valiye teslim ettiler, çarmıha gerdirdiler. ²¹ Oysa biz O'nun İsrail halkını kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı iki gün oldu ²² ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gitmişler. ²³ Fakat O'nun cesedini bulamayınca bize geldiler. 'Melekler gördük' dediler. Onlara görünen melekler, 'İsa yaşıyor' demiş. ²⁴ Bazı adamlarımız mezara gitmiş, durumu tam kadınların anlattığı gibi bulmuşlar. Fakat İsa'yı görmemişler."

²⁵ İsa onlara şöyle dedi: "Sizi akılsızlar! Peygamberler bütün bunları önceden bildirdi. Onlara neden inanmıyorsunuz? ²⁶ Mesih'in bu acıları çekip ululuğuna kavuşması gerekli değil miydi?" ²⁷ Sonra Musa'dan başladı, diğer peygamberlerle devam

etti, mukaddes yazıların kendisinden bahseden bütün ayetlerini onlara izah etti.

²⁸ Gidecekleri köye yaklaştıklarında İsa yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. ²⁹ Fakat onlar, "Bizimle kal, neredeyse akşam oluyor, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Bunun üzerine İsa onlarla birlikte kalmak için içeri girdi.

³⁰ İsa onlarla birlikte sofradayken ekmeğe aldı ve şükretti. Sonra ekmeği bölüp onlara verdi. ³¹ O zaman onların gözleri açıldı ve İsa'yı tanıdılar. Fakat O gözlerinin önünden kayboldu. ³² Birbirlerine, "Yolda bizimle konuşurken ve mukaddes yazıları bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?" dediler.

³³ İki şakirt kalkıp hemen Kudüs'e döndü. On bir havariyi ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular. ³⁴ Havariler ve diğerleri, "Efendimiz İsa hakikaten dirilmiş, Simun'a görünmüş" dediler. ³⁵ İki şakirt de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

İsa şakirtlerine görünüyor

(Matta 28:16-20; Markos 16:14-18; Yuhanna 20:19-23)

³⁶ Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, "Size selâmet olsun!" dedi. ³⁷ Şakirtler hayalet gördüklerini sandılar, ürküp korktular. ³⁸ İsa onlara şöyle dedi: "Neden şaşırıyorsunuz? Kalpleriniz neden şüpheyle dolu? ³⁹ Ellerime ayaklarıma bakın; hakikaten benim. Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, fakat gördüğünüz gibi, benim var."

⁴⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. ⁴¹ Şakirtler sevinçten hâlâ inanmıyorlardı. Şaşkınlık içindeydiler. İsa onlara, "Sizde yiyecek bir şey var mı?" diye sordu. ⁴² O'na

bir parça kızarmış balık verdiler. ⁴³ İsa balığı aldı ve önlerinde yedi.

⁴⁴ Sonra onlara şöyle dedi: “Daha sizlerle birlikteyken bunları size söylemiştim. ‘Musa’ya verilen Tevrat’ta, peygamberlerin yazılarında ve Zebur’da benimle ilgili yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi gerekir’ demiştim.”

⁴⁵ İsa, mukaddes yazıları anlayabilmeleri için şakirtlerin zihnini açtı. ⁴⁶ Onlara şöyle dedi: “Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek diye yazılmıştır; ⁴⁷ günahların affedilmesi için tövbe çağrısı Kudüs’ten başlayarak bütün halklara O’nun adıyla duyurulacak. ⁴⁸ Sizler bu olayların şahitlerisiniz. ⁴⁹ Ben de

semavî Babam’ın vaat ettiğini size göndereceğim. Fakat siz yücelerden gelecek kudretle kuşanana kadar şehirde kalın.”

İsa semaya dönüyor

(Markos 16:19-20; Havarilerin Faaliyetleri 1:9-11)

⁵⁰ İsa şakirtlerini şehrin dışına, Beytanya’nın yakınlarına götürdü. Ellerini göğe doğru kaldırıp onları takdis etti. ⁵¹ Onları takdis ederken yanlarından ayrıldı, semaya alındı. ⁵² Şakirtleri O’na secde ettiler ve büyük sevinç içinde Kudüs’e döndüler. ⁵³ Devamlı mabette kalıyor ve Allah’a hamdediyorlardı.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

YUHANNA

Ezeli Kelâm

1 Başlangıçta Kelâm* vardı.

Kelâm Allah'la birlikteydi
Ve Kelâm Allah'ın kendisiydi.

² Kelâm ezelden beri Allah'la birlikteydi.

³ Allah her şeyi Kelâm'ı vasıtasıyla yarattı.

Allah'ın Kelâmı vasıtasıyla yaratılmamış
Hiçbir şey yoktur.

⁴ Kelâm hayatın kaynağıdır,
Bu hayat bütün insanlara nur oldu.

⁵ Nur† karanlığı‡ aydınlattı.
Karanlık nuru söndüremedi.

⁶ Allah, Yahya adında birini gönderdi.

⁷ Yahya nur Olan'a şahitlik etmek için geldi. Allah onu nura şahitlik etsin ve bütün insanlar bu nur vasıtasıyla imana kavuşsun diye gönderdi. ⁸ Yahya nurun kendisi değildi. Vazifesi nura şahitlik etmektir. ⁹ Dünyaya gelip her insanı aydınlatan hakiki nur buydu. ¹⁰ O dünyadaydı. Dünya O'nun vasıtasıyla yaratıldı, fakat dünya O'nu tanımadı.

¹¹ Kendi ülkesine geldi, fakat kendi halkı O'nu kabul etmedi. ¹² Kendisini kabul eden herkese Allah'ın evlâdı olma hakkını verdi. Bunlar, Kelâm'a iman edenlerdir. ¹³ Böyleleri insan soyundan, insan iradesinden veya tabii yoldan

doğan çocuklar değildir. Allah'ın gücüyle ruhen yeniden doğarlar.

¹⁴ Kelâm insan olup aramızda yaşadı. O'ndaki ululuğu, Allah'ın biricik semavî Oğlu'nun¶ ululuğunu gördük. O, Allah'ın lütfuyla ve hakikatiyle doludur. ¹⁵ Yahya O'nu kast ederek şöyle dedi: "Benden sonra gelecek biri var, O benden üstündür. Çünkü O benden önce de vardı" dediğim kişi budur."

¹⁶ Kelâm Allah'ın lütfuyla doludur. Hepimiz O'nun sayesinde sayısız lütfâ kavuştuk. ¹⁷ Allah, Musa Peygamber vasıtasıyla şeriatı verdi. Lütfunu ve kendisiyle ilgili hakikati ise İsa Mesih vasıtasıyla gösterdi. ¹⁸ Allah'ı hiç kimse görmemiştir. Fakat semavî Baba Allah'ın bağrından gelen ve özde Allah olan biricik semavî Oğul, Allah'ı bize tanıttı.

Yahya Mesih'e şahitlik ediyor

¹⁹ Kudüs'te bulunan Yahudi yetkililer Yahya'ya bazı rahipler ve Levililer§ gönderdi. Bunlar Yahya'ya, "Sen kimsin?" diye sordular.

²⁰ Yahya onlarla hiç çekinmeden konuştu, "Ben Mesih değilim" diye açıkça bildirdi.

²¹ O zaman Yahya'ya, "Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular.

Yahya, "Hayır, İlyas değilim" dedi.

Bu kez, "Sen beklediğimiz peygamber misin?" diye sordular.

Yahya, "Hayır, değilim" dedi.

***1:1 Kelâm:** Kelâm diye çevrilen Grekçe "logos" kelimesi Allah'ın hikmetini ifade eder. Allah'ın Kelâmı (Sözü) olan İsa Mesih dünyaya bir kitap getirmemiş, bizzat kendi varlığıyla Allah'ı tanıtmıştır.

†**1:5 Nur:** Yani, dünyayı Allah hakkındaki hakikatle aydınlatan İsa Mesih.

‡**1:5 Karanlık:** Şeytan'ı ve onun hâkimiyetindeki dünyayı temsil eder.

§**1:14 Allah'ın biricik semavî Oğlu:** İnsan imanla Allah'ın evlâdı olur, fakat "Allah'ın biricik semavî Oğlu" yalnız İsa Mesih'e denir. Çünkü O, Allah'ın Kelâmı ve özüdür. Peygamberler Allah'ın kelâmını insana iletir. İsa Mesih ise bizzat Allah'ın bedene bürünmüş Kelâmı'dır.

¶**1:19 Levililer:** Allah, mabetteki bazı hizmetleri yerine getirmek için İsrailoğullarının Levi aşiretini vazifelendirmişti. Allah'ın Tevrat'taki emrine göre, Levililer mabedin temizliğinden, korunmasından, bakımından ve ayrıca rahiplere yardım etmekten sorumluydular.

²² Bunun üzerine ona, “Sen kimsin? Kim olduğunu söyle de bizi gönderen yetkililere verecek bir cevabımız olsun” dediler.

²³ Yahya onlara Yeşaya Peygamber’in şu sözleriyle cevap verdi:

“Ben, ‘Rab için düz bir yol hazırlayın’ diye çölde haykıran kişiyim.”**

²⁴ Yahya’ya gönderilen bu adamlar Ferisi†† mezhebini. ²⁵ Ferisiler Yahya’ya sordular: “‘Mesih değilim; İlyas veya beklediğiniz peygamber de değilim’ diyorsun. Öyleyse söyle, insanları neden vaftiz ediyorsun?”

²⁶ Yahya Ferisilere şöyle cevap verdi: “Ben insanları suyla vaftiz ediyorum. Fakat aranızda birisi var, siz daha O’nu tanımıyorsunuz. ²⁷ Benden sonra gelecek olan O’dur. Ben O’nun çarık-larının bağcıklarını çözmeye bile lâıyk değilim.”

²⁸ Bu olaylar, Şeria Irmağı’nın karşı yakasındaki Beytanya şehrinde geçti. Yahya insanları burada vaftiz ediyordu.

Kurban kuzusu İsa

²⁹ Yahya ertesi gün İsa’nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: “İşte Allah Kuzusu!‡‡ Dünyanın günahını ortadan kaldıran O’dur. ³⁰ Kendisi hakkında, ‘Benden sonra gelecek olan biri var, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı’ dediğim kişi işte budur. ³¹ O’nu tanımıyordum, fakat İsrail halkı O’nun Mesih olduğunu görüp anlasın diye insanları suyla vaftiz etmeye geldim.”

³² Yahya daha sonra şunları söyledi: “Mukaddes Ruh’un gökten bir güvercin

gibi indiğini ve O’nun üzerine konduğunu gördüm. ³³ O’nu ben de tanımıyordum. Fakat insanları suyla vaftiz etmem için beni gönderen Allah, ‘Mukaddes Ruh’un indiğini ve birinin üzerinde durduğunu göreceksin. İnsanları Mukaddes Ruh’la vaftiz edecek olan O’dur’ dedi. ³⁴ Ben de gördüm; bu yüzden O’nun Allah’ın semavî Oğlu olduğuna şahitlik ediyorum.”

İsa’nın ilk şakirtleri

³⁵ Yahya ertesi gün iki şakirdiyle birlikteydi. ³⁶ İsa’nın oradan geçtiğini görünce, “İşte Allah Kuzusu!” dedi.

³⁷ Yahya’nın bu sözünü işiten iki şakirt İsa’nın ardından gittiler. ³⁸ İsa arkasına döndü, bunların peşinden geldiğini gördü. Onlara, “Ne istiyorsunuz?” dedi.

Onlar, “Rabbi, nerede oturuyorsun?” diye sordular (‘Rabbi’, hocam anlamına gelir).

³⁹ İsa onlara, “Gelin, görün” dedi.

İki şakirt İsa’yla birlikte gittiler, O’nun yaşadığı yeri gördüler. Saat dört sularıydı. Günün geri kalan kısmını İsa’nın yanında geçirdiler.

⁴⁰ Bu şakirtler Yahya’nın İsa hakkındaki sözlerini duyduktan sonra İsa’nın peşinden gitmişlerdi. Bunlardan biri, Simun Petrus’un kardeşi Andreas’tı. ⁴¹ Andreas’ın ilk yaptığı şey gidip kardeşi Simun’u bulmak oldu. Ona, “Mesih’i bulduk” dedi. Mesih, meshedilmiş^{¶¶} anlamına gelir.

⁴² Ardından Simun’u İsa’ya götürdü. İsa, Simun’a baktı ve şöyle dedi: “Sen Yuhanna’nın oğlu Simun’sun. Bundan

** 1:23 Yeşaya 40:3.

†† 1:24 **Ferisi:** İsa Mesih zamanında bir Yahudi mezhebidi. Ferisiler, Yahudi şeriatını titizlikle ve eksiksizce yerine getirdiklerini iddia ederlerdi.

‡‡ 1:29 **Kuzu:** İsa Mesih’i ifade eder. Allah, Tevrat’ta günahın karşılığı olarak kurbanlar sunulmasını emretti. İsa Mesih ise bütün insanlığın günahlarına karşılık kendisini son kurban olarak sunmuştur.

¶¶ 1:41 **Meshedilmiş:** Allah tarafından seçilmiş ve görevlendirilmiş demektir.

sonra sana Kefas denilecek.” Kefas veya Petrus, kaya demektir.

⁴³ Ertesi gün İsa Celile bölgesine gitmeye karar verdi. Oraya varınca Filipus’u buldu ve ona, “Ardımdan gel” dedi.

⁴⁴ Filipus, tıpkı Andreas ve Petrus gibi Beytsayda şehrindeydi. ⁴⁵ Filipus Natanel’i buldu ve ona, “Musa’nın Tevrat’ta hakkında yazdığı ve peygamberlerin söz ettiği kişiyi bulduk. O, Yusuf Oğlu Nasıralı İsa’dır” dedi.

⁴⁶ Natanel Filipus’a, “Nasıra mı? Nasıra’dan iyi bir şey çıkar mı?” diye sordu.

Filipus Natanel’e, “Gel, kendin gör” diye cevap verdi.

⁴⁷ İsa, Natanel’in kendisine doğru geldiğini görünce onu işaret edip, “İşte saf ve itimada lâıyk bir İsrailoğlu!” dedi.

⁴⁸ Natanel İsa’ya, “Beni nereden tanıyorsun?” diye sordu.

İsa ona, “Filipus daha çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm” dedi.

⁴⁹ O zaman Natanel, “Rabbi, sen Allah’ın semavî Oğlu’sun! İsrail’in Kralı’sın!” dedi.

⁵⁰ Bunun üzerine İsa Natanel’e, “‘Seni incir ağacının altında gördüm’ dediğim için mi inanıyorsun? Bundan çok daha büyük şeyler göreceksin!” dedi. ⁵¹ Ardından onlara şöyle dedi: “Emin olun, göğün açıldığını, Allah’ın meleklerinin İnsanoğlu^{§§} üzerine inip yükseldiklerini göreceksiniz.”*

Kana köyündeki düğün

2 İki gün sonra Celile’nin Kana köyünde bir düğün vardı. İsa’nın

annesi de oradaydı. ² İsa’yla şakirtleri de düğüne davetliydi. ³ Düğünün ortasında şarap tükendi. Bunun üzerine annesi İsa’ya, “Şarapları kalmadı” dedi.

⁴ İsa, “Anne, bunu neden bana söylüyorsun? Benim zamanım daha gelmedi” dedi.

⁵ Annesi ise hizmetkârlara, “Size ne derse yapın” dedi.

⁶ Orada taştan yapılmış altı su küpü duruyordu. Yahudiler bu suyu temizlikle ilgili dini kaideleri yerine getirmek için kullanırlardı. Bu küplerin her biri seksen ile yüz yirmi litre su alırdı.

⁷ İsa hizmetkârlara, “Küpleri suyla doldurun” dedi. Bunun üzerine küpleri ağızlarına kadar doldurdular. ⁸ Ardından yine hizmetkârlara, “Şimdi küplerden biraz su alıp düğün reisine götürün” dedi.

Hizmetkârlar İsa’nın dediğini yaptılar. ⁹ Düğün reisi hizmetkârların kendisine getirdiği suyu tattı; su şarap olmuştu. Şarabın nereden geldiğini bilmiyordu, ancak küpten su alan hizmetkârlar biliyorlardı. Düğün reisi damadı çağırıp ¹⁰ şöyle dedi: “Herkes önce en iyi şarabı sunar, misafirlerin gönlü hoş olunca da ucuz şarabı sunar. Fakat sen en iyi şarabı bu ana kadar saklamışsın.”

¹¹ Celile’nin Kana köyünde meydana gelen bu olay, İsa’nın yaptığı alâmetlerin ilkidir. İsa bu alâmet sayesinde ululuğunu gösterdi; şakirtleri de O’na iman ettiler.

¹² Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve şakirtleriyle birlikte Kefarnahum’a gitti, orada birkaç gün kaldı.

§§1:51 **İnsanoğlu:** İsa’nın kendisinden bahsederken kullandığı ünvanıdır. İbranice veya Aramice’de “insan” anlamına gelir. Ancak Daniel 7:13-14 ayetlerinde gelecek olan ilâhî kurtarıcı ve kralı ifade etmek için kullanılmıştır.

*1:51 İsa Mesih’in bu sözleri, Yarattılış 28:12 ayetindedir. Yakub Peygamber düşünde, yeryüzünden gökyüzüne bir merdiven uzandığını ve meleklerin gökle yer arasında inip çıktıklarını görmüşüü. Bkz. Yarattılış 28:10-17.

İsa satıcıları mabet alanından kovuyor

(Matta 21:12-13; Markos 11:15-17; Luka 19:45-46)

¹³Yahudilerin Fısıh Bayramı[†] yaklaşıyordu. İsa bu bayramı kutlamak için Kudüs'e gitti. ¹⁴Mabedi ziyareti sırasında dış avluda sığır, koyun ve güvercin satanları, para bozmak için tezgâh açanları gördü. ¹⁵İpten bir kamçı yaptı, bütün satıcıları hayvanlarıyla birlikte mabet alanından kovdu. Para bozanların tezgâhlarını devirdi, paralarını etrafa saçtı. ¹⁶Güvercin satanlara, "Bunları buradan kaldırın! Semavî Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!" dedi.

¹⁷Bu olay, İsa'nın şakirtlerine Zebur'daki şu sözleri hatırlattı: "Evin için gösterdiğim gayret beni yakıp tüketecek."[‡]

¹⁸Yahudiler, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bize nasıl bir alâmet göstereceksin?" diye sordular.

¹⁹İsa onlara şöyle cevap verdi: "Bu mabedi yıkın, ben onu üç günde yeniden kuracağım."

²⁰Yahudiler, "Bu mabedi inşa etmek kırk altı sene sürdü. Sen onu üç günde nasıl kuracaksın?" dediler.

²¹İsa'nın sözünü ettiği mabet kendi bedeniydi. ²²İsa dirilince, şakirtleri O'nun bu sözünü hatırladılar. Mukaddes

yazılara ve İsa'nın bu sözüne iman ettiler.

²³İsa Fısıh Bayramı için Kudüs'teydi; yaptığı alâmetleri gören birçok kişi O'na iman etti. ²⁴Fakat İsa niyetlerini bildiği için onlara güvenmedi. ²⁵İnsanlar hakkında hiç kimsenin O'na bir şey açıklamasına ihtiyacı yoktu. Çünkü insanların kalplerini ve düşüncelerini biliyordu.

İsa ve Nikodim

3 Ferisi mezhebinden Nikodim adında bir adam vardı. Yahudilerin ileri gelenlerinden biriydi. ²Nikodim bir gece İsa'nın yanına geldi, "Hocam, seni Allah'ın gönderdiğini biliyoruz. Allah'ın yardımı olmadan, hiç kimse senin elinden çıkan bu alâmetleri yapamaz" dedi.

³İsa, Nikodim'e şöyle cevap verdi: "Emin ol, bir kimse yeniden doğmadıkça[¶] Allah'ın Hükümranlığı'nı[§] göremez."

⁴Nikodim İsa'ya, "Yetişkin bir insan nasıl yeniden doğabilir? Annesinin rahmine girip tekrar doğabilir mi?" diye sordu.

⁵İsa ona şöyle dedi: "Emin ol, sudan ve Ruh'tan doğmayan hiç kimse Allah'ın Hükümranlığı'na giremez. ⁶Bedenden doğan kişi ancak bedensel hayata sahiptir. Mukaddes Ruh'un gücüyle yeniden doğansa ruhsal hayata da sahiptir. ⁷Sana, 'Yeniden doğmalısınız'

[†]2:13 **Fısıh Bayramı:** Yahudiler için çok önemli bir bayramdır. Fısıh kelimesi İbranice'de "atlayıp geçmek", "esirgemek" anlamlarına gelir. Allah Mısırlıların bütün ilk doğan evlâtlarını öldürürken, İsrail halkının ilk doğanlarını esirgemiş ve onları Mısır'daki kölelik hayatından kurtarmıştır (bkz. Mısır'dan Çıkış 12:1-27). Yahudiler Allah'ın buyruğu üzerine her sene bu günü anmak ve kutlamak için özel bir yemek yerler.

[‡]2:17 (Mezmun 69:9).

[¶]3:3 **yeniden doğmadıkça:** Ya da "yukarıdan (cennetten) doğmadıkça."

[§]3:3 **Allah'ın Hükümranlığı:** İsa Mesih, Allah'ın yeryüzündeki hakimiyetinin temsilcisi ve Allah'ın iradesine teslimiyetin kusursuz örneğidir. Hayatını İsa'ya teslim eden her insan, Allah'ın Hükümranlığı'nın üyesi olur ve Allah'ın başlangıçtan beri halkına vaat ettiği nimetlere kavuşur.

dediğime şaşma. ⁸Rüzgâr** dilediği yerde eser. Sesini işitebilirsin, fakat nereden geldiğini ve nereye gideceğini bilemezsin. İşte Ruh'tan doğan herkes böyledir.”

⁹Nikodim İsa'ya sordu: “Bu nasıl mümkün olabilir?”

¹⁰İsa şöyle cevap verdi: “Sen İsrail’de şeriat hocası olduğun halde bunları anlamıyor musun? ¹¹Emin ol, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze şahitlik ediyoruz. Ancak sizler şahitliğimizi kabul etmiyorsunuz.

¹²Bu dünyayla ilgili söylediklerime inanmıyorsanız, semayla ilgili söylediklerime nasıl inacaksınız?

¹³Semadan inmiş olan İnsan’dan başka hiç kimse semaya çıkmadı. ¹⁴İsrail halkı çöldeyken Musa yılanı havaya kaldırdı.†† Aynı şekilde İnsanoğlu’nun da yukarı kaldırılması gerekir. ¹⁵O zaman O’na iman eden herkes ebedî hayata kavuşacak.”

¹⁶Allah dünyayı öyle çok sevdi ki, biricik semavî Oğlu’nu feda etti. Öyle ki, O’na iman eden helâk olmasın, ebedî hayata kavuşsun. ¹⁷Allah semavî Oğlu’nu dünyaya gönderdi. Amacı dünyayı yargılayıp mahkûm etmek değildir, dünyayı semavî Oğlu vasıtasıyla kurtarmaktır. ¹⁸Allah’ın semavî Oğlu’na iman eden mahkûm olmaz. Fakat O’na iman etmeyen şimdiden mahkûm olmuştur. Çünkü Allah’ın biricik semavî Oğlu’na iman etmemiştir. ¹⁹İnsanların mahkûm

olmalarının sebebi şudur: Nur dünyaya geldi, fakat insanlar nuru istemediler. Kötülük yaptıkları için karanlığı sevdi. ²⁰Kötülük yapmayı âdet edinen kişi nurdan nefret eder. Nura yaklaşmaz, çünkü nur onun yaptıklarını açığa çıkarır. ²¹Fakat hakikat yolundan giden herkes, amellerini Allah’a dayanarak işlediğini göstermek için nura gelir.

İsa Yahya’dan üstündür

²²İsa bundan sonra şakirtlerini yanına alıp Yahudiye diyarına gitti. Orada onlarla birlikte bir süre kaldı ve insanları vaftiz etti. ²³Bu sırada Yahya, Salim kasabasının yakınındaki Aynon köyünde insanları vaftiz ediyordu. Orada bol su vardı. İnsanlar vaftiz olmak için Yahya’ya gidiyorlardı. ²⁴Yahya henüz zindana atılmamıştı.

²⁵Onun şakirtlerinden birkaçı, temizlikle ilgili dini kaideler konusunda bir Yahudi’yle tartışmaya başladı. ²⁶Sonra Yahya’nın yanına geldiler; ona şöyle dediler: “Hocam, Şeria Irmağı’nın karşı kıyısında görüştüğün, kendisinden herkese söz ettiğin adam var ya, işte o kişi insanları vaftiz ediyor. Birçok insan da O’na gidiyor.”

²⁷Yahya onlara şu cevabı verdi: “Allah vermedikçe insan hiçbir şey alamaz. ²⁸Size, ‘Ben Mesih değilim. Allah beni sadece O’nun yolunu hazırlamak üzere gönderdi’ dediğime kendiniz şahitsiniz. ²⁹Gelin†† kime

****3:8 rüzgâr:** Metnin ana dili olan Grekçe’de, “rüzgâr” ve “ruh” diye çevrilen kelime aynıdır. Burada, ruhun tabiatını ifade etmek için rüzgâr kelimesi kullanılarak bir söz sanatı yapılmıştır.

††**3:14** Çölde yılanlar tarafından ısırılan İsrailoğulları ölmeye başladıklarında, Allah Musa Peygamber’e tunçtan bir yılan yapıp direğe asarak havaya kaldırmasını emretti. Tunç yılanı bakan herkes şifa buldu (bkz. Say. 21:4-9). İsa’nın yukarı kaldırılması, günahın bedelini ödemek üzere çarımha gerilmesini ifade eder.

††**3:29 Gelin:** İsa’ya iman ederek Allah’ın halkı olan insanları, yani müminler cemaatini ifade eden bir mecazdır.

aitse damat^{¶¶} odur. Sağdıç ise damada yardım eder ve onun gelişini dört gözle bekler. Damadın sesini işitip geldiğini görünce sevinir. İşte bu yüzden ben de şimdi seviniyorum. O geldiği için sevencim tamamlandı. ³⁰O yücelmeli, bense küçülmeliyim.”

Semadan gelen İsa herkesten üstündür

³¹Semadan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan, dünyaya aittir. Dünyevi şeylerden söz eder. Fakat semadan gelen, herkesten üstündür. ³²O, gördüklerine ve işittiklerine şahitlik eder; fakat insanlar O'nun şahitliğini kabul etmez. ³³O'nun şahitliğine inanan, Allah'ın hakikati söylediğine mühür basmış olur. ³⁴Çünkü Allah'ın gönderdiği Kişi Allah'ın sözlerini nakleder. Allah O'na Ruh'u ölçüsüz verir. ³⁵Semavî Baba semavî Oğul'u sever. Her şeyi O'nun eline teslim etmiştir. ³⁶Semavî Oğul'a iman eden, ebedî hayata sahip olur. Fakat semavî Oğul'a itaat etmeyen, bu hayata sahip olamaz. Böyleleri Allah'ın gazabından kurtulamaz.

İsa ve Samiriyeli kadın

4 Ferisiler, İsa'nın Yahya'dan daha çok şakirt topladığını ve vaftiz ettiğini duydular. İsa Ferisilerin bunu duyduklarını öğrendi. ²Aslında İsa'nın kendisi değil, şakirtleri vaftiz ediyordu. ³İsa bunun üzerine Yahudiye'den ayrıldı; Celile bölgesine geri dönmek üzere yola çıktı. ⁴Ancak Celile'ye gitmek için Samiriye'den geçmesi

gerekliyordu. ⁵Samiriye'nin Sihar şehrine vardı. Sihar, Yakub'un^{§§} oğlu Yusuf'a vermiş olduğu tarlanın yakınındadır. ⁶Yakub'un kuyusu da burada bulunuyor. İsa yaptığı yolculuktan yorulmuştu; dinlenmek için kuyunun başına oturdu. Öğle vaktiydi. ⁷Samiriyeli* bir kadın su çekmek için kuyuya geldi.

İsa kadına, “Su ver içeyim” dedi. ⁸O sırada İsa'nın şakirtleri yiyecek almak için şehre gitmişlerdi.

⁹Kadın İsa'ya, “Sen Yahudi'sin bense Samiriyeli bir kadını” dedi, “Nasıl olur da benden su istersin?” Çünkü Yahudiler Samiriyelileri hakir görürlerdi.

¹⁰İsa şu cevabı verdi: “Allah'ın sana neler verebileceğinden haberin yok. Senden su isteyen kim olduğunu da bilmiyorsun. Eğer bilseydin benden dilerdin, ben de sana hayat suyunu verirdim.”

¹¹Kadın İsa'ya, “Efendim, kuyu derin, su çekecek kovan da yok. Hayat suyunu nereden bulacaksın?” ¹²Sen atamız Yakub'dan daha mı büyüksün? Bu kuyuyu bize o verdi. Hem kendisi hem oğulları hem de hayvanları bu kuyudan içtiler” dedi.

¹³İsa şöyle cevap verdi: “Bu kuyudan içen herkes yine susayacak. ¹⁴Fakat benim vereceğim sudan içen, asla susamayacak. Benim vereceğim su tükenmeyen bir pınardır. Ondan içen ebedî hayata kavuşur.”

¹⁵Kadın, “Efendim, bu suyu bana ver, bir daha ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim” dedi.

¶¶3:29 **Damat:** Gelinin, yani müminler cemaatinin gerçek sahibi olan İsa Mesih'i, sağdıç ise Yahya'yı ifade eder.

§§4:5 **Yakub:** Diğer adıyla İsrail. İsrail halkının atasıdır (bkz. Yar.32:24-28). İsrail'in on iki aşireti Yakub'un on iki oğlunun soyundan gelir.

*4:7 **Samiriyeli:** Samiriye, Yahudiye'nin kuzeyinde bulunuyordu. Burada yaşayan Samiriyeliler, kısmen Yahudi soyundan gelmelerine ve Tevrat'ın buyruklarını yerine getirmelerine rağmen Yahudiyeliler tarafından İsrail halkından kabul edilmiyordu ve hor görülüyordu.

¹⁶ İsa, “Git kocanı çağır ve buraya gel” dedi.

¹⁷ Kadın, “Benim kocam yok” cevabını verdi.

İsa, “Kocam yok demekle doğruyu söyledin” dedi. ¹⁸ “Çünkü daha önce beş kocaya vardın, fakat şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğru söyledin.”

¹⁹ Bunun üzerine kadın, “Efendim, şimdi anladım ki, sen bir peygambersin” dedi. ²⁰ “Atalarımız Allah’a bu dağda ibadet ettiler. Fakat siz Yahudiler Allah’a Kudüs’te ibadet edilmeli diyorsunuz.”

²¹ İsa kadına, “Bana inan!” dedi, “Öyle bir saat geliyor ki, Allah’a ne Kudüs’te ne de bu dağda ibadet edeceksiniz. ²² Siz kime ibadet ettiğinizi bilmiyorsunuz. Oysa biz kime ibadet ettiğimizi biliyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir. ²³ Ama yürekte ibadet edenlerin, semavî Baba’ya ruhen ve hakikaten ibadet edecekleri saat geliyor. İşte o saat geldi. Semavî Babamız Allah insanların kendisine böyle ibadet etmesini istiyor. ²⁴ Allah ruhtur. Bu yüzden O’na ibadet edenler de ruhen ve hakikaten ibadet etmelidirler.”

²⁵ Kadın, “Mesih denilen Kurtarıcı’nın geleceğini biliyorum. O gelince bize her şeyi açıklayacak” dedi.

²⁶ Bunun üzerine İsa, “Seninle konuşan ben O’yum” dedi.

²⁷ Bu sırada İsa’nın şakirtleri geri geldi. İsa’nın bir kadınla konuştuğunu görünce şaşıldılar. Fakat hiçbiri kadına, “Ne istiyorsun?” ya da İsa’ya, “O kadınla neden konuşuyorsun?” demedi.

²⁸ Kadın su testisini orada bırakıp şehre döndü, önüne gelen herkese şöyle dedi: ²⁹ “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba o Mesih olabilir mi?” ³⁰ Bunun üzerine şehir halkı İsa’yı görmeye gitti.

³¹ Bu arada İsa’nın şakirtleri, “Hocam, bir şeyler ye!” diye yalvardılar.

³² İsa onlara, “Sizin hiç bilmediğiniz bir yemeğim var” dedi.

³³ Şakirtler birbirlerine, “Acaba biri O’na yemek mi getirdi?” diye sordular.

³⁴ İsa şöyle dedi: “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve bana verdiği işi tamamlamaktır. ³⁵ Ekin ektiğinizde, ‘Ekinleri biçmeye daha dört ay var’ dersiniz, değil mi? Fakat ben size, başınızı kaldırın, tarlalara bakın diyorum. Ekinler sararmış, biçilmeye hazırdır. ³⁶ Eken ve biçen birlikte sevinirler diye biçen kişi şimdiden ücretini alır ve ebedî hayat için ürün toplar. ³⁷ ‘Biri eker, başkası biçer’ sözü bu bakımdan doğrudur. ³⁸ Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderiyorum. Emeği başkaları verdi, sizse onların emeğine ortak olduk.”

³⁹ “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diyerek İsa’ya şahitlik eden kadının sözleri sayesinde o şehirde birçok Samiriyeli İsa’ya iman etti. ⁴⁰ Bunlar İsa’ya gittiler, kendileriyle kalması için O’na yalvardılar. Bunun üzerine İsa orada iki gün kaldı. ⁴¹ O’nun sözlerini işiten daha birçok kişi iman etti.

⁴² Bu kişiler kadına, “Başlangıçta senin bize söylediklerin üzerine İsa’ya iman etmiştik. Fakat şimdi O’nu kendimiz işittiğimiz için iman ediyoruz. Artık O’nun hakikaten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz” dediler.

İsa bir memurun oğluna şifa veriyor

(Matta 8:5-13; Luka 7:1-10)

⁴³ İki gün sonra İsa oradan ayrılıp Celile’ye gitti. ⁴⁴ Daha önce, peygamberlerin kendi memleketlerinde saygı görmediğini söylemişti. ⁴⁵ Celile’ye vardığında yöre halkı O’nu sevinçle karşıladı. Çünkü onlar da Fısıh Bayramı’nı Kudüs’te kutlamış ve İsa’nın orada yaptığı her şeyi görmüşlerdi.

⁴⁶ İsa Celile’nin Kana köyünü tekrar ziyaret etti. Daha önce bu köyde suyu

şaraba çevirmişti. Orada önemli bir saray memuru yaşardı; oğlu Kefarnahum şehrinde hasta yatıyordu. ⁴⁷ Memur, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini duyunca kalkıp yanına gitti. Kendisiyle Kefarnahum'a gitmesi ve ölüm döşeğindeki oğlunu iyileştirmesi için yalvardı.

⁴⁸ İsa ona, "Sizler alâmetler ve harikalar görmedikçe bana iman etmeyeceksiniz" dedi.

⁴⁹ Saray memuru İsa'ya, "Efendim, ne olur çocuğum ölmeden yeti!" dedi.

⁵⁰ İsa ona, "Git, oğlun iyileşecek" dedi.

Adam İsa'nın sözüne güvendi ve evine döndü. ⁵¹ Daha yoldayken, köleleri adamı karşıladılar, "Oğlun iyileşti" diye haber verdiler.

⁵² Adam, "Oğlum ne zaman iyileşti?" diye sordu.

Köleleri, "Dün öğlen saat bir sularında ateşi düştü" dediler.

⁵³ Çocuğun babası bu saatin İsa'nın kendisine, "Oğlun iyileşecek" dediği saat olduğunu fark etti. Bunun üzerine hem kendisi hem de bütün ev halkı İsa'ya iman ettiler. ⁵⁴ Bu, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra yaptığı ikinci alâmetti.

İsa havuzdaki kötürüme şifa veriyor

5 İsa bundan sonra Yahudilerin bir bayramı nedeniyle Kudüs'e gitti. ² Kudüs'te, Koyun Kapısı'nın yanında Aramice'de[†] Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardı. ³⁻⁴ Birçok kör, kötürüm ve felçli hasta bu eyvanların altında yatardı. ⁵ Orada yatanlar arasında otuz sekiz senedir hasta olan bir adam vardı. ⁶ İsa adamı gördü, uzun zamandan beri hasta olduğunu anladı. "İyileşmek ister misin?" diye sordu.

⁷ Adam İsa'ya, "Efendim, su çalkalandığında havuza inmeme yardımcı olacak kimse yok. Tam suya girecekken bir başkası benden önce giriyor" diye cevap verdi.

⁸ İsa, "Ayağa kalk! Şilteni topla ve yürü" dedi.

⁹ Adam o anda şifa buldu. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı.

O gün Şabat Günü'ydü.[‡] ¹⁰ Bu olayı duyan Yahudi yetkililer İsa'nın şifa verdiği adama, "Bugün Şabat Günü, şilteni toplaman caiz değildir" dediler.

¹¹ Adam onlara şu cevabı verdi: "Bana şifa veren kişi, 'Şilteni topla ve yürü' dedi."

¹² Bunun üzerine Yahudi yetkililer adama, "Sana kim 'Şilteni topla ve yürü' dedi?" diye sordular.

¹³ Adam kendisine bunu söyleyenin kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da onu iyileştirdikten sonra sessiz sedasız gitmişti. ¹⁴ Bu olaydan sonra İsa adamı mabette gördü. Ona, "Bak, iyileştin. Artık günah işleme, başına daha kötü bir şey gelmesin" dedi.

¹⁵ Adam oradan ayrıldı ve Yahudi yetkililerin yanına gitti. Onlara, kendisine İsa'nın şifa verdiğini söyledi. ¹⁶ Yahudiler Şabat Günü böyle işler yaptığı için İsa'yı sıkıştırmaya başladılar. ¹⁷ İsa onlara, "Semavî Babam hiç durmadan çalışıyor; ben de çalışıyorum" dedi.

¹⁸ Bunun üzerine Yahudi yetkililer İsa'yı öldürmeye daha çok azmettiler. Çünkü sadece Şabat Günü'yle ilgili emirleri çiğnemekle kalmamış, 'Allah Babam'dır' diyerek kendini Allah'la bir tutmuştu.

[†]5:2 **Aramice:** İbranice'ye benzeyen bu dil, İsa zamanında Yahudilerin konuşma diliydi.

[‡]5:9 **Şabat Günü:** Yahudilere göre haftanın yedinci günü olan Cumartesi günü. Allah, İsrail halkına Şabat Günü'nü dinlenerek ve kendisine ibadet ederek geçirmelerini emretmişti. Bu sebeple Yahudiler için mukaddes ve önemli bir gündür.

İsa Allah'ın yetkisine sahiptir

¹⁹ İsa, Yahudi yetkililere şöyle dedi: “Emin olun, semavî Oğul kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Ancak semavî Babası'ndan gördüğü işleri yapabilir. Semavî Baba ne yaparsa Oğul da aynıını yapar. ²⁰ Baba Oğul'u sever ve yaptığı her şeyi O'na gösterir. O'na bunlardan çok daha büyük işler gösterecektir. O zaman hepiniz şaşacaksınız. ²¹ Semavî Baba nasıl ölüleri diriltip hayat veriyorsa, semavî Oğul da dilediğine hayat verir. ²² Semavî Baba kimseyi yargılamaz. Bütün yargılama yetkisini semavî Oğul'a verdi. ²³ Bu sebeple semavî Baba'ya hürmet eden herkes Oğul'a da hürmet eder. Oğul'a hürmet etmeyen, O'nu göndermiş olan semavî Baba'ya da hürmet etmez.

²⁴ “Emin olun, söylediklerimi duyup beni gönderene iman eden, ebedî hayata sahip olur. Böyle biri asla cehenneme mahkûm olmaz; çünkü ölümden hayata geçmiştir. ²⁵ Emin olun, ölülerin de Allah'ın semavî Oğlu'nun sesini duyacakları ve duyanların ebedî hayata kavuşacakları saat geliyor, geldi bile. ²⁶ Semavî Baba nasıl hayatın kaynağıysa, Oğul'u da hayat kaynağı yaptı. ²⁷ O'na bütün insanları yargılama yetkisini verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur. ²⁸ Buna şaşmayın. Bütün ölülerin, mezarlarında O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. ²⁹ O zaman hepsi mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar ebediyen yaşamak, kötülük yapmış olanlarsa mahkûm olmak üzere dirilecekler. ³⁰ Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. Allah'tan işittiğime göre hükmederim ve benim hükmüm adildir. Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getiririm.”

İsa kimliğini açıklıyor

³¹ “Eğer kendim için şahitlik edersem şahitliğim geçerli olmaz. ³² Ancak benim için şahitlik eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği şahitlik geçerlidir. ³³ Siz Yahya'ya adamlar gönderdiniz, o da size hakikati söyledi. ³⁴ Bunları size, insanların şahitliğine dayandığım için değil, günahlarınızdan kurtulasınız diye söylüyorum. ³⁵ Yahya yanan ve ışık saçan bir çıra gibiydi. Bir süre için onun ışığıyla sevindiniz. ³⁶ Ama benim şahitliğim Yahya'nunkinden daha büyüktür. Tamamlamam için semavî Babam'ın bana verdiği işler var; yapmakta olduğum bu işler beni semavî Baba'mın gönderdiğine şahitlik ediyor. ³⁷ Beni gönderen semavî Babam da benim için şahitlik etmektedir. Fakat siz O'nun sesini hiçbir zaman duymadınız. Neye benzediğini de bilmiyorsunuz. ³⁸ Beni semavî Baba gönderdi. Fakat bana iman etmediğiniz için O'nun kelâmı içinizde yaşamıyor. ³⁹ Mukaddes yazıları dikkatle araştırıyorsunuz; çünkü size ebedî hayat vereceğini düşünüyorsunuz. Aynı mukaddes yazılar bana da şahitlik ediyor! ⁴⁰ Ama siz ebedî hayata kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

⁴¹ “Sizin ya da başka bir insanın övgüsünü istemiyorum. ⁴² Fakat sizi bilirim, içinizde Allah sevgisi yoktur. ⁴³ Semavî Babam'ın adına geldim, yine de beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka biri kendi adına gelse, onu kabul edersiniz! ⁴⁴ Birbirinizden övgü kabul ediyor, fakat tek olan Allah'ın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? ⁴⁵ Sizi semavî Baba'nın huzurunda suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayacak olan, umut bağladığınız Musa'dır. ⁴⁶ Musa'ya iman etseydiniz bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazdı.

⁴⁷Fakat onun yazdıklarına iman etmezseniz benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?”

İsa beş binden fazla kişiyi doyuruyor

(*Matta 14:13-21; Markos 6:30-44; Luka 9:10-17*)

6 İsa bundan sonra Celile Gölü'nün, yani Taberiye Gölü'nün karşı yakasına geçti. ²Büyük bir kalabalık peşinden gidiyordu. Çünkü gösterdiği alâmetlere, yaptığı şifa mucizelerine şahit olmuşlardı. ³İsa yüksek bir tepeye çıktı; şakirtleriyle birlikte yamaca oturdu. ⁴Yahudilerin Fısıh Bayramı yaklaşıyordu.

⁵İsa başını kaldırıp etrafına baktı, büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini gördü. Filipus'a, "Bütün bu insanları doyurmaya yetecek ekmeği nereden bulacağız?" diye sordu. ⁶İsa bu soruyu, Filipus'u imtilan etmek için sormuştu. Kendisi ne yapacağını biliyordu.

⁷Filipus İsa'ya şöyle cevap verdi: "İki yüz dinarlık^f ekmeğe bile her birinin birer lokma yemesine yetmez!"

⁸Simun Petrus'un kardeşi ve İsa'nın şakirdi olan Andreas şöyle dedi: ⁹"Şurada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Fakat bunlar bu kadar insana yetmez ki!"

¹⁰İsa onlara, "Herkes oturmasını söyleyin" dedi.

Orası çayırılık bir bölgeydi. Böylece herkes yere oturdu. Sadece erkeklerin sayısı yaklaşık beş bin kadardı.

¹¹İsa ekmekleri alıp Allah'a şükretti. Sonra oturmuş yemek bekleyen insanlara dağıttı. Aynı şekilde balıklardan da istedikleri kadar verdi. ¹²Herkes doyasıya yedi. İsa şakirtlerine, "Artakalan

balık ve ekmeğin parçalarını toplayın. Hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.

¹³Bunun üzerine şakirtler artakalanları topladılar. İnsanlar yemeye başladıklarında sadece beş arpa ekmeği vardı. Ancak şakirtler, herkes yedikten sonra artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. ¹⁴Halk İsa'nın yaptığı bu alâmeti gördükten sonra, "Dünyaya gelecek olan peygamber[§] hakikaten budur" dedi.

¹⁵İsa, halkın gelip kendisini zorla kral ilan edeceğini biliyordu. Bu yüzden oradan ayrıldı, tek başına yine tepeye çekildi.

İsa suyun üzerinde yürüyor

(*Matta 14:22-27; Markos 6:45-52*)

¹⁶Akşam olunca İsa'nın şakirtleri göl kıyısına indiler. ¹⁷Hava kararmıştı, İsa henüz yanlarına gelmemişti. Bir tekneye bindiler, gölün karşı yakasındaki Kefarnahum şehrine doğru yol almaya başladılar. ¹⁸Şiddetli bir rüzgâr esiyordu, gölde dalgalar giderek büyüdü. ¹⁹Yaklaşık beş kilometre kürek çektikten sonra İsa'nın gölün üzerinde yürüterek tekneye yaklaştığını gördüler, korkuya kapıldılar. ²⁰İsa onlara, "Korkmayın, benim!" diye seslendi. ²¹Bunun üzerine şakirtler İsa'yı sevinçle tekneye aldılar. Tekne hemen o anda gitmek istedikleri kıyıya ulaştı.

Halk İsa'yı arıyor

²²Gölün karşı yakasında kalan halk ertesi gün, önceden kıyıda tek bir tekne bulunduğunu hatırladı. İsa'nın şakirtleriyle birlikte o tekneye binmediğini, şakirtlerinin O'nsuz gittiğini anladı. ²³Önceki gün İsa'nın şükretmesinin ardından yemek yedikleri

^f**6:7 İki yüz dinar:** O çağda bir işçinin yevmiyesi bir dinardı.

[§]**6:14 Peygamber:** Halk burada muhtemelen Allah'ın Musa'ya vaat ettiği peygamberden bahsetmektedir (bkz. Yasanın Tekrarı 18:15-19).

yerin yakınına, Taberiye şehrinden gelen başka tekneler yanaştı. ²⁴ İsa'nın ve şakirtlerinin orada olmadığını görünce o teknelere bindiler, İsa'yı aramak üzere Kefarnahum'a gittiler.

Hayat ekmeği

²⁵ Halk İsa'yı gölün karşı yakasında buldu. O'na, "Hocam, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

²⁶ İsa şu cevabı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, yaptığım alâmetleri gördüğünüz için değil, yemek yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. ²⁷ Yok olup giden dünyevî yiyecek için değil, ebedî hayat sağlayan yiyecek için çalışın. Bunu size İnsan oğlu olarak ben vereceğim. Çünkü semavî Baba Allah bana bu yetkiyi verdi."

²⁸ Halk İsa'ya sordu: "Ne yapmalıyız? Allah'ın bizden beklediği ameller nedir?"

²⁹ İsa cevap verdi: "Allah'ın sizden beklediği amel, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir."

³⁰ Bunun üzerine halk şöyle dedi: "Sana iman etmemiz için bize nasıl bir alâmet göstereceksin? Ne yapacaksın? ³¹ Atalarımız çölde man** yediler. Zebur'da yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmeği verdi.'"^{††}

³² İsa onlara dedi ki, "Emin olun, o gün gökten ekmeği Musa vermedi. Gökten hakiki ekmeği semavî Babam verir. ³³ Allah'ın ekmeği, semadan inen ve dünyaya hayat veren ekmeğidir."

³⁴ O zaman İsa'ya, "Efendimiz, bize her zaman bu ekmeği ver" dediler.

³⁵ İsa onlara şöyle dedi: "Hayat veren ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden asla susamaz.

³⁶ Ama size söyledim, beni ve yaptığım alâmetleri gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz. ³⁷ Semavî Babam'ın bana verdiği herkes bana gelecek, bana geleni asla geri çevirmem. ³⁸ Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderen Allah'ın isteğini yerine getirmek için semadan indim. ³⁹ Beni gönderenin isteği, bana vermiş olduğu insanların hiçbirini kaybetmemem, Kıyamet gününde hepsini diriltmemdir. ⁴⁰ Çünkü semavî Babam'ın isteği, semavî Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin ebedî hayata kavuşmasıdır. Böylelerini Kıyamet gününde dirilteceğim."

⁴¹ "Gökten inmiş olan ekmeği Ben'im" dediği için oradaki Yahudiler İsa'ya karşı söylenmeye başladılar. ⁴² "Yusuf'un oğlu İsa değil mi bu? Annesini de babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, gökten indiğini söylüyor?" dediler.

⁴³ İsa onlara şöyle cevap verdi: "Kendi aranızda söylenmeyi bırakın. ⁴⁴ Beni gönderen semavî Babam bir kimsenin kalbini bana döndürmedikçe o kimse bana gelemez. Bana gelenleri Kıyamet gününde dirilteceğim. ⁴⁵ Peygamberlerin kitaplarında şöyle yazılıdır: 'Allah hepsini hidayete erdirecektir.'^{‡‡} Semavî Baba'yı işiten ve hidayete eren herkes bana gelir. ⁴⁶ Bu, bir kimsenin semavî Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Semavî Baba'yı sadece Allah'tan gelen görmüştür. ⁴⁷ Emin olun, iman edenin ebedî hayatı vardır. ⁴⁸ Hayat veren ekmeği Ben'im. ⁴⁹ Atalarınız çölde man yemelerine rağmen öldüler. ⁵⁰ Ama semadan inen öyle bir ekmeği var ki, ondan yiyen ölmeyecek. ⁵¹ Semadan inmiş olan hayat ekmeği Ben'im. Bu ekmeğten

**6:31 man: İsrail halkının çölde dolaştığı 40 sene boyunca, Allah onlara gökten "man" denen özel bir yiyecek yağdırmıştı (bkz. Mısır'dan Çıkış16:4-36).

††6:31 Mezmur 78:24.

‡‡6:45 Yeşaya 54:13.

yiye ebediyen yaşayacaktır. Vereceğim ekmek benim kendi bedenimdir. İnsanlar bunun sayesinde ebedî hayata kavuşacaklar.”

⁵² Bu sözler üzerine Yahudiler kendi aralarında tartışmaya başladılar. “Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?” dediler.

⁵³ İsa onlara şöyle dedi: “Emin olun, İnsanoğlu'nun bedenini yemeden ve kanını içmeden ebedî hayata sahip olamazsınız. ⁵⁴ Bedenimi yiyip kanımı içen kişi ebedî hayata kavuşur. Ben onu Kıyamet gününde dirilteceğim.

⁵⁵ Benim bedenim hakiki yiyecektir; kanım da hakiki içecektir. ⁵⁶ Bedenimi yiyip kanımı içen benim sayemde yaşar, ben de onun hayatında yaşarım.

⁵⁷ Beni gönderen, ezelden beri hayat kaynağı olan semavî Baba Allah'tır. Ben O'nun sayesinde yaşarım. İşte benim bedenimden yiye de benim sayemde ebediyen yaşayacaktır. ⁵⁸ Semadan inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın çölde yediği man gibi değildir. Onlar man yemelerine rağmen öldüler. Oysa bu ekmeği yiye ebediyen yaşayacaktır.”

⁵⁹ İsa bu sözleri, Kefarnahum'daki havrada vazederken söyledi.

Birçok şakirt İsa'yı terk ediyor

⁶⁰ İsa'nın bu sözlerini duyan birçok şakirt, “Bu sözler çok ağır. Bunları kim kabul edebilir?” dedi.

⁶¹ İsa söylediği sözler karşısında şakirtlerinin yakındığını anladı ve şöyle dedi: “Sözlerim sizi şaşırttı mı?

⁶² Peki ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu semaya çıktığını görerseniz ne yapacaksınız? ⁶³ Hayat veren,

Mukaddes Ruh'tur. Bedenin bunda payı yoktur. Size söylediğim sözler Allah'ın hayat veren Ruhu'ndandır. ⁶⁴ Ama aranızda iman etmeyenler var.” İsa kimlerin iman etmediğini ve kendisine kimin ihanet edeceğini en başından beri biliyordu. ⁶⁵ “Size, ‘Semavî Babam'ın bana sevk etmediği hiç kimse bana gelemez’ dememin sebebi budur” dedi.

⁶⁶ İsa'nın bu sözleri üzerine şakirtlerin birçoğu O'nu terk etti ve O'nu izlemekten vazgeçti. ⁶⁷ O zaman İsa on iki havarisine, “Siz de mi beni terk etmek istiyorsunuz?” diye sordu.

⁶⁸ Simun Petrus şu cevabı verdi: “Efendimiz, biz kime gidebiliriz? Ebedî hayat veren sözler sendedir. ⁶⁹ Sana iman ediyoruz. Şu kanaate vardık, sen Allah'ın mukaddes Elçisi'sin.”

⁷⁰ İsa şöyle karşılık verdi: “Siz on iki havariyi ben seçmedim mi? Buna rağmen içinizden biri İblis'tendir!” ⁷¹ İsa, Simun İskariyot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Yahuda, on iki havariden biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

İsa ve kardeşleri

7 Bundan sonra İsa Celile bölgesinde dolaşmaya başladı. Yahudi önderler O'nu öldürmeyi tasarladıklarından Ötürü Yahudiye bölgesinde dolaşmak istemiyordu. ² Yahudilerin Çardak Bayramı⁴ yaklaşmıştı. ³ Bu yüzden kardeşleri İsa'ya, “Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git. O zaman oradaki şakirtlerin de senin yaptığın âlâmetlere şahit olur. ⁴ Kendini herkese tanıtmak isteyen biri yaptıklarını gizlemez. Madem bu âlâmetleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!” dediler.

7:2 Çardak Bayramı: Allah, çölde dolaştıkları kırk sene boyunca İsrail halkını korumuş ve bütün ihtiyaçlarını karşılamıştı. Yahudiler, yapmış olduğu iyilikleri anmak için Allah'ın emri üzerine bir hafta boyunca çardaklar kurup içinde oturur ve bu zamanı Çardak Bayramı olarak kutlar (bkz. Mısır'dan Çıkış 23:16; 34:22; Levililer 23:33-36, 39-43).

⁵ Kendi kardeşleri bile İsa'ya inanmıyordu.

⁶ İsa onlara şöyle dedi: "Benim zamanım daha gelmedi. Fakat sizin için her zaman uygundur. ⁷ Dünya sizden nefret etmez. Fakat benden nefret ediyor. Çünkü ben insanlara, yaptıklarının kötü olduğunu söylüyorum. ⁸ Siz bayramı kutlamaya gidin. Ben gelmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha gelmedi."

⁹ İsa bu sözleri söyledi ve Celile bölgesinde kaldı.

¹⁰ Kardeşleri bayramı kutlamaya gitti. Peşlerinden İsa da yola çıktı; alenen değil, gizlice Kudüs'e gitti. ¹¹ Yahudi önderler bayram kutlamaları sırasında İsa'yı aradılar, "O adam nerede?" diye sordular.

¹² Halk arasında İsa hakkında birçok söylenti dolaşıyordu. İçlerinden bazıları, "İyi adamdır" derken bazıları, "Hayır, halkı saptırıyor" dedi.

¹³ Ancak halk Yahudi önderlerden korktuğu için hiç kimse İsa hakkında açıkça konuşmadı.

İsa Yahudiye'de vazediıyor

¹⁴ Bayramın yarısı geçmişti. İsa mabede gitti, vazetmeye başladı.

¹⁵ Yahudi önderler hayret içinde kaldı; "Bu adamın hiç tahsili yok, nasıl bu kadar çok şey biliyor?" dediler.

¹⁶ İsa şöyle cevap verdi: "Vazettiklerim bana ait değil, beni gönderene aittir. ¹⁷ Allah'ın isteğini yerine getirmek isteyen, vazettiklerimin Allah'tan mı olduğunu yoksa kendi adıma mı konuştuğumu bilecektir. ¹⁸ Kendi adına konuşan, kendini yüceltir. Ancak kendini göndereni yücelten doğru ve adildir. ¹⁹ Musa size Tevrat'ı vermedi mi? Fakat hiçbiriniz Tevrat'a itaat etmiyorsunuz. Beni neden öldürmek istiyorsunuz?"

²⁰ Halk, "Seni cin çarpmış! Seni öldürmek isteyen de kim?" dedi.

²¹ İsa şöyle cevap verdi: "Ben bir alâmet yaptım, hepimiz şaşkına döndünüz. ²² Musa Tevrat'ta oğullarınızı sünnet etmenizi emretti. Bu yüzden insanları Şabat Günü'nde bile sünnet edersiniz. Aslında bu Musa'dan değil, atalarınızdan kalma bir gelenektir. ²³ Tevrat'ın sünnetle ilgili emrini bozmamak için çocuklarınızı Şabat Günü bile sünnet edersiniz; öyleyse birine Şabat Günü şifa verdim diye neden kızılıyorsunuz? ²⁴ Dış görünüşe göre hükmetmeyin. Adil olun, hakikate göre hükmedin."

İsa, Mesih midir?

²⁵ Kudüs'lü bazı Yahudiler, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" dediler. ²⁶ "Bakın, açıkça konuşuyor, O'na hiçbir şey demiyorlar. Acaba önderler O'nun hakikaten Mesih olduğuna mı kanaat getirdiler? ²⁷ Biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiğinde hiç kimse O'nun nereden geldiğini bilmeyecek."

²⁸ İsa o sırada mabette vaaz etmeye devam ediyordu. Yüksek sesle şöyle dedi: "Beni tanıyorsunuz. Nereden geldiğimi de biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim. Beni semavî Babam gönderdi. O, itimada lâyık olan Allah'tır. Siz O'nu tanımıyorsunuz. ²⁹ Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndamım. Beni O gönderdi."

³⁰ Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler. Fakat hiç kimse O'na elini bile süremedi. Çünkü O'nun zamanı henüz gelmemişti. ³¹ Halktan birçok kişi O'na iman etti. Şöyle diyorlardı: "Mesih gelince bu adamın yaptıklarından daha mı çok alâmet yapacak?"

Yahudi önderlerin tavrı

³² Ferisiler halkın İsa hakkında bu şekilde fısıldaştığını duydular. Başrahipler

ve Ferisiler mabet muhafızlarını O'nu yakalamaya gönderdiler.

³³ Bu sırada İsa etrafındakilere şöyle dedi: “Kısa bir süre daha sizinleyim. Sonra beni gönderen semavî Babam’ın yanına döneceğim. ³⁴ O zaman beni arasanız bile bulamayacaksınız. Çünkü siz benim bulunduğum yere gelemezsiniz.”

³⁵ Yahudi önderler kendi aralarında şöyle konuştular: “Onu bulamayacağız da ne demek? Nereye gidecek ki? Acaba diğer halklar arasında yaşayan Yahudilere mi gidecek? Yoksa gidip Greklere mi vazedecek? ³⁶ ‘Beni arasanız bile bulamayacaksınız. Benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz’ diyor. Ne demek istiyor?”

İsa Mukaddes Ruh’tan söz ediyor

³⁷ Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalkıp yüksek sesle şöyle dedi: “Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. ³⁸ Tevrat’ta yazılmış olduğu gibi, bana iman edenin içinden hayat veren su ırmakları akacaktır.”^{§§}

³⁹ Bunu, kendisine iman edenlerin kavuşacağı Mukaddes Ruh’la ilgili olarak söylüyordu. Mukaddes Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz ölmemişti, dirilip arşa yükselmemişti.

Halk İsa hakkında tartışıyor

⁴⁰ Halktan bazıları bu sözleri duyunca, “Bu adam hakikaten beklediğimiz peygamberdir” dediler.

⁴¹ Bazılarıysa, “Bu adam Mesih’tir” dedi.

Başkaları, “Hayır, Mesih Celile’den gelmeyecek!” dediler. ⁴² “Tevrat’ta Mesih’in Davud’un soyundan olacağı ve Davud’un yaşadığı Beytlehem şehriden çıkacağı yazılı değil mi?” ⁴³ Böylece halk İsa yüzünden ikiye bölündü.

⁴⁴ Bazıları O’nu yakalamak istediler. Ancak hiç kimse O’na el süremedi.

Yahudi önderler iman etmiyor

⁴⁵ Mabet muhafızları geri döndüklerinde başrahipler ve Ferisiler onlara, “O’nu neden getirmediğiniz?” diye sordular.

⁴⁶ Muhafızlar, “Şimdiye kadar hiç kimse bu adam gibi konuşmadı!” diye cevap verdiler.

⁴⁷ O zaman Ferisiler şöyle dedi: “Ne oldu? Yoksa sizi de mi kandırdı? ⁴⁸ Önderlerden veya Ferisilerden hiç O’na iman eden oldu mu? ⁴⁹ Ama bu halk Tevrat’ı bilmiyor; Allah’ın lâneti altındadır!”

⁵⁰ İçlerinden biri, daha önce İsa’yla görüşmüş olan Nikodim, ⁵¹ “Tevrat’a göre bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden hakkında hüküm verilir mi?” diye sordu.

⁵² Önderler Nikodim’e şöyle cevap verdi: “Yoksa sen de mi Celile’densin? Git Tevrat’ı araştır. Celile’den hiçbir peygamber çıkmadığını göreceksin.”

⁵³ Bundan sonra herkes evine gitti.

Zinada yakalanan kadın

8 İsa ise Zeytin Dağı’na gitti. ² Ertesi sabah erkenden yine mabede döndü. Cemaat toplanınca kalkıp vaaz etmeye başladı. ³ Din âlimleri ve Ferisiler, zina eden bir kadını getirdiler, orta yere çıkarıp İsa’ya şöyle sordular: ⁴ “Hoca, bu kadın zina ederken suçüstü yakalandı. ⁵ Musa Tevrat’ta böylelerini taşıyarak öldürmemizi emrediyor. Sen ne diyorsun?” ⁶ Bu soruyu İsa’yı zor duruma düşürmek için sormuşlardı. O’nu suçlayacak bir bahane arıyorlardı.

İsa yere eğildi ve parmağıyla toprağa bir şeyler yazmaya başladı. ⁷ Yahudi önderler aynı soruyu durmadan tekrar-

ladılar. Bunun üzerine İsa doğruldu ve şöyle dedi: “Aranızda günah işlememiş biri varsa ilk taşı o atsin!”

⁸ Ardından yine yere eğildi, toprağa yazmaya devam etti. ⁹ Din âlimleri ile Ferisiler bu sözü duyunca, en yaşlılarından başlayarak bir bir orayı terk ettiler, İsa’yı yalnız bıraktılar. Kadın orta yerde kalakaldı. ¹⁰ İsa tekrar doğruldu ve kadına, “Diğerleri nerede? Seni mahkûm eden olmadı mı?” diye sordu.

¹¹ Kadın, “Hayır, Efendim” dedi.

Bunun üzerine İsa, “Ben de seni mahkûm etmiyorum. Git ve artık günah işleme” dedi.

Dünyanın ışığı

¹² Bundan sonra İsa yeniden halka vaaz etmeye başladı; şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Peşimden gelen asla karanlıkta kalmaz, hayat veren ışığa kavuşur.”

¹³ Ancak Ferisiler İsa’ya, “Sen kendi kendine şahitlik ediyorsun. Şahitliğin kabul edilmez!” dediler.

¹⁴ İsa onlara şöyle cevap verdi: “Kendi kendime şahitlik etsem bile şahitliğim doğrudur. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Fakat siz benim nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. ¹⁵ Siz insan aklıyla hüküm veriyorsunuz. Ben kimseye hükmetmem. ¹⁶ Ama hükmetsem bile benim hükmüm doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim. Ben ve beni gönderen semavî Baba birlikte hükmederiz. ¹⁷ Allah Tevrat’ta açıkça emretti, iki şahit yeterlidir. ¹⁸ Ben kendime şahitlik ediyorum, bu bir; beni gönderen semavî Baba da bana şahitlik ediyor, bu da iki.”

¹⁹ O zaman İsa’ya, “Peki baban nerede?” diye sordular.

İsa şu cevabı verdi: “Siz ne beni ne de semavî Babam’ı tanırırsınız. Eğer beni tanısaydınız, semavî Babam’ı da tanırdınız.”

²⁰ İsa bu sözleri mabet alanında vaaz ederken, başışların toplandığı yerin yanında söyledi. Ancak hiç kimse O’nu yakalamaya kalkmadı. Çünkü henüz yakalanacağı saat gelmemişti.

Dünyevî insanlar İsa’yı anlamıyor

²¹ İsa cemaate şöyle seslendi: “Ben aranızdan ayrılacağım. Beni arayacaksınız, fakat günah içinde öleceksiniz. Siz benim gideceğim yere gelemesiniz.”

²² Bunun üzerine Yahudi önderler birbirlerine sordular, “Acaba kendini mi öldürecek? Bu yüzden mi ‘Benim gideceğim yere siz gelemesiniz’ diyor?”

²³ İsa şöyle devam etti: “Siz aşağıdansınız, bense yukarıdanım. Siz bu dünyaya aitsiniz, bense bu dünyaya ait değilim. ²⁴ Bu yüzden ‘günah içinde öleceksiniz’ dedim. Ben ezelden beri varım. Buna iman etmezseniz, günahlarınız bağışlanmadan öleceksiniz.”

²⁵ O’na, “Peki sen kimsin?” diye sordular.

İsa şöyle cevap verdi: “En başından beri size ne dediysem O’yum. ²⁶ Sizinle ilgili söyleyebileceğim çok şey var, sizi birçok konuda mahkûm edebilirim; fakat etmeyeceğim. Çünkü ben insanlara sadece beni gönderenden duyduklarımı iletiyorum. O yalnız hakikati söyler.”

²⁷ İsa’nın kendilerine Allah’tan söz ettiğini anlamadılar. ²⁸ Bunun için onlara açıkça şöyle dedi: “Beni yukarı kaldırdığınız[†] zaman

[†]8:13 Tevrat’a göre, bir olayın doğruluğunu ispat etmek için en az iki şahidin ifadesine başvurulurdu. Ferisiler burada, İsa’nın kendi kendine şahitlik ettiğini, bu yüzden başka şahitlere ihtiyacı olduğunu söylemektedir.

[†]8:28 İsa’nın yukarı kaldırılması, bütün dünyanın günahlarının bedelini ödemek üzere çarmıha gerilmesini ifade eder.

anlayacaksınız ki İnsanoğlu Ben'im. Hiçbir şeyi kendiliğimden yapmam, semavî Babam'ın bana öğrettiği gibi konuşurum. ²⁹Beni gönderen semavî Babam beni destekler. Ben daima O'nu hoşnut edeni yaparım. Bu yüzden beni desteksiz bırakmadı.”

³⁰İsa'nın bu sözlerini duyan birçok kişi O'na iman etti.

Hakikat insanı hür kılar

³¹İsa kendisine iman eden Yahudilere şöyle dedi: “Benim sözüme itaat ederseniz hakikaten şakirtlerim olursunuz. ³²Hakikati bileceksiniz ve hakikat sizi hür kılacak.”

³³Yahudiler İsa'ya, “Biz İbrahim'in soyundanız, hiçbir zaman kimsenin kölesi olmadık. Nasıl olur da hür kalacağımızı söylersin?” dediler.

³⁴İsa şöyle cevap verdi: “Emin olun ki, günah işleyen, günahın kölesidir. ³⁵Hiçbir köle, ev halkının üyesi değildir. Fakat oğul, ailenin ebedî üyesidir. ³⁶Bu sebeple Oğul sizi hür kılar, gerçekten hür olursunuz. ³⁷İbrahim'in soyundan geldiğinizi biliyorum. Buna rağmen beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü kalbinizde sözüme yer vermiyorsunuz. ³⁸Ben size semavî Babam'ın huzurunda gördüklerimi anlatıyorum, size babanızdan duyduklarınızı yapıyorsunuz.”

³⁹Yahudiler İsa'ya, “Bizim babamız İbrahim'dir” diye cevap verdiler.

İsa onlara şöyle dedi: “Eğer gerçekten İbrahim'in evlâtları olsaydınız, İbrahim gibi davranırdınız. ⁴⁰Oysa şimdi beni, Allah'ın emrettiği hakikati size bildiren kişiyi öldürmeye kalkıyorsunuz. İbrahim böyle yapmadı. ⁴¹Siz babanızın yaptığını yapıyorsunuz.”

Bunun üzerine İsa'ya, “Biz gayrimeşru çocuklar değiliz! Bizim tek bir babamız var, o da Allah'tır” dediler.

⁴²İsa şöyle karşılık verdi: “Eğer Allah babanız olsaydı, beni severdiniz. Çünkü ben Allah'tan geldim ve şimdi buradayım. Ben kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. ⁴³Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Çünkü sözümlü dinlemeye tahammül edemiyorsunuz. ⁴⁴Sizin babanız İblis'tir, ona aitsiniz ve onun arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildir. Hakikate daima karşı çıkmıştır, çünkü hakikatten mahrumdur. Yalan söylemekten zevk alır. Çünkü yalancıdır, yalanın babasıdır. ⁴⁵Ama ben hakikati söylediğim için bana inanmıyorsunuz. ⁴⁶Aranızda kim benim günah işlediğimi ispat edebilir? Hakikati söylüyorsam, neden bana inanmıyorsunuz? ⁴⁷Allah'tan olan kişi Allah'ın sözlerini dinler. Sizse dinlemiyorsunuz, çünkü Allah'tan değilsiniz.”

İsa İbrahim'den büyüktür

⁴⁸Yahudiler İsa'ya şöyle cevap verdiler: “Cin çarpmış bir Samiriyeli olduğunu söylemekte haksız mıyız?”

⁴⁹İsa onlara şöyle dedi: “Beni cin çarpmadı. Ben yaptıklarımla semavî Babam'ı onurlandırıyorum, fakat siz beni aşağılıyorsunuz. ⁵⁰Ben kendimi yüceltmeye çalışmıyorum. Beni yüceltmek isteyen biri vardır ve asıl yargıç O'dur. ⁵¹Emin olun, bir kimse sözüme itaat ederse ölümü asla tatmayacaktır.”

⁵²Yahudiler şöyle karşılık verdi: “Artık seni cin çarptığına eminiz! İbrahim de, peygamberlerin hepsi de öldüler. Fakat sen, ‘Bir kimse sözüme itaat ederse ölümü asla tatmayacaktır’ diyorsun. ⁵³Sen babamız İbrahim'den daha mı büyüksün? İbrahim de, peygamberler de öldüler. Sen kendini ne sanıyorsun?”

⁵⁴İsa şöyle dedi: “Eğer ben kendimi yüceltirsem bunun hiçbir kaymeti olmaz.

Beni yücelten, Allahımız dediğiniz semavî Babam'dır. ⁵⁵ Siz O'nu tanımıyor-sunuz, fakat ben tanıyorum. Eğer O'nu tanımıyorum dersem, sizin gibi yalancı olurum. Fakat ben O'nu tanıyorum ve sözüne itaat ediyorum. ⁵⁶ Atanız İbrahim benim geleceğim günü göreceği için sevinip coştı. Gördü ve sevindi.”

⁵⁷ Yahudi önderler İsa'ya, “Sen ne diyorsun? Daha elli yaşında bile değilsin; İbrahim'i gördüğünü mü söylüyorsun?” dediler.

⁵⁸ İsa onlara şöyle dedi: “Emin olun ben, İbrahim daha doğmadan vardım, ezelden beri varım.”

⁵⁹ Yahudi önderler bu sözler üzerine O'nu taşlamak için yerden taş aldılar. Fakat İsa gizlenip mabet alanından çıktı.

İsa kör doğmuş adamın gözlerini açıyor

9 İsa yolda yürürken doğuştan kör olan bir adam gördü. ² Şakirtleri O'na şunu sordular: “Hocam, bu adam niçin kör doğdu? Buna kimin günahı sebep oldu? Kendisinin mi, yoksa anne babasının mı?”³

³ İsa onlara şöyle cevap verdi: “Ne kendisi, ne de anne babası günah işledi. Allah'ın kudreti onun hayatında görülsün diye kör doğdu. ⁴ Beni gönderen Allah'ın işlerini vakit gündüzken yapmalıyız. Gece olunca hiç kimse çalışmaz. ⁵ Bu dünyada olduğum sürece, dünyanın ışığı Ben'im.”

⁶ İsa bunları söyledikten sonra yere tükürdü, tükürüğüyle biraz çamur yaptı, doğuştan kör adamın gözlerine sürdü. ⁷ Sonra ona, “Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan” dedi. Şiloah, ‘gönderilmiş’ anlamına gelir.

Adam gidip havuzda yıkandı. Geri döndüğünde gözleri görüyordu.

⁸ Adamın komşuları ve daha önce dilendiğini görenler, “Bakın! Eskiden şuracıkta oturup dilenen kör adam değil mi bu?” diye sordular.

⁹ İçlerinden bazıları, “Evet, o!” dedi. Bazılarıysa, “Hayır, o değil. Ona benzeyen başka biri” dedi.

Adamın kendisi onlara, “Ben oyum” diye karşılık verdi.

¹⁰ Bunun üzerine ona sordular, “Nasıl oldu da gözlerin açıldı?”

¹¹ Şöyle cevap verdi: “İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü; bana, ‘Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.”

¹² Adama, “Nerede o?” diye sordular. O da, “Bilmiyorum” dedi.

Ferisiler adamı sorguya çekiyor

¹³ Eskiden kör olan adamı Ferisilerin yanına götürdüler. ¹⁴ İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü. ¹⁵ Bu yüzden Ferisiler eskiden kör olan adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular.

Onlara şöyle cevap verdi: “İsa gözlerime çamur sürdü. Sonra yıkandım, artık görebiliyorum.”

¹⁶ Ferisilerden bazıları, “Bu adam Tevrat'ın Şabat Günü'yle ilgili emrini çiğniyor. Allah'tan gelmiş olamaz” dediler.

Bazı Ferisiler ise, “Fakat günahkâr biri olsa böyle alâmetleri nasıl yapabilir?” dedi.

Böylece Ferisiler ikiye bölündü. ¹⁷ Eskiden kör olan adama dönüp, “Gözlerini açtığına göre sen bu adam hakkında ne diyeceksin?” diye sordular.

Adam onlara şöyle cevap verdi: “O bir peygamberdir.”

³9:2 O çağda Yahudiler, kişinin veya ailesinin işlediği günahların, hastalıklara ve sakatlıklara yol açtığına inanırlardı.

¹⁸Yahudi önderler bu adamın eskiden kör olduğuna ve şimdi gözlerinin açıldığına inanmadılar. Bu yüzden adamın anne babasını çağırttılar. ¹⁹Onlara, “Bu adam sizin oğlunuz mu? Kör doğduğunu söylüyorsunuz, peki şimdi nasıl oluyor da görüyor?” diye sordular.

²⁰Anne babası şöyle cevap verdi: “Bu bizim oğlumuz. Onun doğuştan kör olduğunu biliyoruz. ²¹Ama nasıl oldu da görmeye başladı, bilmiyoruz. Gözlerini açanın kim olduğunu da bilmiyoruz. Kendisine sorun. Kendisi size cevap verebilecek yaşadadır.”

²²Yahudi önderlerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü Yahudi önderler, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyen herkesi havra dışı etmeye kararlıydılar. ²³Anne babanın eskiden kör olan oğulları için, “Kendisi size cevap verebilecek yaşadadır” demesinin sebebi buydu.

²⁴Bunun üzerine eskiden kör olan adamı tekrar çağırdılar ve ona şöyle dediler: “Allah'ın hakkı için doğruyu söyle. Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.”

²⁵Adam, “Günahkâr olup olmadığını bilemem. Bildiğim tek şey, eskiden kördüm; şimdiyse görebiliyorum” diye cevap verdi.

²⁶Ona, “Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?” diye sordular.

²⁷Adam, “Size demin söyledim. Fakat beni dinlemediniz. Şimdi neden tekrar duymak istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun şakirdi olmak istiyorsunuz?” diye cevap verdi.

²⁸Yahudi önderler bunun üzerine adama sövüp dediler ki, “O'nun şakirdi sensin, biz değiliz! Biz Musa'nın şakirtleriyiz. ²⁹Allah'ın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Fakat bu adamın nereden geldiğini bile bilmiyoruz.”

³⁰Adam onlara şöyle karşılık verdi: “Hayret! O benim gözlerimi açtı, fakat siz O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz. ³¹Allah günahkârları dinlemez, bunu biliyoruz, fakat kendisine secde eden ve itaat eden kişiyi dinler. ³²Bir kimsenin doğuştan kör bir adamın gözlerini açtığı bugüne kadar hiç duyulmuş mu? ³³Bu adam Allah'tan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.”

³⁴Yahudi önderler buna karşılık, “Sen tamamen günah içinde doğmuş bir adamsın! Sen mi bize ders vereceksin?” dediler; adamı havra dışı ettiler.

Ruhsal körlük

³⁵İsa, Yahudi önderlerin adamı havra dışı ettiklerini duydu. Onu buldu, “İnsanoğlu'na iman ediyor musun?” diye sordu.

³⁶Adam, “Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim” dedi.

³⁷İsa, “Sen O'nu zaten gördün. Şimdi konuştuğun kişi İnsanoğlu'dur” diye cevap verdi.

³⁸Adam, “Evet Rab, iman ediyorum!” dedi ve önünde secde etti.

³⁹İsa şöyle dedi: “Ben bu dünyaya hüküm için geldim. Kör olanlar görecektir, görenlerse kör olacak.”

⁴⁰Oradaki Ferisilerden bazıları İsa'nın bu sözlerini işittiler. O'na, “Yoksa biz de mi körüz?” diye sordular.

⁴¹İsa, “Kör olsaydınız günahınız olmazdı; fakat şimdi, ‘Görüyoruz’ dediğiniz için hâlâ günah içindesiniz” dedi.

Çoban ve koyunları

10 İsa şöyle dedi: “Emin olun, koyun ağılına kapıdan girmeyen kişi hırsız ve hayduttur. ²Sürünün çobanı ağıla kapıdan girer. ³Bekçi ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini tanır. O da koyunlarının her birini adıyla çağırır ve dışarı çıkarır. ⁴Bütün koyunlarını dışarı

çıkarınca önlerinden gider. Koyunlar onu izler, çünkü onun sesini tanırlar. ⁵Yabancı birinin peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü onun sesini tanımazlar.” ⁶İsa onlara bu misali anlattı; fakat onlar ne demek istediğini anlamadılar.

İyi çoban

⁷Bunun üzerine İsa onlara yeniden şöyle seslendi: “Emin olun, ben koyunların kapısıyım. ⁸Benden önce gelenler^f hırsız ve haydukttu. Koyunlar onları dinlemedi. ⁹Kapı Ben'im. Bir kimse benim vasıtamla içeri girerse ebedî kurtuluşa kavuşur. Girer, çıkar ve otlak⁸ bulur. ¹⁰Hırsız sadece çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Fakat ben insanlar hayata, bereketli hayata kavuşsunlar diye geldim.

¹¹“Ben iyi çobanım. İyi çoban, koyunları için canını feda eder. ¹²Koyunları gütmek için parayla tutulan işçiye çoban gibi değildir. Koyunlara sahip çıkmaz. Kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt koyunlara saldırır ve sürüyü dağıtır. ¹³İşçi kaçar; çünkü parayla tutulmuştur, koyunlar için endişe duymaz. ¹⁴⁻¹⁵Ben iyi çobanım. Semavî Babam beni tanır, ben de O'nu tanırım. Aynı şekilde koyunlarımı tanırım, koyunlarım da beni tanırlar. Onlar için canımı veririm. ¹⁶Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi duyacaklar.

Böylece tek sürü ve tek çoban olacak.**

¹⁷Semavî Babam beni sever, çünkü canımı tekrar geri almak üzere feda ederim.^{††} ¹⁸Hiç kimse canımı alamaz. Ben onu kendim veririm. Canımı vermeye ve sonra da geri almaya kudretim var. Bunu yapmamı semavî Babam emretti.”

¹⁹İsa'nın bu sözleri üzerine Yahudi önderler yine ikiye bölündü. ²⁰İçlerinden birçoğu, “O'nu cin çarpmış, delidir. O'nu neden dinliyorsunuz?” dedi.

²¹Bazılarıysa, “Bunlar cin çarpmış birinin söyleyeceği sözler değil. Cin körün gözlerini açabilir mi?” dediler.

Yahudi önderler İsa'ya karşı çıkıyor

²²Mevsim kıştı, Kudüs'te Mabedi Takdis Bayramı^{‡‡} kutlanacaktı. ²³İsa mabet alanında, Süleyman'ın Eyvanı'nda geziniyordu. ²⁴Yahudi önderler O'nun etrafını sardılar ve O'na, “Bizi daha ne kadar tereddüt içinde bırakacaksın? Eğer Mesih'sen bize açıkça söyle” dediler.

²⁵İsa şöyle cevap verdi: “Size daha önce söyledim, fakat inanmıyorsunuz. Semavî Babam'ın adıyla yaptıklarım size kim olduğumu gösteriyor. ²⁶Ama siz bana iman etmiyorsunuz, çünkü benim koyunlarım değilsiniz. ²⁷Benim koyunlarım sesime kulak verir. Ben onları tanırım, onlar da peşimden gelir. ²⁸Ben koyunlarıma ebedî hayat veririm. Onlar asla helâk olmazlar. Hiç kimse on-

^f10:8 Yani, sahte Mesihler, sahte peygamberler ve iki yüzlü din adamları.

⁸10:9 *otlak*: Yani ruhani besin

**10:16 İsa bu ayette, Yahudi olmayıp kendisine iman edecek kişilerden bahsetmektedir (bkz. Yuhanna 11:52).

††10:17 İsa, bütün dünyanın günahının bedelini ödemek üzere çarmıhta ölüp dirileceğinden bahsetmektedir.

‡‡10:22 *Mabedi Takdis Bayramı*: Işıklar Bayramı veya Hanuka adıyla da bilinen bu bayram, İ.Ö. 165 senesinin Aralık ayında Kudüs'te bulunan mabedin Yahudiler tarafından yeniden Allah'a adanmasını ve ibadete açılmasını anmak için kutlanıyordu. Bu tarihten önce mabet Grek ordusunun yönetimi altındaydı ve putperestler tarafından kullanılıyordu.

ları benim elimden kapamaz. ²⁹ Onları bana veren semavî Babam her şeyden üstündür. Hiç kimsenin gücü, onları Babam'ın elinden kapmaya yetmez. ³⁰ Ben ve semavî Babam biriz."

³¹ Bunun üzerine Yahudi önderler yerden taş toplayıp yine İsa'yı taşlamaya kalkıştılar. ³² İsa onlara şöyle dedi: "Aranızda semavî Baba Allah'ın gücüyle birçok harika şey yaptım. Bunların hangisinden ötürü beni taşlamak istiyorsunuz?"

³³ Yahudi önderler İsa'ya şöyle cevap verdi: "Yaptığın harika şeylerden ötürü seni taşlamayız. Sen Allah'a küfrediyorsun; insan olduğun halde kendini Allah'la bir tutuyorsun."

³⁴ O zaman İsa şunları söyledi: "Zebur'da, 'İlahlarsınız dedim'⁴¹ diye yazılmıştır. ³⁵ Allah, kelâmını kime gönderdiyse o kişileri ilahlar diye çağırır. Allah'ın kelâmı her zaman doğrudur. ³⁶ Semavî Baba Allah beni takdis edip dünyaya gönderdi. O halde, 'Allah'ın semavî Oğlu'yum' dediğim için bana nasıl olur da 'Allah'a küfrediyorsun' dersiniz? ³⁷ Eğer semavî Babam'ın istediği şeyleri yapmıyorsam, bana iman etmeyin. ³⁸ Ama semavî Babam'ın istediği şeyleri yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile yaptığım işlere iman edin. O zaman semavî Baba'nın bende, benim de semavî Baba'da olduğumu bilecek ve anlayacaksınız."

³⁹ Bu sözlerinden sonra İsa'yı tekrar yakalamaya çalıştılar. Fakat O ellerinden sıyrılıp kurtuldu.

⁴⁰ İsa bundan sonra Şeria Irmağı'nın karşı kıyısına, Yahya'nın insanları ilk vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. ⁴¹ Halktan birçok kişi O'nun yanına geldi; "Yahya hiç mucize yapmadı, fakat bu adam hakkında söylediği her şey

doğru çıktı" diyorlardı. ⁴² Orada birçok kişi İsa'ya iman etti.

Lazar'ın ölümü

11 Beytanya köyünde Lazar adında bir adam yaşardı. Lazar hastaydı. Onun Meryem ve Marta adında iki kız kardeşi vardı. ² Meryem, Rab'bin ayaklarına hoş kokulu yağ döken ve sonra da saçlarıyla kuruyan kadındı. ³ Meryem ve Marta İsa'ya, "Efendimiz, sevgili dostun Lazar hastalandı" diye haber yolladılar.

⁴ İsa bu haberi alınca, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak. Allah'a izzet getirecek ve Allah'ın semavî Oğlu'nun övülmesine hizmet edecek" dedi.

⁵ İsa Marta'yı, kız kardeşi Meryem'i ve Lazar'ı severdi. ⁶ Lazar'ın hasta olduğunu duyunca hemen Beytanya'ya gitmedi, bulunduğu yerde iki gün daha kaldı. ⁷ Sonra şakirtlerine, "Haydi, Yahudiye'ye geri dönelim" dedi.

⁸ Şakirtleri, "Hocam, Yahudiye halkı seni daha yeni taşlamaya kalktı. Şimdi oraya geri mi döneceksin?" diye sordular.

⁹ İsa şöyle cevap verdi: "Günün on iki saati aydınlık değil mi? Bir kimse gündüz vakti yürürse tökezleyip düşmez. Çünkü dünyanın ışığı sayesinde önünü görür. ¹⁰ Ama gece yürüyen, ışıktan mahrum olduğu için tökezler."

¹¹ Sonra, "Dostumuz Lazar uyudu, fakat onu uyandırmaya gideceğim" dedi.

¹² Şakirtleri, "Efendimiz, uyuyorsa iyileşecektir" dediler.

¹³ İsa aslında Lazar'ın öldüğünü kastediyordu. Fakat şakirtleri Lazar'ın uyuduğunu sanmışlardı.

¹⁴ Bunun üzerine İsa açıkça, "Lazar öldü" dedi. ¹⁵ "Öldüğünde yanında olmadığımı seviniyorum. Sizin için de seviniyorum, çünkü bu vesileyle bana

⁴¹10:34 Mezmur 82:6.

iman edeceksiniz. Şimdi Lazar'ın yanına gidelim.”

¹⁶‘İkiz’ adıyla anılan Tomas diğer şakirtlere, “Haydi biz de gidelim ve O’nunla birlikte ölelim!” dedi.

İsa, diriliş ve hayattır

¹⁷İsa Beytanya’ya vardı. O varmadan dört gün önce Lazar mezara konmuştu.

¹⁸Beytanya Kudüs’ten sadece üç kilometre uzaklıktaydı. ¹⁹Birçok Yahudi, kardeşlerini kaybeden Meryem ile Marta’yı teselli etmeye gelmişti. ²⁰Marta İsa’nın geldiğini duydu; O’nu karşılamaya çıktı. Meryem ise evde kaldı.

²¹Marta İsa’ya, “Efendimiz, eğer burada olsaydın kardeşim ölmezdi. ²²Ama şimdi bile, Allah’tan ne dilersen yerine getireceğini biliyorum” dedi.

²³İsa, “Kardeşin dirilecek” dedi.

²⁴Marta, “Evet, Kıyamet gününde dirileceğini biliyorum” dedi.

²⁵İsa, “Diriliş ve hayat Ben’im. Bana iman eden, ölse de yaşayacaktır. ²⁶Bu dünyada yaşarken bana iman eden asla ölmez. Buna iman ediyor musun?” dedi.

²⁷Marta İsa’ya, “Evet Efendim! Beklediğimiz Allah’ın semavî Oğlu Mesih olduğuna iman ediyorum” cevabını verdi.

İsa ağlıyor

²⁸Marta bunu söyledikten sonra kardeşi Meryem’in yanına döndü. Onu bir kenara çekti, “Hoca burada ve seni çağırıyor” dedi.

²⁹Meryem bunu duyunca hemen yerinden kalktı, İsa’yı karşılamaya gitti. ³⁰İsa henüz şehre girmemişti. Marta’nın kendisini karşıladığı yerde duruyordu. ³¹Meryem ile Marta’yı teselli etmek için evde bulunan Yahudiler Meryem’in kalkıp apar topar dışarı çıktığını

gördüler. Ağlamak için mezara gideceğini sanarak onu takip ettiler.

³²Meryem İsa’nın yanına vardı. O’nu görünce ayaklarına kapandı, “Efendimiz, eğer burada olsaydın kardeşim ölmezdi” dedi.

³³Meryem’le arkasından gelen Yahudiler ağlıyordu; İsa’nın içini hüznün kapladı, yüreği sızladı. ³⁴“Onu nereye koydunuz?” diye sordu.

İsa’ya, “Efendimiz, gel gör” dediler.

³⁵İsa ağladı.

³⁶Bunu gören Yahudiler, “Bakın, Lazar’ı ne kadar çok seviyormuş!” dediler.

³⁷İçlerinden bazıları ise şöyle dedi: “Bu adam körün gözlerini açtı; Lazar’ın ölmesine de engel olamaz mıydı?”

İsa Lazar’ı ölümden diriltiyor

³⁸İsa büyük üzüntü içinde mezara vardı. Lazar’ın yatırıldığı mezar bir mağaraydı. Ağız büyük bir taşla kapatılmıştı. ³⁹İsa, “Taşı çekin!” dedi.

Lazar’ın kız kardeşi Marta, “Efendimiz, kardeşim öleli dört gün oldu. Artık kokmuştur” dedi.

⁴⁰İsa Marta’ya şöyle dedi: “Sana, ‘İman edersen Allah’ın kudretini göreceksin’ demedim mi?”

⁴¹Mağaranın ağzını kapatan taşı yana yuvarladılar. İsa başını göğe kaldırdı ve dua etti: “Semavî Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. ⁴²Beni her zaman işittiğini biliyorum. Fakat bunu, etrafımda duran kalabalık beni senin gönderdiğine iman etsin diye söylüyorum.” ⁴³Bundan sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırды. ⁴⁴Ölmüş olan Lazar, mezardan dışarı çıktı. Elleri ve ayakları keten bezlerle sarılıydı. Yüzü bir peşkirle örtülüydü.

İsa yanındakilere, “Onu çözü, bırakın gitsin” dedi.

Yahudi önderler İsa'yı öldürmeyi tasarlıyor

(*Matta 26:1-5; Markos 14:1-2; Luka 22:1-2*)

⁴⁵ Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören birçok Yahudi, İsa'ya iman etti. ⁴⁶ Ama içlerinden bazıları Ferisilere gidip İsa'nın yaptıklarını anlattı.

⁴⁷ Bunun üzerine başrahipler ve Ferisiler Yahudi Yüksek Meclisi'ni^{§§} topladılar. "Ne yapacağız? Bu adam birçok alâmet yapıyor. ⁴⁸ Eğer böyle devam etmesine izin verirse herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip mabedimizi ve halkımızı yok edecek" dediler.

⁴⁹ O sene başrahip olan ve toplantıda bulunan Kayafa, "Sizler hiçbir şey bilmiyorsunuz!" dedi. ⁵⁰ "Bütün halk yok olacağına, halk uğruna tek bir adamın yok olması daha iyidir. Bunu anlamıyor musunuz?"

⁵¹ Kayafa bunu kendiliğinden söylemedi. O sene başrahipti, İsa'nın Yahudi halkı uğruna öleceğine dair kehanette bulunuyordu. ⁵² İsa sadece Yahudi halkı için değil, Allah'ın dört bir yana dağılmış bütün evlâtları için ölecekti. Böylece Allah onları bir araya getirip tek bir halk yapacaktı. ⁵³ Yahudi önderler o günden sonra İsa'yı öldürmeyi tasarladılar.

⁵⁴ Bu sebeple İsa Yahudiler arasında alenen dolaşamaz oldu. Çöle yakın Efrayim şehrine gitti. Şakirtleriyle birlikte orada kaldı.

⁵⁵ Yahudilerin Fısıh Bayramı yaklaşıyordu. Taşrada yaşayan

birçok kişi, bayramdan önce gerekli hazırlıkları yapmak ve arınmak için Kudüs'e gitti. ⁵⁶ Orada İsa'yı aramaya başladılar. Mabette birbirlerine, "Ne dersiniz? Sizce bayramı kutlamaya gelececek mi?" diye sordular.

⁵⁷ Başrahiplerle Ferisiler İsa'yı yakalamak için nerede olduğunu bilenlerin haber vermesini emretmişlerdi.

İsa Beytanya'da

(*Matta 26:6-13; Markos 14:3-9*)

12 İsa, Fısıh Bayramı'ndan altı gün önce Beytanya köyüne gitti. Lazar da orada yaşıyordu, İsa onu ölümden diriltmişti. ² Orada İsa için bir ziyafet hazırladılar. Marta misafirlere hizmet ediyor, Lazar da İsa'yla birlikte sofrada oturuyordu. ³ Meryem, yarım litre kadar saf hintsümbülü yağı* getirdi ve İsa'nın ayaklarına döktü. Bu çok değerli bir yağdı. Ardından İsa'nın ayaklarını kendi saçlarıyla kuruladı. Hintsümbülü yağının hoş kokusu bütün eve yayıldı.

⁴ İsa'nın şakirtlerinden biri, daha sonra kendisine ihanet edecek olan Yahuda İskariyot da oradaydı. Yahuda şöyle dedi: ⁵ "Bu yağ en az üç yüz dinar† eder. Neden satıp parasını fakirlere dağıtmadık?" ⁶ Bunu, fakirleri düşündüğü için söylemedi. Aslında o bir hırsızdı. Toplanan başışların saklandığı ortak para kesesi ondaydı; bu keseden para aşırıyordu.

⁷ İsa şöyle karşılık verdi: "Kadını rahat bırak. Gömüleceğim gün için beni hazırlasın. ⁸ Fakirler her zaman aranızda

§§**11:47 Yahudi Yüksek Meclisi:** Veya "Sanhedrin". Roma işgali altındaki İsrail'de dini ve siyasi konularda en yetkili yönetim organı Yüksek Meclis'ti. Dönemin başrahibinin başkanlık ettiği meclis, yetmiş kişiden oluşuyordu.

***12:3 Hintsümbülü yağı:** Hindistan'da yetişen bir bitkiden elde edilen çok değerli bir parfüm.

†**12:5 üç yüz dinar:** O dönemde bir işçinin yevmiyesi bir dinardı.

olacak.[‡] Fakat ben her zaman aranızda olmayacağım.”

Başrahipler Lazar'ı öldürmeyi tasarlıyor

⁹Yahudilerden büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da olduğunu duydu; O'nu görmek için oraya gittiler. Aynı zamanda İsa'nın ölümden dirilttiği Lazar'ı görmek istiyorlardı. ¹⁰Başrahipler Lazar'ı da öldürmeyi tasarlıyorlardı. ¹¹Çünkü Lazar'ın ölümden dirildiğini duyan birçok Yahudi onlara sırt çeviriyor, İsa'ya iman ediyordu.

İsa Kudüs'e giriyor

(*Matta 21:1-11; Markos 11:1-11; Luka 19:28-40*)

¹²Ertesi gün büyük bir kalabalık Fısıh Bayramı'nı kutlamak için Kudüs'e geldi. Kalabalık İsa'nın da Kudüs'e gelmekte olduğunu duydu. ¹³Ellerine hurma dalları aldılar, O'nu karşılamaya çıktılar. Hep bir ağızdan şöyle bağırıyorlar: “Yaşasın İsrail'in Kralı!

Rab'bin adıyla gelen mübarek olsun!”[¶]

¹⁴İsa bir sığa bulup üzerine bindi. Bu olay Tevrat'ta önceden şöyle bildirilmişti:

¹⁵“Korkma ey Kudüs halkı!

İşte Kralın sığaya binmiş geliyor.”[§]

¹⁶İsa'nın şakirtleri önce bu sözleri anlamadılar. Fakat İsa ölüp dirilince bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bu sözleri O'nun için söylediğini anladılar. ¹⁷İsa Lazar'ı ölümden diriltip mezardan dışarı çıkmasını emrettiğinde birçok Yahudi bu olaya şahit oldu. Bu insanlar İsa'nın yaptıklarını herkese

anlattılar. ¹⁸İsa'nın bu olağanüstü alâmeti yaptığını işiten halk da O'nu karşılamaya çıkmıştı. ¹⁹Bu yüzden Ferisiler, “Görüyorsunuz, elimizden bir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı!” dediler.

Grekler İsa'yı görmek istiyor

²⁰Fısıh Bayramı'nda ibadet etmek için Kudüs'e gelenler arasında bazı Grekler** de vardı. ²¹Celile'nin Beytsayda şehrinden olan Filipus da oradaydı. Bu Grekler Filipus'un yanına geldiler, “Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz” diye rica ettiler.

²²Filipus gidip bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus birlikte gidip İsa'ya haber verdiler.

²³İsa onlara şöyle dedi: “İnsanoğlu'nun ölüp dirileceği zaman geldi. ²⁴Emin olun, buğday tanesi toprağa düşüp ölmezse tek başına kalır. Fakat toprağa düşüp ölürse daha çok ürün verir. ²⁵Canını seven onu kaybedecektir. Fakat bu dünyada canını gözden çıkararak onu kurtaracak, ebedî hayata kavuşacaktır. ²⁶Bana hizmet etmek isteyen ardımdan gelsin. Ben neredeysem, bana hizmet edenler de orada olacaktır. Semavî Baba Allah, bana hizmet edeni ödüllendirecektir.

İsa öleceğini bildiriyor

²⁷“Şimdi yüreğim sıkılıyor. Ne diyeyim? ‘Semavî Baba, beni bu sıkıntılı saatten kurtar’ mı diyeyim? Fakat ben sıkıntı çekmek için bu saate geldim. ²⁸Semavî Baba, adını yücelt!”

O anda semadan bir ses duyuldu: “Adımı yücelttim, yine yücelteceğim.”

[‡]12:8 Yasanın Tekrarı 15:11.

[¶]12:13 Mezmur 118:25-26.

[§]12:15 Zekeriya 9:9.

** 12:20 **Grekler:** Birinci yüzyılda, Yahudi olmayan ve Grekçe konuşan herkes Grek olarak kabul edilirdi.

²⁹ Orada bulunan halk sesi işitti; gök gürültüsü sandı.

Bazılarıysa, “Bir melek O’nunla konuştu!” dediler.

³⁰ İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Bu ses benim için değil, sizin için bir alâmettir. ³¹ Dünyanın mahkûm olacağı zaman gelmiştir. Bu dünyanın hükümdarı olan Şeytan mağlup olacak. ³² Yerden yukarı kaldırıldığı zaman bütün insanları kendime çekeceğim.” ³³ İsa ‘yukarı kaldırılacağı’ demekle nasıl öleceğini ima ediyordu.

³⁴ Halk İsa’ya şunu sordu: “Tevrat’ta Mesih’in ebediyen dünyada kalacağı yazılmıştır. Öyleyse nasıl oluyor da, ‘İnsanoğlu yukarı kaldırılacaktır’ diyorsun? Kim bu İnsanoğlu?”

³⁵ İsa şöyle cevap verdi: “Nur^{††} kısa bir süre daha aranızda olacaktır. Nurunuz varken yürüyün, karanlıkta kalmazsınız. Karanlıkta yürüyen kişi nereye gittiğini bilemez. ³⁶ Bu yüzden Nur aranızdayken O’na iman edin. Böylece nur evlâtları olursunuz.”

İsa sözlerini bitirdikten sonra oradan ayrıldı; halktan gizlendi.

³⁷ İsa birçok alâmet yaptı. Halk bunları kendi gözleriyle gördü; fakat yine de O’na iman etmediler. ³⁸ Böylece Yeşaya Peygamber’in söylemiş olduğu şu sözler yerine gelmiş oldu:

“Rab gücünü, kudretini gösterdi; fakat halk yine de verdiğimiz habere inanmadı.”^{‡‡}

³⁹ İman etmemelerinin sebebi buydu. Yeşaya Peygamber, başka bir yerde de şöyle dedi:

⁴⁰ “Allah onların gözlerini kör etti, Zihinlerini kararttı.

Bu yüzden gözleri görmeyecek,

Akılları ermeyecek

Ve bana dönmeyecekler.

Dönselerdi, onlara şifa verirdim.”^{¶¶}

⁴¹ Yeşaya Peygamber, İsa’nın ihtişamını görmüş ve bu yüzden O’nun hakkında konuşmuştu. ⁴² Halktan birçokları İsa’ya iman etti. Aralarında din âlimleri bile vardı. Fakat bunlar Ferisilerden çekiniyor ve havra dışı edilmekten korkuyorlardı. Bunun için iman ettiklerini açıkça söylemediler. ⁴³ İnsandan gelen övgüyü Allah’tan gelen övgüye tercih ettiler.

⁴⁴ İsa yüksek sesle şunları söyledi: “Bana iman eden bana değil, beni gönderen Allah’a iman etmiş olur. ⁴⁵ Beni gören de beni göndereni görmüş olur. ⁴⁶ Ben bu dünyaya nur olarak geldim. Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmayacak. ⁴⁷ Ben dünyaya insanları yargılamak için gelmedim; kurtarmak için geldim. Bu yüzden söylediklerimi duyup da yerine getirmeyeni ben yargılamam. ⁴⁸ Beni reddedeni, söylediklerimi kabul etmeyeni yargılayacak biri vardır: Söylediğim sözler, böylelerini Kıyamet gününde yargılayacaktır. ⁴⁹ Ben kendi adıma konuşmuyorum. Beni gönderen semavî Baba Allah, ne söylemem ve ne vazetmem gerektiğini bana emretti. ⁵⁰ O’nun emirleri ebedî hayat sağlar. Bunun için ne söylüyorsam, semavî Baba’nın bana emrettiği gibi söylüyorum.”

İsa şakirtlerinin ayaklarını yıkıyor

13 Fışık Bayramı arifesiydi. İsa dünyadan ayrılıp semavî Baba Allah’a döneceği zamanın geldiğini biliyordu. Bu dünyada kendisine

^{††}12:35 **Nur**: Yuhanna 1:5-9 ayetlerinde olduğu gibi, burada da Mesih’i ve hükümlerliğini ifade eder.

^{‡‡}12:38 Yeşaya 53:1.

^{¶¶}12:40 Yeşaya 6:10.

iman edenleri ezelden ebede kadar sevdi. ²İsa şakirtleriyle birlikte akşam yemeği yiyordu. Bunlardan biri, Simun İskariyot'un oğlu Yahuda'ydı. Şeytan, Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme niyetini koymuştu bile. ³Semavî Baba Allah İsa'ya her şeyin üzerinde yetki vermiştir. İsa bunu biliyordu. Ayrıca, kendisinin Allah'tan geldiğini ve Allah'a geri döneceğini de biliyordu. ⁴Bu sebeple yemek sırasında sofradan kalktı ve üstlüğüünü çıkardı. Bir havlu alıp beline doladı. ⁵Sonra leğene su doldurdu, şakirtlerinin ayaklarını yıkadı, beline doladığı havluyla kuruladı.

⁶Sıra Simun Petrus'a geldi. Petrus O'na, "Olmaz Efendimiz, sen mi ayaklarımı yıkayacaksın?" dedi.

⁷İsa Petrus'a, "Şimdi ne yaptığımı bilmiyorsun. Fakat daha sonra anlatacağım" diye karşılık verdi.

⁸Petrus, "Hayır! Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın" dedi.

İsa, "Eğer yıkamazsam benim yanımda yerin olamaz" dedi.

⁹Petrus İsa'ya, "Efendimiz, öyleyse sadece ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi.

¹⁰İsa ona şöyle dedi: "Bir kimse yıkanmışsa temizdir. Ayaklarının yıkanmasından başka ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, fakat hepiniz değil." ¹¹İsa kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. "Hepiniz temiz değilsiniz" demesinin sebebi buydu.

¹²İsa şakirtlerinin ayaklarını yıkadıktan sonra üstünü giydi, yeniden sofraya oturdu. Şakirtlerine, "Bunu neden yaptığımı anladınız mı?" diye sordu. ¹³"Siz bana, 'Hocamız', 'Efendimiz' diye hitap ediyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü öyleyim. ¹⁴Ben Efendiniz ve Hocanız olduğum halde ayaklarınızı yıkıy-

orsam, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. ¹⁵Bunu size örnek olmak için yaptım. Siz de başkalarına, benim size hizmet ettiğim gibi hizmet edin. ¹⁶Emin olun, köle efendisinden üstün değildir. Elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. ¹⁷Artık bunları biliyorsunuz. Yerine getirirseniz ne mutlu size!"

İsa'ya ihanet

(*Matta 26:20-25; Markos 14:17-21; Luka 22:21-23*)

¹⁸"Hepiniz için söylemiyorum. Ben seçtiklerimi bilirim. Fakat Zebur'da yazılı olan 'Ekmeğimi yiyen kişi bana ihanet etti'^{§§} sözü yerine gelmelidir. ¹⁹Bunları size önceden bildiriyorum. Ben ezelden beri varım. Bunlar gerçekleştiğinde bana iman edesiniz diye söylüyorum. ²⁰Emin olun, benim gönderdiğim herhangi bir kişiyi kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni gönderen semavî Baba Allah'ı kabul etmiş olur."

²¹İsa bunları söyledikten sonra yüreğinde büyük bir sıkıntı duydu. Şakirtlerine açıkça, "Size şunu söyleyeyim, sizlerden biri bana ihanet edecek" dedi.

²²Şakirtler birbirlerine bakakaldılar. İsa'nın kimden söz ettiğini merak ediyorlardı. ²³Şakirtlerden biri, sofrada İsa'nın yanı başında oturuyordu. İsa onu çok severdi. ²⁴Simun Petrus bu şakirde, İsa'nın kimden söz ettiğini sorması için işaret etti. ²⁵O da İsa'ya iyice yaklaştı, "Efendimiz, kimdir o?" diye sordu.

²⁶İsa şöyle cevap verdi: "Ekmeği sahana batırıp kime veririm, odur." Sonra ekmeği sahana batırıp Simun İskariyot'un oğlu Yahuda'ya verdi. ²⁷Yahuda ekmeği alır almaz Şeytan

içine girdi. İsa Yahuda'ya, "Yapacağımı tez yap!" dedi.

²⁸ Sofradakilerin hiçbiri İsa'nın Yahuda'ya neden böyle dediğini anlamadılar. ²⁹ Para kesesi Yahuda'da duruyordu. Bu yüzden bazıları İsa'nın ona, "Bayram için gerekli şeyleri al" ya da "Yoksullara sadaka ver" demek istediğini sandılar. ³⁰ Yahuda, İsa'nın kendisine verdiği ekmeği yedi. Sonra hemen çıkıp gitti. Gece olmuştu.

Birbirinizi sevin

³¹ Yahuda gittikten sonra İsa şunları söyledi: "Semavi İnsan'ın ölüp dirileceği ve semavî Baba Allah'ın yanına yükseltileceği zaman gelmiş bulunuyor. Allah da O'nun sayesinde yüceltilcek. ³² Allah İnsanoğlu sayesinde yüceltilince Allah da O'nu yüceltecek. Ve bunu hemen yapacak. ³³ Yavrularım, kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız. Fakat Yahudi önderlere daha önce söylediğim gibi şimdi size de söylüyorum, siz benim gideceğim yere gelemezsiniz. ³⁴ Size yeni bir emir veriyorum: Birbirinizi sevin. Birbirinizi benim sizi sevdiğim gibi sevin. ³⁵ Birbirinizi severseniz herkes benim şakirtlerim olduğunuzu anlayacaktır."

Petrus'un inkârı önceden bildiriliyor

³⁶ Simun Petrus, "Efendimiz, nereye gidiyorsun?" diye sordu.

İsa, "Gideceğim yere şimdi peşimden gelemezsin. Fakat daha sonra geleceksin" diye cevap verdi.

³⁷ Petrus, "Efendimiz, neden şimdi peşimden gelemeyeyim? Senin için ölmeye bile hazırım!" dedi.

³⁸ İsa, "Benim için ölmeye bile hazır olduğunu söylüyorsun; fakat emin ol, horoz ötmeden önce beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin" diye cevap verdi.

Yol, hakikat ve hayat

14 İsa şakirtlerine şöyle dedi: "Yüreğiniz sıkılmasın. Allah'a iman edin. Bana da iman edin. ² Semavî Babam'ın evinde kalacak çok yer vardır. Öyle olmasa size söyledim. 'Oraya size yer hazırlamak için gideceğim' der miydim? ³ Gidip size yer hazırladıktan sonra geri döneceğim. Benim bulunduğum yerde olabilmeniz için gelip sizi yanıma alacağım. ⁴ Gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz."

⁵ Tomas, "Efendimiz, nereye gideceğini bile bilmiyoruz. Yolu nasıl bilebiliriz?" dedi.

⁶ İsa şu cevabı verdi: "Yol, hakikat ve hayat Ben'im. Ben olmadan hiç kimse semavî Baba Allah'a ulaşamaz. ⁷ Beni gerçekten tanırsanız, semavî Babam'ı da tanırsınız. Artık O'nu tanıyorsunuz. O'nu gördünüz."

⁸ Filipus, "Efendimiz, bize semavî Baba'yı göster. Başka şey istemeyiz" dedi.

⁹ İsa ona şöyle cevap verdi: "Filipus, bu kadar zamandır aranızdayım. Beni hâlâ tanımadın mı? Beni görmüş olan, semavî Babam'ı da görmüştür. Nasıl olur da, 'Bize semavî Baba'yı göster' dersin? ¹⁰ Benim semavî Baba'da olduğuma, semavî Baba'nın da bende olduğuna iman etmiyor musun? Size söylediklerim sadece benim sözlerim değildir. Semavî Baba içimde yaşıyor ve kendi işlerini yapıyor. ¹¹ Ben semavî Baba'da yaşıyorum, semavî Baba da içimde yaşıyor. Buna iman edin. Hiç değilse, semavî Baba'nın benim vasıtamla yaptıklarından dolayı iman edin.

¹² "Emin olun, benim yaptıklarımı bana iman eden de yapacak; hatta daha büyük işler yapacak. Çünkü ben semavî Babam'a gidiyorum. ¹³ Benim adımla dileyebileceğiniz her şeyi yerine getireceğim. O zaman insanlar benim

vasıta ile semavî Baba'nın ihtişamını göreceksiniz. ¹⁴ Benim adımla ne dilererseniz yapacağım.

Vaat edilen Mukaddes Ruh

¹⁵ “Beni seviyorsanız emirlerimi yerine getirirsiniz. ¹⁶ Semavî Babam'dan isteyeceğim, O da size başka bir Yardımcı* gönderecek. Yardımcı ebediyen sizinle birlikte olacak. ¹⁷ O Hakikat Ruhu'dur.† Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu göremez ve tanıyamaz. Ancak siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır. ¹⁸ Sizi öksüz bırakmayacağım. Size geri döneceğim. ¹⁹ Kısa bir süre sonra diğer insanlar artık beni göremeyecek. Fakat siz beni göreceksiniz. Ben ebediyen yaşadığım için siz de ebediyen yaşayacaksınız. ²⁰ O gün geldiğinde semavî Babam'da olduğumu anlayacaksınız. Sizin bende olduğunuzu, benim de sizde olduğumu bileceksiniz. ²¹ Beni sevenler, emirlerimi kabul edip onları yerine getirenlerdir. Beni sevenleri semavî Babam da sever. Ben de onları seveceğim ve kendimi onlara göstereceğim.”

²² Yahuda (İskariyot değil) İsa'ya, “Efendimiz, kendini dünyada yaşayanlara göstermeden bize nasıl göstereceksin?” diye sordu.

²³ İsa ona şöyle cevap verdi: “Beni seven, sözlerime itaat eder. Semavî Babam da onu sever. Babam ve ben gelip o kişinin hayatında mesken kurarız. ²⁴ Beni sevmeyen, sözlerime itaat etmez. Benden işittiğiniz bu sözler benim kendi sözlerim değil, beni gönderen semavî Babam'ın sözleridir.

²⁵ “Bunları size, ben daha aranızdayken söylüyorum. ²⁶ Ama

semavî Babam'ın benim adıma size göndereceği Yardımcı, yani Mukaddes Ruh size her şeyi öğretecek. Söylediğim her şeyi size hatırlatacak.

²⁷ “Size selâmetimi bırakıyorum. Bu selâmet, dünyanın verebileceğinden farklı bir selâmettir. Sıkılmayın, korkmayın. ²⁸ ‘Şimdi gidiyorum, fakat size döneceğim’ dediğimi duydunuz. Eğer beni seviyorsanız, buna sevinmelisiniz. Çünkü semavî Babam'a gidiyorum. Babam benden üstündür. ²⁹ Size bunları daha şimdiden söylüyorum. Böylece her şey olup bittiğinde iman edeceksiniz. ³⁰ Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın hükümdarı olan Şeytan geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir etkisi yoktur. ³¹ Ama dünyanın semavî Baba'yı sevdiğimi anlaması gerekiyor. Bu yüzden Babam'ın bana emrettiği her şeyi yerine getireceğim.

“Haydi kalkın, buradan gidelim.”

Asma ve dallar

15 “Ben hakiki asmayım. Semavî Babam da bağcıdır. ² Bana ait olup da meyve vermeyen her dalı kesip atar. Meyve veren her dalı daha çok ürün versin diye budayıp temizler. ³ Size bildirdiğim söz sayesinde siz şimdiden temizsiniz. ⁴ Dal asmada kalmalıdır. Bunun gibi, siz de bende kalmalısınız. O zaman ben de sizde kalırım. Asmada kalmayan dal kendi başına meyve veremez. Bunun gibi, sizler de bende kalmadan meyve veremezsiniz. ⁵ Ben asmayım, siz dallarsınız. Bende kalırsanız ve ben sizde kalırsam çok meyve verirsiniz. Benden ayrı olarak hiçbir şey yapamazsınız. ⁶ Bir kimse bende kalmazsa, kesilmiş bir

*14:16 *Yardımcı*: Veya “Tesellici”, yani Mukaddes Ruh. Bkz. Yuhanna 14:26

†14:17 *Hakikat Ruhu*: Mukaddes Ruh. Mukaddes Ruh, İsa'ya iman edenlerin Allah hakkındaki hakikati anlamalarına yardım eder (Bkz. Yuhanna 16:13).

dal gibi atılır ve kurur. Böyle dallar toplanıp ateşe atılır ve yakılır. ⁷Bende kalır ve sözlerimi yerine getirirseniz, dilediğiniz her şey size verilecektir. ⁸Bol meyve verirseniz, benim şakirtlerim olduğunuzu gösterirsiniz. Böylelikle semavî Babam yüceltilir.

⁹“Semavî Babam beni nasıl seviyorsa, ben de sizi öyle sevdim. Sevgimle yaşayın. ¹⁰Emirlerimi yerine getirirseniz, sevgimle yaşarsınız; tıpkı semavî Babam’ın emirlerini yerine getirdiğim ve sevgisiyle yaşadığım gibi. ¹¹Bunları size, bendeki sevinç sizde de olsun diye söyledim. Böylece sevinciniz tamamlanacak. ¹²Size şunu emrediyorum: Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. ¹³Bir kimsenin gösterebileceği en büyük sevgi, dostları uğruna canını vermesidir. ¹⁴Emirlerimi yerine getirirseniz benim dostlarım olursunuz. ¹⁵Size artık ‘kul’ demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dostlarım diyorum. Çünkü semavî Babam’ın bana söylediği her şeyi size açıkladım. ¹⁶Beni siz seçmediniz. Fakat sizi ben seçtim. Sizi, gidip meyve veresiniz ve meyveniz kalıcı olsun diye seçtim. Böylece semavî Babam benim adımla dileyeceğiniz her şeyi yerine getirecektir. ¹⁷Size emrediyorum: Birbirinizi sevin.”

Dünyanın nefreti

¹⁸İsa şöyle devam etti: “İnsanlar sizden nefret ederse, önce benden nefret ettiklerini hatırlayın. ¹⁹Eğer dünyaya ait olsaydınız, dünya sizi kendisine aitmiş gibi severdi. Ancak siz dünyaya ait değilsiniz. Çünkü ben sizi dünyadan farklı olmanız diye seçtim. Bu sebe-

ple dünya sizden nefret ediyor. ²⁰Size söylediğimi hatırlayın: ‘Köle efendisinden üstün değildir.’ Eğer bana zulmetilirse size de zulmedecekler. Benim sözümü dinledilerse sizin sözünüzü de dinleyecekler. ²¹Size yapacakları her kötülüğü, bana ait olduğunuya için yapacaklar. Çünkü beni dünyaya gönderen Allah’ı tanımıyorlar. ²²Eğer dünyaya gelip onlara hakikati vazetmemiş olsaydım günahları olmazdı. Fakat artık günahlarının mazereti yoktur. ²³Benden nefret eden, semavî Babam’dan da nefret eder. ²⁴Onların arasında başka hiç kimsenin elinden gelmeyen alâmetler yaptım. Eğer bunları yapmamış olsaydım günahları olmazdı. Fakat yaptıklarımı görmelerine rağmen benden ve semavî Babam’dan nefret ettiler. ²⁵Böylece Zebur’da, ‘Benden sebepsiz yere nefret ettiler’[‡] diye yazılmış olan söz yerine geldi.

²⁶“Semavî Baba’nın yanına gidince size Yardımcı’yı[¶] göndereceğim. O, semavî Baba’nın özünden gelen Hakikat Ruhu’dur.[§] O geldiği zaman bana şahitlik edecek. ²⁷Siz de bana şahitlik edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16 “Bunları size, imanınızı kaybetmeyesiniz diye söyledim. ²İnsanlar sizi havra dışı edecekler. Doğrusu öyle bir saat geliyor ki, sizleri öldürenler, Allah’a hizmet ettiklerini sanacaklar. ³Bunları, beni ve semavî Babam’ı tanımadıkları için yapacaklar. ⁴Zamanı geldiğinde bu sözleri söylemiş olduğumu hatırlayın, bütün bunları size daha şimdiden bildiriyorum. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim. ⁵Şimdiyse

[‡]15:25 ‘Benden sebepsiz yere nefret ettiler.’: Bu söz Mezmur 35:19 veya Mezmur 69:4’ten alınmış olabilir.

[¶]15:26 **Yardımcı**: Veya “Tesellici”, yani Mukaddes Ruh. Aynı zamanda 16:7, 8 ayetlerinde de söz edilir.

[§]15:26 **Hakikat Ruhu**: Yani, Mukaddes Ruh. Ruh, İsa’ya iman edenlerin Allah hakkındaki hakikati anlamalarına yardım eder (Bkz. Yuhanna.16:13).

beni gönderenin yanına gidiyorum. Oysa hiçbiriniz bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor. ⁶Bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. ⁷Ama size hakikati söylüyorum. Benim gitmem sizin menfaatinizdir. Çünkü ben gittiğimde, size Yardımcı'yı göndereceğim. Fakat gitmezsem, O size gelmez. ⁸Yardımcı gelince, insanları günah, Allah'ın adaleti ve hükmü hakkında ikna edecek. ⁹Günahlı olduklarını gösterecek, çünkü bana iman etmezler. ¹⁰Allah'ın adaletini gösterecek, çünkü ben semavî Babam'ın yanına gidiyorum. Beni artık görmeyeceksiniz. ¹¹Allah'ın hükmünü gösterecek, çünkü bu dünyanın hükümdarı olan Şeytan mahkûm olmuştur.

¹²"Size daha çok söyleyeceklerim var, fakat henüz bunlara katlanamazsınız.

¹³Yardımcı, yani Hakikat Ruhu gelince yol gösterip sizi tam hakikate kavuşturacak. Çünkü kendi adına konuşmayacak. Sadece işittiğini söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. ¹⁴O benden aldıklarını size bildirecek ve böylece beni yüceltecek. ¹⁵Size, 'O benden aldıklarını size bildirecek' dedim. Çünkü semavî Babam'ın nesi varsa benimdir."

Kederiniz sevince dönüşecek

¹⁶"Kısa süre sonra artık beni görmeyeceksiniz. Fakat kısa süre sonra beni yine göreceksiniz."

¹⁷Şakirtlerden bazıları birbirlerine şöyle dediler: "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; fakat kısa süre sonra beni yine göreceksiniz. Çünkü semavî Babam'ın yanına gidiyorum' diyor. Acaba ne demek istiyor? ¹⁸Hem, bu 'kısa süre' dediği de nedir? Neden söz ettiğini anlamıyoruz."

¹⁹İsa, şakirtlerinin kendisine soru sormak istediğini anladı. Bunun için onlara şöyle dedi: "Kısa süre sonra

beni görmeyeceksiniz; fakat kısa süre sonra beni yine göreceksiniz' sözleriyle ne demek istediğimi mi tartışıyorsunuz? ²⁰Emin olun, siz ağlayıp yas tutacaksınız, fakat dünya sevinecek. Kederleneceksiniz, fakat kederiniz sevince dönüşecek. ²¹Kadın çocuk doğuracağı zaman sancı çeker. Çünkü zamanı gelmiştir. Fakat bebek doğduğunda, çektiği sancıyı unuttur. Dünyaya bir çocuk getirdiği için sevinir. ²²Sizler de şimdi kederleniyorsunuz, fakat sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi hiç kimse sizden alamayacak. ²³O gün geldiğinde benden hiçbir şey istemeyeceksiniz. Emin olun, benim adımla semavî Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir. ²⁴Şimdiye kadar benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız; o zaman sevinciniz tamamlanacak."

İsa'nın kudreti

²⁵"Şimdiye kadar her şeyi size misallerle anlattım. Fakat misallerle konuşmayacağım bir zaman geliyor. Sizlere semavî Baba'yı açıkça anlatacağım. ²⁶O zaman semavî Baba'dan benim adımla dileyeceksiniz. Semavî Baba'dan sizin için istekte bulunacağımı söylemiyorum. ²⁷Baba'nın kendisi sizi seviyor. Çünkü beni sevdiniz ve Allah'tan geldiğime iman ettiniz. ²⁸Ben dünyaya semavî Baba'dan geldim. Şimdiyse dünyadan ayrılıp O'na dönüyorum."

²⁹Bunun üzerine şakirtleri İsa'ya şöyle dediler: "İşte şimdi bizimle misallerle değil, açıkça konuşuyorsun. ³⁰Artık senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Sorularımızı, daha biz sormadan cevaplıyorsun. Bu yüzden senin Allah'tan geldiğine iman ediyoruz."

³¹İsa şöyle karşılık verdi: "Şimdi iman ediyor musunuz? ³²Sözlerime kulak verin. Öyle bir zaman geliyor ki, hep-

iniz dağılıp evlerinize döneceksiniz; beni yalnız bırakacaksınız. Bunun zamanı geldi bile. Fakat ben yalnız değilim, çünkü semavî Baba benimle birlikte. ³³Bunları, benim sayemde selâmete kavuşasınız diye söyledim. Bu dünyada sıkıntı çekeceksiniz. Fakat cesur olun! Çünkü ben dünyayı yendim.”

İsa şakirtleri için dua ediyor

17 İsa bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırdı, şöyle dua etti: “Semavî Baba, zaman geldi. Semavî Oğul’u yücelt, semavî Oğul da seni yüceltsin. ²Çünkü sen O’na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. O’na verdiğin herkese, ebedî hayat verecek. ³Ebedî hayat, insanların tek hakiki Allah olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih’i tanımlarıdır. ⁴Yapmam için bana verdiğin işi bitirdim. Yeryüzünde seni yücelttim. ⁵Semavî Baba, şimdi beni huzurunda yücelt. Dünya yaratılmadan önce, senin bağrındayken sahip olduğum yüceliği bana ver.

⁶“Dünyadan alıp bana verdiğin insanlara seni tanıttım. Senindiler, onları bana verdin. Senin kelâmına itaat ettiler. ⁷Artık bana verdiğin her şeyin senden geldiğini biliyorlar. ⁸Bana bildirdiğin sözleri onlara ilettim. Onlar da kabul ettiler. Senden geldiğimi hakikaten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler. ⁹Şimdi onlar için dua ediyorum. Dünyadaki herkes için değil, bana verdiğin insanlar için dua ediyorum. Çünkü onlar senindir. ¹⁰Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onların vasıtasıyla yüceltildim. ¹¹Artık sana geliyorum. Ben dünyada kalmayacağım, fakat şakirtlerim dünyadalar. Mukaddes semavî Baba, onları bana vermiş olduğun isminin kudretiyle koru. Onlar

da bizim gibi bir olsunlar. ¹²Aralarında bulunduğum sürece, onları bana verdiğin isminin kudretiyle korudum, kolladım. Mukaddes yazıların yerine gelmesi için ezelden tayin edildiği gibi, cehennemlik adamdan** başka hiçbiri mahvolmadı.

¹³“Şimdi sana geliyorum. Fakat bunları dünyadayken söylüyorum ki, şakirtlerim sahip olduğum sevince tamamen kavuşsun. ¹⁴Onlara senin kelâmını bildirdim. Fakat dünya onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyaya ait olmadığım gibi, onlar da dünyaya ait değiller. ¹⁵Onları dünyadan almanı değil, Şeytan’dan korumanı diliyorum. ¹⁶Ben dünyaya ait olmadığım gibi onlar da bu dünyaya ait değiller. ¹⁷Senin kelâmın hakikattir. Onları bu hakikatle takdis et. ¹⁸Beni dünyaya gönderdiğin gibi ben de onları dünyaya gönderdim. ¹⁹Kendimi onlara vakfettim; öyle ki onlar da hakikaten kendilerini sana vakfetsinler.

²⁰“Sadece onlar için değil, onların vaazı vasıtasıyla bana iman edecek olanlar için de dua ediyorum. ²¹Semavî Baba, bana iman edenlerin hepsi bir olsun. Senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Böylece dünya beni senin gönderdiğine iman etsin. ²²Bana vermiş olduğun ihtişamı onlara verdim. Öyle ki, onlar da bizim gibi bir olsunlar. ²³Senin bende olduğun gibi ben de onlarda olacağım. Böylece hepsi mükemmel birliğe kavuşacak. O zaman dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlayacak. ²⁴Semavî Baba, bana verdiğin bütün insanların, bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve ihtişamımı görmelerini diliyorum. Bu ihtişamı bana, daha dünya yaratılmadan önce, beni sevdiğin için verdin. ²⁵Adil semavî Baba, dünya seni tanımıyor,

**17:12 *cehennemlik adam*: İsa burada Yahuda İskariyot’tan bahsetmektedir.

fakat ben seni tanıyorum. Şakirtlerim de beni senin gönderdiğini biliyorlar. ²⁶Seni onlara tanıttım ve tanıtmaya devam edeceğim. Böylece bana beslediğin sevgi onlarda da olsun ve ben onlarda yaşayayım.”

İsa tutuklanıyor

(Matta 26:47-56; Markos 14:43-50; Luka 22:47-53)

18 İsa duasını bitirdikten sonra şakirtleriyle birlikte Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bulunan bir bahçeye girdi. Şakirtleri de İsa'yla birlikteydi. ²İsa'ya ihanet eden Yahuda bu bahçenin yerini biliyordu. Çünkü İsa şakirtleriyle sık sık orada buluşurdu. ³Yahuda bir bölük askerle, başrahiplerle Ferisilerin gönderdiği muhafızlara yol göstererek onları bahçeye getirdi. Elllerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.

⁴İsa başına gelecekleri biliyordu. Öne çıktı ve onlara, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu.

⁵“Nasırallı İsa'yı arıyoruz” diye cevap verdiler.

İsa, “Benim” dedi.

O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikteydi. ⁶İsa “Benim” deyince geri çekilip yere düştüler.

⁷İsa bir kez daha, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu.

“Nasırallı İsa'yı” diye cevap verdiler.

⁸Bunun üzerine İsa şöyle dedi: “Size ben olduğumu söyledim. Eğer aradığınız bensem, bu adamları bırakın gitsinler.”

⁹Bu, daha önce söylediği, ‘Bana verdiği insanların hiçbirini feda etmedim’ sözü yerine gelsin diye oldu.

¹⁰Bunun üzerine Simun Petrus yanında getirdiği kılıcı çekti. Başrahibin Malik adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı. ¹¹İsa Petrus'a, “Kılıcını kınına sok! Semavî Baba'nın bana verdiği kâseden^{††} içmem gerek” dedi.

İsa Başrahip Hanan'ın Huzuruna çıkarılıyor

(Matta 26:57-58; Markos 14:53-54; Luka 22:54)

¹²Böylece komutanla emri altındaki askerler ve Yahudi muhafızlar İsa'yı yakalayıp bağladılar. ¹³O sene Kayafa başrahiplik yapıyordu. İsa'yı önce Kayafa'nın kayınpederi Hanan'ın huzuruna çıkardılar. ¹⁴Kayafa aynı zamanda Yahudi önderlere bütün halkın yerine tek bir adamın ölmesinin daha iyi olacağını salık veren kişiydi.

Petrus İsa'yı tanıdığını inkâr ediyor

(Matta 26:69-70; Markos 14:66-68; Luka 22:55-57)

¹⁵Simun Petrus, İsa'nın diğer bir şakirdiyle^{‡‡} birlikte İsa'nın ardından gitti. Öteki şakirt başrahibin tanıdığı olduğundan İsa'yla birlikte başrahibin evinin avlusuna girdi. ¹⁶Fakat Petrus dışarıda, avlu kapısının yanında bekledi. Başrahibin tanıdığı şakirt dışarıya çıkıp kapıyı bekleyen kızla konuştu ve Petrus'u içeri soktu. ¹⁷Bekçilik yapan kız Petrus'a, “Sen de bu adamın şakirtlerinden biri değil misin?” diye sordu.

Petrus, “Hayır, değilim!” diye cevap verdi.

¹⁸Hava soğuktu, köleler ve muhafızlar yaktıkları kömür ateşinin etrafında dur-

^{††}**18:11 kâse:** İsa'nın çarımıhta çekeceği acıları ifade eder. İsa'nın, “Baba'nın kendisine verdiği kâseden içmesi”, çarımıhta gerilmesiyle son bulacak korkunç acılara katlanmaya razı olduğu anlamına gelir.

^{‡‡}**18:15** Yuhanna burada aslında kendisinden söz eder. Ancak alçakgönüllü biçimde kendi adını anmaz, kendini “diğer bir şakirt” olarak tanıtır.

muş ısınıyorlardı. Petrus da ayakta durup onlarla birlikte ısınmaya başladı.

Başrahip Hanan, İsa'ya sorguya çekiyor

(*Matta 26:59-66; Markos 14:55-64; Luka 22:66-71*)

¹⁹ Başrahip Hanan, İsa'ya şakirtleri ve vaazları hakkında sorular sordu. ²⁰ İsa şöyle cevap verdi: "Ben dünyaya alenen seslendim. Her zaman bütün Yahudilerin toplandıkları havralarda ve mabette vaaz ettim. Hiçbir şeyi gizlice söylemedim. ²¹ Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı beni dinleyenlere sor. Onlar ne vaaz ettiğimi biliyorlar."

²² İsa bunları söyleyince yanında duran muhafızlardan biri, "Başrahiple böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?" dedi ve O'nu tokatladı.

²³ İsa şöyle karşılık verdi: "Eğer yanlış bir şey söylediysem yanlışımı göster. Fakat söylediklerim doğruysa neden bana vuruyorsun?"

²⁴ Bunun üzerine Hanan, İsa'yı elleri bağlı bir halde başrahip Kayafa'ya gönderdi.

Petrus İsa'yı tanıdığını yine inkâr ediyor

(*Matta 26:71-75; Markos 14:69-72; Luka 22:58-62*)

²⁵ Simun Petrus ateşin başında durmuş ısınıyordu. Çevresindekiler ona, "Sen de o adamın şakirtlerinden biri değil misin?" diye sordular.

Petrus, "Hayır, değilim" diyerek inkâr etti.

²⁶ Başrahibin kölelerinden biri de oradaydı. Bu adam, Petrus'un kulağını kestiği kişinin akrabasıydı. Petrus'a, "Seni bahçede O'nunla birlikte görmedim mi?" diye sordu.

²⁷ Petrus yine inkâr etti. Tam o anda horoz öttü.

İsa vali Pilatus'un huzuruna çıkarılıyor

(*Matta 27:1-2, 11-31; Markos 15:1-20; Luka 23:1-25*)

²⁸ Yahudi muhafızlar sabah erkenden İsa'yı Kayafa'nın evinden aldılar, vali konağına götürdüler. Fakat konaktan içeri girmediler. Fısıh Bayramı'nda Fısıh yemeğini yiyebilmek için temizlikle ilgili dini kaideleri çiğnemek istemiyorlardı.^{¶¶} ²⁹ Bu yüzden Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı neyle suçluyorsunuz?" diye sordu.

³⁰ Ona şöyle cevap verdiler: "Bu adam suçlu olmasaydı O'nu sana getirmezdik!"

³¹ Pilatus, "O'nu alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi.

Bunun üzerine Yahudi önderler, "Bunu yapamayız; çünkü hiç kimseyi ölümle cezalandırmaya yetkimiz yok" diye cevap verdiler.

³² Bu, İsa'nın nasıl öleceğini önceden bildirdiği söz yerine gelsin diye oldu.^{§§}

³³ Pilatus tekrar vali konağına girdi. İsa'yı huzuruna çağırdı, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu.

³⁴ İsa şöyle karşılık verdi: "Bu söylediğin kendi fikrin mi, yoksa başkaları mı öyle olduğumu söyledi?"

³⁵ Pilatus, "Ben Yahudi değilim! Seni huzuruma kendi halkın ve halkının ön-

^{¶¶}18:28 O dönemde İsrail topraklarını Romalı vali yönetiyordu. Yahudiler, Yahudi olmayan birinin yaşadığı bir eve girmeleri halinde, temizlikle ilgili dini kaideleri çiğnemiş ve murdar duruma düşmüş olurlardı. Bu durumda Fısıh yemeğini yiyemezlerdi (Bkz. Yuhanna 11:55).

^{§§}18:32 İsa, "yukarı kaldırılarak", yani çarmpıha gerilerek öleceğini bildirmişti. Bkz. Yuhanna 3:14; 12:32. Romalılar suçluları çarmpıha gererek öldürürdü; fakat Yahudilerin bunu yapmasına izin vermezlerdi.

derleri getirdi. Ne suç işledin?” diye sordu.

³⁶ İsa şöyle cevap verdi: “Benim hükümrانlığım dünyevî bir hükümrانlık değildir. Hükümrانlığım dünyevî olsaydı, şakirtlerim Yahudi önderlerin eline geçmeyeyim diye mücadele ederlerdi. Benim hükümrانlığım dünyaya ait değildir.”

³⁷ O zaman Pilatus, “Demek bir kral-sın, öyle mi?” diye sordu.

İsa, “Kral olduğumu söyleyen sensin. Ben insanlara hakikati bildirmek için doğdum ve dünyaya geldim. Hakikat-ten yana olan herkes sesime kulak verir” dedi.

³⁸ Pilatus, “Hakikat nedir?” diye sordu.

Sonra yine dışarı çıktı ve Yahudi önderlerin yanına gidip şöyle dedi: “Ben bu adamda hiçbir suç görmüyorum. ³⁹ Ama âdet olduğu üzere, her Fısh Bayramı'nda istediğiniz bir mahkûmu salıveriyorum. Bu kez Yahudilerin Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?”

⁴⁰ Ama onlar hep bir ağızdan, “Hayır, O'nu değil, Barabba'yı salıver!” diye bağırdılar. Hâlbuki Barabba bir hayduttu.

19 O zaman Pilatus, İsa'yı askerler-ine kamçılattı. ² Askerler dikenli dallardan bir taç yaptılar, İsa'nın başına taktılar. Ayrıca O'na mor bir kaftan giy-dirdiler. ³ Sırayla İsa'nın önüne geçtiler, “Yaşasın Yahudilerin Kralı!” diye alay edip tokatladılar.

⁴ Pilatus tekrar dışarı çıktı, kalabalığa seslendi: “Bakın! İsa'yı dışarıya, size ge-tiriyorum. Fakat bilin ki, O'nu mahkûm edecek hiçbir sebep görmedim.”

⁵ Bunun ardından İsa dışarı çıktı. Başında dikenli taç, sırtında da mor kaf-

tan vardı. Pilatus Yahudilere, “İşte o adam!” dedi.

⁶ Başrahipler ve mabet muhafızları İsa'yı görünce, “O'nu çarmıha ger! Çarmıha ger!” diye bağırdılar.

Ancak Pilatus, “O'nu alıp kendiniz çarmıha gerin! Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum” dedi.

⁷ Yahudiler Pilatus'a şöyle cevap verdiler: “Bizim şeriatımıza göre O'nun ölmesi gerekiyor. Çünkü Allah'ın semavî Oğlu olduğunu söylüyor!”

⁸ Pilatus bunu duyunca daha da çok korktu. ⁹ Tekrar konağa girdi; İsa'ya, “Sen nerelisin?” diye sordu.

İsa ona cevap vermedi.

¹⁰ Pilatus, “Bana cevap vermeyecek misin?” dedi. “Seni serbest bırakmaya da, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?”

¹¹ İsa şöyle karşılık verdi: “Allah'ın izni olmasaydı benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı. Bu yüzden beni senin eline teslim edenin günahı daha büyüktür.”

¹² Bunun üzerine Pilatus, İsa'yı serbest bırakmak istedi. Fakat Yahudiler, “Kendini kral ilan eden herkes Sezar'a isyan etmiş olur. Eğer bu adamı serbest bırakırsan Sezar'ın dostu değilsin!” diye bağırdılar.

¹³ Pilatus bu sözler üzerine İsa'yı dışarıya, “Taş Döşeme” (Aramice'de Gabbata) denilen yere çıkardı; burada bulunan yargı kürsüsüne oturdu. ¹⁴ Fısh Bayramı'ndan önceki Hazırlık Günü'ydü.* Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudilere, “İşte Kralınızı!” dedi.

¹⁵ Onlar, “Yok et O'nu! Yok et! Çarmıha ger!” diye bağırdılar.

Pilatus, “Kralınızı çarmıha germemi mi istiyorsunuz?” diye sordu.

***19:14 Hazırlık Günü:** Cuma günbatımından Cumartesi günbatımına kadar olan süre Şabat Günü'ydü. Bu sebeple her haftanın Cuma günü Şabat için Hazırlık günü olarak geçirilirdi. Bu olayın geçtiği sene Fısh Bayramı da Şabat Gününe denk geldiğinden, bu günden Fısh Bayramı'nın Hazırlık Günü olarak söz edilmiştir.

Başrahipler, “Bizim tek bir kralımız var, o da Sezar’dır!” diye cevap verdiler. ¹⁶ Böylece Pilatus onların isteğine boyun eğdi, İsa’yı çarımha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

İsa çarımha geriliyor

(*Matta 27:32-44; Markos 15:21-32; Luka 23:26-39*)

¹⁷ İsa kendi çarımha yükledi. Şehirden çıktı, Aramice’de Golgota, yani Kafatası adındaki yere doğru ilerledi. ¹⁸ Orada İsa’yı çarımha gerdiler. O’nunla birlikte iki adamı daha çarımha gerdiler. Biri İsa’nın sağında, diğerye solunda duruyordu. İsa bu iki adamın ortasındaydı. ¹⁹ Pilatus bir hafta yazdırıp İsa’nın gerildiği çarımha üzerine astırdı. Yaftada, “Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı” diye yazılmıştı.

²⁰ Pilatus bu sözleri İbranice, Latince ve Grekçe yazdırmıştı. İsa’nın çarımha gerildiği yer şehre yakın olduğu için Yahudilerin birçoğu bu yaftayı okudular. ²¹ Başrahipler Pilatus’a şöyle dediler: “Yaftaya, ‘Yahudilerin Kralı’ diye yazma. ‘Bu adam Yahudilerin Kralıym dedi’ diye yaz.”

²² Ancak Pilatus, “Ne yazdıysam yazdım, değiştirmeyeceğim” karşılığını verdi.

²³ Askerler İsa’yı çarımha gerdikten sonra giysilerini alıp dört parçaya böldüler. Böylece her asker kendine düşen payı aldı. Ayrıca İsa’nın mintanını da aldılar. Mintan boydan boya, dikişsiz ve yekpare bir kumaştan yapılmıştı. ²⁴ Askerler birbirlerine, “Bunu parçalamayalım. Kimin olacağına karar vermek için kura çekelim” dediler.

Böylece Zebur’da önceden bildirilen şu olay yerine geldi:

“Giysilerimi aralarında pay ettiler, elbisem için kura çektiler.”[†] Askerler de Zebur’da yazılmış olduğu gibi yaptılar.

²⁵ İsa’nın annesi çarımha dibinde bekliyordu. Teyzesi, Klopas’ın karısı Meryem ve Mezdelli Meryem de oradaydı. ²⁶ İsa, annesinin ve çok sevdiği şakirdin orada durduğunu gördü. Annesine, “Anne, bu adam artık senin oğlundur” dedi. ²⁷ Sonra şakirdine, “Artık o senin annendir” dedi.

Bu şakirt o günden itibaren İsa’nın annesine kendi evinde baktı.

İsa’nın ölümü

(*Matta 27:45-56; Markos 15:33-41; Luka 23:44-49*)

²⁸ İsa her şeyin tamamlandığını biliyordu. Zebur’da yazılanlar yerine gelsin diye, “Susadım”[‡] dedi. ²⁹ Askerler bir sünger alıp orada duran ucuz şaraba batırdılar. Sonra süngeri bir dalın ucuna takıp İsa’nın ağzına uzattılar. ³⁰ İsa şarabı tattı, sonra, “Tamamlandı!” dedi. Ardından başını eğdi ve ruhunu teslim etti.

³¹ O gün Hazırlık Günü’yüdü. Akşam olunca hem Şabat Günü hem de büyük bayram başlayacaktı. Yahudi önderler cesetlerin günbatımından sonra çarımha kalmasını istemiyorlardı. Bu sebeple Pilatus’tan çarımha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını[¶] ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. ³² Böylece askerler İsa’yla birlikte çarımha gerilmiş olan iki adamın bacaklarını kırdılar. ³³ Ancak İsa’nın yanına gelince O’nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden İsa’nın

[†]19:24 Mezmur 22:18.

[‡]19:28 Mezmur 22:15; 69:21.

[¶]19:31 *bacaklarının kırılması*: Çarımha gerilen mahkûmların ölümünü çabuklaştırmak için bacakları kırılırdı. Böylece nefes almak için kendini yukarı çekemeyen mahkûm nefessiz kalır ve çabucak ölürdü.

bacaklarını kırmadılar. ³⁴ Ama askerlerden biri mızrağını İsa'nın böğrüne sapladı. Bunu yapar yapmaz İsa'nın böğründen kan ve su aktı. ³⁵ Bu olaylara şahit olan kişi⁸, siz de iman edesiniz diye şahitliğini size bildirmiştir. Söylediklerinin hakikat olduğunu bilir. ³⁶ Bütün bunlar, Zebur'da önceden bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“O'nun tek bir kemiği bile kırılmayacak.”**

³⁷ Başka bir ayet de şöyle der:

“Böğrünü destekleri adama bakacaklar.”††

İsa mezara konuluyor

(*Matta 27:57-61; Markos 15:42-47; Luka 23:50-56*)

³⁸ Bundan sonra Yusuf adında Aramatyalı bir adam İsa'nın ölüsünü kaldırmak için Pilatus'a müracaat etti. Yusuf, İsa'nın şakirdiydi, ancak Yahudi önderlerden korktuğu için bunu gizliyordu. Pilatus, Yusuf'a izin verdi. Böylece Yusuf gitti, İsa'nın ölüsünü çarımhtan indirdi. ³⁹ Daha önce bir gece İsa'yı ziyaret eden Nikodim de Yusuf'a eşlik etti. Nikodim yanında otuz litre kadar mür ve sarısabır karışımı^{‡‡} getirmişti. ⁴⁰ İki adam, Yahudilerin cenazeye ilgili âdetlerini yerine getirdiler, İsa'nın bedenini hoş kokulu baharatlarla ovup keten bezlere sardılar. ⁴¹ İsa'nın çarımha gerildiği yerde bir bahçe vardı. Bu bahçede daha önce hiçbir ölünün konmadığı boş bir mezar^{¶¶} bulunuyordu. ⁴² Mezar yakındaydı ve Yahudilerin Hazırlık Günü'ydü. Bu yüzden

Yusuf ile Nikodim İsa'nın cesedini oraya koydular.

İsa ölümden diriliyor

(*Matta 28:1-10; Markos 16:1-8; Luka 24:1-12*)

20 Mecdelli Meryem, Pazar sabahı erkenden İsa'yı koydukları mezara gitti. Hava daha aydınlanmamıştı. Mezarın girişindeki taşın kaldırılmış olduğunu gördü. ² Koşarak Simun Petrus ile İsa'nın çok sevdiği diğer şakirdin yanına gitti. “Efendimiz'i mezardan almışlar, nereye götürdükleri de belli değil!” dedi.

³ Petrus ile öteki şakirt dışarı çıkıp mezara yöneldiler. ⁴ İkisi de koşuyorlardı. Fakat öteki şakirt Petrus'tan daha hızlı koşuyordu. Mezara Petrus'tan önce vardı. ⁵ Eğilip içeri bakınca keten bezlerin yerde serili durduğunu gördü. Fakat içeri girmede. ⁶ Ardından Simun Petrus geldi, mezara girdi. Yerde duran keten bezleri gördü. ⁷ İsa'nın başına sarılmış olan peşkirin de orada olduğunu fark etti. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi. Dürülmüş halde ayrı bir yerde duruyordu. ⁸ Bu sırada, mezara ilk varmış olan öteki şakirt de içeri girdi. Olanları bizzat gördü ve inandı. ⁹ Mukaddes yazılar İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini önceden bildirmişti. Fakat şakirtler bunu ancak bu olaydan sonra anladılar.

İsa Mecdelli Meryem'e görünüyor

(*Markos 16:9-11*)

¹⁰ Bundan sonra şakirtler kaldıkları yere geri döndüler. ¹¹ Ama Meryem

§19:35 kişi: Yani kitabın yazarı Yuhanna

**19:36 Mezmur 34:20. Ayrıca bkz. Mısır'dan Çıkış 12:46; Çölde Sayım 9:12.

††19:37 Zekeriya 12:10.

‡‡19:39 mür ve sarısabır karışımı: O çağda cenaze mezara konmadan önce bu güzel kokulu ve pahalı karışımla defnedilmeye hazırlanırdı.

¶¶19:41 mezar: O çağda Yahudiler ölülerini toprağa gömmezlerdi, mağaraya benzer mezarlara yatırırlardı.

mezarın önünde durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. ¹²Orada, beyazlara bürünmüş iki melek gördü. Meleklerden biri İsa'nın ölüsünün daha önce yatırılmış olduğu yerin başucunda, diğeri ise ayakucunda oturuyordu.

¹³Melekler Meryem'e, "Kadın, niye ağlıyorsun?" diye sordular.

Meryem, "Efendim'i alıp götürmüşler. O'nu nereye koyduklarını bile bilmiyorum" diye cevap verdi.

¹⁴Meryem bunları söyledikten sonra arkasına döndü ve İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Fakat O'nun İsa olduğunu anlamadı. ¹⁵İsa ona, "Kadın, niye ağlıyorsun? Kimi arıyorsun?" dedi.

Meryem O'nun bahçıvan olduğunu sandı, "Efendim, O'nu sen mi götürdün? Öyleyse nereye koyduğunu söyle, gidip O'nu alayım" dedi.

¹⁶İsa ona, "Meryem!" diye seslendi.

O zaman Meryem İsa'ya döndü, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, Aramice'de hocam demektir.

¹⁷İsa, "Bana tutunma!" dedi. "Henüz semavî Babam'ın yanına yükselmedim. Git şakirt kardeşlerime şunu söyle: 'Semavi Babam'ın ve Babanız'ın, Allahım'ın ve Allahınız'ın yanına gidiyorum.'"

¹⁸Mecdelli Meryem şakirtlerin yanına gidip, "Efendimiz'i gördüm!" dedi. Sonra İsa'nın kendisine söylediklerini onlara bildirdi.

İsa şakirtlerine görünüyor

(Matta 28:16-20; Luka 24:36-49)

¹⁹O Pazar gününün akşamı şakirtler bir araya geldiler. Yahudi önderlerden korktukları için toplandıkları yerin kapısı kapalıydı. Birdenbire İsa geldi, ortalarında durdu, "Size selâmet olsun!" dedi.

²⁰Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Şakirtler Rab'bi gördükleri için sevinçle doldular.

²¹Sonra İsa onlara tekrar, "Size selâmet olsun!" dedi. "Semavî Babam beni dünyaya gönderdiği gibi ben de sizi gönderiyorum." ²²Sonra onların üzerine üfledi, "Mukaddes Ruh'u alın!" dedi. ²³"Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur. Kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır."

İsa Tomas'a görünüyor

²⁴İkiz diye anılan Tomas, İsa'nın on iki havarisinden biriydi. Ancak İsa öteki havarilerin yanına geldiği sırada Tomas onlarla birlikte değildi. ²⁵Öteki havariler Tomas'a, "Rab'bi gördük!" dediler.

Fakat Tomas, "Ellerindeki çivi izlerini görmeden, yaralarına parmağım ile dokunmadan ve elimi böğrüne sokmadan buna inanmam!" dedi.

²⁶Bundan sekiz gün sonra, İsa'nın şakirtleri yine evde bir araya toplanmışlardı. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalı olduğu halde İsa gelip ortalarında durdu, "Size selâmet olsun!" dedi. ²⁷Sonra Tomas'a dönüp, "Parmağını uzat. Ellerime bak, elini uzatıp böğrüme koy. Şüphe duymayı bırak ve iman et!" dedi.

²⁸Tomas O'na, "Rabbim ve Allahım!" diye karşılık verdi.

²⁹O zaman İsa ona, "Beni gördüğün için mi iman ettin? Beni görmeden iman edenlere ne mutlu!" dedi.

Bu kitabın amacı

³⁰İsa şakirtlerinin gözü önünde bu kitapta yazılmamış daha birçok alâmet yaptı. ³¹Bu anlatılanlarsa İsa'nın, Allah'ın semavî Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz diye yazılmıştır. O'na iman ederseniz, ebedî hayata kavuşursunuz.

İsa Celile'de görünüyor

21 Bundan sonra İsa Taberiye gölünün kıyısında şakirtlerine yine görüldü. Bu şöyle oldu: ²Simun

Petrus, İkiz diye anılan Tomas, Celile'nin Kana köyünden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve başka iki şakirt daha birlikteydiler. ³ Simun Petrus ötekilere, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi.

Onlar da, "Biz de seninle geliyoruz" dediler.

Böylece hepsi dışarı çıkıp tekneye bindiler. Fakat o gece hiç balık tutamadılar. ⁴ Şafak sökerken İsa kıyıda duruyordu. Fakat şakirtler O'nun İsa olduğunu fark etmediler. ⁵ İsa onlara, "Çocuklar, balığınız var mı?" diye sordu.

Şakirtler, "Tutamadık" diye karşılık verdiler.

⁶ İsa, "Ağınızı teknenin sağ yanına atın. O zaman balık tutarsınız" dedi. Bunun üzerine ağı yeniden attılar. O kadar çok balık tuttular ki, ağı tekneye çekemediler. ⁷ İsa'nın sevdiği şakirt, Simun Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi.

Petrus bunu işitince balık tutarken çıkarttığı üstünü giydi ve suya atladı. ⁸ Tekne karadan ancak yüz metre kadar uzaktaydı. Öteki şakirtler balıkla dolu ağı tekneye kıyıya getirdiler. ⁹ Karaya çıktıklarında bir kömür ateşinin yanmakta olduğunu gördüler. Ateşte balık pişiyordu. Ayrıca ekmek de vardı.

¹⁰ İsa onlara, "Demin tuttuğunuz balıklardan bana biraz getirin" dedi.

¹¹ Simun Petrus tekneye atladı ve ağı kıyıya çekti. Ağda tamı tamına yüz elli üç iri balık vardı. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı. ¹² İsa onlara, "Gelin, yemek yiyin" dedi.

Şakirtlerden hiçbiri O'na, "Sen kim-sin?" diye sormaya yeltenmedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. ¹³ İsa gidip ekmek aldı ve onlara verdi. Ayrıca onlara balık da verdi. ¹⁴ Bu, İsa'nın

ölümden dirildikten sonra şakirtlerine üçüncü görünüşüydü.

İsa Petrus'u yeniden vazifelendiriyor

¹⁵ Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a şöyle dedi: "Yuhanna oğlu Simun, beni diğer şakirtlerden daha çok seviyor musun?"

Petrus, "Evet Rab, seni sevdiğimi bilirsin" diye cevap verdi.

İsa, "Kuzularımı^{§§} otlat" dedi. ¹⁶ Sonra İsa ona tekrar, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, "Evet Rab, seni sevdiğimi bilirsin" dedi.

İsa, "Koyunlarımı* güit" dedi.

¹⁷ İsa üçüncü kez, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, İsa'nın üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. "Rab, sen her şeyi bilirsin. Seni sevdiğimi de bilirsin" diye karşılık verdi.

İsa, "Koyunlarımı otlat" dedi. ¹⁸ Sonra şöyle devam etti: "Gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Emin ol, yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkaları seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir." ¹⁹ İsa bunu, Petrus'un ne şekilde ölüp Allah'ı yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardımdan gel" dedi.

²⁰ Petrus arkasına döndü ve İsa'nın sevdiği şakirdin arkalarından geldiğini gördü. Bu şakirt son akşam yemeğinde İsa'ya yaklaşıp, "Efendimiz, sana ihanet edecek olan kimdir?" diye soran kişiydi. ²¹ Petrus onu görünce, "Rab, peki ona ne olacak?" diye sordu.

²² İsa, "Ben tekrar gelinceye kadar onun hayatta kalmasını istesem bundan sana ne? Sen ardımdan gel!" diye karşılık verdi.

§§21:15 **Kuzu:** İsa burada kendisine iman edenleri kastetmektedir.

*21:16 **Koyun:** İsa yine kendisine iman edenleri kastetmektedir.

²³ Bunun üzerine şakirtler arasında bir rivayet yayıldı. Bu şakirdin ölmeyeceği söyleniyordu. Hâlbuki İsa onun ölmeyeceğini söylememişti. Sadece, “Ben tekrar gelinceye kadar onun hayatta kalmasını istesem bundan sana ne?” demişti.

²⁴ Bu olaylara şahitlik eden ve bunları kaydeden kişi işte o şakirttir. Onun şahitliğinin doğru olduğunu biliriz.

²⁵ İsa'nın yaptığı daha birçok şey vardır. Eğer bunların hepsi bir bir kaydedilecek olsaydı, herhalde yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

HAVARİLERİN FAALİYETLERİ

Mukaddes Ruh vaadi

1 Muhterem Teofilos*, İlk kitabımda† baştan başlayıp İsa'nın semaya alındığı güne kadar yaptığı, vazettiği her şeyi yazdım. ²İsa semaya alınmadan önce, seçtiği havarilere Mukaddes Ruh'un vasıtasıyla emirler verdi. ³Acılar içinde öldükten sonra havarilere kesin birçok delillerle dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün boyunca onlara görüldü; Allah'ın Hükümranlığı hakkında konuştu. ⁴Bir seferinde onlarla yemek yerken şu emri verdi: "Kudüs'ten ayrılmayın, semavî Baba Allah'ın vaa-dinin yerine gelmesini bekleyin. O vaat-ten bahsettiğimi hatırlarsınız. ⁵Demiş-tim ki, 'Yahya insanları suyla vaftiz etti, fakat birkaç güne kadar sizler Mukaddes Ruh'la vaftiz edileceksiniz."

İsa semaya alınıyor

⁶Havariler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Efendimiz, İsrail halkına hükümranlığı şimdi mi geri vereceksin?"

⁷İsa onlara şöyle dedi: "Zamanı ve tarihi bilmek semavî Baba Allah'ın yetkisindedir. Bunu sizin bilmenize gerek yok. ⁸Fakat Mukaddes Ruh üzerinize inince kudret alacaksınız; Kudüs'te, bütün Yahudiye'de, Samiriye'de ve dünyanın her yanında benim şahitlerim olacaksınız."

⁹İsa bunları söyledikten sonra havarilerin gözü önünde semaya alındı, bulut içinde gözden kayboldu, havarileri onu göremez oldular. ¹⁰İsa semaya yükselirken havariler hâlâ gökyüzüne bakıyorlardı. Birden

yanlarında beyaz giysiler içinde iki adam belirdi. ¹¹Adamlar şöyle dediler: "Ey Celileliler, neden gökyüzüne bakıp duruyorsunuz? İsa aranızdan semaya alındı. Semaya alındığını gördüğünüz gibi geri dönecektir."

Yeni bir havari seçiliyor

¹²Havariler daha sonra yaklaşık bir kilometre uzaklıktaki Zeytin Dağı'ndan Kudüs'e döndüler. ¹³Şehre girince kaldıkları evin üst katındaki misafir odasına çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakub, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakub, Yurtsever Simun ve Yakub oğlu Yahuda oradaydı. ¹⁴Bunlar birlikte devamlı dua ediyorlardı. Yanlarında bazı kadınlar, İsa'nın annesi Meryem ve İsa'nın kardeşleri de vardı.

¹⁵O günlerde Petrus yaklaşık yüz yirmi müminden meydana gelen bir cemaatin ortasında ayağa kalkıp şöyle dedi: ¹⁶⁻¹⁷"Mümin kardeşlerim, Mukaddes Ruh'un Zebur'da Davud'un ağzıyla Yahuda İskariyot hakkında önceden bildirdikleri yerine geldi. Yahuda bizden biriydi, yaptığımız bu hizmette payı vardı. Fakat İsa'yı yakalayanlara rehberlik etti."

¹⁸Yahuda, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı parayla bir tarla satın aldı. Fakat baş aşağı düşüp bedeni yarıldı, bütün bağırsakları dışarı döküldü. ¹⁹Bunun haberi Kudüs'te yaşayan herkese ulaştı. İşte bu yüzden tarlaya kendi dillerinde, 'Kan Tarlası' anlamına gelen 'Hakeldama' adını verdiler.

²⁰Petrus şöyle devam etti: "Zebur'da da şöyle yazılmıştır:

'Onun meskeni ıssız kalsın,

*1:1 Bkz.Luka 1:1'deki dipnot.

†1:1 *İlk kitabum*: İncil'in Luka kısmı.

içinde oturan olmasın.[‡]

Ayrıca,
'Onun vazifesini bir başkası yüklensin'
diye yazılmıştır.

21-22 "Bundan dolayı bizimle bulunmuş olan adamlardan birinin bize katılıp İsa'nın dirilişine şahitlik etmesi gerekir. Bu kişi, İsa'nın bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca, yani Yahya'nın O'nu vaftiz etmesinden başlayıp semaya alındığı güne kadar aramızda bulunmuş olmalıdır."

23 Böylece iki kişiyi, Barsabba adında, ayrıca Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiya'yı teklif ettiler. 24-25 Sonra şöyle dua ettiler: "Ey Efendimiz, sen herkesin kalbindeki bilirsin. Yahuda ait olduğu yere gitmek için havarilik hizmetini bıraktı. Bu iki kişiden hangisini bu vazife için seçtiğini bize göster." 26 İki kişiden birini seçmek için kura çektiler. Kura Mattiya'ya düştü. Böylelikle Mattiya on bir havariye katıldı.

Mukaddes Ruh'un gelişi

2 Pentikost Günü^f geldiğinde bütün müminler bir aradaydı. 2 Gökten ansızın şiddetli rüzgârı andıran bir ses geldi. Buldukları evi bütünüyle doldurdu. 3 Ateşten dillere benzer bir şeyler görünüp dağılarak her birinin üzerine indi. 4 Hepsi Mukaddes Ruh'la doldu, Ruh'un verdiği kudretle başka dillerle konuşmaya başladılar.

5 O sırada Kudüs'te dünyanın birçok ülkesinden gelen dindar Yahudiler vardı. 6 Gökten gelen sesi duyanlar büyük bir kalabalık halinde toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı. 7 Hayret ve şaşkınlık içinde şöyle dediler: "Bu

konuşanların hepsi Celileli değil mi?

8 Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor? 9-11 Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar, Mezopotamya'da, Yahudiye'de, Kapadokya'da, Pontus ve Asya ilinde, Frigya ve Pamfilya'da, Mısır'da ve Libya'nın Kirene şehrine yakın kısımlarında yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı ziyaretçiler, Giritliler ve Araplar var. Allah ne büyük harikalar yapmış! Bunu her birimiz kendi dilinde işitiyor!"

12 Herkes hayret ve şaşkınlık içinde birbirine, "Bu ne olsa gerek?" diye sordu. 13 Bazıları ise, "Bunlar şarabı fazla kaçırmış" diye alay ettiler.

Petrus'un Pentikost Günü vaazı

14 Bunun üzerine Petrus diğer on bir havariyle birlikte ayağa kalktı, yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: "Yahudi kardeşlerim, Kudüs'te yaşayan herkes, size bu durumu açıklayayım. Sözlerime kulak verin. 15 Bu adamlar sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu! 16 Bugün bu gördüğünüz, Peygamber Yoel ağzıyla önceden bildirilmişti:

17 'Allah diyor ki, ahir zamanda bütün insanların üzerine Ruhum'dan döneceğim.

Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar.

Gençleriniz görümler[§], yaşlılarınız rüyalar görecektir.

18 Evet, ahir zamanda kadın erkek, bütün

kullarımın üzerine Ruhum'dan döneceğim,

onlar da peygamberlik edecekler.

‡1:20 Mezmurlar 69:25; 109:8

^f2:1 **Pentikost Günü:** Tevrat'ta Yahudilere buyrulan hasat bayramıdır. Fıfş Bayramı'ndan elli gün sonra kutlanır. Hamsin Bayramı olarak da bilinir.

§2:17 **görümler:** Allah'ın seçilmiş kullarının önceden gizli tutulan gerçekleri gönül gözüyle ya da kendi gözleriyle görmeleri.

¹⁹Ve ben yukarıda, gökte harikalar yaratacağım.

Aşağıda, yeryüzünde alâmetler, kan, ateş ve duman bulutları olacak.

²⁰Rab'bin büyük ve muhteşem günü gelmeden önce,

Güneş kararacak, ay kan rengine dönecek.

²¹O zaman Rab'bi yardıma çağıran herkes kurtulacak.^{**}

²²"Ey İsrail halkı, söyleyeceklerimi dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa'yı Allah gönderdi. Bunu, aranızda O'nun vasıtasıyla yaptığı mucizeler, harikalar ve alâmetlerle size ispat etti. ²³İsa, Allah'ın takdiri ve ezeli bilgisi uyarınca elinize teslim edildi. O'nu zalimlerin eliyle çarمیha çivileyip öldürdünüz.

²⁴Fakat Allah O'nun ölüm acısına son verdi; O'nu ölümden diriltti. Çünkü O'nun ölüme esir kalması imkânsızdı.

²⁵Davud O'nun hakkında şöyle der: 'Rab'bi her zaman önümde gördüm, sağımda olduğu için endişelenmem.

²⁶Bundan dolayı yüreğim mutludur, dilim sevincimi ifade eder.

Dahası bedenim de umut içinde yaşayacak.

²⁷Çünkü sen beni ölümler diyarına terk etmeyeceksin,

sadık kulunun çürümesine izin vermeyeceksin.

²⁸Nasıl yaşamam gerektiğini bana öğrettin;

yüreğimi sevinçle ve huzurunla doldurursun.^{††}

²⁹"Soydaşlarım, size ulu atamız Davud hakkında açıkça söyleyebilirim ki, o öldü, gömüldü, mezarı da bugüne kadar yanı başımızda durmaktadır.

³⁰Fakat Davud bir peygamberdi. Allah ona vaatte bulundu; bu vaat uyarınca Allah onun soyundan birini tahtına oturtacaktı. ³¹Buna göre Davud geleceği görerek Mesih'in dirilişi hakkında şöyle konuşmuştu:

'O, ölümler diyarına terk edilmedi. Bedeni mezarıya çürümedi.'^{‡‡}

³²"Allah İsa'yı ölümden diriltti, hepimiz bunun şahitleriyiz. ³³Allah İsa'yı yüceltip sağına oturttu^{¶¶}. İsa, semavî Baba Allah'tan vaat edilen Mukaddes Ruh'u aldı ve şimdi görüp işittiğiniz gibi bu Ruh'u üzerimize döktü.

³⁴⁻³⁵Davud semaya çıkmadı; fakat şöyle dedi:

'Rab, Efendim'e dedi ki, sağımda otur. Düşmanlarını ayaklarının altına sereceğim.'^{§§}

³⁶"Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin, Allah sizin çarمیha gerdiğiniz İsa'yı hem Efendiniz hem Mesihiniz yapmıştır."

³⁷Bu sözleri duyunca yürekleri burkuldu. Petrus ve diğer havariilere, "Kardeşlerim, ne yapmalıyız?" diye sordular.

³⁸Petrus onlara şöyle dedi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. O zaman Allah günahlarınızı affeder; sonra da size Mukaddes Ruh'u armağan eder. ³⁹Bu vaat sizler için, çocuklarınız ve dünyaya dağılmış soydaşlarınız içindir. Rab Allahımız'ın çağıracağı herkes için geçerlidir."

⁴⁰Petrus onları daha birçok sözle uyardı ve şöyle yalvardı: "Kendinizi bu sapık neslin başına geleceklerden kurtarın!" ⁴¹Petrus'un dediklerini kabul

^{**}2:21 Yoel 2:28-32

^{††}2:28 Mezmurlar 16:8-11

^{‡‡}2:31 Mezmurlar 16:10

^{¶¶}2:33 *sağına oturttu*: yani, 'O'na en şerefli yeri verdi.'

^{§§}2:34-35 Mezmurlar 110:1

edenler vaftiz oldular. O gün yaklaşık üç bin kişi cemaate katıldı.

İlk müminlerin yaşayışı

⁴² İmanlılar kendilerini havarilerin vaazlarını dinlemeye adadılar; mallarını aralarında paylaşıyor, birlikte yemek yiyor, dua ediyorlardı. ⁴³ Herkes huşu içindeydi. Havariler vasıtasıyla birçok harikalar ve âlâmetler görüldü. ⁴⁴ Bütün müminler bir arada bulunuyor, her şeyi paylaşıyorlardı. ⁴⁵ Mallarını mülklerini satıp parasını ihtiyacı olanlara dağıtıyorlardı. ⁴⁶ Cemaat her gün mabet alanında toplanıyordu. Ayrıca evlerinde ekmek bölüyor, içten bir sevinç ve samimiyetle birlikte yemek yiyorlardı. ⁴⁷ Allah'a devamlı hamdediyorlardı; bütün halkın takdirini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları cemaate katıyordu.

Sakat dilenci şifa buluyor

3 Bir gün Petrus'la Yuhanna dua vaktinde mabede gidiyorlardı. Saat öğleden sonra üçtü. ² O sırada bazıları doğuştan sakat olan bir adamı oraya taşıyorlardı. Onu her gün mabet alanına girenlerden para dilenmesi için 'Güzel Kapı' denilen avlu kapısına bırakıyorlardı. ³ Petrus'la Yuhanna mabet alanına girmek üzereyken adam onları gördü ve sadaka istedi. ⁴ Petrus'la Yuhanna sakat adamı dikkatle süzdüler ve "Bize bak!" dediler. ⁵ O da onlardan bir şey alacağını umarak pürdikkat baktı.

⁶ Petrus, "Gümüşüm ve altınım yok, fakat bende olanı sana veriyorum. Nasıralı İsa Mesih'in adıyla sana diyorum ki, kalk ve yürü!" dedi. ⁷ Sonra adamın sağ elinden tutarak onu kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri birdenbire kuvvet buldu. ⁸ Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Onlarla beraber mabet alanına girerken yürüyüp sıçıyor, Allah'a hamdediyordu.

⁹ Orada bulunan herkes onun yürüyüp Allah'a hamdettiğini gördü. ¹⁰ Onun, mabedin Güzel Kapısı'nda oturup dilenen kişi olduğunu fark ettiler. Adamdaki değişiklik karşısında hayret ve şaşkınlıkla doldular.

Petrus'un mabet alanındaki vaazı

¹¹ Adam, minnetle Petrus'la Yuhanna'ya tutunmaya devam etti. Üçü de Süleyman'ın Eyvanı denen yere kadar geldiler. Bütün cemaat şaşkınlık içinde oraya koştu. ¹² Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: "Ey İsrailoğulları, buna neden şaştınız? Gözünüzü dikip öyle bakmayın. Sanmayın ki bu adamı kendi gücümüz ya da takvamızla yürüttük. ¹³ Atalarımız İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un Allahı, kulu İsa'yı yüceltti. O'nu siz ele verdiniz. Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdi, fakat siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz. ¹⁴ Mukaddes ve Sâlih Olan'ı reddettiniz. O'nun yerine Pilatus'tan bir katilin serbest bırakılmasını istediniz. ¹⁵ Siz Hayat Veren'i öldürdünüz, fakat Allah O'nu ölümden diriltti. Biz bunun şahitleriyiz.

¹⁶ "Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam İsa'ya iman ettiği için sapasağlam oldu. Bu adama hepinizin gözü önünde şifa veren kuvvet, İsa vasıtasıyla etkin olan imandır.

¹⁷ "Soydaşlarım, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten dolayı böyle davrandığınızı biliyorum. ¹⁸ Fakat Allah gönderdiği Mesih'in acı çekeceğini bütün peygamberlerin ağzından önceden haber verdi; bu yaptıklarıyla vaadini yerine getirdi. ¹⁹ Öyleyse tövbe edin. Allah'a dönün ki, günahlarınız bağışlansın. ²⁰ O zaman Rab'bin huzurunda devamlı yenilenme fırsatına kavuşacaksınız. O size önceden seçtiği Mesih'i, yani

İsa'yı gönderecektir. ²¹ Fakat her şeyin yeniden düzenleneceği zamana kadar İsa'nın semada kalması gerekiyor. Allah bunu uzun zaman önce mukaddes peygamberlerinin ağzından bildirdi. ²² Musa şöyle emretti: 'Rab Allahınız size benim gibi bir peygamber gönderecek. O sizin aranızdan çıkacak. O'nu dinlemelisiniz, dediği her şeyi yapmalısınız. ²³ Her kim o peygambere itaat etmezse Allah'ın halkından koparılıp helâk edilecektir.'

²⁴ "Samuel'den bu yana Allah'ın kelâmını nakleden bütün peygamberler bugünlerde olanları önceden haber verdi. ²⁵ Sizler peygamberlerin mirasçılarınız; Allah'ın atalarınızla yaptığı ahde sizler de dâhilsiniz. Nitekim Allah İbrahim Peygamber'e şöyle dedi: 'Senin soyunun vasıtasıyla yeryüzündeki bütün halkları takdis edeceğim.' ²⁶ Allah Kulu'nu ortaya çıkarınca O'nu önce size gönderdi. Bunu sizi kötülüklerinizden döndürmek ve takdis etmek için yaptı."

Petrus ve Yuhanna Yüksek Meclis'in önünde

4 Petrus ve Yuhanna halka seslenirken rahipler, mabet muhafızlarının komutanı ve Sadukiler geldiler. ² Çok kızgındılar. Çünkü Petrus ve Yuhanna halka vaaz ediyorlardı; İsa'nın ölümünden dirildiğini, aynı şekilde ölümlerinde dirileceğini söylüyorlardı. ³ Petrus ve Yuhanna'yı yakaladılar. Akşam olduğu için ertesi güne kadar onları hapiste tuttular. ⁴ Fakat onların vaazını dinleyenlerin birçoğu iman etti. Böylece iman eden erkeklerin sayısı bile yaklaşık beş bine ulaştı.

⁵ Ertesi gün Yahudi yöneticiler, ileri gelenler ve din âlimleri Kudüs'te toplandılar.

⁶ Başrahip Hanan, Kayafa, Yohanan, İskender ve başrahip soyundan gelen herkes oradaydı. ⁷ Petrus'la Yuhanna'yı huzurlarına çağırdılar. "Siz bunu hangi kuvvetle, hangi yetkiyle yaptınız?" diye sordular.

⁸ Mukaddes Ruh'la dolan* Petrus şöyle dedi: "Halkın yöneticileri ve ileri gelenler! ⁹ Sakat bir adama iyilik yaptık, ona şifa verdik diye mi takibata uğruyoruz? ¹⁰ Hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin ki, bu adam Nasıralı İsa Mesih'in kudretiyle önünüzde sapasağlam duruyor. Siz İsa'yı çarımha gerdiniz, fakat Allah O'nu ölümden diriltti. ¹¹ Siz İsa'yı reddettiniz, fakat Zebur'da, 'inşaatçıların reddettiği taş, binanın temel taşı oldu'[†] deniyor. ¹² İsa'dan başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. İnsanlar arasında bizi kurtarabilecek olan yalnız İsa'dır."

¹³ Yüksek Meclis üyeleri Petrus'la Yuhanna'nın cesaretini görünce şaşakaldılar. Onların eğitimsiz, sıradan insanlar olduklarını anlamışlardı. Ayrıca onların İsa'yla birlikte bulduklarını fark ettiler. ¹⁴ Şifa bulan adam Petrus'la Yuhanna'nın yanında duruyordu. Bunu gören Meclis üyeleri söyleyecek bir şey bulamadılar.

¹⁵ Üç adamın Meclis'ten çıkmasını emrettiler. Sonra aralarında tartışmaya başladılar. ¹⁶ "Bu adamları ne yapacağız?" dediler. "Kudüs'te yaşayan herkes onların vasıtasıyla olağanüstü bir alâmet gerçekleştiğini biliyor. Bunu inkâr edemeyiz. ¹⁷ Fakat bunun halk arasında daha fazla yayılmasını önlemek için onlara gözdağı verelim;

*4:8 Mukaddes Ruh'la dolmak: Tamamen Allah'ın Ruhu'nun etkisinde olmak.

†4:11 Mezmur 118:22

bundan böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler.”

¹⁸Böylece Petrus ve Yuhanna'yı tekrar içeri çağırdılar. Onlara bir daha İsa'nın adıyla konuşup vaaz etmemelerini emrettiler. ¹⁹Fakat Petrus'la Yuhanna onlara şu cevabı verdiler: “Allah'ın nazarında doğru olan ne? Allah'ı mı, yoksa sizi mi dinlemek? Siz karar verin. ²⁰Biz gördüklerimizi ve duyduklarımızı anlatmadan duramayız.”

²¹Meclis üyeleri onları bir daha uyarıp serbest bıraktılar. Onları cezalandırmak için bir sebep bulamamışlardı. Herkes olup bitenler için Allah'a hamdediyordu. ²²Zira mucize sonucu şifa bulan adamın yaşı kırkın üzerindeydi.

İmanlılar cesaret için dua ediyor

²³Petrus ve Yuhanna serbest bırakılınca diğer müminlerin yanına döndüler. Onlara başrahiplerle ileri gelenlerin dediklerini anlattılar. ²⁴İmanlılar bunu duyunca hep beraber Allah'a şöyle yakardılar: “Efendimiz! Yeri, göğü, denizi ve içlerindeki her şeyi sen yarattın. ²⁵Mukaddes Ruh vasıtasıyla kulun atamız Davud'un ağzından şöyle dedin:

‘Halklar neden kudurdu?
Milletler neden boş düzenler kurdu?

²⁶Rab'be ve Mesih'i'ne karşı dünyanın hükümdarları savaşa hazırlandı.

Yöneticiler bir araya toplandı.*

²⁷“Ya Rab, hakikaten Hirodes, Pontius Pilatus, İsrail halkı ve diğer halklardan olanlar birleştiler. Mesih olarak seçtiğin mukaddes kulun İsa'ya karşı çıktılar.

²⁸Sen bunun olacağını önceden kararlaştırmıştın. Her şey senin kudretinle ve iraden dâhilinde oldu. ²⁹Şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak. Senin

kelâmını tam bir cesaretle vaaz etmemiz için biz kullarına kuvvet ver. ³⁰Hastalara şifa vermek için elini uzat. Mukaddes kulun İsa'nın adıyla mucizeler ve harikalar yarat.”

³¹Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsî Mukaddes Ruh'la doldular; Allah'ın kelâmını cesaretle tebliğ etmeye devam ettiler.

İlk müminlerin birliği

³²İmanlıların cemaati yürekte ve düşüncede birdi. Kimse sahip olduğu eşyalardan birini bile kendine saklamıyordu. Ellerinde olan her şeyi paylaşıyorlardı. ³³Havariler, Rab İsa'nın ölümden dirildiğine çok etkili şekilde şahitlik ediyorlardı. Allah da bütün müminlerin üzerine nimetlerini yağdırdı. ³⁴⁻³⁵Aralarında muhtaç durumda olan yoktu. Çünkü evi ya da toprağı olanlar bunları satıp parasını getirir, havarilerin emrine verirdi. Bu para da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.

³⁶Meselâ Yusuf adında Kıbrıs doğumlu, Levi aşiretine mensup bir adam vardı. Havariler ona Barnaba adını koymuşlardı. Bu adın anlamı Cesaret Veren'dir. ³⁷Bir tarlası vardı, onu sattı. Parasını getirip havarilerin emrine verdi.

Hananya ve Safira

5 Hananya adında bir adam da karısı Safira'nın rızasıyla bir mülk sattı. ²Fakat Hananya paranın bir bölümünü kendine sakladı. Karısının da bundan haberi vardı. Paranın kalan kısmını ise havarilerin emrine verdi.

³Petrus ona şöyle dedi: “Hananya, neden Şeytan'a uydun? Mukaddes Ruh'a yalan söyledin, araziden aldığın paranın bir bölümünü kendine sakladın. ⁴Sat-

madan önce arazi sana aitti, sattıktan sonra da para senin emrindeydi, öyle değil mi? Nasıl böyle bir şey yapmayı düşündün? Bize değil, Allah'a yalan söylemiş oldun.”

⁵Hananya bu sözleri duyunca yere yıkılıp can verdi. Bunun haberini duyan herkesi büyük bir korku sardı. ⁶Gençler gelip ölüsünü kefenlediler; onu dışarı taşıyıp gömdüler.

⁷Yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı olanlardan habersiz içeri girdi. ⁸Petrus, “Söyle bana, araziyi bu fiyata mı sattınız?” diye sordu.

Safira da, “Evet, bu fiyata sattık” dedi.

⁹Petrus ona şöyle dedi: “Sen ve kocan neden Rab'bin Ruhunu denemek için birlik oldunuz? Bak, kocanı gömenler kapıda bekliyor. Seni de dışarı taşıyacaklar.” ¹⁰Safira o anda Petrus'un ayaklarının dibine yığılıp can verdi. Gençler içeri girdiler; onun ölmüş olduğunu gördüler. Onu da dışarı taşıyıp kocasının yanına gömdüler. ¹¹Bu olay karşısında cemaat ve olayı duyan herkes büyük bir korkuya kapıldı.

Havariler birçok kişiye şifa veriyor

¹²Havariler vasıtasıyla halk arasında birçok alâmetler ve harikalar yapılıyordu. Bütün müminler mabet alanında, Süleyman'ın Eyvanı denen yerde toplanıyorlardı. ¹³Diğer Yahudiler onlara katılmaya cesaret edemiyordu, fakat onlara hürmeti de eksik etmiyorlardı. ¹⁴Rab'be inananların sayısı gittikçe artıyordu. Çok sayıda erkek ve kadın, müminler cemaatine katıldı. ¹⁵Halk hasta olanları caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırdı. Bunu, Petrus oradan geçtiğinde hiç değilse gölgesi hastaların üzerine düşsün diye yaptılar. ¹⁶Halk, Kudüs çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar halinde geldi. Hastalarını

ve cinlerden mustarip olanları getirdiler. Bunların hepsi şifa buldu.

Havariler hapse atılıyor

¹⁷Bunun üzerine başrahip harekete geçti. Kendisi ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki mezhebinin mensupları kıskançlıkla doldular. ¹⁸Havarileri yakalatıp herkesin gözü önünde zindana attırdılar. ¹⁹Fakat o gece Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açtı, onları dışarı çıkarttı. Onlara şöyle dedi: ²⁰“Mabet alanına gidin, orada ebedî hayat hakkındaki her şeyi halka anlatın.” ²¹Havariler bu emre uydular, gün doğarken mabet alanına girdiler, vaaz etmeye başladılar.

Başrahip ve beraberindekiler bir araya gelince Yüksek Meclis'i, İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Havarilerin getirilmesi için zindana adam yolladılar. ²²Fakat adamlar zindana vardıklarında havarileri bulamadılar. Dönüp şu haberi bildirdiler: ²³“Zindanı sımsıkı kapalı ve kilitli bulduk. Nöbetçiler de kapıda duruyordu. Fakat kapıları açtığımızda içeride kimseyi bulamadık!” ²⁴Bu sözleri duyan mabet muhafızlarının komutanıyla başrahipler şaşakaldılar; bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar.

²⁵Bu sırada biri gelip onlara, “Bakın, zindana attığınız adamlar mabet alanında durmuş halka vaaz ediyorlar” dedi. ²⁶Bunun üzerine komutan adamlarıyla gidip havarileri getirdi. Halkın kendilerini taşlamasından korktular, onun için zor kullanmadılar.

²⁷Havarileri getirip Yüksek Meclis'in önüne çıkardılar. Başrahip onların ifadesini almaya başladı: ²⁸“Size kesin bir emir verdik” dedi. “Bu adı kullanarak vaaz etmeyin dedik. Fakat siz taliminizi Kudüs'ün her tarafına

yaydınız. Bizi bu adamın ölümünden sorumlu tutmak istiyorsunuz.”

²⁹Petrus ve diğer havariler şöyle cevap verdiler: “İnsana değil, Allah’a itaat etmemiz gerekiyor. ³⁰Siz İsa’yı çarmıha gererek öldürdünüz; fakat atalarımızın ibadet ettiği Allah O’nu diriltti. ³¹Allah O’nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti, böylece İsrail halkına günahlarından tövbe edip bağışlanma fırsatı verdi. ³²Biz bu olayların şahidiyiz. Allah’ın kendisine itaat edenlere verdiği Mukaddes Ruh da buna şahittir.”

³³Meclis üyeleri bu sözleri duyunca çileden çıktılar, havarileri öldürmek istediler. ³⁴Fakat mecliste Gamaliel adında bir Ferisi, bütün halkın saygısını kazanmış bir şeriat hocası vardı. Gamaliel ayağa kalkıp havarilerin bir süre için dışarıya çıkarılmasını emretti. ³⁵Sonra Meclis üyelerine şunları söyledi: “Ey vatandaşlarım, bu adamlara ne yapacağınız konusunda dikkatli olun. ³⁶Bir süre önce Tevdas da ortaya çıkıp önemli biri olduğunu iddia etmişti. Dört yüz kadar kişi ona katıldı. Fakat Tevdas öldürüldü ve yandaşlarının hepsi dağıtıldı. Onun hareketi yok oldu. ³⁷Ondan sonra sayım zamanı Celileli Yahuda ortaya çıktı. Birçok insanı peşine taktı. Fakat o da öldürüldü ve yandaşlarının hepsi darmadağın oldu. ³⁸Şimdi size diyorum ki, bu adamlarla uğraşmayın, bırakın gitsinler. Eğer onların bu teşebbüsü ve faaliyetleri insan işiyse başarısızlığa uğrayacaktır. ³⁹Fakat Allah’ın işiyse onları durduramazsınız. Hatta kendinizi Allah’a karşı savaşır durumda bulabilirsiniz.”

Meclis üyeleri Gamaliel’in sözleriyle ikna oldular. ⁴⁰Havarileri içeri çağırıp kamçılattılar. Bir daha İsa’nın isminden söz etmemelerini emrettikten sonra onları serbest bıraktılar.

⁴¹Havariler Allah’ın ismi uğruna hakarete lâyık görüldükleri için Yüksek Meclis’in huzurundan sevinçle ayrıldılar. ⁴²Her gün mabet alanında ve evlerde vazetmeye, İsa’nın Mesih olduğunu müjdelemeye devam ettiler.

Havariler yedi yardımcı seçiyorlar

6 O dönemde gittikçe daha çok insan İsa’nın şakirdi oldu. Grekçe konuşan Yahudi şakirtler, İbranice konuşan Yahudi şakirtlerden yakınmaya başladılar. “Günlük yardım dağıtımında dullarımıza ilgi gösterilmiyor” dediler. ²Bunun üzerine on iki havari bütün şakirtleri bir araya toplayıp şöyle dediler: “Allah’ın kelâmını vazetmeyi bırakıp maddi işlerle uğraşmamız doğru olmaz. ³Bu sebeple, ey mümin kardeşlerim, aranızdan yedi kişi seçin. İtibarlı, Allah’ın Ruh’uyla dolu, hikmetli insanlar olsun. Bu işlerle onlar uğraşsın. ⁴Biz de kendimizi duaya ve Allah kelâmını vazetmeye verelim.”

⁵Bu teklif bütün cemaati memnun etti. İman ve Mukaddes Ruh’la dolu olan İstefanos, Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas’ı seçtiler. ⁶Sonra bu kişileri havarilerin önüne çıkardılar. Havariler onlar için dua ettiler; onları vazifelendirdiklerini göstermek için elleriyle dokunup takdis ettiler.

⁷Böylece Allah’ın kelâmı yayılıyor, Kudüs’teki şakirtlerin sayısı günden güne artıyordu. Hatta birçok rahip de iman etti.

İstefanos Yüksek Meclis’in Önünde

⁸İstefanos Allah’ın lütfu ve kudretiyle doluydu. Halk arasında büyük harikalar ve alâmetler yapıyordu. ⁹Fakat Azatlılar Havrası’nın bazı üyeleri ona karşı çıktılar. Bunlar Kirene, İskenderiye, Kilikya şehirlerinden ve Asya ilinden Yahudilerdi. İstefanos’la çekişmeye

başladılar. ¹⁰Fakat söylediklerini çürütemediler. Çünkü Mukaddes Ruh'un verdiği hikmetle konuşuyordu. ¹¹Bunun üzerine onu suçlamak için bazı kişilere rüşvet verdiler; rüşvet alanlar, "Bu adam Musa'ya ve Allah'a karşı küfür dolu sözler söyledi" dediler.

¹²Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din âlimlerini galeyana getirdiler. Gidip İstefanos'u yakaladılar, Yüksek Meclis'in önüne çıkardılar. ¹³Yalancı şahitler getirdiler. Bu şahitler şöyle dediler: "Bu adam gece gündüz mukaddes mabedimizi ve şeriatı kötülüyor. ¹⁴Onun, 'Nasıralı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği gelenekleri değiştirecek' dediğini duyduk." ¹⁵Mecliste oturanların hepsi İstefanos'a baktılar; yüzünün bir melekle benzediğini gördüler.

7 Başrahip İstefanos'a, "Bütün bunlar doğru mu?" diye sordu.

²İstefanos şöyle cevap verdi: "Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Yüce Allah atamız İbrahim'e göründü. O sırada İbrahim Mezopotamya diyarındaydı, daha Harran şehrine yerleşmemişti. ³Allah İbrahim'e şöyle dedi: 'Ülkeni ve akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.' ⁴Bunun üzerine İbrahim Kildan topraklarını terk edip Harran'a yerleşti. Babası öldükten sonra Allah İbrahim'i oradan alıp şimdi yaşadığımız bu ülkeye getirdi. ⁵Burada Allah ona kendine ait bir mülk, bir karış toprak bile vermedi. Fakat miras olarak bu ülkeyi ona ve soyuna vereceğini vaat etti. O sırada İbrahim'in hiç çocuğu yoktu. ⁶Allah ona şöyle dedi: 'Senin soyun yabancı bir ülkede yaşayacak. Orada köle olup dört yüz yıl zulüm görecekler. ⁷Fakat ben onları köle eden halkı cezalandıracağım. Bundan

sonra o ülkeden çıkacaklar ve bu yerde bana ibadet edecekler.' ⁸Sonra Allah İbrahim'le bir ahit yaptı. Bu ahdin alâmeti sünnettir. Böylece İbrahim, oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti. İshak, Yakub'un babasıdır; Yakub da İsrail'in on iki aşiret reisinin babasıdır.

⁹"Atalarımız, yani Yakub'un oğulları, kardeşleri Yusuf'u kışkırdılar ve onu Mısır'da köle olmak üzere sattılar. Fakat Allah ona destek oldu ¹⁰ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona hikmet verdi, firavunun, yani Mısır kralının gözüne girmesini sağladı. Firavun onu Mısır ve bütün saray halkına yönetici yaptı. ¹¹Sonra bütün Mısır ve Kenan^f topraklarında kıtlık başladı. İnsanlar çok sıkıntı çekti; atalarımız da yiyecek bulamadılar. ¹²Yakub, Mısır'da bol yiyecek olduğunu duyunca oğullarını, yani atalarımızı oraya gönderdi. ¹³Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kim olduğunu açıkladı. Böylece firavun Yusuf'un ailesini tanımış oldu. ¹⁴Yusuf, babası Yakub'u ve bütün ailesini getirtmek için haber yolladı. Hepsi toplam yetmiş beş kişiydiler. ¹⁵Böylece Yakub Mısır'a gitti. O ve oğulları ölene kadar orada yaşadılar. ¹⁶Kemikleri sonra Şekem şehrine getirildi. İbrahim'in Şekem'de satın almış olduğu mezara konuldu. İbrahim bu mezarı Hamor'un oğullarından bir miktar gümüş ödeyerek satın almıştı.

¹⁷"Allah'ın İbrahim'e verdiği vaadin yerine geleceği zaman yaklaşmıştı. Mısır'daki halkımızın sayısı bir hayli artmıştı. ¹⁸Sonunda başka bir kral Mısır'da tahta çıktı. Onun Yusuf'tan haberi yoktu. ¹⁹Bu kral halkımıza zalimce davrandı. Atalarımıza kötü

7:11 Kenan: İsrailoğullarına vaat edilmiş topraklar olduğuna inanılır. Şimdi İsrail ve Lübnan'ın bulunduğu ve sonradan Filistin denilen bölge.

muamele etti; yeni doğan çocuklarını ölüme terk etmeye zorladı.

²⁰“O sırada Musa doğdu. Çok güzel bir bebektir. Üç ay boyunca babasının evinde bakıldı. ²¹Sonra dışarıya bırakıldı. Firavun’un kızı onu bulup evlât edindi ve kendi oğluymuş gibi yetiştirdi. ²²Musa Mısırlıların bütün ilim dallarında eğitildi. Hitabette ve her işte çok başarılı oldu.

²³“Musa kırk yaşına gelince kendi halkı İsrailoğullarıyla ilgilenmeye başladı. ²⁴Soydaşlarından birine eziyet edildiğini görünce onu savundu; ona eziyet eden Mısırlıyı öldürdü, soydaşının öcünü aldı. ²⁵Allah Musa’yı İsrailoğullarını kurtarmakla vazifelendirdi. Musa halkının bunu anlayacağını düşündü. Fakat anlamadılar. ²⁶Ertesi gün kavga eden iki soydaşını gördü. Onları ayırmak istedi. ‘Efendiler, ikiniz kardeşsiniz; neden birbirinize kötü davranıyorsunuz?’ dedi.

²⁷“Fakat diğerinin canını yakan adam Musa’yı yana itti, şöyle dedi: ‘Seni kim başımıza yönetici veya yargıç yaptı?’ ²⁸Yoksa dün Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?’ ²⁹Bunu duyan Musa Midyan bölgesine kaçtı. Orada uzunca bir zaman yabancı olarak yaşadı ve iki oğul sahibi oldu.

³⁰“Kırk yıl geçti. Bir gün Musa Sina Dağı’nın yakınlarında, kırdıydı. Yanan bir çalının alevleri içinden bir melek ona göründü. ³¹Musa gördüğü olaya şaşakaldı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında Rab’bin sesini duydu. ³²Rab ona şöyle seslendi: ‘Senin atalarının ibadet ettiği Allah, İbrahim’in, İshak’ın ve Yakub’un Allahı benim.’ Musa korkudan titredi, çalıya bakmaya cesaret edemedi.

³³“Sonra Rab, ‘Çarıklarını çıkar, çünkü bastığın yer mukaddes topraktır’ dedi. ³⁴‘Mısır’da halkıma yapılan baskıyı gördüm, iniltilerini duydum, onları kurtarmaya geldim. Şimdi hazırlan, seni Mısır’a geri göndereceğim.’

³⁵“Bu Musa, ‘Seni kim başımıza yönetici veya yargıç yaptı?’ diye reddettikleri Musa’ydı. Çalıda görünen meleğin vasıtasıyla Allah onu yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi. ³⁶Halkı Mısır’dan o çıkarttı. Mısır’da, Kızıldeniz’de ve kırk yıl süreyle kırlarda harikalar ve alâmetler yaptı. ³⁷İsrailoğullarına, ‘Allah soydaşlarınız arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak’ diyen de bu Musa’ydı. ³⁸Kırda Allah’ın cemaatine önderlik eden yine Musa’ydı. Sina Dağı’nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunan da oydu. Allah’tan bize nakledilmek üzere hayat veren sözleri o aldı.

³⁹“Fakat atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler. Kalplerinin derinliklerinde Mısır’a geri dönmek hasreti vardı. ⁴⁰Harun’a şöyle dediler: ‘Bize yol gösterecek ilâhlar yap. Bizi Mısır’dan çıkaran şu Musa’ya ne oldu bilmiyoruz.’

⁴¹Sonra da buzağı biçiminde bir put yaptılar, onuruna kurban kestiler. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için şenlik düzenlediler. ⁴²Fakat Allah onlardan yüz çevirdi; onları gök cisimlerine ibadet etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi:

‘Ey İsrail halkı, kırlarda kırk yıl boyunca kurbanlar,

adaklar sunduğunuz ben değildim.

⁴³Siz Molek’e[§] ibadet ettiğiniz çadırı

§7:43 **Molek**: Eski Filistin halkının taptığı gök ve güneş tanrısı.

ve ilâhınız Refan'ı** temsil eden yıldızı taşıdınız.

Bunlar ibadet etmek için yaptığınız putlardı.

Bu yüzden sizi Babil'in ötesine süreceğim.^{††}

⁴⁴“Göçebe atalarımızın Şahitlik Çadırı^{‡‡} denen bir ibadethanesi vardı. Allah daha önce Musa'yla konuşurken bu çadırı ona gösterdiği örneğe göre yapmasını emretmişti. ⁴⁵Atalarımız çadırı önceki nesilden teslim aldılar. Yeşu'nun öncülüğünde yerli halkların topraklarını ele geçirdikleri zaman çadırı yanlarında getirdiler. Allah o halkları atalarımızın girdiği topraklardan kovdu. Çadır Davud'un zamanına kadar kullanılageldi. ⁴⁶Davud Allah'ın lütfuna mazhar oldu. Allah'tan İsrail halkı için bir mabet yapmaya izin istedi. ⁴⁷Fakat Allah için mabedi yapan Süleyman oldu.

⁴⁸“Hâlbuki yüceler yücesi Allah insan eliyle yapılmış evlerde oturmaz. Yeşaya Peygamber'in dediği gibi,

⁴⁹‘Rab diyor ki, gök tahtım, yeryüzü ayağımın taburesidir.

Benim için nasıl bir ev yapacaksınız?

Ya da dinleneceğim yer neresi?

⁵⁰Bütün bunları yaratan ben değil miyim?^{¶¶}

⁵¹“Sizi dik kafalılar! Allah'ın kelâmına kalbinizi açmayı reddettiniz, O'nu dinlemediniz. Tıpkı atalarınız gibisiniz. Mukaddes Ruh'a hep karşı geliyorsunuz. ⁵²Atalarınızın zulmetmediği tek bir peygamber bile yok. Sâlih Olan'ın, yani Mesih'in önceden geleceğini bildirenleri de öldürdüler. Siz de şimdi Sâlih Olan'a

ihamet edip O'nu katlettiniz! ⁵³Şeriatı melekler vasıtasıyla aldınız, fakat yerine getirmediniz.”

İstefanos öldürülüyor

⁵⁴Meclis üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden çılgına döndüler. İstefanos'a karşı dişlerini gıcırdattılar. ⁵⁵Fakat İstefanos'un yüreği Mukaddes Ruh'la doldu; göğe dikkatle baktı, Allah'ın ihtişamını ve Allah'ın sağında duran İsa'yı gördü. ⁵⁶“Bakin, göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Allah'ın sağında durmakta olduğunu görüyorum” dedi.

⁵⁷Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp öfkeyle bağırıyorlar; hep birlikte İstefanos'a saldırdılar. ⁵⁸Onu şehrin dışına sürükleyip taş tuttular. İstefanos'a karşı şahitlik etmiş olanlar kaftanlarını Saul adında genç bir adamın ayaklarının dibine bıraktılar. ⁵⁹Onlar taşlamaya devam ederken İstefanos, “Rab İsa, ruhumu al!” diye yakardı. ⁶⁰Sonra diz çöktü ve yüksek sesle şöyle dedi: “Ya Rab! İşledikleri bu günahtan dolayı onları suçlu çıkarma!” Bunu söyledikten sonra hayata gözlerini kapadı.

8 Saul da İstefanos'un öldürülmesini onaylamıştı.

Müminlere zulüm

O gün Kudüs'teki cemaate karşı şiddetli bir zulüm başladı. Havariler hariç, bütün müminler Yahudiye ve Samiriye kırsalının her yanına dağıldılar. ²Bazı dindar kişiler İstefanos'un cenazesini kaldırdılar, onun için hüznlendiler, yas tuttular. ³Saul ise cemaati kırıp geçiriyordu. Ev ev dolaşıp kadın erkek deme-

7:43 **Refan: Satürn gezegeniyle ilgili olan ve eski çağlarda bazı Filistinli halkların taptığı bir ilâhtı.

††7:43 Amos 5:25-27

‡‡7:44 **Şahitlik Çadırı**: Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir mabet.

¶¶7:50 Yeşaya 66:1-2

den müminleri dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.

Filipus Samiriye şehrinde vaaz ediyor ⁴ Dağılan müminler her yere gidip Allah'ın kelâmını müjdelediler.

⁵ Filipus, Samiriye şehrine gitti.

Orada Mesih hakkında vaaz etti.

⁶ Kalabalıklar Filipus'un dediklerini işittiler, yaptığı âlâmetleri gördüler.

Söylediklerini can kulağıyla dinlediler. ⁷ Cinler birçoklarının

içinden çılgık atarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm şifa buldu. ⁸ Şehir halkı büyük sevinç içindeydi.

⁹ Şehirde büyücülük yapan Simun adında biri vardı. Samiriye halkını yaptığı büyülerle şaşkına çevirmişti. Kendisini önemli bir adammış gibi takdim ederdi. ¹⁰ En aşağı tabakadan en yükseğine, halkın her kesimi onu dikkatle dinlerdi, "Bu adamda Allah'ın kudreti var" derlerdi. ¹¹ Onu dikkatle dinlerlerdi, çünkü uzun zamandan beri onları yaptığı büyülerle şaşırtmıştı. ¹² Fakat Filipus onlara Allah'ın Hükümranlığı'nı ve İsa'nın Mesih olduğunu müjdeleyince ona inandılar. Kadın-erkek vaftiz oldular. ¹³ Simun da inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra devamlı Filipus'un yanında kaldı. Yapılan harikaları ve mucizeleri görünce şaşakaldı.

¹⁴ Kudüs'teki havariler Samiriye halkının Allah'ın kelâmını kabul ettiğini duydular. Bunun üzerine Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler. ¹⁵ Petrus'la Yuhanna oraya varınca Samiriyeli müminlerin Mukaddes Ruh'u alması için dua ettiler. ¹⁶ Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemişti. Sadece Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı. ¹⁷ Sonra Petrus'la Yuhanna müminlere dokunup takdis ettiler; müminler de Mukaddes Ruh'u aldılar.

¹⁸ Havarilerin takdisiyle Mukaddes Ruh'un verildiğini gören Simun onlara

para teklif etti. ¹⁹ "Bana da bu gücü verin ki, kime dokunup takdis edersem Mukaddes Ruh'u alsın" dedi.

²⁰ Petrus ona şöyle dedi: "Paran seninle birlikte yok olsun! Çünkü Allah'ın mevhibesini parayla satın alabileceğini sandın. ²¹ Senin bu işte bir payın yok. Allah'ın nazarında yüreğin temiz değildir. ²² Bu kötü niyetinden tövbe et ve Rab'be yakar. Belki yüreğindeki bu düşüncüyü bağışlar. ²³ Görüyorum ki, aşırı kıskanç ve günaha esir birisin."

²⁴ Simun, "Benim için Rab'be dua edin, söylediklerinizin hiçbiri başıma gelmesin" dedi.

²⁵ Petrus'la Yuhanna Rab'bin yaptıklarına nasıl şahit olduklarını halka anlattılar, Rab'bin kelâmını bildirdiler. Samiriye'nin birçok köyünde kurtuluş müjdesini duyurarak Kudüs'e döndüler.

Filipus Etiyopyalı vezire vaaz ediyor

²⁶ Bu arada Rab'bin bir meleği Filipus'a, "Kalk, öğleye doğru Kudüs'le Gazze arasındaki yola, kır yoluna git" dedi. ²⁷ Filipus da kalkıp gitti. Yolda Etiyopyalı bir hadıma rastladı. Etiyopya Kraliçesi Kandake'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinesinden sorumluydu. Kudüs'e Allah'a ibadet etmek için gitmişti. ²⁸ Dönüşte at arabasında oturmuş Peygamber Yeşaya'nın kitabını okuyordu. ²⁹ Mukaddes Ruh Filipus'a, "Git şu arabaya yetiş" dedi.

³⁰ Filipus koşup arabanın yanına vardı. Vezirin Peygamber Yeşaya'nın kitabından okumakta olduğunu duydu. "Acaba okuduklarınızı anlıyor musun?" diye sordu.

³¹ Vezir, "Biri bana açıklamadan nasıl anlayabilirim ki?" dedi; Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını istedi.

³² Kitaptan okuduğu bölüm şuydu: 'Koyun gibi kesime götürüldü.

Kırkılan kuzu gibi sessizdi.

Ağızından bir söz çıkmadı.

³³Aşağılandı, haksızca yargılandı.

Kim O'nun soyundan bahsedecek ki?

Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi.⁸⁸

³⁴ Vezir Filipus'a, "Lütfen bana söyler misin, peygamber kimden söz ediyor? Kendisinden mi yoksa başka birinden mi?" diye sordu. ³⁵ Bunun üzerine Filipus anlatmaya başladı. Tevrat'ın bu bölümünden başlayarak vezire İsa'yı müjdeledi.

³⁶⁻³⁷ Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Vezir şöyle dedi: "Bak, burada su var. Vaftiz olmama ne engel var ki?"

³⁸ Sonra arabanın durmasını emretti. Filipus'la birlikte suya girdiler. Filipus veziri vaftiz etti. ³⁹ Sudan çıkınca Rab'bin Ruhü Filipus'u çabucak uzaklaştırdı. Vezir Filipus'u bir daha görmedi, sevinç içinde yoluna devam etti. ⁴⁰ Filipus ise kendini Aşdod şehrinde buldu. Sezariye şehrine varıncaya kadar bütün şehirleri dolaşarak kurtuluş müjdesini yaydı.

Saul İsa'nın şakirdi oluyor

9 Bu arada Saul hâlâ Rab'bin şakirtlerine karşı ölüm tehditleri savuruyordu. Başrahibe müracaat etti. ² Şam'daki havralara mektuplar yazmasını istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın erkek kimi bulsa yakalayıp Kudüs'e getirecekti. ³ Yola çıktı, Şam'a yaklaşırken birdenbire gökten gelen bir ışık etrafını aydınlattı. ⁴ Saul yere yıkıldı. "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" diye bir ses duydu.

⁵ Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi.

Ses, "Ben senin zulmettiğin İsa'yım" diye cevap verdi. ⁶ "Haydi kalk, şehre git. Ne yapacağın sana orada söylenecek."

⁷ Saul'la birlikte yolculuk edenlerin korkudan dili tutuldu. Sesi duydular fakat kimseyi göremediler. ⁸ Saul yerden kalktı. Fakat gözlerini açtığı anda hiçbir şey göremiyordu. Yoldaşları elinden tutup onu Şam'a götürdüler. ⁹ Üç gün boyunca gözleri görmedi, hiçbir şey yemedi, içmedi.

¹⁰ Şam'da Hananya adında İsa'nın bir şakirdi vardı. Rab ona göründü, "Hananya!" diye seslendi.

Hananya, "Buyur, ya Rab" dedi.

¹¹ Rab ona şöyle dedi: "Kalk, Doğru Sokak denilen sokağa git. Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şimdi orada dua ediyor. ¹² Düşünde seni gördü. Bu adama git, ona dokun; kör gözleri açılacak."

¹³ Hananya şöyle cevap verdi: "Ya Rab, bu adamı birçok kişiden duydum. Kudüs'te senin şakirtlerine çok kötülük yapmış. ¹⁴ Buraya da başrahiplerden yetki alarak gelmiştir. Senin adını anan herkesi yakalayıp götürecektir."

¹⁵ Fakat Rab ona, "Git!" dedi. "Ben bu adamı seçtim. Benim kim olduğumu diğer halklara, krallara ve İsrailoğullarına duyuracak. ¹⁶ Benim adım uğruna ne kadar çok acı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim."

¹⁷ Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi. Saul'a dokundu ve şöyle dedi: "Saul kardeş, sen yolda giderken sana görünen Rab İsa beni gönderdi. Senin tekrar görmeni ve Mukaddes Ruh'la dolmanı istiyor." ¹⁸ Birdenbire Saul'un gözlerinden balık puluna benzer şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu. ¹⁹ Sonra yemek yiyip gücüne kavuştu.

Saul İsa'yı vazetmeye başlıyor

Saul bir süre Şam'daki şakirtlerle kaldı. ²⁰Hemen havralarda İsa'nın Allah'ın semavî Oğlu olduğunu vazetmeye başladı. ²¹Onu duyanların hepsi şaşakaldı. "Kudüs'te bu isme sığınanları kırıp geçiren bu adam değil mi? Buraya da onları yakalayıp başrahiplere götürmek için gelmedi mi?" dediler. ²²Fakat Saul gittikçe güçleniyordu. İsa'nın Mesih olduğuna dair deliller göstererek Şam'da yaşayan Yahudileri şaşkına çevirdi.

Saul'a suikast

²³Aradan günler geçti. Bazı Yahudiler Saul'u öldürmek için bir suikast düzenlediler. ²⁴Fakat Saul planlarını öğrendi. Yahudiler şehir kapılarını gece gündüz gözliyorlardı. Saul şehirden ayrılmaya kalkışsa onu öldürmek niyetindeydiler. ²⁵Fakat şakirtler onu bir gece ipe bağlı küfe içinde şehrin surlarındaki bir pencereden aşağıya sarkıttılar.

Saul Kudüs'te

²⁶Saul Kudüs'e geldiğinde şakirtlere katılmaya çalıştı, fakat hepsi ondan korkuyorlardı. Onun İsa'nın şakirdi olduğuna inanmıyorlardı. ²⁷Fakat Barnaba onu alıp havarilere götürdü. Onlara Saul'un Şam yolunda Rab'bi nasıl gördüğünü, Rab'bin de onunla nasıl konuştuğunu açıkladı. Şam'da İsa'nın ismiyle nasıl cesurca vazettiğini anlattı. ²⁸Böylece Saul onlarla kaldı. Kudüs'ün her tarafını dolaşarak Rab'bin adıyla korkusuzca vazetti. ²⁹Grekçe konuşan Yahudilerle sohbet edip tartıştı. Fakat onlar onu öldürmeyi tasarladılar. ³⁰Mümin kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye şehrine götürdüler. Oradan da Tarsus'a yolladılar.

³¹Bu arada bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye bölgelerindeki cemaat selâmete kavuştu, gelişmeye devam etti. Rab'be hürmet içinde yaşayıp Mukaddes Ruh'un yardımıyla sayıca büyüdü.

Petrus, Lidda ve Yafa şehirlerinde

³²Petrus ise her tarafı dolaştı, Lidda şehrindeki cemaate de uğradı. ³³Orada Eneas adında bir adama rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı. ³⁴Petrus ona şöyle dedi: "Eneas, İsa Mesih sana şifa veriyor. Kalk, yatağını topla!" Eneas hemen ayağa kalktı. ³⁵Lidda'da ve Şaron'da yaşayan herkes onu gördü; onu görenler tövbe edip Rab'be döndü.

³⁶Yafa şehrinde İsa'nın şakirdi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp fakirlere yardım ederdi. ³⁷O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp evin üst kattaki odasına koydular. ³⁸Şakirtler Petrus'un Lidda'da olduğunu duyunca ona iki adam yolladılar. Lidda, Yafa'ya yakındır. Adamlar, "Vakit kaybetmeden gel" diye yalvardılar.

³⁹Petrus kalkıp onlarla gitti. Oraya varınca onu üst kattaki odaya çıkarttılar. Bütün dul kadınlar etrafına toplandılar. Ağlayarak Tabita'nın sağken diktiği entarilerle başka giysileri Petrus'a gösterdiler. ⁴⁰Petrus herkesi odadan çıkarttı. Diz çöküp dua etmeye başladı. Sonra ölüye dönerek, "Tabita, kalk!" dedi. Kadın gözlerini açtı. Petrus'u görünce doğruldu. ⁴¹Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra dul kadınlar dâhil, müminleri çağırırdı. Tabita'yı diri olarak onlara teslim etti. ⁴²Bu olayın haberi bütün Yafa'ya yayıldı. Birçokları Rab'be iman etti. ⁴³Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

Petrus ve Kornelius

10 Sezariye şehrinde Kornelius adında bir adam vardı. İtalyan taburunda yüzbaşıydı. ²Dindar bir adamdı. Kendisi ve bütün ev halkı Allah'tan korkardı. Fakir halka cömertçe yardım edip Allah'a devamlı dua ederdi. ³Bir gün öğleden sonra saat üç civarında olağanüstü bir olay yaşadı. Allah'ın bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, "Kornelius!" diye seslendi.

⁴Kornelius korku içinde ona baktı, "Ne var, efendim?" dedi.

Melek ona şöyle dedi: "Allah dualarını işitti, fakirlere verdiğin sadakaları kabul etti. ⁵Şimdi Yafa şehrine adam yolla, Petrus adıyla tanınan Simun'u getirt. ⁶Petrus deniz kıyısında oturan Simun adında bir dericinin yanında kalıyor."

⁷Melek gittikten sonra Kornelius iki uşağını ve özel yardımcılarını dindar bir askeri çağırdı. ⁸Olup biten her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi. ⁹Ertesi gün onlar yol alıp şehre yaklaşırken, Petrus öğle sıralarında dua etmek için dama çıktı.

¹⁰Bu arada acıktı, yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus vecde geldi.

¹¹Göğün açıldığını ve bir nesnenin yeryüzüne indirildiğini gördü. Nesne dört köşesinden sarkıtılmış büyük bir çarşafa benziyordu. ¹²Çarşafın içinde, karada yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı. ¹³Bir ses ona, "Petrus, kalk, kes ve ye!" dedi.

¹⁴Petrus, "Hâşâ ya Rab!" dedi. "Hiçbir zaman murdar ya da haram herhangi bir şey yemedim."

¹⁵Ses ikinci defa Petrus'a şöyle dedi: "Allah'ın helâl kıldıklarına sen haram deme." ¹⁶Bu üç kez oldu. Sonra çarşafa benzeyen nesne hemen semaya alındı.

¹⁷Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü düşün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora derici Simun'un evinin kapısına vardılar. ¹⁸"Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?" diye sordular.

¹⁹Petrus hâlâ düşün tesirindeydi; Mukaddes Ruh ona şöyle dedi: "Bak, üç kişi seni arıyor. ²⁰Kalk ve aşağı in. Hiç tereddütsüz onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim."

²¹Petrus aşağıya indi ve adamlara, "Aradığınız kişi benim. Gelişinizin sebebi ne acaba?" dedi.

²²Onlar şöyle cevap verdiler: "Bizi yüzbaşı Kornelius yolladı. Allah'tan korkan sâlih bir adamdır. Bütün Yahudi halkı ona saygı duyar. Mukaddes bir melek Kornelius'a seni evine çağırmasımı ve söyleyeceğin sözleri dinlemesini emretti."

²³Petrus onları içeri alıp misafir etti. Ertesi gün kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki müminlerden bazıları da onunla gitti. ²⁴Bir sonraki gün Sezariye'ye vardı. Kornelius onları bekliyordu. Akraba ve yakın arkadaşlarını da çağırmişti. ²⁵Petrus eve girerken Kornelius onu karşıladı. Ayaklarına kapanıp ona secde etti. ²⁶Fakat Petrus onu ayağa kaldırarak, "Kalk, ben de senin gibi insanım" dedi. ²⁷Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdi, birçok insanın toplanmış olduğunu gördü. ²⁸Onlara şöyle dedi: "Biliyorsunuz, bir Yahudi'nin yabancı biriyle yakın ilişki kurması, onu ziyaret etmesi törelerimize aykırıdır. Fakat Allah bana hiç kimseyi murdar ya da haram görmemem gerektiğini gösterdi. ²⁹Bu yüzden beni çağırttığınızda hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi söyleyin, beni ne amaçla çağırttınız?"

³⁰Kornelius şöyle cevap verdi: "Üç gün önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum. Birdenbire parlak giysili

bir adam önüne çıkıverdi. ³¹ ‘Kornelius, Allah senin dualarını işitti, fakirlere verdiğin sadakaları kabul etti. ³² Yafa’ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun’u çağırt. O, deniz kıyısında oturan derici Simun’un yanında kalıyor’ dedi. ³³ Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi hepimiz Rab’bin sana emrettiği her şeyi dinlemek için Allah’ın huzurundayız.”

³⁴ Petrus söz alıp şöyle dedi: “Allah’ın insanlar arasında ayırım yapmadığını gerçekten anladım. ³⁵ Hangi halktan olursa olsun O’ndan korkan ve doğru olanı yapan kişiyi kabul eder. ³⁶ Allah’ın İsrailoğullarına bildirdiklerinden haberiniz vardır. Bu, İsa Mesih’in vasıtasıyla selâmetin müjdelenmesidir. İsa Mesih herkesin Efendisi’dir. ³⁷ Bütün Yahudiye diyarında neler olduğunu biliyorsunuz. Olaylar Yahya’nın vaftiz davetinden sonra Celile Bölgesi’nde başladı. ³⁸ Allah’ın Nasıralı İsa’yı nasıl Mukaddes Ruh’la ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yeri dolaşarak iyilik yaptı. Şeytan’ın baskısı altında kıvrananların hepsine şifa verdi. Çünkü Allah O’na destek oluyordu.

³⁹ “Biz İsa’nın Yahudiye kırsalında ve Kudüs’te yaptıklarının hepsine şahit olduk. O’nu çarşıya gerip öldürdüler. ⁴⁰ Fakat Allah O’nu üçüncü gün diriltti ve insanlara görünmesini sağladı. ⁴¹ İsa bütün halka değil, sadece Allah’ın önceden seçtiği şahitlere göründü. Bu şahitler bizleriz. Ölümünden dirilmesinden sonra O’nunla birlikte yiyip içtik. ⁴² O halka vaaz etmemizi emretti. İsa Allah tarafından ölümlerle dirilerin Yargıncı olarak seçildi. Buna şahitlik etmemizi emretti. ⁴³ Peygamberlerin hepsi İsa’ya şahitlik

etti. ‘O’na iman eden herkesin günahları affedilecek’ dediler.”

⁴⁴ Petrus daha bu sözleri söylerken Mukaddes Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi. ⁴⁵ Petrus’la birlikte gelen Yahudi müminler şaşakaldılar. Çünkü Allah, Mukaddes Ruh mevhibesini yabancılara da bahşetmeye başlamıştı. ⁴⁶ Onların da ruhanî dillerle konuşup Allah’a hamdettiklerini duydular. ⁴⁷ O zaman Petrus, “Bunlar tıpkı bizim gibi Mukaddes Ruh’u almışlar. Suyula vaftiz olmalarına kim engel olabilir?” dedi. ⁴⁸ Böylece onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını emretti. Onlar da Petrus’un birkaç gün yanlarında kalmasını rica ettiler.

Petrus Kudüs’e dönüyor

11 Havarilerle Yahudiye’deki müminler başka halkların da Allah’ın kelâmını kabul ettiklerini duydular. ² Petrus Kudüs’e geldiğinde, sünnet yanlıları* onu tenkit ettiler. ³ “Sünnetsiz kişilerin evine gidip onlarla yemek yemişsin!” dediler.

⁴ Bunun üzerine Petrus baştan başlayarak olan biten her şeyi onlara anlattı. ⁵ “Ben Yafa şehrinde dua ediyordum” dedi. “Vecit halindeyken bir düş gördüm. Büyük çarşafa benzer bir nesne dört köşesinden sarkıtılmıştı. Çarşaf gökten benim bulunduğum yere kadar indi. ⁶ İçine dikkatle baktım. Karada yaşayan dört ayaklılar, yabani hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm. ⁷ Sonra, ‘Petrus, kalk, kes ve ye!’ diyen bir ses işittim.

⁸ “Fakat ben, ‘Hâsâ ya Rab! Ağzıma hiçbir zaman murdar ya da haram bir şey girmedim’ dedim.

***11:2 Sünnetsiz yanlıları:** Yahudi olmayan müminlerin de sünnet edilmesi gerektiğini savunan Yahudi müminler.

⁹“Ses ikinci kez gökten, ‘Allah’ın helal kıldığına sen haram deme’ dedi.

¹⁰“Bu üç kere tekrarlandı ve her şey tekrar semaya alındı. ¹¹Tam o esnada beni getirmek için Sezariye şehrinde gönderilen üç adam geldi. Kaldığımız evin önünde durdular. ¹²Mukaddes Ruh bana hiç tereddütsüz onlarla birlikte gitmemi söyledi. Yafa’dan bu altı mümin de benimle geldiler. Varıp Kornelius’un evine girdik. ¹³Kornelius bize evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: ‘Yafa’ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun’u getirt. ¹⁴Onun sana söyleyeceği sözlerle sen ve bütün ev halkın kurtuluş bulacaksınız.’

¹⁵“Ben konuşmaya başlayınca Mukaddes Ruh, başlangıçta bizim üzerimize nasıl indiye onların da üzerine indi. ¹⁶O zaman Rab’bin söylediği şu sözü hatırladım: ‘Yahya suyla vaftiz etti. Sizler ise Mukaddes Ruh’la vaftiz edileceksiniz.’ ¹⁷Allah, Efendimiz İsa Mesih’e inanan bizlere bahsettiği nimetin aynısını başka halklara da bahsetti. Hal böyleyken Allah’a nasıl karşı gelebilirdim?”

¹⁸Sünnet yanlıları bunları dinleyince yatıştılar. Allah’a hamdederek şöyle dediler: “Demek ki Allah başka halklara da tövbe edip ebedî hayata kavuşma fırsatını verdi.”

Kurtuluş müjdesi Antakya’da vazediliyor

¹⁹İstefanos’un öldürülmesinden sonra zulme uğrayan müminler dağıldılar. Fenike, Kıbrıs ve Antakya’ya kadar gittiler. Başlangıçta İsa hakkındaki haberi sadece Yahudilere duyurdular. ²⁰Fakat içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı müminler Antakya’ya gidip Greklerle de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsa’yı müjdelediler. ²¹Rab bu müminleri destekledi; neticede birçok kişi iman edip Rab’be döndü.

²²Bununla ilgili haberler Kudüs’teki cemaate ulaştı. Bunun üzerine müminler Barnaba’yı Antakya’ya yolladılar. ²³Barnaba Antakya’ya varıp Allah’ın oradaki müminlere nasıl lütfettiğini görünce sevindi. Herkesi yürekten Rab’be sadık kalmaya teşvik etti. ²⁴Barnaba Mukaddes Ruh’la ve imanla dolu iyi bir adamdı. Böylece daha birçok kişi Rab’bin cemaatine katıldı.

²⁵Sonra Barnaba Saul’u aramak için Tarsus’a gitti. ²⁶Onu bulunca da Antakya’ya getirdi. Saul ve Barnaba bir yıl boyunca oradaki cemaatle bir araya geldiler ve birçok kişiyi eğittiler. İsa’nın şakirtlerine ilk kez Antakya’da Hıristiyan adı verildi.

²⁷O sıralarda Kudüs’ten Antakya’ya bazı peygamberler geldi. ²⁸Bunlardan Hagabos adlı biri ortaya çıktı; Mukaddes Ruh’un yardımıyla konuştu, bütün dünyada büyük bir kıtlık olacağını bildirdi. Bu kıtlık, Klavdius’un imparatorluğu sırasında oldu. ²⁹Antakyalı şakirtler Yahudiye’de yaşayan mümin kardeşlerine yardım etmeyi kararlaştırdılar. Her biri kendi gücü oranında yardım gönderecekti. ³⁰Topladıkları bağışları Barnaba ve Saul’un eliyle Kudüs’teki cemaatin önderlerine gönderdiler.

Petrus’un hapsedilmesi ve hapisten kaçışı

12 O sırada Kral Hirodes cemaatten bazı kişilere zulmetmeye başladı. ²Yuhanna’nın kardeşi Yakub’u kılıçla öldürttü. ³Yahudilerin bundan memnun kaldığını görünce daha da ileri gidip Petrus’u da yakalattı. Bunu Mayasız Ekmek Bayramı sırasında yaptı. ⁴Petrus’u yakalattıktan sonra hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine verdi. Fısıh Bayramı’ndan sonra onu halkın önünde yargılamak istiyordu.

⁵Böylece Petrus hapiste tutuldu. Fakat cemaat onun için Allah'a durmadan dua ediyordu.

⁶Petrus, Hirodes'in önünde yargılanmadan önceki gece iki askerin arasında uyuyordu. Onu çift zincirle bağlamışlardı. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın emniyetini sağlıyordu. ⁷Birdenbire Rab'bin bir meleği göründü ve hücrede bir ışık parladı. Melek Petrus'u dürtüp uyandırdı. "Çabuk kalk!" dedi. Zincirler Petrus'un bileklerinden düşüverdi.

⁸Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarımı giy" dedi. Petrus söyleneni yaptı. Melek, "Üstünü giy ve beni takip et" dedi. ⁹Petrus onu takip ederek dışarı çıktı. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, hayal gördüğünü sanıyordu. ¹⁰Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek şehre açılan demir kapıya geldiler. Kapı kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler. Sonra melek birdenbire gözden kayboldu.

¹¹O zaman Petrus kendine geldi ve şöyle dedi: "Rab'bin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum. Rab beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının başıma geleceğini umduğu bütün belâlardan kurtardı."

¹²Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti. ¹³Dış kapıyı çaldı; Roda adında hizmetçi kız kapıya çıktı. ¹⁴Petrus'un sesini tanıyınca heyecandan kapıyı açmadan sevinçle içeri koştı ve Petrus'un kapıda durduğunu söyledi.

¹⁵Ona, "Çıldırılmışsın sen!" dediler. Fakat kız ısrar edince, "O zaman onu koryuyan melek olmalı" dediler.

¹⁶Petrus kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu karşılarında görünce şaşakaldılar. ¹⁷Petrus eliyle onlara susmalarını işaret etti. Rab'bin onu zindan-

dan nasıl çıkardığını anlattı. "Yakub'la diğer müminlere bunu haber verin" dedi. Ve oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

¹⁸Ertesi sabah askerler büyük bir telaşa kapıldılar. "Petrus'a ne oldu?" diye birbirlerine sordular. ¹⁹Hirodes onu arattı ve bulamadı. Nöbetçilerin ifadesini aldıktan sonra idam edilmeleri için emir verdi.

Kral Hirodes'in ölümü

Sonra Hirodes Yahudiye bölgesinden Sezariye şehrine gidip bir süre orada kaldı. ²⁰Sur ve Sayda halklarına çok kızmıştı. Bunlar birleşip onunla görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'un desteğini aldılar. Sonra Hirodes'e gidip ondan barış isteğinde bulundular. Çünkü yiyecek ihtiyacını kralın topraklarından sağlıyorlardı.

²¹Belirlenen günde Hirodes krallık giysileri içinde tahtına oturup halka bir konuşma yaptı. ²²Halk, "Bu bir insanın sesi değil, bir ilâhın sesidir!" diye bağırıyordu. ²³Tam o anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Allah'a ait olan izzeti kendine mal etmişti. İçi kurtlarla kemirilerek can verdi.

²⁴Allah'ın kelâmı ise yayılıyor, etkisini arttırıyordu.

²⁵Barnaba ve Saul Kudüs'teki vazifelerini tamamlayıp Antakya'ya döndüler. Yanlarına Markos diye tanınan Yuhanna'yı da aldılar.

Barnaba ve Saul'un vazifelendirilmesi

13 Antakya'daki cemaatte bazı peygamberler ve vaizler vardı. Bunlar Barnaba, Zenci Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'in sütkardeşi Menahem ve Saul'du. ²Rab'be ibadet edip oruç tutarlarken Mukaddes Ruh şöyle dedi: "Barnaba'yla Saul'u özel bir hizmete çağırırım, onları bana ayırın."

³Böylece oruç tuttular ve dua ettiler. Sonra Barnaba'yla Saul'u takdis edip yolcu ettiler.

Barnaba'yla Saul Kıbrıs'ta

⁴Mukaddes Ruh tarafından yola çıkarılan Barnaba ve Saul, Selefkiye şehrine gittiler. Oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler. ⁵Salamis şehrine varınca Yahudi havralarında Allah'ın kelâmını vazettiler. Yardımcı olarak Yuhanna Markos da onlarla birlikteydi.

⁶Adayı baştanbaşa geçerek Baf şehrine kadar geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudi'yle karşılaştılar. ⁷Baryeşu, adanın valisi Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Sergius Pavlus akıllı bir adamdı. Barnaba'yla Saul'u çağırttı ve Allah'ın kelâmını dinlemek istedi. ⁸Fakat kendisine 'Elimas', yani büyücü dedirten Baryeşu, onlara karşı koydu. Valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı. ⁹Fakat Saul, yani Pavlus, Mukaddes Ruh'la dolu olarak gözlerini Elimas'a dikti. ¹⁰Şöyle dedi: "Ey İblisin oğlu! Sen her türlü hile ve sahtekârlıkla dolusun; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin doğru yolunu eğri göstermekten vazgeçmeyecek misin?" ¹¹İşte şimdi Rab cezanı verecek: kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin."

Birdenbire Elimas'ın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Etrafında elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı. ¹²Olanları gören vali, Rab hakkında öğretilenlere hayran kaldı ve iman etti.

Pisidya Antakyası'nda

¹³Pavlus ve beraberindekiler Baf'tan denize açıldılar. Pamfilya bölgesindeki Perge şehrine geldiler. Yuhanna onları orada bırakıp Kudüs'e döndü. ¹⁴Pavlus ve Barnaba Perge'den yollarına de-

vam ettiler ve Pisidya Antakyası isimli şehre vardılar. Şabat Günü havraya gittiler. ¹⁵Tevrat ve peygamberlerin yazılarından parçalar okunduktan sonra, havranın önderleri onlara, "Kardeşler, cemaate vaaz etmek istiyorsanız, buyurun gelin" dediler.

¹⁶Pavlus ayağa kalktı, cemaatin dikkatini çekmek için bir el işareti yaptı; sonra şöyle dedi: "İsrailli soydaşlarım ve Allah'tan korkan yabancılar, dinleyin. ¹⁷Biz İsraillilerin ibadet ettiği Allah atalarımızı kayırdı. Onlar Mısır'da yabancı olarak yaşadılar. Fakat Allah onları bu süre içinde büyük bir halk yaptı. Sonra güçlü eliyle onları Mısır'dan çıkardı. ¹⁸Yaklaşık kırk yıl boyunca çölde onlara katlandı. ¹⁹Kenan diyarındaki yedi halkı ortadan kaldırdı ve onların topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. ²⁰Bütün bunlar yaklaşık dört yüz elli yıl sürdü.

"Bundan sonra Allah peygamber Samuel'in zamanına kadar onlara önderler yetiştirdi. ²¹Fakat halk bir kral istedi. Allah onlara Benyamin aşiretinden Kiş oğlu Saul'u kral yaptı. Samuel ve Saul kırk yıl hüküm sürdü. ²²Sonra Allah Saul'u tahttan indirdi, Davud'u kral yaptı. Onunla ilgili şahitlikte bulundu: 'İşay oğlu Davud'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm. O her istediğimi yapar.' ²³Allah vaadini yerine getirdi, Davud'un soyundan İsrail'e bir kurtarıcı, yani İsa'yı gönderdi. ²⁴İsa'nın gelişinden önce Yahya bütün İsrail halkını tövbe edip vaftiz olmaya çağırırdı. ²⁵Yahya vazifesini tamamladı ve şöyle dedi: 'Benim kim olduğumu sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Fakat O benden sonra geliyor. Ben O'nun çağırınının başını çözmeye lâyık değilim.'

²⁶"Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Allah'tan korkan yabancılar, bu kurtuluş haberi bize verildi. ²⁷Kudüs'te

yaşayanlar ve onların ileri gelenleri İsa'nın kim olduğunu anlamadılar. Her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini anlamadılar. Böylece İsa'yı mahkûm ederek bu sözleri yerine getirmiş oldular.²⁸ Ölüm cezasını gerektiren bir suç işlememişti; fakat Pilatus'tan O'nun idamını istediler.²⁹ O'nunla ilgili yazılanları yerine getirdikten sonra O'nu çarşıdan indirdiler ve mezara koydular.³⁰ Fakat Allah O'nu ölümden diriltti.³¹ İsa, Celile Bölgesi'nden Kudüs'e gelen şakirtlere günlerce görüldü. Bu kişiler şimdi halka O'nun şahitliğini yapıyorlar.

³²⁻³³“Biz de size bu müjdeyi getiriyoruz: Allah atalarımıza verdiği vaadi, onların torunları olan bizler için yerine getirdi. İsa'yı ölümden diriltti. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi:

‘Sen benim oğlumsun,
bugün ben sana Baba oldum.’[†]

³⁴“Allah İsa'yı asla çürümek üzere ölümden dirilttiğini şöyle belirtmiştir: ‘Davud'a vaat ettiğim mukaddes nimetleri size vereceğim.’[‡]

³⁵“Başka bir Mezmur'da da şöyle der: ‘Sadık kulunu mezarda çürümeye bırakmayacaksınız.’[¶]

³⁶“Davud yaşadığı çağda Allah'ın amacına hizmet etti. Sonra hayata gözlerini kapadı, atalarının yanına gömüldü ve mezarda çürüyüp gitti.³⁷ Fakat İsa Mesih mezarda çürümedi; Allah O'nu ölümden diriltti.³⁸ Kardeşler, şunu bilin, insanların günahları İsa sayesinde başılsanacak. Musa'ya verilen şeriat sizi günahlarınızdan temizleyemez.³⁹ Fakat iman eden herkes İsa vasıtasıyla bütün

günahlarından temizlenir.⁴⁰ Dikkat edin, peygamberlerin söyledikleri sizin başınıza gelmesin:

⁴¹‘Bakın, ey alaycılar, şaşkına dönün ve yok olun!

Gününüzde öyle bir şey yapıyorum ki, biri size anlatsa inanmazsınız.’”[§]

⁴²Pavlus'la Barnaba havradan ayrılırken halk onları bir sonraki Şabat Günü vaaz etmeye davet etti. Aynı konulardan bahsetmelerini istiyorlardı.⁴³ Havra cemaati dağılınca Yahudilerin ve Yahudi dinine dönüp Allah'a ibadet edenlerin birçoğu Pavlus'la Barnaba'ya katıldı. Pavlus'la Barnaba onlarla konuşup devamlı Allah'ın lütfu altında yaşamaya teşvik ettiler.

⁴⁴Bir sonraki Şabat Günü neredeyse bütün şehir ahalisi Rab'bin kelâmını dinlemek için toplanmıştı.⁴⁵ Yahudiler kalabalığı görünce çok kıskandılar. Pavlus'a hakaret ettiler, söylediklerine karşı çıktılar.⁴⁶ Fakat Pavlus ve Barnaba cesaretle karşılık verdiler: “Allah'ın kelâmını önce size bildirmemiz gerekiyordu. Fakat siz onu reddettiniz ve kendinizi ebedî hayata lâyıık görmediniz. İşte bundan dolayı biz şimdi öteki halklara gidiyoruz.⁴⁷ Çünkü Rab bize şöyle emretmiştir:

‘Seni öteki halklara nur yaptım;
öyle ki, dünyanın dört bucağına kurtuluş
götüresin.’”^{**}

⁴⁸Öteki halklardan olanlar bunu duyunca sevindiler ve Rab'bin kelâmını yüceltiler. Birçokları iman etti. Bunlar ebedî hayata kavuşmak için tayin edilenlerdir.

⁴⁹Böylece Rab'bin kelâmı bütün bölgede yayıldı.⁵⁰ Fakat Yahudiler

[†]13:32-33 Mezmurlar 2:7

[‡]13:34 Yeşaya 55.3

[¶]13:35 Mezmurlar 16:10

[§]13:41 Habakuk 1.5

^{**}13:47 Yeşaya 42.6; 49.6-7

dindar ve muteber kadınları ve şehrin ileri gelen erkeklerini galeyana getirdiler, Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölgenin dışına attılar. ⁵¹Pavlus'la Barnaba onlara ikaz olsun diye ayaklarının tozunu silktiler ve Konya'ya gittiler. ⁵²Pisidyada Antakya'daki şakirtler ise sevinçle ve Mukaddes Ruh'la doluydu.

Pavlus ve Barnaba Konya'da

14 Aynı şey Konya'da da oldu. Pavlus'la Barnaba havraya gittiler. Öyle etkili bir vaaz verdiler ki, hem Yahudilerden hem de Greklerden çok kişi iman etti. ²Fakat iman etmeyen Yahudiler öteki halklardan onların zihinlerini bulandırdılar. Onları müminlere karşı kışkırttılar. ³Pavlus ve Barnaba orada uzun süre kaldılar. Rab hakkında cesaretle konuştular. Rab de onlara alâmetler ve harikalar yapma kuvvetini verdi, lütfunu bildiren kendi kelâmına şahitlik etti. ⁴Fakat şehir halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudilerin, bazıları da havarilerin tarafını tuttu.

⁵Yahudilerle öteki halklardan olan bazıları, ileri gelenlerin desteğiyle Pavlus ve Barnaba'yı dövüp taşlamaya kalktılar. ⁶Pavlus'la Barnaba bunu duyunca kaçtılar; Likaonya bölgesinin Listra ve Derbe şehirlerine ve çevre bölgelere gittiler. ⁷Oralarda da kurtuluş müjdesini vazetmeye devam ettiler.

Pavlus Listra şehrinde

⁸Listra şehrinde ayakları sakat bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü. Hiç yürüyememişti. ⁹Pavlus'un söylediklerini dinledi. Pavlus onu dikkatle süzdü. Şifa bulacağına imanı olduğunu gördü. ¹⁰Yüksek sesle,

“Ayağa kalk!” dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.

¹¹Kalabalık Pavlus'un ne yaptığını görünce Likaonya dilinde, “İlâhlar insan olup aramıza inmiş!” diye haykırdı. ¹²Barnaba'ya Zeus^{††}, sözcü olduğu için Pavlus'a Hermes^{‡‡} adını taktılar. ¹³Zeus'un tapınağı şehrin hemen dışındaydı. Tapınağın rahibi şehir kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi. Halkla birlikte havarilere kurban adamak istedi.

¹⁴Fakat havariler, yani Barnaba'yla Pavlus bunu duyunca üzüntüden giysilerini yırttılar, kalabalığın içine daldılar. ¹⁵Şöyle haykırdılar: “Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz? Biz de sizin gibi insanız. Yaradılışımız aynı. Size kurtuluş yolunu müjdeliyoruz. Bu boş şeylere inanmaktan vazgeçin. Yeri, göğü, denizi ve bunların içindeki her şeyi yaratan, hayat kaynağı olan Allah'a dönün. ¹⁶Geçmiş çağlarda Allah bütün halkların bildikleri yoldan gitmelerine izin verdi. ¹⁷Fakat yaptığı iyiliklerle hep varlığını kanıtlamıştır. Gökten yağmur yağdırır, mevsiminde ürün verir. Karnınızı doyurur, yüreğinizi sevinçle doldurur.” ¹⁸Pavlus ve Barnaba bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını zor engellediler.

¹⁹Bundan sonra Antakya'dan ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekip Pavlus'u taşladılar. Onu ölmüş sanarak şehrin dışına sürüklediler. ²⁰Fakat şakirtler çevresine toplanınca Pavlus ayağa kalktı ve şehre döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe şehrine gitti.

Antakya'ya dönüş

²¹Pavlus'la Barnaba Derbe'de de kurtuluş müjdesini vazettiler. Birçok

††14:12 Zeus: Greklerin inanışına göre en büyük ilâh.

‡‡14:12 Hermes: Grek inancında Zeus'un özel yardımcısı ve sözcüsü olan ilâh.

şakirtleri oldu. Daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya döndüler. ²²Oradaki şakirtlere cesaret verdiler. İmana bağlı kalmaları için onları teşvik ettiler. "Allah'ın Hükümrânlığı'na girmek için birçok sıkıntıdan geçeceğiz" dediler. ²³Pavlus ve Barnaba müminlerin her cemaatine önderler seçtiler. Oruç tutup dua ettiler. Sonra cemaat önderlerini, iman ettikleri Rab'be emanet ettiler.

²⁴Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilya İli'ne geldiler. ²⁵Perge şehrinde Allah'ın kelâmını vazettikten sonra Antalya'ya gittiler. ²⁶Oradan gemiyle Antakya'ya döndüler. Bütün bu yerleri ziyaret etmeleri için Allah'ın lütfuyla buradan uğurlanmışlardı. ²⁷Antakya'ya vardıklarında cemaati bir araya getirdiler. Allah'ın kendileri vasıtasıyla neler yaptığını, diğer halklara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar. ²⁸Orada şakirtlerin yanında uzun süre kaldılar.

Kudüs'teki toplantı

15 Yahudiye diyarından gelen bazı kişiler Antakya'daki mümin kardeşlere şu telkinde bulundular: "Eğer Musa'nın töresine göre sünnet olmazsanız kurtulamazsınız." ²Pavlus'la Barnaba onlarla çekiştiler, şiddetle tartıştılar. Sonunda Pavlus'la Barnaba'nın birkaç müminle birlikte Kudüs'e gitmeleri kararlaştırıldı. Bu meseleyi havarilerle ve cemaatin öteki önderleriyle görüşeceklerdi. ³Antakya'daki cemaat tarafından uğurlandılar. Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçtiler. Buralarda olanlara, Yahudi olmayan birçok kişinin Allah'a nasıl döndüğünü etraflıca anlattılar. Müminler bunu duyunca sevindiler. ⁴Kudüs'e vardıklarında havariler ve öbür önderler dâhil, bütün cemaat onları hoş karşıladılar. Pavlus ve yanındakiler Allah'ın kendileri

vasıtasıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

⁵Fakat Ferisi mezhebinden bazı müminler kalkıp şöyle dediler: "Bu yabancıları sünnet etmek, Musa'ya verilen şeriata uymalarını emretmek gerekir."

⁶Havarilerle öteki önderler bu meseleyi görüşmek için toplandılar. ⁷Uzun bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Mümin kardeşlerim, biliyorsunuz, öteki halklar kurtuluş müjdesini benim ağızımdan duyup iman etsinler diye Allah uzun zaman önce aranızdan beni seçti. ⁸Allah herkesin yüreğini bilir; Mukaddes Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi öteki halklara da verdi. Böylece onları kabul ettiğini gösterdi. ⁹Onlarla bizim aramızda hiçbir ayırım yapmadı. İman ettikleri için kalplerini temiz kıldı. ¹⁰Şeriat ağır bir yük gibidir. Öyleyse neden şakirtlerin üstüne bu ağır yükü koyarak Allah'ı kızdırıyorsunuz? Bu yükü ne biz taşıyabildik ne de atalarımız. ¹¹Bizler, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; öteki halklar da öyle kurtulacak."

¹²Bunun üzerine bütün cemaat sustu; Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Allah'ın kendileri vasıtasıyla öteki halklar arasında nasıl alâmetler ve harikalar yaptığını anlattılar. ¹³Onlar konuşmalarını bitirince Yakub söz alıp şöyle dedi: "Mümin kardeşlerim, beni dinleyin. ¹⁴Simun Petrus bize Allah'ın öteki halklara ilk kez nasıl ilgi gösterdiğini, onlardan kendine ait olacak bir halk çıkardığını anlattı. ¹⁵Peygamberlerin sözleri de bunu doğrular. Nitekim Tevrat şöyle der:

¹⁶'Rab diyor ki, bundan sonra geri döneceğim,

Davud'un yıkılmış meskenini yeniden bina edeceğim.

Onun yıkıntılarını onarıp onu tekrar ayağa kaldıracam.

¹⁷ Öyle ki, geriye kalan insanlar, bana ait olmaya çağırdığım bütün halklar, beni arasinlar.

¹⁸ Bunları ezelden beri bildiren Rab işte böyle diyor.^{¶¶}

¹⁹ “Bu sebeple, bence Allah’a dönen yabancılara güçlük çıkarmamalıyız. ²⁰ Ancak putlara adanıp murdar hale gelen kurban etinden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kanı süzülmemiş etten sakınmaları gerekir. Onlara bu kaideleri açıklayan bir mektup yazmalıyız. ²¹ Zaten Musa’ya verilen Tevrat çok eski zamanlardan beri her şeyhirde vazedilmektedir; her Şabat Günü havralarda okunmaktadır.”

Yahudi olmayan müminlere mektup

²² Sonra havariler ve öbür önderler bütün cemaatin tasvibiyle aralarından bazı kişiler seçtiler. Onları Pavlus ve Barnaba’yla birlikte Antakya’ya göndermeye karar verdiler. Mümin kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas’ı seçtiler. ²³ Onlarla şu mektubu yolladılar:

“Mümin kardeşleriniz olan biz havariler ve öbür önderler, Antakya, Suriye ve Kilikya bölgesinde bulunan sizlere, yani Yahudi olmayan mümin kardeşlere selâm ederiz. ²⁴ Bizden bazı kişilerin sizi sözleriyle rahatsız ettiğini, aklınızı karıştırdığını duyduk. Onları biz göndermedik. ²⁵ Bu sebeple, oybirliğiyle bazı kişileri seçtik ve sevgili mümin kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus’la onları size göndermeye karar verdik. ²⁶ Barnaba ve Pavlus, Efendimiz İsa Mesih’in adı uğruna canlarını tehlikeye atan kişilerdir. ²⁷ Size Yahuda ile Silas’ı da gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri size sözlü olarak anlatacaklar. ²⁸ Şu kaidelerin dışında size herhangi bir şey yüklemeyi Mukaddes Ruh ve biz uygun

gördük: ²⁹ Putlara sunulan kurbanların etinden, kanı süzülmemiş etten, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan uzak durursanız, iyi edersiniz. Hoşça kalın.”

³⁰ Barnaba, Pavlus, Yahuda ve Silas yola çıktılar ve Antakya’ya gittiler. Cemaati topladılar, mektubu onlara verdiler. ³¹ İmanlılar mektubu okudular; içindeki cesaret verici sözlere sevindiler. ³² Kendileri peygamber olan Yahuda ve Silas, birçok konuşma yaptılar. Mümin kardeşleri cesaretlendirdiler, imanlarını pekiştirdiler. ³³⁻³⁴ Yahuda ve Silas bir süre orada kaldılar. Sonra mümin kardeşler tarafından selâmetle uğurlandılar. Kendilerini buraya göndermiş olanların yanına döndüler. ³⁵ Pavlus’la Barnaba ise Antakya’da kaldılar. Birçoklarıyla birlikte vazedip Rab’bin kelâmını müjdelediler.

Pavlus’la Barnaba arasındaki anlaşmazlık

³⁶ Bir süre sonra Pavlus Barnaba’ya şöyle dedi: “Haydi Rab’bin kelâmını vazettiğimiz şehirlere dönelim. Mümin kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim.”

³⁷ Barnaba, Markos denilen Yuhanna’yı da yanlarında götürmek istedi. ³⁸ Fakat Markos daha önce Pamfilya ilinde onları yüzüstü bırakıp gitmişti. Hizmete devam etmemişti. Bu yüzden Pavlus onu yanlarında götürmek istemedi. ³⁹ Pavlus’la Barnaba’nın arasında ciddi bir anlaşmazlık çıktı. Sonuçta ayrıldılar. Barnaba Markos’u aldı ve Kıbrıs’a doğru yelken açtı. ⁴⁰ Pavlus ise Silas’ı seçti. Mümin kardeşler tarafından Rab’bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı. ⁴¹ Suriye ve Kilikya’yı dolaşarak cemaatleri imanda pekiştirdi.

Timoteos, Pavlus'la Silas'a katılıyor

16 Pavlus, Derbe ve Listra şehirlerine de uğradı. Listra'da Timoteos adında bir şakirt vardı. Annesi mümin bir Yahudi, babası ise Grek'ti. ²Listra ve Konya'daki mümin kardeşler ondan takdirle söz ediyorlardı. ³Pavlus Timoteos'u yanında götürmek istedi. Oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi babasının Grek olduğunu biliyordu. ⁴Pavlus, Silas ve Timoteos şehir şehir dolaştılar. Kudüs'teki havarilerle ileri gelenlerin aldığı kararları müminlere anlattılar. Bu kararlara itaat etmelerini istediler. ⁵Böylece cemaatlerin imanı pekişti, sayıları günden güne arttı.

Pavlus'un Makedonya'yla ilgili düşü

⁶Pavlus'la arkadaşları Frikya ve Galatya bölgelerine doğru yola çıktılar. Çünkü Mukaddes Ruh, Allah kelâmını Asya ilinde vazetmelerini engellemiştir. ⁷Misya bölgesine geldiklerinde Bitinya iline geçmek istediler. Fakat İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi. ⁸Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas şehrine gittiler. ⁹O gece Pavlus bir düş gördü. Karşısında Makedonyalı bir adam durmuş, ona yalvarıyordu: "Makedonya'ya geç ve bize yardım et" diyordu. ¹⁰Pavlus'un gördüğü bu düş uyarınca Makedonya'ya gitmek için derhal bir gemi aradık. Çünkü Allah'ın bizi, kurtuluş müjdesini oradakilere vazetmeye çağırdığı sonucuna varmıştık.

Lidya'nın iman etmesi

¹¹Troas'tan gemiyle ayrılıp doğru Semadirek adasına yöneldik. Ertesi gün de Neapolis şehrine vardık. ¹²Oradan da Filipi şehrine geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkeziydi; Makedonya'nın o

bölgesinde önemli bir şehirdi. Birkaç gün orada kaldık.

¹³Şabat Günü şehir kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşündük. Oturduk, orada toplanmış olan kadınlarla konuşmaya başladık. ¹⁴Bizi dinleyenler arasında Lidya adında bir kadın vardı. Tiyatira şehrendendi, mor kumaş ticareti yapardı. Allah'a ibadet eden biriydi. Pavlus'un söylediklerine dikkat etmesi için Rab onun yüreğini açtı. ¹⁵Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı. "Beni Rab'be sadık biri sayıyorsanız, gelin, evimde kalın" dedi; bizi ikna etti.

Pavlus'la Silas hapisteye

¹⁶Bir gün dua yerine giderken köle bir kızla karşılaştık. Bu kız falcılık ruhuna esir olmuştu, gelecekte haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu. ¹⁷Peşimize takıldı ve durmadan, "Bu adamlar yüceler yücesi Allah'ın kullarıdır! Size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!" diye bağırırdı. ¹⁸Günlerce bunu yaptı. Sonunda Pavlus öyle rahatsız oldu ki, dönüp ruha, "İsa Mesih'in adıyla sana emrediyorum, bu kızın içinden çık!" dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.

¹⁹Kızın efendileri para kazanma umutlarının yok olduğunu gördüler. Bu sebeple Pavlus'la Silas'ı yakaladılar, çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler. ²⁰Onları Romalı yargıçların huzuruna çıkartarak şöyle dediler: "Bu Yahudiler şehrimizi allak bullak ettiler. ²¹Bazı adetler yayıyorlar; biz Romalıların bunları kabul etmesi ve yerine getirmesi caiz değildir."

²²Halk da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerinin yırtılıp sıyrılmaması ve değneklerle dövülmeleri için emir verdiler. ²³Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar.

Zindancıya onları sıkı şekilde koruma altında tutmasını emrettiler. ²⁴ Zindancı bu emri aldıktan sonra onları zindanın en emniyetli hüccesine attı. Ayaklarını tomruğa vurdu.

²⁵ Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Allah'a ilâhilerle hamdediyorlardı. Öbür mahpuslar da onları dinliyordu. ²⁶ Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, zindan temelden sarsıldı. Aniden bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü. ²⁷ Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekti ve canına kıymak istedi. Çünkü mahpusların kaçtığını sanmıştı. ²⁸ Fakat Pavlus, "Kendine zarar verme, hepimiz buradayız!" diye seslendi.

²⁹ Zindancı ışık getirtti ve içeri daldı. Titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı. ³⁰ Onları dışarı çıkarttı. "Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

³¹ Onlar, "Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler. ³² Sonra zindancıya ve ev halkının hepsine Rab'bin kelâmını vazettiler. ³³ Zindancı gecenin o saatinde onları su bulunan yere götürüp yaralarını yıkadı. Sonra kendisi ve ev halkı hemen vaftiz oldu. ³⁴ Pavlus'la Silas'ı zindanın üstündeki evine çıkardı ve onlara yemek ikram etti. Bütün ailesiyle birlikte büyük sevinç içindeydi. Çünkü Allah'a iman etmişlerdi.

³⁵ Sabah olunca yargıçlar infaz memurlarını gönderdiler. Zindancıya, "O adamları serbest bırak" dediler.

³⁶ Zindancı bu sözleri Pavlus'a bildirdi. "Yargıçlar serbest bırakılmanız için haber yollamış. Şimdi çıkabilirsiniz, selâmet içinde gidin" dedi.

³⁷ Fakat Pavlus infazcılara şöyle dedi: "Roma vatandaşı olmamıza rağmen, bizi yargılamadan herkesin önünde dövdüler ve hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi

kovuyorlar? Kesinlikle olmaz! Kendileri gelmeli ve bizi alıp çıkarmalıdır."

³⁸ Adamlar bu sözleri yargıçlara bildirdi. Yargıçlar Pavlus'la Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular. ³⁹ Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkarttılar ve şehirden ayrılmalarını rica ettiler. ⁴⁰ Pavlus'la Silas hapisaneden çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Orada mümin kardeşlerle görüştiler. Onları cesur olmaya teşvik ettiler, sonra da şehirden ayrıldılar.

Pavlus ve Silas Selanik'te

17 Pavlus ve Silas, Amfipolis ve Apollonya şehirlerinden geçerek Selânîk'e geldiler. Burada Yahudilerin bir havrası vardı. ² Pavlus, her zamanki gibi, ibadet için onlara katıldı; ³ üst üste üç Şabat Günü onlarla Tevrat üzerinde tartıştı, Tevrat'ı tefsir etti. Mesih'in acı çekmesi ve ölümden dirilmesi gerektiğini gösterdi. 'Sizlere duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir' dedi. ⁴ Yahudilerin bazıları, Allah'a ibadet eden bir sürü Grek ve ileri gelen birçok kadın da ikna oldular ve Pavlus'la Silas'a katıldılar.

⁵ Fakat inanmayan Yahudiler bunu kışkırdı. Pazaryerinden bazı kötü insanları topladılar. Bir grup oluşturup şehirde kargaşalık çıkarttılar. Yason'un evine saldırdılar. Çünkü Pavlus ile Silas orada kalıyordu. Onları halkın önüne çıkarıp yargılamak istiyorlardı. ⁶ Onları bulamayınca Yason'la bazı müminleri şehrin ileri gelenlerinin önüne sürüklediler. "Bu insanlar dünyayı altüst ettiler, şimdi de buraya geldiler. ⁷ Yason onları evine aldı. Onların hepsi imparatorun emirlerine karşı geliyorlar. İsa adında başka bir kral olduğunu söylüyorlar" diye bağırıldılar. ⁸ Kalabalık ve şehir yöneticileri bunu duyunca telaşlandı. ⁹ Sonunda Yason ve diğerlerini kefaletle serbest bıraktılar.

Pavlus ve Silas Veriya şehrinde

¹⁰ Müminler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya şehrine gönderdiler. Pavlus ile Silas oraya varınca havraya gittiler. ¹¹ Veriya'daki Yahudiler Selânik'tekilerden daha açık fikirliydi. Allah'ın kelâmını büyük ilgiyle karşıladılar. Her gün Tevrat'ı okuyorlardı. İşittiklerinin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı. ¹² Sonuçta birçok Yahudi ve çok sayıda itibarlı Grek kadın ve erkek iman etti.

¹³ Pavlus Veriya'da da Allah'ın kelâmını vazetti. Selanikli Yahudiler bunu duyunca oraya da geldiler ve halkı Pavlus'a karşı kıskırtıp galeyana getirdiler. ¹⁴ Müminler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriya'da kaldılar. ¹⁵ Pavlus'a refakat edenler onu Atina'ya kadar götürdüler, onu orada bıraktılar. Pavlus onlara talimatlar verdi; Silas'la Timoteos'u bir an önce yanına göndermelerini istedi. Onlar da Veriya'ya geri döndüler.

Pavlus Atina'da

¹⁶ Pavlus, Silas'la Timoteos'u Atina'da bekledi. Bu arada şehrin putlarla dolu olduğunu gördü; yüreği burkuldu. ¹⁷ Bu sebeple havrada Yahudilerle ve Allah'a ibadet eden yabancılarla görüşüp tartıştı. Ayrıca her gün pazaryerine gidip karşılaştığı insanlarla konuştu. ¹⁸ Bazı Epikürcü^{§§} ve Stoacı* filozoflar onunla atışmaya başladılar. Bazıları, "Bu lafbesi ne demek istiyor?" diye sordu. Bazıları da, "Galiba yabancı ilâhların tellallığını yapıyor" dedi. Çünkü Pavlus,

İsa'yla ve dirilişle ilgili haberi duyuyordu. ¹⁹ Onlar Pavlus'u alıp Atina Meclisi'nin toplandığı Ares Tepesi'ne götürdüler. Ona, "Vazettiğin bu yeni konular nedir, açıklar mısın?" diye sordular. ²⁰ "Kulağımıza yabancı gelen şeylerden bahsediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek istiyoruz" dediler. ²¹ Bütün Atinalılar ve şehirde yaşayan yabancılar, yeni fikirleri dinleyip tartışmayı severlerdi. Bütün vakitlerini bu şekilde geçirirlerdi.

²² Pavlus, Ares Tepesi Meclisi'nin huzuruna çıktı; şunları söyledi: "Ey Atinalılar, her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum. ²³ Şehrinizi dolaştım. İbadet ettiğiniz şeyleri incelerken üzerinde, 'Meçhul İlâha' diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Bilmeden ibadet ettiğiniz bu ilâhı ben size tanıttayım.

²⁴ "O, dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan Allah'tır. O, yeryüzünün ve göğün Efendisi'dir. İnsan eliyle yapılmış mabetlerde oturmaz. ²⁵ O'nun bir şey yapmak için insanın yardımına ihtiyacı yoktur. Herkese hayat, nefes ve her şeyi veren O'dur. ²⁶ Allah, tek insandan bütün halkları yarattı ve onları yeryüzünün her yanına yerleştirdi. Halkların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden tespit etti. ²⁷ Bunu, insanlar kendisini arasın ve el yordamıyla bulabilsin diye yaptı. Aslında Allah hiçbirimizden uzak değildir. ²⁸ 'O'nda yaşarız, O'nda hareket ederiz, O'nda varız.' Bazı şairleriniz de şöyle der: 'Biz de O'nun soyundanız.'

§§**17:18 Epikürcü:** Grek filozofu Epikür'ün (İ.Ö. 341-270) düşüncelerini benimseyen kişi. Buna göre ruh beden gibi ölümlüdür, yeryüzündeki hayattan başka hayat yoktur. Kişi mutluluğu ruh huzurunda aramalıdır.

***17:18 Stoacı:** Kişinin, mutluluğu ancak bütün açılar ve zevklerden kaçınmakla bulabileceğini savunan Grek filozofu Zenon'un (İ.Ö. 335-263) düşüncelerini benimseyen kişi.

²⁹“Allah’ın soyundan olduğumuz için ilâhî cevheri altın, gümüş, ya da taştan bir nesneymiş gibi düşünmemeliyiz. O, insan sanatı ve hayal gücüyle yaratılmış bir şey değildir. ³⁰Allah, geçmiş çağlardaki cahilliklere göz yumdu; fakat şimdi her yerde insanlara tövbe etmelerini emrediyor. ³¹Çünkü dünyaya hükmedeceği günü tespit etti. Bunu tayin ettiği Kişi vasıtasıyla adaletle yapacaktır. Bu Kişi’yi ölümden diriltmekle bunu herkese ispatlamıştır.”

³²Ölümlerin dirilişinden söz edildiğini duyan meclis üyeleri alay etti. Bazıları da, “Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz” dedi. ³³Bunun üzerine Pavlus meclisten ayrıldı. ³⁴Birkaç kişi ona katıldı ve iman etti. Bunların arasında meclis üyesi Dionisios, Damaris adında bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

Pavlus Korint şehrinde

18 Bundan sonra Pavlus Atina’dan ayrıldı, Korint şehrine gitti. ²Orada Akvila adında bir Yahudiyi buldu. Akvila, Pontus bölgesinde doğmuştu. Kısa bir süre önce karısı Priskilla’yla İtalya’dan gelmişlerdi. Çünkü İmparator Klavdius bütün Yahudilerin Roma’yı terk etmesini emretmişti. Pavlus Akvila’yla Priskilla’yı görmeye gitti. ³Onlarla kalıp birlikte çalıştı. Çünkü aynı işi yapıyorlardı; meslekleri çadircılıktı. ⁴Pavlus, her Şabat Günü havrada hem Yahudilerle hem de Greklerle konuşup tartışıyor, onları ikna etmeye çalışıyordu.

⁵Silas’la Timoteos Makedonya’dan geldiler. O zaman Pavlus bütün zamanını Allah’ın kelâmını vazetmeye verdi. Yahudilere İsa’nın Mesih olduğuna dair şahitlik etti. ⁶Fakat Yahudiler ona karşı gelip küfrettiler. Pavlus bu tutumu kınamak için gıysilerinin tozunu silkerek şöyle dedi: “Günahı boynunuza! Akibetinizden ben

sorumlu değilim. Artık öteki halklara gideceğim.” ⁷Pavlus oradan ayrıldı. Allah’a ibadet eden Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus’un evi havranın bitişiğindeydi. ⁸Havranın önderi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab İsa’ya iman etti. Pavlus’u dinleyen Korintlilerin birçoğu da iman ettiler ve vaftiz oldular.

⁹Bir gece Rab düşte Pavlus’a şöyle dedi: “Korkma, konuş, susma! ¹⁰Ben seninle birlikteyim. Kimse sana dokunmayacak, zarar vermeyecek. Çünkü bu şehirde benim halkım çoktur.” ¹¹Böylece Pavlus orada bir buçuk yıl kaldı. Bu sürede halka Allah’ın kelâmını vazetti.

¹²Gallio’nun Ahaya valisi olduğu sıralarda Yahudiler birleşip Pavlus’a karşı harekete geçtiler. Onu mahkemeye çıkardılar. ¹³“Bu adam insanları kandırıyor, Allah’a ibadet konusunda şeriatımıza ters gelen şeyler vazediyor” dediler.

¹⁴Pavlus tam konuşmaya başlayacaktı ki, Gallio Yahudilere şöyle dedi: “Ey Yahudiler, davanız ciddi bir suç ya da cinayetle ilgili olsaydı, sizi sabırla dinlerdim. ¹⁵Fakat bu tartışmalar sadece kelimeler, isimler ve kendi şeriatınızla ilgilidir. O yüzden bu meseleyi kendiniz halledin. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem.” ¹⁶Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu. ¹⁷Onlar da havranın önderi Sostenes’i yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Fakat Gallio bu olup bitenlere hiç aldırmadı.

Pavlus Antakya’ya dönüyor

¹⁸Pavlus müminlerle bir süre daha kaldı. Sonra onlardan ayrıldı, Suriye’ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Priskilla ve Akvila da onunla birlikteydi. Adakta bulunmuş olduğu için gitmeden önce Kenhere şehrinde saçlarını kestirdi. ¹⁹Sonra Efes’e gittiler. Pavlus,

Priskilla ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi ise havraya gidip Yahudilerle tartıştı. ²⁰Daha uzun bir süre kalmasını istediler. Fakat Pavlus kabul etmedi. ²¹Onlardan ayrılırken, "Allah izin verirse yanınıza yine döneceğim" dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.

²²Sezariye şehrine vardı, oradan da Kudüs'e gitti. Oradaki cemaati ziyaret etti. Sonra da Antakya'ya geçti. ²³Antakya'da bir süre kaldı. Sonra oradan ayrıldı. Galatya ve Frikya bölgelerini dolaştı. Bütün şakirtlerin imanda pekişmesine yardım etti.

Apollos, Efes ve Korint'te

²⁴Bu arada Apollos adında bir Yahudi Efes'e gitti. İskenderiye doğumluydu. Mükemmel bir hatipti. Tevrat'ı çok iyi biliyordu. ²⁵Rab'bin yolu hakkında eğitim görmüştü. Coşkun bir ruhla konuşuyordu. Sadece Yahya'nın yaptığı vaftizle ilgili hakikatleri biliyordu; fakat İsa'yla ilgili hakikatleri de doğru şekilde vazediyordu. ²⁶Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Konuşmasını dinleyen Priskilla ile Akvila onu evlerine davet ettiler. Allah yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.

²⁷Apollos, Ahaya iline gitmek istedi; Efes'teki müminler de onu teşvik ettiler. Ahaya'daki şakirtlere mektup yazdılar, onu iyi karşılamalarını istediler. Apollos oraya varınca iman etmiş olanlara Allah'ın lütfuyla çok yardım etti. ²⁸Halkın önünde Yahudilerin iddialarını açık şekilde çürüttü. Tevrat'tan okuyarak İsa'nın Mesih olduğunu gösterdi.

Pavlus Efes'te

19 Apollos Korint'teyken Pavlus İç Anadolu'dan geçti. Efes'e vardı, orada bazı şakirtleri buldu. ²Onlara, "İman ettiğiniz zaman Mukaddes Ruh'u aldınız mı?" diye sordu.

"Mukaddes Ruh'tan haberimiz yok ki!" dediler.

³Pavlus, "O zaman neye dayanarak vaftiz oldunuz?" diye sordu.

"Yahya'nın vaazına dayanarak vaftiz olduk" cevabını verdiler.

⁴Pavlus şöyle dedi: "Yahya insanları tövbe ettiklerinin işareti olarak vaftiz ederdi. Halka kendisinden sonra gelecek Olan'a inanmalarını söyledi. Bu gelecek olan İsa'dır." ⁵Onlar bunu duyunca Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular. ⁶Pavlus onlara dokunup takdis edince Mukaddes Ruh üzerlerine indi. Ruhânî dillerle konuşmaya başladılar, peygamberlik mevhibesini aldılar. ⁷Yaklaşık on iki kişiydiler.

⁸Pavlus havraya gitti. Üç ay boyunca cesaretle konuştu. Oradakilerle tartıştı. Allah'ın hükümranlığı konusunda onları ikna etmeye çalıştı. ⁹Fakat bazıları inat ettiler. İnanmayı reddettiler; İsa'nın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Şakirtleri de yanında götürdü. Her gün Tiranus'un dershanesinde tartışmalar yaptı. ¹⁰Bu böyle iki yıl sürdü. Böylece hem Yahudi hem Grek, Asya ilinde yaşayan herkes Rab'bin kelâmını işitti.

¹¹Allah Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yapıyordu. ¹²Pavlus'un kullandığı mendil ve peştemallar bile hasta olanlara götürülüyor, hastalar şifa buluyordu, cinler içlerinden çıkıyordu.

¹³Bazı Yahudiler de çevrede dolaşan cin kovmakla uğraşıyorlardı. Cinlileri Rab İsa'nın adını kullanarak kurtarmaya çalıştılar. "Pavlus'un vazettiği İsa'nın adıyla size emrediyoruz!" diyorlardı. ¹⁴Skeva adlı bir Yahudi başrahibin yedi oğlu da bunu yapıyordu.

¹⁵Bir gün cinli bir adamla uğraşıyorlardı. Adam cinin etkisiyle onlara şöyle dedi: "İsa'yı tanıyorum, Pavlus'u da biliyorum, fakat siz kimsiniz?" ¹⁶Ardın-

dan adam onlara saldırdı. Hepsini dövüp yere serdi. Adamın evinden çıplak ve yaralı olarak kaçtı.

¹⁷ Bu olayın haberi Efes'te yaşayan bütün Yahudilerle Greklere ulaştı. Hepsinin içine bir korku düştü, Rab İsa'nın adı büyük hürmet kazandı. ¹⁸ İman edenlerin birçoğu gelip yaptıkları kötülükleri açık açık itiraf ettiler. ¹⁹ Büyüculük yapmış olanların birçoğu da kitaplarını getirdiler, herkesin önünde yaktılar. Kitapların elli bin gümüş değerinde olduğunu hesapladılar. ²⁰ Böylelikle Rab'bin kelâmı kudretle yayılıyor, tesiri artıyordu.

²¹ Bu olaylardan sonra Pavlus Makedonya ve Ahaya illerinden geçip Kudüs'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmeliyim" dedi. ²² Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya gönderdi. Kendisi bir süre daha Asya ilinde kaldı.

Efes'te kargaşalık

²³ O sırada Efes'te İsa'nın yolu hakkında ciddi bir kargaşa çıktı. ²⁴ Demetrios adlı bir kuyumcu vardı. Artemis[†] Mabedi'nin gümüşten maketlerini yapardı, zanaatkârlara bir hayli iş sağlardı. ²⁵ Zanaatkârları ve ilgili işlerle uğraşanları bir araya topladı, onlara şöyle dedi: "Efendiler, bu işten çok para kazandığımızı biliyorsunuz. ²⁶ Fakat bu Pavlus denen adamın neler yaptığını görüyor ve duyuyorsunuz. Efes'te ve neredeyse bütün Asya ilinde birçok kişiyi kandırdı, yoldan saptırdı. Onlara elle yapılan putların gerçek ilâh olmadıklarını söylüyor. ²⁷ Tehlike sadece bu sanatımızın itibardan düşmesiyle kalmıyor, büyük ilâhemiz Artemis'in

Mabedi de hiçe sayılabilir. Hatta bütün Asya ilinin ve dünyanın ibadet ettiği ilâhe bile ululuğunu kaybedebilir."

²⁸ Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efeslilerin ilâhesi Artemis uludur!" diye bağışmaya başladılar. ²⁹ Şehir baştan aşağı kargaşa içindeydi. Kalabalıklar Pavlus'un yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhos'u sürükledi, hep birlikte belediye toplantılarının yapıldığı açık hava tiyatrosuna koştu. ³⁰ Pavlus kalabalığın önüne çıkıp konuşmak istedi. Fakat şakirtler onu bırakmadı. ³¹ Hatta Pavlus'un dostu olan bazı Asya ili yöneticileri ona haber yolladılar. Tiyatroda görünmemesi için yalvardılar.

³² Bu arada tiyatrodaki kalabalık karışıklık içindeydi, her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne için toplandıklarını bile bilmiyordu. ³³ Yahudiler İskender'i öne çıkardılar. Kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. İskender eliyle işaret yaptı ve halkın önünde müdafaasını yapmak istedi. ³⁴ Fakat halk onun Yahudi olduğunu anlayınca hep birlikte iki saat boyunca, "Efeslilerin ilâhesi Artemis uludur!" diye bağıştı.

³⁵ Nihayet belediye sicil yazmanı kalabalığı yatıştırdı ve şöyle dedi: "Ey Efesliler! Efes şehrinin büyük ilâhe Artemis'in Mabedi'nin ve gökten düşen mukaddes taşın bekçisi olduğunu herkes biliyor. ³⁶ Kimse bunu inkâr edemez. Bunun için sakın olun, düşüncesiz bir şey yapmayın. ³⁷ Buraya getirdiğiniz bu adamlar ilâhemize dil uzatmadılar, mabedine saygısızlık etmediler. ³⁸ Eğer Demetrios'un ya da onunla çalışan zanaatkârlardan birinin şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yetkililer de var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapsınlar. ³⁹ Soruşturacağınız başka

[†]19:24 **Artemis:** Greklerin önemli bir ilâhesi; Artemis'in ya da Latince adıyla Diana'nın en büyük mabedi Efes'teydi.

bir durum varsa, kanuni bir toplantıda halledilmelidir. ⁴⁰Bugün olanlardan dolayı ayaklanma suçundan mahkûm olmak tehlikesi içindeyiz. Bu kargaşanın haklı sebebi yok, bunun hesabını veremeyiz.” ⁴¹Bunları söyledikten sonra kalabalığı dağıttı.

Pavlus Makedonya'ya ve Yunanistan'a gidiyor

20 Kargaşa yatıştıktan sonra Pavlus şakirtleri çağırttı, onları cesaretlendirdi. Sonra onlara veda etti, Makedonya'ya gitmek üzere ayrıldı. ²Makedonya'da birçok yere uğradı, müminleri cesaretlendiren konuşmalar yaptı. Sonra Yunanistan'a gitti. ³Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek üzereydi ki, Yahudilerin kendisine karşı suikast tertip ettiğini duydu. Bu yüzden Makedonya üzerinden dönmeye karar verdi. ⁴Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikli Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya ilinden Tihikos ile Trofimos ona eşlik ettiler. ⁵Bunlar önden gittiler ve bizi Troas şehrinde beklediler. ⁶Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi şehrinden denize açıldık. Beş gün sonra Troas'ta onlara katıldık. Orada yedi gün kaldık.

⁷Cumartesi akşamı Rab'bin Sofrası'nı kutlamak için bir araya toplandık. Pavlus müminlerle konuştu. Konuşması gece yarısına kadar devam etti, çünkü ertesi gün oradan ayrılacaktı. ⁸Üst katta toplanmıştık. Odada birçok kandil yanıyordu. ⁹Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuştuğunda Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca ikinci kattan aşağı düştü. Yerden ölüsünü kaldırdılar. ¹⁰Pavlus aşağıya indi. Delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı. “Merak etmeyin, yaşıyor!” dedi. ¹¹Sonra yukarı

çıktı ve ekmek bölüp yemek yedi. Gün doğuncaya kadar onlarla uzun bir süre sohbet etti. Sonra oradan ayrıldı. ¹²Bu arada müminler delikanlıyı eve götürdüler. Sağ kurtulmasından büyük cesaret aldılar.

¹³Biz önden giderek gemiye bindik, Assos şehrine açıldık. Pavlus'u oradan gemiye alacaktık. Pavlus bunu böyle ayarlamıştı. Kendisi karadan gitmek istemişti. ¹⁴Bizi Assos'ta karşıladı. Onu gemiye alıp Midilli adasına geçtik. ¹⁵Ertesi gün oradan denize açıldık, Sakız adasının karşısına geldik. Üçüncü gün Sisam adasına uğradık, bir sonraki gün Milet şehrine vardık. ¹⁶Pavlus Efes'e uğramamaya karar vermişti. Çünkü Asya ilinde vakit kaybetmek istemiyordu. Pentikost Günü Kudüs'te olabilmek için acele ediyordu.

Pavlus Efes'teki cemaate veda ediyor

¹⁷Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yolladı, cemaatin önderlerini yanına çağırttı. ¹⁸Geldiklerinde onlara şöyle dedi: “Asya iline ayak bastığım ilk günden beri sizlerle birlikte bulunduğum sürece nasıl yaşadığımı biliyorsunuz. ¹⁹Yahudilerin muhalefetinden dolayı çok sıkıntı çektim. Fakat Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk ettim. ²⁰Menfaatinize olan her şeyi yapmaya çalıştım. Sizlere umuma açık toplantılarda ve ev ev dolaşarak vaaz ettim. ²¹Tövbe edip Allah'a dönmeleri ve Efendimiz İsa'ya iman etmeleri için hem Yahudilere hem de Greklere şahitlik ettim.

²²“Şimdi de Allah'ın Ruh'una boyun eğerek Kudüs'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum. ²³Bildiğim tek şey var. Her şehirde Mukaddes Ruh beni hapis ve sıkıntılarını beklediğine dair uyarıyor. ²⁴Aslında hayatımı hiç önemsemiyor, ona değer vermiyorum. Yeter ki hedefime

ulaşayım, Rab İsa'nın bana verdiği vazifeyi tamamlayayım. Bu vazife, Allah'ın lütfunu bildiren kurtuluş müjdesini vazetmektir.

²⁵“Aranızda dolaştım. Allah'ın Hükümranlığı'nı sizlere duyurdum. Şimdi biliyorum ki, hiçbiriniz benim yüzümü bir daha görmeyecek. ²⁶Bu yüzden bugün size şunu kesinlikle söyleyebilirim: Ben artık kimsenin akıbetinden sorumlu değilim. ²⁷Allah'ın bilmenizi istediği her şeyi size bildirmekten çekinmedim. ²⁸Kendinize göz kulak olun. Sürüsünü bekleyen çoban gibi Allah'a iman eden cemaate göz kulak olun. Mukaddes Ruh sizi o cemaatin gözetmenleri tayin etti. Allah o cemaati kendi semavî Oğlu'nun kanı pahasına vücuda getirdi. ²⁹Biliyorum, ben gittikten sonra bazıları sürüyü esirgemeyen vahşi kurtlar gibi aranıza girecekler. ³⁰Hatta sizin aranızdan da hakikati çarpıtan adamlar çıkacak; şakirtleri peşlerinden sürükleyecekler. ³¹Bunun için tetikte olun. Üç yıl boyunca gece gündüz gözyaşı dökerek her birinize nasıl nasihat ettiğimi hatırlayın.

³²“Şimdi sizi Allah'a emanet ediyorum. O'nun lütfunu bildiren kelâma güvenmenizi istiyorum. Bu kelâm imanınızı kuvvetlendirecek, sizi Allah'a vakfolmuş bütün insanlar arasında ebedî mirasa kavuşturacaktır. ³³Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da esvabına göz dikmedim. ³⁴Sizler de biliyorsunuz, kendimin ve arkadaşlarımla ihtiyaçlarımı karşılamak için kendi ellerimle çalıştım. ³⁵Yaptığım her şeyle, bu şekilde çalışarak yoksullara yardım etmemiz gerektiğini gösterdim. Rab İsa'nın söylediklerini unutmayın. O dedi ki, ‘Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur.’”

³⁶Pavlus bunları söyledikten sonra onlarla birlikte diz çöküp dua etti. ³⁷Herkes ağlıyordu. Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler. ³⁸En çok üzüldükleri, “Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz” demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

Pavlus Kudüs'e gidiyor

21 Onlardan ayrılınca denize açıldık ve doğru İstanköy adasına gittik. Ertesi gün Rodos adasına, oradan da Patara şehrine geçtik. ²Orada Fenike bölgesine gidecek bir gemi bulduk. Gemiye bindik, denize açıldık. ³Kıbrıs'ı görünce güneyinden geçtik, Suriye'ye doğru yol aldık. Sur şehrinde karaya çıktık. Gemi yükünü orada boşaltacaktı. ⁴Oradaki şakirtleri bulduk ve onlarla yedi gün kaldık. Şakirtler Mukaddes Ruh'tan aldıkları haberle Pavlus'u Kudüs'e gitmemesi için uyardılar. ⁵Gitme vaktimiz geldiğinde oradan ayrıldık ve yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi şehrin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik. ⁶Sonra birbirimizle vedalaştık. Biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.

⁷Sur'dan deniz yolculuğuna devam ettik, Batlamya şehrine geldik. Oradaki müminleri ziyaret ettik, onlarla bir gün kaldık. ⁸Ertesi gün ayrılıp Sezariye şehrine geldik. Filipus'un evine gidip onun yanında kaldık. Filipus havarilere yardım eden yedi kişiden biriydi. ⁹Peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.

¹⁰Oraya gelişimizin üzerinden birkaç gün geçmişti ki, Yahudiye bölgesinden Hagabos adlı bir peygamber çıkageldi. ¹¹Yanımıza yaklaştı ve Pavlus'un kuşağını aldı. Bununla kendi ellerini ve ayaklarını bağladı ve şöyle dedi: “Mukaddes Ruh diyor ki, ‘Kudüs'teki

Yahudiler bu kuşağın sahibini böyle bağlayacaklar, işgalcilere teslim edecekler.”

¹²Bunu duyunca hem biz hem de oradaki müminler Pavlus'a Kudüs'e gitmemesi için yalvardık. ¹³Fakat Pavlus şöyle cevap verdi: “Neden böyle ağlayıp kalbimi sızlatıyorsunuz? Rab İsa'nın adı uğruna Kudüs'te sadece hapsedilmeye değil, ölmeye de hazırım.”

¹⁴Pavlus'u ikna edemedik. Ona yalvarmaktan vazgeçtik, “Rab nasıl isterse öyle olsun” dedik.

¹⁵Bundan sonra Kudüs'e gitmek üzere hazırlandık. Sezariyeli şakirtlerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. ¹⁶Bizi yanında kalacağımız Kıbrıslı Minason'un evine götürdüler. Minason, İsa'nın eski şakirtlerinden biriydi.

Pavlus Kudüs'te

¹⁷Kudüs'e vardığımızda, oradaki mümin kardeşler bizi sevinçle karşıladılar. ¹⁸Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakub'u görmeye gittik. Cemaatin bütün önderleri oradaydı. ¹⁹Pavlus önce onların hal hatırını sordu; sonra kendi hizmetinin vasıtasıyla Allah'ın öteki halklar arasında yaptıklarını birer birer anlattı.

²⁰İleri gelenler bunu işitince Allah'a hamdettiler ve şöyle dediler: “Kardeş görüyorsun, binlerce Yahudi iman etti. Hepsi de Tevrat'ın emirlerine titizlikle uyarlar. ²¹Duyduklarına göre sen öteki halklar arasında yaşayan Yahudilere Musa'ya sırt çevirmeyi telkin ediyor, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyorsun. ²²Şimdi ne yapmak gerekir? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar. ²³O yüzden sana dediklerimizi yap. Aramızda Allah'a adak adanmış dört kişi var. ²⁴Bunlarla mabede git, birlikte arınma ayinine katıl. Kurban

masraflarını sen öde ki başlarını tıraş etsinler. Böylece herkes seninle ilgili rivayetlerin asılsız olduğunu anlar, senin de Tevrat'a uygun yaşadığını görür. ²⁵Yahudi olmayan müminlere gelince, onlara bir mektup yollamıştık. Putlara adanan kurbanların etinden, kanı süzülmemiş etten, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalarını belirtmiştik.”

²⁶Bunun üzerine Pavlus bu dört kişiyi yanına aldı. Ertesi gün onlarla beraber arınma ayinine katıldı. Sonra mabet alanına girdi. Arınma süresinin ne zaman biteceğini oradakilere bildirdi. Her birinin adına ne zaman kurban adanacağını söyledi.

Pavlus tutuklanıyor

²⁷Yedi günlük arınma süresi bitmek üzereydi. Tam o sırada Asya ilinden bazı Yahudiler Pavlus'u mabet alanında gördüler. Kalabalığı galeyana getirip onu yakaladılar. ²⁸Şöyle bağırdılar: “Ey İsrailoğulları, yardım edin! Her yerde halkımız, Tevrat ve mabedimiz aleyhinde vaaz eden adam budur. Ayrıca mabede Grekleri sokarak bu mukaddes yeri kirletti.” ²⁹Bunu daha önce Pavlus'un yanında Efesli Trofimos'u gördükleri için söylediler. Pavlus'un onu mabede soktuğunu sanıyorlardı.

³⁰Bütün şehir ayaklandı, halk her taraftan koşuşup Pavlus'u yakaladı. Onu mabet alanının dışına sürüklediler, ardından hemen avlu kapılarını kapattılar. ³¹Kalabalık Pavlus'u öldürmeye çalışıyordu. O esnada Roma alayının komutanına bütün Kudüs'ün karıştığı haberi ulaştı. ³²Komutan hemen yüzbaşılarla askerleri yanına aldı, kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı. ³³Komutan Pavlus'a yaklaşip onu yakaladı. Çift zincirle

bağlanması için emir verdi. Sonra, “Kim bu adam, ne yaptı?” diye sordu.

³⁴Kalabalıkta her kafadan bir ses çıkıyordu. Komutan kargaşadan dolayı kesin bilgi edinemedi. Bu yüzden Pavlus’un kışlaya götürülmesini emretti. ³⁵Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalığın azgınlığından ötürü askerler onu taşımak zorunda kaldılar. ³⁶Onların ardından gelen güruh, “Öldürün onu!” diye bağıyordu.

Pavlus kendini savunuyor

³⁷Pavlus kışlaya götürülürken komutana, “Sana bir şey söyleyebilir miyim?” dedi.

Komutan, “Sen Grekçe biliyor musun?” dedi. ³⁸“Öyleyse bir süre önce ayaklanma başlatan ve dört bin Hançerliyi[‡] kırlara götüren Mısırlı değilsin.”

³⁹Pavlus şöyle dedi: “Ben Kilikya bölgesinden Tarsuslu bir Yahudi’yim. Önemli bir şehrin vatandaşıyım. Senden rica ediyorum, halka hitap etmeme izin ver.” ⁴⁰Komutan Pavlus’un konuşmasına izin verdi. Pavlus merdivenlerde durarak eliyle halka işaret etti. Derin bir sessizlik olunca İbrani dilinde şöyle dedi:

22 “Kardeşlerim ve babalarım, şimdi lütfen müdafaamı dinleyin.” ²Pavlus’un onlara İbrani dilinde seslendiğini duyan halk daha da sessizleşti. Şöyle devam etti: ³“Ben Yahudi’yim. Kilikya bölgesinin Tarsus şehrinde doğdum. Fakat burada, Kudüs’te Gamaliel’in[¶] dizinin dibinde yetiştim. Atalarımıza verilen Tevrat üzerinde sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de kendimi Allah’ın hizmetine adanmışım. ⁴Hatta İsa’nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmederdim.

Kadın erkek yakalayıp hapse atardım. ⁵Başrahip ile bütün ileri gelenler buna şahittir. Bana Şam’daki Yahudi din kardeşlerimize hitaben yazılmış mektuplar verdiler. Böylece Şam’a gidip orada İsa’ya iman edenleri yakalayacaktım. Onları cezalandırmak üzere Kudüs’e getirecektim. ⁶Fakat ben Şam’a yaklaşırken, günün ortasında birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı. ⁷Yere yığıldım. Bir sesin bana, ‘Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?’ dediğini duydum.

⁸“Sen kimsin, efendim?” diye sordum. “Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa’yım” dedi. ⁹Yanımdakiler ışığı gördüler. Fakat benimle konuşanın dediklerini anlamadılar.

¹⁰“Efendim, ne yapmalıyım?” diye sordum.

“Rab bana, ‘Kalk, Şam’a git’ dedi. ‘Orada yapmanı istediğim her şey sana bildirilecek.’ ¹¹Işığın ihtişamından gözlerim görmez olmuştu. Bu sebeple yanımdakiler elimden tutup beni Şam’a götürdüler.

¹²“Orada Hananya adında takva sahibi bir adam vardı. Tevrat’ın emirlerini titizlikle yerine getirirdi. Şam’da yaşayan bütün Yahudiler ona çok saygı duyardı. ¹³Bu adam yanıma geldi, ‘Saul kardeş, gözlerin açılınsın!’ dedi. Ve ben o anda onu gördüm.

¹⁴“Hananya bana şöyle dedi: ‘Atalarımızın ibadet ettiği Allah seni seçti. İradesini bilmeni istedi. Sâlih Olan’ı, yani Mesih’i görmen ve O’nun ağzından bir ses duyman için seni seçti. ¹⁵Çünkü O’nun şahitliğini yapacaksın. Görüp işittiklerini bütün insanlara duyuracaksın. ¹⁶Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, O’nun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!’”

[‡]21:38 **Hançerli**: Şiddet yanlısı milliyetçi bir Yahudi partisinin üyelerine verilen ad.

[¶]22:3 **Gamaliel**: Yahudilerin Ferisi mezhebinden önde gelen bir hoca.

¹⁷“Sonra Kudüs’e döndüm. Mabet alanında dua ederken vecde geldim. ¹⁸Rab’bi gördüm, şöyle diyordu: ‘Çabuk ol, Kudüs’ten hemen ayrıl. Çünkü şahitliğini kabul etmeyecekler.’

¹⁹“Ben de dedim ki, ‘Ya Rab, bu insanlar benim havralara gidip sana iman edenleri yakalayıp dövdüğümü biliyorlar. ²⁰Üstelik senin şahidin İstefanos’un kanı dökülürken ben de oradaydım ve yapılanları onayladım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ettim.’

²¹“Rab bana, ‘Git! Seni uzaklara, diğer halklara göndereceğim’ dedi.”

²²Kalabalık Pavlus’u buraya kadar sessizce dinledi. Fakat bu söz üzerine seslerini yükselttiler. “Bu adamı yok edin! Böylelerinin yaşaması caiz değildir” dediler. ²³Bağırma devam ediyor, üstlüklerini çıkarıp sallıyor, tozu dumana katıyorlardı. ²⁴Bunun üzerine komutan Pavlus’un kışlaya götürülmesini, kırbaçlanarak ifadesinin alınmasını emretti. Çünkü halkın Pavlus’a neden böyle bağırıp çağırdığını öğrenmek istiyordu. ²⁵Pavlus’u kırbaçlamak için kollarını bağlamış geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya şöyle dedi: “Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kırbaçlamanız kanuna uygun mu?”

²⁶Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana, “Ne yapıyorsun? Bu adam Roma vatandaşıymış” dedi.

²⁷Komutan Pavlus’un yanına geldi, “Söyle bakayım, sen Roma vatandaşı mısın?” diye sordu.

Pavlus da, “Evet” dedi.

²⁸Komutan, “Ben bu vatandaşlığı elde etmek için yüklüce bir para ödedim” diye karşılık verdi.

Pavlus, “Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım” dedi.

²⁹Onun ifadesini almaya hazırlananlar hemen yanından çekildiler. Komutan da onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu. Çünkü onu bağlatmıştı.

Pavlus Yüksek Meclis’in önünde

³⁰Komutan Yahudilerin Pavlus’u tam olarak neyle suçladıklarını bilmek istiyordu. Bu sebeple Pavlus’u hapisten çıkarttı ve başrahiplerle bütün Yüksek Meclis’in toplanması için emir verdi. Sonra Pavlus’u getirip meclisin önüne çıkardı.

23 Pavlus Yüksek Meclis’i dikkatle süzerek şöyle dedi: “Kardeşlerim, ben bugüne kadar Allah önünde vicdanım tertemiz yaşadım.”

²Başrahip Hananya, Pavlus’un yanında duranlara onun ağzına vurmaları için emir verdi.

³Buna karşılık Pavlus Hananya’ya şöyle dedi:

“Allah sana da vuracaktır. Seni ikiyezli! Beyaza boyanmış kirli bir duvara benziyorsun. Tevrat’a göre beni yargılamak için kürsüne oturmuşsun; fakat beni dövdürtmekle Tevrat’ı çiğniyorsun.”

⁴Pavlus’un yakınında duranlar, “Allah’ın başrahibine hakaret ediyorsun!” dediler.

⁵Pavlus şöyle karşılık verdi: “Soydaşlarım, başrahip olduğunu bilmiyordum. Bilseydim öyle yapmazdım. Çünkü Tevrat’ta, ‘Halkını idare edenler hakkında kötü konuşma’ diye yazılmıştır.”⁸

⁶Pavlus oradakilerin bir bölümünün Saduki, öbürlerinin de Ferisi mezhebinden olduğunu fark etti. Bu sebeple Yüksek Meclis’e şöyle seslendi: “Soydaşlarım, ben özbeöz Ferisi’yim. Ölümlerin dirileceğine inanıyorum. Bu umudu beslediğim için yargılanıyorum.”

⁷Pavlus bunu söyleyince Sadukilerle Ferisiler arasında bir çekişme başladı. Meclis ikiye bölündü. ⁸Sadukiler ölümden dirilişe, ruhun ve meleklerin varlığına inanmazlar. Fakat Ferisiler bunların hepsine inanırlar.

⁹Meclis'te büyük bir kargaşalık vardı. Ferisi mezhebinden bazı Tevrat âlimleri ayağa kalktı, olup bitenlere şiddetle itiraz etti. “Bu adamda hiçbir kötülük görmüyoruz. Bir ruh ya da bir melek onunla konuşmuşsa ne olmuş?” dediler. ¹⁰Çekişme o kadar şiddetlendi ki, komutan Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerine aşağı inmelerini, Pavlus'u kalabalığın arasından kapıp kışlaya götürmelerini emretti.

¹¹O gece Rab Pavlus'a göründü ve şöyle dedi: “Cesur ol! Kudüs'te benim hakkımdaki hakikatlere şahitlik etmiştin. Aynı şekilde Roma'da da şahitlik etmen gerekir.”

Pavlus'u öldürme girişimi

¹²Ertesi sabah bazı Yahudiler bir suikast hazırladılar. Pavlus'u öldürene kadar hiçbir şey yiyip içmeyeceklerine yemin ettiler. ¹³Bu tertibin içinde kırktan fazla adam vardı. ¹⁴Bunlar başrahiplerle ileri gelenlerin yanına gittiler ve şöyle dediler: “Yemin ettik, Pavlus'u öldürene kadar ağzımıza bir şey koyarsak bize lanet olsun. ¹⁵Şimdi sizler komutana gidin. Yüksek Meclis adına Pavlus'u size getirmesini rica edin. Komutana Pavlus hakkında daha ayrıntılı bilgi edinmek istediğinizi söyleyin. Onu, daha Meclis'in önüne çıkmadan öldürmeye hazır olacağız.”

¹⁶Fakat Pavlus'un kız kardeşinin oğlu onların tuzak kurduğunu duydu. Kışlaya gidip Pavlus'a durumu bildirdi. ¹⁷Pavlus yüzbaşılardan birini yanına çağırdı ve şöyle dedi: “Bu genci komutana götür, ona vereceği bir haber var.”

¹⁸Yüzbaşı genci alıp komutana götürdü. “Tutuklu Pavlus beni çağırdı ve bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir diyeceği varmış” dedi.

¹⁹Komutan genci elinden tutup bir kenara çekti. “Bana söyleyeceğin nedir?” diye sordu.

²⁰Genç şöyle dedi: “Yahudiler karar aldılar. Yarın Pavlus'u Yüksek Meclis'e getirmeni rica edecekler. Sana onun hakkında daha ayrıntılı bilgi almak istediklerini söyleyecekler. ²¹Fakat sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona tuzak kurmuş bekliyor. Onu öldürene kadar bir şey yiyip içmeyeceklerine yemin ettiler. Şimdi hazırlar. Senin kararını bekliyorlar.”

²²Komutan, “Bunları bana anlattığını kimseye söyleme” diye tembih ettikten sonra genci eve gönderdi.

Pavlus emniyetli yere gönderiliyor

²³Komutan, yüzbaşılardan ikisini çağırdı ve şöyle dedi: “Akşam dokuzda Sezariye şehrine hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı asker hazırlayın. ²⁴Pavlus'a da binmesi için at temin edin, Vali Feliks'e sağ salım ulaştırın.” ²⁵Komutan şöyle bir mektup yazdı:

²⁶“Klavdius Lisias'tan, Vali hazretleri Feliks'e selâmlar.

²⁷Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Fakat ben onun Roma vatandaşı olduğunu öğrendim, askerlerimle gelip onu kurtardım. ²⁸Onu neyle suçladıklarını bilmek istedim. Bu sebeple onu Yahudilerin Yüksek Meclisi'ne götürdüm.

²⁹Öğrendiğime göre Yahudi şeriatıyla ilgili meselelerle suçlanıyordu. Fakat ölümü ya da hapis cezasını hak edecek bir şey yapmadı. ³⁰Bana bu adama karşı bir suikast hazırlandığı bildirildi.

Bu sebeple onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanların da şikâyetlerini senin önünde yapmalarını emrettim.”

³¹ Askerler komutanın emrini yerine getirdiler. Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris şehrine götürdüler. ³² Ertesi gün atlıların Pavlus'la yola devam etmesine izin verildi. Diğer askerler ise Kudüs'teki kışlaya döndüler. ³³ Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiyeye verdiler ve Pavlus'u teslim ettiler. ³⁴ Vali mektubu okudu ve Pavlus'un hangi vilayetten olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince ³⁵ şöyle dedi: “Seni suçlayanlar gelince seni dinlerim.” Sonra Pavlus'un Hirodes'in Sarayı'nda** gözaltında tutulması için emir verdi.

Pavlus, Vali Feliks'in önünde

24 Beş gün sonra başrahip Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariye şehrine geldiler. Valinin huzuruna çıkıp Pavlus'u neyle suçladıklarını açıkladılar.

² Sonra Pavlus çağrıldı. Tertullus, Pavlus'u suçlamaya başladı. Şöyle dedi: ³ “Ey faziletli Feliks! Sayende uzun süreli asayişe kavuşmuş bulunuyoruz. Aldığın tedbirlerle bu halkta olumlu gelişmeler olmuştur. Her zaman ve her yerde başardıkların için sana müteşekkiriz. ⁴ Fazla vaktini almak istemiyorum. Bu sebeple hoşgörüne sığınarak birkaç dakika bizi dinlemeni rica ediyorum.

⁵ “Biz bu adamın fesatçı olduğunu ortaya çıkardık. Dünyanın her yanında Yahudiler arasında kargaşalık çıkarmaktadır, Nasrani tarikatının†† elebaşısıdır.

⁶⁻⁸ Mabedi de kirletmeye kalkıştı. Fakat biz onu yakaladık. İfadesini alırsan onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğru olduğunu göreceksin.” ⁹ Oradaki Yahudiler de Tertullus'un dediklerine katıldılar ve söylenenleri doğruladılar.

¹⁰ Vali, Pavlus'a konuşması için işaret etti. Pavlus şöyle dedi: “Yıllardan beri bu halka yargıçlık ettiğimi biliyorum. O yüzden huzurunda müdafaamı seve seve yapıyorum. ¹¹ Kudüs'e ibadet etmeye sadece on iki gün önce gittim. Bunu araştırıp tespit edebilirsin. ¹² Beni mabette, havralarda ya da şehir başka bir yerinde tartışırken ya da kargaşalık yaratırken gören olmadı. ¹³ Şu anda bana yaptıkları suçlamaları da sana ispat edemezler. ¹⁴ Sana şunu açıkça söyleyeyim ki, ‘tarikat’ dedikleri Yol'dan‡‡ giderek atalarımızın ibadet ettikleri aynı Allah'a ibadet ediyorum. Tevrat'ta ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum. ¹⁵ Ben aynı bu adamlar gibi Allah'a umut bağladım. Allah'ın hem sâlihleri hem de zalimleri ölümden dirilteceğini ben de kabul ediyorum. ¹⁶ Bundan dolayı ben Allah'ın ve insanların huzurunda neyin doğru olduğuna inanıyorsam onu her zaman yapmaya çalışıyorum.

¹⁷ “Uzun yıllardır Kudüs'te değildim. Sonra halkımın fakirlerine bağış yapmak ve kurban adamak için döndüm. ¹⁸ Beni mabette bulduklarında kurban adıyordum. Arınma ayinini yeni bitirmiştim. Etrafımda ne bir kalabalık ne de gürültü patırtı vardı. ¹⁹ Olay yaratan ben değil, Asya ilinden bazı Yahudilerdi. Eğer aleyhimde bir diyecekleri varsa, asıl onların senin huzuruna çıkıp beni suçlamaları gerekir. ²⁰ Buradakilere de sor.

**23:35 *Hirodes'in sarayı*: Kral Büyük Hirodes'in İÖ. 40-4 arası inşa ettirdiği ve Yahudiye bölgesini idare eden Roma valilerinin kullandığı saray.

††24:5 *Nasrani tarikatı*: İsa Mesih'in şakirtlerinden oluşan cemaat.

‡‡24:14 *Yol*: Mesih'in Yolu.

Yüksek Meclis'e verdiğim ifadede ne suç bulduklarını açıklasınlar. ²¹ Aleyhimde söyleyebilecekleri yalnız bir şey var: Önelerine çıkıp, 'Ölümlerini dirileceğine inandığım için beni bugün muhakeme ediyorsunuz!' diye bağırırım."

²² Feliks, İsa'nın yolu hakkında oldukça ayrıntılı bilgiye sahipti. Duruşmayı erteledi. "Komutan Lisias gelince davanızla ilgili kararımı veririm" dedi. ²³ Oradaki yüzbaşıya da Pavlus'u gözaltında tutmasını emretti. Fakat ona biraz serbestlik tanınmasını ve ihtiyaçlarını karşılayacak arkadaşlarına da engel olmamasını söyledi.

²⁴ Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi. Pavlus'u çağırttı. Mesih İsa'ya iman etmekle ilgili açıklamasını dinledi. ²⁵ Pavlus doğru olanı yapmaktan, nefse hâkim olmaktan ve gelecek olan hesap gününden bahsetti. Feliks bunları duyunca korktu. "Şimdilik gidebilirsin. Fırsat bulursam seni yine çağırtırım" dedi. ²⁶ Aynı zamanda Pavlus'un serbest kalmak için kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bundan dolayı onu sık sık çağırtıyor, onunla sohbet ediyordu.

²⁷ İki yıl dolunca Feliks makamını Porkius Festus'a devretti. Yahudilerin gönlünü kazanmak için Pavlus'u hapiste bıraktı.

Pavlus, Vali Festus'un huzurunda

25 Festus, Yahudiye bölgesine geldi ve üç gün sonra Sezariye şehrinden Kudüs'e gitti. ² Başrahiplerle Yahudi ileri gelenleri ona müracaat edip Pavlus aleyhindeki suçlamalarını bildirdiler. ³ Festus'tan kendilerine bir iyilik yapmasını rica ettiler. Pavlus'u Kudüs'e getirtmesi için yalvardılar. Tuzak kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi. ⁴ Festus, Pavlus'un

Sezariye'de tutulduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyledi. ⁵ "İleri gelenleriniz benimle gelsin. Bu adam bir kötülük yapmışsa onu orada suçlasınlar" dedi.

⁶ Festus Kudüs'te sekiz on gün kadar kaldı. Sonra Sezariye'ye gitti. Ertesi gün yargıç kürsüsünde yerini aldı. Pavlus'un getirilmesini emretti. ⁷ Pavlus gelince Kudüs'ten gelen Yahudiler etrafını sardılar. Ona bir sürü ciddi suçlamalarda bulundular. Fakat hiçbirini ispat edemediler. ⁸ Pavlus kendini savundu; şöyle dedi: "Ne Yahudi şeriatına, ne mabede, ne de Sezar'a karşı hiçbir suç işlemedim."

⁹ Yahudilere yaranmak isteyen Festus, Pavlus'a şöyle karşılık verdi: "Kudüs'e gitmek ister misin? Orada benim huzurumda bu konularda yargılanabilirsin."

¹⁰ Pavlus şöyle dedi: "Ben Sezar'ın mahkemesinin huzurunda bulunuyorum. Burada yargılanmam gerekir. Yahudilere hiçbir haksızlık yapmadım. Bunu siz de çok iyi biliyorsunuz. ¹¹ Eğer bir suç işlemişsem ve ölümü gerektiren bir şey yapmışsam, ölmekten kaçınmam. Fakat suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onlara teslim edemez. Davamı Sezar'a arz etmek istiyorum."

¹² Festus danışmanlarıyla görüştüktan sonra şöyle dedi: "Madem davamı Sezar'a arz etmek istedin, Sezar'a gideceksin."

Festus Kral Agrippa'ya danışıyor

¹³ Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Bernike^f, Festus'a nezaket ziyareti için Sezariye'ye geldiler. ¹⁴ Bir süre orada kaldılar. Festus Pavlus'un durumunu krala şöyle anlattı: "Burada Feliks'in hapiste bıraktığı bir adam var. ¹⁵ Kudüs'te bulunduğum sırada Yahudi başrahipleriyle ileri gelenleri, onun

^f25:13 *Bernike*: Kral Agrippa'nın kız kardeşi.

aleyhinde suçlamalarda bulundular. Onu cezalandırmamı istediler.¹⁶ Onlara bunun Romalıların töresine aykırı olduğunu söyledim. Romalılar hiç kimseyi suçlayıcılara teslim etmez. Kişi önce kendisini suçlayanlarla yüzleşmeli, sonra suçlama karşısında müdafaa fırsatı bulabilmelidir.¹⁷ Bundan dolayı onlar benimle buraya gelince hiç vakit kaybetmedim. Ertesi gün yargıç kürsüsüne oturdum. Adamın getirilmesini emrettim.¹⁸ Pavlus'u suçlayanlar kalkıp konuştular. Fakat ona beklediğim türden suçlamalarda bulunmadılar.¹⁹ Onunla kendi dinleri ve İsa adında ölmüş biri hakkında çekişmeleri vardı. Pavlus İsa'nın yaşadığını iddia ediyordu.²⁰ Bu konuları nasıl soruşturacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. O yüzden Pavlus'a, 'Kudüs'e gidip orada bu konularda yargılanmak ister misin?' diye sordum.²¹ Fakat o imparatorun önünde yargılanmak, imparatorun kararına kadar da hapiste kalmak istedi. Ben de imparatora gideceği zamana kadar hapiste kalmasını emrettim."

²² Agrippa Festus'a, "Ben de bu adamı dinlemek isterdim" dedi.

Festus da, "Yarın onu dinlersin" diye karşılık verdi.

Pavlus Kral Agrippa'nın huzurunda

²³ Ertesi gün Agrippa ile Bernike büyük bir tantanayla geldiler. Komutanlar ve şehrin eşrafiyla birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un emri üzerine Pavlus içeri getirildi.²⁴ Festus şöyle dedi: "Kral Agrippa ve burada bizimle bulunanlar, bu adamı görüyorsunuz. Hem Kudüs'teki hem buradaki bütün Yahudi halkı onu bana şikâyet etti. 'Onun artık yaşaması caiz

değildir' diye haykırdılar.²⁵ Fakat ben ölüm cezasını hak edecek bir suç işlemediğini anladım. Kendisi de imparatorun önünde yargılanmak istedi. O yüzden onu göndermeye karar verdim.²⁶ Fakat Efendimiz'e bu adamlı ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin huzuruza getirdim. Özellikle Kral Agrippa, senin huzuruna çıkardım. Belki bu soruşturmanın sonunda yazacak bir şeyler bulabilirim.²⁷ Bir mahpusu imparatora gönderirken ona isnat edilen suçlamaları belirtmemek bana manasız geliyor."

26 Agrippa, Pavlus'a, "Kendini müdafaa edebilirsin" dedi.

Pavlus elini uzattı^{§§} ve müdafaaasına başladı:² "Kral Agrippa! Yahudilerin bana yükledikleri suçlarla ilgili olarak müdafaaımı bugün huzurunda yapabildiğim için kendimi mutlu sayıyorum.³ Özellikle mutluyum, çünkü Yahudilerin bütün törelerini ve tartışma konularını iyi biliyorsun. Bu sebeple beni sabırla dinlemeni rica ederim.

⁴ "Bütün Yahudiler önce kendi memleketimde, sonra da Kudüs'te gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler.⁵ Beni uzun zamandır tanırlar. İsteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebine, Ferisi mezhebine bağlı olarak yaşadığıma şahitlik edebilirler.⁶ Şimdi Allah'ın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için mahkemelik oldum.⁷ Halkımızın on iki aşireti de bu vaade erişmeyi umuyorlar. Bu sebeple gece gündüz canla başla Allah'a ibadet ediyorlar. Ey Kralım, işte bu umuttan dolayı Yahudiler beni suçluyorlar.⁸ Allah'ın ölüleri diriltmesi, sizlere neden inanılmaz geliyor?"

§§26:1 **El uzatmak:** Pavlus'un yaşadığı dönemde cemaate hitap eden kişinin elini uzatması normal bir hareketti. Ayrıca bu bir hürmet işaretiydi. Agrippa Pavlus'a söz verince o da hürmetini göstermek için elini uzatıp konuşmaya başladı.

⁹“Aslında ben de ne yapıp yapıp Nasıralı İsa'nın adını dillerden yok etmem gerektiğini düşünüyordum. ¹⁰Ve Kudüs'te bunu yaptım. Başrahiplerden yetki alarak İsa'nın şakirtlerinden birçoğunu hapse attırdım. Öldürülmeleri için oy kullandım. ¹¹Bütün havraları dolaştım. Çok defa onları cezalandırdım, inandıklarına zorla küftürmeye çalıştım. Öyle kudurmuşum ki, onlara zulmetmek için yaşadıkları yabancı şehirlere bile gittim.

¹²“Bir keresinde başrahiplerden aldığım yetki ve vazifeyle Şam'a gidiyordum. ¹³Ey Kralım, öğle vakti yoldayken gökten gelen bir ışık gördüm. Güneşten daha parlaktı. Benim ve yanımdakilerin çevresini aydınlattı. ¹⁴Hepimiz yere yıkıldık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. ‘Saul, Saul neden bana zulmediyorsun? Benimle mücadele etmekle kendine zarar veriyorsun’ dedi.

¹⁵“Ben de, ‘Sen kimsin, Efendim?’ dedim.

“Ses şöyle karşılık verdi: ‘Ben senin zulmettiğin İsa'yım. ¹⁶Şimdi ayağa kalk. Bana hizmet etmen için seni seçtim. İşte bu sebeple sana göründüm. Bugün gördüklerin ve ilerde sana göstereceklerim hakkında şahitlik edeceksin. ¹⁷Seni kendi halkının ve yabancıların elinden de kurtaracağım. Seni diğer halklara gönderiyorum. ¹⁸Onların gözünü açmanı istiyorum. Karanlıktan nura, Şeytan'ın hükümranlığından Allah'a dönsünler. O zaman günahları affedilecek. Bana iman edecekler, müminler arasında ebedî mirasa kavuşacaklar.’ ¹⁹Bunun için, Kral Agrippa, semadan bana gösterilenlere karşı koyamadım. ²⁰Önce Şam ve Kudüs halkına, sonra bütün Yahudiye bölgesindekilere ve yabancılar vaaz ettim. Onlara tövbe

edip Allah'a dönmelerini, sonra da tövbelerine yaraşır ameller işlemelerini söyledim. ²¹Bu sebeple bazı Yahudiler beni mabette yakaladılar, öldürmeye kalkıştılar. ²²Bugüne kadar Allah yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyorum. Büyük küçük herkes şahitlik ediyorum. Benim dediklerim, Musa ile diğer peygamberlerin önceden dedikleriyle aynıdır. ²³Onlar Mesih'in acı çekeceğini, ölümden dirilenlerin ilki olacağını, hem Yahudi halkını hem de öteki halkları nurlandıracağını bildirmişlerdi.”

²⁴Pavlus müdafaasında bunları söylerken, Festus yüksek sesle şöyle dedi: “Pavlus, sen aklını kaçırmışsın! Çok okumak seni delirtiyor!”

²⁵Pavlus şöyle cevap verdi. “Festus Hazretleri, ben aklımı kaçırmadım. Bilâkis, söylediklerim hakikattir, akla uygun sözlerdir. ²⁶Kral bunları biliyor. Bu yüzden kendisiyle çekinmeden konuşabiliyorum. Eminim, bu olaylardan hiçbiri dikkatinden kaçmamıştır. Çünkü bunlar kıyıda köşede olan olaylar değildir. ²⁷Kral Agrippa, peygamberlerin yazdıklarına inanıyor musun? İnandığını biliyorum.”

²⁸Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: “Bu kadar kısa sürede beni Mesihçi olmaya ikna edeceğini mi sanıyorsun?”

²⁹Pavlus şöyle karşılık verdi: “İster kısa ister uzun sürede olsun, Allah'tan dileğim şu: yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes benim gibi olsun. Yalnız benim gibi bu zincirlerle bağlanmasın.”

³⁰Kral, vali, Bernike ve onlarla birlikte oturanlar ayağa kalktılar. ³¹Dışarı çıkınca aralarında şöyle konuştular: “Bu adam ölümü ya da hapis cezasını hak edecek bir şey yapmamış.”

³²Agrippa, Festus'a şöyle dedi: “Bu adam davasını imparatora arz etmeseydi serbest bırakılabilirdi.”

Pavlus'un Roma'ya deniz yolculuğu

27 İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verildi. Pavlus'la diğer bazı mahpusları Yulius adlı bir yüzbaşına teslim ettiler. Yulius İmparatorluk taburundaydı. ²Edremit'ten bir gemiye bindik. Asya ilinin kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bu gemiye denize açıldık. Selanik şehrinde Makedonyalı Aristarhüs da yanımızdaydı.

³Ertesi gün Sayda şehrine uğradık. Yulius Pavlus'a dostça davrandı. İhtiyaçlarının karşılanması için arkadaşlarını görmesine izin verdi. ⁴Sayda'dan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgâra karşı muhafazalı tarafından gittik. ⁵Kilikya ve Pamfilya illerinin açıklarından geçtik ve Likya ilinin Mira şehrine geldik. ⁶Yüzbaşı orada İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi buldu. Bizi gemiye bindirdi.

⁷Birkaç gün ağır ağır yol aldık. Knidos şehrinin açıklarına güçlüklerle varabildik. Rüzgâr daha fazla ilerlememizi engelledi. Bu yüzden Salmone burnunun yakınından Girit adasının rüzgâra muhafazalı tarafından geçtik. ⁸Girit kıyısı boyunca güçlüklerle ilerledik. Laseya şehrinin yakınında bulunan Kali Limenes* denilen bir limana geldik.

⁹Epey vakit kaybetmiştik. Oruç günü† de geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu artık tehlikeliydi. Bu sebeple Pavlus onları uyardı: ¹⁰“Efendiler, görüyorum ki bu yolculuğa devam etmek tehlikeli ve çok zararlı olacak. Yalnız yükü ve gemiyi değil, canlarımızı da kaybe-

debiliriz.” ¹¹Fakat yüzbaşı Pavlus'un söylediklerini dinlemedi. Bunun yerine kaptana ve gemi sahibine uydu. ¹²Liman kışı geçirmeye elverişli değildi. Bundan dolayı çoğunluk oradan denize açılmaya karar verdi. Kışı geçirmek için Feniks şehrine ulaşmayı amaçlıyorlardı. Kışı orada geçirebilirlerdi. Feniks, Girit'in lodosu ve karayele kapalı bir limandır.

Fırtına

¹³Güneyden hafif bir rüzgâr esmeye başladı. Gemidekiler bekledikleri rüzgârın geldiğini sandılar. Demir aldılar ve Girit kıyısı boyunca ilerlemeye başladılar. ¹⁴Çok geçmeden ada tarafından bir kasırga koptu. Bu, kuzeydoğudan esen Evrakilon denen bir rüzgârdı. ¹⁵Gemi kasırgaya tutuldu ve rüzgâra karşı gidemedi. Kendimizi rüzgârda sürüklenmeye bıraktık. ¹⁶Gavdos denen küçük bir adanın rüzgâra muhafazalı tarafına sığındık. Geminin arkasından çekilen filikayı güçlüklerle gemiye çekip kurtardık.

¹⁷Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezi'nin‡ sığılıklarında karaya oturmaktan korktular. Yelkenleri indirdiler ve gemiyi sürüklenmeye bıraktılar. ¹⁸Fırtına o kadar şiddetliydi ki, ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar. ¹⁹Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar. ²⁰Günlerce ne güneş ne de yıldızlar görüldü. Fırtına olanca şiddetiyle devam ediyordu. Kurtulma umudunu tamamıyla kaybetmiştik.

²¹Günlerce hiç kimse bir şey yemedi. Pavlus ortaya çıkıp şöyle

*27:8 *Kali Limenes*: Grekçe'de “Güzel Limanlar” demektir.

†27:9 *Oruç günü*: Yahudilerin Eylül ya da Ekim ayında tuttıkları oruç günü. Günümüzde Yom Kippur (kefaret günü) olarak bilinir (bkz. Levililer.16:29-34).

‡27:17 *Sirte Körfezi*: Libya'nın kuzeybatı kıyılarındaki yer yer çok sığ olan körfez.

dedi: “Efendiler, beni dinlemeliydiniz. Girit’ten açılmamalıydınız. O zaman bu zarar ve ziyana uğramazdınız. ²² Ama yine de kaygılanmayın diyorum. Aranızda hiçbir can kaybı olmayacak. Sadece gemi harap olacak. ²³ Çünkü kendisine ait olduğum, ibadet ettiğim Allah’ın bir meleği dün gece yanıma geldi. ²⁴ Dedi ki, ‘Korkma Pavlus, imparatorun huzuruna çıkman gerekiyor. Allah seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini de sana başışladı.’ ²⁵ Efendiler, bundan dolayı kaygılanmayın diyorum. Allah’a inanıyorum ki, her şey tam bana bildirildiği gibi olacak. ²⁶ Ancak bir adada karaya oturacağız.”

Gemi karaya oturuyor

²⁷ On dördüncü gece İyon Denizi’nde sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sandılar. ²⁸ Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç olduğunu gördüler. Kısa bir süre sonra bir daha ölçtüler. On beş kulaç olduğunu gördüler. ²⁹ Geminin kayalıklara bindirmesinden korktular. Kıç tarafından dört demir attılar ve günün doğması için dua ettiler. ³⁰ Bu sırada gemiciler gemiden kaçmaya kalkıştılar. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yaparak filikayı denize indirdiler. ³¹ Fakat Pavlus yüzbaşıyla askerlere, “Eğer bu adamlar gemide kalmazsa, siz de kurtulamazsınız” dedi. ³² Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler.

³³ Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırırdı. Şöyle dedi: “On dört gündür endişeyle beklediniz. Hiçbir şey yemediniz, aç kaldınız. ³⁴ Şimdi size rica ediyorum, yemek yiyin. Hayatta kalmanız için bu gerekli. Hiçbirinizin saçının tek bir teline bile zarar gelmeyecektir.”

³⁵ Pavlus bunları söyledikten sonra eline ekmeğe aldı, hepsinin önünde Allah’a şükretti. Ekmeği böldü ve yemeğe başladı. ³⁶ Endişeleri dağıldı, kendileri de yemek yediler. ³⁷ Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. ³⁸ Herkes doyduktan sonra buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler.

³⁹ Gündüz olunca karayı gördüler, tanıyamadılar. Fakat kumsalı olan bir körfez fark ettiler. Mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler. ⁴⁰ Çapaların iplerini kesip çapaları denizde bıraktılar. Aynı zamanda dümenleri tutan ipleri çözdüler. Ön yelkeni rüzgâra verdiler ve kumsala doğru hareket ettiler. ⁴¹ Fakat bir kumsal sığılğa çarpıp gemiyi karaya oturtular. Geminin baş kısmı kuma saplandı ve hareketsiz kaldı. Kıç tarafı da dalgaların şiddetiyle parçalanmaya başladı.

⁴² Askerler mahpusları öldürmek niyetindeydi. Hiçbirinin yüzüp kaçmasını istemiyorlardı. ⁴³ Fakat yüzbaşı Pavlus’u kurtarmak istiyordu. Bu yüzden onları bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını emretti. ⁴⁴ Geriye kalanların da tahtalara ya da geminin başka parçalarına tutunmalarını söyledi. Böylece herkes sağ salim karaya çıktı.

Pavlus Malta’da

28 Sağ salim karaya ayak bastıktan sonra adanın Malta adası olduğunu öğrendik. ² Yerliler bize olağanüstü insanlık gösterdiler. Yağmur yağıyordu ve hava soğuktu. Bundan dolayı ateş yaktılar, hepimizi dostça karşıladılar. ³ Pavlus bir yığın çalı çırpı topladı. Ateşe attı. Isıdan kaçan bir engerek yılanı onun eline yapıştı. ⁴ Yerliler Pavlus’un eline asılan yılanı görünce birbirlerine şöyle dediler: “Bu

adam kesinlikle katildir. Denizden kurtuldu, fakat adalet ilâhesi onu yaşatmadı.”⁵ Pavlus ise elini silkeledi. Yılanı ateşin içine fırlattı, kendisi hiçbir zarar görmedi.⁶ Halk Pavlus’un şişip aniden ölmesini bekliyordu. Uzun süre beklediler. Ona bir zarar gelmediğini görünce fikirlerini değiştirdiler. “Bu adam bir ilâhtır!” dediler.

⁷Bulduğumuz yerin yakınında adanın reisi olan Publius’un toprakları vardı. Publius bizi evine kabul etti, üç gün dostça ağırladı.⁸ O sırada Publius’un babası ateşler içinde, kanlı ishalden yatıyordu. Pavlus hastanın odasına girdi ve dua etti. Ona dokunup şifa verdi.⁹ Bunun üzerine adadaki diğer hastalar da gelip şifa buldular.¹⁰ Bize birçok hediyeler vererek saygı gösterdiler. Denize açılacağımız zaman ihtiyacımız olan malzemeleri gemiye yüklediler.

Roma’ya varış

¹¹ Üç ay sonra bir İskenderiye gemisiyle denize açıldık. Gemi kışı adada geçirmişti. Geminin baş tarafında “İkiz İlâhlar”[¶] işareti vardı.¹² Sirakuza şehrine uğrayıp üç gün kaldık.¹³ Oradan da yolumuza devam ettik ve Regium şehrine vardık. Bir gün sonra güneyden rüzgâr esmeye başladı. Böylece ikinci gün Puteoli şehrine geldik.¹⁴ Orada bazı mümin kardeşlerle karşılaştık. Yanlarında bir hafta kalmamızı istediler. Sonunda Roma’ya geldik.¹⁵ Roma’daki müminler geleceğimizi duyunca bizi karşılamak için Appius Çarşısı’na ve Üç Hanlar’a kadar geldiler. Pavlus onları görünce Allah’a şükretti ve cesaret buldu.¹⁶ Roma’ya vardığımızda Pavlus’un bir

asker nezaretinde yalnız yaşamasına izin verildi.

Pavlus’un Roma’daki faaliyetleri

¹⁷ Pavlus üç gün sonra Roma’daki Yahudi ileri gelenlerini toplantıya çağırdı. İleri gelenler toplanınca onlara şöyle dedi: “Soydaşlarım, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı yanlış hiçbir şey yapmadım. Buna rağmen Kudüs’te hapsedildim ve Romalılara teslim edildim.¹⁸ Romalılar ifademi aldılar. Serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemedim.¹⁹ Fakat oradaki Yahudiler buna karşı çıktılar. Ben de davamı imparatora arz etmeye mecbur oldum. Bunu kendi halkımdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım.²⁰ Ben İsrail’in umutla beklediği Kişi uğruna zincirlenmiş bulunuyorum. İşte bu sebeple sizi çağırdım. Sizinle görüşüp bunun hakkında konuşmak istedim.”

²¹ Onlar Pavlus’a şöyle dediler: “Yahudiye bölgesinden seninle ilgili mektup almadık. Oradan gelen din kardeşlerimizden hiçbiri senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi.²² Fakat biz senin fikirlerini bir de senden duymak istiyoruz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz.”

²³ Pavlus’la bir gün kararlaştırdılar. Çok sayıda Yahudi o gün Pavlus’un kaldığı yere geldi. Pavlus sabahdan akşama kadar konuştu. Onlara Allah’ın Hükümranlığı hakkında açıklamalar yaptı, imana şahitlik etti. Gerek Musa’ya verilen Tevrat’a gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa’ya iman etmeye davet etti.²⁴ Bazıları Pavlus’un söylediklerine ikna oldu. Bazıları ise

¶28:11 “İkiz İlâhlar”: Grek ilâhları Kastor ve Polluks. Denizciler bu ilâhların kendilerini koruduklarına inanırdı.

iman etmeyi reddetti. ²⁵ Aralarında anlaşamadılar. Onlar ayrılırken Pavlus son bir söz söyledi: “Mukaddes Ruh, Peygamber Yeşaya’nın ağzıyla atalarınıza doğru söyledi. ²⁶ Şöyle dedi: ‘Bu halka git söyle: Duyacaksınız, fakat anlamayacaksınız, bakacaksınız, fakat görmeyeceksiniz. ²⁷ Çünkü bu halkın zihni köreldi, kulakları ağır işitir oldu, Gözlerini kapadılar. Eğer böyle yapmasalardı, gözleriyle görür, kulaklarıyla duyar,

zihinleriyle anlardı.

Bana dönerlerdi ve ben de onlara şifa verirdim.’[§]

²⁸⁻²⁹ “Şunu iyi bilin ki, Allah’ın bu kurtuluş haberi bundan böyle diğer halklara duyurulacaktır. Onlar da buna kulak verecekler.”

³⁰ Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı. Ziyaretine gelen herkesi kabul etti. ³¹ Hiçbir engelle karşılaşmadı. Allah’ın Hükümrânlığı’nı tam bir cesaretle duyurdu; Rab İsa Mesih’le ilgili hakikatleri vazetti.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

ROMALILAR'A

Yazdığı Mektup

1 Mesih İsa'nın kulu ben Pavlus hepinize selam ederim. Allah beni ebedî kurtuluş müjdesini vazetmek için çağırdı, havari olarak vazifelendirdi. ²Allah bu müjdeyi peygamberleri vasıtasıyla mukaddes yazılarda önceden bildirdi. ³⁻⁴Kurtuluş müjdesi, Allah'ın semavî Oğlu Efendimiz İsa Mesih hakkındadır. İsa, insan tabiatı itibarıyla Davud'un soyundandır. Fakat mukaddes ruhu itibarıyla Allah'ın semavî Oğlu'dur. Ölümünden dirilerek bunu kudretle ispatladı.

⁵Allah, her halktan insanın iman edip itaat etmesine vesile olmam için bana havari olma ayrıcalığını verdi. Bu lütfâ Mesih sayesinde ve O'nun adı uğruna kavuştum. ⁶Allah'ın, İsa Mesih'e ait olmaya davet ettiği sizler de bu insanlar arasındasınız.

⁷Roma'da bulunan bütün müminlere sesleniyorum. Allah sizi seviyor ve kendi halkı olmaya çağırılmış bulunuyor. Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size lütf ve selâmet dilerim.

Pavlus'un Roma'yı ziyaret arzusu

⁸Öncelikle bilmenizi isterim ki, İsa Mesih vasıtasıyla her biriniz için Allahım'a şükrediyorum. Çünkü imanınızdan dünyanın her yanında bahsediliyor. ⁹⁻¹⁰Sizi dualarımda her zaman andığıma Allah şahittir; bütün varlığımla O'na kulluk ediyorum, semavî Oğlu İsa Mesih'in kurtuluş müjdesini vazediyorum. Allah izin verirse, bir yolunu bulup nihayet sizleri ziyaret etmek niyetindeyim. Bunun için

hep dua ediyorum. ¹¹Sizi görebilmeyi çok arzu ediyorum. Çünkü imanınızın daha da güçlenmesi için sizlere ruhani bir mevhibe getirmek istiyorum. ¹²Aslında yanınıza geldiğimde sahip olduğumuz ortak imanla birbirimizi teşvik ederiz demek istiyorum.

¹³Ey mümin kardeşlerim, şunu bilmenizi isterim: Yanınıza gelmeye birçok kez niyetlendim. Çünkü emeklerim, tıpkı Yahudi olmayan diğer insanlar arasında olduğu gibi, sizin aranızda da ürün versin istiyorum. Fakat şimdiye kadar önüme hep bir engel çıktı.

¹⁴İster medeni ister ilkel, ister eğitilmiş ister cahil olsun, bütün insanlara hizmet etmekle yükümlüyüm. ¹⁵Bu sebeple kurtuluş müjdesini Roma'da bulunan sizlere de vazetmek için sabırsızlanıyorum.

¹⁶Kurtuluş müjdesini duyurmaktan asla utanmam. Bu müjde, iman eden herkesi - önce Yahudileri, sonra Yahudi olmayanları - kurtarmak için Allah'ın kudretidir. ¹⁷Allah, insanları nasıl sâlih kıldığını kurtuluş müjdesinde açıklar. İnsanın sâlih kılınması, ancak ve ancak iman yoluyla mümkündür. Nitekim Tevrat şöyle der: "Sâlih kişi imanı sayesinde ebedî hayata kavuşacaktır."*

Allah'ın öfkesi

¹⁸İnsanlar haksızlıkla hakikate mani oluyorlar. Allah gazabını, bu haksızlıklarından ve imansızlıklarından dolayı semadan açıkça gösterir. ¹⁹Allah'ın varlığı hakkında bilinmesi gereken her şey gözlerinin önündedir. Allah hepsini gözlerinin önüne serdi. ²⁰Kâinatı yarattığından beri, görünmeyen vasıflarını, yani ebedî kudretini ve ulûhiyetini eserleriyle insanlara gösterdi. İnsanlar Allah'ın yaptıklarına bakarak O'nun varlığını

*1:17 Habakkuk 2:4

anlayabilirler. Bu sebeple mazeretleri yoktur. ²¹ İnsanlar Allah'ın varlığından haberdar oldukları halde O'na lââyık olduğu hürmeti göstermediler ve şükretmediler. Fikirlerinde büsbütün saçmalığa kapıldılar. Anlayışsız kalplerini karanlık bürüdü. ²² Akıllı olduklarını iddia ettiler, fakat budala olup çıktılar. ²³ Ebedî Allah'ın ihtişamı yerine fani insana, kuşlara, hayvanlara ve sürüngenlere benzeyen putları tercih ettiler.

²⁴ Bu yüzden Allah onları günahkâr kalplerinin kötü arzularıyla baş başa bıraktı. Böylece büsbütün ahlâksızlığa düştüler. Birbirlerinin vücutlarını utanç verici amellere alet ettiler. ²⁵ Allah'ın hakikati yerine yalanı tercih ettiler. Her şeyi yaratan Allah'ın yerine, Allah'ın yarattığı cisimlere ibadet edip kulluk ettiler. Hâlbuki Allah ebediyen hamda lââyıktır. Âmin.

²⁶ Neticede Allah, onları kendi utanç verici ihtiraslarına teslim etti. Kadınlar tabii olanı bırakıp hemcinsleriyle ilişki kurmaya başladılar. ²⁷ Aynı şekilde erkekler de kadınla tabii ilişkiyi bırakıp hemcinsleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler birbirleriyle rezil münasebetlere girdiler, sapıklıkları yüzünden hak ettikleri cezaya çarptırıldılar.

²⁸ İnsanlar Allah'ı tanımaya önem vermediler. Bu yüzden Allah da onları yozlaşmış fikirlere ve çirkin davranışlara mahkûm etti. ²⁹ Her türlü günah, kötülük, açgözlülük ve kinle doludurlar. İçlerinden kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile ve kötü niyet taşar. ³⁰ Birbirlerini kötüleyip dedikodu yaparlar. Allah'tan nefret ederler. Küstah ve kibirlidirler. Kendilerini methederler. Kötülük yapmanın türlü yollarını icat

ederler. Anne baba sözü dinlemezler. ³¹ Budala, sözünde durmayan, şefkatsiz, merhametsizdirler. ³² Böyle davrananlar, Allah'ın âdil hükmüne göre ebedî ölüme müstahaktır. Bunu biliyorlar. Fakat bu şeyleri sadece yapmakla kalmazlar, yapanları da alkışlarlar.

Haksız yere başkasını suçlamayın

2 Ey insan, kim olursan ol, başkasını suçlarsan, kendini haklı çıkaracak hiçbir mazerete sahip değilsin. Başkasını suçladığın şeyleri kendin de yapıyorsun. Bu yüzden kendi kendini suçlu çıkarıyorsun. ² Allah'ın böyle davrananları haklı olarak mahkûm ettiğini biliriz. ³ Başkalarını suçladığın şeyleri kendin yaparsan Allah'ın hükmünden kaçabileceğini mi sanırsın? ⁴ Allah'ın büyük merhametini, tahammülünü ve sabrını kötüye kullanma! Allah sana tövbe fırsatı vermek için merhamet etmektedir; bunu anlamıyor musun?

⁵ Fakat sen inatçısın, kalbin tövbeden uzaktır! Bunun için Allah'ın gazabını göstereceği hesap gününde çekeceğin cezayı daha da ağırlaştırıyorsun. O gün gelip çattığında Allah'ın hükmünün adil olduğunu herkes görecektir. ⁶ Allah, "herkese amelene göre hak ettiği karşılığı verecek."[†] ⁷ İyilik yapmakta azimli olup izzet, hürmet ve ölümsüzlük arzulayanlara ebedî hayat verecek. ⁸ Fakat bencilce hareket edenleri ve hakikat yolunu reddedip dalâlete sapanları gazapla, öfkeyle cezalandıracak. ⁹ Kötülük yapan herkese - önce Yahudilere, sonra Yahudi olmayanlara - sıkıntı ve ıstırap verecek. ¹⁰ İyilik yapan herkese - önce Yahudilere, sonra Yahudi olmayanlara - izzet, hürmet ve

†2:6 Mezmurlar 62:12; Süleyman'ın Özdeyişleri 24:12.

selâmet verecek. ¹¹ Çünkü Allah insanlar arasında ayırım yapmaz. †

¹² Tevrat'taki şeriat emirlerinden habersiz olup günah işleyenler, şeriat olmadan da helâk olacaklar. Şeriatı bildikleri halde günah işleyenler ise şeriata göre mahkûm olacaktırlar. ¹³ Çünkü şeriatın emirlerini bilmek, hiç kimseyi Allah'ın önünde sâlih kılmaz; yalnız bu emirleri yerine getirenler sâlih sayılacaklardır.

¹⁴ Yahudi olmayanlar Tevrat'tan mahrumdur. Ancak Tevrat'tan habersiz olsalar bile, Tevrat'taki şeriat emirlerini tabii şekilde yerine getirdikleri sürece kendi şeriatlarını yerine getirmiş olurlar. ¹⁵ Böylece şeriatın emirlerinin kalplerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları da buna şahitlik eder. Zihinleri, yaptıklarını ya kınar ya da tasdik eder.

¹⁶ Vazettiğim kurtuluş müjdesine göre bütün bunlar hesap gününde olacaktır. O gün Allah, İsa Mesih vasıtasıyla insanları, gizledikleri günahlardan dolayı mahkûm edecektir.

Yahudiler ve Tevrat

¹⁷ Peki ya sen? Kendine Yahudi diyorsun. Şeriata güvendiğini söylüyor ve Allah'a yakınlığıyla övünüyorsun. ¹⁸ Allah'ın senden ne istediğini biliyorsun. Şeriat sayesinde doğruyu yanlıştan ayırt etmeyi de öğrendin. ¹⁹⁻²⁰ Şeriat sayesinde ilim ve hakikatin esasına kavuştuğunu düşünüyorsun. Körlerin kılavuzu, karanlıktakilerin

ışığı, akılsızların eğitmeni, toyların akıl hocası olduğuna inanıyorsun. ²¹ O halde başkalarına verdiğin öğüde kendin niçin uymuyorsun? “Hırsızlık yapma” diye vazederken, kendin neden hırsızlık yapıyorsun? ²² Başkasına, “zina etme” derken, kendin neden zina ediyorsun? Putlardan tiksindiğini söylerken, kendin neden mukaddes şeylere saygısızlık ediyorsun? ²³ Şeriatla övünüyorsun, fakat şeriatın emirlerini çiğneyerek Allah'ı aşağılıyorsun. ²⁴ Tevrat'ta yazılmış olduğu gibi,

“Diğer halklar sizin yüzünüzden Allah'a küfrediyor.”[†]

²⁵ Şeriatın emirlerini yerine getirirsen sünnetin[§] elbette faydası vardır. Fakat şeriatın emirlerini çiğnersen sünnetli olman hiçbir fayda etmez. ²⁶ Bir kimse sünnetsiz bile olsa, şeriatın emirlerini yerine getiriyorsa Allah katında sünnetli sayılır. ²⁷ Sünnetli olmadığı halde şeriata uyan böyleleri seni suçlu çıkaracaklardır. Çünkü sen şeriata sahip ve sünnetli olduğun halde şeriata uymuyorsun.

²⁸ Gerçek Yahudilik sadece dış görünüşle olmaz. Gerçek sünnet de sadece bedenın sünnet edilmesiyle olmaz. ²⁹ Gerçek Yahudi, içten Yahudi olandır. Gerçek sünnet de ancak kalbin sünnet edilmesiyle** mümkündür. Bu sünneti yazılı şeriat değil, Mukaddes Ruh yapar. Bu özelliklere sahip olan kişi, insanların değil, Allah'ın takdirini kazanır.

3 O halde Yahudinin ne üstünlüğü var? Sünnetin faydası nedir? ² El-

†2:11 Yasanın Tekrarı 10:17

†2:24 Yeşaya 52:5. Ayrıca Hezekiel 36:20-23

§2:25 **Sünnet:** Allah'ın İbrahim Peygamber'le yaptığı ahdin işareti olarak her Yahudi erkek çocuk daha sekiz günlükken sünnet edilir. Yaratılış 17:9-14. Sünnet, bir Yahudinin İbrahim Peygamber'in soyundan geldiğinin ve Allah'ın halkına ait olduğunun işaretidir.

2:29 **kalbin sünnet edilmesi: Bedensel sünnet Allah'a ait olmanın fiziksel bir işareti olduğu halde, kalp sünneti, kendini Allah yoluna adamak ve O'nun isteğine sadık bir hayat sürmek demektir.

bette her bakımdan çoktur. En önemlisi de şudur: Allah vahiylerini Yahudilere emanet etmiştir. ³Evet, bazı Yahudiler iman etmediler. Fakat onların imansızlığı Allah'ın itibarını zedeler mi? ⁴Hâşâ! Herkes yalan söylese bile, Allah sadece doğruyu söyler. Zebur'da şöyle yazılmıştır:

“Ey Allah, söylediklerinin doğruluğunu herkes anlayacak,

Seni suçlayanlara galip geleceksin.”^{††}

⁵Yaptığımız haksızlıklar Allah'ın adaletini daha da açıkça ortaya koymaktadır. O halde ne diyebiliriz? Bazılarının ileri sürdüğü gibi, Allah bizleri gazapla cezalandırmakta haksız mıdır? ⁶Hâşâ! Allah haksızlık etse, nasıl dünyanın hâkimi olur?

⁷Bazıları diyebilir ki, “Benim yalanım Allah'ın doğruyu söylediğini ortaya çıkarır. Bu da O'na daha çok izzet kazandırır. O halde Allah neden bana günahkâr muamelesi yapıyor?”

⁸Bu, şu demektir: “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın.” Aslında bazıları aynen böyle söylediğimizi iddia etmektedir. Bu iftiradır. Böyle söyleyenler hak ettikleri cezayı alacaktır.

Herkes suçludur

⁹Peki, biz Yahudiler öteki insanlardan daha mı iyiyiz? Elbette değiliz. Daha önce söylediğimiz gibi, Yahudiler de tıpkı öteki milletler gibi günahın esareti altındadır. ¹⁰Zebur'da yazılmış olduğu gibi,

“Hiç kimse sâlih değildir, tek bir kişi bile.

¹¹Hakikati anlayan yok, Allah'ı arayan yok.

¹²Hepsi yoldan saptı, hiç kimseye faydaları yok.

İyilik yapan yok, tek bir kişi bile.”^{‡‡}

¹³“Ağızlarından çıkan sözlerle ölüm saçarlar.

Dilleriyle aldaturlar.”^{¶¶}

“Dudaklarından engerek zehri fişkirir.”^{§§}

¹⁴“Ağızları lânetle ve kırıcı sözlerle doludur.”^{*}

¹⁵“Kan dökmeye her an hazırdılar.

¹⁶Gittikleri her yere felâket ve sefalet götürürler,

¹⁷Selâmet nedir bilmezler.”[†]

¹⁸“Onlarda Allah korkusu yoktur.”[‡]

¹⁹Biliyoruz ki şeriatın bütün emirleri şeriata tâbi olanlar içindir. Şeriatın amacı, Allah'a itaatten kaçanların mazeret kapısını kapatmak ve bütün dünyanın Allah'a hesap vermesini sağlamaktır. ²⁰Çünkü hiç kimse şeriatın emirlerini yerine getirmekle Allah katında sâlih sayılmaz. Şeriat, sadece günahımızın farkına varalım diye verilmiştir.

Sâlih sayılmanın tek yolu

²¹Fakat Allah, insanları sâlih kılmak için bir yol açmıştır. Bu yol Tevrat'taki şeriata dayanmaz. Fakat hem Tevrat hem de peygamberlerin kitapları tarafından teyit edilir. ²²Allah, İsa Mesih'e iman eden herkesi imanı ile sâlih kılar. İnsanlar arasında ayırım yapmaz. ²³Çünkü herkes günah işlemiştir. Hiç kimse Allah'ın yüce

††3:4 Mezmurlar 51:4

‡‡3:12 Mezmurlar 14:1-3

¶¶3:13 Mezmurlar 5:9

§§3:13 Mezmurlar 140:3

*3:14 Mezmurlar 10:7

†3:17 Yeşaya 59:7-8

‡3:18 Mezmurlar 36:1

huzuruna çıkmaya lâyık değildir. ²⁴Fakat Allah, İsa Mesih'in sağladığı fide sayesinde insanları hiçbir karşılık beklemeden kendi lütfuyla sâlih sayar. ²⁵Allah Mesih'i, kanını akıtıp günahlarımızın kefareti ödeyen kurban olarak sundu. Buna iman eden herkesin günahlarını bağışlar, böylece adaletini gösterir. Çünkü insanların geçmişte işledikleri günahlara sabır gösterdi ve onları cezalandırmadı. ²⁶Bunu hem adil kalmak hem de İsa'ya iman eden herkesi sâlih kılmak için yaptı. Böylece şimdiki çağda adaletini gösterdi.

²⁷O halde insanın övünebileceği hiçbir şey yoktur. Şeriatın emirlerini yerine getirmekle değil, Mesih'e iman etmekle kurtuluruz. ²⁸Demek ki Allah insanı şeriatın icaplarını yerine getirdiği için değil, iman ettiği için sâlih sayar. İncamız budur. ²⁹Allah sadece Yahudilerin Allah'ı değildir. Yahudi olmayanların da Allah'ıdır. ³⁰Çünkü Allah birdir. Sünnetlileri de, sünnetsizleri de^f imanları sayesinde beraber sâlih sayacaktır. ³¹Ne yani, iman yolundan gitmekle şeriatı hükümsüz mü sayıyoruz? Hâşâ! Bilakis, şeriatı teyit etmiş oluyoruz.

İbrahim'in imanı

4 O halde biz Yahudilerin atası İbrahim Peygamber için ne diyelim? İbrahim iman hakkında ne öğrendi? ²İbrahim kendi amelleri sayesinde sâlih sayılmadı. Öyle olsaydı, övünmeye hakkı olurdu. Bu yüzden Allah'ın önünde övünemez. ³Tevrat der ki, "İbrahim Allah'a iman etti. Bu sayede Allah tarafından sâlih sayıldı."⁸

⁴Çalışan adam için ücret lütuf değil, haktır. ⁵Fakat Allah, sâlih olmak yolunda hiçbir ameli olmayan, ancak O'na iman eden fasıkları bile imanları sayesinde sâlih sayar.

⁶Davud Peygamber de bunu söyledi. Sâlih sayılmayı hak edecek bir şey yapmadığı halde Allah'ın sâlih saydığı insanın mutluluğunu şöyle tarif etti:

⁷"Ne mutlu suçları bağışlanan, günahları affedilen insanlara!

⁸"Ne mutlu Rab'bin günahsız saydığı insanlara!"^{**}

⁹Bu mutluluk sadece Yahudilere mahsus değildir. Aynı zamanda Yahudi olmayanlar için de geçerlidir. İbrahim imanı sayesinde Allah tarafından sâlih sayıldı dedik. ¹⁰Peki bu ne zaman oldu? İbrahim sünnet olduktan sonra mı, yoksa sünnet olmadan önce mi? Allah, İbrahim'i sünnetliyken değil, daha sünnet olmadan önce sâlih saydı. ¹¹İbrahim, bundan sonra sünnet oldu. Sünnet, İbrahim'in daha sünnetsizken imanı sayesinde sâlih sayıldığının işareti oldu. Demek ki İbrahim, sünnetsiz olduğu halde iman eden herkesin atası oldu. Böylece iman eden herkes Allah tarafından sâlih sayılır. ¹²İbrahim aynı zamanda sünnetlilerin de atasıdır. Fakat sadece sünnet olmak yeterli değildir. Atamız İbrahim'in daha sünnetsizken sahip olduğu iman yolundan gitmek gerekir.

Allah'ın vaatleri ve iman

¹³Allah, İbrahim'e ve soyundan gelenlere dünyayı miras alacaklarını vaat etti. Allah bu vaadi İbrahim'e, şeriatı yerine getirdiği için değil, imanı sayesinde sâlih saydığı için verdi. ¹⁴Al-

^f3:30 Sünnetlileri de, sünnetsizleri de: Yani hem Yahudileri, hem de Yahudi olmayanları. Ayrıca bkz. Yasanın Tekrarı 6:4

⁸4:3 Yarattılış 15:6.

^{**}4:8 Mezmurlar 32:1-2.

lah'ın vaadine kavuşmak şeriatı bağılı saydı, imanın değeri kalmazdı. Bu durumda Allah'ın vaadi de boş olurdu. ¹⁵ Çünkü şeriat, ancak şeriatı ihlal eden cezalandırmaya yarar. Fakat şeriatın olmadığı yerde şeriatın çiğnenmesi de söz konusu olmaz. ¹⁶ Bu sebeple Allah'ın vaadine imanla kavuşulur. Allah vaadini insanlara karşılıksız olarak lütfeder. Böylece İbrahim'in bütün soyunun Allah'ın vaatlerine kavuşacağı kesindir. İbrahim'in soyu yalnız şeriatı yerine getirenler değil, İbrahim'in imanına sahip olan herkeştir. Çünkü İbrahim hepimizin atasıdır. ¹⁷ Nitekim Tevrat'ta, Allah'ın İbrahim'e, "Seni birçok milletin atası yaptım" dediği yazılıdır.†† Ölülere hayat veren ve olmayanı yoktan var eden Allah, İbrahim'i atamız saydı. Çünkü İbrahim Allah'a iman etti.

¹⁸ Allah İbrahim'i birçok milletin atası yapacağını vaat edip demişti ki, "Soyundan gelenlerin sayısı gökteki yıldızlar kadar çok olacak." Bu imkânsız görünüyordu. Fakat İbrahim umudunu kesmeden buna iman etti.‡‡ ¹⁹ İbrahim neredeyse yüz yaşındaydı. Ölümüne yakındı denebilir. Üstelik karısı Sara da kısırdı. İbrahim bunları bilmesine rağmen Allah'a olan imanı zayıflamadı. ²⁰ Allah'ın vaadini yerine getireceğinden şüphe etmedi. İmanı sarsılmadı; bilakis daha da kuvvetlendi. Çünkü Allah'a izzet verdi. ²¹ Allah'ın vaadini yerine getirmeye kadir olduğuna güvendi. ²² Bunun için Allah tarafından sâlih sayıldı. ²³ 'Sâlih sayıldı' sözü sadece İbrahim için değil, ²⁴ bizim için de geçerlidir. Efendimiz İsa Mesih'i ölümden diriltten Allah'a iman ettiğimizde, Allah bizi de sâlih sayar. ²⁵ Allah, İsa'yı günahlarımız yüzünden

ölümüne teslim etti ve bizi sâlih kılmak için O'nu ölümden diriltti.

Allah'la barışmak

5 Mesih'e imanla Allah katında sâlih sayıldık. Böylece Efendimiz İsa Mesih sayesinde Allah'la barışmış olduk. ² Bu bir lütuftur; bu lütfu İsa Mesih sayesinde imanla kavuştuk. Ayrıca, Allah'ın yüce huzuruna girmek umuduna sahip olarak seviniyoruz. ³ Üstelik yalnız bunun için değil, çektiğimiz sıkıntılar için de seviniyoruz. Çünkü bu sıkıntılar bize tahammül kazandırır. ⁴ Tahammül manevî gücümüzü artırır; manevî güç de ahiret için bize umut verir. ⁵ Bu umut bizi hüsrana uğratmaz. Bundan emin olabiliriz. Ayrıca Allah bize lütfettiği Mukaddes Ruhu vasıtasıyla sevgisini kalplerimize döktü.

⁶ Bizler Allah yolundan uzaktık, kendimizi kurtarmaktan acizdik. Fakat biz daha bu haldeyken Mesih, Allah'ın belirlediği zamanda bizim için öldü. ⁷ Birinin sâlih bir insan için bile ölmeyi göze alması güçtür. Fakat yine de iyi bir insan için belki birileri ölmeye razı olabilir. ⁸ Ne var ki, biz daha günahkârken Mesih bizim için öldü. Bu da Allah'ın bizi ne kadar çok sevdiğini gösteriyor. ⁹ Bizim için kendini feda eden İsa'nın kanı sayesinde Allah katında sâlih sayıldık. Öyleyse O'nun sayesinde Allah'ın gazabından kurtulacağımıza şüphe yoktur. ¹⁰ Çünkü Allah, biz daha kendisine düşman iken semavî Oğlu'nun ölümü sayesinde bizi kendisiyle barıştırdı. O'nunla barıştığımız için semavî Oğlu'nun dirilişi sayesinde bizi kurtaracağından eminiz. ¹¹ Üstelik sadece ebedî kurtuluşa kavuşacağımız için değil,

††4:17 Yaratılış 17:5.

‡‡4:18 Yaratılış 15:5

Efendimiz İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a kavuştuğumuz için de seviniyoruz. Mesih bizi şimdiden Allah'la barıştırdı.

Âdem ve Mesih

¹²Günah dünyaya bir adamın suçu yüzünden, ölüm de günah yüzünden girdi.[¶] Böylece bütün insanlar ölümlü oldu. Çünkü hepsi günah işledi. ¹³Allah Tevrat'taki şeriatı vermeden önce de insanlar günah işliyordu. Fakat şeriatın olmadığı yerde, Allah günahların hesabını tutmaz. ¹⁴Ne var ki ölüm, Âdem'den Musa'ya kadar yaşamış herkes üzerinde saltanat sürdü. Âdem'in suçuna benzer bir günah işlemeyenler bile ölümün hâkimiyeti altındaydı.

Âdem, gelecek olan Mesih'in örneğidir. ¹⁵Ancak ikisi aynı değildir. Mesih, Allah'ın lütfunun aracıdır; Âdem'se günahın aracı oldu. Tek bir insanın, yani Âdem'in suçu yüzünden birçokları öldü. Fakat Allah'ın yine tek bir insan, yani İsa Mesih vasıtasıyla bahsettiği lütuf, birçoklarının yararına oldu. ¹⁶Allah'ın lütfu, Âdem'in işlediği günahı bambaşka neticeler doğurdu. Âdem'in ilk suçu, Allah'ın hükmüne ve Âdem'in mahkûmiyetine yol açtı.^{§§} Fakat Allah insanların işlediği birçok suçun ardından bahsettiği lütufla kendi katında sâlih sayılmalarını mümkün kıldı. ¹⁷Bir insanın işlediği suç yüzünden ölüm herkese hâkim oldu. Fakat şimdi Allah'ın sınırsız lütfunu kabul edenler Allah katında sâlih sayılma nimetine kavuştu. Böylelerinin, bir tek insan, yani İsa Mesih sayesinde ebedî hayatta hüküm sürecekleri kesindir.

¹⁸Sonuç olarak tek bir insanın, yani Âdem'in suçu yüzünden bütün insanlar ölüme mahkûm oldu. Bunun gibi, yine

tek bir insan, yani İsa, Allah'ın önünde sâlih bir hayat sürdü ve bütün insanların Allah katında sâlih sayılıp ebedî hayata kavuşmasını sağladı.

¹⁹Allah'a itaat etmeyen insan, yani Âdem yüzünden bütün insanlar günahkâr oldu. Bunun gibi, Allah'a itaat eden insan, yani İsa sayesinde de birçok insan Allah katında sâlih sayılacaktır. ²⁰Şeriat sayesinde günahın çokluğu fark edildi. Fakat günah çoğaldığı halde Allah'ın lütfu daha çok çoğaldı. ²¹Eskiden günah ölüm vasıtasıyla hüküm sürerdi. Fakat artık Allah'ın lütfu hüküm sürmektedir. Çünkü Efendimiz İsa Mesih sayesinde Allah katında sâlih sayıldık ve ebedî hayata kavuştuk.

Mesih'le birlikte yeni hayat

6 O halde ne diyelim? Allah bizlere daha fazla lütfetsin diye günah işlemeye devam mı edelim? ²Hâşâ! Bizim günahla ilişkimiz öldü. Bunun için artık günah içinde yaşayamayız. ³Vaftiz olduğumuzda Mesih İsa'yla bir olduk; O'nun ölümüne ortak olduk. Bunu bilmiyor musunuz? ⁴Vaftiz edilirken biz de bir bakıma öldük ve Mesih'le birlikte gömüldük. Semavî Babamız Allah ulu kudretiyle Mesih'i ölümden diriltti. Bunun gibi, biz de yeni bir hayat sürmek üzere vaftiz olduk. ⁵Artık Mesih'le biriz, O'nun ölümüne ortak olduk, ölümden dirilişine de ortak olacağız. ⁶Biliyoruz ki, günahlı eski tabiatımız Mesih'le birlikte çarمیha gerildi. Bundan böyle günaha kulluk etmeyeceğiz; çünkü günahlı tabiatımız çarمیhta öldü. ⁷Ölmüş olan kişi günahın hükmünden kurtulmuştur.

⁸Mesih'le birlikte ölmüşsek O'nunla birlikte yaşayacağız; işte buna iman ediyoruz. ⁹Biliyoruz ki, Mesih ölüm-

¶5:12 Yaratılış 3:6

§§5:16 Yaratılış 3:17-19

den dirildi. Bir daha ölmesi mümkün değildir. Ölümün artık O'nun üzerinde hükmü yoktur. ¹⁰Mesih öldüğünde, günahın gücüne son vermek için ilk ve son kez ölmüştür. Fakat şimdi Allah'a izzet vermek için yaşamaktadır. ¹¹Öyleyse siz de kendinizi günah işlemek konusunda ölü, fakat İsa Mesih sayesinde Allah'a kulluk etmek konusunda diri sayın.

¹²Bu sebeple günahın size hâkim olmasına fırsat vermeyin, ölümlü bedenlerinizin ihtiraslarına teslim olmayın. ¹³Bedeninizin hiçbir azasını kötülüğe alet edip günahın hizmetine sunmayın. Tersine, ruhen ölümden dirilmiş kullar olarak kendinizi Allah'ın hizmetine verin. Bedeninizin her azasını hak yolunun aracı olarak Allah'a arz edin. ¹⁴Günah size hükmetmemeli. Çünkü şeriatın hükmü altında değil, Allah'ın lütfü altındasınız.

Hak yolunun kulları

¹⁵Peki, şeriatın hükmü altında değil de Allah'ın lütfü altında yaşıyoruz diye günah işlemeye devam edebilir miyiz? Hâşâ! ¹⁶Kime itaat eder, kimin hizmetine girerseniz, onun kulu olursunuz. Bunu bilmiyor musunuz? Öyleyse ya günahın ya da itaatın kullarısınız. Günah sizi ölüme götürür, fakat itaat sizi Allah katında sâlih kılar. ¹⁷Sizler eskiden günahın kuluydunuz. Fakat Allah'a şükür ki, size vazedilen hakikate yürekten itaat ettiniz. ¹⁸Allah sizi günahın esaretinden kurtardı. Artık Allah'ın kullarısınız, hak yolunda yürüyorsunuz. ¹⁹İnsan tabiatınız zayıf olduğu için size günlük hayattan birkaç örnek vereyim. Eskiden bedeninizin azalarını ahlâksızlığın hizmetine vermiştiniz, kötülük üstüne kötülük yapıyordunuz. Fakat artık bedeninizin azalarını doğru olanı yapmak üzere Allah'ın hizmetine verin, kendinizi Allah'a vakfedin. ²⁰Eskiden gü-

nahın kuluydunuz; hak yolundan uzak-tınız. ²¹Şimdi utançla hatırladığınız davranışlar içindeydiniz. Peki, bunların size ne faydası oldu? Bunların sonucu ölümdür. ²²Fakat Allah sizi günahın esaretinden kurtardı, kendi kulları yaptı. Neticede kendinizi Allah'a vakfettiniz ve ebedî hayata kavuştunuz. ²³Günahın cezası ebedî ölümdür. Fakat Allah'ın hediyesi, Efendimiz İsa Mesih vasıtasıyla lütfettiği ebedî hayattır.

Evlilik örneği

7 Ey mümin kardeşlerim, sizler şeriat ehlisiniz. Peki, size sorarım, insanın ancak yaşadığı müddetçe şeriatın hükmü altında olduğunu bilmiyor musunuz? ²Mesela şeriat uyarınca evli bir kadın, kocası sağ olduğu müddetçe ona bağlı kalmalıdır. Fakat kocası ölürse şeriatın evlilikle ilgili hükmünden muaf olur. ³Bu durumda kocası sağ olduğu halde başka bir adamla ilişki kurarsa zina etmiş sayılır. Fakat kocası ölürse şeriatın evlilikle ilgili hükmünden muaf olur. Böylece başka bir erkeğe varırsa zina etmiş olmaz.

⁴Ey mümin kardeşlerim, aynı şekilde Mesih'in ölümü sayesinde siz de şeriatın hükmünden kurtuldunuz. Artık başka birine, yani Allah'ın ölümden dirilttiği Mesih'e bağlandınız. Bunun için Allah'a hizmet etmekte verimli olabilirsiniz. ⁵Eskiden nefsimizin tahakkümü altındaydık. Şeriat bedenlerimizde günah dolu ihtiraslar uyandırır. Bu ihtiraslar neticesinde bizi ölüme sürükleyen ameller işlerdik. ⁶Eskiden şeriatın esiriydik. Fakat ölmüş sayıldığımız için artık şeriatın hükmünden kurtulduk. Bu sayede Allah'a yepyeni bir yolda kulluk edebiliriz. Bu yol şeriata dayanan eski yol değil, Mukaddes Ruh'a dayanan yeni yoldur.

Günahla mücadele

⁷Bundan ne sonuç çıkarıyoruz? Şeriatın kendisi günah mıdır? Hâşâ! Fakat şeriat olmadan günahın ne olduğunu bilemezdim. Şeriat, "Başkasının malına göz dikme"* diye emretmeseydi, bana ait olmayan bir şeye göz dikmenin günah olduğunu bilemezdim. ⁸Fakat tamahkârlığım bu emirden istifade edip nefsimde her türlü ihtirası uyandırdı. Aslında şeriat olmadıkça günahın hükmü yoktur. ⁹Bir zamanlar şeriatın haberdar değilken bende hayat vardı. Fakat şeriatın emirlerini öğrendiğim zaman içimdeki günah hortladı. ¹⁰Bunun neticesinde ruhen öldüm. Şeriatın emirleri bana hayat vereceğine ölüm getirdi. ¹¹Çünkü günah, emirden istifade ederek beni aldattı ve ruhen öldürdü.

¹²Her şeye rağmen Tevrat'taki şeriat mukaddestir; emirleri de mukaddes, adil ve iyidir. ¹³Öyleyse iyi olan şey bana ölüm getirdi diyebilir miyim? Hâşâ! Günah, aslında iyi olan emirlerden istifade ederek bana ölüm getirmiştir. Bu, günahın gerçek yüzünü gösterir. Şeriatın emirleri sayesinde günahın ne kadar korkunç olduğu gözler önüne serildi.

İçimizdeki savaş

¹⁴Biliyoruz ki şeriat ruhanidir; bense cismaniyim. Günahın kölesi olmuşum. ¹⁵Ne yaptığımı anlamıyorum. İyi olanı yapmak istiyorum, fakat bunun yerine nefret ettiğim kötü şeyi yapıyorum. ¹⁶Yapmak istemediğim şeyleri yapıyorum; böylelikle şeriatın iyi olduğunu kabul etmiş oluyorum. ¹⁷Ne var ki, istemediğim kötü şeyleri yapan aslında ben değilim. Bunları bana yaptıran, içimde barınan günahdır. ¹⁸Nefsimde, yani insan tabiatımda barınan iyi bir

şey olmadığını biliyorum. İyi olanı yapmaya isteğim vardır, fakat yerine getirmeye kuvvetim yoktur. ¹⁹İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. ²⁰İstemediğim şeyi yaptığıma göre bunu yapan aslında ben değilim, içimde barınan günahdır.

²¹Bundan şu neticeyi çıkarıyorum: İyi olanı yapmak istediğimde, karşımda hep kötülük duruyor. ²²Özümde, Allah'ın Tevrat'taki şeriatından zevk alıyorum. ²³Fakat bedenimi başka bir kanun yönetiyor. Bu kanun, aklımın doğru bulduğu kanunla savaşmaktadır. Bedenimi yöneten kanun, günah kanunudur ve beni esir etmiştir. ²⁴Ne sefil insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? ²⁵Efendimiz İsa Mesih vasıtasıyla kurtuluş sağlayan Allah'a şükürler olsun! Neticede ben aklımla Allah'ın kanunu olan şeriata kulluk ediyorum. Fakat insan tabiatımla günah kanununa kulluk ediyorum.

Allah'ın Ruhü hayat verir

8 Buna göre İsa Mesih'e iman edenlere karşı artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. ²Çünkü Mesih İsa sayesinde hayat veren Mukaddes Ruh'un yönetimindeyiz; bu da bizi günahın ve ebedî ölümün kanunundan azat etti. ³Şeriat günahlı nefsimizden dolayı etkisizdir. Fakat Allah şeriatın yapamadığını yaptı. Semavî Oğlu İsa Mesih'i, günahlı insan bedenine benzer bir bedene büründürüp dünyaya gönderdi. O'nu günahımızın bedelini ödeyen kurban olarak sundu; günahı Mesih'in bedeninde mahkûm etti. ⁴Böylece şeriatın emrettiklerini yerine getirebiliriz. Çünkü biz artık nefse göre değil, Mukaddes Ruh'a göre yaşıyoruz.

⁵Nefsin tahakkümünde yaşayanların akli nefsanî meselelerdedir. Mukaddes

*7:7 Mısır'dan Çıkış 20:17; Yasanın Tekrarı 5:21.

Ruh'un yönetiminde yaşayanlar ise Ruh'tan kaynaklanan meseleleri düşünür. ⁶Nefse dayanan düşünce ölüm getirir. Ruh'a dayanan düşünce ise hayat ve selâmet verir. ⁷Çünkü nefisten kaynaklanan düşünceler Allah'a düşmandır. Allah'ın kanunu olan şeriata boyun eğmez; eğmesi de mümkün değildir. ⁸Nefse bağlı yaşayanlar, Allah'ı memnun edemez.

⁹Fakat siz nefsinizin esiri değilsiniz. Allah'ın Ruhu içinizde yaşadığına göre Mukaddes Ruh'un yönetimi altındasınız. Aslında Mesih'in Ruhu'na[†] sahip olmayan, Mesih'e ait değildir. ¹⁰Bedeniniz günahattan dolayı ölüdür. Fakat Mesih içinizdeyse Mukaddes Ruh size hayat verir. Çünkü Mesih sayesinde Allah katında sâlih sayıldınız. ¹¹Allah İsa'yı ölümden diriltti. Allah'ın Ruhu içinizde yaşıyorsa, sizin ölümlü bedenlerinize de hayat verecektir. Evet, bu hayat içinizde ebedî Allah'ın Ruhu'ndan gelir.

¹²Ey mümin kardeşlerim, bunu Allah'a borçluyuz. Öyleyse nefsimize uymamalı, nefsimizin kötü arzularına göre yaşamamalıyız. ¹³Eğer nefsinize uyararak yaşarsanız ruhen öleceksiniz. Fakat Mukaddes Ruh'un yönetiminde yaşayıp nefsin kötü alışkanlıklarından vazgeçerseniz, ebedî hayata kavuşacaksınız.

¹⁴Allah'ın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Allah'ın manevî evlâtlarıdır. ¹⁵Çünkü Allah'ın Ruhu'nu kabul ettiniz; O sizi tekrar köle yapmaz, korkuya sürüklemeyiz. Allah'ın Ruhu sizi Allah'ın manevî evlâtları yapar. Bu Ruh'la Allah'a, "Abba, yani Baba" diye sesleniriz. ¹⁶Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte Allah'ın evlâtları olduğumuzu tasdik eder. ¹⁷Allah'ın evlâtları olduğumuza göre, aynı

zamanda Allah'ın vaat ettiklerini miras alacağız. Allah, Mesih'e vermiş olduğu her nimetten bize de pay verecektir. Fakat Mesih gibi biz de acı çekmeye hazır olmalıyız. O zaman Mesih'in ihtişamına da ortak olacağız.

Gelecekte kavuşacağımız ihtişam

¹⁸Bence bu hayatta çektiğimiz acılar ahirette sahip olacağımız ihtişamla mukayese edilemez. ¹⁹Bütün kâinat Allah'ın manevî evlâtlarının ihtişam içinde ortaya çıkmasını hasretle beklemektedir. ²⁰Çünkü kâinat amaçsızlığa mahkûm edilmiştir. Bu, kâinatın kendi isteğiyle değil, Allah'ın emriyle olmuştur. ²¹Çünkü Allah kâinata bir umut verdi. Buna göre, kâinatı yozlaşmaya köle olmaktan kurtaracaktır; Allah'ın evlâtlarının sahip olduğu muhteşem hürriyete kavuşturacaktır.

²²Bütün kâinatın doğum yapan bir kadın gibi şimdiye kadar inleyip acı çektiğini biliyoruz. ²³Üstelik yalnız kâinat değil, biz kendimiz de ah edip inliyoruz. Gerçi Mukaddes Ruh'a sahibiz; fakat Ruh, Allah'ın vaat ettiklerinin ilk mahsulüdür. Bu sebeple Allah'ın manevî evlâtları olarak ebedî mirasımızı, yani bedenlerimizin hürriyete kavuşmasını hasretle bekliyoruz. ²⁴Bu ümitle kurtulduk. Fakat ümit ettiğimiz şeyi şimdiden görebilseydik, bunun adına ümit diyemezdik. İnsan gördüğü şeyi ümit eder mi? ²⁵Fakat biz, gözle göremediğimizi ümit ediyoruz ve bunun için sabırla bekliyoruz.

²⁶Aslında güçsüzüz, fakat Mukaddes Ruh bize yardım eder. Nasıl dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, fakat Mukaddes Ruh sözle ifade edilemeyen iniltilemlerle bizim için şefaet eder. ²⁷Allah

[†]8:9 Mesih'in Ruhu, Mukaddes Ruh ve Allah'ın Ruhu ifadelerinin hepsi aynı anlama gelmektedir.

kalbimizdekini biliyor, Ruh'un ne düşündüğünü de bilir. Çünkü Ruh, Allah'ın halkı için Allah'ın iradesine uygun şekilde şefaet eder.

²⁸ Biliyoruz ki Ruh, Allah'ı sevenler için, O'nun muradını yerine getirmek üzere çağırdığı kişiler için her durumda iyilik yapmaya muktedirdir. ²⁹ Allah ezelden beri bildiği kişileri semavî Oğlu'na benzer kılmaya karar verdi. Öyle ki semavî Oğlu, birçok kardeş arasında ilk evlât olsun. ³⁰ Allah, semavî Oğlu'na benzer kılmaya karar verdiği kişileri çağırdı; çağırdığı kişileri sâlih kıldı ve sâlih kıldıklarını kendi ihtişamına ortak etti.

Allah'ın sevgisi

³¹ Bu durumda şunu diyebiliriz: Madem Allah bizden yanadır, kimse bize zarar veremez. ³² Allah semavî Oğlu'nu bile esirgemedi, hepimiz uğruna O'nu feda etti. O halde Allah, Mesih'le birlikte bize her şeyi ihsan edecektir. ³³ Allah'ın seçtiklerini kim suçlayabilir? Hiç kimse! Bizi sâlih kılan Allah'ın kendisidir. ³⁴ Kim mahkûm edebilir? Hiç kimse! Mesih İsa bizim için öldü, üstelik Allah tarafından diriltildi. Şimdiyse Allah'ın sağındadır[‡], bizim için şefaet etmektedir. ³⁵ Bizi Mesih'in sevgisinden ne ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? ³⁶ Zebur'da yazılmış olduğu gibi, "Senin uğruna her an ölümle karşı karşıyayız. İnsanların gözünde kasaplık koyun gibiyiz."[¶]

³⁷ Bütün bu sıkıntılara rağmen bizi seven Allah'ın yardımıyla fatihlerden de üstünüz. ³⁸ Eminim ki ne ölüm, ne hayat, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne kudretler, ³⁹ ne gökteki ne yeraltındaki güçler, ne de yaratılmış başka bir şey, bizi Allah'ın Efendimiz İsa Mesih vasıtasıyla sergilediği sevgiden ayıramaz.

Allah'ın seçtikleri

9 Mesih'e ait biri olarak size hakikati söylüyorum, yalan söylemiyorum. Mukaddes Ruh'un ışığında vicdanım da söylediklerimin doğru olduğunu tasdik ediyor. ² Kalbimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. ³ Kardeşlerimi, yani Yahudi soydaşlarımı kurtarmak için keşke elimden bir şey gelseydi. Onların yerine Allah'ın lânetine bizzat kendim uğrayıp Mesih'ten ayrı kalmaya bile razı olurum. ⁴ Onlar Allah'ın "evlâtlarım" dediği İsrail halkıdır. Allah ihtişamını onlara gösterdi, ahitlerini onlarla yaptı. Şeriatı, ibadet nizamını ve vaatlerini onlara verdi. ⁵ Büyük atalar[§] onların atalarıdır. Mesih de onların soyundan geldi. O, her şeye hâkim ve ebediyen hamda lâayık olan Allah'tır! Âmin.

⁶ Allah'ın vaadi boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail'in soyundan olanların hepsi Allah'ın halkından değildir. ⁷ İbrahim'in soyundan gelen herkes İbrahim'in evladı değildir. Allah İbrahim'e, "Senin soyun İshak sayesinde devam edecek"^{**} dedi. ⁸ Yani, sadece İbrahim'in soyundan olmak insanı Allah'ın evladı yapmaz. Allah'ın evladı sayılanlar, ancak İbrahim'in Allah'ın vaadi uyarınca dünyaya gelen

[‡]8:34 Allah'ın sağında, yani Allah katında en şerefli yerde.

[¶]8:36 Mezmurlar 44:22

[§]9:5 **atalar:** Başta İbrahim, İshak ve Yakub olmak üzere, İsrail aşiretlerinin önde gelenleri ve iman büyükleri.

^{**}9:7 Yaratılış 21:12.

evlâtlarıdır. ⁹ Çünkü Allah ona şu vaatte bulundu: “Gelecek yıl bu zamanda geleceğim, eşin Sara’nın bir oğlu olacak.”^{††}

¹⁰ Üstelik Rebeka’nın atamız İshak’tan ikizlere gebe kaldığını hatırlayın.

¹¹ Fakat Allah, daha bu çocuklar doğmadan, hiçbir iyilik veya kötülük yapmadan önce Rebeka’ya şöyle dedi: ¹² “İçlerinden büyük olanı, küçüğüne hizmet edecek.”^{‡‡} Allah bunu söylemekle insanları amellerine göre değil, kendi muradına göre seçtiğini gösterir. ¹³ Allah, Tevrat’ta şöyle dedi: “Yakub’u Esav’dan daha çok sevdim.”

¹⁴ Peki buna ne diyelim? Allah adaletsiz mi davranıyor? Hâşâ! ¹⁵ Allah Musa’ya şöyle dedi: “Kime merhamet etmek istersem, ona merhamet edeceğim. Kime şefkat göstermek istersem, ona şefkat göstereceğim.”^{¶¶}

¹⁶ Demek ki, Allah’ın bizi seçip seçmemesi, bizim isteğimize veya çabalarımıza bağlı değildir, Allah’ın merhametine bağlıdır. ¹⁷ Allah, Tevrat’ta Firavun’a şöyle der: “Seni şu amaçla kral yaptım: Senin vasıtanla kudretimi göstereceğim ve adımlı bütün dünyaya duyuracağım.”^{§§} ¹⁸ Demek ki Allah dilediğine merhamet eder; dilediğini dik başlı yapar.

¹⁹ Şimdi bana diyebilirsiniz ki, “Madem Allah’ın iradesine engel olamayız, Allah bizi neden suçlu buluyor?” ²⁰ Ey insan, sen kim oluyorsun ki Allah’a karşılık veriyorsun? Allah’ın Tevrat’ta

söylediği gibi: “Çömlek onu imal eden çömlekçiye, ‘Beni neden böyle yaptın’ diyebilir mi?”^{* 21} Elbette çömleğinin aynı kil öbeğinden hem asil işlerde hem de sıradan işlerde kullanılacak çömlekler yapmaya hakkı vardır.

²² Allah’ın yapmış olduğu da buna benzer. Allah, gazabını göstermek ve kudretini ilan etmek istedi. Fakat gazabını hak eden, helâk olması gereken insanlara büyük sabırla tahammül etti. ²³ Böylece merhamet etmek istediği kişilere yüceliğini gösterdi. Bu kişileri ihtişamına ortak etmek için hazırlamıştır. ²⁴ İşte Allah’ın yalnız Yahudiler arasından değil, bütün halklar arasından çağırdığı bu kişiler biziz. ²⁵ Allah, Hoşea Peygamber’in ağzıyla şöyle dedi:

“Halkım olmayana halkım, sevmediğime sevgilim diyeceğim.”[†]

²⁶ “Allah onlara, ‘Halkım değilsiniz’ dediği halde, Allah’ın manevî evlâtları diye anılacaklar.”[‡]

²⁷ Yeşaya Peygamber İsrailoğulları hakkında şöyle dedi:

“İsrailoğullarının sayısı denizin kumu kadar çok olsa da, içlerinden pek azı kurtulacak.

²⁸ Çünkü Rab ülkeyi mahkûm edip işini çabucak bitirecek.”[¶]

²⁹ Yeşaya çok önceden şunları söyledi: “Kadir Rab soyumuzu devam ettirecek birkaç kişiyi sağ bırakmasaydı,

††9:9 Yaratılış 18:10, 14.

‡‡9:12 Yaratılış 25:23.

¶¶9:15 Mısır’dan Çıkış 33:19.

§§9:17 Mısır’dan Çıkış 9:16.

*9:20 Yeşaya 29:16; 45:9.

†9:25 Hoşea 2:23.

‡9:26 Hoşea 1:10.

¶9:28 Yeşaya 10:22-23.

Sodom[§] gibi olur, Gomora'ya benzerdik.”**

³⁰ O halde şunu söylüyoruz: Yahudi olmayanlar Allah katında sâlih olmaya çabalamasalar da imanları sayesinde sâlih kılındılar. ³¹ İsrail halkı ise kendini Allah katında sâlih kılmak için şeriata sarıldı. Fakat bunu başaramadı. ³² Peki neden? Çünkü imanla sâlih olmaya çalışmadılar. Kendi amelleriyle sâlih olacaklarını sandılar. Böylece “sürçme taşına”†† takılıp düştüler. ³³ Allah, Yeşaya Peygamber'in kitabında şöyle der:

“İşte, Kudüs'e bir sürçme taşı, bir tökeleme kayası koyuyorum. O'na iman edenler hüsrana uğramayacak.”‡‡

10 Ey mümin kardeşlerim, İsrail halkının kurtuluşa kavuşmasını canı gönülden istiyorum. Onlar için Allah'a dua ediyorum. ² Allah'ı memnun etmek için canla başla çabaladıklarına bizzat şahidim. Fakat aslında Allah'ın ne istediğini bilmiyorlar. ³ Allah'ın insanı hangi yolla sâlih kıldığını anlamadılar. Kendi çabalarıyla Allah katında sâlih olmaya çalıştılar. Ve böylece Allah'ın takdirine göre sâlih kılınmayı reddettiler. ⁴ Hâlbuki Mesih şeriatın hükmüne son verdi. Bunu, kendisine iman eden herkes için yaptı; böylece Allah katında sâlih olma yolunu açtı.

⁵ Musa Peygamber şeriat yoluyla sâlih kılınma konusunda şöyle yazmıştır: “Şe-

riatın emirlerini yerine getiren, onlar sayesinde hayat bulacaktır.”¶¶ ⁶ Öte yandan Tevrat, imanla sâlih sayılma konusunda şöyle der: “Kendi kendine, ‘Mesih'i yeryüzüne indirmek için kim semaya çıkacak?’ diye sorma. ⁷ Veya, ‘Mesih'i ölümler arasından çıkarmak için ölümler diyarına kim inecek?’ deme.”

⁸ Tevrat ne diyor? “Allah'ın kelâmı sana yakındır. Dudaklarında ve yüreğindedir.”§§ İmanla ilgili duyurduğumuz haber Allah'ın kelâmıdır. ⁹ Ağzıyla, “İsa Rab'dir” diye ikrar edersen ve Allah'ın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten inanırsan kurtulacaksın. ¹⁰ Çünkü insan yürekten iman edince Allah katında sâlih sayılır; iman ettiğini ağzıyla ikrar edince ebedî kurtuluşa kavuşur.

¹¹ Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: “O'na iman edenler hüsrana uğramayacak.”*

¹² Çünkü Yahudi ile Yahudi olmayan arasında ayırım yoktur. Rab bütün insanların Efendisidir. O'na yakaran herkese cömertçe lütfeder. ¹³ Tevrat'ta yazılmış olduğu gibi, “Rab'be yakaran herkes kurtulacaktır.”†

¹⁴ Fakat Rab'be iman etmezlerse elbette O'na yakaramazlar. Rab'bin kelâmını işitmezlerse elbette O'na iman edemezler. Eğer birileri gidip onlara vazetmezse Rab'bin kelâmını işitemezler. ¹⁵ Vaizler gönderilmezlerse elbette kelâmı vazedemezler. Tevrat'ta yazılmış olduğu gibi, “Kurtuluş

§9:29 Sodom ve Gomora Allah'ın yok etmiş olduğu iki şehir. Sodomlular ve Gomoralılar, işledikleri günahlar yüzünden felakete uğramışlardı. Yaratılış.19.

**9:29 Yeşaya 1:9.

††9:32 **Sürçme Taşı:** İsa Mesih'ten söz eden mecazi bir ifade. İsa Mesih, kendisine iman edenler için kurtuluş kaynağıdır, iman etmeyenler içinse sürçme taşıdır.

‡‡9:33 Yeşaya 8:14; 28:16.

¶¶10:5 Levililer 18:5.

§§10:8 Yasanın Tekrarı 30:12-14.

*10:11 Yeşaya 28:16.

†10:13 Yoel 2:32.

müjdesini getirenlerin gelişi ne güzeldir!”[‡]

¹⁶Fakat herkes kurtuluş müjdesini kabul etmedi. Yeşaya Peygamber’in söylemiş olduğu gibi: “Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?”[¶]

¹⁷Öyleyse insanlar ancak haberi işitirlese iman ederler. İşitmeleri için de Mesih’le ilgili kelâmın duyurulması gerekir.

¹⁸Size sorarım, İsrailoğulları kelâmı işitmediler mi? Elbette işittiler. Zebur’da yazıldığı gibi,

“Sesleri bütün yeryüzüne, sözleri dünyanın her yanına ulaştı.”[§]

¹⁹Yine sorayım, İsrailoğulları kelâmı anlamadılar mı? Elbette anladılar. Allah önce Musa Peygamber’in ağzıyla şöyle der:

“Ben sizi millet olmayanla kıskandıracağım. Sizi gücendirmek için anlayışsız bir halkı kullanacağım.”^{**}

²⁰Sonra da Yeşaya Peygamber Allah’ın sözlerini cesaretle bildirir:

“Aramayanlar beni buldu, sormayanlara kendimi tanıttım.”^{††}

²¹Fakat İsrail hakkında Allah şöyle der:

“Bu halkla barışmak için bütün gün ellerimi uzatıp durdum. Fakat sözümü dinlemiyorlar, asidirler.”^{‡‡}

Allah halkını unutmaz

11 O halde soruyorum: Allah kendi halkından yüz mü çevirdi? Hâşâ! Ben bizzat İsraili’yim. İbrahim Peygamber’in soyundan, Benyamin^{¶¶} aşiretindenim. ²Allah, ezelden beri halkı olarak bildiği İsrailoğullarından yüz çevirmedi. Tevrat’ta İlyas Peygamber’le ilgili ne dendiğini bilirsiniz. İlyas Allah’a dua ederken İsrail halkından şöyle yakındı: ³“Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler. Sunaklarını^{§§} yıktılar. Bir tek ben sağ kaldım. Şimdi beni de öldürmeye kalkıyorlar.”^{*} ⁴Allah ona şöyle cevap verdi: “Sahte ilâh Baal’ın putu önünde diz çökmeyen yedi bin kişiyi kendime ayırdım.”[†] ⁵Aynı şekilde şimdi de İsrailoğullarından Allah’a sadık kalmış bir azınlık bulunmaktadır. Allah onlara lütfetmiş ve kendi halkı olarak seçmiştir. ⁶Bunu lütufkâr olduğu için yaptı, onları iyi amelleri yüzünden seçmedi. Aksi halde lütuf, lütuf olmaktan çıkar.

⁷Peki ne oldu? İsrailoğulları Allah katında sâlih olma yolunu aradıysa da aradığına kavuşamadı. Allah’ın aralarından seçtiği azınlıksa sâlih sayıldı. Diğerleri inat etti, iman etmeyi reddetti. ⁸Tevrat’ta yazılmış olduğu gibi, “Allah onların zihinlerini uyuşturdu.”[‡]

[‡]10:15 Yeşaya 52:7.

[¶]10:16 Yeşaya 53:1

[§]10:18 Mezmurlar 19:4.

^{**}10:19 Yasanın Tekrarı 32:21.

^{††}10:20 Yeşaya 65:1.

^{‡‡}10:21 Yeşaya 65:2

^{¶¶}11:1 **Benyamin**: İsrailoğullarının on iki aşiretinden biri.

^{§§}11:3 **Sunak**: Üzerinde Allah’a kurban sunulan yer.

^{*}11:3 1.Krallar 19:10, 14.

[†]11:4 1.Krallar 19:18.

[‡]11:8 Yeşaya 29:10.

“Gözlerini kör etti, kulaklarını sağırlandırdı.

Bugün de öyledirler.”^f

⁹ Davud Peygamber de şöyle dedi:

“Şölenleri onlara tuzak ve kapan olsun. Kendi tuzaklarına takılıp cezalarını bulsunlar.

¹⁰ Gözleri kararsın, göremez olsunlar.

Ya Rab, bellerini bük, bir daha doğrulamasınlar.”⁸

¹¹ Peki, Yahudiler bir daha kalkmak üzere mi tökezleyip düştüler? Hâşâ! Onların suçu yüzünden öteki halklar kurtuluşa kavuştu. Allah Yahudileri kıskandırmak istedi. ¹² Onların hataları dünyaya büyük bir nimet oldu. Onların bozgunu diğer halkları berekete boğdu. O halde düşünün, Allah'ın Hükümranlığı'na tam olarak dâhil olmaları, daha ne kadar büyük bir nimet olacaktır!

¹³ Yahudi olmayanlara söylüyorum, sizlere havari tayin edildim, bu yüce hizmetten şeref duyarım. ¹⁴ Belki böylece soydaşlarımı imrendiririm, Allah'ın bazılarını kurtarmasına vesile olurum. ¹⁵ Çünkü Yahudilerin Allah'tan uzaklaşması, dünyanın Allah'la barışmasına yol açtı. O halde onların tövbe edip yeniden Allah'a dönmeleri, ölümden hayata dönmek kadar harika olacaktır. ¹⁶ Allah'a takdim edilen hamurun ilk kısmı mukaddes ise, bütün hamur mukaddesdir. Ağacın kökü mukaddes ise, dalları da mukaddesdir.

¹⁷ Aslında cins zeytin ağacından kesilen dallar yabani zeytin ağacına aşılanır. Siz Yahudi olmayanlar yabani zeytin dallarına benziyorsunuz. Buna rağmen cins zeytin ağacına benzeyen İsrail halkına aşılandınız. Şimdi o ağacın kökünden yükselen bereketli özden besleniyorsunuz. ¹⁸ O halde

cins ağaçtan budanmış olan dallara üstünlük taslamayın. Unutmayın ki, siz ağacın kökünü beslemiyorsunuz, kök sizi besliyor. ¹⁹ Şimdi, “O dallar ben aşılanayım diye budandı” diyebilirsiniz. ²⁰ Bu doğrudur. Fakat o dallar Allah'a iman etmedikleri için kesilip atıldılar. Sizse Allah'a iman ettiğiniz için yerinizde duruyorsunuz. Bunda övünülecek bir şey yok. Övünmek yerine, Allah'tan korkun! ²¹ Çünkü Allah asıl dalları esirgemediyse, sizi de esirgemez.

²² Öyleyse unutmayın! Allah şefkatlidir. Fakat gördüğünüz gibi günahkârlara karşı katıdır. O'nun şefkatine sadakatle karşılık verirseniz size iyi davranır. Fakat O'na sadık kalmazsanız sizi de kesip atar! ²³ Yahudiler inadı bırakıp imana dönerlerse Allah onları yeniden kabul eder. Çünkü onları eskisi gibi ağaca aşılama kadirdir. ²⁴ Siz yabani bir zeytin ağacından kesilen dallar gibisiniz. Tabiata aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınız. Yahudilerse cins zeytin ağacından kesilen dallar gibidir. O halde cins zeytin ağacına aşılanmaları çok daha kolaydır!

²⁵ Ey mümin kardeşlerim, bu konudaki ilâhî sırdan habersiz kalmanızı istemem. Aksi halde kendi aklınıza güvenip ukalalığa kapılabilirsiniz. Sır şudur: İsrailoğullarının bir bölümü inat etti, iman etmeyi reddetti. Bu durum, Yahudi olmayanlardan Allah'ın Hükümranlığı'na gireceklerin sayısı tamamlanıncaya kadar devam edecektir. ²⁶ Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Tevrat'ta yazılmış olduğu gibi,

“Kurtarıcı Kudüs'ten gelecek,

^f11:8 Yasanın Tekrarı 29:4.

⁸11:10 Mezmurlar 69:22-23.

Yakub'un soyundan takvasızlığı uzaklaştıracak.**

²⁷ Allah diyor ki, "O zaman onların günahlarını silip onlarla bu ahdi yapacağım."^{††}

²⁸ Yahudiler kurtuluş müjdesini reddetmekle Allah'a geçici düşman oldular. Bu da, siz Yahudi olmayanların menfaatine oldu. Öte yandan Yahudiler Allah'ın seçtiği halktır, Allah onları sever. Bu da atalarına vermiş olduğu vaatlerin neticesidir. ²⁹ Çünkü Allah lütfetmiş olduğu nimetleri geri almaz. Çağırılmış olduğu insanlardan yüz çevirmez. ³⁰ Diğer halklardan olan sizler, bir zamanlar Allah'a itaat etmiyordunuz. Fakat şimdi Yahudilerin itaatsizliği yüzünden Allah'ın merhametine kavuştunuz. ³¹ Benzer şekilde, siz merhamete kavuştuğunuz için onlar da şimdi Allah'a itaatsiz oldular. Fakat bu, onlar da merhamete ersinler diye oluyor. ³² Çünkü Allah, merhametini herkese göstermek için herkesi itaatsizliğe esir etti.

³³ Allah merhamette ne zengindir, hikmeti ve irfanı ne kadar engindir! O'nun hükümlerine akıl ermez, yolları anlaşılmazdır!

³⁴ "Rab'bin düşüncesini kim bilebilir? Kim O'na akıl verebilir?"^{‡‡}

³⁵ "Kim Allah'a bir şey verebilir ki, karşılığını O'ndan istesin?"^{¶¶}

³⁶ Her şeyi yaratan O'dur. Her şey O'nun sayesinde ve O'nun için var olmuştur. Allah ebediyen hamda lâyıktır! Âmin.

Diri kurbanlar

12 Ey mümin kardeşlerim, Allah'ın büyük merhametinin hakkı için size yalvarırım: Kendinizi tıpkı Allah'a takdim edilen, O'nu memnun eden diri birer kurban gibi Allah'a teslim edin. Allah'ın istediği hakiki ibadet budur.

² Dünyanın genel gidişatına uymayın. Bunun yerine Allah zihninizi değiştirip yenilesin. O zaman O'nun iradesini idrak edersiniz; neyin iyi, makbul ve kâmil olduğunu anlarsınız.

³ Allah'ın bana bahsettiği lütufla hepimize söylüyorum: Hiç kimse kendini hakikatte olduğundan daha üstün görmesin. Herkes makul düşünsün, Allah'ın vermiş olduğu iman ölçüsüyle kendini tartsın.

⁴ Bilirsiniz ki, insan bedeni farklı azalardan meydana gelir. Çok sayıda beden azamızın her birinin ayrı vazifesi vardır. ⁵ Benzer biçimde, hepimiz farklı insanlar olsak da cemaat olarak Mesih'te tek bir bedeniz. Aynı bedenin değişik azaları gibi, birbirimize bağlıyız.

⁶ Allah her birimize farklı mevhibeler bahsetti. Peygamberlik^{§§} mevhibesine sahip olan, imanı ölçüsünde peygamberlik etsin. ⁷ Hizmetkârlık mevhibesine sahip olan, hizmet etsin. Vaaz mevhibesine sahip olan, vaaz etsin. ⁸ Nasihat veren, nasihat bulunsun. Bağış veren, bunu cömertçe yapsın. Önderlik eden, canla başla etsin. Hayırseverlik yapan, bunu güler yüzle yapsın.

⁹ Sevginiz riyasız olsun. Kötülükten iğrenin. İyiliğe dört elle sarılın.

** 11:26 **Yeşaya 59:20-21. Yakub:** Diğer adı "İsrail'dir." İsrailoğullarının atasıdır. Yaratılış 32:24-28. Yakub Peygamber'in on iki oğlundan, İsrailoğullarının on iki aşireti türedi. Bkz. Yaratılış: 32:24-28

†† 11:27 Yeremya 31:33-34

‡‡ 11:34 Yeşaya 40:13.

¶¶ 11:35 Eyüp 41:11

§§ 12:6 **peygamberlik:** Allah'ın bildirisini veya ilkelerini sözlü olarak iletme, açıklamak anlamına gelir.

¹⁰ Birbirinizi kardeşlik sevgisiyle sevin. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. ¹¹ Şevkiniz azalmasın. Mukaddes Ruh'la coşun. Kendinizi Rab'bin hizmetine vakfedin. ¹² Sahip olduğunuz ebedî umutla sevinin. Sıkıntılar karşısında sabırlı olun. Kendinizi duaya verin. ¹³ Allah'ın halkından muhtaç durumda olanlara yardım edin. Misafirperver olmayı amaç edin.

¹⁴ Size zulmedenler için iyilik dileyin. Onların hayrını isteyin, lânet etmeyin. ¹⁵ Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. ¹⁶ Birbirinizle uyum içinde yaşayın. Böbürlenmeyin. Bilakis, hakir görülenlerle dost olun. Kimseye bilgiçlik taslamayın.

¹⁷ Size kötülük edene kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. ¹⁸ Herkesle barış içinde yaşamak için elinizden geleni yapın. ¹⁹ Sevgili mümin kardeşlerim, kimseden öç almayın. Hıncınızı Allah'ın gazabına bırakın. Çünkü Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, "Öç benimdir, ben karşılık vereceğim."* ²⁰ Bunun yerine, "Düşmanın aç ise doyur, susamışsa su ver. Böyle yapmakla onu utanca boğarsın."†

²¹ Kötülüğe yenilme. Kötülüğü iyilikle yen.

Sizi yönetenlere itaat edin

13 Herkes başındaki yöneticilere tâbi olsun. Çünkü Allah'ın izin vermediği hiçbir yönetim yoktur. Ülkeyi yönetenler Allah'ın izniyle yönetiyor. ² Bu sebeple yöneticilere karşı gelen, Allah'ın kurduğu düzene karşı gelmiş olur. Böyleleri

karşı gelmelerinin cezasını çeker. ³ Yöneticilerden korkması gerekenler iyi insanlar değildir, kötülük yapanlardır. Yönetimden korkmadan yaşamak istiyor musun? O halde iyi olanı yap. O zaman yöneticilerin takdirini kazanırsın.

⁴ Başınızdaki yöneticiler iyiliğiniz için hizmet eden Allah'ın kullarıdır. Fakat kötülük yapıyorsan, korkmalısın! Çünkü yönetim haklı olarak cezalandırma yetkisine sahiptir. Kötülük yapanı cezalandırmakla Allah'a hizmet eder, O'nun gazabını dindirir. ⁵ Bunun için yöneticilerinize tâbi olmalısınız. Sadece Allah'ın gazabından korktuğunuz için değil, vicdanınızı temiz tutmak için böyle yapın.

⁶ Verginizi de bu sebepten ötürü ödemelisiniz. Yöneticileriniz Allah'ın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. ⁷ Herkese hakkını verin. Verginizi, harcınızı ödeyin. Hürmet etmeniz gerekenlere hürmet edin. Onurlandırmanız gerekenleri onurlandırın.

Komşunuzu kendiniz gibi sevin

⁸ Birbirinize olan sevgi borcunuzdan başka hiç kimseye bir borcunuz olmasın. Çünkü başkalarını seven, zaten Tevrat'ın şeriatını yerine getirmiş olur. ⁹ Şeriat diyor ki: "Zina etme, adam öldürme, hırsızlık yapma, başkasının malına göz dikme."‡ Bütün bunlar ve şeriatın diğer emirleri şöyle özetlenebilir: "Komşunu kendini sevdiğin gibi sev."¶ ¹⁰ Seven kişi başkalarına kötülük etmez. Bunun için sevmek demek, şeriatı yerine getirmek demektir.

¹¹ Nasıl bir çağda yaşadığınızı fark edin. Artık uykudan uyanma zamanı gelmiştir. Çünkü kurtuluşumuz, İsa

*12:19 Yasanın Tekrarı 32:35.

†12:20 Süleyman'ın Özdeyişleri 25:21-22.

‡13:9 Mısır'dan Çıkış 20:13-15, 17.

¶13:9 Levililer 19:18

Mesih'e ilk iman ettiğimiz vakittekinden daha yakındır. ¹² Artık gece^s ilerlemiş, gündüzün** gelişi yaklaşmıştır. Bunun için karanlığa ait kötü amelleri bırakalım, nurun silahlarını kuşanalım. ¹³ Günün aydınlığında yaşayanlara lâıyk, düzgün bir hayat sürelim. İçki âlemlerinden ve sarhoşluktan, fuhuştan ve sefahatten, çekişmelerden ve hasetten uzak duralım. ¹⁴ Bunun yerine Efendimiz İsa Mesih'in erdemlerini kuşanın, nefsinizin ihtiraslarına teslim olmayın.

Başkasına hükmetmeyin

14 İmanı zayıf olanları aranızda kabul edin. Fakat farklı fikirlerinden ötürü onlarla tartışmaya girmeyin. ² Kimi her şeyi yiyebileceğine inanır††, kimiye imanı zayıf olduğundan sadece sebze yer. ³ Her şeyi yiyebileceğine inanan, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen de yiyene hükmetmesin. Çünkü Allah onu öyle kabul etmiştir. ⁴ Sen kimsin ki başkasının kuluna hükmediyorsun? Kulu haklı veya haksız çıkarmak ancak efendisinin işidir. Rab'bin kulu haklı çıkacaktır, çünkü Rab onu haklı çıkarmaya kadirdir.

⁵ Kimileri bazı günlerin ötekilerden daha önemli olduğuna inanır, kimiye her günü bir tutar. Herkes kendi kanaatinden emin olsun. ⁶ Bazı günleri önemli sayan, o günleri Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Allah'a şükrederek yer. Bazı şeyleri yemeyen, bunu Rab'bi hoşnut etmek için yapar ve Allah'a şükreder.

⁷ Çünkü hiçbirimiz ne kendimiz için yaşarız ne de kendimiz için ölürüz. ⁸ Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsük Rab için ölürüz. O halde yaşasak da ölsek de Rab'be aidiz. ⁹ Mesih hem ölümlerin hem yaşayanların Efendisi olmak üzere ölüp dirildi.

¹⁰ O halde mümin kardeşine neden hükmediyorsun? Mümin kardeşini neden hor görüyorsun? Hepimiz Allah'ın huzuruna çıkacağız. Bize hükmedecek olan O'dur. ¹¹ Tevrat'ta yazılmış olduğu gibi:

“Rab diyor ki, ‘Varlığım hakkı için herkes önümde diz çökecek, herkes Allah olduğumu ikrar edecek.’”††

¹² Öyleyse hepimiz Allah'ın huzuruna çıktığımız zaman kendi adımıza hesap vereceğiz.

Başkasının günah işlemesine vesile olmayın

¹³ Bunun için artık birbirimize hükmetmeyelim. Tersine, mümin kardeşinizin imanını zedeleyecek, onu yoldan çıkaracak bir şey yapmamakta kararlı olun. ¹⁴ Rab İsa'ya ait biri olarak hiçbir yiyeceğin haram olmadığını kesinlikle biliyorum. Fakat bir kimse bir şeyi haram sayarsa, o şey artık onun için haramdır.

¹⁵ Yedikleriniz yüzünden mümin kardeşinizin imanını zedellerseniz, artık sevgi yolunda yürümüyorsunuz demektir. Yiyecek yüzünden mümin kardeşinizin helâk olmasına sebep olmayın! Çünkü Mesih onun uğruna da öldü. ¹⁶ Size göre iyi olanı kimsenin kötülemesine izin vermeyin. ¹⁷ Çünkü

§13:12 **gece:** Şeytana ve hükümranlığına ait işlerin hâkim olduğu dünya düzeni.

13:12 **gündüz: İsa Mesih'in tekrar dünyaya gelip Şeytan'ı ve bütün hükümranlığını alt edeceği dönemi simgeler.

††14:2 **her şeyi yiyebileceğine:** Tevrat, Yahudilerin bazı yiyecekleri yememesini emreder. Mesih'e iman eden bazı kişiler artık her şeyi yiyebileceklerini anlamışken, bazıları halen bu konuda Tevrat'ın emrini sıkı sıkıya uygulamaya çalışıyorlardı.

††14:11 Yeşaya 45:23.

Allah'ın Hükümranlığı yiyecek ve içeceklerle alakalı değildir. Mukaddes Ruh'un verdiği doğruluk, selâmet ve sevinçle alakalıdır. ¹⁸Böyle yaşayıp Mesih'e kulluk eden kişi, hem Allah'ı hoşnut eder hem de insanların takdirini kazanır.

¹⁹O halde kendimizi selâmet getiren ve birbirimizin imanını geliştiren amellere verelim. ²⁰Yiyecek uğruna Allah'ın işini bozmayın! Her yiyecek helâldir, fakat yediği yiyecek yüzünden mümin kardeşinin imanını zedeleyen kişi kötülük etmiş olur. ²¹Kardeşinizin imanını zedelemektense et yemeyin, şarap içmeyin.

²²Bu konulardaki kanaatiniz Allah'la kendi aranızda kalsın. Doğru bildiği şeyi yapıp vicdanında suçluluk hissetmeyen kişiye ne mutlu! ²³Fakat bir yiyeceği tereddüt içinde yiyen kişi kendi kendini mahkûm eder. Çünkü yaptığının doğru olduğuna iman etmiyordur. İmana dayanmayan her şey günahtır.

15 İmanı güçlü olan bizler, güçsüzlerin zaaflarına katlanmaya mecburuz. ²Kendimizi memnun etmek yerine mümin kardeşlerimizin iyiliğini düşünüp onları memnun edelim. Böylece onların imanını güçlendirelim. ³Mesih bile kendi kendini memnun etmek için yaşamadı. Zebur'da O'nun hakkında şöyle yazılmıştır: "Sana edilen hakaretlere ben uğradım."^{¶¶} ⁴Mukaddes yazılarda önceden söylenen her şey bize ders olsun diye söylendi. Mukaddes yazılar bize sabır ve cesaret verir. Böylece ebedî umuda sahip oluruz.

⁵Sabrın ve cesaretin kaynağı olan Allah hepinizi aynı düşüncede birleştirdi. Mesih İsa'nın istediği de budur. ⁶O zaman Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası olan Allah'a hepiniz tek bir ağızdan hamdedebilirsiniz. ⁷Bunun için Mesih sizi nasıl kabul ettiyse siz de birbirinizi kabul edin. Bununla Allah'a izzet vermiş olursunuz. ⁸Size diyorum ki, Mesih öncelikle Yahudilere hizmet etmeye geldi. Bunu Allah'ın itimada lâyık olduğunu ve atalarımıza verdiği vaatleri yerine getirdiğini göstermek için yaptı. ⁹Ayrıca Yahudi olmayanların kendilerine merhamet eden Allah'a hamdetmelerini istedi. Nitekim Zebur'da şöyle yazılmıştır:

"Bunun için öteki halklar arasında sana şükredeceğim; Adımı ilahilerle öveceğim."^{§§}

¹⁰Yine şöyle yazılmıştır:

"Ey halklar, Allah'ın halkıyla birlikte sevinin!"^{*}

¹¹"Ey bütün milletler, Rab'bi yüceltin! Ey bütün halklar, Rab'be hamdedin!"[†]

¹²Yeşaya Peygamber de şöyle dedi: "İşay'ın[‡] soyundan biri çıkacak, milletlere hükmetmek için gelecek. Halklar O'na umut bağlayacak."^{¶¶}

¹³Umut kaynağı olan Allah, kendisine iman eden sizlerin sevincini ve selâmetini tamamlasın. O zaman Mukaddes Ruh'un kudreti sayesinde umutla dolup coşacaksınız.

Pavlus: Bütün halkların havarisi

¹⁴Ey mümin kardeşlerim, iyilikle dolu ve her tür bilgiyle mücehhez olduğunuzdan eminim. Ayrıca bir-

^{¶¶}15:3 Mezmurlar 69:9.

^{§§}15:9 Mezmurlar 18:49.

^{*}15:10 Yasanın Tekrarı 32:43.

[†]15:11 Mezmurlar 117:1

[‡]15:12 **İşay**: İsrail Kralı Davud'un babasıdır. İsa Mesih bu soydan gelmiştir.

^{¶¶}15:12 Yeşaya 11:10.

birinize nasihat etmeye muktedirsiniz.
¹⁵Yine de size hatırlatmak istediğim bazı hususları çekinmeden yazdım.
¹⁶Çünkü Allah bana, Mesih İsa'nın kulu olarak Yahudi olmayanlara hizmet etme lütfunu bahşetti. Yahudi olmayanlar Mukaddes Ruh'la takdis edilip Allah katında makbul olsunlar diye kurtuluş müjdesini yayıyorum. Böyle yapmakla Allah'a makbul kurbanlar takdim eden bir rahip gibi hizmet ediyorum.
¹⁷Mesih İsa'ya ait olduğumdan Allah yolunda yaptıklarımı iftihar edebilirim.
¹⁸Aslında kendime ait hiçbir başarı yok. Sadece Mesih'in benim vasıtamla başardıklarından söz edebilirim. O, Yahudi olmayanların Allah'a itaat etmelerini sağlamak için benim sözlerimi ve yaptıklarımı kullandı.
¹⁹Alâmetler ve mucizeler yapmam için bana Allah'ın Ruhu'nun kudretini verdi. Böylece Kudüs'ten başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaştım. Gittiğim her yerde Mesih'le ilgili kurtuluş müjdesini ilan ettim.
²⁰Müjdeyi, insanların Mesih'in adını duymadıkları yerlerde vazetmeyi amaç edindim. Çünkü hizmetimi bir başkasının atmış olduğu temel üzerine inşa etmek istemedim.
²¹Tevrat'ta yazılmış olduğu gibi, "O'ndan bihaber olanlar O'nu görecekler,

O'nu duymamış olanlar anlayacaklar."⁸

²²Bununla meşgul olduğum için çok defa ziyaretinize gelmek istediysen de önüme hep maniler çıktı.
²³Fakat artık bu yörelerde yapacağım bir şey kalmadı. Sizleri ziyaret etmeyi de yıllardır arzu ediyorum.
²⁴Bu yüzden İspanya'ya giderken yanınıza uğramak istiyorum. Sizleri görüp bir süre muhabbetinize doyduktan sonra beni İspanya'ya yolcu edeceğinizi umarım.

²⁵Şimdiyse Kudüs'e gidiyorum. Amacım Allah'ın oradaki halkına yardım etmektir.
²⁶Makedonya ve Ahaya'da bulunan müminler, Kudüs'teki yoksul müminlere bağışta bulunmak istediler. Bunun için onlara gönderilmek üzere aralarında yardım topladılar.
²⁷Bunu sevinçle yaptılar. Aslında onlara yardım borçludurlar. Çünkü Yahudi olmayan müminler Yahudi müminlerin manevî nimetlerine ortak oldular. Bu yüzden kendileri de sahip oldukları maddi nimetleri onlarla paylaşmaya borçludurlar.
²⁸Toplanan yardımı Kudüs'teki müminlere ulaştırıp vazifemi bitirdikten sonra size uğrayacağım. Sonra da İspanya'ya gideceğim.
²⁹Yanınıza geldiğimde, size Mesih'in sağladığı ruhani nimetleri ziyadesiyle getireceğimden emin olabilirsiniz.

³⁰Ey mümin kardeşlerim, Efendimiz İsa Mesih ve Mukaddes Ruh'un sevgisi adına size yalvarırım, benim için Allah'a dua edin, mücadeleme ortak olun.
³¹Yahudiye bölgesindeki imansızlardan kurtulmam için ve Kudüs'e götürmekte olduğum yardımın oradaki müminleri memnun etmesi için dua edin.
³²Sonra Allah isterse sevinçle yanınıza gelirim, sizlerle birlikte dinlenirim.

³³Selâmet veren Allah hepinizle olsun. Âmin.

Son sözler

16 Kenhere şehrindeki cemaatin hizmetkârı mümin kız kardeşimiz Fibe'yi size salık veririm.
²Onu Rab'be ait biri olarak, Allah'ın halkına yaraşır biçimde kabul edin. Her ihtiyacında ona destek olun. Çünkü bana ve daha birçok kişiye hamilik yaptı.

³Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selamlarımı iletin.

⁴Onlar benim uğruma kendi canlarını tehlikeye attılar. Sadece ben değil, Yahudi olmayan bütün cemaatler de onlara minnettardır. ⁵Ayrıca evlerinde toplanan cemaate de selamlarımı iletin.

Asya ilinden Mesih'e ilk iman edenlerden biri olan sevgili kardeşim Epene-tus'a selam edin. ⁶Sizin için çok emek vermiş olan Meryem'e selam söyleyin. ⁷Havariler arasında itibar sahibi olan ve Mesih'e benden önce iman eden An-dronikus'la Yunya'ya selamlarımı iletin. Onlar hem soydaşım hem de hapisane arkadaşımıdır.

⁸Rab'be ait sevgili kardeşim Am-pliatus'a selam söyleyin. ⁹Mesih yol-unda emektaşımız Urbanus'a ve sevgili mümin kardeşim Stakis'e selamlarımı iletin. ¹⁰Mesih'e sadakatini ispat etmiş olan Apelles'e selam edin. Aristo-bulus'un bütün ev halkına selam söy-leyin. ¹¹Soydaşım Herodion'a selam edin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait olanlara selamlarımı iletin. ¹²Rab yol-unda emek veren mümin kız kardeşler-imiz Trifena'yla Trifosa'ya selam edin. Rab'bin hizmetinde çok çalışmış sevgili kız kardeşimiz Persis'e selam söyleyin. ¹³Rab'bin seçkin kulu Rufus'a ve bana da analık etmiş olan annesine selam edin.

¹⁴Asinkritus, Flegon, Hermes, Pa-trobas, Hermas ve yanlarındaki mümin-lere selam edin. ¹⁵Filologus ve Yulya'ya, Nereus'la kız kardeşine, Olimpas'la yan-larındaki bütün müminlere selam edin. ¹⁶Birbirinizi Allah'a vakfolmuş olan-lara yaraşır öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün cemaatleri size selam ederler.

¹⁷Ey mümin kardeşlerim, size yalvarırım, size vazedilen talime aykırı fikirler yayan, müminleri saptırıp ayrılıklara sebep olanlara karşı dikkatli olun. Onlardan sakının.

¹⁸Böyleleri Efendimiz Mesih'e değil, kendi midelerine hizmet ediyorlar. Kulağı okşayan tatlı sözlerle saf kişileri kandırıyorlar. ¹⁹Allah'a nasıl itaat ettiğinizi herkes işitti. Bunun sizin sizin adınıza seviniyorum. Ancak iyilik konusunda hikmetli, kötülük konusundaysa toy kalmanızı dilerim. ²⁰Selâmet veren Allah çok yakında Şeytan'ı ayaklarınızın altına serip ezecektir. Efendimiz İsa'nın lütfu üzerinizde olsun.

²¹Emektaşım Timoteos, soydaşlarım Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler.

²²Bu mektubu Pavlus için kaleme alan ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı gönderiyorum.

²³⁻²⁴Beni ve bütün cemaati evinde ağırlayan Gayus size selam eder. Şehir haznedarı Erastus ve mümin kardeşimiz Kuartus'un size selamları var.

²⁵Allah, vazettiğim kurtuluş müjdesi, yani İsa Mesih hakkındaki iyi haberle imanınızı güçlendirmeye kadirdir. Bu haber, Allah'ın ezelden beri saklı tuttuğu sırrı açıklayan vahiydir. ²⁶Bu sır ezelden ebede kadar var olan Allah'ın em-riyle, peygamberlerin yazılılarıyla ışığa çıkarılmış, bütün milletlerin iman ve itaat etmesi için şimdi ilan edilmiştir.

²⁷Hikmet sahibi tek Allah'a, İsa Mesih vasıtasıyla ebetler ebedince izzet olsun! Âmin.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

KORİNTLİLER'E

1.Mektubu

1 Ben Pavlus ve mümin kardeşimiz Sostenes, Allah'ın Korint şehrindeki cemaatine selam ederiz! Allah'ın iradesiyle Mesih İsa'nın havarisi oldum. ²Sizler de Efendimiz İsa Mesih'in adıyla her yerde ibadet edenlerle birlikte Allah'ın halkına mensup olmaya çağrıldınız. Mesih İsa hepimizin Efendisi'dir. O'nun sayesinde Allah'a vakfodunuz. ³Size Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten lütuf ve selâmet dileriz.

Pavlus Allah'a şükrediyor

⁴Sizin için her zaman Allah'ıma şükrediyorum. Çünkü Allah, Mesih İsa vasıtasıyla size lütfunu bahsetti. ⁵Mesih sayesinde her nimete bol ölçüde kavuştunuz. Kelâmı vaaz etmekte, ilim ve irfanda her bakımdan geliştiniz. ⁶Bu şekilde Mesih hakkındaki şahitliğimizi teyit ediyorsunuz. ⁷Şimdi Efendimiz İsa Mesih'in tekrar gelişini beklerken hiçbir mevhibede eksikliğiniz yoktur. ⁸Allah sizi sona kadar dayanmanız için kuvvetlendirecektir. Böylece Efendimiz İsa Mesih'in geldiği gün kimse sizde kusur bulamayacak. ⁹Sizleri semavî Oğlu Efendimiz İsa Mesih'le ruhanî birlik içinde yaşamaya çağırın Allah, vaatlerine sadıktır.

Cemaat içinde nifak olmasın

¹⁰Ey mümin kardeşlerim, Efendimiz İsa Mesih'in adıyla rica ediyorum: Hepiniz uyum içinde olun. Aranızda nifak olmasın, aynı fikirde ve gayede birleşin. ¹¹Mümin kardeşlerim, Kloe'nin

ev halkından aranızda çekişmeler olduğunu duydum. ¹²Demem o ki, bazılarınız, "Ben Pavlusçuyum", "Ben Apollosçuyum", "Ben Petrusçuyum" ya da "Ben Mesihçiyim" diye konuşuyormuş. ¹³Mesih bölündü mü? Sizin için Pavlus mu çarmıha gerildi? Pavlus'un adıyla mı vaftiz oldunuz? ¹⁴Allah'a şükür, Krispus'la Gayus dışında hiçbirinizi vaftiz etmedim. ¹⁵Kimse benim adımla vaftiz oldunuz diyemez. ¹⁶Evet, bir de İstefanas'ın ailesi vardı. Bundan gayrı kimseyi vaftiz ettiğimi hatırlamıyorum. ¹⁷Zira Mesih beni vaftiz etmeye göndermedi. Kurtuluş müjdesini duyurmaya gönderdi. Kurtuluşu müjdelerken süslü sözler kullanmıyorum; hiçbir söz Mesih'in çarmıhtaki ölümünün kudretini gölgelememelidir.

Mesih, Allah'ın kudreti ve hikmetidir

¹⁸Helâka gidenler için Mesih'in çarmıhtaki ölümüyle ilgili haber saçmadır, fakat kurtuluş yolunda olan bizler için Allah'ın kudretidir. ¹⁹Çünkü Yeşaya Peygamber şöyle yazdı: "Hikmetli geçinenlerin hikmetini yok edeceğim, Zeki geçinenlerin zekâsını hiçe indireceğim."*

²⁰Hikmetli olan kim? Nerede Tevrat âlimi? Bu çağın usta hatibi nerede? Allah dünyevî hikmetin saçma olduğunu göstermedi mi? ²¹Dünya kendi hikmetiyle Allah'ı, Allah'ın hikmetine göre tanımadı. Bu sebeple Allah iman edenleri, vazettiğimiz kurtuluş müjdesiyle kurtarmaya razı oldu. İman etmeyenler ise bu müjdeyi saçma buluyor.

²²Yahudiler inanmak için mucizevî alâmetler görmek ister, Grekler ise hikmet arar. ²³Hâlbuki biz Mesih'in çarmıhta öldüğünü duyuruyoruz. Yahudiler

*1:19 Yeşaya 29:14

bunu yüzkarası, öteki halklar ise saçma sayarlar. ²⁴Fakat Allah'ın çağırdığı insanlar için - ister Yahudi ister Grek olsun - Mesih, Allah'ın hem kudreti hem de hikmetidir. ²⁵Çünkü Allah'ın saçma sayılan yolu insan hikmetinden üstündür. Allah'ın zayıf sayılan yolu insan kuvvetinden üstündür.

²⁶Ey mümin kardeşler, Allah'ın sizi çağırdığı zamanki halinizi düşünün. Birçoğunuz insanî ölçülere göre hikmetli, nüfuzlu ya da soylu değildiniz. ²⁷Fakat Allah hikmetlileri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını seçti. Nüfuzluları utandırmak için dünyanın zayıf gördüklerini seçti. ²⁸Önemli sayılanları hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz ve değersiz gördüklerini seçti. ²⁹İşte bu sebepten, Allah'ın huzurunda kimse kendi kendisiyle övünemez. ³⁰Allah, Mesih İsa'ya ait olmanızı sağladı. İsa, Allah'tan gelen hikmet kaynağımız oldu. Ayrıca O'nun sayesinde Allah katında sâlih sayıldık, Allah'ın halkına mensup olduk ve günahın esaretinden kurtulduk. ³¹Bu sebeple Yeremya Peygamber'in yazdığı gibi, "Övünmek isteyen, Rab'bin yaptıklarıyla övünsün".[†]

Mesih'in çarmıhtaki ölümü

2 Ey mümin kardeşler, yanınıza geldiğimde Allah'ın ezelden beri saklı tuttuğu hakikati size açıkladım. Bunu söz sanatıyla ya da insanî hikmetle yapmadım. ²Çünkü yanınızdayken Mesih İsa'dan ve çarmıhtaki ölümünden başka şey konuşmamaya kararlıydım. ³Aranızda kendimi zayıf hissediyordum, ürkektim, korkudan titriyordum. ⁴İnsanî hikmetin ikna edici sözlerine dayanarak

konuşmadım, vaaz etmedim. Bilâkis, Mukaddes Ruh'un kudretine dayandım; bu apaçıktır. ⁵Çünkü imanınızın kaynağı insanî hikmet değil, Allah'ın kudretidir.

Allah'ın hikmeti

⁶Evet, olgun müminlere hikmetli sözler söylüyoruz, fakat bu, dünyevî bir hikmet değildir. Bu çağın yok olup gitmeye mahkûm önderlerinin bilgiçliğine benzemez. ⁷Biz Allah'ın ezelden beri saklı tuttuğu gizli hikmetten söz ediyoruz. Allah'ın ululuğuna bu hikmetle kavuşacağız. Allah bunu daha dünyayı yaratmadan takdir etti. ⁸Fakat bu çağın önderleri Allah'ın hikmetini idrak edemedi. Eğer idrak etmiş olsalardı, yüce Efendimiz'i çarmıha germezlerdi. ⁹Yeşaya Peygamber'in yazdığı gibi, "Allah'ın kendisini sevenler için hazırladıklarını hiçbir göz görmedi, hiçbir kulak işitmedi, hiçbir insan idrak etmedi."[‡]

¹⁰Fakat Allah bunları bize Mukaddes Ruh vasıtasıyla açıkladı. Mukaddes Ruh her şeyi, hatta Allah'ın derin sırlarını bile araştırıp bildirir. ¹¹İnsanın aklından geçenleri, yalnızca insanın ruhu bilir. Bunun gibi, Allah'ın ne düşündüğünü de Allah'ın Ruhu'ndan başkası bilemez. ¹²Biz Mukaddes Ruh'u dünyadan değil, Allah'tan aldık. Mukaddes Ruh sayesinde Allah'ın bize ihsan ettiği nimetleri idrak ederiz. ¹³Bu nimetlerden bahsederken insanî hikmetin telkin ettiği sözler kullanmıyoruz. Ruhani insanlara ruhani gerçekleri Mukaddes Ruh'un öğrettiği sözlerle açıklıyoruz. ¹⁴Nefsine uyan kişi Allah'ın Ruhu'na mahsus hakikatleri kabul edemez. Bu

[†]1:31 Yeremya 9:24

[‡]2:9 Yeşaya 64:4

hakikatler ona saçma gelir. Çünkü bunlar ancak Mukaddes Ruh sayesinde muhakeme edilebilir. ¹⁵ Ruhani kişi her şeyin muhakemesini yapabilir. Fakat kimse onun hakkında muhakemede bulunamaz. ¹⁶ Yeşaya Peygamber'in dediği gibi:

“Rab’bin düşüncelerini kim bilebilir? Kim O’na akıl verebilir?”[¶]

Fakat bizler Mesih’in düşüncesine sahibiz.

Cemaat içerisinde nifak

3 Ey mümin kardeşler, sizlerle birlikteyken ruhanî kişilerle konuşur gibi konuşmadım. Nefsanî kişilerle konuşur gibi konuştum. Çünkü iman bakımından bebeklik çağındaydınız. ² Bebeklere katı yiyecek değil, süt verilir. Aynı şekilde ben size ancak basit bilgiler verdim. Çünkü ileri seviyedeki bilgilere hazır değildiniz. Şimdi bile hazır değilsiniz. ³ Zira hâlâ nefse uyuyorsunuz. Birbirinizi kıskanıyor, birbirinizle didişiyorsunuz. Bu davranışlarınız nefse uyduğunuzu, dünyevî insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu? ⁴ Biriniz “Pavlusçuyum”, bir diğersiniz “Apollosçuyum” diyor. Bu halinizle tıpkı dünyevî insanlar gibi davranmış oluyorsunuz.

⁵ Peki, Apollos kim? Pavlus kim? Biz yalnızca hizmetkârız; iman etmenize vesile olduk. Her birimiz Rab’bin bize verdiği vazifeyi yaptı. ⁶ Benim vazifem, Allah’ın kelâmını kalplerinize tohum misali ekmektir. Apollos ise tohumları suladı. Fakat tohumları büyüten Allah’tır.

⁷ Ekenin ve sulayanın önemi yoktur. Önemli olan tohumu büyüten Allah’tır. ⁸ Tohumu eken ve sulayan, aynı gayeye hizmet eder; her ikisi de emeğinin ödülünü alacaktır. ⁹ Bizler Allah’la el ele vermiş ırgatlarız; sizler ise Allah’ın tarlası gibisiniz.

Allah’a ait bir inşaatı andırıyorsunuz. ¹⁰ Allah’ın bana bahşettiği lütuf sayesinde usta inşaatçı gibi temel attım. Şimdi başkaları bu temel üstüne inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etmeli. ¹¹ Esas temel İsa Mesih’tir. Hiç kimse bundan başka temel atamaz. ¹² Bazıları temel in altına, gümüş ya da kıymetli taşlarla inşa edecek. Bazılarıysa tahta, ot ya da saman kullanacak.[§] ¹³ Mesih tekrar geldiği gün kimin ne yaptığı belli olacak. Zira o gün herkesin amelleri ilâhî ateşle ifşa edilecek^{**}; ateş, amellerin vasfını ortaya çıkaracak. ¹⁴ Eğer bir müminin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, mükâfatlandırılacak. ¹⁵ Yok eğer yaptıkları yanıp giderse, zarar çekecek. Kendisi kurtulacak, fakat alevlerin içinden geçip kurtulmuş biri gibi olacak.

¹⁶ Allah’ın canlı mabedi olduğunuzu unutmayın; Allah’ın Ruhu içinizde yaşıyor. ¹⁷ Allah’ın mabedini kim yıkarsa, Allah da onu yıkacak. Çünkü Allah’ın mabedi mukaddestir; o mabet de siz müminlersiniz.

¹⁸ Kimse kendini kandırmasın. Dünyanın ölçülerine göre kendini hikmetli sananlar, varsın akılsız olsunlar. Ancak o zaman gerçekten hikmet sahibi olabilirler. ¹⁹ Çünkü dünyevî hikmet

¶2:16 Yeşaya 40:13

§3:12 Ayyette bir benzetme vardır. Buna göre altın, gümüş ve kıymetli taşlar değerli hizmetleri; tahta, ot ve saman ise yararsız hizmetleri temsil eder.

3:13 **ilâhî ateşle ifşa edilecek: Ateş, hem Eski hem de Yeni Ahit’te ilâhî hüküm temsil eder. Bu benzetmeyle müminlerin amellerine göre hükmedileceği anlatılıyor. Amelleri Allah’ı hoşnut ederse mükâfat alacaklar, hoşnut etmezse ebedi cehennemden kurtulmakla birlikte mükâfatsız kalacaklardır.

Allah indinde akılsızlıktır. Nitekim Eyüp Peygamber'in kitabında şöyle deniyor: "Allah hikmetli geçinenleri kendi kurnazlıklarıyla tuzağa düşürür."^{††}
²⁰Ayrıca Zebur'da şöyle yazıldı: "Rab, hikmetli geçinenlerin fikirlerinin boş olduğunu bilir."^{‡‡} ²¹Demek ki kimse insanlarla övünmemeli. Çünkü her şeyi size zaten Allah bahşetti. ²²Pavlus, Apollos, dünya, hayat, ölüm, şimdiki ve gelecek nimetler; bunların hepsi sizindir. ²³Siz Mesih'insiniz, Mesih de Allah'ındır.

Mesih'in havarileri

4 Bu sebeple beni ve Apollos'u Mesih'in hizmetkârları bilin; Allah'ın ezelden beri saklı tuttuğu hakikatleri açıklama sorumluluğu bize verildi. ²Önemli bir işle sorumlu kılınan kişi itimada lâıyk olmalıdır. ³Sizler ya da sıradan bir mahkeme beni sorgulayabilir; buna aldırmam. Çünkü ben zaten kendimi sorgulamıyorum. ⁴Vicdanım tertemiz, fakat bu, masum olduğumu ispat etmez. Amellerim hakkında bizzat Rab hüküm verecektir. ⁵Bu sebeple şimdilik hiç kimseye hükmetmeyin. Hüküm zamanı Rab'bin tekrar gelişinde olacak. Rab geldiği zaman karanlıkta olan her şeyi aydınlığa çıkaracak. İçimizde taşıdığımız gizli niyetleri ifşa edecek. İşte o zaman herkes payına düşen övgüyü Allah'tan alacak.

⁶Ey mümin kardeşler, söylediklerimi açıklamak için kendimi ve Apollos'u örnek veriyorum. Çünkü "Mukaddes yazıların dışına çıkmayın" sözünü iyice bellemenizi istiyorum. Bunu

yaparsanız gurura kapılmazsınız, birini kayırıp ötekini küçümsemezsiniz. ⁷Başkalarından ne üstünlüğümüz var? Neyiniz varsa Allah bahşetmedi mi? Mademki O bahşetti, bileğinizin hakkıyla kazanmış gibi niye böbürleniyorsunuz?

⁸Meğer her şeye sahipmişsiniz! Manevî bakımdan zenginmişsiniz! Meğer bize gerek kalmadan krallar gibi yaşıyormuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız; o zaman biz de sizinle birlikte krallık ederdik!^{¶¶} ⁹Bana öyle geliyor ki, Allah biz havarileri zafer alayının sonunda yürüyen ölüme mahkûm esirler gibi teşhir etmektedir. Bütün dünyanın gözü önündeyiz; hem insanlar hem de melekler için seyirlik kişiler olduk.

¹⁰Mesih'e hizmet ettiğimiz için akılsız sayılıyor, fakat siz Mesih'e ait olduğunuz için kendinizi akıllı görüyorsunuz! Meğer biz zayıfız, fakat siz güçlüsünüz! Siz itibarlısınız, fakat bize saygı gösterilmiyor! ¹¹Şu anda bile aç, susuz yaşıyoruz. Yeterli giyeceğimiz yok. Dövülüyor, evimiz barkımız yok. ¹²Geçinmek için harıl harıl çalışıyoruz. Bize söenlere hayırdua ile karşılık veriyoruz. Zulüm gördüğümüzde katlanıyoruz. ¹³Bize iftira edenlere yumuşakça cevap veriyoruz. Bu dünya bizi süprüntü sayıyor; şimdi bile herkes bizi ayak takımından görüyor.

¹⁴Bunları sizi utandırmak için yazmıyorum. Sevgili evlatlarım olduğunuz için size nasihat ediyorum. ¹⁵Size Mesih'in yolunu öğreten on bin tane hocanız olabilir, fakat bir tek ruhani babanız var. Zira size kurtuluşu müjdelediğim za-

^{††}3:19 Eyüp 5:13

^{‡‡}3:20 Mezmurlar 94:11

^{¶¶}4:8 Bu ayette havari Pavlus, Korintlî müminleri vefasızlıklarından dolayı alaylı bir üslupla azarlamaktadır. Bu müminler nefislerine uyup birbirleriyle çekişiyorlardı; yeni ruhani nimetlere ihtiyaçları olmadığını düşünüyor, Pavlus'un sözlerini ve yetkisini hor görüyor, kendilerini olgun ve eksiksiz sanıyorlardı.

man Mesih yolunda size babalık ettim. ¹⁶Bu yüzden rica ediyorum, beni bir baba gibi örnek alın. ¹⁷Size Timoteos'u göndermemin sebebi de bu. Timoteos, Rab yolunda sevdiğim ve itimat ettiğim ruhani evladımdır. Gittiğim her yerde, her cemaatte vazettiğim gibi, Mesih yolunda nasıl yaşadığımı size o hatırlatacak. ¹⁸İçinizden bazıları yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor. ¹⁹Fakat Rab isterse yakında geleceğim. O zaman bu küstahları sözlerine göre değil, güçlerine göre değerlendireceğim. ²⁰Çünkü Allah'ın Hükümranlığı boş laftan ibaret değildir; Allah'ın kudretine dayanır. ²¹Hangisini istersiniz? Size soypayla mı geleyim, yoksa sevgi ve şefkatle mi?

Günaha geçit vermeyin

5 Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor; hem de putperestlerde bile rastlanmayan türden bir fuhuş! Adamın biri üvey annesiyle yatıp kalkıyormuş. ²Siz de hâlâ kendinizle övünüyorsunuz! Hâlbuki bu durumda derin bir üzüntü duymanız gerekirdi. Bu adamı aranızdan atmalıydınız. ³Bedenen olmasa da manen aranızdayım. Sanki aranızdaymışım gibi, bu kötülüğü yapan adam hakkında hükmümü verdim. Kararım şu: ⁴Efendimiz İsa'nın adıyla toplanın; ben de manevî olarak yanınızda olacağım. Efendimiz İsa Mesih'in yetkisiyle bu adamı Şeytan'a teslim edin, yani cemaatten kovun. ⁵O

zaman onun nefsanî tabiatı yok olur ve Efendimiz İsa tekrar geldiği gün ruhu kurtulur.

⁶Bakın, kendinizle övünmeniz hoş değil! Azıcık maya bütün hamuru kabartır. Bunun gibi bir kişinin günahı bütün cemaati etkiler. Bunu bilmez misiniz? ⁷Eski mayadan, yani günahahtan arının; yeni bir hamur gibi tertemiz bir cemaat olun. Aslında günahlarınızdan arındınız, sanki mayasız ekmek^{§§} gibisiniz. Çünkü Fısh Kuzumuz*, yani Mesih, günahlarımızı ortadan kaldıran kurban oldu. ⁸Madem öyle, eski mayadan, kin ve kötülük mayasından kurtulmuş olarak yaşayalım. Mayasız ekmekle bayram eder gibi içtenlikle ve dürüstlikle yaşayalım.

⁹Önceki mektubumda fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmeyin diye yazmıştım. ¹⁰Elbette fuhuş yapan, sömürgeci, dolandırıcı ya da putperest olan dünyevî insanları demek istemedim. Onlardan kaçmak için dünyanın dışına çıkmanız gerekir! ¹¹Benim dediğim, kendisini mümin diye tanıtan, fakat fuhuş yapan, sömürgeci, putperest, iftiracı, ayyaş, dolandırıcı kişilerdir. Böyleleriyle aynı sofraya dahi oturmayın. ¹²Cemaatimizin dışındakiler hakkında hüküm vermek benim ne haddime! Hükmedeceğiniz kişiler cemaatinize mensup olanlardır. ¹³Cemaatin dışındakiler hakkında Allah hüküm verecektir. Tevrat'ta yazıldığı gibi, "Kötü adamı aranızdan kovun."[†]

§§5:7 **Mayasız ekmek:** Yahudilerin Fısh Bayramı kutlamalarında yediği mayasız özel ekmektir. Mısır'dan çıkışta İsrail halkının yedi gün boyunca mayasız ekmek yemesinin anısına hazırlanırdı. Havari Pavlus, yaptığı bu benzetmeyle tıpkı bu ekmeğin mayasız olması gibi, müminlerin günahahtan azat olduğunu vurgular.

*5:7 **Fısh Kuzumuz:** Bu ifadeyle Mısır'dan çıkış sırasında Yahudilerin kesip kanını kapı sövelerine sürdüğü Fısh kuzusuna atıfta bulunulur. Havari Pavlus, burada bir önceki Fısh benzetmesini devam ettirerek Mesih'i, kurtuluş fidyesi olarak kesilen Fısh kuzusuna benzetmektedir.

†5:13 Yasanın Tekrarı 22:21, 24

Müminler arasındaki davalar

6 Cemaatinize mensup biri diğerinden şikâyetçi olduğunda nasıl olur da mahkemeye gitmeye cüret eder? Davanızı, hak yolunu bilmeyen hâkimler yerine öncelikle Allah'ın halkına götürmelisiniz. ²Bir gün gelecek, Allah'ın halkı bütün dünyaya hükmedecek. Bunu bilmiyor musunuz? Madem dünyaya hükmedeceksiniz, böyle önemsiz konularda hüküm vermekten aciz misiniz? ³Haberiniz yok mu, melekler hakkında bile biz hüküm vereceğiz; o halde bu hayatla ilgili davalar hakkında rahatça hüküm verebilmeliyiz! ⁴Sıradan davalarınız için cemaatinizin itibar etmediği kişilere başvurmayın. ⁵Bunu sizi utandırmak için söylüyorum. Aranızda bu davalara bakacak hikmetli tek bir kişi bile yok, öyle mi? ⁶Bir mümin başka bir mümini mahkemeye veriyor, imansız hâkimlerden adalet bekliyor; olacak şey mi?

⁷Aslında birbirinizden davacı olmanız bile başlı başına bir yenilgidir. Bunun yerine, haksızlığa katlanmanız, ya da dolandırılmanız daha iyi olmaz mı? ⁸Ne var ki, haksızlık eden, dolandıran taraf gene sizsiniz. Üstelik bunu mümin kardeşlerinize yapıyorsunuz!

⁹Kötülük yapanların Allah'ın Hükümranlığı'nda yeri olmayacak. Bunu bilmiyor musunuz? Aldanmayın. Fuhuş yapanlar, putperestler, zina edenler, oğlanlar ve oğlancılar, ¹⁰hırsızlar, sömürgeci, ayyaşlar, iftiracılar, dolandırıcılar; işte bunların hiç birinin Allah'ın Hükümranlığı'nda yeri olmayacak. ¹¹Bazılarınız eskiden böyleydi. Fakat günahlarınızdan arındınız, Allah'a vakfoldunuz,

Efendimiz İsa Mesih'in adıyla Allahımız'ın Ruhunu sayesinde sâlih sayıldınız.

Caiz olan nedir

¹²"Her şey bana caizdir" diyorsunuz. Buna cevabım şu: "Her yaptığım şey bana hayır getirmez". Evet, ben de "her şey bana caizdir" diyebilirim, fakat hiçbir şeyin kölesi olmam. ¹³"Yemek mide için, mide yemek için yaratıldı" diyorsunuz. Evet, bu doğru, fakat bir gün Allah her ikisini de yok edecek. Bedenlerimiz cinsel ahlâksızlık için yaratılmadı. Rab'be hizmet edelim diye yaratıldı. Bedenlerimizi Rab yönetmeli. ¹⁴Efendimiz İsa'yı ölümden dirilten Allah, aynı kudretle bizi de diriltecek. ¹⁵Bedenleriniz İsa Mesih'in azalarıdır; bunu bilmiyor musunuz? Hal böyleyken, Mesih'e ait bedenimi bir fahişeye mi birleştireyim? Hâşâ! ¹⁶Bilmiyor musunuz, Tevrat diyor ki, "İkisi tek beden olacak"[†]? Demek ki fahişeye birleşen kişi, onunla tek beden oluyor! ¹⁷Fakat Rab'le birleşen kişi, manen Rab'le bir olur.

¹⁸Cinsel günahlardan sakının! Siz, "İnsanın işlediği günahların bedenle alakası yok" diyorsunuz. Fakat ben diyorum ki, cinsel günah işleyen, kendi bedenine karşı suç işlemiş olur. ¹⁹Bilmiyor musunuz, bedeniniz, Allah'ın içinizde yaşayan Mukaddes Ruhunun mabedidir? Artık başınıza buyruk değilsiniz. ²⁰Allah büyük bedel ödeyerek[¶] sizi tekrar kendine ait kıldı; öyleyse bedenlerinizi Allah'a izzet vermek için kullanın.

Evlilik

7 Şimdi bana yazdığımız konuları ele alayım. "Bir adamın evlenmemesi

[†]6:16 Yaratılış 2:24

[¶]6:20 büyük bedel ödeyerek: Bu ifadede Mesih'in çarmıh üzerinde günahlarımızın borcunu ödemek üzere ölmesine ve kanını kurtuluş fidyemiz olarak sunmasına atıfta bulunmaktadır.

iyidir” diyorsunuz. ²Fakat fuhuş tehlikesi yüzünden her erkek ve kadın kendine bir eş almalı. ³Eşler birbirlerine karı kocalık vazifelerini yerine getirsin. ⁴Zira kadının bedeni üzerinde kocası hak sahibidir. Aynı şekilde erkeğin bedeni üzerinde karısı hak sahibidir. ⁵Birbirinizi mahrum etmeyin. Bu kaidenin istisnası, eşlerin anlaşıp kendilerini bir süreliğine duaya vermeleri olabilir. Bu halde, sürenin bitiminde tekrar birleşin. Yoksa nefsinizi zapt edemediğiniz için Şeytan’ın ayartısına yenik düşersiniz. ⁶Bunu bir tavsiye olarak söylüyorum; emir değildir. ⁷Herkes benim gibi nefesine hâkim olsun isterim! Fakat herkesin Allah’tan aldığı mevhibe farklıdır. Allah kimine evlilik, kimine bekârlık nasip eder.

⁸Şimdi bekâr erkeklerle dul kadınlara hitap ediyorum. Benim gibi bekâr kalmaları iyidir. ⁹Fakat kendilerine hâkim olamıyorlarsa, varsın evlensinler. Şehvetle için için yanmaktansa evlenmeleri daha iyidir.

¹⁰Evlilere şunu emrediyorum: Daha doğrusu ben değil, Rab emrediyor. Kadın kocasından ayrılmasın. ¹¹Fakat olur da ayrılırsa, başka biriyle evlenmesin, yahut kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.

¹²Diğer herkese ben öğüt veriyorum. Çünkü bu konuda Rab’den talimat almadım. Eğer bir mümin kardeş iman etmemiş bir kadınla evliyse ve o kadın kendisiyle yaşamaya razıysa onu boşamasın. ¹³İmanlı kadın da iman etmemiş bir adamla evliyse ve o adam kendisiyle yaşamaya razıysa onu boşamasın. ¹⁴Çünkü imansız erkek ya da kadın, mümin eşi sayesinde Allah tarafından takdis edilir. Öyle olmasaydı, çocuklarınız Allah’ın huzurundan mahrum kalırdı. Hâlbuki Allah onları takdis eder.

¹⁵Fakat iman etmemiş eş ayrılmak isterse, varsın ayrılsın. Bu durumda mümin eş, evlilik yemininden serbest kalır. Allah sizi selâmet içinde yaşamaya çağırdı. ¹⁶Ey kadın, kim bilir, belki kocan senin tesirinle ebedî kurtuluş bulacak. Ey adam, kim bilir, belki karın senin tesirinle ebedî kurtuluş bulacak.

¹⁷Ancak her biriniz Rab’bin nasip ettiği durumda kalmalı, Allah’ın çağrısına uygun yaşamalı. Mesih’e ait bütün cemaatlere böyle tembih ediyorum. ¹⁸Eğer bir erkek iman ettiğinde sünnetliyse, sünnetli olduğunu gizlemesin. Yok, eğer iman ettiğinde sünnetsizse, kendini sünnet ettirmesin. ¹⁹Erkeğin sünnetli olup olmaması mühim değildir. Mühim olan, Allah’ın emirlerine itaat etmektir. ²⁰Allah sizi ne durumda çağırırsa o durumda kalın. ²¹Allah’ın çağrısını aldığınızda köle miydiniz? Bunu dert etmeyin. Fakat hür olmak için bir fırsat bulursanız, fırsatı kaçırmayın. ²²Rab sizi imana çağırduğunda köleyseniz, artık ruhen hür ve Rab’be aitsiniz. Yok, eğer Rab’be iman ettiğinizde hürseniz, artık Mesih’in kölesi oldunuz. ²³Allah sizin için büyük bedel ödedi; artık ruhen insanlara köle olmayın. ²⁴O halde ey mümin kardeşlerim, iman ettiğinizde ne durumdaysanız, Allah indinde öyle yaşayın.

²⁵Bekâr müminlere gelince, onlarla ilgili Rab’den bir emir almadım. Lâkin Allah’ın merhameti sayesinde itimada lâıyk biri olarak fikrimi söylüyorum. ²⁶Sıkıntılı bir dönemde yaşıyoruz. Bu sebeple bana kalırsa, medeni halinizi korumanız iyidir.

²⁷Evliysen boşanmayı düşünme. Evli değilsen şimdilik kendine eş arama! ²⁸Fakat olur da evlenirsen, bu günah değil. Bakire bir kız evlenirse ona da günah yazılmaz. Ne var ki, evlenenleri günlük hayatın sıkıntıları bekliyor.

Ben ise sizi bu sıkıntılardan esirgemek istiyorum.

²⁹ Mümin kardeşlerim, demem o ki, zamanımız kısıtlıdır. Bundan böyle karısı olanlar karıları yokmuş gibi, ³⁰ yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler sevinmiyormuş gibi, mal mülk satın alanlar mal mülk sahibi değilmiş gibi davransın. ³¹ Dünyevî işlerle meşgul olanlar kendilerini bu işlere tamamen vermesinler. Zira bu dünyanın şimdiki hali gelip geçicidir.

³² Kaygısız yaşamınızı istiyorum. Evli olmayan erkek Rab'be hizmet etmekle meşguldür; Rab'bi nasıl hoşnut edeceğini düşünür. ³³ Fakat evli erkek dünyevî işlerle meşguldür; karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünür. ³⁴ Neticede ilgisi bölünür. Aynı şekilde, evli olmayan kadınlar ve bakire kızlar Rab'be hizmet etmekle meşguldür. Hem beden hem de ruhen kendilerini Rab'be verirler. Fakat evli kadın dünyevî işlerle meşguldür; kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünür. ³⁵ Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum. Amacım sizi kısıtlamak değil. Edeple davranmanızı, dikkatinizi dağıtmadan kendinizi Rab'be vermenizi istiyorum.

³⁶ Diyelim bir adam nişanlısına edeple davranmadığını düşünüyor; cinsel arzuları baskın çıkıyor ve böylece evlenmesi gerekiyor. O halde niyet ettiği gibi nişanlısıyla evlensin. Evlenmeleri günah değildir. ³⁷ Fakat diyelim ki, bir başka adam evlenmemeye kesin karar veriyor; hiçbir baskı altında değil ve cinsel arzularına hâkimdir. Böyle biri nişanlısıyla evlenmekte aceleci davranmazsa iyi eder. ³⁸ Demek ki evlenen iyi yapar,

nefsine hâkim olup evlenmeyense daha iyi yapar.

³⁹ Kadın, kocası sağ olduğu müddetçe ona bağlıdır. Kocası vefat ederse, istediği adamla evlenmekte serbesttir; yeter ki, evlendiği kişi Rab'be ait biri olsun. ⁴⁰ Fakat dul kadın yeniden evlenmezse daha mutlu olur. Bu benim düşüncem; içimde yaşayan Allah'ın Ruhu'na dayanarak konuşuyorum.

Putlara adanan kurban etleri

8 Şimdi putlara sunulan kurban etleri hususuna geliyorum. “Hepimiz ilim irfan sahibiyiz” diyorsunuz. Bunu biliyoruz. Fakat ilim irfan insanı gururlandırır. Cemaatimizi geliştiren ise sevgidir. ² Bir şey bildiğini sanan, henüz gerektiği gibi bilmez. ³ Fakat bir kimse Allah'ı seviyorsa, Allah o kişiyi tanır.

⁴ Peki o zaman putlara sunulan kurban etinin yenmesi hakkında ne diyoruz? Put denen şey bir hiçtir ve Allah birdir, O'ndan başka ilâh yoktur, bunu biliyoruz. ⁵ Evet, yerde ve gökte sözüm ona ilâhlar vardır. Aslında birçok “ilâhlar” ve “efendiler” var. ⁶ Fakat bizim için tek Allah vardır. O semavî Baba'dır. Her şeyi var eden O'dur ve O bizim var olmamızın sebebidir. Ve tek bir Efendimiz vardır, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun vasıtasıyla var oldu ve biz O'nun vasıtasıyla yaşıyoruz.

⁷ Fakat herkes bu ilme sahip değildir. Bazı müminler eskiden putlara ibadet etmiş. Bu yüzden et yediklerinde, hâlâ putlara ibadet ediyormuş gibi bir hisse kapılıyorlar. Et yemek doğru mu yanlış mı emin olamıyorlar. Vicdanları

aşırı hassas olduğu için kirleniyor.⁸ ⁸Yediğimiz şeylerle Allah'ın rızasını kazanamayız. Et yemezsek bir kaybımız olmaz, yerssek de bir kazancımız olmaz.

⁹Fakat dikkat edin. Bu husustaki serbestliğiniz, vicdanı hassas olan müminlerin hak yolundan çıkmasına sebep olmamalı. ¹⁰Farz edelim, vicdanı hassas bir mümin seni putperest tapınağında et yerken gördü. Sen bunda bir mahzur olmadığını biliyorsun. Fakat o mümin senden cesaret alıp putlara sunulan etleri yemeye başlarsa ne olacak? ¹¹O zaman bu hassas vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş senin "ilmin" yüzünden helâk olur. ¹²Mümin kardeşlerinize karşı günah işleyip onların hassas vicdanını zedelerseniz Mesih'e karşı günah işlersiniz. ¹³Demek ki, ben et yediğim için mümin kardeşimin hak yolundan çıkmasına sebep olursam bir daha et yemem. Çünkü kardeşimin yoldan çıkmasını istemem.

Havarinin hakları

9 Ben hürüm, İsa'nın havarisiyim. Efendimiz İsa'yı gözlerimle gördüm. Sizler, Rab yolunda verdiğim emeğin mahsulüsünüz. ²Başkaları beni havari saymayabilir, fakat siz öyle olduğumu biliyorsunuz. Çünkü siz Efendimizin havarisi olduğumun yaşayan delillerisiniz.

³Durumumu sorgulayanlara kendimi şöyle müdafaa ederim: ⁴Emeklerim karşılığında yiyecek içecek istemeye

hakkım yok mu? ⁵Seyahatlerimde yanıma mümin bir eş almaya hakkım yok mu? Diğer havariler, Efendimizin kardeşleri ve Petrus evli. ⁶Geçimimiz için yalnızca Barnaba ve ben mi çalışmak zorundayız? ⁷Orduya hizmet eden nefer masrafını kendi mi karşılar? Bağ diken adam bağı üzümünden yemez mi? Koyun keçi otlatan çoban onların sütünden içmez mi?

⁸Bunlar sadece kendi fikirlerim değildir. Allah'ın Musa'ya verdiği Tevrat da aynı şeyi söylüyor. ⁹Tevrat'ta şöyle yazılıdır: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın."** Allah, bu sözünüle sırf öküzleri mi kastediyor? ¹⁰Yoksa bunu aslında bizim için mi söylüyor? Elbette bu bizim için yazılmıştır. Tarlayı süren, ekinleri biçen ırgatlar, hasattan pay almayı umutla bekler. Aynı şekilde cemaat önderleri de hizmet ettikleri cemaatten yardım bekler. ¹¹Sizin yararınıza manevî tohumlar ektik. Bunun karşılığında sizden bazı maddi faydalar biçsek çok mu? ¹²Başka vaizler gelip sizden haklarını alıyorlar. O zaman bizim haydi haydi almamız gerekmez mi? Biz yine de sizden bir şey talep etmedik. Mesih'in kurtuluş müjdesine engel olmamak için her sıkıntıya katlanırsınız. ¹³Bildiğiniz gibi Allah'ın Kudüs'teki mabedinde hizmet edenler mabede getirilen yiyeceklerden yerler; sunakta vazifeli olanlar da kesilen kurbanlardan pay alırlar. ¹⁴Kurtuluş müjdesini vazedenler için de durum aynıdır.

⁸8:7 Korint şehrinde et yemek, putperestlikle neredeyse eşanlamlıydı. Çünkü çoğu insan, ancak putperest bayramlarında mabetlerde biraraya gelerek et yiyebilirdi. Eskiden putlara ibadet eden ve mabetlerde putlara adanan kurban etlerini yiyen insanlar, iman ettikten sonra bu etleri yemek ya da yememek konusunda farklı düşüncelere sahiptiler. Putların bir hiç olduğunu bilenler için, bu etler yalnızca sıradan yiyeceklerdi; yemek ya da yememek fark etmezdi. Ancak bu bilgiye sahip olmayan zayıf müminler, bu etleri yemenin putperestliğe iştirak etmek olduğunu düşünüyordular.

**9:9 Yasanın Tekrarı 25:4

Allah, ebedî kurtuluşu müjdeleyenlerin geçimlerini bu hizmetten sağlamalarını emretti.

¹⁵ Ancak ben bu hakların hiçbirini kullanmadım. Bunları sizden bazı menfaatler koparmak için de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi tercih ederim! Karşılıksız vazedyorum. Kimse beni bu övünçten mahrum edemez. ¹⁶ Sırf ebedî kurtuluşu müjdeliyorum diye övünmeye hakkım yok. Ne de olsa bu vazifeyi yapmakla yükümlüyüm. Kurtuluş müjdesini vazetmezsem vay halime! ¹⁷ Eğer bu işi yapmayı kendi rızamla seçseydim, o zaman ödüllü hak ederdim. Fakat ebedî kurtuluşu müjdeleme işini Allah bana emanet etti. ¹⁸ Öyleyse ödülüm nedir? Ödülüm, kurtuluş müjdesini karşılıksız vazetmek ve böylece vaizlik haklarımdan feragat etmektir.

¹⁹ Hiç kimseye bağımlı değilim, hür bir adamım. Fakat birçoklarını hak yoluna kazanmak için herkesin kölesi oldum. ²⁰ Yahudiler arasında Yahudi âdetlerine uyuyorum. Bunu Yahudileri kazanmak için yapıyorum. Tevrat'ın şeriatına uyanların arasında şeriatı göre yaşıyorum. Aslında şeriatın hükmü altında değilim, fakat şeriatın hükmü altındakileri kazanmak için öyleymişim gibi davranıyorum. ²¹ Yahudi olmayanları kazanmak için onların arasında şeriatın hükmü altında değilmiş gibi yaşıyorum. Aslında Allah'ın şeriatını ihlal eden biri değilim, ben Mesih'in şeriatına^{††}

bağımlıyım. ²² İmanı zayıf olan insanları kazanmak için onlarla aynı seviyeye indim. Bazılarını ne pahasına olursa olsun kurtarmak için onların örf adetlerine uydum. ²³ Bütün bunları kurtuluş müjdesi uğruna yapıyorum. Çünkü kurtuluşun nimetlerine ortak olmak istiyorum.

²⁴ Bilirsiniz, koşu müsabakasına birçok atlet katılır, fakat içlerinden yalnız biri ödüllü kazanır. İşte siz de ödüllü kazanmak için koşun! ²⁵ Müsabakalara katılan atletler sıkı idman yaparlar. Bu idmanın amacı, çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmaktır.^{‡‡} Fakat biz, ebedî bir taç kazanmak için çaba harcıyoruz. ²⁶ Bu sebeple amaçsızca koşan biri gibi davranmıyorum. Yumrukları boşa giden bir boksör gibi dövüşmüyorum. ²⁷ Bedenimi eziyetten esirgemiyor, sıkı bir denetim altına alıyorum. Çünkü kurtuluş müjdesini başkalarına vazettikten sonra ben kendim o ödülün mahrum olmak istemiyorum.

İsrail tarihinden alınacak ders

10 Ey mümin kardeşler, Yahudi atalarımızın^{¶¶} başına gelenleri hatırlayın. Hepsi Allah'ın gönderdiği bulutla^{§§} korundu, hepsi çekilen denizin yatağından geçti. ² Musa Peygamber'e itaat etmek üzere hepsi bulutta ve denizde âdeta vaftiz oldu. ³ Hepsi aynı ruhani yiyecekten yedi, ⁴ aynı ruhani içecekten içti. Çünkü onlara eşlik eden ruhani kayadan çıkan suyu içtiler. O

^{††}9:21 *Mesih'in şeriatı*: "Allah'ı ve insanları kendini sevdiğin gibi sev."

^{‡‡}9:25 *defne tacı*: Antik Yunanistan'da spor müsabakalarında birinci gelenler defneden yapıma bir taçla ödüllendirilirdi. Korint şehri, iki yılda bir bütün Yunanistan'dan atletlerin yarıştığı oyunlara ev sahipliği yapardı.

^{¶¶}10:1 *atalarımızın*: Bu ifadeyle Musa Peygamber'in önderliğinde Mısır'dan çıkan ve vaat edilmiş topraklara girene kadar 40 yıl boyunca göçebe hayatı süren İsrail halkı kastedilmektedir.

^{§§}10:1 *bulut*: İsrail halkını Mısır'dan çıkışlarından itibaren denizden geçerken ve çöl yolculuğu boyunca koruyan, gölge sağlayan ve yönlendiren bulut. Bkz. Mısır'dan Çıkış 13:20-22; 14:19,20

kaya Mesih'ti. ⁵Allah yine de bu atalarımızın çoğundan razı değildi. Nitekim birçoğu çölde öldüler.

⁶Bu olaylar bize ibrettir. Şöyle ki, atalarımız gibi kötü şeyleri arzulamayalım. ⁷Onlardan bazıları gibi putlara ibadet etmeyin. Bakın, Tevrat'ta ne yazıyor: "Halk yiyip içmek için sofraya oturdu, sonra kalkıp putların önünde çılgınca eğlendi".* ⁸Bazıların gibi fuhşa kapılmayın. Bir gün içinde İsrailoğullarından yirmi üç bin kişi bu günah yüzünden öldü. ⁹Bazıları gibi Mesih'in sabrını zorlamayın. Böyle yapanları yılanlar sokup öldürdü. ¹⁰Bazıları gibi homurdanmayın. Böyle yapanları ölüm meleği yok etti.

¹¹Bu halkın başına gelenlerden ibret almalıyız. Bu olaylar, ahir zamanda yaşayan bizlere ikaz olsun diye kayda geçirildi. ¹²Öyleyse sağlam yerde durduğunu düşünen dikkat etsin, düşmesin. ¹³Karşılaştığınız tecrübeler, herkesin karşılaştığı insanî tecrübelerdir. Allah'a güvenin; Allah gücünüzü aşan tecrübelerden geçmenize müsaade etmez. Zorluklarla imtihan edildiğinizde dayanabilmeniz için size çıkış yolunu da sağlar.

¹⁴Sevgili mümin kardeşlerim, bu sebeple putperestlikten uzak durun. ¹⁵Sizler akli başında olan insanlarsınız. Söylediklerim doğru mu, değil mi kendiniz karar verin. ¹⁶Rab'bin Sofrası ayininde[†] takdis ettiğimiz kâseden içtiğimiz zaman Mesih'in kanıyla sağladığı kefarete hissedar oluyoruz. Ekmeği bölüştürüp yediğimiz zaman, Mesih'in çarmıhta deşilen bedeniyle sağladığı kefarete hissedar oluyoruz. ¹⁷Bu ayinde birçok parçaya ayrılan

ve Mesih'in bedenini temsil eden ekmek tektir. Biz de sayıca çok olduğumuz halde tek bir beden teşkil ediyoruz. Çünkü hepimiz o tek ekmeği paylaşıyoruz. ¹⁸İsrail halkını düşünün. Allah'ın mabedindeki sunakta kesilen kurban etlerini yiyenler, sunakta sunulan kurban sayesinde ibadette birleşiyorlar. ¹⁹Bununla ne demek istiyorum? Putların ya da putlara adanan yiyeceklerin önemli olduğunu mu söylüyorum? ²⁰Elbette hayır. Fakat putperestler, adaklarını Allah'a değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle münasebetiniz olsun istemiyorum! ²¹Rab'bin kâsesinden içtikten sonra gidip cinlerin kâsesinden içemezsiniz. Rab'bin Sofrası'ndan yedikten sonra gidip cinlerin sofrasından yiyemezsiniz. ²²Bunu yaparsak Rab'bi kışkandırırız. Bunu yapmak istiyor muyuz? Biz Rab'den daha güçlü müyüz?

²³"Ne yapsam bana caiz" diyorsunuz. Fakat her yaptığım şey bana hayır getirmez. "Ne yapsam bana caiz". Fakat her yaptığım şey başkalarının imanını geliştirmez. ²⁴Yalnız kendi çıkarınızı düşünmeyin, başkalarını da düşünün.

²⁵Kasaplar çarşısında satılan eti vicdan muhasebesi yapmadan yiyebilirsiniz. ²⁶Çünkü "yeryüzü ve içindeki her şey Rab'be aittir." ²⁷İman etmemiş biri sizi evine davet edebilir. Eğer gitmeye karar vererseniz, önünüze konan her yiyeceği vicdan meselesi yapmadan yiyebilirsiniz. ²⁸Fakat biri, "Bu et puta sunulan kurban etidir" derse, o zaman yemeyin. Bu ikazı yapan kişi için ve vicdan huzuru için yemeyin. ²⁹Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Fakat sen

*10:7 Mısır'dan Çıkış 32:6

[†]10:16 **Rab'bin Sofrası ayini:** Müminler cemaatinin İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümünü anmak için birlikte ekmek yiyip şarap içmeleri. Ekmek İsa'nın bedenini, şarap da kanını ifade eder. Bu sofraya katılan müminler, Mesih İsa'nın lütfuna duydukları minneti ifade ederek ruhani bir paydaşlık içerisinde girerler.

şöyle diyebilirsiniz: “Başkasının vicdanı benim hürriyetimi niçin sınırlasın? ³⁰Eğer yemeğimi Allah’a şükrederek yiyorsam, şükrettiğim şey için neden kötüleneyim?”

³¹Bunun için ne yerseniz, ne içerseniz, ne yaparsanız hep Allah’ın izzeti için olsun! ³²İster Yahudi, ister Grek, isterse Allah’ın cemaatinden olsun, kimsenin ayartılmasına sebep olmayın! ³³Benim gibi olun. Ben kendi çıkarımı düşünmüyorum, çoğunluğun çıkarımı düşünüyorum. Herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum. Çünkü ebedî kurtuluşa erişmelerini istiyorum.

11 Mesih’i örnek aldığım gibi siz de beni örnek alın.

İbadette kılık kıyafet nizamı

²Her konudaki öğütlerimi hatırlıyorsunuz; size verdiğim talimatlara bağlısınız; bunun için sizi takdir ediyorum. ³Şunu da bilmenizi isterim: Erkeğin başı Mesih, kadının başı kocası, Mesih’in başı ise Allah’tır. ⁴Cemaat içinde başına bir şey takıp dua eden ya da peygamberlikte bulunan[‡] her erkek başını, yani Mesih’i küçük düşürür. ⁵Cemaat içinde dağınık saçlarla dua eden ya da peygamberlikte bulunan her kadın başını, yani kocasını küçük düşürür. Böyle bir kadının, başını tıraş etmiş kadından farkı olmaz. ⁶Kadın başını kapatmayacaksa, saçını kestirsin. Fakat madem kadının saçını kestirmesi ya da tıraş ettirmesi ayıptır, saçını tokayla toplasın. ⁷Fakat erkekler başlarına bir şey takmamalıdır. Çünkü erkek, Allah’ın suretinde yaratıldı ve Allah’ın izzetini yansıtır. Kadın da kocasının izzetini yansıtır. ⁸Çünkü erkek kadından yaratılmadı; kadın,

erkekten alınan parçadan yaratıldı.[¶] ⁹Ayrıca erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı. ¹⁰Hem bu sebeple hem de meleklerin hatırı için kadın kendi başına hâkim olmalı. ¹¹Ancak Rab yolunda kadının erkeğe ihtiyacı olduğu gibi erkek de kadına muhtaçtır. ¹²Evet, kadın erkekten yaratıldı, fakat erkek de kadından doğar. Allah da her şeyin kaynağıdır.

¹³Kadının başını toplamamış vaziyette Allah’a dua etmesi uygun mudur? Siz kendiniz karar verin. ¹⁴Çevreniz bile size uzun saçın erkeği küçük düşürdüğünü, ¹⁵fakat kadına izzet getirdiğini öğretiyor. Uzun saç, kadına tabii bir örtü olarak verilmiştir. ¹⁶Bu konuda münakaşa etmeye hevesli kişiler çıkabilir. Fakat bizim ya da Allah’ın cemaatlerinin münakaşa etme âdeti yoktur.

Rab’bin Sofrası nasıl kutlanmalı

¹⁷Size bazı tembihlerde bulunayım. İbadet için yaptığınız toplantılar size yarardan çok zarar getiriyor. Bu, övünülecek bir şey değildir. ¹⁸Birincisi, duyduğuma göre cemaat olarak toplandığınızda aranızda hizipçilik edenler varmış. Bunun bir dereceye kadar doğru olduğuna inanıyorum. ¹⁹Çünkü Allah’ın rızasını kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekir. ²⁰Bir araya geldiğinizde asıl amacınız Rab’bin Sofrası’na katılmak değildir. ²¹Çünkü her biriniz diğerlerini umursamadan yemeye koyuluyor. Bu arada kimisi aç kalıyor, kimisi sarhoş oluyor. ²²Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Allah’ın cemaatini hor mu görüyorsunuz? Yoksulları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne

[‡]**11:4 peygamberlikte bulunmak:** Peygamberlik mevhibesine sahip bir müminin Allah’ın Ruhu vasıtasıyla konuşması.

[¶]**11:8 Yaratılış 2:21-24**

diyeyim? Sizi methedeyim mi? Bu konuda methedemem! ²³Çünkü size verdiğim talimatları aslında Rab'den aldım. Rab İsa, ihanete uğradığı gece eline ekmeğe aldı, ²⁴şükretti, sonra ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu ekmeğe uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." ²⁵İsa yemekten sonra şarap kâsesini alıp şöyle dedi: "Bu benim kanımdır; Allah yeni ahdini benim kanımla başlatacaktır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." ²⁶Demek ki, bu ekmeğe her yediğinizde, şarap kâsesinden her içtiğinizde Rab'in ölümünü ilan etmiş olursunuz. Bu ilanı, Rab'in tekrar gelişine kadar sürdüreceğiz.

²⁷Bu sebeple Rab'in Sofrası'ndaki ekmeği uygun olmayan şekilde yiyen, kâseden uygun olmayan şekilde içen, Rab'in bedenine ve kanına karşı suçlu olur. ²⁸İnsan önce kendini sınasın, ancak ondan sonra ekmeğe yiyip kâseden içsin. ²⁹Rab'in bedeninin manasını idrak etmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendini mahkûm eder. ³⁰İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hasta, epey kişi de hayata gözlerini kapadı. ³¹Fakat kendimizi sınasaydık, böyle mahkûm olmazdık. ³²Aslında Rab bizi terbiye ediyor; diğer insanlarla aynı mahkûmiyete uğramayalım diye cezalandırıyor.

³³Bundan dolayı ey mümin kardeşlerim, yemek için toplandığımızda birbirinizi bekleyin. ³⁴Eğer karnızın açsa, evinizde yiyip doyun. Böyle yapın ki, toplantılarınız yüzünden mahkûm olmayasınız. Diğer meseleleri yanınıza geldiğimde hallederim.

Ruhani mevhibeler

12 Ey mümin kardeşlerim, Mukaddes Ruh'un bahsettiği mevhibeleri iyi anlamanızı istiyorum. ²Eski-den müşrikler olarak nasıl yaşadığınızı

biliyorsunuz. Türlü sebeplerle yoldan sapmıştınız; dilsiz putlara ibadet ediyordunuz. ³Bu yüzden şunu bilmenizi isterim: Allah'ın Ruhu'nun ilhamıyla konuşan hiç kimse İsa'ya lânet okumaz. Mukaddes Ruh'un ilhamı olmadan da hiç kimse "İsa Rab'dir" diyemez. ⁴Çeşitli mevhibeler var, fakat bunların hepsini aynı Mukaddes Ruh bahşeder. ⁵Çeşitli hizmetler var, fakat hepimiz aynı Rab'be hizmet ederiz. ⁶Çeşitli faaliyetler vardır; fakat bütün bu faaliyetleri etkili kılan aynı Allah'tır.

⁷Mukaddes Ruh, bütün cemaatin hayrına her birimizin hayatında faaldır. ⁸Kimine hikmet sözleri, kimine de ilim irfan sözleri bahşeder. ⁹Aynı Mukaddes Ruh birine özel bir iman, bir diğerine hastalara şifa verme mevhibesi verir. ¹⁰Birine mucizeler yapma, birine peygamberlik etme, bir diğerine ruhları ayırt etme mevhibesi bahşeder. Birine ruhani dillerle konuşma, bir diğerine konuşulanları tercüme etme mevhibesi verir. ¹¹Bu mevhibeleri etkili kılan tek ve aynı Mukaddes Ruh'tur. Mukaddes Ruh, bunları her birimize dilediği şekilde dağıtır.

Tek beden

¹²İnsan bedeni birçok azadan müteşekkildir. Birçok aza olmasına rağmen gene de birleşip tek beden olurlar. Mesih'in bedeni olan cemaat de böyledir. ¹³Bazılarımız Yahudi, bazılarımız Grek; bazılarımız köle, bazılarımız hürdür. Fakat tek beden olalım diye hepimiz aynı Ruh'la vaftiz olduk. Mukaddes Ruh hayat suyu gibidir. Hepimize o sudan içme fırsatı bahşedildi.

¹⁴Evet, beden tek azadan değil, birçok azadan müteşekkildir. ¹⁵Farz edelim ayak, "Ben el değilim, o halde bedenim azası değilim" desin. Böyle demekle, ayak bedenim azası olmaktan çık-

maz. ¹⁶Farz edelim kulak, “Ben göz değilim, o halde bedenim azası değilim” desin. Böyle demekle kulak bedenim azası olmaktan çıkmaz. ¹⁷Eğer bütün beden gözden müteşekkil olsaydı nasıl duyacaktık? Ya da kulaktan müteşekkil olsaydı nasıl koku alacaktık? ¹⁸Fakat şimdi olduğu gibi, Allah her azayı bedene dilediği gibi yerleştirdi. ¹⁹Eğer hepsi tek azadan müteşekkil olsaydı beden diye bir şey olmazdı. ²⁰Gerçek şu ki, aza çok, fakat beden birdir. ²¹Göz ele, “Sana ihtiyacım yok”, baş, ayaklara “Sana ihtiyacım yok” diyezmez. ²²Tam aksine, en vazgeçilmez azalarımız, bedenimizin nispeten zayıf görünen azalarıdır. ²³Bedenin nispeten daha az değerli saydığımız azalarına daha çok değer veririz. Böylece gösterişsiz gibi görünen azalar daha gösterişli olur. ²⁴Gösterişli azalarımızın özel muameleye ihtiyacı yoktur. Allah, bedeni bir araya getirirken değersiz gibi görünen azalara daha büyük değer verdi. ²⁵Bunu, bedende ayrılık olmasın, farklı azalar birbirine aynı ilgiyi göstereyin diye yaptı. ²⁶Eğer bedenim bir azası acı çekse, hepsi onun acısını hisseder. Biri onurlandırılrsa, hepsi onun sevincini paylaşır.

²⁷Hepiniz birlikte Mesih’in bedenisiniz. Her biriniz bu bedenim azasısınız. ²⁸Allah, Mesih’in cemaatinde ilk yeri havarilere, ikinci yeri peygamberlere, üçüncü yeri vaizlere verdi. Sonra mucize yapanlar, şifa mevhibesi olanlar, başkalarına yardım edenler, yönetme yeteneği olanlar ve ruhani dillerle konuşanlar gelir. ²⁹Bunların hepsi havari mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi vaiz mi? Hepsi mucize yapabilir mi? ³⁰Hepsinin şifa mevhibesi var mı? Hepsi ruhani dillerle konuşabilir mi? Ya da konuşulanı tercüme edebilir mi? Hayır! ³¹Fakat siz daha üstün mevhibeleri gayretle

istemekten geri kalmayın. Şimdi size bütün bunlardan daha üstün olan yolu göstereyim.

Sevginin üstünlüğü

13 İnsanların değişik dillerini, hatta meleklerin dilini konuşabilsem, fakat içimde sevgi yoksa ses çıkaran bakırdan ya da zilden farkım olmaz. ²Peygamberlik edebilsem, her sırrı bilsem, her konuda ilim irfana sahip olsam, dağları yerinden oynatan imanım olsa, fakat içimde sevgi yoksa bir hiçim. ³Bütün malımı mülkümü sadaka olarak dağıtsam, övünebilecek kadar fedakâr olsam, fakat içimde sevgi yoksa bunların bana hiç yararı olmaz.

⁴Sevgi sabırlıdır, şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez, ⁵kaba davranmaz, kendi menfaatini aramaz, çabuk öfkelenmez, kin tutmaz, ⁶kötülükten haz etmez, hakikati görünce sevinir. ⁷Sevgi her şeye katlanır, her durumda iman eder, her zaman umutludur, bütün güçlülere dayanır.

⁸Sevgi ebedidir. Fakat peygamberlikler ortadan kalkacak, ruhanî diller sona erecek, ilim irfan bitecek. ⁹Çünkü ilmimiz sınırlıdır, peygamberliğimiz de sınırlıdır. ¹⁰Fakat kâmil olan geldiğinde, sınırlı olan ortadan kalkacak.

¹¹Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi düşünür, çocuk gibi muhakeme yürütürdüm. Yetişkin olunca çocukça şeyleri bıraktım. ¹²Buna benzer olarak şimdi her şeyi tunç aynadaki bulanık görüntü gibi görüyoruz; fakat ebediyette Allah’ı yüz yüze göreceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır; fakat ebediyette, Allah şimdi beni nasıl biliyorsa, ben de O’nu öyle bileceğim. ¹³Demek ki, kalıcı olan üç şey vardır: iman, ümit ve sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

Ruhani mevhibeler cemaatin menfaati içindir

14 Sevginin ardından gidin. Ruhani mevhibeleri de gayretle isteyin, özellikle peygamberlik mevhibesini. ²Ruhani dillerle konuşma mevhibesine sahip olan kişi, insanlara değil, bizzat Allah'a hitap eder. Kimse ne konuştuğunu anlamaz, zira Mukaddes Ruh vasıtasıyla gizli hakikatleri dile getirir. ³Fakat peygamberlik eden kişi insanlara hitap eder. Onları geliştiren, teşvik ve teselli eden sözler söyler. ⁴Ruhani dille konuşan, kendi kendini geliştirir. Peygamberlik eden ise cemaati geliştirir.

⁵Hepinizin ruhani dillerle konuşmasını isterim, fakat peygamberlik etmenizi tercih ederim. Ruhani diller cemaatin gelişmesi için tercüme edilmedikçe, peygamberlik ruhani dillerle konuşmaktan üstündür. ⁶Şimdi ey mümin kardeşlerim, yanınızda geldiğimde bilmediğiniz dillerle konuşsam, bunun size ne faydası olur? Hiç! Ancak söylediklerimle size yeni bir ilham verirsem, ilim irfan, peygamberlik ya da yeni bir talim getirirsem faydalı olurum. ⁷Mesela kaval ya da lir gibi çalgıları ele alalım. Eğer bu çalgılardan belirgin notalar çıkmazsa, ne çaldıkları anlaşılmaz. ⁸Borazan belirgin bir ses vermezse, savaşa kim hazırlanır?

⁹Aynı şekilde ruhani dilde konuştuklarınızın manasını açıklamazsanız, ne söylediğinizi kimse anlamaz. Havaya konuşmuş gibi olursunuz! ¹⁰Elbette dünyada pek çok farklı lisan konuşuluyor, hiçbiri de anlamsız değildir. ¹¹Fakat benimle konuşanın lisanını bilmiyorsam, sözleri bana yabancı gelir. Benim sözlerim de ona

yabancı gelir. ¹²Sizler Mukaddes Ruh'un verdiği özel mevhibeleri hevesle istiyorsunuz. Fakat Mesih'in cemaatini geliştirecek mevhibeleri daha büyük gayretle isteyin.

¹³Özet olarak ruhani dillerde konuşanlar sözlerini tercüme edebilmek için dua etsinler. ¹⁴Ruhani dilde konuşurken ruhum dua eder, fakat zihnim atıl kalır. ¹⁵Bu durumda ne yapayım? Ruhumla dua edeceğim, fakat zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla ilahiler söyleyeceğim, fakat zihnimle de ilahi söyleyeceğim. ¹⁶Yalnız ruhunuzla Allah'a hamt ederseniz, söylenenlerin yabancı olan kişi şükran duamıza "Âmin" diyemez. Çünkü ne dediğinizi anlamaz. ¹⁷Allah'a pekâlâ şükretmiş olabilirsiniz; fakat bu, diğer insanın ruhen gelişmesine hizmet etmez. ¹⁸Allah'a şükür, ben hepinizden daha çok ruhani dillerde konuşuyorum. ¹⁹Fakat cemaatin içindeyken ruhani dilde on bin kelime söylemektense, anlaşılır beş kelime söylemeyi tercih ederim. Çünkü söylediklerimle cemaatte olanları eğitmek isterim.

²⁰Ey mümin kardeşlerim, artık çocukluğu bırakın. Kötülüğü bilmeyen bebekler kadar masum olun, düşüncede ise yetişkinler gibi davranın. ²¹Yeşaya Peygamber'in yazdığı gibi:

"Rab diyor ki: 'Bu halka yabancı dillerle, yabancıların ağızıyla sesleneceğim. Gene de beni dinlemeyecekler.'"[§]

²²Demek ki ruhani dillerle konuşmak, müminler için değil, imansızlar için bir alâmettir. Ne var ki, peygamberlik müminler içindir, imansızlar için değil. ²³Farz edelim bütün cemaatiniz bir araya geldi, hep bir ağızdan ruhani dillerde konuştu. O sırada içeri giren yabancılar ya da imansızlar çıldırdığımızı düşünmez mi? ²⁴Fakat diyelim ki, hep-

§14:21 Yeşaya 28:11-12

iniz peygamberlik ediyorsunuz. Bu durumda, içeri giren imansızlar ya da yabancılar, söylenen her sözle günahkâr olduklarına ikna olacaklar. Allah içinde suçlu olduklarını anlayacaklar.²⁵ Kalplerindeki gizli düşünceler açığa çıkacak. Yere kapanıp Allah'a secde edecekler. "Allah hakikaten aranızda!" diye beyan edecekler.

Düzenli ibadet

²⁶ Ey mümin kardeşlerim, sonuç olarak toplandığımızda her birinizin ibadete bir katkısı olsun. Kimi ilahi söylesin, kimi vazetsin, kimi de Allah'tan aldığı ilhamı ilet sin. Ruhani dillerle konuşanlar ve konuşulani tercüme edenler de olabilir. Bütün bunların amacı, cemaatin gelişmesi olmalıdır.²⁷ İbadet esnasında ruhani dillerde iki, en fazla üç kişi teker teker konuşsun, biri de söylenenleri tercüme etsin.²⁸ Tercüme edecek kimse yoksa, cemaat önünde sussunlar. İçlerinden Allah'la konuşsunlar.²⁹ Ayrıca cemaate iki üç peygamber hitap etsin. Diğer müminler söylenenleri tartsın.³⁰ Cemaatin içinden birine Allah'tan bir ilham gelirse, o an konuşmakta olan sussun.³¹ Evet, hepiniz teker teker, sıra ile peygamberlik edebilirsiniz. Böylece herkes bilgilenir, herkes teşvik alır.³² Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır.³³ Çünkü Allah kargaşa içine düşmemizi istemez. Selâmet içinde yaşamamızı ister. Allah'ın halkının bütün toplantılarında kaide budur.

³⁴ Kadınlar cemaat toplantılarında ulu orta konuşmasınlar; herkes gibi sakın olsunlar. Tevrat'ın da dediği gibi, cemaatin nizamına uysunlar.³⁵ Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına

sorsunlar. Çünkü yüksek sesle konuşup toplantının düzenini bozmak ayıptır.

³⁶ Ey Korintliler, Allah'ın kelâmı sizden kaynaklanmadı, kelâma tek kavuşan da siz değilsiniz.³⁷ Kendini peygamber ya da ruhani kişi sayan şunu iyi anlasın: Size yazdıklarım Rab'bin emridir.³⁸ Bu söze itibar etmeyene siz de itibar etmeyin.

³⁹ Özet olarak mümin kardeşlerim, peygamberlik mevhibesini gayretle isteyin. Ruhani dillerdeki konuşmalara mani olmayın.⁴⁰ Her şeyi edep ve intizam içinde yapın.

Mesih'in ölümden dirilişi

15 Ey mümin kardeşlerim, size vazettiğim ebedî kurtuluş müjdesini tekrar hatırlatmak istiyorum. Kurtuluş müjdesini kabul ettiniz ve ona hâlâ imanla bağlısınız.² Onun vasıtasıyla da kurtuluş bulursunuz; yeter ki, size müjdelediğimiz bu habere sımsıkı tutunasınız. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.

³ Aldığım hakikatleri öncelikle size ilettim. En önemli hakikat şudur: Mukaddes yazıların önceden bildirdiği gibi, Mesih günahlarımıza karşılık öldü.⁴ Gömüldü ve yine mukaddes yazıların bildirdiği gibi üçüncü gün dirildi.^{**} ⁵ Petrus'a, sonra on iki havarinin hepsine göründü.⁶ Bundan sonra aynı anda beş yüzden fazla mümine göründü. Bunlardan bazıları öldü, fakat çoğu hâlen sağ.⁷ Sonra Yakub'a göründü, ardından yine bütün havarilere göründü.⁸ En nihayetinde bana da göründü. Bu bakımdan vaktinden önce doğan bebeğe benziyorum.⁹ Ben havarilerin en önemsiziyim. Havari diye anılmaya bile lâyık değilim. Çünkü geçmişte Allah'ın cemaatine zulmederdim.¹⁰ Fakat

**15:4 Yeşaya 53:5-12; Mezmurlar 16:8-10

şimdi her neysem, Allah'ın lütfuyla öyleyim. Allah'ın bana bahşettiği lütfu boşa gitmedi. Çünkü Allah yolunda diğer havarilerden daha çok çalıştım. Aslında çalışan ben değilim. Allah'ın lütfu benim vasıtamla çalışır. ¹¹ Bu sebepten kurtuluş müjdesini ister ben ister diğer havarilerden biri vazetsin, hiç fark etmez. Hepimiz aynı kurtuluşu müjdeliyoruz. Sizin iman ettiğiniz işte budur.

Ölüler dirilecek

¹² Biz İsa Mesih'in ölümden dirildiğini vazediyoruz; nasıl olur da bazılarınız ölümler dirilmeyecek diyor? ¹³ Ölümler dirilmeyecekse Mesih de dirilmemiş demektir. ¹⁴ Mesih dirilmemişse vaazımız boş demektir. İmanınız da boş. ¹⁵ Bu durumda Allah'ın yalancı şahitleri durumuna düşeriz. Çünkü Allah'ın Mesih'i dirilttiğine şahitlik ettik. Fakat ölümler hakikaten dirilmeyecekse Allah Mesih'i de diriltmemiş demektir. ¹⁶ Ölümler dirilmezse Mesih de dirilmemiştir. ¹⁷ Mesih dirilmemişse imanınız boştur; hâlâ günahlarınız yüzünden suçlu durumdasınız. ¹⁸ Hayata gözlerini yummuş Mesih imanlıları da helâk olmuş demektir. ¹⁹ Eğer yalnız bu hayat için Mesih'e umut bağladysak, herkesten çok acınacak durumdayız!

²⁰ Fakat Mesih hakikaten ölümden dirildi. Böylece ölümlerin dirileceğinin teminatı oldu. ²¹ Ölüm bir insan, yani Âdem vasıtasıyla geldi; ölümden dirilmek de başka bir insan, yani Mesih vasıtasıyla gelir. ²² Herkes nasıl Âdem yüzünden ölüyorsa, aynı şekilde herkes Mesih sayesinde ebedî hayata kavuşacaktır. ²³ Ancak herkes sırası

gelince dirilecek. İlk Mesih dirildi. Sonra Mesih'in tekrar gelişinde O'na ait olanlar dirilecek. ²⁴ Bundan sonra Mesih her yönetimi, hâkimiyeti ve gücü yok edecek. Hükümlerliği semavî Babamız Allah'a teslim edecek; bu da dünyanın sonu olacak. ²⁵ Çünkü Allah bütün düşmanlarını Mesih'in ayakları altına serinceye kadar Mesih'in hüküm sürmesi gerekiyor. ^{††} ²⁶ Yok edilecek son düşman ölümdür. ²⁷ Zebur'da yazıldığı gibi,

“Allah her şeyi O'na tâbi kıldı,
O'nun ayakları altına serdi”.^{‡‡}

Belli ki Allah bu “her şey”in dışındadır. ²⁸ Allah her şeyi semavî Oğul'a tâbi kılacak. O zaman semavî Oğul her şeyi kendisine tâbi kılan Allah'a tâbi olacak. Böylece Allah her şeyin mutlak hâkimi olacaktır.

²⁹ Eğer diriliş yoksa ölümler adına vaftiz olanlarınız ne olacak? Ölümler kesinlikle dirilmeyecekse insanlar ne diye onların adına vaftiz oluyor? ³⁰ Peki ya biz, niçin her an canımızı tehlikeye atıyoruz? ³¹ Ey mümin kardeşlerim, Efendimiz Mesih İsa'ya olan imanınızdan ötürü sizinle iftihar ediyorum; bunun için her gün ölümle yüz yüze geliyorum. ³² Efes'te vahşi hayvanlara benzer bir güruhla mücadele ettim. Eğer bunu dünyevî sebeplerle yaptıysam, bundan ne kazancım olacak? Eğer ölümler dirilmeyecekse o zaman Yeşaya Peygamber'in dediği gibi, “Yiyelim, içelim; nasıl olsa yarın ölüp gideceğiz.”^{¶¶}

³³ Aldanmayın. “Kötü arkadaş iyi huyu bozar” diye bir söz vardır. ³⁴ Aklınızı başınıza toplayın. Günah işlemeyi bırakın. Aranızda hâlâ Allah'ı bilmeyenler var, utanın diyorum.

††15:25 Mezmurlar 110:1

‡‡15:27 Mezmurlar 8:6

¶¶15:32 Yeşaya 22:13; 56:12

Nasıl bir bedenle dirileceğiz?

³⁵“Ölüler nasıl dirilecek? Bedenleri nasıl olacak?” diye soranlar çıkabilir. ³⁶Bunlar akılsızca sorulardır. Tohumu düşünün. Ektiğiniz tohum ölmeden yeşermez ki! ³⁷Toprağa ektiğiniz şey, ister buğday ister başka bir tahıl olsun, yalnızca tohumdur. Tohumun hâsıl edeceği olgun bitkiyi toprağa ekmiyorsunuz. ³⁸Allah tohuma istediği biçimi verir; her tohumu türüne uygun bir bedene büründürür. ³⁹Her canlının eti farklıdır. İnsan, hayvan, kuş ya da balık olsun, hepsinin eti ayrıdır. ⁴⁰Bunun gibi semavî ve dünyevî cisimler vardır. Semavî cisimlerin ihtişamı başka, dünyevî cisimlerin ihtişamı başkadır. ⁴¹Güneşin ihtişamı başka, ayın ve yıldızların ihtişamı bir başkadır. Hatta her yıldızın ihtişamı farklıdır.

⁴²İşte ölüler dirildiği zaman böyle olur. Ölü beden çürümeye mahkûm olarak gömülür; çürümez beden olarak dirilitir. ⁴³Düşkün ve zayıf halde gömülür, izzet ve kudretle dirilitir. ⁴⁴Nefsanî beden olarak gömülür, ruhani beden olarak dirilitir. Nefsanî bedenler olduğu gibi, ruhani bedenler de vardır. ⁴⁵Tevrat'ta yazıldığı gibi, “İlk insan Âdem nefsanî varlık oldu”.^{§§}

Fakat son Âdem, yani İsa Mesih, hayat veren Ruh'tur. ⁴⁶İlk önce nefsanî insan geldi, sonra ruhani insan ortaya çıktı. ⁴⁷İlk insan yerden, topraktan, yerden yaratıldı. İkinci insan semadan geldi. ⁴⁸Topraktan yaratılan Âdem nasılsa, topraktan olan bütün insanlar da öyledir. Semadan gelen İsa nasılsa, semaya ait olan bütün insanlar da öyledir. ⁴⁹Bizler bu dünya-

dayken topraktan yaratılan Âdem'e benzeriz; semadayken semadan gelen İsa'ya benzeyeceğiz.

⁵⁰Mümin kardeşlerim, dediğim şu: Etten ve kandan müteşekkil bedenlerimiz, Allah'ın ebedî hükümrânlığına giremez. Çürüyüp gidecek olan bu bedenlerimiz hiçbir şeyin çürümediği ebediyete kavuşamaz. ⁵¹Dinleyin, size bir sır vereyim. Hepimiz ölmeyeceğiz, fakat hepimiz değiştirileceğiz. ⁵²Son borazan çalınacak ve bir anda, göz açıp kapayana kadar değişeceğiz. Borazan çalındığında, ölümler ölümsüz bedenlerle dirilecek. Hâlâ hayatta olan bizler de değişeceğiz. ⁵³Zira çürümeye mahkûm olan bu bedenimiz, hiçbir zaman çürümeyecek bir hale dönecek; bu ölümlü bedenimiz ölümsüzlüğe bürünecek. ⁵⁴Çürümeye mahkûm olan bu ölümlü bedenimiz, değişip ölümsüz ve çürümez hale geldiğinde, Yeşaya Peygamber'in şu sözü yerine gelecektir: “Ölüm ortadan kalktı! Zafer kazanıldı!”*

⁵⁵“Ey Ölüm, hani zaferin?”

“Ey Ölüm, hani zehirli iğnen?”†

⁵⁶Ölümün ‘zehirli iğnesi’ günahlarımızdır. Günah ise gücünü Tevrat'ın şeriatından alır. ⁵⁷Allah'a şükürler olsun! Çünkü Efendimiz İsa Mesih vasıtasıyla ölüme karşı bize zafer kazandıran O'dur. ⁵⁸Sevgili kardeşlerim, madem öyle, imanınızda sıkı durun, sarsılmayın. Kendinizi hep Efendimizin yolunda hizmete verin! Unutmayın, Efendimize ait olduğunuz için verdiğiniz emek boşa gitmez.

Yoksul müminlere yardım

16 Allah'ın halkı için toplanan başlılara gelince, Galatya

§§15:45 Yaratılış 2:7

*15:54 Yeşaya 25:8

†15:55 Hoşea 13:14

yöresindeki cemaatlere ne talimat verdim siz de aynıını yapın. ²Her haftanın ilk günü, yani pazar günü kazancınıza göre bir miktar para ayırın, bağış için biriktirin. Böylelikle ben geldiğimde bağış toplamanıza gerek kalmayacak. ³Yanınıza geldiğimde, toplanan bağışları Kudüs'e götüreceğiz ulaklar seçersiniz. Onlar için tavsiye mektupları yazacağım; sonra Kudüs'e göndereceğim. ⁴Eğer benim de gitmem gerekirse onlara eşlik ederim.

Pavlus'un dilekleri

⁵Makedonya yöresindeki cemaatleri ziyaret etmeyi düşünüyorum. Oradan size geleceğim. ⁶Belki bir süre sizinle kalırım, hatta kışı yanınızda geçirebilirim. Bundan sonra beni gideceğim yere yardımlarınızla yolcu edersiniz. ⁷Bu sefer geçerken size uğramak istemiyorum. Rab'bin izniyle uzunca bir süre yanınızda kalmak ümidindeyim. ⁸Fakat Pentikost Günü'ne³ kadar Efes'te kalacağım. ⁹Çünkü Allah, kurtuluş müjdesini duyurmam için elverişli bir ortam hazırladı. Burada giderek büyüyen verimli bir hizmetim var; ama bana muhalefet eden birçok kişi de var.

¹⁰Timoteos yanınıza gelirse onu hoş karşılamaya, rahat ettirmeye özen gösterin. Tıpkı benim gibi, o da Rab yolunda emek veriyor. ¹¹Bu yüzden sakın ola ki, onu hâkir görmeyin. Yanıma gelmesi için onu selâmetle yolcu edin. Onu ve diğer mümin kardeşleri bekliyorum.

¹²Mümin kardeşimiz Apollos'a gelince, diğer müminlerle birlikte sizi

ziyaret etmesi için onu çok teşvik ettim. Şimdilik yanınıza gelmeye pek istekli değil. Fakat uygun bir zamanda yanınıza gelecektir.

Son selamlar

¹³Tetikte olun, imanda sınımsız olun, mert ve güçlü olun. ¹⁴Her ne yaparsanız, sevgiyle yapın. ¹⁵Biliyorsunuz, İstefanas ve ailesi Ahaya yöresindeki ilk müminlerdendir. Bunlar kendilerini Allah'ın halkına hizmet etmeye verdi. Ey mümin kardeşlerim, size rica ediyorum, ¹⁶bu tür kişilere ve onlar gibi emek verip hizmet eden herkese hürmette kusur etmeyin. ¹⁷İstefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular. ¹⁸Benim gönlümü de sizin gönlünüzü de ferahlattılar. Böylelerinin kıymetini bilin. ¹⁹Asya ilindeki cemaatler size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde toplanan cemaatle birlikte Rab'be ait kişiler olarak içten selamlarını yolluyor. ²⁰Buradaki bütün mümin kardeşler size selam ediyor. Birbirinizi Allah'a vakfolmuş olanlara yaraşır bir öpüşle selamlayın.

²¹Ben Pavlus, bu son selamı kendi elimle yazıyorum.

²²Efendimizi sevmeyen kişiye cemaatte yer yoktur.

Marana ta! Yani 'Efendimiz, gel!'

²³Efendimiz İsa'nın lütfu üzerinizde olsun.

²⁴Mesih İsa'ya ait biri olarak hepinize sevgilerimi gönderiyorum.

³16:8 **Pentikost Günü:** Fıfış Bayramı'ndan elli gün sonra buğday hasadının kutlandığı bir Yahudi Bayramı. Hasat Bayramı olarak da bilinir. Müminler, İsa'nın dirilişinden sonraki Pentikost Günü'nde Mukaddes Ruh'u aldı (bkz. Havarilerin Faaliyetleri 2:1)

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

KORİNTLİLER'E

2.Mektubu

1 Allah'ın iradesiyle Mesih İsa'nın havarisi tayin edilen ben Pavlus ve mümin kardeşimiz Timoteos, Allah'ın Korint şehrindeki cemaatine ve Ahaya ilindeki bütün müminlere selam ederiz. ²Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size lütuf ve selâmet dileriz!

Pavlus Allah'a şükrediyor

³Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah'a hamtlar olsun. O, şefkatli semavî Babamız'dır, her tesellinin kaynağı olan Allah'tır. ⁴Sıkıntıya düştüğümüzde her zaman bizi teselli eder. Biz de Allah'tan aldığımız teselli, her türlü sıkıntı içindeki insanlarla paylaşıyoruz. ⁵Mesih uğruna pek çok sıkıntıya katlanıyoruz. Fakat yine Mesih vasıtasıyla pek çok teselli alıyoruz. ⁶Siz teselli ve kurtuluş bulasınız diye sıkıntılara katlanıyoruz. Ve yine bunun için Allah'tan teselli alıyoruz. Sizin aldığınız teselli, bizimle aynı sıkıntılara katlanabilmeniz için size güç veriyor. ⁷Sizinle ilgili sarsılmaz bir umuda sahibiz. Çünkü bizim gibi sıkıntı çekiyorsunuz. Fakat bizim gibi teselli bulacağınızı biliyoruz.

⁸Ey mümin kardeşlerim, Asya ilinde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok daha ağır bir yük altındaydık. Neredeyse yaşamaktan bile ümit kesmiştik. ⁹Adeta ölüme mahkûm olduğumuzu hissettik. Fakat bu, kendimize değil, ölümleri diriltiren Allah'a güvenmemiz için oldu. ¹⁰⁻¹¹Allah, bizi öylesine büyük ölüm tehlikelerinden kurtardı. Bundan sonra da kurtaracaktır. Umudumuzu

O'na bağladık. Siz de dualarınızla bizi destekledikçe Allah bizi yine kurtaracaktır. Böylece birçok kişinin ettiği dualar neticesinde Allah'ın bize bahşedeceği lütuftan ötürü birçokları bizim için şükredecektir.

Pavlus'un geciken ziyareti

¹²Her yerde, bilhassa sizin aranızda, Allah'a yaraşır dürüstlük ve samimiyetle davrandık. Dünyevî hikmetle davranmadık. Allah'ın lütfuna sığınarak yaşadık. Bununla iftihar ediyoruz; vicdanımız da buna şahittir. ¹³⁻¹⁴Okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmıyoruz. Bizi kısmen anladığınız gibi, sonunda tam anlayacağınızı ümit ederim. Efendimiz İsa tekrar geldiği gün bizimle iftihar edeceksiniz, tıpkı sizinle iftihar ettiğimiz gibi.

¹⁵Bundan emin olarak, ilk önce sizi ziyaret etmeyi uygun gördüm. Çünkü sizi iki defa sevindirmek istiyordum. ¹⁶Size uğradıktan sonra Makedonya'ya gitmek ve oradan dönüp tekrar yanınıza gelmek niyetindeydim. Yahudiye'ye yapacağım yolculuğa beni uğurlamanızı istedim.

¹⁷Sizce bunları niyet ederken kararsız mıydım? Niyetlerimi nefsimi uyarak mı yapıyorum? Yani aynı anda hem evet, hem de hayır mı diyorum? ¹⁸Allah şahidimdir ki, size hem evet hem hayır demedik. ¹⁹Bizim vazettiğimiz, yani benim Silvanus ve Timoteos'la birlikte vazettiğim Allah'ın semavî Oğlu İsa Mesih, aynı anda hem evet hem hayır demez. Tam tersine, daima "evet" der. ²⁰Çünkü Allah'ın bütün vaatleri Mesih vasıtasıyla yerine gelmiştir. Bu sebeple Allah'a hamdederken Mesih adını anarak "Âmin" deriz. ²¹Bizi sizinle beraber Mesih'e sınıksız bağlayan ve kendi hizmeti için takdis eden Allah'tır. ²²O'na ait olduğumuzun işareti olarak ruhumuza mührünü bastı. Evet, vere-

ceği nimetlerin teminatı olarak Ruh'u'nu yüreğimize yerleştirdi.

²³Korint'e tekrar gelmedim; çünkü sizi cezalandırmak ya da incitmek istemedim. Allah buna şahittir. ²⁴Neye iman etmeniz gerektiğini emredecek değiliz. Zaten imanda dimdik duruyorsunuz. Sevince içinde yaşamamız için sizinle birlikte emek veriyoruz.

2 Demek istediğim şu: sizi kederlendirecek bir ziyaret daha yapmaya karar verdim. ²Çünkü sizi üzersen, ben de üzülürüm. Bu durumda sizden başka beni kim sevindirebilir? ³Yanınıza geldiğimde beni sevindirecek olan sizlersiniz. Beni üzmenizi istemedim. İşte onun için önceki mektubu yazdım. Hepinize güveniyorum. Benim sevincimi hepimizin paylaşacağına eminim. ⁴O mektubu yazmak bana o kadar acı verdi ki, yüreğim sıkıldı, gözlerim yaşla doldu. Niyetim sizi üzmemek değildi. Sizi ne kadar çok sevdiğimi bilmenizi istedim.

Suçluyu bağışlamak

⁵Üzüntüye sebebiyet veren kişi aslında beni üzmedi; abartmadan söyleyeyim, bir dereceye kadar hepimizi üzdü. ⁶Cemaatin büyük kısmı tarafından ona verilen ceza yeter. ⁷Artık bu adamı affedin; onu bağrınıza basın. Aksi halde, kedere boğulur ve cesareti kırılır. ⁸Bu yüzden rica ediyorum, ona olan sevginizi tazeleyin.

⁹O mektubu yazdım, çünkü sizi sınamak ve her konuda itaat edip etmediğinizi görmek istedim. ¹⁰Sizin affettiğinizi ben de affederim. Eğer affetmem gereken bir şey varsa, Mesih'in huzurunda sizin iyiliğiniz için affederim. ¹¹Bunu Şeytan'ın oyununa gelmemek için yapıyoruz. Çünkü Şeytan'ın hilelerini hepimiz biliyoruz.

Kurtuluş müjdesinin hizmetkârları

¹²Mesih'in kurtuluş müjdesini vazetmek için Troas şehrine gittim. Rab verimli bir hizmet için önümde bir kapı açmıştı. ¹³Fakat gönlüm rahat değildi, çünkü mümin kardeşim Titus'u orada bulamadım. Bu sebeple oradakilerle vedalaştım ve Makedonya'ya doğru yola çıktım.

¹⁴Allah'a şükürler olsun! Çünkü bizi daima Mesih'in zafer alayında yürütüyor. Mesih'i her yerde hoş bir koku yayar gibi tanıtmak için bizi kullanıyor. ¹⁵Mesih'in Allah'a arz ettiği güzel kokulu buhura benziyoruz. Hem kurtuluş yolundakilerin, hem de helâk yolundakilerin arasında yaşıyoruz. ¹⁶Helâka gidenler için ölüme götüren ölüm kokusuyuz. Kurtuluş yolundakiler içinse hayat veren hayat kokusuyuz. Böyle bir vazife için kimse kendi başına yeterli değildir. ¹⁷Birçokları var ki, Allah'ın kelâmını ticaret aracı yapıyor. Biz onlar gibi değiliz. Allah tarafından gönderildik, Mesih'e bağlı kişiler olarak içtenlikle konuşuyoruz; Allah şahidimizdir.

3 Yine kendimizi tavsiye etmeye mi başladık? Bazıları size tavsiye mektuplarıyla geliyor; ya da sizden tavsiye mektupları alıyor. Biz de mi öyle yapalım? ²Hayır, bizim mektubumuz bizzat sizsiniz. Yüreklerimizde yazılı bir mektupsunuz. Onu herkes okuyup anlayabilir. ³Hizmetimizin sonucunda Mesih tarafından yazılmış bir mektup olduğunuz besbelli. Bu mektup mürekkeple değil, ebedî Allah'ın Ruh'uyla yazılmıştır. Taş levhalara değil, insanların yüreğine yazılmıştır.*

⁴Bundan eminiz. Çünkü Mesih sayesinde Allah'a büyük itimadımız var. ⁵Kendi başımıza herhangi bir

*3:3 Mısır'dan Çıkış 24:12; Yeremya 31:33; Hezekiel 11:19-20

şey başardığımızı söylemiyoruz. Bir başarımız varsa Allah'tandır. ⁶Allah bizi yeni bir ahdin hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Bu ahit şeriata değil, Mukaddes Ruh'a dayanır. Çünkü şeriat ölüm getirir, Mukaddes Ruh ise hayat verir.

⁷Tevrat'ın şeriatı taş levhalara kazınmıştı, ihtişamla vahyolundu. Vahyi alan Musa Peygamber'in yüzü Allah'ın haşmetiyle parladı. İsrailoğulları Musa'nın yüzünde olan geçici parlaklığa bakamadılar. Bütün bunlara rağmen şeriatı yerine getirmeyenler ölüme mahkûm oldular. ⁸O halde ebedî hayat vaat eden Mukaddes Ruh'un verilışı mutlaka daha da muhteşem olacaktır. [†]⁹Suçluya ölüm getiren şeriat ihtişamla vahyolundu. Öyleyse Allah katında sâlih sayılmamızı sağlayan Mukaddes Ruh'un gelişi çok daha muhteşemdir. ¹⁰Evet, şeriat ihtişam içinde verildi; fakat Mukaddes Ruh'un ihtişamı kat kat üstündür. ¹¹Geçici olan şeriat ihtişam içinde vahyedildi; fakat kalıcı olan Mukaddes Ruh çok daha büyük bir ihtişam içinde geldi.

¹²Böyle bir ümide sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşuyoruz. ¹³Biz Musa'ya benzemiyoruz. Musa'nın yüzündeki parlaklık geçiciydi. Bu yüzden İsrailoğulları parlaklığın giderek söndüğünü görmesin diye Musa yüzünü peçeyle örtmüştü. [‡]¹⁴Ne yazık ki, İsrailoğulları olup bitenleri anlayamadı; bugün de anlayamıyorlar. Eski Ahit kitapları okunurken sanki hakikati onlardan gizleyen bir peçe vardır. Bu peçe ancak Mesih'e imanla kalkar. ¹⁵Evet, bugüne kadar ne

zaman Musa'ya vahyedilen Tevrat okunsa zihinleri peçeyle örtülü gibidir. ¹⁶Buna karşılık ne zaman biri Rab'be dönerse, o peçe kalkar. [†]¹⁷Rab Ruh'tur ve Rab'bin Ruhu nerede bulunursa orada hürriyet var. ¹⁸Böylece hepimiz Rab'bin haşmetine peçesiz yüzle bakabiliriz. Rab'bin haşmetini ayna gibi yansıtıyoruz; O'na benzemek üzere değiştiriliyoruz. Gün be gün artan ölçüde O'nun ihtişamına kavuşuyoruz. Bu değişim Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

Toprak çömler içinde hazine

4 Allah bize merhamet etti, bizi bu hizmete lâıyk gördü; bu sebeple cesaretimizi kaybetmeyiz. ²Hizmet ederken utanç verici yolları reddettik. Hileye başvurmayız, Allah'ın kelâmını çarpıtmayız. Hakikati açıkça söyleriz. Allah'ın huzurunda vicdan sahibi herkese itimada lâıyk olduğumuzu gösteririz.

³Vazettiğimiz kurtuluş müjdesi örtülüyse, helâke gidenler için örtülüdür. ⁴Bu çağın sahte ilâhı Şeytan onların zihnini köreltmıştır. Mesih'in ihtişamını bildiren kurtuluş müjdesine karşı geliyor; bu müjdenin bir güneş gibi imansızların üzerine doğmasını istemiyor. Mesih, Allah'ın tezahürüdür. ⁵Biz kendimizi vazetmiyoruz, İsa Mesih'in Rab olduğunu ve İsa uğruna size hizmet ettiğimizi duyuruyoruz. ⁶Allah kâinatı yaratırken, "Karanlıktan ışık parlansın" diye emretti. [§]Şimdi de kalplerimizi nurlandırdı. Böylece Allah'ın Mesih'in yüzünde parlayan haşmetini idrak edip aydınlandık.

[†]3:8 Mısır'dan Çıkış 34:29-30

[‡]3:13 Mısır'dan Çıkış 34:33

[§]3:16 Mısır'dan Çıkış 34:34

[§]4:6 Yar.1:3

⁷Bedenlerimiz bu manevî hazineyi barındıran toprak çömlere benziyor. Böylece üstün kudretin bizden değil, Allah'tan geldiği aşikârdır. ⁸Her yönden sıkıntı çekiyoruz, fakat ezilmiyoruz. Aklımız karışıyor, fakat çaresizliğe düşmüyoruz. ⁹Zulme uğruyoruz, fakat Allah bizi terk etmiyor. Yere yıkılıyor, fakat yok olmuyoruz. ¹⁰İsa uğruna her an ölümle burun burunayız. Bunun izlerini bedenlerimizde taşıyoruz. Bu sayede İsa'nın hayatı her an bedenimizde açıkça görülmektedir.

¹¹Evet, biz yaşadığımız sürece İsa uğruna her an ölümle burun burunayız. Öyle ki, İsa'nın fani bedenimizde yaşadığı açıkça görülsün. ¹²Neticede biz hizmet ederken ölümle yüzleşiyoruz, fakat bunun sayesinde siz ruhani hayata sahip oluyorsunuz.

¹³Zebur'da şöyle yazılıdır: "İman ettim, onun için dilim açıldı."** Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyoruz ve onun için dilimiz açılmıştır. ¹⁴Allah, Efendimiz İsa'yı ölümden diriltti. Bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi huzuruna çıkaracağını biliyoruz. ¹⁵Çektiklerimizin hepsi sizin hayrınızdır. Böylece Allah'ın lütfu gittikçe artan ölçüde daha birçoklarına ulaşacak. Neticede Allah'ın izzeti için şükranlar da çoğalacak.

¹⁶Bu yüzden cesaretimiz kırılmaz. Evet, fani bedenlerimiz yıpranıyor, fakat iç varlığımız günden güne tazeleniyor. ¹⁷Kısa bir süre için hafif sıkıntılar çekiyoruz. Fakat bu sıkıntılar bizi, hiçbir şeyle kıyaslanamayacak kadar büyük, ebedî bir izzete hazırlıyor. ¹⁸Bu sebeple gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyen şeylere çeviriyoruz. Zira görünenler geçici, görünmeyenler ise ebedîdir.

Semavî bedenimiz

5 Biliyoruz ki bedenimiz dünyada olduğumuz sürece varlığımızı barındıran bir çadır gibidir. Bu çadır bir gün yok olacak. Fakat Allah semada bize ebedî bir mesken, yani kalıcı bir beden sağlayacaktır. ²Semavî bedenimize kavuşmayı hasretle beklerken ah edip inleriz. ³Bu semavî bedene büründüğümüzde artık çıplak kalmayız. ⁴Şimdi barındığımız çadır bizim için yüküdür. Bu yük altında inliyoruz. Asıl temennimiz şimdiki bedenimizi çıkarıp atmak değil, semavî bedenimize bürünmektir. Bu olduğunda fani bedenimizin yerini ölümsüz beden alacak. ⁵Allah bizi tam bu gaye için hazırlamıştır. Bunun teminatı olarak bize kendi Ruhu'nu vermiştir.

⁶Bu sebeple asla cesaretimizi kaybetmeyiz. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadığımız sürece Rab'den ıracağız. ⁷Gözle görülene dayanarak değil, imana dayanarak yaşarız. ⁸Evet, cesuruz ve bu dünyevi bedeni terk edip Rab'bin yanında olmayı yeğleriz. ⁹Bu sebeple ister Rab'bin yanında, ister Rab'den ırakta olalım, tek gayemiz O'nu hoşnut etmektir. ¹⁰Çünkü hepimiz Mesih'in hüküm kürsüsü önüne çıkacağız. O zaman herkes bu hayatta işlediği iyi ya da kötü amellerin karşılığını alacaktır.

Allah'ın elçileriyiz

¹¹Rab'den korkmanın ne demek olduğunu biliyoruz. Bu sebeple insanları Rab'be dönmeye ikna ediyoruz. Allah ne olduğumuzu biliyor; umarım siz de yüreğinizin derinliklerinde biliyorsunuz. ¹²Kendimizi size tekrar tavsiye etmek niyetinde değiliz. Fakat bizimle iftihar duymanız için size fırsat veriyoruz. Böylece

** 4:13 Mezmurlar 116:10

insanın yüreğindeki önemsemeden dış görünüşüyle övünenlere cevap verebilirsiniz. ¹³ Kendimizden geçmişsek bu bizimle Allah arasında bir şeydir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin hayrınızadır. ¹⁴ Bizi harekete geçiren, İsa Mesih'in sevgisidir. Hükmümüz şudur: İsa Mesih herkes için öldü; öyleyse hepimiz O'nunla birlikte ölmüş sayılırız. ¹⁵ Evet, O herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık başlarına buyruk olmasınlar, onların uğruna ölen ve dirilen Mesih için yaşasınlar.

¹⁶ Bu sebeple biz artık kimseye beşeri ölçülere göre bakmayız. Evet, geçmişte Mesih'e beşeri ölçülere göre baktık, fakat artık öyle bakmıyoruz. ¹⁷ Mesih'e ait olan kişi ruhen yeniden yaratılmış demektir. Eski durumu sona erer; her şey yenilenir. ¹⁸ Bunların hepsi Allah'tan gelir. Allah, Mesih vasıtasıyla bizi kendisiyle barıştırdı. Ve insanları kendisiyle barışmaya çağırma vazifesini bize verdi. ¹⁹ Yani Allah, Mesih'in şahsında bütün insanlarla barıştı. İnsanların günahlarını saymaz oldu. Üstelik barış kaynağı olan kelâmını bize emanet etti. ²⁰ Bu sebeple Mesih'e elçilik ediyoruz. Allah bizim ağzımızla herkese sesleniyor. Onun için Mesih adına yalvarıyoruz: "Allah'la barışın!" ²¹ Mesih günahsızdı. Fakat Allah bizim yerimize O'nu günahın kefareti olarak kurban etti. Öyle ki, bizler O'nun sayesinde Allah katında sâlih sayılalım.

6 Bizler Allah yolunda Allah'la birlikte çalışıyoruz. Bu sebeple rica ediyoruz: Allah'ın size bahsettiği lütfu heba etmeyin! ² Çünkü Allah Yeşaya Peygamber'in ağzıyla şöyle diyor:

"Uygun zamanda seni işittim, Kurtuluş günü sana yardım ettim."^{††}

Uygun zaman' işte şimdidir, kurtuluş günü' işte şimdidir.

Pavlus'un çektiği sıkıntılar

³ Hizmetimiz ayıplanmasın diye insanları gücendirmemeye çalışıyoruz. ⁴ Bunun aksine, Allah'ın hizmetkârları olduğumuzu her durumda gösterdik. Birçok sıkıntılara, zorluklara ve darlıklara katlandık. ⁵ Dövdük, hapse atıldık. Ayaklanmalarda saldırlara uğradık. Ağır işlerde çalıştık, uykusuz kaldık, açlığa dayandık. ⁶ Fakat pak hayatımızla, ilim irfanımızla, sabrımızla, şefkatimizle, Mukaddes Ruh'un gücüyle, riyasız sevgimizle, ⁷ hakikati vazetmekle, Allah'ın kudretiyle samimiyetimizi ispatladık. Her türlü saldırı karşısında kendimizi savunmak için doğru olanı yapmaktan başka silahımız yok. ⁸ Bize hürmet eden de var, bizi aşağılayan da. Bizi öven de var, kötileyen de. Hakikati söylüyoruz, fakat bize yalancı diyenler var. ⁹ Bazıları bizi tanımıyor, fakat aslında iyi tanıyoruz. Ölümün ağzındayız, fakat görüyorsunuz, hâlâ hayattayız. Cezalandırılıyor, fakat öldürülmüş değiliz. ¹⁰ Kederli görünsek de her daim seviniyoruz. Yoksul görünsek de birçoklarına manevî servet kazandırıyoruz. Hiçbir şeyimiz yok, fakat her şeye sahibiz.

¹¹ Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık. ¹² Sizden sevgimizi esirgededik, fakat siz bizden sevginizi esirgediniz. ¹³ Çocuklarıma söyler gibi söylüyorum: Bize aynı karşılığı vermek için siz de yüreğinizi açın!

Allah'ın mabediyiz

¹⁴ İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğruluk ve fesat ortak olamaz. Nur ve karanlık bir arada bulunamaz. ¹⁵ Mesih'le Şeytan ittifak

††6:2 Yeşaya 49:8

kuramaz. İmanlı ile imansızın müşterek yanı olamaz. ¹⁶Allah'ın mabedi ile putlar uyuşamaz. Bizler ebedî Allah'ın mabediyiz. Nitekim Allah şöyle dedi:

“Aralarında bulunacağım, aralarında yaşayacağım;

onların Allah'ı olacağım, onlar da benim halkım olacak.”^{‡‡}

¹⁷ “Bu sebeple Rab şöyle diyor:

‘İmansızların arasından çıkın,

Onlardan uzak durun,

Harama dokunmayın.

O zaman sizi kabul ederim.”^{¶¶}

¹⁸ “Sizin semavî Babanız olurum, siz de bana oğullar, kızlar olursunuz’ diyor kadir Rab Allah.”^{§§}

7 Sevgili mümin kardeşlerim, Allah bilzere bunları vaat etti. Dolayısıyla pak kalalım, bedenimizi ve ruhumuzu kirleten her şeyden uzak duralım. Allah korkusuyla yaşayalım. Kendimizi her bakımdan O’na vakfedelim.

Pavlus’un sevinci

²Kalbinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık yapmadık, kimseyi yoldan saptırmadık, kimseyi sömürmedik.

³Bunu sizi suçlamak için söylemiyorum. Daha önce de söyledim, her zaman kalbimizdesiniz. Yaşasak da ölsek de sizinle birlikteyiz. ⁴Size itimadım tamdır. Sizinle iftihar ediyorum. Sayenizde teselli buluyorum. Bütün sıkıntılarımız arasında sevinçle coşuyorum.

⁵Makedonya’ya geldiğimizde de rahat yüzü göremedik. Her bakımdan sıkıntı içindeydik. Dışarıda kavgalar, içimizdeyse korkular vardı. ⁶Fakat Allah, yüreği ezik olanları teselli eder. İşte Titus’un gelişiyse teselli bulduk. ⁷Titus sadece gelişiyse değil, sizden

aldığı cesaretle de bizi sevindirdi. Beni özlediğinizi ve yaptıklarınız için pişman olduğunuzu söyledi. Benimle candan ilgilediğinizi söyledi. Bunları duymak beni daha da mutlu etti.

⁸Mektubumla sizi üzdüysem bile pişman değilim. İlk başta pişman olmuşum. Çünkü o mektubun bir süre sizi üzdüğünü gördüm. ⁹Fakat şimdi seviniyorum. Sizi üzdüğüm için sevinmiyorum. Üzülüp tövbe ettiniz diye seviniyorum. Üzüntünüz Allah’ın iradesine uygundu. Neticede bizden hiç zarar görmediniz. ¹⁰Allah’ın iradesine uygun olan hüznün insanı tövbeye götürür. Tövbe de kurtuluşla sonuçlanır. Bunda pişmanlık duyacak bir şey yoktur. Fakat dünyevi hüznün manevî ölüme yol açar.

¹¹Bakın, Allah yolunda böyle hüznülenmek, size ne çok faydalar sağladı! Meseleyi ciddiye aldınız, kendinizi temize çıkardınız, olup bitenlere öfkeleniniz ve Allah’tan korktunuz. Bizi özlüyor, bizimle candan ilgileniyorsunuz. Kötülüğü cezalandırmak istiyorsunuz. Bu meselede her yönden masum olduğunuzu ispat ettiniz. ¹²Size o mektubu yazdımsa da suçlu ya da mağdur kişi hatırına yazmadım. Bize ne kadar ilgi duyduğunuzu Allah’ın huzurunda fark etmenizi istiyordum. ¹³İşte bu bize büyük teselli oldu.

Aldığımız teselliye ilaveten Titus’un mutluluğunu görünce daha da sevinдик. Çünkü hepiniz onu hoş karşıladınız ve gönlünü ferahlatmışsınız. ¹⁴Sizi Titus’a övmüştüm. Beni utandırmadınız. Size hep doğruyu söyledik. Şimdi sizin hakkınızda Titus’a söylediklerimiz de doğru çıktı. ¹⁵Titus hepinizi çok seviyor. Bilhassa itaatinizi, korku ve saygıyla onu

‡‡6:16 Levililer 26:11-12

¶¶6:17 Yeşaya 52:11

§§6:18 2.Samuel 7:8, 14

kabul ettiğinizi sevgiyle anıyor. ¹⁶Size tam güvenebildiğim için mutluyum.

Cömertçe bağış yapın

8 Kardeşler, şimdi Allah'ın Makedonya'daki mümin cemaatlere nasıl lütfettiğini anlatmak istiyorum. ²Büyük sıkıntılardan geçtiler. Yine de sevinçle dolup taşılar. Son derece yoksul oldukları halde büyük bir cömertlikle bağışta bulundular. ³Ellerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını gönül rızasıyla verdiler. Buna şahit oldum. ⁴Hatta Yahudiye'deki müminlere yapılacak yardıma katılmalarına müsaade etmemiz için bize yalvarıp yakardılar. ⁵Umduğumuzdan da fazlasını yaptılar. Kendilerini önce Rab'be, sonra bize teslim ettiler. Allah'ın istediği de işte budur.

⁶Titus lütfettiğiniz bu bağışı toplama hizmetine başlamıştı. Şimdi bitirsin diye rica ettik. ⁷Her alanda, yani imanda, hitabette, ilim irfanda, yardımseverlikte, bizi sevmekte ziyadesiyle ilerlediniz. Şimdi lütfettiğiniz bu bağış hizmetinde de en önde olmaya bakın.

⁸Size bağış yapın diye emretmiyorum. Başkalarının buna ne kadar istekli olduğunu görmenizi ve bu vesileyle sevginizin içtenliğini ispatlamanızı istiyorum. ⁹Efendimiz İsa Mesih'in lütfunu biliyorsunuz. O, bütün semavî zenginliğini bırakıp uğruna yoksul oldu. Siz O'nun yoksulluğu sayesinde zengin olasınız diye böyle yaptı.

¹⁰Geçen yıl bağış toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen sizdiniz. Bu konuda size bir tavsiyem var. Size yararlı olacak. ¹¹Artık başladığınız işi bitirin! Fikri ortaya attığımız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya istekli olun. ¹²Yardım etmek istiyorsanız,

sahip olduğunuz ölçüde verin; elinizde olmayanı kimse sizden isteyemez.

¹³Başkalarını rahatlatmak için sizi maddi külfet altına sokmak niyetinde değilim. İstedğim şey, eşitliği sağlamaktır. ¹⁴Şimdi sizin elinizdeki fazlalık onların ihtiyaçlarını karşılar. Başka bir zaman onların elindeki fazlalık sizin ihtiyacınızı karşılar. ¹⁵Tevrat'ta şöyle yazılıdır: "Çok toplayanın fazlası, az toplayanın eksikliği yoktu."

Titus Korint'e gidiyor

¹⁶Allah'a şükürler olsun! Allah size duyduğum aynı ilgiyi, Titus'un yüreğinde de uyandırdı. ¹⁷Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, kendi isteğiyle yanınıza geliyor. Çünkü size her zamankinden çok ilgi duyuyor. ¹⁸Titus'la birlikte bir mümin kardeş daha gönderiyoruz. Bu kardeş, kurtuluş müjdesini yaydığı için bütün cemaatlerde övülmektedir. ¹⁹Ayrıca, bulunduğumuz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere cemaatler tarafından seçilmiştir. Bu hizmeti Rab'bi yüceltmek ve iyi niyetimizi göstermek için üstlendik. ²⁰Cömertçe yapılan bu bağışlarla ilgili hizmetimizde asılsız tenkitlere uğramamak için dikkat ediyoruz. ²¹Çünkü yalnız Rab'bin değil, insanların da doğru gördüklerini yapmak istiyoruz.

²²Bu iki kişiyle birlikte birini daha gönderiyoruz. Bu mümin kardeşi birçok durumda defalarca denedik. Yardıma hevesli olduğunu anladık. Şimdi daha da büyük şevkle hizmet etmek istiyor. Çünkü size çok itimat ediyor. ²³Titus'a gelince, o benim yoldaşım ve aranızdaki emektaşımıdır. Diğer iki mümin kardeş ise cemaatlerin temsilcileri, Mesih'in izzetini yansıtan kişilerdir. ²⁴Bu sebeple onlardan sevginizi esirgemeyin.

*8:15 Mısır'dan Çıkış 16:18

Cemaatler sizinle niçin övündüğümüzü anlasınlar.

9 Aslında Yahudiye'deki müminlere yapılacak yardım hakkında size yazmama gerek yok. ²Yardıma ne kadar istekli olduğunuzu biliyorum. Makedonyalı müminlere sizi övüp duruyorum. Onlara, Ahaya'da bulunan sizlerin geçen yıldan beri hazırlık yaptığını söyledim. Sizin bu şevkiniz, onların çoğunu harekete geçirdi. ³Şimdi size Titus'u ve bu iki kardeşi gönderiyorum. Onlara vaat ettiğim gibi, başlıklarınız hazır olsun. Hakkınızda söylediğimiz övgü dolu sözler boşa çıkmaz. ⁴Bazı Makedonyalı müminler benimle birlikte gelebilir. Eğer hazırlıksız olduğunuzu görürlerse size bu kadar güvendiğimiz için mahcup oluruz. Elbette siz de mahcup olursunuz! ⁵Onun için bu kardeşleri ziyaretimizden önce yanınıza gelmeye teşvik ettim. Bunu gerekli gördüm. Vaat ettiğiniz başlıkları toplamanıza yardım edecekler. Bunu bir külfet değil, cömertlik örneği olarak yapacağınıza eminim.

⁶Şunu unutmayın: "Az eken az biçer, çok eken çok biçer." ⁷Her biriniz ne kadar başış yapacağına içinden karar versin. Gönülsüz ya da mecburiyet altındaymış gibi vermesin. Çünkü Allah güler yüzle vereni sever. ⁸O her nimeti size bol bol vermeye kadirdir. Böylece her durumda her şeye yeterli ölçüde sahip olur, her hayırlı işe cömertçe katkıda bulunursunuz. ⁹Zebur'da şöyle yazılıdır: "Yoksullara cömertçe verenin yaptığı iyilik ebediyen kalır."[†]

¹⁰Ekecek tohumu, yiyecek ekmeği insana Allah sağlar. Aynı şekilde Allah sizin de ekeceğinizi sağlayıp bollatastırarak; cömertliğiniz neticesinde ürününüzü çoğaltacak.[‡] ¹¹Allah sizi her

bakımdan zenginleştirecek. Böylece elinizde olanı başkalarıyla cömertçe paylaşabileceksiniz. Başlıklarınızı bizim elimizle alanlar Allah'a şükredecekler. ¹²Zira yaptığımız bu hizmet Yahudiye'deki müminlerin ihtiyaçlarını karşılamakla kalmıyor; birçoklarının Allah'a şükretmesine de vesile oluyor. ¹³Bu hizmet, imanınızın içtenliğini kanıtıyor; bundan ötürü de insanlar Allah'a hamdediyorlar. Çünkü ikrar ettiğiniz Mesih'in kurtuluş müjdesine itaat ettiğinizi, malınızı kendileriyle ve herkesle cömertçe paylaştığınızı görüyorlar. ¹⁴Sizi özlüyorlar ve Allah'ın size bahşettiği olağanüstü lütuftan dolayı sizin için dua ediyorlar. ¹⁵Dille tarif edilemez nimetler için Allah'a şükürler olsun!

Pavlus yaptığı hizmeti savunuyor

10 Ben Pavlus, Mesih'in yumuşaklığı ve uysallığıyla size şahsen rica ediyorum. Sizinle olduğumda pısırsık, fakat sizden ayrıken cüretkâr olduğumu söyleyenler varmış. ²Bunlar, cismanî tabiatımıza uyararak yaşadığımızı ileri sürüyorlar. Kendimden emin olarak bu kişilere sert davranmak niyetindeyim. Yalvarıyorum, yanınıza geldiğimde beni aynı derecede sert davranmaya zorlamayın. ³Evet, cismanî bir hayat sürüyoruz, fakat iman mücadelemizi cismanî tabiata uyararak sürdürmüyoruz. ⁴Çünkü iman uğruna mücadele verirken beşeri silahlara başvurmuyoruz. Bizim silahlarımız Allah'ın kudretine sahip ruhani silahlardır. Onlarla Şeytan'ın kalelerini yerle bir ederiz. Safsataları yok ederiz. ⁵İnsanın Allah'ı tanımasını engelleyen her mağrur düşüncüyü bertaraf ederiz. Her düşüncüyü esir alırız, Mesih'e itaat

[†]9:9 Mezmurlar 112:9

[‡]9:10 Yeşaya 55:10

ettiririz. ⁶Aranızda itaatsizlik edenleri cezalandırmaya hazırız, fakat öncelikle sizden tam bir itaat bekliyoruz.

⁷Gözünüzün önündeki aşikâr hakikatleri görün! Bazıları Mesih'e ait olduklarından eminlermiş. Bu kişiler bir kere daha düşünsün. Bizler de en az onlar kadar Mesih'e aidiz. ⁸Belki Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazlaca övünüyorum. Fakat bundan utanmıyorum. Rab bize bu yetkiyi imanınızı yok etmek için değil, geliştirmek için verdi. ⁹Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek istemiyorum. ¹⁰Bazıları benim için şöyle diyor: "Mektupları ciddi ve etkilidir. Fakat şahsen aramızdayken etkisizdir; konuşma yeteneği de sıfırdır." ¹¹Bunu diyenler şunu iyi bilsinler ki, uzaktayken mektuplarımızda ne yazıyorsak, yanınıza geldiğimizde de onu yapacağız.

¹²Kendilerini metheden bazı insanlarla kendimizi bir tutmak ya da kıyaslamak niyetinde değiliz. Bunlar, birbirlerini ölçü alıyor, kendilerini kendileriyle karşılaştırıyorlar; bu akılsızlıktır! ¹³Biz haddimizi biliriz, gereğinden fazla övünmeyiz. Allah'ın bize tahsis ettiği faaliyet alanı dâhilinde övüntürüz. Buna siz de dâhilsiniz. ¹⁴Öyle olmasaydı, sizinle ilgilenmekle yetki alanımızı aşmış sayılabildik. Hâlbuki Mesih'in kurtuluş müjdesini size ilk ulaştırın biz olduk. ¹⁵Başkalarının yaptıklarıyla övünmüyor, haddimizi aşmıyoruz. Umudumuz odur ki, imanınız güçlendikçe yardımınızla faaliyet alanımız alabildiğine genişleyecek. ¹⁶Böylece kurtuluş müjdesini sizin ötenizdeki bölgelerde vazedebiliriz. Başkalarının faaliyet alanında elde edilen başarılarla övünmek istemiyoruz.

¹⁷Yeremya Peygamber'in dediği gibi, "Övünmek isteyen, Rab'bin yaptıklarıyla övünsün."[¶] ¹⁸Çünkü kabule değer kişi, kendi kendini metheden değil, Rab'bin methettiği kişidir.

Sahte havariler

11 Umarım küçük bir akılsızlığımı hoş görürsünüz. Ne olur, beni hoş görün! ²Sizin için ilâhî bir kıskançlık duyuyorum. Sizi iffetli bir bakireye benzetiyorum. Ve sizi tek bir erkeğe, yani Mesih'e nişanladım. ³Yılan kurnazlık yaparak Havva'yı kandırmıştı. Belki siz de Havva gibi baştan çıkarsınız, Mesih'e olan saf, candan bağlılığınızı terk edersiniz diye korkuyorum.[§] ⁴Çünkü bizim vazettiğimizden farklı bir İsa'yı vazedikleri hoş karşıyormuşsunuz. Size verilen Mukaddes Ruh'tan farklı bir ruhu, size iletilen kurtuluş müjdesinden farklı bir müjdeyi kabul ediyormuşsunuz. ⁵Sanırım size gelen sözde üstün havarilerden aşağı kalır bir yanım yok. ⁶Hitabet konusunda acemi olabilirim; fakat ilim irfanda acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik.

⁷Allah'ın kurtuluş müjdesini size karşılıksız vazettim. Sizi kendimden daha çok önemsedim. Böyle yapmakla hata mı ettim? ⁸Size hizmet etmek için, tabiri caizse diğer cemaatleri soydum, yani onlardan ücret aldım. ⁹İhtiyacım olduğu halde yanınızdayken hiçbirinize yük olmadım. Bütün ihtiyaçlarımı Makedonya'dan gelen mümin kardeşler karşıladı. Geçmişte olduğu gibi, gelecekte de size yük olmamaya hep özen göstereceğim. ¹⁰Böyle yapmakla övünüyorum ve Mesih'in hakikatine sahip olduğum kadar kesinlikle

[¶]10:17 Yeremya 9:24

[§]11:3 Yaratılış 3:1-13

diyebilirim ki, Ahaya ilinde kimse beni bu konuda övünmekten alıkoyamaz. ¹¹Peki, neden böyle konuşuyorum? Sizi sevmediğimden mi? Hayır. Allah şahidimdir ki, sizleri seviyorum. ¹²Fakat bugüne kadar yaptığım neyse, onu yapmaya devam edeceğim. Çünkü bizimle aynı hizmeti yapmakla övünen fırsatçılara fırsat vermek istemiyorum. ¹³Bu tür kişiler sahte havarilerdir. Yaptıkları işler hakkında yalan söyler, kendilerine Mesih'in havarisi görüntüsü verirler. ¹⁴Bunda şaşılacak bir şey yok! Bizzat Şeytan bile tanınmamak için nur meleği kılığına girer. ¹⁵O halde Şeytan'a hizmet edenlerin de kendilerini hak yolunda çalışıyormuş gibi göstermeleri şaşırtıcı değildir. Bu kişiler, sonunda yaptıklarının cezasını çecekler.

Pavlus'un çektiği sıkıntılar

¹⁶Tekrar ediyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Fakat öyle düşünüyorsanız, beni bir akılsız dinler gibi dinleyin. Böylece kendimle biraz övünebilirim! ¹⁷Söylediklerimi Rab'bin söyleyeceği gibi söylemiyorum. Bu övünge tavrımla akılsızlar gibi konuşuyorum. ¹⁸Fakat madem birçokları insanî vasıflarıyla övünüyor, ben de övüneceğim. ¹⁹Sizler o kadar akıllısınız ki, benim gibi akılsızlara seve seve katlanırsınız! ²⁰Hani neredeyse sizi köle edenleri, sömürenleri, soyanları, tokatlayanları hoş görüyorsunuz. ²¹Utanarak itiraf ediyorum: Biz böyle davranacak güçte değildik!

Başkalarının övündüğü vasıflarla ben de övünebilirim. Yine akılsız biri gibi konuşuyorum. ²²Onlar İbrani mi? Ben de İbraniyim. İsrail kavminden mi? Ben de o kavimdenim. İbrahim'in

soyundan mı geliyorlar? Ben de onun soyundanım. ²³Mesih'in hizmetkârları mı? Ben onlardan daha iyi hizmetkârim. Çıldırılmış gibi konuşuyorum! Ben hepsinden çok çalıştım. Hapse daha çok girdim. Sayısız kere dayak yedim. Çok defa ölümlü yüz yüze geldim. ²⁴Beş defa Yahudilerin elinden otuz dokuz kırbaç** cezası aldım. ²⁵Üç defa değnekle dövüldüm. Bir kez taşlandım. Üç kez gemi kazası geçirdim. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. ²⁶Pek çok yolculuğum sırasında azgın ırmakları ve haydutları atlattım. Hem soydaşlarımın, hem de yabancıların tehditlerine uğradım. Şehirlerde, kırlarda, denizlerde tehlike üstüne tehlike atlattım. Kendilerine mümin süsü veren yalancılara arasında tehlikelere düştüm. ²⁷Zahmetler çektim, ağır işlerde çalıştım. Birçok geceyi uykusuz geçirdim, aç susuz kaldım. Çok defa yiyecek bulamadım. Soğukta çıplak kaldım. ²⁸Bunlara ilaveten, Mesih'in bütün cemaatleri için her gün çektiğim kaygı var. Bu kaygının baskısı altındayım. ²⁹Biri zayıf düştüğünde, ben de kendimi zayıf hissederim. Biri yoldan saptırılırsa, onun için yarıyorum.

³⁰Övünmem gerekirse zayıflığımı gösteren şeylerle övüneceğim. ³¹Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah yalan söylemediğime şahittir. O'na ebediyen hamtlar olsun. ³²Kral Aretas'ın emrindeki Şam valisi beni yakalamak için şehrin kapılarına muhafızlar yerleştirdi. ³³Fakat bazı mümin kardeşlerim beni ipe bağlı küfe içinde surdaki pencereden aşağıya sarkıttı. Böylece validen kaçıp kurtuldum.

**11:24 otuz dokuz kırbaç: Tevrat, Yasanın Tekrarı 25:1-3'e göre, İsrail'de bir suçluya verilebilecek azami ceza kırk kırbaç idi. Yanlışlıkla kırk sayısını aşır şeriatı çiğnememek için ihtiyatlılık gereği ceza otuz dokuz kırbaç olarak uygulanırdı.

Pavlus'un aldığı vahiyler

12 Faydalı değilse de övünmek lâzımdır. Şimdi Rab'bin bana gösterdiklerine, vahyettiklerine gelelim. ²Mesih'e iman eden bir adam tanıyorum. Bu adam on dört yıl önce arşa alındı. Adam bedenemi mi yoksa sadece ruhen mi arşa alındı, bilmiyorum. Yalnız Allah bilir. ³İster bedenem ister ruhen olsun, ⁴adamın cennete alındığını biliyorum. Orada dille anlatılamaz, söylenmesi caiz olmayan sözler işitti. ⁵İşte bu adamın yaşadığı olayla övünürüm. Fakat kendi namıma, sırf zayıflıklarımı övünürüm. ⁶Kendimle övünmek istesem bile, akılsızlık etmiş olmam. Çünkü hakikati söylüyorum. Fakat kendimi tutuyorum. İnsanlar ne olduğumu görebilir ve işitebilir. Kimsenin beni olduğumdan daha üstün sanmasını istemiyorum.

⁷Muazzam vahiylerle lâyık görüldüm. Fakat gururlanmayayım diye Allah bedenime diken gibi batan bir hastalık verdi. Bu, Şeytan'ın hücumudur. Öyle ki, kendimi başkasından üstün görmeyeyim. ⁸Bundan kurtulmak için Allah'a üç kere yalvardım. ⁹Fakat Allah bana şöyle dedi: "Bahşettiğim lütuf sana yeter. Kudretim, insanın zayıflığında en üst mertebeye çıkar". Demek ki, zaafımla sevinip daha da çok övüneceğim. Çünkü o zaman Mesih'in kudretine sahip olacağım. ¹⁰Onun için Mesih uğruna zaafıları, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Zira ne zaman zayıfsam, o zaman kudret buluyorum.

Korintli müminlere sevgi

¹¹Akılsız biri gibi davrandım; fakat beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz methetmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün havariler-

den hiç de aşağı kalır tarafım yok. ¹²Ben aranızdayken havariliğimi büyük sabırla, alâmetlerle, harikalarla ve mucizelerle ispatladım. ¹³Sizin de diğer ce-maatlerden eksik kalır tarafınız yoktu. Tek eksiginiz, size maddi külfet olmayışınıdır! Bu kusurumu da lütfen bağışlayın!

¹⁴Şimdi sizi üçüncü kez ziyaret etmeye hazırlanıyorum. Size külfet olmayacağı. Çünkü ben paranızı değil, sizi istiyorum. Ne de olsa, çocuklar ana babaları için para biriktirmez. Ana babalar çocukları için para biriktirirler. ¹⁵Sizin uğruna her şeyimi harcarım. Hatta kendimi bile seve seve gözden çıkarırım. Sizi daha çok seversem, siz beni daha az mı seveceksiniz?

¹⁶Öyle olsun, size yük olmadığım apaçık. Ne var ki, bazılarınız sizi aldattığımı söylüyormuş. Güya sizi yalanlarla tuzağa düşürmüşüm! ¹⁷Gönderdiğim adamların herhangi biri sizi sömürdü mü? ¹⁸Titus'tan sizi ziyaret etmesini rica ettim. Diğer mümin kardeşi de onunla birlikte gönderdim. Titus sizi sömürdü mü? Elbette ki hayır! Biz de onlarla aynı tutumu takındık, aynı yolu izledik; öyle değil mi?

¹⁹Belki bunca zaman önünüzde kendimizi müdafaa ettiğimizi sanıyorsunuz. Hiç de öyle değil. Mesih'e ait kişiler olarak Allah'ın huzurunda konuşuyoruz. Sevgili dostlar, yaptığımız her şey sizi geliştirmek içindir. ²⁰Yanınıza geldiğimde sizi istediğim gibi bulamayacağım korkuyorum. Ben de sizin istediğiniz gibi olmayabilirim. Aranızda hırgür, haset, öfke, bencillik, iftira, dedikodu, kibir ve kargaşa görmekten korkuyorum. ²¹Korkarım size tekrar geldiğimde sizin yüzünüzden Allahım'ın önünde utanacağım; daha önce günah işlemiş ve ahlâksızlıklarından, fuhuş ve

sefahatten tövbe etmemiş birçokları için yas tutacağız.

Son uyarılar ve selamlar

13 Bu size üçüncü ziyaretim olacak. Tevrat'ta yazıldığı gibi, "Her suçlama iki ya da üç şahitle desteklenmelidir."^{††} ²İkinci ziyaretim sırasında günah işlemiş olanları uyarıştım. Şimdi sizden uzaktayken onları ve herkesi yine uyarıyorum. Tekrar yanınıza geldiğimde sizi cezasız bırakmayacağım. ³Bu da Mesih'in benim aracılığım ile konuştuğuna dair istediğiniz delil olacaktır. Mesih sizi yola getirirken zayıf değildir; aranızda kudretli olduğunu gösteriyor. ⁴Çarmıha gerildiğinde güçsüzdü; bu doğru. Fakat şimdi Allah'ın kudretiyle yaşamaktadır. Biz de Mesih'in çarmıha gerildiği zamanki gibi güçsüzüz. Fakat sizin yararınıza Allah'ın kudretiyle Mesih'le birlikte yaşayacağız.

⁵İman yolunda olup olmadığınızı görmek için kendinizi sınavın, yoklayın. İsa Mesih içinizde yaşıyor. Bunu bilmelisiniz. Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız. ⁶Biz iman sınavından başarısız çıkmadık. Umarım bunu

anlarsınız. ⁷Kötülük yapmamanız için Allah'a dua ediyoruz. Amacımız, iman sınavını geçtiğimizi göstermek değildir, biz başarısız görünsek bile, sizin doğru olanı yapmanızdır. ⁸Çünkü hakikate karşı gelemeyiz. Tek yapabileceğimiz, hakikat yolunda çalışmaktır. ⁹Biz güçsüz olsak da siz güçlüyseniz seviniriz. Ruhani olgunluğa erişmeniz için dua ediyoruz. ¹⁰Sizden uzaktayken bunları yazıyorum. Çünkü yanınıza geldiğimde size sert davranmak istemiyorum. Rab'bin bana verdiği yetki, imanınızı geliştirmek içindir; yok etmek için değil.

¹¹Son olarak mümin kardeşlerim, hoşça kalın! Hayatınızı düzene sokun. Ricalarıma kulak verin. Birbirinizle iyi geçinip barış içinde yaşayın. O zaman sevginin ve selâmetin kaynağı olan Allah sizinle beraber olacaktır.

¹²Birbirinizi Allah'a vakfolmuş olanlara yaraşır bir öpüşle selamlayın. ¹³Buradaki bütün müminler size selam ederler.

¹⁴Efendimiz İsa Mesih'in lütfu, Allah'ın sevgisi ve Mukaddes Ruh'un müşareketi hepimizle olsun!

^{††}**13:1** Burada Pavlus, 'Yasanın Tekrarı 19:15'teki kaideyi hatırlatmaktadır. Yapacağı üçüncü ziyareti, mecazi anlamda üçüncü şahit olarak gösteriyor.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

GALATYALILAR'A

Mektubu

1 Mesih'in havarisi ben Pavlus, Galatya'daki* cemaatlere selam ederim. Ben insanların isteğiyle ya da vasıtasıyla havari olmadım; beni havari yapan, İsa Mesih ve O'nu ölümden diriltten semavî Babamız Allah'tır. ²Benimle birlikte bulunan bütün mümin kardeşler de size selam ederler.

³Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size lütuf ve selâmet dilerim. ⁴Mesih, günahımızın cezasını ortadan kaldırmak ve bizi şimdiki kötü çağdan† kurtarmak istedi. Bunun için semavî Babamız Allah'ın iradesine uyup kendini feda etti. ⁵Allah'a ebetler ebedince hamdolsun! Amin.

Tek bir kurtuluş müjdesi vardır

⁶Allah lütfedip sizi Mesih'in kurtuluş müjdesine iman etmeye çağırdı. Fakat siz Allah'a çabucak sırt çevirip farklı bir müjdeye dönmüşsünüz. Buna hayret ediyorum. ⁷Aslında başka bir kurtuluş müjdesi yoktur, fakat aklınızı karıştıran ve Mesih'in kurtuluş müjdesini çarpıtmak isteyen bazı insanlar vardır. ⁸Biz size hakiki müjdeyi bildirdik. İster biz, ister gökten bir melek, buna aykırı bir müjde vazedeni Allah cezalandırsın! ⁹Daha önce söyledim, şimdi yine söylüyorum: İşitip kabullendiğiniz müjdeye aykırı bir müjde vazedeni Allah cezalandırsın!

¹⁰Bunları söylerken insanların takdirini kazanmaya çalışmıyorum, Allah'ın takdirini kazanmaya çalışıyorum. Amacım insanları memnun etmek değildir. Öyle olsaydı, Mesih'in kulu olmazdım.

Pavlus'un yetkisi

¹¹Mümin kardeşlerim, şunu bilmenizi isterim: Vazettiğim kurtuluş müjdesi insan ürünü değildir. ¹²Çünkü ben bu müjdeyi insanlardan almadım, hiçbir insandan öğrenmedim. Onu bana vahiy yoluyla bizzat İsa Mesih bildirdi.

¹³Yahudiliğe bağlı olduğum zamanlar neler yaptığımı duydunuz. Allah'ın cemaatine gaddarca zulmediyor, onu yok etmeye çalışıyordum. ¹⁴Akramım olan Yahudi soydaşlarım arasında önde gelen biriydim. Atalarımın geleneklerini çoğu Yahudiden daha büyük bir titizlikle yerine getirirdim.

¹⁵Fakat Allah bana lütfetti. Ben daha annemin rahmindeyken beni seçip kendisine hizmet etmeye çağırdı. ¹⁶Semavî Oğlu'nu vahiy yoluyla bana tanıtmaya karar verdi. Çünkü O'nun kurtuluş müjdesini Yahudi olmayanlara ilan etmemi istedi. Bunu yapmak için gidip insanlara akıl danışmadım. ¹⁷Benden önce havari olanlarla görüşmek için Kudüs'e de gitmedim. Hemen Arabistan'a gittim, sonra da Şam'a geri döndüm.

¹⁸Bundan üç yıl sonra Kudüs'e gidip Petrus'u ziyaret ettim. Onun yanında on beş gün kaldım. ¹⁹Ondan başka hiçbir havariyle tanışmadım. Sadece Efendimiz İsa'nın kardeşi Yakub'la tanıştım. ²⁰Bu yazdıklarım da hiçbir yalan olmadığına Allah şahittir. ²¹Daha sonra Suriye ve Kilikya‡ bölgelerine gittim.

***1:1 Galatya:** Bugünkü İç Anadolu bölgesi.

†**1:4 kötü çağ:** İnsanlığın günaha düşmüş olması yüzünden Şeytan'ın hükmü altındaki mevcut dünya düzenini ifade eder.

‡**1:21 Kilikya:** Tarsus, Adana, Hatay yöresi

²² İsa Mesih'in Yahudiye ilindeki cemaatleri beni şahsen tanımıyorlardı. ²³ Benim hakkımda duymuş oldukları tek şey şuydu: "Bu adam bir zamanlar bize zulmediyordu. Fakat eskiden yok etmeye çalıştığı inancı şimdi herkese kendisi müjdeliyor." ²⁴ Bendeki bu değişiklik için Allah'a hamdediyorlardı.

Pavlus Kudüs'te

2 Aradan on dört yıl geçtikten sonra Barnaba'yla birlikte tekrar Kudüs'e gittim. Titus'u da yanımda götürdüm. ² Oraya gitmem gerekiyordu, bunun için Allah bana yol gösterdi. Kudüs'te ileri gelenlerle özel olarak görüştim. Yahudi olmayanlar arasında vazettiğim kurtuluş müjdesini onlara arzettim. Çünkü daha önceki ve şimdiki emeklerimin ziyan olmasını istemiyordum.

³ Titus orada benimle birlikteydi; kendisi Grek asıllıdır. Buna rağmen Kudüs'teki ileri gelenler onu sünnet olmaya zorlamadılar. ⁴ Sünnet meselesini, aramıza sızan bazı sahte müminler çıkarmıştı. Maksatları, Mesih İsa vasıtasıyla sahip olduğumuz hürriyet hakkında casuslar gibi bilgi edinmekti. Aslında bizi şeriata köle yapmak istiyorlardı. ⁵ Fakat bu sahte müminlere bir an bile boyun eğip teslim olmadık. Kurtuluş müjdesinin sizler için tek hakikat yolu olduğunu ısrarla savunduk.

⁶ Kudüs'teki ileri gelenlere gelince, bence kim oldukları önemli değildir. Allah'ın gözünde herkes birdir. İleri gelenler vazettiklerime yeni bir şey katmadılar. ⁷ Bilakis, Allah'ın bana özel bir vazife verdiğini anladılar. Kurtuluş müjdesini Yahudilere vazetme vazifesi nasıl Petrus'a verildiyse, diğer milletlere vazetme vazifesinin de bana verildiğini anladılar. ⁸ Çünkü Allah Petrus'u kuvvetlendirip havari olarak Yahudiler'e gönderdiği

gibi, beni de kuvvetlendirip diğer milletlere gönderdi. ⁹ Yakub, Petrus ve Yuhanna, Kudüs'teki cemaatin önderleriydi. Allah'ın bu özel vazifeyi bana lütfettiğini fark ettiler; beni ve Barnaba'yı kabul ettiler. El sıkıştık. Bizlerin diğer milletlere, kendilerininse Yahudilere havarilik etmesini uygun gördüler. ¹⁰ Özel olarak fakirlere yardım etmeyi unutmamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum.

Pavlus'un Petrus'a itirazı

¹¹ Ancak Petrus Antakya'ya geldiği zaman yanlış hareket etti. Ben de onunla görüştim, yaptıklarına itiraz ettim. ¹² Petrus eskiden Yahudi olmayan müminlerle aynı sofrada yemek yedi. Sonra Yakub'un yanından bazı adamlar Antakya'ya geldi; o zaman Petrus Yahudi olmayan müminlerden uzak durmaya başladı. Onlarla aynı sofraya oturamaz oldu. Çünkü Yahudi olmayan müminlerin sünnet edilmeleri gerektiğini söyleyen bu Yahudilerden çekindi. ¹³ Öbür Yahudi müminler de Petrus gibi ikiyüzlülük ettiler. Hatta Barnaba bile onlarla birlik oldu. ¹⁴ Kurtuluş müjdesindeki hakikate uygun davranmıyorlardı. Bunu görünce hepsinin önünde Petrus'a şöyle dedim: "Yahudi olmana rağmen Yahudi âdetlerine göre değil, diğer milletlerin âdetlerine göre yaşıyorsun. Nasıl olur da Yahudi olmayan müminleri Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın? ¹⁵ Biz Yahudiler doğuştan Yahudiyiz. Yahudilerin 'günahlı' saydığı diğer milletlerden değiliz. ¹⁶ Fakat insanın şeriatı yerine getirmekle Allah katında sâlih sayılmayacağımızı biliyoruz. İnsan ancak İsa Mesih'e iman etmekle sâlih sayılır. Bu sebeple biz Yahudiler de Mesih İsa'ya iman ettik. Yani şeriatı yerine getirmekle değil, Mesih'e iman

etmekle sâlih sayıldık. Çünkü hiç kimse şeriatı yerine getirmekle Allah katında sâlih sayılmaz. ¹⁷ Biz Yahudi müminler, Allah katında sâlih sayılmak için Mesih'e iman ettik. Şeriatı yerine getirmediğimiz için diğer Yahudiler bizi günahlı sayıyormuş; ne yani, Mesih günahlı mı teşvik etmiş oluyor? Hâşâ! ¹⁸ Bu söylediklerimle şeriatla sâlih sayılma fikrini yıktım. Eğer yıktığımı yeniden kurmaya çalışırsam, daha önce şeriatı çiğnediğimi kabul etmiş olurum!

¹⁹ “Geçmişte şeriate göre ölümü hak ediyordum, ruhen ölüydüm. Şimdi şeriatın hükmünden kurtuldum, Allah için yaşıyorum. ²⁰ Mesih'le birlikte çarمیha gerilmiş gibiyim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih içimde yaşıyor. O Allah'ın semavî Oğlu'dur. Bu bedende sürdürdüğüm hayatı, O'na olan imanım ile sürdürüyorum. O beni seviyor. Beni kurtarmak için kendini feda etti. ²¹ Allah'ın lütfunu inkâr etmiyorum. Çünkü şeriatı yerine getirmekle Allah katında sâlih sayılabilsedik, Mesih boşu boşuna ölmüş olurdu.”

İmanla gelen hayat

3 Ey akılsız Galatyalılar! İsa Mesih'in neden çarمیha gerildiğini size açıkça anlattım. Sizi kim büyüleyip yoldan çıkardı? ² Sormak istiyorum, Mukaddes Ruh'u şeriatın emirlerini yerine getirdiğiniz için mi aldınız? Yoksa Mesih hakkında duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi? ³ Nasıl bu kadar akılsız olabilirsiniz? Mukaddes Ruh'un sizde başlattığı işi şimdi kendi kuvvetinizle tamamlayabileceğinizi mi

sanıyorsunuz? ⁴ Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Hepsi boşuna mıydı? ⁵ Allah size Mukaddes Ruh'u'nu bahşetti, aranızda mucizeler yaptı. Bütün bunları şeriatın emirlerini yerine getirdiğiniz için mi yaptı? Hayır! Mesih hakkında duyduklarınıza iman ettiğiniz için yaptı.

⁶ Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: “İbrahim Allah'a iman etti, bunun için Allah onu sâlih adam olarak kabul etti.”⁷ O halde şunu bilin ki, İbrahim'in hakiki oğulları, Allah'a iman edenlerdir. ⁸ Allah, iman eden diğer milletleri de sâlih sayacağını Tevrat'ta önceden haber verdi. Allah İbrahim'e, “Senin vasıtanla bütün milletleri mübarek kılacağım”⁸ dedi, kurtuluş müjdesini ona önceden verdi. ⁹ Bunun için Allah, iman eden İbrahim'i mübarek kıldığı gibi, iman eden diğer herkesi de İbrahim'le birlikte mübarek kılar.

¹⁰ Fakat şeriatın emirlerini yerine getirmekle sâlih sayılacaklarını düşünenler Allah'ın lâneti altındadır. Çünkü Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: “Bu şeriat kitabında yazılanların hepsini devamlı olarak yerine getirmeyen herkes lânetlidir.”^{**} ¹¹ Hiç kimsenin şeriatla Allah katında sâlih sayılmayacağı açıktır. Habakkuk Peygamber'in dediği gibi, “Sâlih kişi imanı sayesinde ebedî hayata kavuşacaktır.”^{††}

¹² Şeriat imana dayanmaz. Tersine, Tevrat'ta yazıldığı gibi, “Şeriatın emirlerini yerine getiren bunlarla hayat bulacaktır.”^{‡‡} ¹³ Şeriatı yerine getirmediğimiz için Allah'ın lânetine uğradık. Fakat Mesih çarمیha gerilmekle hak ettiğimiz lâneti kendi üzerine alarak bizi şeriatın esaretinden kurtardı. Nitekim Tevrat'ta şöyle

[†]3:6 Yaratılış 15:6;

§3:8 Yaratılış 12:3.

**3:10 Yasanın Tekrarı 27:26.

††3:11 Habakkuk 2:4.

‡‡3:12 Levililer 18:5.

yazılmıştır: “Cesedi darağacına asılan herkes lânetlidir.”^{¶¶} 14 Böylece Allah’ın İbrahim’e vaat ettiği nimetler, İsa Mesih sayesinde bütün milletlere bahşedildi. Bunun için Mesih’e iman ettiğimizde, Allah’ın vaat ettiği Mukaddes Ruh nimetini alırız.

Şeriat ve Allah’ın vaadi

15 Mümin kardeşlerim, size günlük hayattan bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılan ahit bile tasdik edildikten sonra hükümsüz sayılmaz, ona bir şey eklenmez. 16 Allah İbrahim’e ve onun soyundan gelene vaatte bulundu. Allah, sanki birçok kişiyi kastediyor-muş gibi, “soyundan gelenler” demedi. “Soyundan gelen” demekle tek bir kişiyi, yani Mesih’i kastetti. 17 Demek istediğim şudur: Allah, İbrahim’le bu ahdi yaptığında ortada şeriat yoktu. Tevrat bundan dört yüz otuz sene sonra indirildi. Bu sebeple şeriat Allah’ın önceden yaptığı ahdi hükümsüz kılmaz, Allah’ın vaadini boşa çıkarmaz.

18 Allah’ın vaat ettiği nimetler şeriate bağlı değildir. Öyle olsaydı, bu nimetlere Allah’ın vaadi sayesinde kavuşamazdık. Nitekim Allah bu nimetleri İbrahim’e vaat uyarınca lütfetti.

19 O halde şeriatın amacı neydi? Allah şeriatı, insanların suçluluğunu göstermek için ahidine ekledi. Şeriat, Allah’ın vaadini alan ve İbrahim’in soyundan olan Mesih gelinceye kadar yürürlükte kalacaktı. Allah şeriatı melekleri vasıtasıyla, aracı olan Musa’ya verdi. Musa da şeriatı insanlara bildirdi. 20 Fakat tek olan Allah, İbrahim’e vaatte bulunurken aracı kullanmadı. Çünkü vaatte bulunan Allah ise aracıya gerek yoktur.

Şeriatın amacı

21 O halde şeriat Allah’ın vaatlerine aykırı mıdır? Hâşâ! Allah insanlara ebedî hayat vermek için şeriatı kullanmaz. Öyle olsaydı, şeriatı yerine getirmekle Allah katında sâlih sayılırdık. 22 Fakat bu mümkün değildir. Çünkü Tevrat’a göre bütün insanlar günaha esirdir. Böylece Allah’ın vaadine kavuşabilmenin tek yolu, İsa Mesih’e iman etmektir. O’na iman edenler Allah’ın vaadine kavuşur.

23 İman yolu açılmadan önce şeriatın hükmü altındaydık. Allah sağlayacağı iman yolunu bize göstermeden önce şeriatın esiriydik. 24 İmanla sâlih sayılmamız için Mesih gelinceye kadar şeriat kılavuzumuz oldu. 25 Fakat Mesih’le birlikte iman yolu açıldığı için artık şeriatın hükmü altında değiliz.

Mesih’e iman edenler İbrahim’in soyundandır

26 Mesih İsa’ya iman ettiğiniz için hepiniz Allah’ın manevî evlatlarıdır. 27 Vaftiz olup Mesih’le birleştiniz; Mesih’in erdemlerini kuşandınız. 28 Artık Yahudi ve Grek, köle ve hür, erkek ve dişi arasında ayırım yoktur. Hepiniz Mesih İsa’da birsiniz. 29 Eğer Mesih’e aitseniz İbrahim’in soyundansınız. Allah’ın İbrahim’e vaat ettiği nimetlerin ortak mirasçılarısınız.

4 Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de reşit oluncaya kadar köleden farksızdır. 2 Babasının belirlediği zamana kadar vasilerin, vekillerin gözetimi altında yaşar. 3 Bunun gibi, biz de ruhen reşit olmadan önce dünyanın iptidai kaidelerinin esiriydik. 4 Fakat zaman dolunca Allah, kadından doğan ve şeriate tâbi yaşayan semavî Oğlu’nu dünyaya gönderdi. 5 Amacı, şe-

riatın hükmü altında olan bizleri esaretten kurtarmak ve oğulluk hakkını almamızı sağlamaktı. ⁶ Oğullar olduğunuz için Allah, semavî Oğlu'nun, "Abba!"^{§§} yani "Baba!" diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi. ⁷ Bu sebeple artık köle değil, hür oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Allah sizi aynı zamanda İbrahim'e vaat ettiği bütün nimetlerin mirasçısı yaptı.

Allah'ın vaadi şeriatın üstündür

⁸ Ne var ki eskiden Allah'ı tanımayı-ordunuz; hakikatte var olmayan tanrılara kölelik ettiniz. ⁹ Şimdiyse Allah'ı tanıyorsunuz; daha doğrusu Allah tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da o iptidai kaidelere dönüyorsunuz? Yeniden bu güçsüz ve değersiz kaidelerin kölesi mi olmak istiyorsunuz? ¹⁰ Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz! ¹¹ Sizin için kaygılanıyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi bu kadar emek verdim?

¹² Mümin kardeşlerim, size valarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hep iyi davrandınız. ¹³ Bildiğiniz gibi, hastayken yanınıza geldim; kurtuluş müjdesini size ilk defa o zaman vazettim. ¹⁴ Hastalığım sizin için çetin bir tecrübe oldu; buna rağmen beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Beni, Allah'ın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder gibi kabul ettiniz. ¹⁵ Şimdi o mutluluğunuza ne oldu? Sizin için şahitlik ederim ki, elinizden gelse gözlerinizi oyar bana verirdiniz. ¹⁶ Peki, size hakikati söylediğim için düşmanınız mı oldum?

¹⁷ Bazı sahtekârlar sizi kazanmaya gayret ediyor, fakat niyetleri iyi değil.

Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. ¹⁸ Niyet iyiyse yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. ¹⁹ Evlatlarım! Mesih sizde biçimleninceye kadar sizin için âdeta doğum sancısı çekiyorum. ²⁰ Şimdi yanınızda olmak ve ses tonumu değiştirmek isterdim. Bu halinize şaşıyorum!

Sara ve Hacer

²¹ Şeriatın hükmü altında yaşamak isteyen sizler söyleyin bana, şeriatın ne dediğini bilmiyor musunuz? ²² Tevrat'ta İbrahim'in iki oğlu olduğu yazılıdır. Bunlardan biri köle kadından, biri de hür kadından doğdu.* ²³ Köle kadından olan oğul olağan yoldan, hür kadından olan oğulsa Allah'ın vaadi sonucu doğdu. ²⁴ Burada bir mecaz vardır. Bu kadınlar iki ahdi temsil eder. Ahitlerden biri, yani şeriat, Sina Dağı'ndandır; bu ahit Hacer'e benzer. Hacer köle kadındır; bu yüzden köle çocuklar doğurur. ²⁵ Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'nı temsil eder. Şimdiki Kudüs'ün karşılığıdır. Çünkü kendisi de çocukları da kölelik etmektedir. ²⁶ Oysa semavî Kudüs hürdür, anemiz odur. ²⁷ Nitekim Tevrat'ta şöyle yazılmıştır:

"Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın!

Doğum sancısı nedir bilmeyen sen,

yükselt sesini, haykır!

Çünkü terk edilmiş kadının çocukları, kocası olanından daha çoktur."[†]

²⁸ Mümin kardeşlerim, İshak gibi sizler de Allah'ın vaadi sonucu doğan evlatlarsınız. ²⁹ Fakat olağan yoldan doğan, Allah'ın Ruhu'nun kuvvetiyle doğana o zaman nasıl zulmettiyse,

§§4:6 **Abba:** Arami dilinde 'baba' demektir.

*4:22 Yaratılış 16:15:21:2-3

†4:27 Yeşaya 54:1

şimdi de öyle oluyor. ³⁰ Allah Tevrat'ta İbrahim'e ne diyor?

“Köle kadını ve oğlunu evinden uzaklaştırdı.

Çünkü köle kadının oğlu hür kadının oğluyla birlikte

asla mirasa ortak olmayacaktır.”³

³¹ İşte böyle mümin kardeşlerim, bizler köle kadının değil, hür kadının çocuklarıyız.

Hürriyetinizi koruyun

5 Mesih bizi hür olalım diye hür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.

² Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, bundan sonra sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz. ³ Kendini sünnet ettiren her mümini bir daha uyarıyorum: Şeriatın tamamını yerine getirmek zorundadır. ⁴ Şeriat vasıtasıyla Allah katında sâlih sayılmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Allah'ın lütfundan uzaklaştınız. ⁵ Fakat biz imanımız sayesinde sâlih sayıldık. Bu bize ebedî bir umut veriyor; bu umudun gerçekleşmesini Mukaddes Ruh'a dayanarak bekliyoruz. ⁶ İşte bundan dolayı Mesih İsa'ya ait olanlar için sünnetli olup olmamanın hiç önemi yoktur; önemli olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.

⁷ Hak yolunda ilerliyordunuz. Sizi hakikate uymaktan kim alıkoydu?

⁸ Fikrinizi çelen her ne ise, sizi çağıran Allah'tan değildir. ⁹ Bir söz var: “Azıcık maya bütün hamuru kabartır.”⁴ ¹⁰ Başka türlü düşünmeyeceğinize eminim; bu konuda Rab'be güveniyorum. Aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

¹¹ Bana gelince, mümin kardeşlerim, eğer hâlâ sünnetin gerekliliğini

savunuyor olsaydım, bugüne kadar baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, Mesih'in çarmıhtaki ölümünden bahsetmek kimseyi rahatsız etmezdi. ¹² Aklınızı çelenler keşke sünnet olmakla kalmayıp kendilerini hadım etseler!

Nefsinize yenilmeyin

¹³ Mümin kardeşlerim, siz hür olmaya çağrıldınız. Fakat hürriyetiniz nefsiniz için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. ¹⁴ Bütün şeriat tek bir sözde özetlenebilir: “Komşunu kendini sevdiğin gibi sev!”⁸ ¹⁵ Fakat birbirinize böyle dış bilerseniz, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyiniz!

¹⁶ Şunu demek istiyorum: Mukaddes Ruh'a bağlı yaşayın. O zaman nefsin isteklerini asla yerine getirmemezsiniz. ¹⁷ Çünkü insan nefsi Mukaddes Ruh'a, Ruh da nefse karşı olan arzular. Bunlar birbirine zıttır. Sonuç olarak yapmak istediğinizi yapamıyorsunuz. ¹⁸ Fakat Mukaddes Ruh'a itaat ederseniz, şeriatın hükmünden kurtulursunuz.

¹⁹⁻²¹ Nefsin amelleri bellidir. Bunlar fuhuş, iffetsizlik, sefahat, putperestlik, büyüçülük, husumet, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Allah'ın Hükümranlığı'na ortak olamayacaklar.

²² Buna karşılık Mukaddes Ruh içimizde sevgi, sevinç, selâmet, sabır, şefkat, iyilik, sadakat, ²³ yumuşak huyluluk ve nefse hâkimiyet hâsıl eder. Bu tür nitelikleri yasaklayan şeriat yoktur! ²⁴ Mesih İsa'ya ait olanlar,

³4:30 Yaratılış 21:10

⁴5:9 “Azıcık...”: Hak yolundan sapmış biri, bütün cemaati etkileyebilir anlamında.

⁸5:14 Levililer 19.18

nefsi, ihtirasları ve arzularıyla birlikte âdeta çarmıha germiş, etkisiz hale getirmişlerdir. ²⁵Madem Mukaddes Ruh'la yeni bir hayata kavuştuk, Ruh'a itaat ederek yaşayalım. ²⁶Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

İyilik yapmaktan usanmayalım!

6 Ey mümin kardeşlerim, sizler Mukaddes Ruh'a tâbisiniz. Birini suç işlerken yakalarsanız onu yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. ²Birbirinizin dertlerine ortak olun, böylece Mesih'in emirlerini yerine getirirsiniz. ³İnsan bir hiçken kendini herkesten üstün görürse, sadece kendini aldatmış olur. ⁴Herkes kendi yaptıklarına dikkat etsin. Eğer iyiyse, o zaman başkasının yaptıklarıyla değil, kendi yaptıklarıyla iftihar edebilir. ⁵Herkes üzerine düşeni yapmalı. ⁶Sahip olduğunuz bütün nimetleri, Allah'ın kelâmını size vazedenerle paylaşın.

⁷Unutmayın, insan ne ekerse onu biçer. Sakın aldanmayın; bu konuda Allah'ı kandıramazsınız. ⁸Nefsine eken, nefsinden ölüm biçer. Mukaddes Ruh'a eken, Ruh'tan ebedî hayat biçer. ⁹İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz. ¹⁰Velhasıl

fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.

Son tembihler ve selamlar

¹¹Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum!

¹²Sizi sünnet olmaya zorlayanlar, dış görünüşe önem veren insanlardır. Bunlar Mesih'in çarmıhu uğruna zulüm görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar. ¹³Oysa sünnetli olanlar bile şeriatı yerine getirmiyorlar; sadece sizin sünnetli halinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar.

¹⁴Bana gelince, Efendimiz İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümüyle başardığından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhta başardıklarından sonra dünya benim için ölüdür, ben de dünya için ölüyüm.

¹⁵Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır.

¹⁶Bu yeni yaratılışa sahip olan herkese, yani Allah'ın halkına, selâmet ve merhamet dilerim.

¹⁷Bundan böyle bu konularda beni rahatsız etmeyin. İsa'dan dolayı bedenimde taşıdığım yara izleri bana yeter!

¹⁸Mümin kardeşlerim, Efendimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

EFESLİLER'E

Mektubu

1 Ben Pavlus, Allah'ın iradesiyle Mesih İsa'nın havarisi oldum. Efes'teki müminlere, Mesih İsa'ya sadık olanlara selam ederim.

²Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size lütuf ve selâmet dilerim.

Ruhani nimetlerimiz

³Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah'a hamdolsun! Çünkü semavî âlemdeki her ruhani nimeti Mesih sayesinde bize O bahşetti.

⁴Allah daha dünyayı yaratmadan önce Mesih'e ait olalım diye bizi seçti. Allah bizi seviyor. Kendimizi O'na vakfetmemizi ve huzurunda kusursuz bir hayat sürmemizi istiyor. ⁵Bizi kendi iradesi ve rızası uyarınca İsa Mesih vasıtasıyla evlatlığa kabul etti. ⁶Sevgili semavî Oğlu sayesinde bize cömertçe bahşettiği bu muhteşem lütuf için O'na hamdederiz.

⁷Mesih'in çarmıhta akıtılan kanının sağladığı fidyeyle günahattan azat edildik.

⁸Bu, Allah'ın lütfudur; Allah, üzerimize yağdırdığı bu lütufla günahlarımızı affetti. ⁹Bize tam bir hikmet ve anlayış verdi; ezelden beri sır olan muradını bize açıkladı. Bunu Mesih vasıtasıyla gerçekleştireceği mükemmel amacına göre yaptı. ¹⁰Zamanı gelince yerine getireceği tasarıya göre, gökteki ve yerdeki her şeyi Mesih'in hükümranlılığı altında birleştirecek. ¹¹Her şey Allah'ın takdiri ve iradesiyle olur. Allah'ın ezeli takdirine göre Mesih sayesinde

O'nun halkı olmak için seçildik. ¹²Mesih'e ilk ümit bağlayanlar, biz Yahudi müminlerdik. Allah'a hamt edip izzet vermek için seçildik. ¹³Siz de hak kelâmı, yani kurtuluş müjdesini duydunuz. Mesih'e iman ettiğinizde, Allah'ın vaat ettiği Mukaddes Ruh'la mühürlendiniz, Mesih'e ait oldunuz. ¹⁴Mukaddes Ruh, Allah'ın kendi halkına gelecekte bahşedeceği mirasın ön teminatıdır. Sonunda Allah halkını tam kurtuluşa erİştirecektir. O'na hamt ve izzet olsun!

Pavlus'un duası

¹⁵Rab İsa'ya iman ettiğinizi, Allah'ın bütün halkını sevdiğinizi duydum. ¹⁶Bu sebeple sizin için devamlı şükrediyor, sizi dualarımda hep anıyorum. ¹⁷Allah, Efendimiz İsa Mesih'in muhteşem semavî Babası'dır. Kendisini daha iyi tanımanız için size ruhanî hikmet vermesini, yol göstermesini diliyorum. ¹⁸O zaman zihinleriniz aydınlanacak. Allah'ın sizi nasıl bir ümide çağırıldığını anlayacaksınız; halkına bahşedeceği muazzam mirasın zenginliğini, ¹⁹biz müminlerin yararına olan kudretinin üstün büyüklüğünü fark edeceksiniz. ²⁰Allah'ın içimizde işleyen kudreti ile Mesih'i ölümden diriltten ve arşılâda kendi sağına* oturtan muazzam kudret aynıdır. ²¹Mesih bütün dünyevî yönetimlerin, yetkilerin, kuvvetlerin ve hükümranlıkların çok üstünde hüküm sürüyor. O'nun ismi yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak her isimden üstündür. ²²Allah her şeyi Mesih'in ayakları altına serdi†; O'nu her şeyin hükümranı sıfatıyla müminler cemaatinin başına getirdi. ²³Müminler cemaati, Mesih'in bedenidir. O'nun

*1:20 arşılâda: Allah'ın katında; kendi sağına: şeref makamına

†1:22 Mezmurlar 8:6

varlığı ile doludur. Mesih, her şeyi her yönden kemale erdirir.

Ölümden hayata geçtik

2 Eskiden sizler ruhen ölüydünüz; çünkü Allah'a isyan ediyor ve günah işliyordunuz. ² Günah dolu bir hayat sürüyordunuz. Bu dünyanın gidişine uyuyor, Şeytan'a itaat ediyordunuz. Şeytan dünyadaki şer kuvvetlerinin reisidir. Allah'a itaat etmeyenler de onun etkisi altındadır. ³ Bir zamanlar hepimiz bu insanlar gibiydik. Bedenimiz ve aklımız ne isterse onu yapardık, nefsin ihtiraslarına uyarak yaşadık. Bu halimizle herkes gibi biz de Allah'ın gazabını hak ediyorduk.

⁴ Fakat merhameti bol olan Allah bizi ne kadar çok seviyor! ⁵ Suçlarımız yüzünden ruhen ölü olduğumuz halde, Mesih vasıtasıyla bize yeni hayat verdi. Sizler Allah'ın lütfu sayesinde kurtuldunuz. ⁶ Allah bizi Mesih'le birlikte diriltti. O'na ait olduğumuz için O'nunla birlikte arşîlâdaki tahtta oturttu. ⁷ Allah şefkatlidir. Mesih İsa vasıtasıyla bize olağanüstü derecede lütfetti. Bunu gelecek çağlarda yaşayanlara göstermek istedi. ⁸ Allah'ın lütfuyla iman ederek kurtuldunuz. Kurtuluşunuz sizin başarınız değildir; Allah'ın armağanıdır. ⁹ Hiç kimse sevapla kurtulamaz. Bu sebeple övünecek bir şey yoktur. ¹⁰ Biz Allah'ın eseriyiz; O bizi Mesih İsa vasıtasıyla ruhen yeniden yarattı. Çünkü hazırladığı hayırlı amelleri işlememizi istiyor.

Mesih'e inananların birliği

¹¹ Önceki durumunuzu hatırlayın. Siz Yahudi soyundan değilsiniz; bedende elle yapılmış sünnete sahip olan ve kendilerine "sünnetli" diyen Yahudiler size "sünnetsiz" diyor. ¹² Biliyorsunuz,

bir zamanlar Mesih'ten uzaktınız. Allah'ın halkı olan İsrail dışında kalan yabancılardınız. Allah'ın vaadine dayanan ahitlere dâhil değildiniz. Bu dünyada ümitten de Allah'tan da mahrumdunuz. ¹³ Fakat eskiden Allah'tan uzak olan sizler Mesih'in akıtılan kanı sayesinde şimdi Allah'a yakınlaştınız. ¹⁴ Çünkü Mesih bizi Allah'la barıştırdı. Kendi bedenini feda ederek bizi bölen ve birbirimize düşman eden duvarı yıktı; Yahudilerle diğer milletleri tek halk yaptı. ¹⁵ Kaidelerden ve emirlerden meydana gelen şeriatın hükmünü kaldırdı. Amacı, Yahudilerle diğer halkları bir araya getirip yeni bir insan yaratmak ve böylece selâmeti sağlamaktı. ¹⁶ Mesih çarmıhtaki ölümüyle düşmanlığı yok etti; bu sayede Yahudilerle diğer halkları barıştırdı ve tek topluluk olarak Allah'ın huzuruna çıkardı. ¹⁷ Mesih geldiği zaman hem önceleri Allah'tan uzak olan sizlere hem de Allah'ı yakından tanıyan Yahudilere selâmet müjdesini duyurdu.[‡] ¹⁸ Artık hepimiz Mesih'in aracılığıyla ve tek Ruh'un yardımıyla semavî Babamız Allah'ın huzuruna çıkabiliriz.

¹⁹ Sonuç olarak Yahudi olmayan sizler bundan böyle Allah'a yabancı ya da dışlanmış insanlar değilsiniz. Allah'ın mukaddes halkına mensup vatandaşsınız; Allah'ın ev halkındasınız. ²⁰ Havarilerle peygamberlerin attığı temel üstüne inşa edilen bir binanın taşları gibisiniz. Binanın ilk temel taşı bizzat Mesih'tir. ²¹ Bütün binayı ayakta tutan, Rab'be vakfolmuş bir mabet olarak yükselten O'dur. ²² Allah, Mesih'e bağlı olan sizleri bir mabet gibi inşa etmektedir. Çünkü Allah, Ruhu vasıtasıyla içinizde yaşıyor.

3 Bu sebeple ben Pavlus, sizin için dua ediyorum. Biliyorsunuz, Yahudi ol-

[‡]2:17 Yeşaya 57:19

mayan sizlere Mesih İsa'yı vazettiğim için hapsedildim. ²Allah'ın lütfuyla size hizmet etme vazifesi bana verildi; bundan mutlaka haberiniz vardır. ³Allah evvelce sır olan niyetini vahiy yoluyla bana bildirdi. Bu konu hakkında kısaca yazmışım. ⁴Eğer yazdıklarımı okursanız, Mesih'le ilgili bu sır nasıl vâkıf olduğumu anlayacaksınız. ⁵Geçmişte bu sır insanlıktan gizlendi. Fakat şimdi Allah'ın Ruhü vasıtasıyla Mesih'in mukaddes havarilerine ve peygamberlerine vahyedilmiştir. ⁶Sır şudur: Yahudi olsun olmasın, kurtuluş müjdesine inanan herkes Allah'ın nimetlerinden eşit miras alır. Hepsi tek bir topluluk olur; Allah'ın Mesih İsa vasıtasıyla verdiği vaade hepsi ortakdır.

⁷Ben de kurtuluş müjdesini vazetmekle vazifelendirildim. Bunu yapabilmem için Allah beni kuvvetlendirdi, bana özel bir mevhibe lütfetti. ⁸Allah'ın halkı içinde en önemsizi benim. Yine de Mesih'teki akıl ermez ruhani hazineleri başka halklara müjdeleme imtiyazına mazhar oldum. ⁹Allah'ın tasarısının ne olduğunu herkese izah etmekle vazifeliyim. Her şeyi yaratan Allah bu tasarımı ezelden beri bir sır gibi saklı tutmuştu. ¹⁰Amacı, çok yönlü hikmetini semavî şer güçlere⁴ ve önde gelen meleklerle cemaati vasıtasıyla şimdiki çağda sergilemekti. ¹¹Allah bu ezeli amacını, Efendimiz Mesih İsa vasıtasıyla gerçekleştirdi. ¹²Mesih sayesinde Allah'ın huzuruna cesaretle ve güvenle çıkabiliriz; çünkü Mesih'e iman ediyoruz. ¹³O halde rica ederim, uğrunuza çektiğim sıkıntılar yüzünden cesaretiniz kırılmasın; sıkıntılarım sizin faydanızdır, bunlarla iftihar edin.

Mesih'in sevgisi

¹⁴Bu sebeple, semavî Babamız Allah'ın önünde diz çöküp dua ediyorum. ¹⁵İster gökte ister yerde olsun, bütün müminler ailesi varlığını semavî Babamız Allah'a borçludur. ¹⁶Muhteşem nimetlerin sahibi yüce Allah, kendi Ruhü vasıtasıyla manevî varlığımızı kudretiyle kuvvetlendirsin diye dua ediyorum. ¹⁷İman vasıtasıyla Mesih yüreğinizde yaşasın, hayatınız sevgi üzerinde köklenip temellensin. ¹⁸Allah'ın bütün halkıyla birlikte Mesih'in sevgisinin büyüklüğünü her bakımdan idrak etmenizi dilerim. ¹⁹Sevgisinin sonu yoktur. Mesih'in bu akıl almaz sevgisini tatmanızı ve Allah'ın mükemmel vasıflarıyla dolmanızı dilerim. ²⁰Allah, içimizde faal olan kudretiyle dilekelerimizi ya da hayallerimizi kat kat aşan işler yapmaya kadirdir. ²¹Müminler cemaati ve Mesih İsa vasıtasıyla bütün nesiller boyunca, ebetler ebedince O'na hamtlar olsun! Âmin.

Bedenin birliği

4 Rab uğruna hapiste olan ben Pavlus yalvarıyorum; Allah yoluna lâyük yaşayın, çünkü sizi bu yola çağıran O'dur. ²Her zaman alçakgönüllü, yumuşak huylu ve sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın. ³Birliğinizi sağlayan Mukaddes Ruh'tur; sizi birbirinize bağlayan selâmet vasıtasıyla bu birliği korumak için elinizden geleni yapın. ⁴Hepimiz bir bedeniz, aynı Mukaddes Ruh'a sahibiz. Allah hepimizi aynı umuda çağırdı. ⁵Efendimiz, imanımız, vaftizimiz birdir. ⁶Hepimizin semavî Babası Allah birdir; O herkesten üstündür, hepimiz vasıtasıyla işini görür ve hepimizin içinde yaşar.

⁴3:10 *semavî şer güçler*: Şeytan ve ona tâbi olan cinler

⁷Mesih kendi lütfundan her birimize düşen payı verdi. ⁸Nitekim Zebur'da Mesih hakkında şöyle yazılıdır: "Semaya yükseldi, birçok esiri peşine taktı. İnsanlara hediyeler verdi."[§]

⁹Şimdi, "semaya yükseldi" ifadesi ne manaya geliyor? Bu, Mesih ilk önce aşağılara, yani dünyaya indi demektir. ¹⁰Her şeyi kemale erdirmek üzere aşağılara inen de, arşın doruğuna çıkan da aynı Mesih'tir. ¹¹O, halkına mevhibeler dağıttı: kimini havari, kimini peygamber tayin etti, kimini kurtuluşu müdelemekle, kimini cemaati gütmek ve eğitmekle vazifelendirdi. ¹²Mesih bu mevhibelerle halkını hizmet üzere donatır, bir bedene benzeyen cemaatini geliştirir. ¹³Nihayet hepimiz Allah'ın semavî Oğlu'na iman etmekle ve O'nu tanımakla birliğe erişeceğiz, mükemmel insanlar olacağız, Mesih'in kemaline eşit bir ruhani olgunluk düzeyine ulaşacağız. ¹⁴Artık küçük çocuklar gibi olmayacağız. Sapkınlar kurnaz ve hileli yollar kullanarak talimleriyle bizi yoldan saptırmaya çalışabilirler. Fakat biz dalgalarla boğuşan, rüzgârla öteye beriye sürüklenen bir gemi gibi her talimden etkilenmeyeceğiz. ¹⁵Hakikati sevgiyle savunacağız. Böyle yaptığımızda, Mesih'e benzemek üzere her bakımdan gelişeceğiz. Mesih müminler cemaatinin başıdır; bu cemaat tek bedendir. ¹⁶Mesih'in önderliğinde beden bütün eklemelerin yardımıyla bir arada tutulur ve ahenkle çalışır. Bedenin her kısmı vazifesini yerine getirirse bütün beden gelişir ve sevgi temelinde büyür.

Nasıl yaşamalıyız?

¹⁷Rab'den aldığım yetkiyle sizi uyarıyorum: Artık putperestler gibi yaşamayın. Böylesi boş düşüncelere kapılmıştır; ¹⁸zihinlerini karanlık bürümüştür. Cahil ve inatçı oldukları için Allah'ın verdiği hayattan mahrum kalırlar. ¹⁹Utanma nedir bilmezler; şehvet düşkünüdürler, doymaz bir iştahla kirli emellerini gerçekleştirirler. ²⁰Fakat sizin Mesih'ten öğrendiğiniz hayat tarzı bu değildir. ²¹O'nun sözünü dinlediğinizden, O'nun yolunda eğitildiğinizden şüphem yoktur. Nitekim hak yolu İsa'dadır. ²²Bu sebeple eski tabiatınızı üzerinizden sıyrıp atın. Önceki hayatınıza ait olan bu tabiat, aldatıcı ihtiraslar yüzünden yozlaşmıştı. ²³Zihnen ve ruhen yenilenmelisiniz. ²⁴Allah sizi kendisine benzemek üzere yarattı;** bu sebeple yeni tabiatı kuşanmalısınız. Böylece hakikaten sâlih ve Allah'a vakfolmuş kişiler olursunuz.

²⁵Artık yalan söylemeyi bırakın! Birbirinize doğruları söyleyin. Çünkü hepimiz aynı beden azalarıyız. ²⁶Öfkeniz sizi günaha sürüklemesin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın.†† ²⁷Şeytan'ın sizi aldatmasına fırsat vermeyin. ²⁸Hırsızlık yapanlar artık bundan vazgeçsinler! Bunun yerine, emek verip dürüst işler yapınlar; çalışarak yoksullara yardım etsinler.

²⁹Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın, ihtiyaca göre başkalarının imanını geliştiren, işitenlere faydalı olan sözler söyleyin. ³⁰Yaptıklarınızla Allah'ın Mukaddes Ruhunu kederlendirmeyin; çünkü nihai kurtuluşa ereceğiniz güne kadar bu Ruh'la mühürlüsunüz. ³¹Kin,

§4:8 Mezmurlar 68:18

**4:24 Yaratılış 1:26-27

††4:26 Mezmurlar 4:4

öfke, kızgınlık, ağız kavgası, iftira ve her türlü kötülük sizden irak olsun. ³²Birbirinize karşı nazik, şefkatli olun. Allah sizi Mesih sayesinde nasıl affettiyse, siz de birbirinizi öyle affedin.

Sevgiyle yaşayın

5 Allah'ın sevgili evlatlarınsınız; yaptığımız her şeyde O'nu örnek alın. ²Bizi seven ve uğrumuza canını veren Mesih gibi sevgiyle yaşayın; O, güzel kokulu adak, Allah'ı hoşnut eden kurban oldu.

³Aranızda zina, iffetsizlik ya da açgözlülük söz konusu bile olmasın. Böyle şeyler, Allah'ın halkına yakışmaz. ⁴Açık saçıklık, saçma konuşmalar ya da kaba şakalar da olmasın. Bunlar size yaraşmaz. Bunun yerine Allah'a şükredin. ⁵Ahlâksız, iffetsiz ya da putperestle bir olan açgözlü insana Mesih'in ve Allah'ın hükümlerinde yer yoktur; bundan emin olun.

⁶Kimse sizi boş laflarla kandırmasın; Allah'a itaat etmeyenler bu günahlar yüzünden O'nun gazabına uğrayacak. ⁷Bu tür insanlarla oturup kalkmayın. ⁸Geçmişte sizler de onlar gibi, dünyayı saran ruhani karanlıkla birdiniz. Fakat şimdi Rab'be aitsiniz, dünyaya ışık oldunuz; ışığın evlatları olarak yaşayın. ⁹Çünkü ışığın ürünü her türlü iyilik, doğruluk ve hakikattir. ¹⁰Rab'bi neyin hoşnut edeceğini ayırt etmeye çalışın. ¹¹Karanlık ve faydasız amellere katılmayın; aksine bunları ifşa edin. ¹²Bazılarının gizlice yaptıklarını ağza almak bile ayıptır. ¹³Ancak ışık bunların hepsini açığa çıkarır. ¹⁴Evet, her şeyi aydınlığa çıkaran şey ışıktır. İşte o yüzden şöyle diyoruz:

“Uyan, ey uyuyan, ölümden diril!
Mesih sana ışık saçacak.”

¹⁵Öyleyse nasıl yaşadığınıza dikkat edin. Hikmetten mahrum insanlar gibi değil, hikmetli insanlar gibi yaşayın;

¹⁶her fırsatı değerlendirin, çünkü kötü bir zamanda yaşıyoruz. ¹⁷Akılsızlık etmeyin; Rab'bin sizden ne istediğini anlayın. ¹⁸Aşırı içip sarhoş olmayın. Sarhoşluk yakışıksız davranışlara yol açar. Bunun yerine Mukaddes Ruh'la dolun. ¹⁹Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhani ezgiler söyleyin; yüreğinizden Rab'be terennüm edin, O'na nağmeler yükseltin. ²⁰Her zaman Efendimiz İsa Mesih'in adıyla her şey için semavî Babamız Allah'a şükredin.

Karı koca ilişkisi

²¹Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize tâbi olun. ²²Ey kadınlar, Rab'be tâbi olduğunuz gibi kocalarınıza da tâbi olun. ²³Mesih'in cemaati bir bedendir; Mesih bu bedenın başı ve kurtarıcısıdır. Aynı şekilde koca da karısının başıdır. ²⁴Cemaat Mesih'e tâbi olduğu gibi, kadınlar da her şeyde kocalarına tâbi olmalıdır.

²⁵Ey kocalar, Mesih, müminler cemaatini nasıl sevdiyse ve onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. ²⁶Mesih, cemaati Allah'a vakfetmek için canını verdi. Kelâm vazedilince Mesih iman edenleri vaftiz vasıtasıyla temiz kılar. ²⁷Amacı, cemaati bütün haşmetiyle bir gelin gibi kendi huzuruna çıkarmaktır. Üzerinde leke, buruşukluk ya da benzeri bir şey bulunmasını istemiyor. Kendisine vakfolup kusursuz olmasını istiyor. ²⁸Aynı şekilde kocalar da tıpkı kendi bedenlerini sever gibi karılarını sevmelidir. Karısını seven kendisini seviyor demektir. ²⁹Hiç kimse kendi bedenine düşman olmaz, aksine, onu besler, kayırır. Mesih de kendi cemaati için işte bunu yapar. ³⁰Çünkü biz O'nun bedeninin birer azasıyız. ³¹Bu sebeple Tevrat'ta yazıldığı gibi, “Adam anesini babasını terk edecek, karısıyla birleşecek ve ikisi tek beden olacaklar.” ³²Bu ayetle derin bir sır açıklanıyor; ben

bunu Mesih ve cemaatiyle ilgili yorum-luyorum.³³ Fakat sizin için de geçerlidir: kocalar karılarını kendileri gibi sevsin, karılar da kocalarına saygı göstersin.

Çocuklar ve anne babalar

6 Ey çocuklar, Rab yolunda anne ba-banıza itaat edin, çünkü doğru olan budur.² “Annene babana hürmet et”³³; vaatle gelen ilk emir budur.³ “O za-man işlerin iyi gidecek ve dünyada uzun ömürlü olacaksın.”⁴

⁴ Ey babalar, çocuklarınızı gücendirmeyin. Onları Rab’bin terbiyesi ve nasihatıyla yetiştirin.

Köleler ve efendiler

⁵ Ey köleler, dünyadaki efendilerinize saygı ve korkuyla itaat edin; bunu, Mesih’e itaat ediyormuş gibi, yürek-ten yapın.⁶ Göz boyar gibi, sadece sizi gözledikleri zaman hizmet et-meniz doğru değildir. Siz aslında Mesih’in kullarısınız. Allah’ın isteğini candan yer-ine getirip çalışın.⁷ İnsana değil, Rab’be hizmet ediyormuş gibi, şevkle hizmet edin.⁸ İster köle, ister hür olalım, yap-tığımız iyiliklerin ödülünü Rab’den ala-cağımızı bilin.

⁹ Ey efendiler, aynı şekilde kölelerinize iyi davranın. Onları tehdit etmekten vazgeçin. Unutmayın, hepinizin semavî Efendisi aynıdır; O, insanlar arasında ayırım yapmaz.⁸⁸

Ruhani zırh

¹⁰ Son olarak kuvvet bulmak için Rab’be dayanın. O’nun kudretine güvenin.¹¹ Allah’ın sağladığı

bütün ruhani zırh ve silahları kuşanın. O zaman kendinizi İblis’in hilelerine karşı savunabilirsiniz.¹² Mücadelemiz insanlarla değildir; bu karanlık dünyanın görünmeyen kuvvetleriyle, şeytanî yönetimleriyle, hükümranlıklarıyla ve semavî âlemdeki şeytanî ordularıdır.¹³ Kötü günde şeytanî saldırılara dayanabilmek için Allah’ın sağladığı bütün ruhani zırh ve silahları kullanın. Böylece mücadelenin sonunda hâlâ ayakta kalırsınız.

¹⁴ Bu ruhani mücadelede hakikati bir kemer gibi belinize sarın. Doğruluğu göğsünüze zırh yapın. Bu sayede ayakta kalırsınız.*¹⁵ Selâmet veren kurtuluş müjdesi, giyilmeye hazır çarıklarınız olsun,[†] ¹⁶ imanınız da kalkanınız olsun. Şeytan’ın saldırıları ateşli oklara benzer. İman kalkanı sizi Şeytan’ın bütün saldırılarından koruyacaktır.¹⁷ Kurtuluşunuz başınıza taktığımız miğfer, Allah’ın sözü de Mukaddes Ruh’tan aldığımız kılıç olsun.[‡] ¹⁸ Her zaman Mukaddes Ruh’un rehberliğinde dua edin. Her tür dua ve dilekte bulunabilirsiniz. Bunu yaparken tetikte olun, hiçbir zaman pes etmeyin, Allah’ın bütün halkı için niyazlarda bulunun.

¹⁹ Benim için de dua edin. Kurtuluş müjdesinin sırrını korkusuzca herkese bildirmek istiyorum; bunun için Allah ağzıma sözlerini koyusun.²⁰ Ben Mesih’in elçisiyim; kurtuluş müjdesini vazettiğim için hapisteyim. Bu müjdeyi gerektiği gibi, korkusuzca duyurmaya devam et-mem için dua edin.

³³6:2 Mısır’dan Çıkış 20:12; Yas.5:16

⁴6:3 Mısır’dan Çıkış 20:12; Yas.5:16

⁸⁸6:9 Yasanın Tekrarı 10:17

*6:14 Yeşaya 59:12

†6:15 Yeşaya 52:7

‡6:17 Yeşaya 59:17

Son selamlar

²¹ Sevgili mümin kardeşimiz ve Rab'bin sadık hizmetkârı Tihikos'u size gönderiyorum. Burada olup bitenleri size bildirecek. O sayede neler yaptığımı ve nasıl olduğumu öğreneceksiniz. ²² Tihikos'tan ne durumda olduğumuzu öğrenince de cesaret bulacaksınız.

²³ Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size selâmet dilerim. Birbirinizi imandan doğan sevgiyle sevin. ²⁴ Allah'ın lütfu, Efendimiz İsa Mesih'i ebedî sevgiyle seven herkesin üzerinde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

FİLİPİLİLER'E

Mektubu

1 Mesih İsa'nın kulları ben Pavlus ve Timoteos, Filipi* şehrinde Mesih İsa'ya vakfolmuş cemaate, cemaatin önderlerine ve hizmetkârlarına selam ederiz. ²Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size lütuf ve selâmet dilerim.

Pavlus'un Filipililer için duası

³Sizleri her hatırladığımda Allahım'a şükrediyorum. ⁴Hepiniz için her zaman sevinçle dua ediyorum. ⁵Çünkü Mesih'e iman ettiğiniz günden beri kurtuluş müjdesinin yayılmasına yardım ettiniz. ⁶Allah hayatınızda başladığı iyi işi devam ettirecek ve Mesih İsa'nın tekrar gelişine kadar tamamlayacak; bundan eminim. ⁷Kalbimde özel bir yeriniz var; böyle düşünmekte haklıyım. Ben hapisteyken de kurtuluş müjdesini müdafaa edip teyit ettiğimde de hepiniz benimle birlikte Allah'ın lütfuna ortak-sınız. ⁸Sizi ne kadar çok özlediğime Allah şahittir. İsa Mesih sizi nasıl seviyorsa ben de sizi öyle seviyorum. ⁹Sizin için dua ediyorum, sevginizin günbegün büyümesini diliyorum. Bu sayede ilim irfana ve tam bir sezgiye sahip olacaksınız. ¹⁰Böylelikle neyin önemli neyin önemsiz olduğunu fark edeceksiniz. Neticede pak ve kusursuz bir halde Mesih'in döneceği güne hazır olacaksınız. ¹¹Hayatınız, İsa Mesih vasıtası ile sâlih amellerle dolsun. Bunun neticesinde insanlar Allah'ı yüceltip hamdedecekler.

Pavlus'un durumu

¹²Mümin kardeşlerim, başıma gelenler kurtuluş müjdesinin daha çok yayılmasına vesile oldu. Bunu özellikle bilmenizi isterim. ¹³Mesih uğruna hapsedildiğimi herkes duydu. Buna saray muhafızları da dâhildir. ¹⁴Zincire vurulmam, buradaki mümin kardeşlerin cesaretini kırmak bir yana, Rab'be olan güvenlerini arttırdı. Bunun sonucunda bu kardeşlerin çoğu Allah'ın kelâmını daha büyük cesaretle vazetmeye başladı. ¹⁵Gerçi bazıları Mesih'i kıskançlık ve rekabete vazedyolarlar, ama diğerleri bunu iyi niyetle yapıyorlar. ¹⁶İyi niyetli olanlar, Allah'ın kurtuluş müjdesini savunma işini bana verdiğini biliyorlar. ¹⁷Diğerleri ise Mesih'i temiz yürekle değil, bencil sebeplerle vazedyolarlar. Bu suretle hapisteki sıkıntılarımı arttıracaklarını sanıyorlar. ¹⁸Fakat önemi yok. Art niyetle de samimiyetle de olsa, sonuçta her durumda Mesih vazediliyor. Buna seviniyorum. Bundan sonra da sevinmeye devam edeceğim. ¹⁹Neticede dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhunun yardımıyla serbest kalacağımı biliyorum.

²⁰Hiçbir şekilde utandırılmayacağımdan eminim. Yaşasam da ölsem de Mesih'in her zamanki gibi, şimdi de benim vasıtamla yüceltilmesi için tam bir cesaret göstereceğimi ümit ediyorum. ²¹Çünkü sadece Mesih için yaşıyorum; ölüm ise benim için daha büyük bir kazançtır. ²²Fakat hayatta kalırsam faydalı işler yapabilirim. Yaşamayı mı, ölmeyi mi tercih edeyim, işte onu bilmiyorum. ²³İki arada bir derede kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum. Bu benim için çok daha iyi olur. ²⁴Hayatta kalmam

*1:1 *Filipi*: Yunanistan'ın Kavala şehrine yakın bir yerleşim merkeziydi.

ise sizin için daha gereklidir. ²⁵ Bu sebeple şimdilik hayatta kalacağıma emimim. Sizinle birlikte olmaya devam edeceğim. Böylece imanda büyüyüp sevineceksiniz. ²⁶ Serbest kalıp tekrar yanınıza geldiğimde Mesih sizi benim ziyaretimle daha da sevindirecektir.

²⁷ Her şeye rağmen siz Mesih'in kurtuluş müjdesine lâyük şekilde yaşayın. Belki gelip sizinle görüşürüm, belki de uzaktan haberlerinizi alırım. Yeter ki birlik içinde olun, insanların kurtuluş müjdesine iman etmesi için tek can halinde mücadele edin. ²⁸ Size muhalefet edenlerden hiç korkmayın. Cesaretiniz sizin kurtuluşa ereceğinize, diğerlerinin ise helâk olacağına işaretler. Bu da Allah'ın işidir. ²⁹ Allah size sadece Mesih'e iman etmek imtiyazını vermedi; Mesih uğruna acı çekmek imtiyazını da verdi. ³⁰ Daha önce çektiğim acılara şahit oldunuz. Duyduğunuz gibi, acılarım hâlâ devam ediyor. Şimdi siz de benimle aynı sıkıntıları çekiyorsunuz.

Mesih'in alçakgönüllülüğünü örnek alın

2 Mesih'e aitsiniz; bu size cesaret versin. Sevgisiyle teselli bulun. Mukaddes Ruh hepimizi birleştirdi. Birbirinize karşı şefkatli ve merhametli olun. ² Sevincimi tamamlamak için birbiriyle hemfikir olun, aynı sevgiyi, aynı hisleri ve düşünceleri paylaşın. ³ Hiçbir şeyi bencil niyetlerle yapmayın. Bir şeyi yaparken boş yere övünmeyin. Alçakgönüllü olun, başkalarını kendinizden üstün sayın. ⁴ Sadece kendi menfaatinizi değil, başkalarının menfaatini de gözetin. ⁵ Tavrınız ve düşünceniz Mesih İsa'nınki gibi olsun.

⁶ Mesih özde Allah'la birdir, ancak O Allah'la bir olmayı kendi menfaati için kullanmadı.

⁷ Bunun yerine bütün ilâhî imtiyazlarını bir kenara bıraktı.

Allah'ın bir kulu olacak kadar alçaldı, insan olarak dünyaya geldi.

⁸ Allah'a itaat etti, insan şeklini aldı ve ölmeye, hatta bir suçlu gibi çarmıhta ölmeye razı oldu.

⁹ Bu sebeple Allah da O'na en yüksek payeyi verdi.

O'na bütün isimlerden yüce olan ismi bağışladı.

¹⁰ Böylece İsa'nın ismi her anıldığında göktekiler, yerdekiler ve yeraltındakiler O'na secde edecek.

¹¹ Herkes İsa Mesih'in Rab olduğunu ikrar edecek.

Bu da semavî Babamız Allah'ı yüceltecektir.†

Allah'ın hükümranlılığında hayat

¹² Sevgili mümin kardeşlerim, ben sizinle birlikteyken Allah'a hep itaat ettiniz. Aranızda olmadığım bu günlerde de itaati eksik etmeyin. Allah'tan korkun, O'na hürmet edin, kurtuluşunuzu kemale erdirin.

¹³ Aslında Allah, kendisini memnun eden şeyleri istemeniz ve yapmanız için hayatınızda faal olmaya devam etmektedir. ¹⁴ Her şeyi söylenmeden yapın, birbiriyle çekişmeyin. ¹⁵ Saf ve kusursuz yaşayın. Allah'ın evlatları olarak yozlaşmış ve yoldan sapmış bir neslin ortasında temiz bir hayat sürün; dünyayı aydınlatan birer ışık gibi parlayın. ¹⁶ Hayat veren kelâma sıkıca tutun. Böyle yaşarsanız, Mesih geri döndüğü zaman sizinle iftihar edecek bir sebebiniz olur ve sizin için boşuna

†2:11 Yeşaya 45:52

yorulmadığımı, emeklerimin heba olmadığını görürüm. ¹⁷ İmanınız ve sadık hizmetiniz, Allah'a sunduğunuz bir adak gibidir. Bu adağı tamamlamak için kanımı dökmek zorunda kalsam da sevineceğim. Böyle bir sevinci hepinizle paylaşmaktan mutlu olacağım. ¹⁸ Siz de benim gibi mutlu olun, sevincimi paylaşın.

Timoteos ve Epafroditus

¹⁹ Efendimiz İsa'nın izniyle kısa süre içinde Timoteos'u yanınıza göndermek istiyorum. Ondan haberlerinizi alınca rahatlayacağım. ²⁰ Timoteos kadar benimle hemfikir olan başka kimsem yok. Sizinle yürekten ilgilenecektir. ²¹ Herkes kendi menfaatini düşünüyor. İsa Mesih'in davasını düşünen yok. ²² Fakat Timoteos'un bu davada değerli biri olduğunu biliyorsunuz. O, babasının yanında hizmet eden bir çocuk gibi benimle birlikte kurtuluş müjdesi uğruna emek verdi. ²³ Durumum belli olur olmaz onu size göndermeyi ümit ediyorum. ²⁴ Ben de yakında yanınıza geleceğim; bu konuda Rab'be güveniyorum.

²⁵ Şimdilik mümin kardeşimi, Epafroditus'u size geri göndermeyi gerekli gördüm. Kurtuluş müjdesi uğruna onunla birlikte emek verdik, omuz omuza mücadele ettik. Muhtaç anımda bana hizmet etmesi için onu bana siz göndermiştiniz. ²⁶ Sizi çok özliyordu. Hastalığı hakkında kaygı çektiğiniz için de üzülüyordu. ²⁷ Gerçekten hastalığı onu ölüm döşegine düşürdü. Fakat Allah ona da bana da merhamet etti. Onu hastalıktan kurtardı. Kederimin daha da çoğalmasına izin vermedi. ²⁸ Bu sebeple Epafroditus'u size daha büyük bir istekle geri gönderiyorum. Onu görmek sizi sevindirecek, kaygılarınızı giderecektir. Böylece benim de içim

rahatlayacak. ²⁹ O'nu aynı Rab'be iman eden biri olarak içten sevinçle karşılayın. Onun gibilerini el üstünde tutun. ³⁰ Çünkü Mesih'e hizmet etmek uğruna ölümle burun buruna geldi. Sizin uzaktan bana yapamadığınız yardımı yapabilmek için az kalsın canından olacaktı.

Mesih uğruna her şeyden vazgeçtim

3 Sonuçta, ey mümin kardeşlerim, Rab'be ait olduğunuz için sevinin. Size hep aynı şeyleri yazmaktan usanmam. Bunu sizin emniyetiniz için yapıyorum. ² Saldırgan köpeklere benzeyen adamlara dikkat edin. Sizi sünnet olmaya zorlayan bu kötü adamlardan sakının. ³ Çünkü asıl sünnetliler biziz. Bedensel sünnet insanı kurtarmaz. Biz Allah'a Mukaddes Ruh'u vasıtasıyla ibadet ederiz, sadece Mesih İsa ile övünürüz; bedensel özelliklerimize güvenmeyiz. ⁴ Eğer bazıları sünnetli olmaya güveniyorsa, benim güvenecek daha çok şeyim var. ⁵ Daha sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail halkının Benyamin aşiretinden geliyorum. Özbeöz Yahudiyim. Tevrat'a sımsıkı bağlı bir Ferisiydim. ⁶ Mesih'in cemaatine acımasızca zulmederdim. Tevrat'ın emirlerini kusursuz şekilde yerine getirdim.

⁷ Eskiden bunlara çok önem verirdim; fakat şimdi Mesih uğruna bunların hepsini bir kenara bıraktım. Hiçbirinin artık kıymeti yok. ⁸ Dahası var. Efendimiz İsa Mesih'i tanımak o kadar fevkalade bir şey ki, bunun yanında her şeyi zarar sayarım, süprüntü gibi görürüm. Mesih uğruna her şeyi kaybettim, bana faydalı olan tek şey Mesih'tir. ⁹ Tamamen O'na ait olmak istiyorum. O'nun sayesinde Allah'ın önünde sâlih sayıldım. Allah beni, Tevrat'ın emirlerini yerine getirdiğim için değil, Mesih'e iman ettiğim için sâlih saydı. ¹⁰ Mesih'i tanımak,

O'nu ölümden diriltten kudreti kavramak istiyorum. Acılarına ortak olup ölümden bile O'na benzemek istiyorum. ¹¹ İşte bu sayede ölümden sonra dirilişe kavuşacağım.

Hedefe doğru koşalım

¹² Allah'ın istediği gibi kemale erdiğimi iddia etmiyorum. Fakat Mesih İsa'nın bana vermek istediği ödülü elde etmeye gayret ediyorum. Çünkü O beni buna sahip olmam için çağırdı. ¹³ Mümin kardeşlerim, bunu henüz elde ettiğimi düşünmüyorum. Yaptığım şey şudur: Geçmiş hayatımı geride bırakıp var gücümle hedefe doğru koşuyorum. ¹⁴ Allah beni Mesih İsa vasıtasıyla semada vaat ettiği hayata çağırdı. İşte ben bu ödülü elde etmek için hedefe koşan bir yarışçı gibi gayret ediyorum. ¹⁵ Ruhani bakımdan olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Başka şekilde düşünen varsa, Allah size doğrusunu gösterir. ¹⁶ Ancak her birimiz eriştiğimiz seviyeye uygun bir hayat sürelim. ¹⁷ Mümin kardeşlerim, beni örnek alın. Ayrıca bizi örnek alanların hayatına dikkatle bakın. ¹⁸ Çünkü birçokları çarmıhta ölen Mesih'in düşmanı olarak yaşıyor. Bunu size daha önce söylemiştim. Şimdi sizi bu konuda gözyaşları içinde yine ikaz ediyorum. ¹⁹ Bu kişilerin sonu helâktir. Allah yerine kendi midelerine ibadet ediyorlar. Fani dünyadan başka hiçbir şey düşünmüyorlar. Hayâsızlıklarıyla övünüyorlar. ²⁰ Fakat biz Allah'ın hükümlerinin vatandaşlarıyız. Kurtarıcımız ve Efendimiz İsa Mesih'in göklerden gelişini bekliyoruz. ²¹ O kadirdir. Her şey O'na tâbidir. Bu kudreti sayesinde bizim zavallı

bedenlerimizi değiştirip kendi ihtişamlı bedenine benzer kılacaktır.

Birlik olun, sevinçle dua edin

4 Ey mümin kardeşlerim, sizi seviyorum ve özliyorum. Sizler benim sevincimsiniz, başımın tacısınız. Sevgili dostlarım, Rab'be sadık olmaya devam edin. ² Evodiya ve Sintihe, her ikinize de yalvarıyorum; madem aynı Rab'be aitsiniz, birbirinizle hemfikir olun. ³ Evet, Sizigos, adına yaraşır gerçek yoldaşım, sana da rica ediyorum; bu kadınlara yardımcı ol. Onlar Klement'le ve yanımda çalışan diğer insanlarla birlikte kurtuluş müjdesini vazetmek için mücadeleleme katıldılar. Hepsinin adları Hayat Kitabı'nda³ yazılıdır.

⁴ Rab'be ait olduğunuz için her zaman sevinin. Tekrar söylüyorum, sevinin! ⁵ Herkese yumuşak davranın. Rab yakında gelecek. ⁶ Hiçbir şeyi tasa etmeyin. İsteklerinizi yakarışla, duayla ve şükranla Allah'a bildirin. ⁷ Mesih İsa'ya ait olduğunuz için Allah'ın selâmeti üzerinizde olacaktır. İnsan aklını aşan bu selâmet yüreklerinizi ve zihinlerinizi koruyacaktır.

⁸ Nihayet kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, adil, pak, sevimli, itibarlı, erdemli ve övgüye lâyık ne varsa onu düşünün. ⁹ Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz ve hayatımda gördüğünüz ne varsa, onu yapmaya devam edin. O zaman selâmet veren Allah sizinle olacaktır.

Pavlus'un Filipililer'e minnettarlığı

¹⁰ Bana olan ilginiz tekrar canlandığı için çok seviyorum, Rab'be şükrediyorum. Aslında benimle her zaman ilgileniniz, fakat bunu gösterecek fir-

³4:3 *Hayat Kitabı*: Kurtulanların adlarını ihtiva eden, cennette saklı olan kitap. Bkz. Vaiz 3:5; 21:27.

satınız olmadı. ¹¹Bunu bir eksiğim olduğu için söylemiyorum. Çünkü her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. ¹²Kıt kanaat geçinmeyi de, bolluk içinde yaşamayı da bilirim. Her durumda, her koşulda yaşamanın sırrını öğrendim. Tokluğa da açlığa da, bolluğa da yokluğa da alıştım. ¹³Mesih bana her duruma katlanacak gücü verir. ¹⁴Ancak sıkıntılara ortak olmakla iyi ettiniz.

¹⁵Filipili kardeşlerim, kurtuluş müjdesini size ilk vazettiğim zamanı hatırlayın. Makedonya'dan ayrıldığımda sizden başka hiçbir cemaat bana yardım etmedi. ¹⁶Ben Selanik'teyken bile birkaç kez yardım göndererek ihtiyacımı karşıladınız. ¹⁷Fazladan bir armağan peşinde değilim; ancak maddi başışlarınızın manevî kazanç olarak

hesabınızda birikmesini istiyorum. ¹⁸Epafroditus'un eliyle gönderdiğiniz armağanları aldım; şimdi hiçbir eksiğim kalmadı, her şeyim var. Hatta bolluk içindeyim. Gönderdikleriniz güzel kokulu kurbanlar gibidir. Allah böyle kurbanları kabul eder ve bunlardan hoşnut olur. ¹⁹Kulluk ettiğim Allah da her ihtiyacınızı Mesih İsa vasıtasıyla cömertçe karşılayacaktır.

²⁰Semavî Babamız Allah'a ebetler ebedince izzet olsun! Âmin. ²¹Mesih İsa'ya ait bütün müminlere selam edin. Yanımdaki mümin kardeşlerim de size selam ederler. ²²Buradaki bütün müminler, özellikle Sezar'ın sarayında yaşayanlar, size selamlarını gönderiyor.

²³Efendimiz İsa Mesih'in lütfu üzerinizde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

KOLOSELİLER'E

Mektubu

1 Ben Pavlus ve mümin kardeşimiz Timoteos, Kolose* şehrindeki cemaate selam ederiz. Allah'ın iradesiyle Mesih İsa'nın havarisi oldum. ²Sizler Mesih'e vakfolmuş sadık mümin kardeşlerimizsiniz. Size semavî Babamız Allah'tan lütuf ve selâmet dileriz.

Pavlus, Koloseliler için şükrediyor

³Dualarımızda Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah'a sizin için her zaman şükrediyoruz. ⁴Çünkü Mesih'e iman ettiğinizi, Allah'ın bütün halkını sevdiğinizi duyduk. ⁵Bu iman ve sevginin kaynağı, semada sizi bekleyen ebedî hayat ümididir. Bu ümidin haberini, daha önce size ulaşan kurtuluş müjdesiyle aldınız. ⁶Bu müjde Allah'ın hak sözüdür, dünyanın her yerinde yayılıyor ve bereket saçıyor. Allah'ın lütfunu işittiğiniz ve tam manasıyla idrak ettiğiniz günden bu yana kurtuluş müjdesi size de bereket olmaktadır. ⁷Bu müjdeyi sevgili emektaşımız Epafras'tan duyduunuz. Epafras bizim adımıza Mesih'e sadakatle hizmet ediyor. ⁸Mukaddes Ruh sayesinde bizi ne kadar sevdiğinizi o anlattı.

⁹Biz de bu haberi aldığımız günden beri sizin için hep dua ediyoruz. Her türlü hikmet ve ruhani anlayışla Allah'ın iradesini bütünüyle idrak etmenizi dileriz. ¹⁰O zaman Rab'be yaraşır bir hayat süreceksiniz, her bakımdan O'nun rızasını kazanacaksınız. Her türlü hayırlı işte verimli olup Allah'ı daha yakından tanıyacaksınız. ¹¹O'nun muhteşem kudretinden kuvvet alarak her sıkın-

tıya dayanacaksınız, her durumda sabredebileceksiniz. ¹²Semavî Babamız Allah'a sevinçle şükredin. Çünkü nurda yaşayan ve kendisine vakfolmuş olanların sahip olduğu ebedî mirasa ortak olmanızı sağladı. ¹³Bizi Şeytan'ın karanlık gücünden kurtardı, sevgili semavî Oğlu'nun hükümranlığına nakletti. ¹⁴Semavî Oğlu sayesinde ruhani esaretten kurtulduk, günahlarımız bağışlandı.

İsa Mesih'in kimliği

¹⁵Mesih, görünmez Allah'ın tezahürüdür. O, ezelden beri Allah'ın semavî Oğlu'dur; yaratılan her şeye hâkimdir. ¹⁶Yerde gökte ne varsa, maddi ve manevî her şey O'nun vasıtasıyla yaratıldı. Tahtta oturan, hükmeden, egemenlik süren, yetkili kılınan melekler dâhil, her şey O'nun vasıtasıyla ve O'nun için yaratıldı. ¹⁷Her şeyden önce var olan, her şeyi yerli yerinde tutan O'dur. ¹⁸Mesih bedenini, yani müminler cemaatinin başıdır. Başlangıçta var olan O'dur; her şeyde ilk yeri almak üzere ölümden ilk dirilen de O'dur. ¹⁹Allah, bütün sıfatlarının O'nda bulunmasına razı oldu. ²⁰Mesih'in çarşıta akıtılan kanıyla selâmeti sağladı, O'nun vasıtasıyla yerdeki ve gökteki her şeyle barışmaya razı oldu.

²¹Bir zamanlar Allah'tan uzaktınız; düşünceleriniz ve kötü amelleriniz yüzünden O'na düşmandınız. ²²Şimdiyse insan bedenine bürünüp dünyaya gelen Mesih, çarşıtaki ölümü vasıtasıyla sizi Allah'la barıştırdı; bu sayede sizi Allah'a vakfolmuş, pak ve suçsuz kişiler olarak Allah'ın huzuruna çıkarabilir. ²³Yeter ki size ulaşan kurtuluş müjdesinin verdiği ümitten ayrılmayın, güçlü kalıp imanınızı bu müjdenin temeli üzerinde bina edin.

*1:1 *Kolose*: Bugünkü Denizli'nin 16 km doğusunda yer alan bir şehirdi.

Ben Pavlus bütün kâinata vazedilen bu müjdenin hizmetkârı oldum.

Pavlus'un hizmeti

²⁴ Uğrunuza sıkıntı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in kendi bedeni, yani cemaati uğruna çektiklerinden sonra gelen sıkıntılardan payıma düşeni çekiyorum. ²⁵ Allah'ın rızasıyla cemaate hizmet etmekle vazifelendirildim. Vazifem Allah'ın kelâmını sizlere eksiksiz vazetmektir. ²⁶ Bu kelâm, çağlar boyunca geçmiş nesillerden sır gibi saklı tutuldu, fakat şimdi Allah'a vakfolmuş olanlara açıklandı. ²⁷ Evet, Allah bu zengin ve muhteşem sırrı, Yahudilerden başka halklara da bildirmeye karar verdi. Sırrın özü şu: Mesih içinizde yaşıyor. Bu da size O'nun izzetine nail olma ümidini veriyor. ²⁸ İşte biz Mesih'i ilan ediyoruz. Herkese öğüt veriyoruz, herkesi tam bir hikmetle eğitiyoruz. Çünkü herkesin olgun birer mümin olarak Allah'ın huzuruna çıkmasını istiyoruz. ²⁹ Bu amaçla emek veriyorum, Mesih'in hayatımda etkin olan büyük kudreti sayesinde mücadeleye devam ediyorum.

2 Evet, ne kadar büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi isterim. Mücadelem sizin için olduğu kadar, Laodikya şehrinde yaşayan müminler içindir; beni şahsen tanımayan diğer herkes içindir. ² Yüreklenip cesaret bulmalarını, sevgiyle birbirlerine bağlanmalarını isterim. O zaman hakikati anlayıp mükemmel itimada kavuşurlar; Allah'ın insanlara açtığı sırrı idrak ederler. O sır bizzat İsa Mesih'tir. ³ Hikmetin, ilim irfanın bütün hazineleri Mesih'te saklıdır. ⁴ Hiç kimse sizi kulağı okşayan sözlerle kandırmasın diye bunu söylüyorum. ⁵ Sizden uzak ol-

sam da, ruhen yanınızdayım. Muntazam bir hayat sürüyorsunuz, Mesih'e olan imanınız sağlamdır. Bunu bilmek beni sevindiriyor.

Mesih'e bağımlı olun

⁶ Madem Mesih İsa'yı Efendiniz olarak kabul ettiniz, O'nun yolunda yürüyün. ⁷ Mesih'te köklenin ve gelişin. Size öğretildiği gibi, imanda kuvvetlenin. Durup dinlenmeden Allah'a şükredin.

⁸ Sakın kimse sizi felsefeyle, süslü püslü laflarla aldatmasın, aklınızı çelmesin. Bunlar Mesih'ten değil, insanî geleneklerden ve bu dünyaya hâkim iptidai kaidelerden kaynaklanıyor. ⁹ Çünkü Allah'ın sıfatları bütün kemaliyle insan bedeni alan Mesih'te bulunmaktadır. ¹⁰ Siz de Mesih sayesinde kemale erdiniz. Mesih kâinattaki her güce ve yönetime hâkimdir.

¹¹ Mesih'e iman ettiğinizde bir tür sünnet oldunuz. Bu sünnet elle yapılan sünnet gibi değildir. Mesih bedeninizin bir parçasını değil, günahlı tabiatınızı kesip attı. ¹² Vaftiz olduğunuzda manen Mesih'le birlikte gömüldünüz ve O'nunla birlikte dirildiniz. Çünkü Mesih'i ölümden dirilten Allah'ın kudretine güvündünüz.

¹³ Önceleri günahlarınız ve nefsinizin sünnetsizliği nedeniyle ruhen ölüydünüz. Fakat Allah sizi Mesih'le birlikte yeni hayata kavuşturdu. Bütün günahlarımızı bağışladı. ¹⁴ Şeriatın emirlerini bozarak günah işliyorduk. Günahlarımız, aleyhimize olan bir borç senedi gibi duruyordu. Allah bize karşı olan bu borç senedini imha etti; Mesih'in öldüğü çarmıha çivileyip[†] ortadan kaldırdı. ¹⁵ Allah dünyaya hâkim olan şer kuvvetlerini etkisiz kıldı;

[†]2:14 *Mesih'in öldüğü çarmıha çivileyip*: Bu benzetmeyle günahlarımızın bedelinin Mesih'in çarmıhtaki ölümü ve akıttığı kanın sağladığı fidyeyle Allah'ın şeriatına uygun biçimde tam olarak ödendiği ifade edilir.

herkesin gözü önünde onları çarmıhta bozguna uğrattı.

¹⁶ Bu sebeple yiyecek, içecek, bayramlar, Yeni Ay törenleri[‡] ya da Şabat Günü meselelerinde kimse size hükmetmesin.

¹⁷ Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir. ¹⁸ Çileciliğin ya da meleklerle ibadet etmenin meraklısı olan hiç kimse sizi ebedî mükâfatınızdan mahrum etmesin. Böyleleri hep gördükleri düşlerden söz edip dururlar; insanî düşünceleriyle boş yere böbürlenirler. ¹⁹ Bu insanlar bedenini, yani müminler cemaatinin başı olan Mesih'i terk ettiler. Halbuki cemaat, eklemler ve bağlar yardımıyla beslenen bir beden gibi Mesih'ten beslenir, bir arada tutulur ve Allah sayesinde büyür.

²⁰ Sizler Mesih'le birlikte manen öldünüz; bu dünyaya hâkim olan iptidai kaidelerden azat edildiniz. O halde ne diye hâlâ dünyevî insanlar gibi davranıyorsunuz? ²¹ “Bunu yeme!”, “Şunu tatma!” ya da “Şuna dokunma!” gibi kaidelere neden teslim oluyorsunuz? ²² Bütün bunlar, kullanıldıkça yok olup giden nesnelere ilgilidir; insanî emirlere ve talimlere dayanır. ²³ Bu kaideler, uyduruk dindarlık, çilecilik ve bedene eziyet bakımından hikmetliymiş gibi görünür. Fakat nefsi zapt etmekte hiçbir faydaları yoktur.

Yeni hayatınız

3 Mesih'le birlikte yeni hayata kavuştunuz; bunun için semavî değerleri amaç edinin. Mesih arşîâlâda Allah'ın sağındaki tahtında oturmaktadır. ² Dünyevî şeyleri değil, semavî değerleri düşünün. ³ Çünkü eski benliğiniz öldü, yeni hayatınız ise Mesih'le birlikte

Allah'ın muhafazası altındadır. ⁴ Hayatınız artık Mesih'tir; Mesih ikinci kere geldiğinde, siz de ihtişam içinde O'nunla birlikte olacaksınız.

⁵ Bu sebeple içinizdeki dünyevî istekleri öldürün. Zina, iffetsizlik, şehvet, kötü arzular yok olsun. Açgözlü olmayın, çünkü açgözlülük putperestliğe eşittir. ⁶ Allah'ın gazabı bunları yapan asilerin üzerine gelecek. ⁷ Siz de eskiden onlar gibi yaşadınız, aynı şeyleri yaptınız. ⁸ Fakat artık hiddeti, öfkeyi, kini, kirli bir giysi gibi üzerinizden sıyrıp atın. Ağzınızdan iftira ya da edepsizce sözler çıkmasın. ⁹ Birbirinize yalan söylemeyin. Zira eski tabiatınızı, kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; ¹⁰ onun yerine yepyeni bir tabiatı giyindiniz. Yeni tabiatınız, yaratıcısı Allah'a benzemek üzere devamlı tazeleniyor. Bu sayede Allah'ı daha iyi tanıyorsunuz. ¹¹ Bu yeni tabiata sahip olanlar arasında Yahudi, Grek, sünnetli, sünnetsiz, barbar, İskit[¶], köle, hür diye ayırım yapılmaz. Önemli olan Mesih'tir; O hepimizin kalbinde yaşıyor.

¹² Allah sizleri seçti. O'na vakfoldunuz. O Sizleri seviyor. Onun için şefkatli, iyiliksever, alçakgönüllü, yumuşak başlı ve sabırlı olun. ¹³ Birbirinize hoşgörülü davranın. Biriniz ötekine dargınsa, birbirinizi affedin. Rab sizi nasıl affettiyse siz de başkalarını affetmelisiniz. ¹⁴ Her şeyden önce birbirinizi sevin. Sevgi hepimizi mükemmel uyumla bir arada tutan bağıdır. ¹⁵ Mesih'ten gelen selâmet yüreklerinize hâkim olsun. Çünkü Allah sizi tek beden halinde selâmet içinde yaşamaya çağırdı. Daima şükredin. ¹⁶ Mesih'in kelâmı bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Birbirinize tam bir

[‡]2:16 **Yeni Ay törenleri:** Yahudiler, her yeni takvim ayını törenler yaparak kutlar, borazan çalıp kurban keserlerdi. Bkz. Çölde Sayım.10:10; 28:14

[¶]3:11 **barbar, İskit:** Barbar, Greklerin Grek olmayanlar için kullandığı bir terimdi. İskitler ise Karadeniz'in kuzeyinde ve doğusunda yaşayan göçebe bir halktı.

hikmetle talim ve nasihat verin. Mezmurlar, ilahiler, ruhani ezgiler okuyun. Allah'ı ezgiler söyleyerek yürekten, minnettarlıkla övün. ¹⁷Söylediğiniz ya da yaptığınız her şey Efendimiz İsa'nın adını yüceltsin. O'nun vasıtasıyla semavî Babamız Allah'a şükredin.

Mümin aile

¹⁸Ey kadınlar, kocalarınıza tâbi olun. Rab'bin yoluna yaraşan davranış budur. ¹⁹Ey kocalar, kadınlarınızı sevin, onlara sert davranmayın. ²⁰Ey çocuklar, ana babanıza her konuda itaat edin. Rab bundan hoşnut olur. ²¹Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin; yoksa hevesleri ve cesaretleri kırılır. ²²Ey köleler, her konuda efendilerinize itaat edin; onları sadece sizi gözledikleri zaman değil, her zaman samimiyetle hoşnut etmeye çalışın. Efendimiz Rab'be olan saygınızdan ötürü böyle yapın. ²³İnsanlara değil, Rab'be hizmet edermiş gibi, her işi yürekten yapın. ²⁴Bilin ki, mükâfat olarak Rab'den bir miras alacaksınız; hizmet ettiğiniz Efendi, Mesih'tir. ²⁵Fakat eğer haksızlık ederseniz, ettiğiniz yanınıza kâr kalmayacak. Çünkü Rab hiçbir ayırım yapmaz.

4 Ey efendiler, kölelerinize insafli ve adilâne davranın. Semada sizin de bir Efendiniz olduğunu hatırlayın.

Duaya teşvik

²Kendinizi duaya verin; duada uyanık kalın ve şükredin. ³Bizim için de dua edin. Allah, kelâmını vâzetteyiz için bize bir yol açsın; öyle ki, uğruna hapsedildiğim Mesih sırrımı anlatayım. Bu uğurda zincire vuruldum. ⁴Kurtuluş müjdesini gereken açıklıkla vâzedebilmem için dua edin.

⁵Cemaate mensup olmayanlara hikmetle davranın. Vaktinizi değerlendirin. ⁶Konuşmalarınız tuzla terbiye edilmiş

gibi her zaman lütufkâr olsun. O zaman herkese gereken cevabı verebilirsiniz.

Pavlus'un son selamları

⁷Tihikos, çok sevdiğim bir mümin kardeşimdir. Rab uğruna birlikte emek verdiğim sadık bir hizmetkârdır. Benimle ilgili her şeyi anlatacaktır. ⁸Onu size gönderiyorum. Bizimle ilgili haberleri size ulaştıracak ve böylelikle yüreklerinizi ferahlatacak. ⁹Sizden biri olan sadık kardeşimiz sevgili Onesimos da onunla geliyor. O ve Tihikos, burada neler olup bittiğini size anlatacak.

¹⁰Benimle birlikte hapiste olan Aristarhus size selam ediyor. Barnaba'nın yeğeni Markos'un da selamı var. Markos'la ilgili olarak size zaten talimat vermiştim; eğer yanınıza gelecek olursa, onu iyi karşılayın. ¹¹Yustus diye bilinen Yeşu'nun da selamı var. Allah'ın Hükümranlığı uğruna verdiğim hizmette bana eşlik eden Yahudi asıllı müminler yalnız bunlardır. Beni hep teselli ettiler. ¹²Mesih'in kulu ve sizden biri olan Epafras size selam eder. Sizin için hiç durmadan hararetle dua ediyor. Kemale ermeniz ve tamamen Allah'ın iradesine güvenmeniz için dua ediyor. ¹³Epafras'ın hem sizin hem de Laodikyalı ve Hierapolisli müminler için çok zahmete katlandığına şahidim. ¹⁴Sevgili hekim Luka ile Demas'ın size selamları var. ¹⁵Laodikya'daki mümin kardeşlerimize, Nimfa'ya ve onun evinde toplanan cemaate selamlarımızı iletin. ¹⁶Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya'daki cemaate gönderin, onlar da okusun. Siz de Laodikyalılara yazdığım mektubu alıp okuyun. ¹⁷Arhippus'a şöyle deyin: "Rab'den aldığın vazifeyi tamamlamaya dikkat et."

¹⁸Ben Pavlus, size bu selamı kendi elimle yazıyorum. Hapiste olduğumu

unutmayın. Allah'ın lütfu üzerinizde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un
SELANİKLİLER'E

1.Mektubu

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan*, Selanik'teki cemaate selamlar! Semavî Babamız Allah'a ve Efendimiz İsa Mesih'e ait olan sizlere lütuf ve selâmet dileriz.

Selaniklilerin örnek imanı

²Hepiniz için Allah'a daima şükrediyoruz. Dualarımızda sizleri her zaman anıyoruz. ³Semavî Babamız Allah'a dua ettiğimizde, imanla yaptıklarınızı, sevgiyle emek verdiğinizizi ve Efendimiz İsa Mesih'e nasıl umut bağlayıp sabrettiğinizi hatırlıyoruz.

⁴Mümin kardeşlerim, Allah sizi seviyor ve sizi seçti. Bunu biliyoruz. ⁵Çünkü size vazettiğimiz kurtuluş müjdesi sadece sözden ibaret değildir; ilâhî kudrete sahiptir. Mukaddes Ruh'un kudretiyle bu müjdenin doğruluğundan emin olarak size vazettik. Biz aranızdayken nasıl bir hayat sürdürdüğümüzü gördünüz. Sırf sizin yararınıza böyle yaşadığımızı biliyorsunuz. ⁶Siz de bizi ve Efendimizi örnek aldınız. Büyük sıkıntılara rağmen Mukaddes Ruh'un verdiği sevinçle kelâmı kabul ettiniz. ⁷Sonuç olarak Makedonya ve Ahaya illerinde yaşayan bütün müminlere örnek oldunuz. ⁸Çünkü sayenizde Rab'bin kelâmı her yere ulaştı. Allah'a iman ettiğiniz, yalnızca Makedonya ve Ahaya'da değil, her yerde duyuldu. Bu konuda fazla şey söylememize gerek kalmadı. ⁹Sizi ziyaret ettiğimizde bizi nasıl ağırladığınızı herkes konuşuyor. Putlardan Allah'ın yoluna

döndüğünüzden, ebedî ve hakiki Allah'a kulluk ettiğinizden her yerde söz ediliyor. ¹⁰Herkes göklerden gelecek olan Allah'ın semavî Oğlu İsa'yı beklediğinizi biliyor. Allah'ın ölümden dirilttiği İsa bizi Allah'ın gelecek gazabından kurtaracaktır.

Pavlus'un Selanik'teki hizmeti

2 Mümin kardeşlerim, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini kendiniz de biliyorsunuz. ²Malumunuz olduğu üzere, yanınıza gelmeden önce Filipi şehrinde eziyete ve hakarete uğramıştık. Fakat gördüğümüz ağır baskılara rağmen Allah'ın kurtuluş müjdesini size duyurmak için Allahımız'dan cesaret aldık. ³Bu müjdeyi art niyetle duyurmuyoruz. İnsanları imana davet ederken yalana veya hileye başvurmuyoruz. ⁴Allah bizi sınadı; kurtuluş müjdesini duyurma işini bize emanet etmeyi uygun gördü. Bu sebeple insanları değil, Allah'ı memnun etmek için vaz ediyoruz. ⁵Bildiğiniz gibi, iltifatlarla gönlünüzü çalmaya çalışmadık. Para pul peşinde değildik, asıl niyetimizi örtbas eden bahanelere sığınmadık. Allah buna şahittir. ⁶Sizin ya da başkalarının bizi yüceltmesini beklemedik. ⁷Mesih'in havarileri olarak yanınızdayken üzerinizde hak iddia edebilirlik. Ancak bunun yerine size, bebeğini emziren bir anne gibi, şefkatle davrandık. ⁸Allah'ın kurtuluş müjdesini sizlere duyurmak bizi mutlu etti. Üstelik size öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizin uğruna kendi canlarımızı bile vermeye hazırдық. Sizi o denli çok sevdi!

⁹Mümin kardeşlerim, yanınızdayken nasıl canla başla çalıştığımızı hatırlarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz alın teri döktük. Bir yan-

*1:1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos: Selanik'teki cemaati kuranlar

dan da size Allah'ın kurtuluş müjdesini vazettik. ¹⁰Siz müminlerle birlikteyken pak, dürüst ve kusursuz bir hayat sürdürdük. Buna hem Allah hem de siz şahitsiniz. ¹¹Her birinize, bir babanın çocuğuna davrandığı gibi davrandık. ¹²Allah sizi kendi izzetine ve hükümlerine çağırıyor. Bu sebeple O'nun yoluna lâyük yaşamanız için size yalvardık, sizi yüreklendirdik ve teşvik ettik.

¹³Allah'ın kelâmını bizden işittiğinizde onu insan sözü olarak değil, Allah sözü olarak kabul ettiniz. Bu söz gerçekten Allah'ın kelâmıdır ve tesirini siz müminlerde göstermektedir. İşte bunun için Allah'a durmadan şükrediyoruz. ¹⁴Ey mümin kardeşlerim, Yahudiye'de bulunan ve Mesih İsa'ya ait cemaatleri örnek aldınız. Çünkü onlarla aynı acıları çektiniz. Onlar nasıl diğer Yahudilerin elinden çektiyse, siz de kendi yurttaşlarınızın elinden çektiniz. ¹⁵Efendimiz İsa'nın ve peygamberlerin canına kıyan Yahudi soydaşlarımız bizi de yurdumuzdan kovdular. Allah'ı hoşnut etmedikleri gibi bütün insanlara karşı geldiler. ¹⁶Kurtuluş müjdesini diğer halklara vazetmemize engel olmaya çalışıyorlar. Onların kurtulmasını istemiyorlar. Bununla günahlarına günah katmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Artık Allah'ın gazabı onların üzerine gelmiştir.

Pavlus'un geciken ziyareti

¹⁷Mümin kardeşlerim, kısa bir süre sizden uzak kaldık. Bedenen aranızda değildik, fakat daima kalbimizdeydiniz. Sizi görmeyi büyük bir hasretle bekledik durduk. Bunun için elimizden geleni yaptık. ¹⁸Evet, yanınıza gelmeyi çok istiyorduk. Ben Pavlus birkaç kez gelmeye çalıştım. Fakat Şeytan bize engel oldu. ¹⁹Ümit ve sevinç kaynağımız kim? Efendimiz İsa tekrar geldiğinde O'nun huzurunda iftihar edeceğimiz zafer tacı

ne? Siz değil misiniz? ²⁰Hakikaten sizinle iftihar ediyor, seviniyoruz.

3 Böylece daha fazla bekleyemedik. Kendimiz Atina'da yalnız kalmaya, mümin kardeşimiz Timoteos'u ise size göndermeye karar verdik. ²O, Mesih'in kurtuluş müjdesini duyuruyor, bizimle birlikte Allah'a hizmet ediyor. İmanınızı kuvvetlendirmek ve sizleri cesaretlendirmek için onu size gönderdik. ³Öyle ki, hâlihazırdaki sıkıntılar yüzünden kimse sarsılmasın. Sıkıntı çekmek bizim nasibimizdir; bunu sizler de biliyorsunuz. ⁴Zaten aranızdayken de hepimizin bu sıkıntılardan geçeceğini size söyledik. Bildiğiniz gibi zaten öyle oldu. ⁵İşte bu yüzden daha fazla bekleyemedim. İmanınızın ne durumda olduğunu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim. Belki Şeytan sizi ayartmış, emeklerimiz boşa çıkmış olabilir diye meraklanıyordum.

⁶Ancak şimdi Timoteos yanınızdan döndü. Bize imanınız ve sevginizle ilgili iyi haberler getirdi. Bizleri her zaman hayırla andığımızı, bizi görmeyi çok istediğinizi söyledi. Biz de sizin için aynı hasreti çekiyoruz. ⁷Ey mümin kardeşlerim, bütün dert ve sıkıntılarımıza rağmen imanınızla ilgili haberler bize teselli oldu. ⁸Rab'be bağlı kalmanız canımıza can kattı. ⁹Sayenizde Allahımız'ın huzurunda büyük sevinç duyduk. Sizin için Allah'a ne kadar şükretsek azdır. ¹⁰Tekrar görüşebilmemiz için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz. İmanda ne eksikiniz varsa gidermek istiyoruz.

¹¹Semavî Babamız Allah'ın kendisi ve Efendimiz İsa size geliş yolunuzu açsın, ¹²Rab birbirinize ve herkese olan sevginizi daha da büyüksün. Sizi sevdiğimiz gibi, herkesi sevmemiz için dua ediyoruz. ¹³Efendimiz İsa sizi öyle kuvvetlendirsin ki, O'na yürekten vakfo-

lasınız; böylece mukaddes melekleriyle birlikte geri geldiğinde semavî Babamız Allah'ın önünde kusursuz olacaksınız.

Allah'ı hoşnut etmek

4 Mümin kardeşlerim, şimdi son konuya geleyim. Allah'ın rızasını kazanmak için nasıl yaşamanız gerektiğini bizden öğrendiniz. Öyle yaşadığımızı da biliyoruz. Şimdi bu konuda daha da ilerlemeniz için size Efendimiz İsa'nın adıyla rica ediyor, yalvarıyoruz. ²Efendimiz İsa'nın yetkisiyle size verdiğimiz emirleri biliyorsunuz.

³Allah'ın isteği şudur: Kendinizi O'na vakfedin ve cinsel ahlaksızlıktan uzak durun. ⁴Her biriniz kendini Allah'a vakfedip eşine hürmetle davranmayı öğrensin. ⁵Allah'ı tanımayan putperestler gibi, şehvet ihtirası içinde yaşamayın. ⁶Bu konuda haksızlık edip mümin kardeşlerinizi aldatmayın. Daha önce de söylediğimiz ve sizi ikaz ettiğimiz gibi, böyle yapanları Rab cezalandıracaktır. ⁷Çünkü Allah bizi kendisine vakfolmaya çağırıyor. Günahla kirlenmemizi istemez. ⁸Bu talimi reddeden kişi insanı değil, Mukaddes Ruhu'nu size veren Allah'ı reddetmiş olur.

⁹Kardeşlik sevgisi konusunda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü birbirinizi sevmenizi zaten Allah size öğretti. ¹⁰Hakikaten Makedonya'daki bütün mümin kardeşleri seviyorsunuz. Kardeşlerim, bu konuda daha da ilerlemenizi öğütleriz. ¹¹Daha önce tembih ettiğimiz gibi, esas gayeniz sakın bir hayat sürmek, kendi işinize bakmak ve alın terinizle geçinmek olmalıdır. ¹²Bunları yaparsanız hayatınızla başkalarının gözünde itibar kazanırsınız. Kimseye muhtaç olmadan geçinirsiniz.

İsa Mesih'in tekrar gelişi

¹³Mümin kardeşlerim, gözlerini hayata kapamış müminlerle ilgili hakikati bilmenizi isteriz. Bunları bilerseniz, ölümden sonrası için ümidi olmayan diğer insanlar gibi kederlenmezsiniz. ¹⁴İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Allah aynı şekilde, İsa'ya iman ederek ölmüş olanları dirilecek; onları İsa'nın tekrar gelişinde O'nunla birlikte geri getirecektir.

¹⁵Size bu söylediklerimiz bizzat Rab'bin kelâmıdır. Biz yaşamakta olanlar, yani Rab'bin tekrar gelişinde hâlâ hayatta olanlar Rab'le buluşurken ölmüş olanların önüne asla geçmeyeceğiz. ¹⁶Rab'bin kendisi emir verecek, baş melek seslenecek ve Allah'ın borazanı çalınacak. O zaman Rab gökten inecek. İlk olarak Mesih'e ait ölümler dirilecek. ¹⁷Bundan sonra hâlâ yaşamakta olanlarımız, hayatta kalmış olanlarımız, onlarla birlikte bulutların arasına alınacağız. Hep birlikte gökte Rab'le buluşacağız. Böylece ebediyen Rab'le olacağız. ¹⁸İşte bu sözlerle birbirinizi teselli edin.

İsa'nın tekrar gelişine hazır olun

5 Mümin kardeşlerim, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmamıza gerek yoktur. ²Çünkü çok iyi bildiğiniz gibi, Rab'bin Günü gece gelen hırsız gibi, beklenmedik şekilde gelecektir. ³İman etmemiş olanlar, selâmetten ve emniyetten söz ederken bir anda helâk olacaklardır. Gebe kadın nasıl birden doğum sancılarına yakalanırsa, onlar da bu helâktan kaçamayacaklar!

⁴Ancak siz mümin kardeşlerim, karanlıkta değilsiniz. Bu yüzden hırsızın gelişi gibi gelecek olan o güne hazırlıksız yakalanmayacaksınız. ⁵Çünkü hepimiz ışığa aitsiniz, gündüzün evlatlarıyız.

Bizler geceye ya da karanlığa ait değiliz. ⁶O sebeple diğer insanlar gibi rehavet içinde olmayalım. Bilâkis, ayık ve uyanık kalalım. ⁷Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoşlar da gece sarhoş olur. ⁸Ancak biz gündüze ait olduğumuzdan ayık kalmalıyız. İmanı ve sevgiyi zırh gibi kuşanalım; kurtuluş ümidimiz, başımız koruyan bir miğfer gibi olsun. ⁹Çünkü Allah bizi gazabına uğrayalım diye değil, Efendimiz İsa Mesih vasıtasıyla kurtuluşu kavuşalım diye seçti. ¹⁰Mesih bizler için öldü. Geldiğinde ise biz ister ölü ister diri olalım, bu sayede O'nunla birlikte yaşayacağız. ¹¹Öyleyse zaten yaptığımız gibi, birbirinizi yüreklendirin, imanda büyüme için yardımlaşın.

Son öğütler ve selamlar

¹²Mümin kardeşlerim, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin kıymetini bilmenizi rica ederiz. ¹³Aranızda yaptıkları hizmetten dolayı sevgiyle onları el üstünde tutun.

Birbirinizle barış içinde yaşayın. ¹⁴Size yalvarınız ey mümin kardeşlerim, aylakları uyarın. Korkuya, şüpheye kapılanları cesaretlendirin. Acizlere

yardım edin. Herkese karşı sabırlı olun. ¹⁵Dikkat edin, kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Her zaman birbirinize ve bütün insanlara iyilik yapmaya gayret edin. ¹⁶Sevincinizi daim olsun. ¹⁷Durmadan dua edin. ¹⁸Her durumda şükredin. Allah, Mesih İsa'nın yolunda bu şekilde yaşamayı ister. ¹⁹Mukaddes Ruh'un ateşini söndürmeyin. ²⁰Peygamberlik sözlerini hafife almayın. ²¹Ancak her şeyi sınavın. İyi olana sıkı sıkıya tutunun. ²²Her tür kötülükten uzak durun.

²³Selamet kaynağı olan Allah, kendisine tamamen vakfolmanızı sağlasın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Efendimiz İsa Mesih'in gelişiinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun. ²⁴Sizi çağıran Allah vaatlerine sadıktır; vaatlerini yerine getirir.

²⁵Mümin kardeşlerim, bizim için dua edin. ²⁶Bütün mümin kardeşlerinizi, Allah'a vakfolmuş olanlara yaraşır bir öpüşle selamlayın. ²⁷Rab adına size rica ediyorum, bu mektup bütün mümin kardeşlere okunsun.

²⁸Efendimiz İsa Mesih'in lütfu üzerinizde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

SELANİKLİLER'E

2.Mektubu

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan, semavî Babamız Allah'ın ve Efendimiz İsa Mesih'in Selanik'teki cemaatine selamlar! ²Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size lütuf ve selâmet dileriz.

Allah'ın gelecek hükmü

³Mümin kardeşlerim, Allah'a sizin için her zaman şükrediyoruz. Bunu yapmaya borçluyuz, çünkü imanınız ziyadesiyle büyüyor. Birbirinize olan sevginiz giderek artıyor. ⁴Onun için Allah'ın cemaatleri arasında sizinle iftihar ediyoruz. Çünkü bütün baskı ve sıkıntılara sabırla, imanla dayandınız.

⁵Çektikleriniz Allah'ın adil hükmünü ortaya çıkaracak. Sonuç olarak Allah sizi kendi hükümranlığına lâyık kılacak. İşte bu hükümranlık uğruna şimdi acı çekiyorsunuz. ⁶Allah adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenleri sıkıntı ile cezalandıracak, ⁷sıkıntı çeken sizleri ise bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bunu Efendimiz İsa tekrar geldiğinde yapacak. Kudretli melekleriyle gökten yeryüzüne inecek. ⁸Alev alev yanan ateşle gelecek; Allah'ı tanımayanları ve kendisiyle ilgili kurtuluş müjdesini reddedenleri cezalandıracak. ⁹Onların cezası ebedî helâktir. Rab'bin huzurundan ve muhteşem kudretinden mahrum kalacaklar. ¹⁰Bütün bunlar Rab'bin tekrar gelişinde, kendi halkı tarafından yüceltildiği gün olacak. İman etmiş olan herkes o gün O'na hayranlıkla bakacak. O'nunla ilgili et-

tiğimiz şahitliğe inanan sizler de buna dâhilsiniz.

¹¹İşte bu sebeple sizin için daima dua ediyoruz, Allah sizi davetine lâyık kılsın, kendi kudretiyle her iyi niyeti, imanınızdan doğan her hayırlı işi tamamlasın. ¹²Öyle ki, Efendimiz İsa'nın ismi sizin sayenizde yüceltilsin, siz de O'nun sayesinde yüceliğe kavuşasınız. Bu da ancak Allahımız'ın ve Efendimiz İsa Mesih'in lütfuyla olur.

Şer adamı

2 Mümin kardeşlerim, Efendimiz İsa Mesih tekrar gelecek ve bizi huzuruna toplayacak. Ancak sizden rica ediyoruz: ²Bu konuda aklınız hemen karışmasın. Bazıları, "Rab'bin günü zaten geldi" diyorlar. Bu iddiayı Mukaddes Ruh'a mal ediyor, güya söylediğimiz bir söze ya da yazdığımız bir mektuba dayandırmaya çalışıyorlar. ³Hiç kimse sizi hiçbir şekilde kandırmasın. Çünkü irtidat, yani Allah yolundan dönüş başlamadan, şer adamı ortaya çıkmadan Rab'bin günü gelmeyecektir. Bu cehennemlik kişi ⁴ilah diye anılan ya da ibadet edilen her şeye karşı çıkacak, kendini hepsinden üstün sayacak. Hatta Allah'ın mabedinde* oturup kendini Allah ilan edecektir.†

⁵Hatırlayın, daha aranızdayken bunları size söyledim. ⁶Şer adamı, zamanı gelince ortaya çıkacak. Bunu şu an neyin engellediğini biliyorsunuz. ⁷Ne var ki şerrin gizli kuvveti şimdiden işe koyulmuştur. Ancak bunu engelleyen ortadan kaldırılıncaya kadar işini sürdürecektir. ⁸Sonra o şer adamı ortaya çıkacak. Ancak Rab İsa onu ağızından çıkan solukla öldürecek, herkesin göreceği şekilde ihtişam

*2:4 Allah'ın mabedi: Kudüs'teki mabet.

†2:4 Hezekiel 28:2; Daniel 11:36

içinde geri gelip onu yok edecek.³ ⁹Şer adamı Şeytan'ın kuvvetiyle gelecek. Büyük kudretle yanıltıcı âlâmetler ve harikalar gerçekleştirecektir. ¹⁰Helâka giden yolda olanları ayartmak için her türlü kötülüğü kullanacak. Onlar hakikati sevmediklerinden, kurtulmak istemediklerinden helâk olacaklardır. ¹¹İşte bu sebeple, yalana kanmaları için Allah onları yanıltıcı güçlere teslim edecektir. ¹²Öyle ki, hakikate inanmayıp kötülükten zevk alanların hepsi mahkûm olacaktır.

İlk kurtulanlar

¹³Mümin kardeşlerim, Rab sizi seviyor. Sizin için Allah'a daima şükretmeyi borç biliriz. Çünkü Allah şehrinizde ilk kurtulanlar olmak üzere sizi seçti. Bunu kendisine ait olmanızı sağlayan Mukaddes Ruh vasıtasıyla ve hakikate iman ettiğiniz için yaptı. ¹⁴Duyurduğumuz kurtuluş müjdesi vasıtasıyla Allah sizi bu kurtuluşa çağırdı. Öyle ki, Efendimiz İsa Mesih'e ait olan yüceliğe kavuşabilirsiniz. ¹⁵İşte bu sebeple mümin kardeşlerim, dayanın! Hem biz aranızdayken hem de mektuplarımızda bizden çok şey öğrendiniz. Size emanet edilen bu talimlere sıkı sıkıya tutunun.

¹⁶⁻¹⁷Semavî Babamız Allah kendi lüt-fuyla bize tükenmez bir cesaret ve sarsılmaz bir umut verdi. Efendimiz İsa Mesih ve semavî Babamız Allah her zaman iyi olanı yapmanız ve söylemeniz için size de cesaret ve kuvvet versin.

Bizim için dua edin

3 Son olarak mümin kardeşlerim, bizim için dua edin. Öyle ki Rab bin kelâmı hızla yayılsın. Sizin aranızda olduğu gibi yüceltilsin. ²Huysuz ve zalim insanlardan kurtulmamız için

de dua edin. Ne de olsa herkes Rab'be iman etmiş değildir.

³Ancak Rab vaatlerine sadıktır. Sizi kuvvetlendirecek, kötü olandan, yani Şeytan'dan koruyacaktır. ⁴Size tembih ettiklerimizi yerine getirdiğinizi ve getirmeye devam edeceğinizi biliyoruz. Bu konuda Rab'be itimat ediyoruz. ⁵Rab size yol göstersiz; öyle ki, Allah'ın sevgisine ve Mesih'in sabrına sahip olalım.

Boş durmayın

⁶Mümin kardeşlerim, Efendimiz İsa Mesih'in adına size şunu tembih ediyoruz: Aylak aylak dolaşan kardeşlerden uzak durun. Onlar bizden duydukları talimata göre yaşamıyorlar. ⁷Bizi nasıl örnek almanız gerektiğini biliyorsunuz. Çünkü aranızdayken aylak aylak dolaşmadık. ⁸Kimsenin ekmeğini karşılıksız yemedik. Bilâkis, hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalışıp didindik, alın teri döktük. ⁹Yardımanızı almaya hakkımız olmadığından değil, ancak geçimimizi kendimiz sağlayarak size örnek olmak istedik. ¹⁰Daha aranızdayken size şunu tembihlemiştik: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!"

¹¹Bazılarınızın aylaklık ettiği kulağımıza geliyor. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyormuş. ¹²Böylelerine Efendimiz İsa Mesih adına yalvarıyor ve şunu tembihliyoruz: Sükûnetle çalışıp kendi ekmek paralarını kazansınlar.

¹³Size gelince mümin kardeşlerim, iyilik yapmaktan usanmayın. ¹⁴Bir kimse bu mektupta söylediklerimize uymazsa, onu iyice belleyin ve kendisiyle fazla yüz göz olmayın. Öylelikle yaptığınızdan utanacak. ¹⁵Tabii ona düşman muamelesi yapmayın. Tersine, bir kardeş olarak ona nasihat edin.

Son selamlar

¹⁶Selâmet kaynağı olan Rab'bin kendisi size her zaman, her durumda selâmet ihsan etsin. Rab hepinizle birlikte olsun.

¹⁷Mektubun bu selam kısmını ben Pavlus kendi elimle yazıyorum. Benden geldiğini anlamanız için her mektubumda bu bir işarettir; bu benim âdetimdir. ¹⁸Efendimiz İsa Mesih'in lütfu üzerinizde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

TİMOTEOS'A

1. Mektubu

1 Mesih İsa'nın havarisi ben Pavlus'tan Timoteos'a selam. Ortak imanımız sayesinde öz evladım gibisin. Bildiğin gibi Kurtarıcımız Allah'ın ve umudumuz Mesih İsa'nın emriyle havari tayin edildim. ²Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve selâmet dilerim.

Sapkın talimlere karşı uyarı

³Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi Efes'te kal. Orada bazı kişiler yanlış talimler yayıyor; onlara mani ol. ⁴Söyle onlara, masallarla ve sonu gelmeyen soy ağaçlarıyla meşgul olmasınlar. Bu gibi şeyler sadece münakaşaya sebep olur; Allah'ın imana dayanan muradına hizmet etmez. ⁵Tembihlerimin gayesi sevgiyi telkin etmektir. Sevgi saf yürekte, temiz vicdandan ve halis imandan kaynaklanır. ⁶Bazıları bunlardan saparak boş konuşmalara dalarlar. ⁷İnsanlara Tevrat'ın şeriatını öğretmek istiyorlar; fakat ne söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar.

⁸Şeriatın iyi olduğunu biliyoruz; yeter ki özine uygun şekilde tatbik edilsin. ⁹Biliyoruz ki şeriat sâlih kişiler için değildir. Şeriat, kanun tanımaz ve asi, Allah'tan korkmaz ve günahkâr, pak hayata ve mukaddesata saygısız kişiler, ana baba katilleri ve caniler, ¹⁰fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle

tacirleri, yalancılar, yalan yere yemin edenler ve sahih talime aykırı ne varsa yapan insanlar içindir. ¹¹Dediklerim, mübarek Allah'ın bana emanet ettiği yüce kurtuluş müjdesine uygundur.

Allah'ın merhametine şükürler olsun

¹²Beni ruhen kuvvetlendiren Efendimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü beni itimada lâıyk görüp hizmetine aldı. ¹³Daha önceleri Mesih'in adına küfrediyordum. O'nun cemaatine zulmeden küstah biriydim. Allah yine de bana merhamet etti; çünkü ne yaptığını bilmeyen imansız biriydim. ¹⁴Efendimiz lütfunu üzerime bol bol döktü. Böylece yüreğim imanla ve Mesih İsa'nın sevgisiyle doldu.

¹⁵İşte itimada lâıyk bir söz: Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi. Günahkârların en azılısı bendim. ¹⁶Mesih İsa'nın büyük sabrı ilk olarak hayatımda görülsün diye merhamete eriştim. O'na iman edip ebedî hayata kavuşacak insanlar için örnek oldum. ¹⁷Ebedî Hükümran'a, baki olan, görünmeyen tek Allah'a ebetler ebedince izzet ve hürmet olsun! Âmin.

¹⁸Evladım Timoteos, bu talimatları sana emanet ediyorum. Bunu, geçmişte senin hakkında söylenen peygamberlik sözlerine dayanarak yapıyorum. Bu sözler uyarınca asil mücadelemizi devam ettir. ¹⁹İmanını koru, vicdanını temiz tut. Bazıları vicdanlarını kirlettiler ve bunun neticesinde imandan mahrum kaldılar. ²⁰Himeneos ve İskender bunlardan ikisidir. Allah'ın yolunu kötüle-memeyi öğrensiner diye onları Şeytan'ın insafına terk ettim.*

*1:20 *Şeytan'ın insafına terk ettim*: Bu benzetmeyle Pavlus, bu iki adamı cemaatten dışladığını, böylece müminlerin müşareketinden ve Rab'bin lütfundan uzaklaştırdığını ifade eder. Böyle yaparak imandan sapan bu adamların, Allahsız dünyada acı çekerek tövbe etmesini ümit etmektedir.

Dua konusunda talimatlar

2 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Bütün insanlar için dua edin; dilekeler, niyazlar, şükranlar sunun; ²özellikle de hükümdarlar ve bütün yüksek mevki sahipleri için dua edin. Çünkü Allah yolunda yürümek, hurmete lâıyk insanlar olmak, huzur ve barış içinde yaşamak istiyoruz. ³Böyle dua etmemiz iyidir, Kurtarıcımız Allah'ı hoşnut eder. ⁴Allah herkesin günahattan kurtulmasını ve hakikati idrak etmesini ister. ⁵Allah birdir ve insanları Allah'a eriştiren tek bir şefaataçı vardır; O da beden alıp insan olan Mesih İsa'dır. ⁶O, insanları günahattan azat etmek için kendisini feda etti. Böylece Allah'ın iradesi, zamanı gelince tecelli etti. ⁷Ben bunun haberini ilan etmek, imanı ve hakikati başka halklara öğretmek için havari seçildim. Sözlerim dosdoğrudur; yalan söylemiyorum.

⁸İbadet sırasında erkeklerin birbirine kızmadan ve çekişmeden pak eller yükselterek dua etmesini isterim. ⁹Kadınlar da öyle dua etmeli. Bunu yaparken ölçülü olmalı, mütevazı ve edebe uygun giyinsinler; örgülü saçlar, altın, inci süslemeli ya da pahalı kıyafetlerle dikkat çekmesinler. ¹⁰Bunun yerine, kendilerini hayırlı amellerle süslesinler; zira Allah yolunda yaşadıklarını söyleyen kadınlara yaraşan budur. ¹¹Kadınlar vaazları sükûnet içinde, tam bir uysallıkla dinlemelidir. ¹²Kadınların vazedip kocalarına tahakküm etmesine izin vermiyorum. Kadınlar sakın olmalı; ¹³çünkü Allah önce Âdem'i, sonra Havva'yı yarattı. ¹⁴Ayrıca Şeytan tarafından aldatılıp günaha düşen Âdem değil, Havva'ydı.† ¹⁵Bu yüzden Havva'ya çocuk doğurmakla kurtulacağı söylendi. Yeter ki kadınlar iman ve

sevgiyle Allah'a vakfolmuş olsunlar, akliselim sahibi bir hayat sürsünler. Bu söz itimada lâıyktır.

Cemaat önderlerinde aranan vasıflar

3 Cemaat önderliğine heveslenen kişi asil bir vazife arzuluyordur. ²Böyle kişilerin ayıplanacak bir hayatı olmamalıdır. Karısına sadık, ölçülü, akliselim sahibi, hurmete lâıyk, misafirperver ve vazetmeye kabiliyetli olmalıdır. ³İçki düşkünü, hırçın olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalıdır. ⁴Ev halkını iyi idare etmeli; çocukları da ona itaat edip hurmet göstermelidir. ⁵Zira bir kişi kendi ev halkını idare edemezse Allah'ın cemaatini ihtimamla yönetebilir mi? ⁶Cemaat önderi yeni iman etmiş biri olmamalıdır; aksi halde kibirlenebilir ve Şeytan'la aynı mahkûmiyete uğrayabilir. ⁷Cemaatin dışındakiler tarafından da iyi biri olarak tanınmalıdır. O zaman utanacak duruma ve Şeytan'ın tuzağına düşmez.

Cemaatin hizmetkârları

⁸Aynı şekilde cemaatin hizmetkârları hurmete lâıyk ve özü sözü bir olan insanlar olmalı. İçki müptelası ya da para düşkünü olmamalıdır. ⁹Mesih inancının derin hakikatlerine sınıksız sarılmalı, temiz bir vicdanla yaşamalıdır. ¹⁰Cemaatin hizmetkârlarını ilk önce sınavın; eğer bir kusurlarını görmezseniz, cemaatte vazife alsınlar. ¹¹Ayrıca kadınlar da hurmete lâıyk olmalı, iftiracı olmamalıdır. Yaptıkları her şeyde ölçülü ve itimada lâıyk davranmalıdırlar. ¹²Hizmetkârlar tek karılı olmalı, çocuklarını ve ev halkını iyi idare etmelidir. ¹³Hizmetlerini lâıykıyla yapanlar, insanlar arasında itibar görür ve Mesih İsa'ya iman

†2:14 Yaratılış 2:7, 21-22; 3:1-6

ettiklerini büyük cesaretle herkese ikrar ederler.

Allah yolunun sırrı

¹⁴ Yakında yanına gelmeyi ümit ediyorum; fakat gecikme ihtimaline karşı bunları şimdiden yazayım dedim. ¹⁵ Allah'ın ev halkı arasında nasıl davranılması gerektiğini bilmeni istiyorum. Bu ev halkı, ebedî Allah'ın cemaatidir; hakikatin direği ve temelidir. ¹⁶ Allah yolunun sırrı hiç şüphesiz büyüktür: Mesih, insan bedeninde tezahür etti, kimliği Mukaddes Ruh tarafından teyit edildi, melekler tarafından görüldü, diğer halklara müjdelendi, insanlar O'na iman etti, ihtişam içinde semaya alındı.

Mukaddes Ruh'un ikazı

4 Mukaddes Ruh açıkça diyor ki, ahir zamanda bazıları imandan dönecek. Bunlar yanıltıcı ruhlara ve cinlerin talimlerine kulak verecekler. ² Bu talimler riyakâr yalancılar tarafından yayılacak. Böylelerinin vicdanı sanki kızgın demirle dağlanıp yok edilmiştir. ³ Bunlar evlenmenin günah olduğunu söyler ve bazı yiyecekleri haram sayarlar. Hâlbuki Allah o yiyecekleri, hakikati bilen müminler şükredip yesin diye yarattı. ⁴ Allah'ın yarattığı her şey güzeldir; hiçbirini reddetmemeli, hepsini şükranla kabul etmeliyiz. ⁵ Allah'ın kelâmına dayanarak dua edersek, her yiyecek bize helâldir.

İsa Mesih'e hizmet

⁶ Bu talimatları oradaki mümin kardeşlere ilet. Böylece Mesih İsa'nın iyi bir hizmetkârı olursun; imanımızın esaslarına ve izinden gittiğin sahih

talime göre eğitildiğin belli olur. ⁷ Allah yoluna uygun olmayan efsanelerden ve kocakarı masallarından uzak dur. Kendini Allah yolunda eğit. ⁸ Bedeni eğitmenin bir nebze faydası var, fakat Allah yolunda yürümek her yönden faydalıdır. Zira bu, hem şimdiki hem de gelecekteki hayat için ödül vaat eder. ⁹ Bu söz doğrudur ve herkesçe kabul edilmeye lâyıktır. ¹⁰ Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü ümidimizi ebedî Allah'a bağladık. O her insanın, özellikle de iman edenlerin Kurtarıcısı'dır.

¹¹ Bunları ısrarla vazet. ¹² Gençsin diye kimse seni hor görmesin. Sözlerinle, davranışlarınla, sevginle, imanınla ve iffetli hayatınla herkese örnek ol. ¹³ Ben gelene kadar cemaate mukaddes yazıları okumaya, öğüt vermeye ve vazetmeye devam et. ¹⁴ Sahip olduğun ruhani mevhibeyi kullanmayı ihmal etme. O mevhibeyi sana Allah verdi; cemaat önderleri seni takdis ettikleri ve peygamberlik sözleri[‡] söyledikleri zaman sana bahşetti. ¹⁵ Bu konulara özen göster. Kendini bu işlere ver ki, imanda gösterdiğin ilerleme herkesçe malûm olsun. ¹⁶ Nasıl yaşadığına ve neler vazettiğine dikkat et. Doğru yolda yürümeye devam et. Çünkü bu sayede hem kendini hem de seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5 Senden yaşlı adamlara çıkışma; onlara babanmış gibi hürmetle öğüt ver. Genç erkeklere kardeşlerinmiş gibi, ² senden yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kızlara tam bir iffetle, bacınmış gibi öğüt ver.

Dullarla ilgilenmek

³ Kimsesi olmayan dulların bakımıyla ilgilen. ⁴ Eğer bir dulun çocukları ya da torunları varsa, onların öncelikli

[‡]4:14 **peygamberlik sözleri:** Bu ifadeyle cemaat içinde Allah'ın peygamberlik mevhibesi bahşettiği kişilerce Mukaddes Ruh'un vasıtasıyla söylenen ve belirli bir konu hakkında Allah'ın iradesini ortaya koyan sözler kastedilir.

vazifesi bu dula bakmaktır. Böylelikle kendilerini büyütenlere iyilik borcunu ödemiş, Allah yolunda yürüdüklerini göstermiş olurlar; Allah da bundan hoşnut olur. ⁵Bu dünyada kimsesiz ve yapayalnız kalan dul kadın, ümidini Allah'a bağlamıştır; yardım bulmak için gece gündüz Allah'a dua eder, yalvarır. ⁶Fakat zevk düşkünü dul kadın daha yaşarken ölmüş gibidir. ⁷Bu talimatları müminlere ilet ki, onları kimse tenkit etmesin. ⁸Akrabalarına, özellikle de ev halkına bakmayanlar, imandan dönmüş sayılır. Böyleleri imansızlardan beter olmuştur.

⁹Adı dullar listesine yazılacak kadın, en az altmış yaşında ve kocasına sadık kalmış olmalıdır. ¹⁰Yaptığı iyiliklerle tanınan, çocuk büyütmüş, misafirperver, mümin kardeşlerine tevazuyla hizmet etmiş, sıkıntıda olanlara yardım etmiş ve kendisini her tür hayırlı işe vermiş bir kadın olmalıdır.

¹¹Ancak altmış yaşından genç dulları listeye yazma. Çünkü cinsel arzuları Mesih'e olan imanlarına baskın çıkınca yeniden evlenmek isterler. ¹²Böylece kocaları ölünce Mesih'e ettikleri yemini bozmaktan suçlu olurlar. ¹³Ayrıca evden eve gezerek tembelliğe alışır- lar. Yalnız tembelliğe alışmakla kalma- zlar, dedikoducu olup başkalarının işine karışır, olur olmaz yerde konuşurlar. ¹⁴Bu sebeple altmış yaşından genç dulların evlenmesini, çocuk yapmasını ve evini idare etmesini öğütlerim. O zaman düşmanlarımıza bizi kötülleme fırsatı vermemiş oluruz. ¹⁵Bunu söylüyorum, çünkü genç dulların bazıları zaten yoldan sapıp Şeytan'ın ardına düştü bile.

¹⁶Eğer mümin bir kadının dul akrabaları varsa, onlara bakmalıdır. O zaman cemaat bu yükü taşımaz ve gerçekten muhtaç olan dullara yardım edebilir.

Cemaat önderleri ve diğer meseleler

¹⁷Cemaatini iyi idare eden önderler, özellikle Allah kelâmını vazetmekte emek verenler, iki kat hürmete lâyık görülsün.[†] ¹⁸Bakin, mukaddes yazılar ne diyor: "Harman döven öküzün ağzını bağlama"[§]; "işçi ücretini hak eder."^{**} ¹⁹İki ya da üç kişinin şahitliği olmadan bir cemaat önderine yapılan suçlamayı kabul etme.^{††} ²⁰Günah işlemekte ısrar edenleri bütün cemaatin önünde azarla; o zaman diğer önderler bundan ibret alır. ²¹Allah'ın, Mesih İsa'nın ve onların seçtiği meleklerin önünde seni uyarıyorum: Bu talimatları kimseyi kayırmadan ve kimseye iltimas yapmadan uygula. ²²Bir kimseyi önder tayin etmekte aceleci davranma. Başkalarının işlediği günahlarda payın olmasın; kendini pak tut.

²³Artık sırf su içmekten vazgeç. Miden için ilaç niyetine az miktarda şarap iç, çünkü sık sık rahatsızlanıyorsun. ²⁴Bazı insanların günahları apaçıktır, kendilerinden önce hüküm kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan anlaşılır. ²⁵Aynı şekilde sâlih ameller de açıkça görülür. Şu anda görülmesi bile ebediyen gizli kalmaz.

Köleler hakkında

6 Köleler efendilerine saygıda kusur etmesin. O zaman Allah'ın adı ve bizim talimimiz kötülenmez. ²Efendisî mümin olan köle, "ne de olsa iman kardeşimdir" diyerek efendisine

[†]5:17 **iki kat hürmete lâyık görülsün:** Bu ifade, önderlere hürmet göstermenin yanı sıra, geçim için uygun bir ücret verilmesi anlamına da gelebilir.

§5:18 Yasanın Tekrarı 25:4

**5:18 İncil'in Luka kısmı 10:7 ayeti.

††5:19 Yasanın Tekrarı 17:6; 19:15

saygısızlık etmesin. Tam tersine, efendisine daha itinalı hizmet etsin; zira hizmetinden yararlanan kişi sevgili iman kardeşidir.

Sapkın talimler ve hakiki hazineler

Ey Timoteos, bu hakikatleri öğret ve müminleri bunları yapmaya teşvik et. ³Bazı insanlar yanlış şeyler vazediyor; Efendimiz İsa Mesih'in sahih sözlerini ve Allah yoluna uygun olan talimleri reddediyorlar. ⁴Böyle kişiler kendini beğenmiş cahillerdir; münakaşa etmeyi ve kelimelerin anlamlarını tartışmayı hastalık derecesinde severler. Bu tür şeyler kıskançlık, çekişme, iftira ve asılsız şüpheler doğurur. ⁵Bu insanlar her zaman sürtüşmeye sebep olurlar; çarpık fikirli ve hakikatten mahrumdurlar. Allah yolunu şahsi kazanç yolu sanırlar.

⁶Hâlbuki esas kazanç, eldekiyle yetinerek Allah yolunda yaşamaktır. ⁷Bu dünyaya ne getirdik? Hiçbir şey! Bu dünyadan ne götüreceğiz? Yine hiçbir şey! ⁸Demek ki yiyeceğimiz ve giyeceğimiz varsa, bunlarla yetinmeliyiz. ⁹Fakat zengin olma isteği insanı ayartır, tuzağa düşürür, yıkıma ve helâka götüren boş ve zararlı arzuların esiri yapar. ¹⁰Çünkü her kötülüğün bir kökü para sevgisidir. Nitekim para için yanıp tutuşan kimileri imandan saptılar ve kendi başlarına bir sürü belâ açtılar.

Asil mücadeleyi sürdür

¹¹Sana gelince ey Allah adamı, bu şeylerden kaç. Doğru olanı yapmayı, Allah yolunda yaşamayı, imanı, sevgiyi, tahammülü ve yumuşak huyluluğu amaç

edin. ¹²İmanımız uğruna asil mücadeleye devam et. Allah'ın seni çağırdığı ebedî hayata sıkı tutun; birçok şahidin önünde ebedî hayata olan asil inancını ikrar ettin. ¹³Her şeye hayat veren Allah'a ve Pontius Pilatus'un^{††} önünde asil inanca şahitlik etmiş olan Mesih İsa'ya sığınarak şunu tembih etmek istiyorum: ¹⁴Sana verilen emirleri, Efendimiz İsa Mesih'in gelişine kadar eksiksiz, kusursuz şekilde yerine getir. ¹⁵Allah, Mesih'in gelişini uygun vakitte gerçekleştirecektir. Allah mübarek ve tek hâkimdir; hükümlerinin Hükümranı ve efendilerin Efendisi'dir. ¹⁶Özde ölümsüz olan tek varlık O'dur; insanların yaklaşılamayacağı nurda yaşar. Kimse O'nu görmemiştir, göremez de. İzzet ve ebedî hâkimiyet Allah'ındır. Âmin.

¹⁷Dünyevî servete sahip olanları uyar; mağrur olmasınlar ve yok olup gidecek paralarına güvenmesinler. Bunun yerine Allah'a ümit bağlasınlar. Zira Allah, hayattan zevk alalım diye her ihtiyacımızı bol bol karşılar. ¹⁸Söyle onlara, iyilik yapsınlar, paralarını hayırlı işler için kullansınlar. İhtiyacı olana cömertçe versinler, paylaşsınlar. ¹⁹Böyle yaparak kendilerine Allah katında servet biriktirirler. Bu servet gelecek için sağlam bir temel olacak; onlar da hakiki hayata kavuşacaklar.

²⁰Ey Timoteos, Allah'ın sana emanet ettiklerini muhafaza et. Allah yoluna aykırı boş laflardan ve sözde ilmin tezatlarından sakın. ²¹Sözüm ona ilmin peşinden giden bazıları imandan saptı.

Allah'ın lütfu hepinizin üzerinde olsun.

^{††}6:13 *Pontius Pilatus*: İsa Mesih'i yargılayan ve Yahudilerin baskısıyla O'nu ölüme mâhkum eden Yahuda valisi.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

TİMOTEOS'A

2.Mektubu

1 Allah'ın iradesiyle Mesih İsa'nın havarisi olan ben Pavlus'tan selam. Vazifem, Allah'ın Mesih İsa vasıtasıyla vaat ettiği ebedî hayatı ilan etmektir. ²Ey Timoteos, ortak imanımız dolayısıyla sevgili evladım gibisin. Semavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve selâmet dilerim.

Kurtuluş müjdesine sadık kal

³Gece gündüz dualarımda seni anıyorum, Allah'a durmadan şükrediyorum. Atalarım gibi Allah'a temiz vicdanla kul-luk ediyorum. ⁴Gözyaşlarını hatırlıyor, seni tekrar görmeyi özlemle bekliyorum. Seni görmek beni çok sevindirecektir.

⁵Rab'be olan riyasız imanını da hatırlıyorum. Önce büyükannen Lois ve annen Evnike'nin sahip olduğu aynı imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim. ⁶Allah sana ruhani bir mevhibe bahşetti. Bu mevhibeyi, seni ellerimle takdis ettiğimde almıştın. Bu mevhibeyi canlandırıp tekrar kullanman için seni teşvik ediyorum. ⁷Allah'ın bize bahşettiği Mukaddes Ruh sayesinde artık çekingen değiliz; tersine Ruh bizi kudret, sevgi ve sağduyu sahibi kılar.

⁸Öyleyse Efendimiz İsa'ya şahitlik etmekten utanma; O'nun uğruna hapsedilmiş olmamdan da utanma. Allah'ın verdiği kudretle kurtuluş müjdesi yolunda benimle birlikte ezaya katlan. ⁹Allah bizi kurtardı ve kendisine vakfolmaya çağırdı. Bunu sevaplarımızın karşılığı olarak yapmadı, kendi muradına ve lütfuna göre yaptı. Allah bu lütfu bize Mesih İsa vasıtasıyla ezelden bahşetti. ¹⁰Kurtarıcımız Mesih

İsa'nın gelişiyle bu lütuf tecelli etti. Mesih hem ölümü yendi hem de kurtuluş müjdesi vasıtasıyla ebedî hayatın ve ölümsüzlüğün yolunu açtı. ¹¹Allah bu kurtuluş müjdesini yaymak üzere beni vaiz, havari ve hoca tayin etti.

¹²Şimdi çektiğim sıkıntıların nedeni işte budur. Fakat bu durumdan utanmıyorum, çünkü kime iman ettiğimi biliyorum. O'na emanet ettiğim her şeyi, tekrar geleceği güne kadar muhafaza etmeye kadir olduğuna inanıyorum. ¹³Benden işittiğin sahih sözleri örnek al; bunları imanla ve Mesih İsa'dan kaynaklanan sevgiyle tatbik et. ¹⁴Sana emanet edilen talimatları, kalbinde yaşayan Mukaddes Ruh'un gücüyle koru.

¹⁵Biliyorsun, Asya ilinden gelenlerin hepsi benden yüz çevirdi; Figelos'la Hermogenes de beni terk etti. ¹⁶Fakat Rab Onesiforos'un ailesine merhamet etsin, çünkü bana çok iyiliği dokundu, hapiste olmamdan utanmadı. ¹⁷Roma'ya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu. ¹⁸Rab hesap gününde ona merhamet etsin! Efes'teyken bana çok yardım etti, bunu iyi biliyorsun.

Mesih İsa'nın sadık askeri

2 Sana gelince evladım Timoteos, Mesih İsa'nın lütfu sana kuvvet versin. ²Allah'ın kelâmını birçok şahidin önünde sana bildirdim. Bu kelâmı başkalarına bildirmeye yeterli ve itimada lâyık kişilere emanet et. ³Mesih İsa'nın sadık bir askeri olarak sıkıntılara katlan. ⁴Nitekim askerlik yapan kişi günlük işlerle meşgul olmaz; amacı, komutanını hoşnut etmektir. ⁵Spor müsabakasına katılan kişi bütün kurallara riayet etmezse yarış dışı kalır, ödülünden mahrum olur. ⁶Emek veren çiftçi hasattan ilk payı almayı hak eder. ⁷Söylediklerimi iyi düşün; Rab bütün

bunları anlayan için sana yardım edecekler.

⁸İsa Mesih'i aklından çıkarma. O, Kral Davud'un soyundan geldi; öldü ve ölümden dirildi. İşte vazettiğim kurtuluş müjdesinin özü budur. ⁹Kurtuluş müjdesini vazettiğim için sıkıntı çekiyorum, hatta bir suçlu gibi zincire vuruldum. Ancak Allah'ın kelâmı zincire vurulamaz. ¹⁰Bu sebeple Allah'ın seçtiği kişiler uğruna her şeye sabırla katlanıyorum. Yeter ki, onlar da Mesih İsa sayesinde kurtuluşa ve ebedî yüceliğe kavuşsunlar. ¹¹Şu söz itimada lâyıktır:

“O'nunla birlikte öldüysek,
O'nunla birlikte yaşayacağız.

¹²Sıkıntılara dayanırsak,
O'nunla birlikte hüküm süreceğiz;
O'nu tanıdığımızı inkâr edersek,
O da bizi tanıdığını inkâr edecek.

¹³O'na sadık kalmasak da O yine de sadık kalacak;
zira kendi özünü inkâr edemez.”

Allah'ı hoşnut eden hizmetkâr

¹⁴Bu hakikatleri müminlere devamlı hatırlat; onları Allah'ın önünde uyar: artık kelimelerin anlamları üzerinde çekişip durmasınlar. Böyle çekişmeler kimseye hayır getirmez, tersine, dinleyenleri felakete götürür. ¹⁵Allah'ı hoşnut etmek için elinden geleni yap. Hak kelâmını dürüstçe öğreten alını ak bir işçi gibi çalış.

¹⁶Allah yolunda yürümeyenlerin boş tartışmalarından uzak dur; çünkü bunlar insanı Allah'tan uzaklaştırır. ¹⁷Böylelerinin sözleri kangren gibi yayılır. Himeneos ile Filitos bunlardandır. ¹⁸Bu adamlar hakikat yolundan saptılar; çünkü ölümden dirilişin olup bittiğini iddia ediyorlar.

Bu sözleriyle bazılarının imanını yıkıyorlar. ¹⁹Fakat Allah'ın hakikati tıpkı bir temel taşı gibi ayaktadır; bu taş şu sözlerle mühürlenmiştir: “Rab kendisine ait olanları bilir”, “Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun.”

²⁰Büyük bir konakta yalnız altın ve gümüş kaplar olmaz; tahta ve toprak kaplar da bulunur. *Kıymetli kaplar asil işlerde, ucuz kaplarsa sıradan işlerde kullanılır. ²¹Kendisini pisliklerden arındıran insan asil işler için ayrılmış bir kap gibidir; böyle bir insan efendisine yararlıdır, bütün hayırlı işler için hazırdır.

²²Gençlik ihtiraslarından kaç. Doğru olanı yapmaya gayret et. Bunu Rab'be temiz yürekle yakaran herkesle birlikte yap. Yolun, iman, sevgi ve selâmet yolu olsun. ²³Anlamsız ve boş tartışmalardan uzak dur; biliyorsun, bunlar ancak kavga-gaya yol açar. ²⁴Rab'bin kulları kavga etmemeli, fakat herkese müşfik davranmalı. Allah'ın kelâmını vazederken becerikli ve sabırlı olmalı. ²⁵Kendilerine karşı çıkanları yumuşak huyla yola getirmeli. Allah belki de böylelerinin yüreklerini değiştirir; onlar da hakikati idrak ederler. ²⁶Ne yazık ki, Şeytan istediğini yaptırmak için onları esir etmiştir. Fakat belki de akıllanır ve Şeytan'ın tuzağından kurtulurlar.

Ahir zaman sıkıntıları

3 Şunu iyi bil, ahir zamanda büyük sıkıntılar olacak. ²İnsanlar iyiden iyiye bencil ve para düşkününü olacaklar. Küstah, kibirli, küfürbaz, ana babaya itaatsiz, nankör ve mukaddesata saygısız olacaklar. ³Sevgisiz, uzlaşmaz, iftiracı, edepsiz, zalim ve iyiliğe düşman ola-

*2:20 *Büyük bir konakta yalnız altın ve gümüş kaplar olmaz; tahta ve toprak kaplar da bulunur:* Bu cümlede bir benzetme vardır. Bu benzetmeye göre, konak, müminler cemaatini, altın ve gümüş kaplar müminleri, tahta ve toprak kaplarsa hakikati saptıranları temsil eder.

caklar. ⁴Kalleş, pervasız, kendini beğenmiş olacaklar. Allah yerine, zevk ve sefayı sevecekler. ⁵Hak yolundaymış gibi görünecekler, fakat hak yolunun sahibi Allah'ın kudretini inkâr edecekler. Böyle insanlardan uzak dur.

⁶Bu insanlar sinsice evlere dalarlar, zayıf iradeli kadınların aklını çelirler. Böyle kadınlar günahları altında ezilmiştir, her tür arzunun esiridirler. ⁷Her zaman yeni şeyler öğrenmeye çabalarlar, fakat hakikati asla idrak edemezler. ⁸Musa Peygambere karşı gelen Yannes ve Yambres[†] gibi, bunlar da hakikate karşı gelirler. Çarpık fikirlidirler, hakiki imandan mahrumdurlar. ⁹Fakat çok ileri gidemeyecekler. Yannes ve Yambres gibi, bunların da akılsızlığı herkese malûm olacaktır.

Timoteos'a son talimat

¹⁰Fakat sen benim ne vazettiğimi, nasıl yaşadığımı yakından gördün. Hayattaki amacımı biliyorsun. İmanıma, sabrıma, sevgime, tahammülüme şahitsin. ¹¹Antakya'da, Konya'da ve Listra'da çektiğim zulüm ve acıları biliyorsun. Ne büyük eziyetlere katlandım! Fakat Rab beni hepsinden kurtardı. ¹²Aslında Mesih İsa'ya iman eden ve Allah yolunda yürümek isteyen herkes eziyet görecektir. ¹³Fakat zalimler ve düzenbazlar gittikçe daha beter olacaklar; başkalarını da kendilerini de aldatacaklar.

¹⁴Sana gelince, öğrendiğin ve güvendiğin talimatlara sadık kal. Çünkü bunları kimden öğrendiğini biliyorsun. ¹⁵Mukaddes yazılara çocukluğundan beri aşinasın. Bu yazılar seni Mesih İsa'ya iman vasıtasıyla hikmete ve kurtuluşa erdirmeye kadir. ¹⁶Allah'ın vahyettiği yazıların

hepsi faydalıdır, bize hakikati öğretir, günahımızı ifşa eder, hatalarımızı düzeltir ve bizi hak yolunda eğitir. ¹⁷Bu sayede Allah'ın kulu her tür iyiliği yapmak için gerekli vasıflara sahip olur.

4 Mesih İsa, hükümranlılığını kurmak için tekrar gelecektir; hem hayatta olanlara hem de ölülere hesap soracaktır. Bu sebeple Allah'ın ve Mesih İsa'nın önünde sana emrediyorum: ²Allah'ın kelâmını vazet. Vakit müsait olsun olmasın, bu işten asla yılma. İnsanları hakikate ikna et, günahlarından ötürü azarla, iyi olana teşvik et ve büyük sabırla eğit.

³Bunları söylüyorum; çünkü öyle bir zaman gelecek ki, insanların artık sahih talime tahammülü kalmayacak. Kendi ihtiraslarının peşinden gidecekler, ne işitmek istiyorlarsa onu vaaz eden hocalar edinecekler. ⁴Hakikati dinlemeyi reddedecekler, masallara sapacaklar. ⁵Fakat sen her zaman kendine hâkim ol, sıkıntılara katlan. Kurtuluş müjdesini vazetmeye devam et, Allah'ın verdiği işi tamamla.

Veda sözleri

⁶Bana gelince, hak yolu uğruna kurban edilmek üzereyim. Artık bu dünyadan ayrılma saatim geldi. ⁷Asil mücadeleyi sürdürdüm, yarışı tamamladım, imanı korudum. ⁸Artık Allah katında sâlih sayıldığının işareti olan zafer tacı beni bekliyor. Adil Yargıç olan Rab, hesap günü bu tacı bana giydirecek. Yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle bekleyen herkese giydirecektir.

⁹Sevgili Timoteos, yanıma tez gelmeye çalış. ¹⁰Çünkü dünya sevgisi Demas'ın aklını çeldi; beni terk etti, Selanik'e gitti. Kreskes Galatya'ya, Titus

[†]3:8 **Yannes ve Yambres:** Bunlar, Musa Peygamber karşısında şeytanî alâmetler gösteren Mısır firavununun hizmetindeki büyücülerin adlarıdır (bkz. Mısır'dan Çıkış 7:8-13). Bu adlar yalnızca eski tefsirlerde geçer.

Dalmaçya'ya gitti. ¹¹Şimdi yanımda yalnız Luka var. Markos'u bul ve onu da beraberinde getir; Rab yolundaki hizmetimde bana yardım edebilir. ¹²Tihikos'u Efes'e gönderdim. ¹³Sen gelirken Troas şehrinde Karp'ın evinde bıraktığım abayı, kitapları, özellikle de not defterlerimi unutma. ¹⁴Bakırcı İskender bana çok kötülük etti; Rab, yaptıklarının karşılığını ona verecek. ¹⁵Sen de ona karşı ihtiyatlı ol, çünkü söylediklerimize şiddetle muhalefet etti. ¹⁶İlk duruşmada hiç kimse bana destek olmadı. Herkes beni terk etti. Allah hepsini affetsin! ¹⁷Her şeye rağmen Rab bana yardım etti, beni kuvvetlendirdi. Böylece Allah'ın kelâmını eksiksizce vazettim; her

halktan birçok insan kurtuluş müjdesini duydu. Sonunda Rab beni aslanlara yem olmaktan kurtardı. ¹⁸Evet, Rab beni her kötülükten kurtaracak ve emniyet içinde semavî hükümrânlığına taşıyacaktır. İzzet ebetler ebedince O'nundur. Âmin.

Son selamlar

¹⁹Priskilla, Akvila ve Onesiforos'un ev halkına selam söyle. ²⁰Erastus Korint'te kaldı. Trofimos'u Milet'te bıraktım, çünkü hastaydı. ²¹Ne yapıp et, kış bastırmadan yanıma gel. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün mümin kardeşler sana selam ederler.

²²Rab sana ruhanî destek olsun. Allah'ın lütfü hepinizin üzerinde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

TİTUS'A

Mektubu

1 Allah'ın kulu ve İsa Mesih'in havarisi ben Pavlus'tan selâm! Allah'ın seçilmiş halkının imanını geliştirmek ve onlara Allah yolu hakkındaki hakikati bildirmek için vazifelendirildim. ²Bu hakikatin esası, Allah'ın ezelden beri vaat ettiği ebedî hayat umududur. Allah hiçbir zaman yalan söylemez. ³Kurtarıcımız Allah uygun zamanda kurtuluş müjdesini gün ışığına çıkardı. O'nun emriyle bu müjdeyi uluslara vasetme vazifesi bana emanet edildi. ⁴Titus, müşterek imanımız sayesinde öz evladım gibisin. Semavî Babamız Allah'tan ve Kurtarıcımız Mesih İsa'dan sana lütuf ve selâmet dilerim.

Titus'un Girit'teki vazifesi

⁵Yarım kalan işleri halletmen için seni Girit'te bıraktım. Sana emrettiğim gibi, her şehirdeki cemaate önderler tayin et. ⁶Önder olacak kişi, alını açık, başı dik ve karısına sadık olmalı. Çocukları mümin olmalı; edepsiz ve asi olmamalıdır. ⁷Allah cemaat önderini halkına göz kulak olmakla vazifelendirmiştir. Bundan dolayı cemaatin önderi örnek bir hayat sürmelidir. Dik başlı, asabi, içkiye düşkün, kavgacı, paragöz olmamalı. ⁸Tersine, misafirperver, iyiliksever, sağduyulu, adil, takva sahibi ve nefesine hâkim olan biri olmalıdır. ⁹Vazettiğimiz kelâm itimada lâyıktır; bu kelâma sınıksız sarılmalıdır. Böylelikle insanları sahîh talimle teşvik edebilir, karşı koyanların iddialarını çürütebilir.

¹⁰Bunu söylüyorum, çünkü asi, boşboğaz ve sahtekâr bir sürü insan var. Özellikle sünnet yanlılarını* kastediyorum. ¹¹Bunların ağzının kapatılması gerek. Haksız kazanç uğruna birçok yanlış şey vaziediyorlar. Aileleri yıkıyorlar. ¹²Onlardan biri, kendi peygamberlerinden biri şöyle der: "Giritliler hep yalancısıdır, vahşi hayvanlar gibidir, obur ve tembeldirler."[†] ¹³Bu ifade doğrudur. Bundan dolayı onları sertçe uyar. Böylelikle sahîh imana sahip olurlar. ¹⁴Yahudi hurafelerini ve hakikate sırt çevirenlerin uydurduğu boş kaideleri ciddiye almasınlar. ¹⁵Yüreği temiz olanlar için her şey helâldir. Fakat kalpleri fesatla kirlenenler ve imansızlar için her şey haramdır. Çünkü onların zihinleri de, vicdanları da kirlidir. ¹⁶Allah'ı bildiklerini ileri sürerler, fakat amelleriyle bunu inkâr ederler. Allah'a itaat etmeyen, iyi bir şey yapmaktan aciz, iğrenç kişilerdir.

Doğru olanı öğret

2 Sana gelince Titus, sahîh talime uygun olanı vaset. ²Yaşlı adamlar temkinli, ağırbaşlı, sağduyulu olmalı. Şefkatli, sabırlı ve sağlam bir imana sahip olmalıdırlar. ³Aynı şekilde yaşlı kadınlar müminlere yaraşır bir hayat sürmeli, iftiracı ve şaraba esir olmamalı, iyiliği vasetmelidir. ⁴Böylece genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını sevmeleri için eğitebilirler. ⁵Onları sağduyulu, iffetli olmaları, evlerini çekip çevirmeleri, kocalarına tâbi olmaları için eğitebilirler. O zaman hiç kimse Allah'ın kelâmını kötileyemez. ⁶Genç erkekleri de sağduyulu olmaya teşvik et. ⁷Hayırlı işler yaparak her bakımdan onlara örnek ol. Vaaz ederken dürtüst

***1:10 sünnet yanlıları:** Yahudi olmayan müminleri sünnet olmaya zorlayanlar.

†**1:12** Epimenides (İ.Ö. 6.yüzyıl), de Oraculis

ve ciddi ol. ⁸Tenkrit edilemeyecek sahih sözler söyle. Böylece bize karşı olanlar mahcup olurlar, aleyhimizde kötü bir şey söyleyemezler. ⁹Köleleri her konuda efendilerine tâbi olmaları, onları hoşnut etmeleri, ters cevap vermemeleri için eğit. ¹⁰Hırsızlık yapmasınlar, bunun yerine her konuda itimada lââyık olduklarını göstereyin. Böylece yaptıkları her şeyde Kurtarıcımız Allah'ın talimini cazibeli hale getirirler.

¹¹Allah herkese kurtuluş sağlayarak ne kadar lütufkâr olduğunu gösterdi. ¹²Bu lütuf sayesinde takvasızlığı, saygısızlığı ve dünyevî arzuları reddetmeyi, sağduyulu olmayı, doğru olanı yapmayı ve bu dünyada yaşarken Allah'ı hoşnut etmeyi öğreniriz. ¹³Bu arada yüce Allah ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in ihtişam içinde geleceği mübarek günü umutla bekliyoruz. ¹⁴İsa Mesih kendini bizim için feda etti. Bizi her tür kötülüğü işlemekten kurtardı. Kendisine ait bir topluluk, hayırlı işler yapmaya gayretli bir topluluk olalım diye kalplerimizi temizledi. ¹⁵Bunları vazetmeye devam et. Müminleri cesaretlendir. Yanlış bir şey yaptıklarında tam bir yetkiyle azarla. Hiç kimse seni küçümsemesin.

Müminler nasıl yaşamalı

3 Şu konuları müminlere hatırlat: Yöneticilere ve yetkililere tâbi olsunlar. Onlara itaat etsinler, hayırlı olan her şeyi yapmaya hazır olsunlar. ²Hiç kimsenin küfredmesinler; kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davranınlar.

³Bir zamanlar biz de anlayışsızdık, asiydik. Yanlış yoldaydık. Her türlü zevk ve arzunun esiriydik. Kin ve kıskançlık içinde yaşıyorduk. İnsanlar bizden nefret ederdi. Biz de birbirimizden nefret ediyorduk. ⁴Fakat Kurtarıcımız Al-

lah iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça gösterdi. ⁵Bizi, işlediğimiz sâlih amellerle değil, kendi merhametiyle kurtardı. Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle kalplerimizi temizledi, yeniden doğmamızı ve yeni hayata kavuşmamızı sağladı. ⁶Allah, Kurtarıcımız İsa Mesih vasıtasıyla Mukaddes Ruh'u cömertçe bize ihsan etti. ⁷Böylece ebedî hayata kavuşma umuduna sahibiz. Çünkü Mesih'in lütfuyla Allah katında sâlih sayıldık. ⁸Bu, itimada lââyık bir sözdür. Bu konuları ısrarla vazetmeni istiyorum. Böylece Allah'a iman edenler, fikirlerini hep iyi amellere versinler. Bunlar insanlar için iyi ve faydalıdır.

⁹Fakat soyağaçlarıyla ilgili akılsızca tartışmalardan ve Musa'nın şeriatıyla ilgili çekişmelerden ve kavgalardan sakın. Bunlar faydasız ve boş şeylerdir. ¹⁰Müminler arasında bölücülük yapanı ikaz et. Devam ederse ikinci kere ikaz et. Yine devam ederse ilişkini kes. ¹¹Böyle bir insanın yoldan sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsin. Suçlu olduğu besbelli.

Son talimatlar ve selamlar

¹²Artemas'ı ya da Tihikos'u sana göndereceğim. Yanına varır varmaz sen ne yapıp yapıp Nikopolis şehrine git. Ben de orada olacağım. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. ¹³Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken elinden gelen her türlü yardımı yap. Bir eksikleri olmamasına dikkat et. ¹⁴Giritli müminler de hayırlı işlerle uğraşmayı öğrensinler. Böylece insanların temel ihtiyaçlarını karşılayabilirler. Bu da müminlerin verimli bir hayat sürmesine yardım eder. ¹⁵Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven müminlere selam söyle.

Allah'ın lütfu hepinizin üzerinde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari Pavlus'un

FİLEMON'A

Mektubu

1 Birlikte emek verdiğimiz sevgili dostumuz Filemon, İsa Mesih uğruna hapiste olan ben Pavlus ve mümin kardeşimiz Timoteos sana selam ederiz. ²Mümin kız kardeşimiz Afiya'ya, Mesih yolunda birlikte mücadele ettiğimiz Arhippus'a ve senin evinde toplanan cemaate de selam ederiz. ³Se-mavî Babamız Allah'tan ve Efendimiz İsa Mesih'ten size lütuf ve selamet dileriz.

Filimon'un sevgisi ve imanı

⁴⁻⁵ Efendimiz İsa'ya nasıl iman ettiğini ve Allah'ın halkını ne kadar sevdiğini duydum. Bu sebeple dualarımda seni anıyor ve Allah'ıma daima şükrediyorum. ⁶Allah'tan dileğim şu ki, müşterek imanımız, Mesih'te sahip olduğumuz bütün nimetleri fark etmene vesile olsun. ⁷Kardeşim, sevginle müminlerin yüreklerine su serptin. Bu beni hem sevindirdi hem de cesaretlendirdi.

Pavlus'un ricası

⁸Senden bir ricam var; açıkça konuşayım, Mesih'ten aldığım yetkiyle sana emredebilirdim. ⁹Fakat seni sevdiğim için rica etmeyi tercih ediyorum. Ben Pavlus, Mesih İsa'nın havarisi ve O'nun uğruna hapsedilmiş biri olarak sana sesleniyorum. ¹⁰Ricam, tutukluğum sırasında babalık ettiğim Onesimos'la* ilgilidir. ¹¹Önceleri sana hiç faydası yoktu. Fakat şimdi hem sana, hem de bana faydalıdır. ¹²Şimdi onu sana geri gönderiyorum. Fakat bunu yaparken bil ki, yüreğimden sanki

bir parça kopuyor. ¹³Aslında yanımda kalmasını isterdim. Böylece ben kurtuluş müjdesi uğruna tutukluysen seni temsilen bana hizmet ederdi. ¹⁴Fakat senin rızan olmadan onu yanımda tutmaya içim elvermedi. Çünkü yapacağın iyilik mecburiyetten değil, gönül rızasıyla olsun istedim. ¹⁵Onesimos kısa bir süre senden ayrıldı. Bu belki de temelli sana dönmesi için oldu. ¹⁶Artık onu bir köle olarak değil, sevgili bir mümin kardeş olarak kabul etmelisin. O özellikle benim için de öyledir. Ancak senin onu hem bir insan hem de Rab'be ait biri olarak daha da çok seveceğini biliyorum.

¹⁷Beni iman yoldaşın olarak görüyorsan Onesimos'u beni kabul eder gibi kabul et. ¹⁸Sana zararı dokunduyorsa, ya da borcu varsa, benim hesabıma yaz. ¹⁹Sözüm senettir: Onesimos'un sana her ne borcu varsa ben Pavlus öderim. Bunu kendi elimle yazıyorum. Senin de canını bile bana borçlu olduğunu söylememe gerek yok. ²⁰O halde mümin kardeşim, Rab yolunda bana bir faydan dokunsun. Mesih yolunda yüreğimi ferahlat. ²¹Sözümü dinleyeceğinden eminim. Hatta daha fazlasını da yaparsın; bunu bilerek yazıyorum.

²²Ayrıca kalabileceğim bir odayı hazır tut. Çünkü dualarınız sayesinde serbest kalacağımı ve size kavuşacağımı ümit ediyorum.

Son selamlar

²³⁻²⁴Benimle birlikte Mesih İsa uğruna hapiste olan Epafras ile emektaşlarım Markos, Aristarhos, Demas ve Luka sana selam ederler.

²⁵Efendimiz İsa Mesih lütfunu üzerinizden eksik etmesin.

*1:10 Onesimos, Grekçe'de "faydalı" demektir.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

İBRANİLER'E

Mektup

İsa Mesih meleklerden üstündür

1 Allah eski zamanlarda atalarımıza çok defa ve çeşitli usullerle peygamberler vasıtasıyla seslendi. ²Yaşadığımız bu ahir zamanda ise bize semavî Oğlu vasıtasıyla seslendi. Allah semavî Oğlunu her şeyin sahibi kıldı. Âlemleri de O'nun vasıtasıyla yarattı. ³Semavî Oğul, Allah'ın ulviyetini yansıtır. O, Allah'ın zatının tezahürüdür. Kudretli sözüyle kâinatı devam ettirir. Kendini feda ederek bizi günahlarımızdan temizledi. Ardından arşîâlâda Cenabîhak'ın sağında oturdu. ⁴Semavî Oğul meleklerden çok daha üstündür. Allah'ın O'na bahşettiği isim de meleklerin isimlerinden çok daha büyüktür. ⁵Allah hiçbir meleğe, "Sen benim oğlumsun, bugün sana Baba oldum", ya da, "Ben sana Baba olacağım, sen de bana oğul olacaksın"* demedi.

⁶Allah her şeye hâkim olan semavî Oğlu'nu dünyaya gönderdi. Tevrat semavî Oğul hakkında şöyle diyor: "Allah'ın bütün melekleri O'na secde etsin."

⁷Zebur meleklerden söz ederken de şöyle der:

"Allah meleklerini rüzgâr, hizmetkârlarını ateş alevi yapar."[†]

⁸Fakat semavî Oğul hakkında şöyle deniyor:

"Ey Allah, tahtında ebediyen oturursun.

Hükümler senindir, adaletle hükmedersin.

⁹Hakkı sevdin, batıldan tiksindin.

Bunun için Allah, senin Allah'ın,

Seni yaşatlarının arasından ebedî kral olarak seçti,

Zeytinyağıyla meshederek sevindirdi."[‡]

¹⁰Yine şöyle deniyor:

"Ya Rab, başlangıçta dünyayı sen yarattın.

Gökler de senin eserindir.

¹¹Onlar fanidir, bir esvap gibi eskiyip gidecekler.

Fakat sen ebedisin.

¹²Gökleri bir kaftan gibi düreceksin,

Bir esvap gibi değiştirip atacaksın;

fakat sen asla değişmezsin,

ebediyen kalıcısın."[¶]

¹³Allah hiçbir meleğe şöyle demedi:

"Düşmanlarını ayaklarının altına serceğim."[§]

¹⁴Melekler, kurtuluşa kavuşacak insanlara hizmet etmek için gönderilen vazifeli ruhlardır.

Harika kurtuluş yolu

2 Bu sebeple duyduklarımıza daha büyük dikkatle kulak verelim, başka yola sapmayalım. ²Unutmayın, Allah suç işleyen ve itaat etmeyen herkese hak ettiği cezayı verdi. Böylece melekler vasıtasıyla indirdiği Tevrat'ı tasdik etti. ³Öyleyse biz de bu harika kurtuluş yoluna ilgisiz kalmayalım. Yoksa cezadan kaçamayız. Bu kurtuluş yolunu önce Efendimiz İsa duyurdu. Efendimizi dinlemiş olanlar bunu tasdik etti. ⁴Allah da bu kurtuluş yolunu alâmetlerle, harikalarla, çeşitli mucizelerle doğruladı. Ayrıca kendi iradesine göre bize

*1:5 Mezmurlar 2:7; 2.Samuel 7:14; 1.Tarihler 17:13

†1:7 Mezmurlar 104:4

‡1:9 Mezmurlar 45:6-7

¶1:12 Mezmurlar 102:25-27

§1:13 Mezmurlar 110:1

Mukaddes Ruh'un mevhibelerini ihsan etti.

Mesih bizim gibi insan oldu

⁵Allah bahsettiğimiz gelecek âlemi meleklerle tâbi kılmadı.

⁶Zebur'da şöyle deniyor:

“Ya Rab, insan nedir ki, onu anasın? İnsanoğlu nedir ki, ona ilgi gösteresin?”

⁷Onu kısa bir süre meleklerden aşağı kıldın,

başını izzet ve hürmetle taçlandırdın.

⁸Her şeyi ayaklarının altına serdin.

Her şeyi ona tâbi kıldın.”**

Allah her şeyi insana tâbi kıldı demek, insana tâbi olmayan hiçbir şey bırakmadı demektir. Yine de her şeyin insana tâbi kılındığını henüz görmüyoruz. ⁹Ancak İsa'yı görüyoruz. O, “kısa bir süre için meleklerden aşağı” kılındı. Böylece Allah'ın lütfu uğruna herkes için ölümü tattı, acı çekip öldü. Bu sebeple Allah O'na “izzet ve hürmet” tacını giydirdi. ¹⁰Her şeyi Allah yarattı, her şey O'nun kudretiyle varlığını sürdürür. O birçok insanı İsa'nın çarmıhta çektiği elemeler sayesinde kurtuluşa kavuşturdu. Böylelikle kurtuluşun öncüsü olan İsa'yı kemale erdirdi. ¹¹İnsanları takdis eden İsa'dır. Hem O hem de O'nun takdis ettiği kişiler aynı semavî Baba'ya aittir. Bu sebeple İsa onlara “kardeşlerim” diye hitap etmekten utanmaz. ¹²İsa şöyle der:

“Semavî Baba, ismini kardeşlerime ilan edeceğim.

Cemaatte sana ilahilerle hamt edeceğim.”††

¹³Ve şöyle ekler:

“Ben Allah'a güveneceğim.”

Ve yine, “İşte ben ve Allah'ın bana verdiği evlâtlar”‡‡ der.

¹⁴Bu evlâtlar, etten kemikten yapılmış insanlardır. Bu sebeple İsa da onlar gibi ete kemiğe büründü. İnsan olarak çarmıhta öldü ve dirildi. Böylece ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i etkisiz hale getirdi. ¹⁵Hayatları boyunca ölüm korkusuyla yaşayanları bu korkuya esir olmaktan kurtardı. ¹⁶Şüphesiz İsa meleklerle yardım etmeye gelmedi. İbrahim'in soyundan gelenlere yardım etmeye geldi. ¹⁷Bu sebeple İsa'nın, mümin kardeşleri olan bizlere her yönden benzemesi münasipti. Ancak bu sayede Allah'ın hizmetinde merhametli ve sadık başrahip olabilirdi. Bu sıfatla kendini halkın günahlarının kefareti olarak kurban edebildi. ¹⁸İsa acılarla imtihan edildi; bu yüzden acılarla imtihan edilenlere yardım edebilir.

İsa Mesih Musa Peygamber'den üstündür

3 Bu sebeple semavî davete ortak olan ve Allah'a vakfolmuş mümin kardeşlerim, dikkatinizi İsa'ya çevirin. O, ikrar ettiğimiz imanın resulü ve başrahibidir^{¶¶}. ²Musa, Allah'ın evinde sadakatle hizmet etti. Bunun gibi İsa da kendisini tayin eden Allah'a sadakatle hizmet etti. ³Evi inşa eden kişi, evden daha çok saygı görür. Bunun gibi, İsa da Musa'dan daha büyük saygıya lâyıktır. ⁴Her evin bir inşaatçısı vardır. Her şeyi inşa eden ise Allah'tır. ⁵Musa, Allah'ın kulu olarak Allah'ın evinde sadakatle hizmet etti. Böylece Allah'ın gelecekte söyleyecekleri hakkında halkına şahit-

**2:8 Mezmurlar 8:4-6

††2:12 Mezmurlar 22.22

‡‡2:13 Yeşaya.8.17-18

¶¶3:1 Başrahip, Allah'ın huzurunda müminleri temsil eden aracıdır. Bu ayet, İsa Mesih'in bizim Allah'ın huzurundaki şefaathimiz olduğunu anlatır.

lik etti. ⁶Oysa Mesih, Allah'ın evi üzerinde semavî Oğul olarak yetkilidir. Allah'ın evi biziz. Yeter ki cesaretimizi ve iftiharımız olan kurtuluş umudunu kaybetmeyelim.

İmansızlığa karşı uyarı

⁷Nitekim Allah, Mukaddes Ruh vasıtasıyla şöyle diyor:

“Bugün sesimi duyarsanız, inatçılık etmeyin.

⁸Atalarınız çölde imtihan edildikleri zaman,

Bana isyan ettiler; onlar gibi olmayın.

⁹⁻¹⁰Onlar kırk yıl boyunca yaptıklarını gördüler;

Buna rağmen beni sınavıp denediler.

Bu sebeple o nesle gücendim.

Kalpleri hep kötüye meyleder dedim,

Benim yollarımı öğrenmediler.

¹¹Öfkelenişimde ant içtim:

‘Huzur diyarıma asla giremeyeceksiniz’ dedim.”^{§§}

¹²Mümin kardeşlerim, aranızda kötü kalpli, imansız kimsenin olmamasına dikkat edin. Böylelerinin kalpleri ebedî Allah’tan uzaklaşır. ¹³Fakat “Gün bugündür” denildikçe birbirinizi her gün gayrete getirin. Günahın hilekârlığı hiçbirinizin kalbini nasırlaştırmasın.

¹⁴Çünkü hepimiz Mesih’in ortaklarıyız; yeter ki başlangıçtaki itimadımızı gevşemeden sonuna kadar sürdürelim.

¹⁵Allah yine diyor ki,

“Bugün sesimi duyarsanız inatçılık etmeyin.

Bana isyan eden atalarınız gibi olmayın.”^{*}

¹⁶Allah’ın sesini duyup isyan edenler kimlerdi? Musa’nın önderliğinde

Mısır’dan çıkanlardı. ¹⁷Allah kimlere kırk yıl gücendi? Günah işleyen, cesetleri çölde serilen vefasız halka gücendi. ¹⁸Allah kimlere, ‘Huzur diyarıma giremeyeceksiniz’ diye ant içti? Allah’a itaat etmeyenlere. ¹⁹Görüyoruz ki atalarımız, imansızlıklarından ötürü vaat edilen diyara giremediler.

Allah’ın huzur diyarı

4 Allah’ın huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerlidir. Dikkat edelim ki, aranızdan hiç kimse bu vaatten mahrum kalmamasın. ²Çünkü atalarımız gibi biz de kurtuluş müjdesini aldık. Fakat duydukları müjdenin onlara bir faydası olmadı. Çünkü onu imanla kabul etmediler. ³Fakat biz iman ediyoruz. Bu sebeple Allah’ın huzur diyarına gireriz. Bu diyar, Allah’ın,

“Öfkelenişimde ant içtim;

huzur diyarıma asla giremeyecekler”[†]

dediği huzur diyarıdır. Allah bunu, kâinatı yarattıktan, yapacaklarını tamamladıktan sonra söyledi. ⁴Çünkü yedinci gün konusunda Tevrat’ın bir ayeti şöyle diyor:

“Allah her şeyi yarattıktan sonra yedinci gün dinlendi.”[‡]

⁵Bir önceki ayette ise Allah, “Huzur diyarıma asla giremeyecekler” diyor.

⁶Demek ki bazılarının hâlâ bu diyara girme imkânı vardır. Fakat daha önce kurtuluş müjdesini alanlar itaatsizliklerinden ötürü bu diyara girememişlerdi. ⁷Bu sebeple Allah uzun zaman sonra Davud’un ağzından tekrar konuştu. “Bugün” dediği bir gün tespit etti. Daha önce anlattığımız gibi Davud,

§§3:11 Mezmurlar 95:7-11

*3:15 Mezmurlar 95.7-8

†4:3 Mezmurlar 95:11

‡4:4 Yaratılış 2:2

“Bugün Allah’ın sesini duyarsanız inatçılık etmeyin” dedi.[¶]

⁸Musa Peygamber’in halefi Yeşu atalarımızı huzura erecekleri diyara kavuşturamadı. Öyle olsaydı, Allah daha sonra başka bir günden söz etmezdi. ⁹İşte böyle, Allah’ın halkı için O’nun dinlendiği yedinci gün gibi ebedî bir huzur dönemi kalıyor. ¹⁰Allah her şeyi yarattıktan sonra dinlendi. Bunun gibi, O’nun huzur diyarına girenler de bütün uğraşlarından vazgeçip dinlenirler. ¹¹Bu sebeple o diyara girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz İsrailoğulları örneğindeki gibi itaatsizlikten ötürü helâk olmasın.

¹²Allah’ın kelâmı diri ve etkilidir. İki ağızlı kılıçtan bile keskindir. O kadar derine işler ki, canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayırır. Yüreğimizden geçenleri, bütün niyetlerimizi ayırt eder. ¹³Allah’ın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Her şey Allah’ın önünde çıplak ve açıktır. Bir gün gelecek, hepimiz O’na hesap vereceğiz.

Başrahibimiz İsa

¹⁴Allah’ın semavî Oğlu İsa, gökleri aşan ulu başrahibimizdir. Bu sebeple ikrar ettiğimiz inanca sımsıkı sarılalım. ¹⁵Halimizden anlayan bir başrahibimiz vardır. O zaaflarımızı bilir. İblis bizi ayartmaya çalıştığı gibi O’nu da ayartmaya çalıştı. Fakat O hiç günah işlemedi. ¹⁶Bu sebeple Allah’ın tahtına cesaretle yaklaşalım. O lütuf doludur. Böylece O’ndan merhamet ve lütuf bulur, muhtaç anımızda yardım alırız.

5 Her başrahip insanlar arasından seçilir. Allah’a mahsus işlerde insanları temsil eder. İnsanların günahları için Allah’a adaklarla kurbanlar sunar.

²Başrahip, cahillere ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir, çünkü onun da zaafları var. ³Bu sebeple hem cemaatin günahları için, hem de kendi günahları için kurban sunmak zorundadır. ⁴Kimse kendi kendini başrahip tayin edemez. Ancak Harun gibi, Allah tarafından çağrılırsa bu makama gelir. ⁵Aynı şekilde Mesih de başrahip olmak için kendi kendini yüceltmedi. Allah O’nu, “Sen benim semavî oğlumsun, bugün sana Baba oldum”[§]

diyerek başrahipliğe yükseltti. ⁶Allah başka bir ayette şöyle diyor: “Sen tıpkı Melkisedek gibi ebediyen başrahipsin.”^{**}

⁷Mesih bu dünyada insan olarak yaşarken Allah’a dua etti. Çünkü Allah O’nu ölümden kurtarmaya kadirdi. Mesih, Allah’a yürekten feryat etti, gözyaşları içinde dua edip yakardı. Allah da takvası sebebiyle O’nun dualarını kabul etti. ⁸Mesih, Allah’ın semavî Oğlu olduğu halde acı çekerek Allah’a itaat etmeyi öğrendi. ⁹Böylece kemale erdi. Kendisine itaat eden herkese ebedî kurtuluş sağladı. ¹⁰Çünkü Allah O’nu tıpkı Melkisedek gibi, ebediyen başrahip tayin etmiştir.

Temel kaideleri aşıp ilerleyin

¹¹Bu konuda söyleyecek çok sözümüz vardır. Fakat size anlatmakta zorlanıyoruz. Çünkü kulaklarınız uyuşmuş gibidir. ¹²Şimdiye kadar bunları başkalarına öğretiyor olmanız gerekirdi. Ancak Allah’ın dedikleri hakkındaki en basit hakikatleri bile size yeniden öğretecek birine ihtiyacınız var. Size katı yiyecek yerine süt vermemiz gerekiyor. ¹³Sütle beslenen herkes bebektir; hakla batılı ayırmakta

¶4:7 Mezmurlar 95:7-8

§5:5 Mezmurlar 2:7

**5:6 Mezmurlar 110:4

tecrübesizdir. ¹⁴Katı yiyecek ise yetişkinler içindir. Onlar duyularını eğitmişlerdir; doğruyu yanlıştan ayırt etmeyi öğrenmişlerdir.

6 Artık Mesih ile ilgili temel bilgileri aşalım. Olgunluğa doğru ilerleyelim. Çünkü ruhani ölüm getiren amellerden tövbe edip Allah'a iman ettik. ²Vaf-tiz, elle takdis, ölümlerin dirilişi ve ebedî hüküm konusunda bilgimiz var. Bu basit kaideleri tekrar tekrar öğrenmek zorunda değiliz. ³Allah'ın izniyle bu konuları aşip olgunluğa erişeceğiz.

⁴Bazıları var ki Allah tarafından aydınlatıldılar, semavî nimetleri tattılar, Mukaddes Ruh'a mazhar oldular. ⁵Allah'ın kelâmının iyiliğini ve gelecek çağda ortaya çıkacak kudretleri tattılar. ⁶Ancak yine de imandan döndüler. Onları yeniden tövbekâr yapmak mümkün değildir. Onların yaptığı, Allah'ın semavî Oğlu'nu yeniden çarmıha germeye, O'nu herkesin önünde aşağılamaya benzer. ⁷Bazıları bol yağmur alan ve çiftçilere yararlı bitkiler üreten toprağa benzerler. Allah bu tür insanları mübarek kılar. ⁸Başkaları ise diken ve devedikeni üreten toprağa benzerler. Böyle bir toprak işe yaramaz, lânetlenir, sonunda ateşe verilir.

⁹Sevgili mümin kardeşlerim, böyle konuştuğumuz halde eminiz ki sizin durumunuz bundan daha iyidir ve ebedî kurtuluşa sahipsiniz. ¹⁰Allah adildir. Ona vakfolanlara geçmişte hizmet ettiniz ve hâlâ ediyorsunuz. Allah yaptığınız bu iyilikleri ve O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. ¹¹Her birinizin aynı gayreti sona kadar göstermesini dileriz. O zaman ümit ettiklerinize kavuşacağımıza emin olabilirsiniz. ¹²Allah yolunda kayıtsız kalmanızı istemiyoruz. Sizden öncekiler iman ve sabır sayesinde vaat edilenlere

kavuştular. Onları örnek almanızı istiyoruz.

Allah'ın vaadi ve andı

¹³Allah İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman kendi üzerine ant içti. Çünkü üzerine ant içeceği daha üstün bir varlık yoktur. ¹⁴Allah şöyle dedi: "Seni mutlaka mübarek kılacağım; soyunu mutlaka çoğaltacağım."^{††}

¹⁵Böylece İbrahim sabırla bekledi; sonunda kendisine vaat edilene kavuştu.

¹⁶İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içerler. Ant içerek söylediklerini tasdik ederler, tartışmaya son verirler. ¹⁷Allah da vaadini antla pekiştirdi. Çünkü niyetinin değişmezliğini vaadine kavuşacak olanlara daha açıkça belirtmek istiyordu. ¹⁸Allah'ın yalan söylemesi imkânsızdır. O'nun vaadi ve andı değişmez. Böylece Allah'a sığınan bizler bu iki şeyle büyük cesaret buluruz. Önümüze konan umuda tutunmak için kuvvet buluruz. ¹⁹Bu umut canlarımız için bir gemi çapası gibi sağlam ve emindir; mabetteki perdenin arkasındaki en mukaddes yere, yani Allah'ın huzuruna girmemize yardım eder. ²⁰İsa, o perdenin ötesine bizim öncümüz olarak girdi. O, tıpkı Melkisedek gibi ebediyen başrahiptir.

Rahip Melkisedek

7 Melkisedek, Şalem Kralı ve yüceler yücesi Allah'ın rahibiydi. Bir gün İbrahim Peygamber bazı kralları savaşta yendikten sonra evine dönüyordu. Melkisedek, İbrahim'i karşıladı ve takdis etti. ²İbrahim de topladığı ganimetin onda birini ona verdi. Melkisedek ismi, "Adalet Kralı" anlamındadır. Şalem Kralı ise "Selâmet Kralı" demektir. ³Babasıyla, annesiyle

^{††}6:14 Yaratılış 22.16-17

ve soyuyla ilgili kayıt yoktur. Başlangıcı ve sonu yoktur. Allah'ın semavî Oğlu gibi ebediyen rahiptir.

⁴Bu adamın ne kadar büyük olduğunu düşünün. Ulu atamız İbrahim bile ona ganimetinin onda birini verdi. ⁵Levi'nin^{‡‡} soyundan gelenlerden bazıları rahiplik vazifesini üstlenir. Bu kişiler Tevrat'ın emrine göre halkın, yani kendileri gibi İbrahim soyundan olan yurttaşlarının ondalıklarını alma hakkına sahiptir. ⁶Melkisedek ise Levi soyundan değildi. Buna rağmen İbrahim'in malının onda birini aldı. Ardından Allah'ın vaatlerine mazhar olan İbrahim'i takdis etti. ⁷Şüphesiz takdis eden kişi takdis edilenden üstündür. ⁸Ondalık alan Levili rahipler fani insanlardır. Oysa Tevrat'ta Melkisedek'in ebediyen yaşadığı belirtiliyor. ⁹Bu demek oluyor ki, ondalık alan Levi de atası İbrahim vasıtasıyla Melkisedek'e ondalık vermiştir. ¹⁰Gerçi Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman Levi henüz doğmamıştı; fakat İbrahim'in soyuna aitti.

Yeni rahiplik düzeni

¹¹Allah, Tevrat'taki şeriatı İsrail halkına verdiğinde Levi soyundan rahipler seçti. Ne var ki, Levili rahipler insanları kemale eristiremediler. Bunu yapabilsediler, Harun gibi değil de Melkisedek gibi başka bir rahibin gelmesinden söz etmeye gerek kalmazdı. ¹²Rahiplik düzeni değişince şeriatın kaideleri de değişmek zorundadır. ¹³Sözünü ettiğimiz Melkisedek gibi rahip, Levi aşiretine

değil, başka bir aşirete mensuptur. O'nun aşiretinden hiç kimse mabedin sunağında hizmet etmedi. ¹⁴Efendimiz İsa'nın Yahuda soyundan geldiği malumdur. Hâlbuki Musa Peygamber bu aşiretten söz ederken rahipler hakkında hiçbir şey söylemedi. ¹⁵Melkisedek gibi başka bir rahip ortaya çıktığına göre, bu söylediğimiz artık daha da açıktır. ¹⁶Melkisedek, Levi'nin soyundan gelmediği halde rahip oldu. Ona rahip olma yetkisini veren, şeriatın soyla ilgili kaidesi değildir; hiç son bulmayan hayatıdır. ¹⁷Zebur'da şöyle deniyor:

“Sen tıpkı Melkisedek gibi ebediyen rahipsin.”^{¶¶}

¹⁸Rahiplerle ilgili eski buyruk etkisiz ve faydasızdı. Bu sebeple ortadan kalktı.

¹⁹Aslında şeriat hiçbir şeyi kemale erdirmeyemedi. Bize şeriat yerine daha sağlam bir umut verildi. Bu umutla Allah'a yaklaşabiliriz. ²⁰Allah İsa'yı rahip yaparken bunu bir antla tasdik etti. Oysa Levili rahipler ant içilmeden hizmete başlar. ²¹Fakat Allah İsa'yı rahip tayin ederken ant içti. Bu, şu sözlerden anlaşılır:

“Rab ant içti, kararından dönmez. Sen ebediyen rahipsin.”^{§§}

²²Böylece İsa, Allah'ın kendi halkıyla yaptığı daha iyi bir ahdin kefilisi oldu.

²³Eski düzende çok sayıda rahip vardı. Çünkü ölüm nedeniyle vazifelerini sürdüremediler. ²⁴Fakat İsa ebediyen yaşar. Rahipliği hiç sona ermez. ²⁵Bu sebeple Allah'a kendisi vasıtasıyla yaklaşanları ebedî kurtuluşa erdirmeye kadirdir. Çünkü onlara şefaaf etmek üzere daima yaşamaktadır.

^{‡‡}7:5 **Levi:** İbrahim'in dördüncü kuşaktan torunu; Yakub'un on iki oğlundan biri. Musa Peygamber, ağabeyi Harun ve ondan sonra gelen bütün İsrail rahipleri Levi'nin soyundanandı.

^{¶¶}7:17 **Mezmurlar 110:4**

^{§§}7:21 **Mezmurlar 110:4**

İsa, Yeni Ahidın Başrahibi

²⁶ Pak, suçsuz, lekesiz, günahtan münezzehtir ve arşılâya yüceltilmiş bir başrahibimiz var. Böyle bir başrahibimiz olması uygun görüldü. ²⁷ İsa öbür başrahipler gibi değildir. Onlar her gün önce kendi günahları için, sonra halkın günahları için kurban sunarlar. İsa bunu yapmak zorunda değildir. Çünkü kendisini ilk ve son defa ebedî kurban olarak sundu. ²⁸ Şeriat, zaafı olan sıradan insanları başrahip tayin eder. Fakat Allah şeriatın çok sonra ant içti, semavî Oğlu'nu başrahip tayin ettiğini söyledi. Kemale erdirilmiş semavî Oğul da ebediyen iş başındadır.

8 Söylediklerimizin özeti şudur: Öyle bir başrahibimiz var ki, arşılâda Cenabıhak'ın tahtının sağında oturmaktadır. ² Bu yer, Allah'ın semada kurduğu hakiki ibadet çadırıdır. İnsan yapısı değildir. Başrahibimiz bu çadırın en mukaddes yerinde hizmet etmektedir. ³ Her başrahip Allah'a adaklar, kurbanlar sunmak için tayin edilir. Bu sebeple bizim başrahibimiz İsa'nın da kurban sunması gerekliydi. ⁴ İsa şimdi yeryüzünde yaşıyor olsaydı rahiplik edemezdi. Çünkü zaten Tevrat'ın şeriatına göre adak sunan rahipler vardır. ⁵ Bu rahiplerin hizmet ettiği mabet, semadakinin sureti ve örneğidir. Musa Peygamber ibadet çadırını kurmak üzereyken Allah ona şöyle tembih etmişti: "Her şeyi sana dağda gösterdiğim numuneye göre yap." ⁶ Şimdiyse İsa'nın sahip olduğu yetki, o rahiplerin yetkisinden üstündür. Aynı şekilde İsa, Allah'la halkı arasında daha üstün bir ahit düzenlemiştir. Çünkü bu ahit daha üstün vaatlere dayanır.

⁷ Eğer ilk ahit kusursuz olsaydı ikincisine gerek kalmazdı. ⁸ Fakat Rab halkını kusurlu buldu. Onlara şöyle diyor:

"Öyle günler geliyor ki, İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir ahit yapacağım.

⁹ Bu ahit eskisine benzemeyecek.

Onların atalarının elinden tutup Mısır'dan çıkardım.

O zaman onlarla bir ahit yaptım.

Fakat bu ahde bağlı kalmadılar.

Bu yüzden ben de onlardan yüz çevirdim.

¹⁰ O günler geçince İsrail halkı ile yeni bir ahit yapacağım.

Kanunlarımı zihinlerine yazacağım,

kalplerine işleyeceğim.

Onların Allah'ı olacağım,

onlar da benim halkım olacaklar.

¹¹ Hiç kimse vatandaşına, kardeşine akıl verip,

'Rab'bi tanıyın' demeyecek.

Çünkü küçük büyük herkes beni tanıyacak.

¹² Suçlarını affedeceğim,

günahlarını artık anmayacağım.*"

¹³ Allah "yeni bir ahit" demekle ilk ahdi eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense yakında ortadan kalkacaktır.

Eski ibadet kaideleri

9 İlk ahidın ibadet kaideleri ve dünyada ibadet için mukaddes çadırı vardı. ² Kurulan çadırın ilk bölümüne 'mukaddes yer' denirdi. Burada kandillik, masa ve adak ekmekleri bulunurdu. ³ İkinci perdenin ardında ise 'en mukaddes yer' denen bölme vardı. ⁴ Altın buhur sunağı ve altınla kaplanmış Ahit Sandığı burada bulunurdu. Sandığın içinde altından yapılmış man† testisi, Harun'un

*8:12 Yeremya 31:31-34

†9:4 man: Musa Peygamber zamanında çölde aç kalan İsraililere Allah'ın sağladığı mucizevi yiyecek. Bu yiyeceğin bir parçası testide saklanırdı.

filizlenen değneği ve ahit levhaları vardı. ⁵Ahit Sandığı'nın üstünde yüce keruvlar³ dururdu. Bunlar, Kefaret Kapağı'nı⁴ gölgelerdi. Fakat şimdi bunları ayrıntılarıyla anlatamayız.

⁶Çadırın düzeni budur. Rahipler her zaman mukaddes çadırın sadece ilk bölümüne girer, ibadet vazifesini orada yerine getirirler. ⁷Ancak en mukaddes yere sadece başrahip girer. Bunu da yılda bir kez yapar. En mukaddes yere girerken kurban kanı getirmelidir. Bu hem kendi günahları hem de halkın istemeyerek işlediği günahlar için gereklidir. ⁸Mukaddes Ruh bununla bir şey anlatmak istiyor. Çadırın ilk bölümü durdukça en mukaddes yere giden yolun hâlâ açılmadığını gösteriyor. ⁹Bu, şimdiki çağ için bir âlâmettir. Bundan şunu anlıyoruz: Allah'a sunulan adaklar ve kurbanlar, ibadet eden kişinin vicdanını tamamen temizleyemez. ¹⁰Bunlar sadece yiyecek, içecek ve türlü dini yıkanmalarla ilgilidir. Cismani meselelerle ilgili kaidelerdir. Mesih'le başlayan yeni düzene kadar geçerli kaldılar.

Mesih'in kanı

¹¹Mesih şimdi sahip olduğumuz ebedî nimetlerin başrahibi olarak geldi. Daha önemli, daha mükemmel bir mukaddes çadırdan geçti. Bu çadır insan yapısı değildir, bu kâinattan olmayan bir çadırıdır. ¹²Mesih bu çadırın en mukaddes yerine ilk ve son defa girdi. Oraya, kurbanlık tekelerle danaların kanıyla değil, kendi kanıyla girdi. Böylece bizim için ebedî kurtuluş sağladı.

¹³Kurbanlık teke ve boğaların kanı ve yakılmış düvenin külleri murdar kişilerin üzerine serpilir. Böylece

murdar kişi bedence temizlenir, pak sayılır. ¹⁴Mesih'in kanı ise bundan çok üstündür. Mesih ebedî Ruh vasıtasıyla kendini lekesiz kurban olarak Allah'a sundu. O'nun kanı vicdanımızı ruhani ölüm getiren amellerden temizler. Bunun neticesinde ebedî Allah'a ibadet edebiliriz.⁸

¹⁵Bu sebeple Mesih, Allah'la halkı arasında yeni bir ahde aracılık etti. Böylece Allah'ın çağırıldığı kişiler O'nun vaat ettiği ebedî mirasa kavuşurlar. Çünkü Mesih onların uğruna öldü. Onları ilk ahit zamanında işledikleri suçlardan kurtaran fidyeye oldu.

¹⁶Aşlında böyle bir ahit vasiyete benzer. Ortada bir vasiyet varsa, vasiyeti bırakan kişinin öldüğü ispatlanmalıdır. ¹⁷Çünkü kişi ölene kadar vasiyetinin etkisi yoktur. Vasiyet eden kişi yaşıyorsa, vasiyet henüz yürürlüğe girmemiştir. ¹⁸Bu sebeple ilk ahit bile ancak kurban kanı akitildikten sonra geçerli oldu. ¹⁹Musa önce şeriatın emirlerini tek tek halka duyurdu. Sonra su, al yapağı, şile otunu aldı, kesilmiş dana ve tekelerin kanıyla karıştırdı. Ardından bunu hem şeriat kitabı hem de halkın üzerine serpti. ²⁰'İşte bu, Allah'ın uymanızı emrettiği ahidin kanıdır' dedi. ²¹Çadıra ve ibadette kullanılan bütün eşyalara da aynı şekilde kan serpti. ²²Tevrat'ın şeriatına göre hemen her şey kanla temizlenir. Kurban kanı olmadan Allah günahları bağışlamaz.

Son kurban İsa

²³Bu sebeple semadaki asıl ibadet çadırının dünyadaki örneği bu kurbanlarla temizlenirdi. Fakat semadaki

³9:5 **keruvlar:** Allah'ın önünde ibadet eden kanatlı varlıklar. Ahit Sandığı'nı kanatlarıyla örterlerdi.

⁴9:5 **Kefaret Kapağı:** Ahit Sandığı'nı örten kapak. Buraya serpilen kurban kanı günahlara kefareti sağlandığına işaret ederdi.

⁸9:14 Levililer 16:15-16; Çölde Sayım 25:19:9,17-19

aslının daha iyi bir kurbanla temizlenmesi gerekti. ²⁴Mesih, insan eliyle yapılmış olan mukaddes yere girmedi. Bu, asıl mukaddes yerin sadece suretidir. Mesih bizzat arşa yükseldi. Şimdi Allah'ın huzurunda bizi temsil etmektedir.

²⁵Başrahip mabedin en mukaddes yerine senede bir defa girer. Kendi kanını değil, kurban kanını sunar. Fakat Mesih arşa kendisini tekrar tekrar kurban olarak sunmak üzere çıkmadı. ²⁶Öyle olsaydı dünyanın başından beri tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih belirlenen çağın sonunda ortaya çıktı. Kendisini bir defa kurban ederek günahı ortadan kaldırdı.

²⁷İnsanlar bir defa ölür, hesap gününde de yargılanırlar. Bu herkesin kaderidir. ²⁸Aynı şekilde Mesih de birçok insanın günahlarını ortadan kaldırmak için bir defa kurban edildi. Mesih tekrar gelecek. Ancak bu kez günahlarımızı üstlenmek için değil, kendisini özlemle bekleyenlere ebedî kurtuluş sağlamak için gelecek.

10 Tevrat'ın şeriatında gelecekteki ebedî nimetlerin aslı yoktur; sadece örneği vardır. Bu sebeple şeriat her yıl devamlı aynı tür kurbanları sunarak Allah'a yaklaşanları asla kemale erdiremez. ²Aksi halde kurban sunmaya son verilirdi. Çünkü ibadet edenler tek bir kurbanla günahlarından arandıktan sonra artık vicdanları rahat olurdu. ³Halbuki bu senelik kurbanlar insanlara sadece günahlarını hatırlatır. ⁴Çünkü boğaların ve tekelerin kanı insanı günahlarından arındıramaz. ⁵Bu sebeple Mesih dünyaya gelirken Allah'a şöyle diyor:

“Kurban ve adak istemedin, Fakat benim için bir beden hazırladın.

⁶Yakmalık kurbanlardan ve günah sunularından razı olmadın.

⁷Ben de şöyle dedim:

“Tevrat'ta benim hakkımda yazıldığı gibi,

ey Allah, senin isteğini yapmak üzere işte geldim.”**

⁸Mesih ilkin, “Kurban ve adak istemedin, yakmalık kurbanlardan ve günah sunularından razı olmadın” diyor. Halbuki bunlar şeriatın emri olduğu için sunulur. O halde Mesih neden ‘bunlardan razı olmadın’ diyor? ⁹Sonra da, ‘Senin isteğini yapmak üzere işte geldim’ diyor. Yani, yeni düzeni başlatmak için eski düzeni hükümsüz sayıyor.

¹⁰Böylece İsa Mesih, Allah'ın isteğini yerine getirerek bizi takdis etti; çünkü kendini bizim için ilk ve son kez kurban etti.

¹¹Rahipler dini vazifelerini her gün ayakta yaparlar. Üstelik çok defa aynı tür kurbanları keserler. Bu kurbanlar günahları asla ortadan kaldıramaz. ¹²Fakat Mesih günahlarımız için kendisini ebediyen geçerli tek kurban olarak sundu. Ondan sonra da Allah'ın sağında oturdu.

¹³O günden beri düşmanlarının yenilip ayaklarının altına serilmesini bekliyor.†† ¹⁴Çünkü günahattan arınmakta olanları tek bir kurbanla ebediyen kemale erdirmiştir. ¹⁵Mukaddes Ruh da bu konuda bize şahitlik ediyor. Önce şöyle diyor:

¹⁶“Rab diyor ki, ‘O günlerden sonra onlarla yeni bir ahit yapacağım: Kanunlarımı kalplerine işleyeceğim, zihinlerine yazacağım.’”

¹⁷Ardından şunu ekliyor:

“Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.”‡‡

**10:7 Mezmurlar 40:6-8

††10:13 Mezmurlar 110:1

‡‡10:17 Yeremya 31:33-34

¹⁸Günahlar affedilince artık günah için kurbanı gerek kalmaz.

Dayanın!

¹⁹Ey mümin kardeşlerim, bu sebeple İsa'nın kanı sayesinde arşâlâda en mukaddes yere girmeye cesaretimiz var. ²⁰Dünyevî mabette en mukaddes yerin önünde bir perde duruyor. Bu perde İsa'nın bedenini temsil ediyor. İsa çarmıhta kurban ettiği bedeni vasıtasıyla perdenin ötesindeki yere geçmemizi sağladı^f, bize ebedî hayat veren yepyeni bir yol açtı. ²¹Allah'ın ev halkından mesul olan büyük rahibimiz O'dur. ²²Öyleyse Allah'a samimiyetle ve imanını verdiği tam itimatla yaklaşalım. Çünkü Mesih'in çarmıhta akan kanı âdeta üzerimize serpildi, kalplerimiz kötülükten arındı, vicdanımız paklandı, bedenlerimiz temiz suyla yıkandı. ²³İkrar ettiğimiz umuda sınıksız sarılalım. Çünkü vaat eden Allah itimada lâyıktır. ²⁴Birbirimizi sevgi ve hayırlı ameller için nasıl gayrete getireceğimizi düşünelim. ²⁵Bazılarının âdet edindikleri gibi, ibadet için bir araya gelmekten vazgeçmeyelim. Mesih'in geleceği günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok cesaretlendirelim.

²⁶Hakikati öğrenip kabul ettikten sonra, bile bile günah işlemeye devam etmeyelim. Öyle yaparsak, günahlarımız için artık kurban kalmaz. ²⁷Allah'ın düşmanlarını, Allah'ın korkunç hükmü ve o düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş beklemektedir. ²⁸Musa Peygamber'e indirilen şeriatı ihlal eden kişi acımasızca öldürülür. Bunun için iki ya da üç şahidin sözü yeterlidir. ²⁹Allah'ın semavî Oğlu'nu ayaklar altına alan kişinin daha ne kadar ağır bir

cezaya lâyık olduğunu artık siz düşünün! Böyle bir kişi, Mesih'in kanıyla takdis edilmiş olduğu halde Mesih'in yeni ahdi yürürlüğe koymak için akıttığı bu kanı bayağı saymış, Allah'ın lütufkâr Ruhu'na hakaret etmiş sayılır. ³⁰Allah'ın ne dediğini biliyoruz. O, "Öç almak benim işimdir, karşılığını ben veririm" ve yine: "Rab halkını yargılayacaktır" dedi. ³¹Hesap günü ebedî Allah'ın huzurunda günahkârın hali ne korkunç olacaktır!

³²Sizlerse Allah'ın nuruna kavuştuktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye katlandınız; o ilk günleri unutmayın. ³³Bazen hakaret ve eza görüp rezil rüsva oldunuz. Bazen böyle muamele görenlerle dayanışma içinde oldunuz. ³⁴Hapiste olanların sıkıntılarını ortak oldunuz, mallarınızın yağmalanmasını sevinçle karşıladınız. Çünkü semada daha iyi ve kalıcı bir mirasa sahip olduğunuzu biliyordunuz. ³⁵Bunun için cesaretinizi yitirmeyin! Bu cesaretin ödülü büyüktür. ³⁶Dayanma gücüne ihtiyacınız var. Dayanırsanız Allah'ın istediğini yapar, O'nun vaat ettiklerine kavuşursunuz. ³⁷Allah diyor ki,

"Mesih pek yakında gelecek, gecikmeyecek.

³⁸Sâlih kulum imanını sayesinde ebedî hayata kavuşacak.

Fakat bana sırt çevirirse ondan razı olmayacağım."^{§§}

³⁹Bizler ise Allah'a sırt çevirip helâk olanlardan değiliz. İman edenlerdeniz. Ebedî kurtuluşa kavuşacağız.

İman kahramanları

11 İman, umutlarımızın gerçekleşeceğine güvenmektir, göremediklerimizin hakikat olduğundan

^f10:20 Matta 27:51

^{§§}10:38 Habakkuk 2:3-4; Romalılar 1:17; Gal.3:11

emin olmaktır. ²Atalarımız imanları sayesinde Allah'ın takdirini kazandılar. ³İman sayesinde kâinatın Allah'ın emriyle yaratıldığını anlarız. Görünen şeylerin görünmeyenlerden yaratıldığını anlarız. ⁴Habil, imanı sayesinde Allah'a Kabil'den daha iyi bir kurban sundu. İmanı sonucunda sâlih adam olarak kabul edildi, Allah'ın takdirini kazandı. Bu sebeple Allah onun kurbanından razı oldu. Habil çoktan öldü, fakat imanı hâlâ bizim için derstir.

⁵Hanok, imanı sayesinde daha ölmeden bu dünyadan nakledildi. Onu aradıklarında bulamadılar, çünkü Allah onu semaya nakletmişti. Naklinden önce Hanok Allah'ın razı olduğu kişi olarak takdirini kazandı. ⁶İman olmadan Allah'ı memnun etmek mümkün değildir. Allah'a yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisine sığınanları mükâfatlandıracağına iman etmelidir.

⁷Allah, Nuh'u henüz olmamış olaylar hakkında ikaz etti. Nuh da imanı sayesinde ikaza kulak verdi, ailesinin kurtuluşu için bir gemi yaptı, imanıyla dünyanın suçlu olduğunu gösterdi ve imanla sâlih sayılanların saadetine kavuştu.

⁸Allah İbrahim'i başka bir ülkeye gitmeye çağırdı. O ülkeyi ona miras olarak verecekti. İbrahim de imanı sayesinde itaat edip nereye gittiğini bilmeden yola çıktı. ⁹İbrahim imanı sayesinde Allah'ın ona vaat ettiği ülkeye garip olarak yerleşti. Orada yabancı gibi çadırda yaşadı. Allah daha sonra İshak ve Yakub'a da aynı vaatte bulundu. Onlar da İbrahim gibi çadırda yaşadılar. ¹⁰İbrahim çadırda yaşadı, çünkü sağlam temeller üzerine kurulu ebedî şehri bekliyordu. Bu şehrin mimarı ve kurucusu Allah'tır.

¹¹İbrahim çok yaşlıydı, karısı Sara kırsırdı. Fakat İbrahim Allah'ın vaatlerine

güvendi; imanı sayesinde baba olmaya kuvvet buldu. ¹²Bunun sonucunda, ölmeye yakın olduğu halde sayısız torun sahibi oldu. Onun soyundan gelenler gökteki yıldızlar, denizdeki kum kadar çoktur.

¹³Bu kişilerin hepsi Allah'a iman ettiler; müminler olarak öldüler. Allah'ın vaat ettiklerine henüz kavuşamadılar. Bunları uzaktan görüp selamladılar. Yeryüzünde yabancı ve misafir olarak yaşadıklarını kabul ettiler. ¹⁴Böyle konuşan insanlar belli ki, ebedî vatanlarını arıyorlar. ¹⁵Bu kişiler geride bıraktıkları vatanlarını düşünselerdi oraya geri dönmeye fırsatları olurdu. ¹⁶Fakat onlar daha iyi bir ülkeye, yani semavî vatanlarına hasret duydular. Bu sebeple Allah da onların Allah'ı olarak anılmaktan utanmıyor. Hatta onlara ebedî bir şehir hazırladı.

¹⁷Allah İbrahim'i imtihan etti. İbrahim'e oğlu İshak'ı kurban etmesini söyledi. Vaatleri almış olan İbrahim imanı sayesinde tek oğlunu kurban etmeye hazırdı. ¹⁸Halbuki Allah ona, "Senin soyunu İshak sürdürecektir" demişti. ¹⁹İbrahim, Allah'ın İshak'ı ölümden bile diriltmeye muktedir olduğuna güveniyordu. Buna göre de İshak'ı, tabiri caizse, ölümden geri aldı.

²⁰İshak da imanı sayesinde gelecek olaylardan söz ederek oğulları Yakub ve Esav'ı takdis etti. ²¹Daha sonra Yakub ölüm döşegindeyken imanı sayesinde oğlu Yusuf'un iki oğlunu da takdis etti. Değneğinin ucuna yaslanarak Allah'a ibadet etti. ²²Yusuf ölmeden önce imanı sayesinde İsrail halkına bir gün Mısır'dan çıkacaklarını hatırlattı. "Mısır'da çıkarken kemiklerimi de alıp götürün" dedi.

²³Daha sonra Musa doğdu. Firavun yeni doğan bütün İbrani erkek bebeklerin öldürülmesini emretti; fakat

Musa'nın annesi babası Firavun'un emrinden korkmadılar. Bebeğin güzel olduğunu gördüler ve imanla onu üç ay sakladılar. ²⁴ Firavun'un kızı Musa'yı himayesine aldı. Fakat Musa büyüdüğünde imanı sayesinde onun oğlu olarak anılmayı reddetti. ²⁵ Dünyanın fani ve günah dolu zevkleri yerine Allah'ın halkıyla birlikte kötü muamele görmeyi tercih etti. ²⁶ Mesih uğruna hakir görülme, Mısır'ın hazinelerinden daha büyük bir ayrıcalık saydı. Çünkü Allah'ın ona vereceği ödülü düşünüyordu. ²⁷ İmanı sayesinde Firavun'un öfkesinden korkmadı. Çünkü gözle görülemeyen Allah'ı görür gibi dayandı. ²⁸ İmanı sayesinde Fısıh kurbanının kesilmesini ve kurban kanının kapılara sürülmesini sağladı. Böylece ilk doğan Mısırlıları öldüren melek İsrailoğullarını esirgedi. ²⁹ İsrailoğulları imanları sayesinde Kızıldeniz'den karadan geçer gibi geçtiler. Mısırlılar aynı şeyi deneyince boğuldular.

³⁰ İsrailoğulları yedi gün Eriha şehrinin surları etrafında döndüler. İmanları sayesinde şehrin surları yıkıldı.

³¹ Daha önce fahişe Rahav, imanı sayesinde Eriha'yı araştırmaya gelen İsrailoğullarını dostça karşılamıştı. Allah'a iman etmeyen hemşehrileri öldürüldüğü halde kendisi sağ bırakıldı.

³² Daha birçok örnek verebilirim. Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davud, Samuel* ve peygamberlerin kıssalarını anlatmaya zamanım yok.

³³ Bunlar imanları sayesinde ülkeler fethettiler, adaletle hüküm sürdüler, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzından kurtuldular. ³⁴ İmanları sayesinde kızgın ateşleri söndürdüler, kılıçtan kurtuldular, güçsüz olmalarına

rağmen kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar. ³⁵ Bazı kadınlar ölmüş yakınlarını dirilmiş olarak geri aldılar. Bazı insanlar ise işkencelere rağmen salıverilmeyi reddettiler. Ölümünden dirilip daha iyi bir hayat bulacaklarından emindiler. ³⁶ Başkaları alaya alındı, kamçılandı, hatta zincire vurulup hapse atıldı. ³⁷ Taşlandılar, testereyle biçildiler, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar. Yoksulluk çektiler, sıkıntıya uğradılar, kötü muamele gördüler. ³⁸ Çöllerde, dağlarda dolanıp durdular; mağaralarda, yeraltı oyuklarında yaşadılar. Dünya onlara lâyık değildi.

³⁹ Bu kişilerin hepsi imanlarından dolayı Allah'ın takdirini kazandı. Fakat hiçbiri vaat edilenlere kavuşamadı. ⁴⁰ Çünkü Allah bizim için daha iyisini hazırlamıştı. Onların bizden ayrı olarak kemale ermesini istemedi.

Rab sevdiklerini terbiye eder

12 Bakın, sayısız iman şahidi etrafımızı bir bulut gibi sarıyor! Önümüzde bir yarış var. O halde bize engel olan her şeyi ve bizi kolayca saran günahı üzerimizden atalım. Önümüzdeki yarış azimle koşalım. ² Gözümüz İsa'da olsun. O imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısıdır. İsa utancı hiçe sayıp çarımta ölüme katlandı. Çünkü kendisini bekleyen sevinci biliyordu. Şimdi Allah'ın tahtının sağında oturmaktadır. ³ Günahkârların bunca husumetine katlanan İsa'yı düşünün. Böylece yorulup cesaretinizi yitirmezsiniz. ⁴ Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz. ⁵ Ancak size

*11:32 *Gidyon.....Samuel*: Krallık döneminden önceki İsrail önderleri. Davud Peygamber ise İsrail'in ikinci kralıydı.

verilen nasihati unuttunuz. Bu nasihatte size oğullar diye hitap edilmektedir. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle yazdı:

“Oğlum, Rab’bin terbiyesini hafife alma. Rab seni azarlarsa cesaretini kaybetme. ⁶Çünkü Rab sevdiği insanı terbiye eder. Evlatlığa kabul ettiği herkesi gerektiğinde cezalandırır.”†

⁷Allah sizi terbiye ettiği zaman acılara katlanın. Allah size bir baba gibi davranıyor. Her baba oğlunu terbiye eder. ⁸Allah bütün evlâtlarına yaptığı gibi, sizi de terbiye etmektedir; etmezse, O’nun hakiki evlâtları olamazsınız, sahipsiz gayri meşru çocuklar durumunda kalırsınız. ⁹Kaldı ki, dünyevî babalarımız da bizi terbiye ederdi, biz de onlara saygı duyardık. Allah ruhani Babamız’dır. Öyleyse O’na teslim olmamız çok daha önemlidir. Öyle yaparsak, ebedî hayatımız olur. ¹⁰Dünyevî babalarımız bizi kısa bir süre için uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Fakat Allah bizi kendi yararımıza terbiye eder. Ancak böylece O’nun gibi pak oluruz. ¹¹Terbiye edilmek ilk başta insana hoş gelmez. İnsanın canını yakar. Fakat böyle eğitilenler en sonunda bunun yararını görür. Sâlih hayatın ürünü olan selâmete erişirler. ¹²Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun. ¹³Ayaklarınıza düz yollar açın. O zaman burkulan ayak sakat kalmaz, tersine iyileşir.

Allah’ı reddetmeyin

¹⁴Herkesle barış içinde yaşamaya çalışın. Kendinizi tamamen Rab’be vakfedin. Bunu yapmayanlar Rab’bi göremeyecek. ¹⁵Sakin hiçbiriniz Allah’ın lütfundan mahrum kalmasın. Aranızda

kimse zararlı bir ot gibi büyüyüp fesat çıkarmasın, birçoklarını zehirlemesin. ¹⁶Hiçbiriniz fuhuş yapmasın, ya da Esav gibi mukaddes değerleri bayağı görmesin.‡ Esav, Yakub’un ilk oğlu olarak özel haklara sahipti. Bu hakları bir öğün yemeğe sattı. ¹⁷Bildiğiniz gibi Esav daha sonra ilk oğul olduğu için babasının hayırduasını istedi. Fakat bu isteği reddedildi. Esav babasının hayırduası için gözyaşı döküp yalvardı. Fakat babasının verdiği kararı değiştiremedi.

¹⁸Sizler İsrail halkının durumunda değilsiniz, Sina Dağı gibi müşahhas bir dağa yaklaşmadınız. O dağ alev yanıyordu, koyu karanlık ve fırtınalarla doluydu. ¹⁹Aşağıda borazan çalışıyordu, dağdan ilâhî bir ses geliyordu. İsrailoğulları bu sese tahammül edemediler; sesin kesilmesi için yalvardılar. ²⁰Çünkü Allah’ın, “Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlansın” emrine dayanamadılar. ²¹Manzara o kadar korkunçtu ki, Musa, “Çok korkuyorum, tir tir titiriyorum” dedi. ²²Siz ise Siyon Dağı’na, ebedî Allah’ın şehri semavî Kudüs’e yaklaştınız. Bayram sevinci içindeki binlerce meleğe katıldınız. ²³İlk doğan oğullar gibi, Allah’ın bütün nimetlerini miras alanlara, adları semada yazılı olanların cemaatine katıldınız. Herkesin hâkimi olan Allah’a geldiniz. Kemale erdirilmiş sâlih kişilerin ruhlarına ve İsa’ya yaklaştınız. ²⁴İsa, Allah’la halkı arasında yeni bir ahit düzenlemiştir. O’nun çarmıhta akıtılan kanı Habil’in kanından çok daha anlamlıdır.

²⁵Sakin size seslenen Allah’ı dinlemeyi reddetmeyin. Allah, Musa Peygamber vasıtasıyla insanları yeryüzünde uyardı; O’nu dinlemeyi reddedenler cezadan kurtulamadılar. Şimdi Allah bizi semadan uyarıyor.

†12:6 Eyüp 5:17; Süleyman’ın Özdeyişleri 3:11-12; Vaiz 3:19

‡12:16 Yaratılış 25:29-34

O'ndan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir. ²⁶Musa'nın zamanında Allah'ın sesi sadece yeri sarsmıştı. Şimdiyse Allah, "Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım" diye vaat etmiştir. ²⁷"Bir kez daha" sözü şu anlama geliyor: Yarattılmış olan her şey sarsılıp ortadan kalkacak. Sadece sarsılmaz şeyler kalacak. ²⁸Allah'ın hükümranlığı sarsılmaz. O hükümranlığa nail olduğumuz için minnettar olalım. Böylece Allah'ı razı edecek şekilde saygı ve korkuyla ibadet edebiliriz. ²⁹Çünkü Allahımız yakıp yok eden bir ateş gibidir.

Son nasihatler

13 Mümin kardeşlerinizi sevmekten geri kalmayın. ²Her zaman misafirperver olun. Bazıları bu sayede bilmeden melekleri misafir ettiler. ³Hapistekileri, onlarla birlikte hapisteymiş gibi hatırlayın. Eziyet çekenleri kendiniz de acılarını çekiyormuş gibi hatırlayın. ⁴Hepiniz evliliğe saygı gösterin. Evlilik yatağını günahla kirletmeyin. Çünkü Allah fuhuş yapanları ve zina edenleri cezalandırarak. ⁵Para sevgisinden uzak yaşayın. Sahip olduklarımızla kanaat edin. Çünkü Allah'ın vaadi açıktır:

"Seni asla terk etmem.

Seni asla yüzüstü bırakmam."[¶]

⁶Böylece cesaretle diyebiliriz ki, "Rab benim yardımcımdır, korkmam; insan bana ne yapabilir?"[§]

⁷Allah'ın kelâmını size vazeden önderlerinizi hatırlayın. Onların nasıl yaşadığına, nasıl öldüğüne

bakın. İmanlarını örnek alın. ⁸İsa Mesih dün, bugün ve ebediyen aynıdır. ⁹Farklı ve garip talimlere kapılmayın. Yiyecek içeceklerle ilgili kaidelere uymaktansa Allah'ın lütfuyla yüreklenip kuvvetlenmemiz daha iyidir. Yemekle ilgili kaidelere riayet edenler bundan bir fayda görmediler. ¹⁰Bizim öyle bir sunağımız var ki, ibadet çadırında hizmet edenlerin oradaki kurbandan yemeye hakkı yoktur.** ¹¹Başrahip hayvanların kanını mabedin en mukaddes yerine taşır. Bunlar günahlara karşılık sunulur. Fakat hayvanların cesetleri insanların yaşadığı yerin dışında yakılır. ¹²İsa da şehir kapısının dışında acı çekti. Bunu kendi kanını akıtarak halkını günahattan paklamak için yaptı. ¹³Biz de yaşadığımız yerin dışına çıkıp İsa'nın yanına gidelim. O'nun utancını paylaşalım. ¹⁴Çünkü bu dünyada kalıcı bir şehrimiz yok. Gelecek olan ebedî şehri özlemle bekliyoruz.

¹⁵Bu sebeple İsa vasıtasıyla Allah'a devamlı hamt kurbanları sunalım. Bu tür kurbanlar O'nun adını ikrar eden dudakların ürünüdür. ¹⁶İyilik yapmayı ve sahip olduklarımızı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Allah böyle amelleri makbul kurban olarak görür. ¹⁷Önderlerinize itaat edin, uysal olun. Çünkü onlar size göz kulak olurlar. Sizin için Allah'a hesap verecekler. İtaat edin; öyle ki onlar da işlerini sevinçle yapsınlar. İşlerini inleyerek yaparlarsa bunun size faydası olmaz.

¹⁸Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza eminiz. Her bakımdan olumlu bir hayat sürmek

[¶]13:5 Yasanın Tekrarı 31:6,8; Yşu.1:5

[§]13:6 Mezmurlar 118:6

**13:10 Söz konusu sunak İsa Mesih'in kendini kurban olarak sunduğu çarımıştır. Mesih'e inananlar O'nun ölümünü Rab'bin Sofrası adlı törende anarlar. Mabette hizmet eden rahipler ise Mesih'e iman etmedikleri için Rab'bin Sofrası'na katılamazlardı.

isteriz. ¹⁹ Özellikle size tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi rica ederim.

²⁰ Selâmet kaynağı Allah, Efendimiz İsa'yı ölümden diriltti. Çünkü İsa ebedî ahdi yürürlüğe koymak için kanını akıttı. O büyük Önderdir. Halkını, koyunlarını güden çoban gibi güder. ²¹ Allah, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın. İsa Mesih, Allah'ı memnun etmeniz için size yardımcı olsun. Mesih'e ebetler ebedince izzet olsun. Âmin.

²² Mümin kardeşlerim, size rica ediyorum, nasihatlarımı sabırla dinleyin. Zaten size kısaca yazdım. ²³ Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğinden haberiniz olsun. Yakında yanıma gelirse onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. ²⁴ Bütün önderlerinize ve bütün müminlere selamımı söyleyin. İtalya'dan olan müminler de size selam ederler.

²⁵ Allah'ın lütfu hepinizin üzerinde olsun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

YAKUB'UN

Mektubu

1 Allah'ın ve Efendimiz İsa Mesih'in kulu ben Yakub, İsrail'in on iki aşireti gibi dünyanın dört bir yanına dağılmış olan müminlere selam ederim.

İman ve imtihan

²Ey mümin kardeşlerim, çeşitli zorluklarla karşılaştığınızda sevinin. ³Bilin ki, imanınızın bu şekilde imtihan edilmesi dayanma gücünüzü artıracaktır. ⁴Her sıkıntıya katlanmayı öğrenmelisiniz; o zaman eksikliği olmayan, olgun ve kâmil kişiler olacaksınız.

⁵İçinizden birinin hikmette eksikliği varsa, Allah'tan istesin. Allah herkese cömertçe ve itiraz etmeden verir. ⁶Fakat alacağınızdan şüphe etmeden, imanla isteyin. Çünkü şüpheli kişi rüzgârın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. ⁷⁻⁸Böyle biri her işte kararsız ve değişkendir; Rab'den bir şey almayı beklemesin.

Gerçek zenginlik

⁹Hakir görülen mümin kardeş Allah tarafından yüceltilince sevinin; ¹⁰zengin mümin de hakir duruma düşerse sevinin. Çünkü serveti, kır çiçeği gibi çarçabuk yok olup gitmesini önleyemez. ¹¹Güneş yakıcı sıcaklığıyla yükselir, bitkileri kavurup bitirir; çiçekler solar ve güzellikleri yok olur. Aynı şekilde zengin kişi de kendi uğraşları içinde yok olup gider.*

Ayartılar ve günah

¹²İman imtihanına tahammül eden kişiye ne mutlu! İmtihandan başarıyla

çıkan, ebedî hayat tacını alacaktır. Bu, Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği mükâfattır.

¹³Ayartılan kişi "Allah beni ayartıyor" demesin. Allah kimseyi ayartmaz; hiçbir kötülük de Allah'ı ayartamaz. ¹⁴Herkes kötü arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. ¹⁵Bizi ayartan kötü arzuları yerine getirdiğimizde günah işleriz. Günahın neticesi de ruhani ölümdür.

¹⁶Sevgili mümin kardeşlerim, aldanmayın. ¹⁷Her nimet, her iyi ve kusursuz hediye semavî Baba Allah'tan gelir. Güneşi, ayı ve yıldızları O yarattı. Gökteki ışık kaynakları döner, değişir ve gölge yaparlar. Fakat Allah değişmez; O'nda gölgeden eser yoktur. ¹⁸Allah biz müminlerin hakikat kelâmı vasıtasıyla ruhen yeniden doğmasını sağladı; bütün yarattıklarının arasında ilk yeri almamızı istedi.

Allah'ın kelâmını dinleyip itaat edin

¹⁹Sevgili mümin kardeşlerim, şunu aklınızdan çıkarmayın, her zaman dinlemeye hazır olun. Konuşmakta aceleci olmayın, tez öfkelenmeyin. ²⁰Çünkü insan öfkelendiği zaman Allah'ın istediği sâlih amelleri işleyemez. ²¹Bunun için kendinizi her tür ahlâkî pislikten, hayatınızda arta kalan her kötülükten arındırın. Allah'ın kalplerinize ektiği kelâmı uysallıkla kabul edin. Bu kelâm sizleri ebedî kurtuluşa erdirmeye kadirdir.

²²Allah'ın kelâmını sadece dinlemekle kalmayın; hayatınıza tatbik edin. Yoksa kendi kendinizi kandırırınız. ²³Kelâmı dinleyip tatbik etmeyen, aynada kendi yüzüne bakan biri gibidir. ²⁴İnsan aynada kendine bakar, sonra gider gitmez nasıl biri olduğunu unuttur. ²⁵Fakat siz Allah'ın koyduğu ve İsa Mesih'in kemale erdirdiği şeriatı, hürriyet getiren bu şeriatı dikkatle inceleyin ve devamlı tat-

*1:11 Yeşaya 450:6-7

bik edin. Allah'tan duyduklarını unutmayan, fakat hayatına tatbik eden kişi yaptığı her şeyde mutlu olacaktır.

²⁶Dindar olduğunu ileri süren, fakat dilini dizginlemeyen kişi sadece kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur. ²⁷Semavî Babamız Allah'a makbul olan dindarlık, temiz ve kusursuz olanıdır. Bu da sıkıntıda olan öksüzlere ve dullara göz kulak olmak, dünyanın pislikleriyle kirlenmemektir.

İnsanlar arasında ayırım yapmayın

2 Ey mümin kardeşlerim, yüce Efendimiz İsa Mesih'e iman ediyorsunuz. Bu sebeple insanlar arasında ayırım yapmayın. ²Farz edin ki ibadethanenize altın yüzüklü, iyi giyimli biri geldi. Ayrıca eski püskü elbiseler içinde bir fakir de içeri girdi. ³İyi giyimli adama ilgiyle, "Lütfen şuraya, güzel yere otur", fakat fakire, "Sen şurada dur", ya da, "Ayaklarımın dibinde otur" dersiniz, ⁴insanlar arasında haksız yere ayırım yapmış olursunuz; adaletsiz davranan yargıçlar gibi davranmış olursunuz. ⁵Dinleyin sevgili mümin kardeşlerim! Allah dünyanın gözünde fakir olanları imanda zengin kılmak için seçti. Onları kendisini sevenlere vaat ettiği semavî hükümranlığın mirasçıları yapacak. ⁶Fakat siz fakiri aşağıladınız, hakir gördünüz. Hâlbuki zenginler sizi sömürüyor, mahkemelere sürüklüyor. ⁷Ait olduğunuz İsa Mesih'in güzel adına küfredenler de onlardır.

⁸Tevrat'ın şeriatında hükümranımız Allah'ın emri şudur: "Komşunu kendini sevdiğin gibi sev."† Eğer bu emri yerine getiriyorsanız, doğru yapıyorsunuz. ⁹Fakat insanlar arasında ayırım yaparsanız günah işlersiniz, şeriatı ihlâl etmekten suçlu olursunuz. ¹⁰Şeri-

ata uyan, fakat sadece bir noktada ondan sapan kişi şeriatın bütün emirlerini çiğnemiş olur. ¹¹Nitekim "Zina etme" diye emreden Allah aynı zamanda "Adam öldürme" demiştir. Buna göre, zina etmez fakat adam öldürürseniz şeriatı çiğnemiş olursunuz. ¹²Allah sizi hür kılan ilâhî kanunla yargılayacaktır. Bunun farkında olan insanlar gibi konuşup hareket edin. ¹³Allah başkalarına merhamet etmeyene hesap günü merhamet etmeyecektir. Fakat merhametli kişi Allah'ın hükmünden kurtulacaktır.

İman ve amel

¹⁴Ey mümin kardeşlerim, eğer bir kimse imanı olduğunu söyler, fakat bunu amelleriyle göstermezse imanın ne faydası var? Böyle bir iman onu kurtarabilir mi? ¹⁵Diyelim ki, cemaatte bir erkek ya da kız kardeş doğru dürüst giyimden ve günlük rızkından mahrum olsun. ¹⁶Sizden biri, "Selâmetle git, umarım ısınır ve doyarsın" deyip bedenini ihtiyacı olanı vermezse, bunun ne faydası var? ¹⁷Aynı şekilde tek başına amelsiz iman da ölüdür.

¹⁸Fakat biri şöyle diyebilir: "Senin imanın var, benimse amellerim var." Amellerin olmadan bana imanını göster; ben de amellerimle sana imanımı göstereyim. ¹⁹Allah'ın bir olduğuna inanıyorsun; iyi ediyorsun. Cinler de buna inanıyor ve korkuyla titriyorlar. ²⁰Seni ey akılsız! Ameller olmadan imanın faydası yoktur. Bunun ispatını mı istiyorsun? ²¹Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Allah'a adadı; Allah da İbrahim'i bu ameliyle sâlih saydı. ²²Görüyorsun ki, İbrahim'in imanı ve amelleri birlikte etkindi; imanı, amelleriyle tamamlandı. ²³Böylece Tevrat'ın şu ayeti yerine

†2:8 Levililer 19:18

geldi: “İbrahim Allah’a iman etti ve Allah onu sâlih adam saydı.” Bu sebeple İbrahim’e Allah’ın dostu denildi.

²⁴Gördüğünüz gibi, Allah insanı yalnız imanına bakarak değil, amellerine de bakarak sâlih sayar. ²⁵Aynı şekilde Allah, fahişe Rahav’ı amellerine göre sâlih saymadı mı? Çünkü Allah’ın halkının gönderdiği kâşiflere evini açtı, sonra farklı bir yoldan kaçmalarına yardım etti.[‡]

²⁶Ruhsuz beden ölüdür. Aynı şekilde, amelsiz iman da ölüdür.

Dili dizginlemek

3 Ey mümin kardeşlerim, herkes vaiz olmaya heveslenmesin. Unutmayın ki, vaizler olarak daha titiz bir muhakemeden geçeceğiz. ²Aslında hepimiz bir sürü hata yaparız. Konuşmalarında hata yapmayan kişi, olgun kişidir. Böyle biri bütün bedenini dizginleyebilir. ³Bize itaat etmeleri için atların ağızını gemleriz. Gemle onların bütün bedenini yönlendirebiliriz. ⁴Gemilere bakın; ne kadar büyüktürler, güçlü rüzgârlar tarafından sürüklenirler, fakat dümenci küçücük bir dümenle bir gemiyi istediği yöne çevirir. ⁵Aynı şekilde dil de bedeninin küçük bir azasıdır, fakat büyük konuşur. Bakın, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturur. ⁶Dil de ateş gibidir. Bedenimizdeki azalar arasında âdeta bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletebilir. Cehennemden ateşlenmiş gibi, bütün hayatımızı alevlendirebilir. ⁷İnsan her tür yabani hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını zapt eder ve zapt etmiştir; ⁸fakat dili zapt etmeye kadir değildir. Çünkü dil öldürücü zehirle doludur, dinmeyen fesat kaynağıdır. ⁹Dilimizle Rab’bi, yani semavî Babamız Allah’ı

överiz. Fakat aynı dille Allah’ın kendine benzer yarattığı insanlara söveriz. ¹⁰Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Ey mümin kardeşlerim, bu böyle olmamalı. ¹¹Aynı pınardan hem tatlı hem tuzlu su akar mı? ¹²Ey mümin kardeşlerim, incir ağacı zeytin verebilir mi? Ya da asma incir verebilir mi? Tuzlu su kaynağı da tatlı su veremez.

Hakiki hikmet

¹³Aranızda hikmetli ve anlayışlı olan kim? Olumlu hayatıyla, hikmetten gelen alçakgönüllülükle iyi amellerini gösterebilir. ¹⁴Fakat yüreğinizde kin, kıskançlık ve bencillik varsa, bu övünecek bir şey değildir. Övünmekle hakikati inkâr etmiş olursunuz. ¹⁵Böyle bir hikmet semavî değil, dünyevî, nefsanî, şeytanîdir. ¹⁶Bir yerde kıskançlık ve bencillik varsa, orada kargaşa ve her çeşit kötülük olur. ¹⁷Fakat Allah’tan gelen hikmet öncelikle saftır, ayrıca barışçıl, hoşgörülü ve uysaldır, çok merhametlidir, iyi ameller hâsıl eder, garazsız ve riyasızdır. ¹⁸Barış içinde barış tohumu ekenler sâlih bir hayatın nimetlerini biçerler.

Allah’a tâbi olun

4 Aranızdaki kavga ve çekişmelerin sebebi nedir? Bedeninizin azalarında çarpışan ihtiraslarınız değil midir? ²Bir şeyi arzu ediyorsunuz; onu elde edemeyince adam bile öldürüyorsunuz. Diğer insanları kıskanıyorsunuz, istediğinize kavuşamayınca çekişip kavga ediyorsunuz. İstediginizi elde edemiyorsunuz, çünkü Allah’tan dilemiyorsunuz. ³Dileseniz bile hiçbir şeye kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü niyetle diliyorsunuz. Dilediklerinizi sadece kendi arzularınızı tatmin etmek için istiyorsunuz.

[‡]2:25 Yeşu 2:1-21, 6:25

⁴Ey vefasızlar! Dünyaya dostluk, Allah'a düşmanlıktır; bunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen kişi kendini Allah'a düşman eder. ⁵Tevrat boş yere mi söylüyor? "Allah içimizde yaşattığı ruhu kıskançlık derecesinde arzu eder." ⁶Fakat O yine de bize fazlasıyla lütfeder. Bu sebepten dolayı Tevrat şöyle der:

"Allah kibirlilere karşıdır. Fakat alçakgönüllülere lütfeder."[¶]

⁷Bunun için Allah'a tâbi olun. Şeytan'a karşı direnin, sizden kaçacaktır. ⁸Allah'a yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahtan temizleyin! Ey ikiyüzlüler, kalplerinizi paklayın! ⁹Günahlarınızdan dolayı ked-erlenin, yas tutun ve ağlayın! Gülüşünüz mateme, sevinciniz sıkıntıya dönüşsün. ¹⁰Allah'ın önünde kendinizi küçültün, O da sizi yüceltecektir.

¹¹Ey mümin kardeşler, birbirinizi yermeyin. Mümin kardeşini yeren ve ona hükmeden kişi, Tevrat'ın şeriatını yermiş, şeriate hükmetmiş olur. Eğer şeriate hükmedersen, o zaman onu tatbik eden değil, yargıcı olursun. ¹²Şeriatı emreden ve insana hükmeden sadece Allah'tır. O bizi kurtarmaya da helâk etmeye de muktedirdir. Sen kim oluyorsun da başkası hakkında hüküm veriyorsun?

Yarın yapacağınız işlerle övünmeyin

¹³"Bugün ya da yarın filan şehre gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacağız, para kazanacağız" diyen sizler, bakın şimdi, ¹⁴yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Hayatınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yok olan buhar gibisiniz. ¹⁵Demeniz gereken şey şu olmalıdır: "Allah nasip ederse yaşayacağız, şunu ya da bunu yapacağız". ¹⁶Fakat siz küstahça övünüyorsunuz. Bu şekilde övmek daima kötüdür. ¹⁷Velhâsıl, doğru

olanı bilip de yapmayan kişi günah işlemiş olur.

Zengin ve bencil insanlara uyarı

5 Ey zenginler, dinleyin! Başınıza gelecek felâketlerden dolayı ağlayıp feryat edin! ²Servetiniz çürümüş, elbiselerinizi güve yemiştir. ³Altınınız ve gümüşünüz pas tutmuştur. Bu pas hesap gününde aleyhinize şahitlik yapacak, bedenlerinizi yanan ateş gibi iyip bitirecek. Fani dünyada servetinizle servet katınız. ⁴Ekinlerinizi biçen ırgatların ücretini hileyle alıkozdunuz. Bu ücretler bile size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı, kadir Allah'a ulaştı. ⁵Dünyada refah içinde yaşadınız, keyif sürdünüz. Kendinizi kesim gününe hazırlanan hayvanlar gibi besiyeye çektiniz. ⁶Masum insanları mahkemeye verip öldürttünüz. Çünkü size karşı koyamadılar.

Sabredin

⁷Fakat siz ey mümin kardeşler, Rab'bin gelişine kadar sabredin. Unutmayın ki, çiftçi değerli ürünü almak için ilkbahar ve yaz yağmurlarını sabırla bekler. ⁸Siz de sabırlı ve cesur olun. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır. ⁹Ey müminler, birbirinize karşı şikâyette bulunmayın; aksi halde Allah sizi mahkûm eder. İşte dünyanın hâkimi olan Allah kapıdadır! ¹⁰Ey mümin kardeşler, Allah'ın adıyla konuşmuş olan peygamberleri örnek alın. Onlar kötü muameleye sabırla dayandılar. ¹¹Biz sıkıntıya dayanmış olanları mübarek sayarız. Eyüb'ün sabrını duymuşsunuzdur. Sonunda Rab'bin ona nasıl yardım ettiğini biliyorsunuz. Bu da Allah'ın ne kadar merhametli ve şefkatli olduğunu göstermektedir.

¹²Ey mümin kardeşlerim, yer veya gök, ya da başka bir şey üzerine

[¶]4:6 Süleyman'ın Özdeyişleri 3:34

yemin etmeyin. “Evet” demek istiyorsanız “Evet”, “Hayır” demek istiyorsanız “Hayır” deyin. Böyle yaparsanız Allah’ın hükmünden kurtulursunuz.

İmanla dua edin

¹³İçinizden biri sıkıntıda mı? Dua etsin. Sevinçli mi? İlahiler söylesin. ¹⁴Aranızda hasta olan mı var? Cemaatin önderlerini çağırtsın, onun için dua etsinler, onu Rab’bin adıyla zeytin yağıyla meshetsinler. ¹⁵İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, Rab onu affedecektir. ¹⁶Bu

sebeple günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin ki, şifa bulasınız. Sâlih kişinin duası çok güçlü ve tesirlidir. ¹⁷İlyas da tıpkı bizim gibi bir insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. ¹⁸Sonra yeniden dua etti, gök yağmur, toprak da ürün verdi.

¹⁹Ey mümin kardeşlerim, içinizden biri doğru yoldan sapar ve bir diğeri onu yine doğru yola döndürürse, ²⁰bilin ki günahkârı yanlış yolundan döndüren, onun canını ebedî ölümden kurtaracak ve Allah’ın birçok günahı affetmesini sağlayacaktır.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari

PETRUS'UN

1.Mektubu

1 İsa Mesih'in havarisi ben Petrus, Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da* dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminlere selam ederim. ²Semavî Babamız Allah sizi ezeli öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh'un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih'e itaat etmenizi ve O'nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarınızdan arınmanızı istedi. Allah size lütfunu ve selâmetini bol bol ihsan etsin!

Semavî mirasımız

³Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah'a hamtlar olsun! Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih'i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu. ⁴Bu umut, Allah'ın semada size tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekenir, ne de solar. ⁵Allah iman eden sizleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluş ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız. ⁶Bu sebeple sevinçle coşuyorsunuz. Şimdi kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeniz gerekse bile sevinin. ⁷Çünkü sıkıntılara dayanmanız, imanınızın ne kadar samimi olduğunu gösterir. Altın ateşle arıtılsa da sonunda yok olup gider. Oysa imanınız kalıcıdır, altından daha da kıymetlidir. İmtihanı geçen bu imanınız, İsa Mesih tezahür ettiği zaman size övgü,

şan ve şeref kazandıracaktır. ⁸Mesih'i görmediniz, fakat O'nu seviyorsunuz. Şimdi O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyorsunuz; tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle coşuyorsunuz. ⁹Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna nail oluyorsunuz.

¹⁰Eski peygamberler size bahşedilen lütuftan söz ettiler; bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar. ¹¹Mesih'in Ruhu içlerindedi. Ruh onlara Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi. Onlar da Ruh'un kimden söz ettiğini ve O'nun ne zaman geleceğini araştırdılar. ¹²Şimdi size de iletilen bilgilerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri size kurtuluş müjdesini verenler ilettiler. Onlar semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazediyorlar. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar.

Kendinizi pak tutun

¹³Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih'in gelişinde size bahşedilecek lütfabağlayın. ¹⁴Allah'a itaat edin; çünkü artık O'nun evlatlarısınız. Eskiden cahildiniz, kendi ihtiraslarınızın peşinden gittiniz; fakat artık öyle yapmayın. ¹⁵Sizi halkı olmaya çağıran Allah paktır. Bu sebeple siz de yaptığınız her şeyde kendinizi pak tutun. ¹⁶Nitekim Allah Tevrat'ta şöyle emrediyor:

"Ben pak olduğum gibi siz de pak olun."[†]

¹⁷Allah'ı "semavî Baba" diye çağırıyorsunuz. O'nun insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını unutmayın. Bu sebe-

*1:1 Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya, Bitinya: İ.S. 1.yüzyılda Roma İmparatorluğu'nun Anadolu'daki illeri.

†1:16 Levililer 11:44-45; 19:2

ple dünyadaki gurbet zamanınızı takva içinde geçirin. ¹⁸⁻¹⁹Bildiğiniz gibi atalarınızdan miras aldığınız boş hayattan kurtuldunuz. Sizi kurtaran altın ya da gümüş gibi fani şeyler değil, Mesih'in kıymetli kanıdır. Mesih, kusursuz ve lekesiz kurban kuzusuna benzer. ²⁰Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtarıcı vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O'nu sizin uğrunuzda dünyaya gönderdi. ²¹O'nun sayesinde Allah'a iman ediyorsunuz. Allah O'nu ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için Allah'a iman ediyorsunuz, O'na umut bağlıyorsunuz.

²²Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz. Bu sebeple birbirinizi candan ve yürekten sevin. ²³Çünkü ruhen yeniden doğdunuz. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum neticesinde oldu. O tohum da Allah'ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmıdır. ²⁴Yeşaya Peygamber'in kitabında yazıldığı gibi:

“İnsan ota benzer,
güzelliği kır çiçeği gibi geçicidir.

Ot kurur, çiçek solar gider,

²⁵fakat Rab'bin kelâmı ebediyen kalıcıdır.”[‡]

Size müjdelenmiş olan kelâm budur.

Yaşayan temel taşı, seçkin halk

2 Bu sebeple artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan, iftiradan uzak durun. ²Yeni doğmuş bebekler gibi olun. Onlar nasıl sütü özlerse siz de Allah'ın kelâmını öyle özleyin. Allah'ın kelâmı katıksız süte benzer. Onunla beslenin ki, büyüyüp kurtuluşa eresiniz. ³“Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız”.

⁴Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar

O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı. ⁵Sizler de O'nun gibisiniz, yaşayan taşlarsınız. Allah sizleri ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. Hayatlarını O'na vakfeden rahipler cemaatisiniz. İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunmalısınız. ⁶Allah, Yeşaya Peygamber'in kitabında şöyle der:

“Bak, Kudüs'e bir taş koydum,
seçkin, kıymetli bir köşe taşı koydum.

O'na iman edenler

hüsrana uğramayacak.”

⁷Sizler iman ettiniz. Bu taşın kıymetini bilirsiniz. Fakat iman etmeyenler için,

“İnşaatçıların reddettiği taş,
binanın köşe taşı oldu.”

⁸“İnsanların takılıp sürçtükları taş
ve tökezledikleri kaya oldu.”

Onlar Allah'ın kelâmını dinlemedikleri için sürçerler. Bu onlar için Allah'ın takdiridir.

⁹Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar'ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah'ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz. ¹⁰Bir zamanlar Allah'a ait değildiniz; fakat şimdi O'nun halkısınız. Bir zamanlar Allah'ın merhametinden mahrumdunuz; fakat şimdi merhamete erdiniz.

¹¹Sevgili dostlarım, bu dünyada garipler ve misafirler gibisiniz. Bu sebeple yalvarıyorum, nefsinizin arzularından kaçın. Bu arzular canınıza karşı savaşıyor. ¹²İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürün. Belki içlerinde size kötülük yakıştırmayı iftira edenleri vardır. Bırakın, onlar hayırlı amellerinizi görsünler. O zaman mahşer gününde Allah'ı yüceltecekler.

[‡]1:25 Yeşaya 40:6-8

Yöneticilere tâbi olun

¹³Rab adına her insanî müesseseye tâbi olun; en üstün yetkiye sahip olan imparatora da, ¹⁴onun gönderdiği valilere de tâbi olun. Valilerin vazifesi suç işleyenleri cezalandırmak, iyilik yapanları da takdir etmektir. ¹⁵İyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarın. Allah'ın istediği işte budur. ¹⁶Hür insanlar olarak yaşayın. Fakat hürriyetinizi kötülük yapmak için bahane etmeyin. Allah'ın kullarına lâyük bir hayat sürün. ¹⁷Herkese hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin. Allah'tan korkun. İmparatora hürmet edin.

¹⁸Ey köleler, efendilerinize tâbi olun, tam saygı gösterin. Efendiniz iyi ve nazik de olsa insafsız da olsa hürmeti eksik etmeyin. ¹⁹Haksız yere acı çeken kişi, vicdan namına Allah'a itaat edip buna katlanırsa, Allah'ın lütfuna nail olur. ²⁰Suç işlediğinizden dolayı dayak yer ve buna sabrederseniz, övünecek bir şey yok. Fakat iyilik yaptığımız halde acı çekip sabrederseniz, Allah'ın lütfuna nail olursunuz. ²¹Allah sizi bunun için çağırır. Sizin örneğiniz İsa Mesih'tir. O sizin uğruna acı çekti. Siz de O'nun izinden gitmelisiniz. ²²Yeşaya Peygamber, Mesih için şöyle der:

“O hiç günah işlemedi,

ağzından yalan söz çıkmadı.”^f

²³Mesih aşağılandığında karşılık vermedi; elem çektiğinde kimseyi tehdit etmedi. Davasını adaletle hükmeden Allah'a bıraktı. ²⁴Günahlarımızı üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım diye yaptı. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz. ²⁵Yolunu şaşırın koyunlar gibiydiniz;

fakat şimdi sizi fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndünüz.[§]

Karı Koca İlişkileri

3 Ey kadınlar, siz de kocalarınıza tâbi olun. Bazılarınızın kocaları Allah'ın kelâmına inanmıyor olabilir. Fakat olumlu hayatınıza bakıp Allah'a dönebilirler; sizin bir şey söylemenize gerek kalmaz. ²Temiz ve hürmet dolu hayatınızı görmeleri yeter. ³Güzelliğiniz örgülü saçlar, altın takılar, zarif giysiler gibi şeylerden gelmemeli. Bunlar sadece dış görünüşle ilgilidir. ⁴Asıl güzellik iç güzelliğidir, sakın ve yumuşak ruhun güzelliğidir. Bu güzellik hiç solmaz. Allah'ın gözünde çok değerlidir. ⁵Eski çağlarda hayatlarını Allah'a vakfetmiş ve umutlarını O'na bağlamış kadınlar böyleydi. Ruhani güzelliğe önem verirlerdi. Aynı zamanda kocalarına tâbiydiler. ⁶Mesela Sara, kocası İbrahim'e itaat ederdi, ona “Efendim” diye hitap ederdi. Siz de hiçbir tehditten yılmadan iyi olanı yapın. O zaman Sara'nın kızları olursunuz.

⁷Aynı şekilde, ey kocalar, siz de karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Çünkü onların bünyesi sizinkinden daha zayıftır. Onlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizinle beraber Allah'ın lütettiği hayata nail olmuşlardır. Bunu yaparsanız, dua etmenize engel kalmaz.

Hak yolunda acı çekmek

⁸Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun. ⁹Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Size sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdua edin. Çünkü Allah sizi böyle

^f2:22 Yeşaya 53:9

§2:25 Yeşaya 53:5-7

yapmaya çağırıldı. O zaman O'nun nimetlerine nail olursunuz. ¹⁰ Zebur'da yazıldığı gibi,

“Hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isteyen, diline hâkim olsun.

Ağzından kötü söz çıkmasın, yalan söylemesin.

¹¹ Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsın.

Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsın.

¹² Çünkü Rab sâlihleri gözetir, onların yakarışlarına kulak verir.

Fakat kötülük yapanlardan yüz çevirir.”**

¹³ İyilik yapmakta gayretli olursanız hiç kimse size kötülük etmez. ¹⁴ Doğru olanı yaptığınız için acı çekseniz bile ne mutlu size! İnsanların tehditlerinden korkmayın, onlardan ürkmeyin.†† ¹⁵ Kalplerinizde Mesih'e özel bir yer verin, O'nun Rab olduğunu anlayın. İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun. ¹⁶ Ancak herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap verin. Vicdanınızı temiz tutun. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdürdüğünüz hayatı ayıplayanlar iftiralardan utanacaklar. ¹⁷ Eğer Allah'ın isteği ise, iyilik yapıp acı çekmek, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. ¹⁸ Nitekim Mesih acı çekip çarımışta öldü. Bunu, ilk ve son kere günahlarımızı üstlenmek için yaptı. Günahsız olduğu halde günahlılar için öldü. Bunu, sizleri suçsuz olarak Allah'ın huzuruna çıkarmak için yaptı. Bedenen öldürüldü; fakat Mukaddes Ruh tarafından diriltildi. ¹⁹ Ruh vasıtasıyla zindanda olan ruhlara gidip kurtuluş müjdesini vazetti. ²⁰ Bu ruhlar geçmişte, Nuh'un zamanında gemi

yapılırken yaşayan insanlardı. Allah tövbe etmelerini sabırla bekledi, fakat O'na itaat etmediler. Sadece bir avuç kişi, daha doğrusu sekiz kişi, gemiye binip suyla kurtuldu. ²¹ Tufanın suyu vaftize işaret eder. Vaftiz bedenimizi kirden temizlemek için değildir. Allah'a yönelen temiz bir vicdanın taahhüdüdür. Mesih'in dirilişi sayesinde vaftizle kurtuluşa erersiniz. ²² Dirilen Mesih arşa çıktı; şimdi Allah'ın sağında oturmaktadır. Bütün melekler, semavî yetkiler ve kudretler O'na tâbi kılınmıştır.

Allah için yaşamak

4 Mesih dünyadayken bedenen acı çekti. Siz de acı çekmeye hazırlıklı olun. Mümin olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. ² Böyle yaparsanız insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezsiniz. Hayatınızın geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarsınız. ³ Geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadınız. Hayatınız sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemlerinden ibaretti. Allah'ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiniz. ⁴ İmansızlar şimdi kendileriyle aynı sefahat seline kapılmadığınızı görüp sizi yadırgıyorlar, kötülüyorlar. ⁵ Onlar Allah'a hesap verecekler. Allah yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye hazırdır. ⁶ Çünkü kurtuluş müjdesi ölümlere de vazedildi. Neticede onlar da herkes gibi hayattayken işledikleri ameller için hesap verecekler; fakat ruhen Allah'ın katında yaşayacaklardır.

⁷ Her şeyin sonu yaklaştı. Bu sebeple akıllı olun, dua etmek için ayık kalın. ⁸ En önemlisi, birbirinizi yürekten sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. ⁹ Sızlanıp söylenmeden bir-

**3:12 Mezmur 34:12-16

††3:14 Yeşaya 8:12

birinize karşı misafirperver olun. ¹⁰ Her biriniz Allah'ın lütfettiği bir mevhibeye sahipsiniz. Bu mevhibelerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah'ın çok yönlü lütfunu iyi kullanmış olursunuz. ¹¹ Vaaz mevhibesi olan, bizzat Allah'ın kelâmını iletir gibi konuşsun. Hizmet mevhibesi olan, Allah'ın sağladığı kuvvetle hizmet etsin. Böylece yaptığınız her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirsin. İzzet ve kudret ebetler ebedince Mesih'e aittir. Âmin.

Mesih Uğruna Sıkıntı Çekmek

¹² Çektiğiniz sıkıntılar size giydirilen ateşten bir gömleğe benzer; böyle imtihan ediliyorsunuz. Başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşmayın. ¹³ Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektiğiniz için sevinin. Mesih ihtişam içinde tezahür ettiğinde sevinip coşacaksınız. ¹⁴ Mesih'in şakirtleri olduğunuz için hakarete uğrarsanız ne mutlu size! Çünkü Allah'ın Ruhu bütün haşmetiyle üzerinizdedir. ¹⁵ Belki sıkıntı çekeceksiniz. Fakat sıkıntılarınız cinayet işlemekten, hırsızlık yapmaktan, fesat çıkarmaktan ya da başkalarının işine karışmaktan olmasın. ¹⁶ Mesih'in şakirdi olduğu için acı çeken bundan utanmasın. Aksine, Mesih'in adıyla anıldığı için Allah'a hamdetsin. ¹⁷ Allah'ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? ¹⁸ Süleyman Peygamber şöyle der:

“Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?”^{††}

¹⁹ Bu sebeple Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle

canlarını Yaradan'a emanet etsinler. Çünkü O, itimada layıktır.

Cemaat önderlerinin sorumluluğu

5 Cemaatinizin önderlerine sesleniyorum. Ben de sizler gibi bir önderim. Mesih'in çektiği acılara şahit oldum. Mesih'in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olarak sizden rica ediyorum: ² Sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın size emanet ettiği insanlara göz kulak olun, onları gözetin. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapın. Allah'ın istediği budur. ³ Allah'ın size emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmayın. Tersine, iyi hayatınızla onlara örnek olun. ⁴ Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman size hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek.

⁵ Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülikle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der:

“Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder.”^{¶¶}

⁶ Allah'ın kudreti karşısında alçakgönüllü olun. O da zamanı geldiğinde sizi yüceltecektir. ⁷ Bütün kaygılarınızı Allah'a havale edin. O sizi kayırır. ⁸ Ayık ve uyanık kalın. Hasminız İblis, ortalıkta kükreyerek dolaşan bir aslan gibi, yutacak birini arıyor. ⁹ İmanınız sarsılmasın, İblis'e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor. ¹⁰ Allah daima lütüfkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve

††4:18 Süleyman'ın Özdeyişleri 11:31

¶¶5:5 Süleyman'ın Özdeyişleri 3:34

emniyet içinde yaşatacaktır. ¹¹Bütün kudret ebediyen Allah'ındır. Âmin.

Son Selamlar

¹²Bu kısa mektubu Silvanus'un yardımıyla yazdım. Onu itimada lâıyk bir mümin kardeş sayıyorum. Maksadım sizi cesaretlendirmektir. Mektubumda Allah'ın lütfundan bahsettim. Bu lütfun hakikat olduğuna şahitlik etmek istiyorum. Siz de bu lütfu bağı kalın.

¹³Babil'deki cemaat size selamlarını gönderiyor. Onlar da sizin gibi Allah tarafından seçilmişlerdir. Ortak imanımız sayesinde öz oğlum gibi olan Markos'un da selamı var. ¹⁴Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.

Mesih'e ait olanlarınızın hepsine selâmet dileriz.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari

PETRUS'UN

2.Mektubu

1 İsa Mesih'in kulu ve havarisi ben Simun Petrus, size selam ediyorum. Allahımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih adildir. Bu adaleti sayesinde biz havarilerin imanı ile eşdeğer bir imana kavuştunuz. ² Allah'ı ve Efendimiz İsa'yı daha iyi tanımanız için Allah'tan size bol bol lütuf ve selâmet dilerim.

Allah'ın daveti

³ İsa bu hayatta Allah yolunda yürümemiz için ihtiyacımız olan her şeyi verdi. Bunu ilâhî kudretiyle yaptı. İsa'yı tanıyoruz. O bizi kendi izzetine ve faziletine ortak olmaya davet etti. ⁴ İzzeti ve fazileti sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatlerde bulundu. Bu vaatler vasıtasıyla O'nun ilâhî tabiatına paydaş olduk. Çünkü insan ihtirasının dünyada yol açtığı yozlaşmalardan kurtuldunuz. ⁵ Bu sebeple imanınızı faziletle takviye etmek için elinizden geleni yapın. Faziletinizi ilim irfanla, ⁶ ilim irfanınızı nefse hâkimiyetle, nefse hâkimiyeti sebatla, sebatınızı takvayla, ⁷ takvanızı kardeşseverlikle, kardeşseverliğinizi de ilâhî sevgiyle takviye edin. ⁸ Bu vasıflara sahip olup bunları geliştirirseniz, Efendimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız. ⁹ Bu vasıflara sahip olmayan kişi ise kördür, uzağı göremez. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur. ¹⁰ Mümin kardeşlerim, Allah sizi seçip davet etti. Bu sebeple davetinizi ve seçilmişliğinizi teyit etmek için daha çok gayret edin. Bunu yaparsanız hiçbir zaman tökezleyip düşmezsiniz. ¹¹ O zaman Efendimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih sizi kendi

ebedî hükümlerine sevinçle kabul edecektir.

¹² Onun için bunları size her zaman hatırlatacağım. Gerçi bunları biliyorsunuz ve size ulaşan hakikate sağlam bir şekilde tutunuyorsunuz. ¹³ Fakat bu fani dünyada olduğum sürece bunları hatırlatarak sizi sürekli gayrete getirmeyi doğru buluyorum. ¹⁴ Çünkü kısa bir süre sonra bu fani dünyadan ayrılacağımı biliyorum. Bunu bana Efendimiz İsa Mesih bildirdi. ¹⁵ Ben bu dünyadan göçtüğümde sonra da bunları daima hatırlamanız için elimden geleni yapacağım.

¹⁶ Efendimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken kurnazca uydurulan masallara başvurmadık. İsa Mesih'in ululuğunu kendi gözlerimizle gördük. ¹⁷ İsa, Cenabıhak'ın, yüce Allah'ın sesini işitti. Semavî Babamız Allah, İsa'yı onurlandırdı, izzete kavuşturdu. O'na göklerden seslenerek şöyle dedi: "Sevgili semavî Oğlum budur. O'ndan razıyım." ¹⁸ Göklerden gelen bu sesi biz de işittik. Çünkü o sırada Mesih'le birlikte mukaddes dağda bulunuyorduk. ¹⁹ Böylece peygamberlerin söylediklerinden daha da emin olduk. Siz de bu sözlere kulak vermekle iyi edersiniz. Bu sözler karanlık yerde parlayan çıraya benzer. Gün ağarıp şafak yıldızı yüreklerinizde doğana kadar bu sözlere kulak vermeye devam edin. ²⁰ En başta şunu iyi bilin: Hiçbir peygamberlik sözü peygamberin kendi tefsiri değildir. ²¹ Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan iradesiyle gelmedi. İnsanlar Mukaddes Ruh tarafından yönetilerek Allah'ın kelâmını ilettiler.

Yanlış talimler

2 Fakat İsrail halkı içinde sahte peygamberler olduğu gibi, sizin aranızda da yanlış fikirler vazedenler olacak. Bunlar aranıza sinsice yıkıcı ve bölücü talimler sokacaklar. Kendilerini

canı pahasına kurtaran Efendi'yi bile reddedecekler. Ani bir şekilde helâk olacaklardır. ²Birçok insan bu vaizlerin ahlâksızlığına kapılacak. Onların yüzünden hak yoluna küfredilecek. ³Açgözlülükle ve düzmece sözlerle sizi sömürecekler. Allah boş durmaz; onları çoktan beri mahkûm etti. Allah uyuklamaz; onları mutlaka helâk edecektir.

⁴Allah günah işleyen melekleri bile esirgemedi. Onları cehennemin dibine atıp karanlıkta zincire vurdu. Hesap gününe kadar orada hapis kalacaklar. ⁵Allah kadim dünyayı da esirgemedi. Kâfirlerle dolu olan dünyaya tufanı gönderdi. Fakat hak yolunu beyan eden Nuh'la beraber yedi kişiyi daha tufandan korudu.* ⁶Sodom ve Gomora şehirlerini de mahkûm etti, küle çevirerek helâk etti. Bu felaketin daha sonra gelen kâfirlere ibret olmasını istedi.† ⁷Fakat Sodom'da yaşayan Lut'u kurtardı. Lut sâlih bir adamdı; etrafındaki fasıkların sefih yaşayışına çok üzüliyordu.‡ ⁸Bu sâlih adam onların arasında yaşar, yaptıkları kötülükleri görüp duyardı. Onların davranışları yüzünden vicdanında günbegün eziyet çekirdi. ⁹Bu da bize şunu gösteriyor: Rab takva içinde yaşayanları zor tecrübelerden nasıl kurtaracağını bilir. Hak yolundan ayrılanları hesap gününde cezalandırmak üzere alıkoymayı da bilir. ¹⁰Özellikle nefsin yozlaşmış ihtiraslarının ardından gidenler ve Rab'bin yetkisini hiçe sayanlar cezalarını bulacaklar. Bu küstah ve dik başlı kişiler yüce meleklerle küfretmekten çekinmezler. ¹¹Hâlbulki

güç ve kudrette daha üstün olan melekler bile bu varlıklara sövmezler, Rab'bin önünde suçlamazlar.

¹²Bu kişiler ise içgüdüleriyle yaşayan, akıldan mahrum, dünyaya sadece yakalanıp boğazlanmak üzere gelen hayvanlar gibidirler. Anlamadıkları her şeye sövüp sayarlar. Hayvanlar gibi onlar da helâk olacaklar. ¹³Başkalarına verdikleri zarara karşılık zarar görecektir. Gündüz âlem yapmayı eğlence sayarlar. Sizin için kara bir leke ve yüzkarasıdır. Sizinle yiyip içerken hile tasarlamaktan zevk alırlar. ¹⁴Devamlı zina peşindeler, günaha doymazlar. İradesiz kişileri ayartırlar. Kendilerini tamahkârlığa alıstırmış lânetli insanlardır. ¹⁵Hak yolundan saptılar. Haksız kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tuttular. ¹⁶Allah Balam'ı işlediği suçtan ötürü azarladı. Bir eşeği dile getirip insan gibi konuşturdu. Eşek de sahte peygamber Balam'ın çılgınlığına engel oldu.¶

¹⁷Sahte peygamberler kurumuş pınarlara, boranın savurduğu sise benzerler. Onları koyu karanlık bekliyor. ¹⁸Gösterişli ve boş sözler söylerler; yanlış yolda yürütenlerden yeni kurtulanları şehvet arzuları ve sefahatle ayartırlar. ¹⁹İnsanlara hürriyet vaat ederler. Oysa kendileri ahlâksızlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur. ²⁰İnsanlar Efendimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'i tanıyınca dünyanın pisliklerinden kurtulurlar. Fakat eski yollarına dönüp mağlup olurlarsa, son halleri ilk hallerinden beter olur. ²¹Keşke hak yolunu hiç tanımamış olsalardı! Kendilerine iletilen mukaddes

*2:5 Yaratılış 6:1-7:24

†2:6 Yaratılış 9:24

‡2:7 Yaratılış 19:1-16

¶2:16 Çölde Sayım 22:4-35

emri öğrenip ondan geri dönmektense, hiç bilmemeleri kendileri için daha hayırlı olurdu. ²²Şu atasözü onların durumunu ne güzel anlatıyor: “Köpek kendi kusmuğuna döner, yıkanmış domuz yine balçıkta debelenir.”[§]

Rab'bin günü

3 Sevgili dostlarım, bu size yazdığım ikinci mektuptur. İki mektubumda da bazı konuları size hatırlatmak ve temiz vicdanınızı uyandırmak istedim. ²Mukaddes peygamberlerin önceden söylediği sözleri hatırlayın. Kurtarıcımız Rab'bin biz havarileriniz vasıtasıyla verdiği buyruğu da hatırlayın. ³En başta şunu bilmelisiniz: Bu ahir zamanda alaycılar ortaya çıkacak. Bu kişiler kendi nefislerinin ardından gidecekler. ⁴Alay ederek, “Hani Rab geleceğini vaat etmişti?” diyecekler. “Atalarımız vefat edeli her şey kâinatın başlangıcındaki gibi duruyor.” ⁵Fakat şunu bile bile unutuyorlar: Gökler çok önceden Allah'ın kelâmı vasıtasıyla var oldu. Yeryüzü de suyun içinden ve su vasıtasıyla şekil aldı.** ⁶Kadim dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu. ⁷Şimdiki gökler ve yer ise ateşe verilmek üzere yine Allah'ın kelâmı vasıtasıyla muhafaza ediliyor, kâfirlerin helâk olacağı hesap gününe kadar korunuyorlar.

⁸Sevgili dostlarım, şunu unutmayın, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir.†† ⁹Bazıları Rab'bin vaadini yerine getirmekte geciktiğini düşünüyor. Fakat Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez. Sadece size sabırla davranıyor. Çünkü kimsenin helâk olmasını istemiyor. Herkesin

tövbe etmesini istiyor. ¹⁰Fakat Rab'bin günü aniden, hırsızın gelişi gibi olacak. O gün gökler cayır cayır yanıp ortadan kalkacak. Gök cisimleri şiddetli ateşte eriyip yok olacak. Dünya ve dünyada yapılan her şey ifşa edilecek. ¹¹Her şey böylece yok olacak. Bunu düşüncün ve nasıl insanlar olmanız lazım, siz karar verin! Allah'ın yolunda pak bir hayat sürün. ¹²Allah'ın hesap gününü dört gözle bekleyin, o günün gelişini çabuklaştırın. O gün gökler yanıp yok olacak. Gök cisimleri şiddetli ateşte eriyip tükenecek. ¹³Fakat Allah bize yeni gökler ve yeni bir dünya vaat etti. Orada adalet ebediyen hüküm sürecek. Biz de o vaadin gerçekleşmesini bekliyoruz.

¹⁴Böylece sevgili dostlarım, bunları beklediğinize göre, Allah'ın huzurunda selâmet içinde, lekesiz ve kusursuz yaşamaya gayret edin. ¹⁵Efendimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın. Sevgili mümin kardeşimiz Pavlus da Allah'tan aldığı hikmetle aynı şeyi yazıyor. ¹⁶Pavlus, bütün mektuplarında bu konulardan söz eder. Mektuplarının bazı yerlerini anlamak zordur. Cahil ve dengesiz kişiler bunları çarpıtıyorlar. Öbür mukaddes yazılara da aynı şeyi yapıyorlar. Sonuç olarak kendileri için ebedî helâk yolunu açıyorlar. ¹⁷Sevgili dostlarım, siz ise bunları zaten biliyorsunuz. İmanınız güçlüdür. Bu sebeple sakın fasıkların sapkınlıklarına kapılıp imandan sapmayın. ¹⁸Fakat Efendimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu daha iyi tanımakta ilerleyip gelişin. Şimdiden ebede kadar O'na izzet olsun! Âmin.

§2:22 Süleyman'ın Özdeyişleri 26:11

**3:5 Yaratılış 1:6-9

††3:8 Mezmurlar 90:4

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari

YUHANNA'NIN

1. Mektubu

1 Başlangıçtan beri var olanı, Hayat Kelâmı'nı size ilan ediyoruz. O'nu işittik, gözlerimizle gördük, seyredip ellerimizle dokunduk. ²Çünkü Hayat Olan* açıkça görüldü. O'nu gördük ve O'na şahitlik ediyoruz. Semavî Baba'nın nezdinde olup bize gösterilmiş olan Ebedî Hayat'ı† ilan ediyoruz. ³Bizim müşareketimiz, Semavî Baba'yla ve semavî Oğlu İsa Mesih'ledir. Sizin de bizimle müşareketiniz olsun diye görüp işittiğimizi size bildiriyoruz. ⁴Bunları size, sevincimiz tamamlansın diye yazıyoruz.

Nurda Yürüyelim

⁵İsa Mesih'ten işittiğimiz ve size bildirdiğimiz haber şudur: Allah nurdur‡, O'nda karanlığın¶ zerresi yoktur. ⁶Allah'la müşareketimiz olduğunu söyler ama karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş ve hakikate uygun şekilde yaşamamış oluruz. ⁷Fakat Allah nurda olduğu gibi biz de nurda yürürsek birbirimizle müşareketimiz olur ve Allah'ın semavî Oğlu İsa Mesih'in kanı bizi her günahattan arındırır. ⁸Günahımız yoktur dersek kendimizi kandırırız, hakikatten mahrum oluruz. ⁹Fakat günahlarımızı itiraf edersek, sadık ve adil olan Allah günahlarımızı bağışlar, bizi her kötülükten arındırır. ¹⁰Günah işlemedik dersek Allah'ı yalancı durumuna düşürmüş, Allah'ın kelâmından mahrum oluruz.

İsa bizim şefaathimizdir

2 Evlâtlarım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih semavî Babamız Allah'ın huzurunda bize şefaath eder. ²Mesih, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını affettiren kurbandır. ³Allah'ın emirlerini yerine getirdiğimiz takdirde O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz. ⁴“O'nu tanıyorum” diyen ama emirlerine uymayan kişi yalancıdır, hakikatten mahrumdur. ⁵Allah'ın kelâmına uyan kişide Allah'ın sevgisi hakikaten kemal ermiştir. Allah yolunda olduğumuzu bununla anlarız. ⁶“Allah yolunda yaşıyorum” diyen kişi İsa Mesih gibi yaşamalıdır.

Yeni emir

⁷Sevgili dostlarım, size yeni bir emir değil, en başından beri kabul ettiğiniz eski emri yazıyorum. Bu emir, işitmiş olduğunuz Allah kelâmıdır. ⁸Fakat size gerçekten yeni bir emir yazıyorum. Bunun hakiki anlamını Mesih gibi siz de biliyorsunuz. Çünkü karanlık dağılmakta ve hakiki nur şimdiden parlamaktadır. ⁹Nurda yaşadığını söyleyen ama kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır. ¹⁰Kardeşini seven nurda yaşar ve başkasının imandan sapmasına vesile olmaz. ¹¹Fakat kardeşinden nefret eden karanlıktadır. Karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir.

¹²Evlâtlarım, size yazıyorum, çünkü günahlarınız Mesih sayesinde bağışlandı.

¹³Babalar, size yazıyorum,

*1:2 *Hayat Olan*: İsa Mesih

†1:2 *Ebedî Hayat*: Ezelden beri var olan İsa Mesih

‡1:5 *Allah nurdur*: Allah mutlak iyidir, mutlak mükemmeldir.

¶1:5 *karanlık*: kötülük, şeytani faaliyetler

çünkü başlangıçtan beri Var Olan'ı tanıyorsunuz.

Gençler, size yazıyorum, çünkü kötü olanı, yani Şeytan'ı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, çünkü semavî Baba'yı tanıyorsunuz.

¹⁴ Babalar, size yazdım, çünkü başlangıçtan beri Var Olan'ı tanıyorsunuz.

Gençler, size yazdım, çünkü güçlüsünüz, Allah'ın kelâmı içinde yaşıyor ve kötü olanı yendiniz.

¹⁵ Dünyayı[§] ve dünyevî şeyleri sevmeyin. Dünyayı seven, semavî Babamız Allah'ı sevmez. ¹⁶ Çünkü dünyaya ait olan her şey, yani nefsin arzuları, insanın görüp arzuladığı şeyler ve hayatın verdiği gurur, semavî Babamız Allah'tan değil, dünyadandır. ¹⁷ Dünya da, dünyevî arzular da fanidir. Fakat Allah'ın isteğini yerine getiren ebediyen yaşar.

Mesih aleyhtarları

¹⁸ Evlâtlarım, bu son saattir. Deccal'ın, yani Mesih aleyhtarının geleceğini işittiniz. Nitekim şimdiden birçok Mesih aleyhtarı türemiş durumdadır. Ahir zamanda yaşadığımızı bundan anlıyoruz. ¹⁹ Bu kişiler bizim aramızdaydılar; lâkin bizden değildirler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Fakat bizi terk etmeleri, hiçbirinin aslında bizden olmadığını gösterir. ²⁰ Hâlbuki siz Mukaddes Ruh tarafından meshedildiniz.** Bu sayede hepimiz hakikati biliyorsunuz. ²¹ Bunları size hakikati bilmediğiniz için değil, bilakis, hakikati ve hiçbir yalanın hakikatten kaynaklanmadığını bildiğiniz için yazıyorum. ²² İsa'nın Mesih olduğunu inkâr eden yalancı

değilse kim yalancıdır? Semavî Babamız Allah'ı ve semavî Oğul'u inkâr eden, Mesih aleyhtarıdır. ²³ Semavî Oğul'u inkâr eden, semavî Baba'dan da mahrumdur. Semavî Oğul'u ikrar eden ise semavî Baba'ya da sahiptir. ²⁴ En baştan beri işittiğiniz hakikatler içinde yaşasın. Eğer baştan beri işittikleriniz içinde yaşarsa, siz de semavî Oğul'la ve semavî Baba'yla birlik içinde yaşamaya devam edersiniz. ²⁵ Mesih'in bize vaat ettiği ebedî hayat budur.

²⁶ Bunları, sizi yoldan saptırmak isteyenler hakkında ikaz etmek için yazıyorum. ²⁷ Size gelince, Mesih size Mukaddes Ruh'u bahşetmiştir. Mukaddes Ruh içinde yaşıyor. Başka birinin size bir şey öğretmesine ihtiyacınız yoktur. Çünkü Mesih'in bahşettiği Mukaddes Ruh size her şeyi öğretir. O'nun öğrettikleri haklı, batıl değildir. Size öğretmiş olduğu gibi, Mesih'e bağlı kalın.

²⁸ Evet evlâtlarım, şimdi Mesih'e bağlı yaşayın ki, O tezahür ettiğinde cesaretimiz olsun, geldiğinde huzurunda utanmayalım. ²⁹ O'nun sâlih olduğunu bildiğinize göre, sâlih ameller işleyen herkesin ruhen O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

Allah'ın evlâtları

3 Bakın, semavî Babamız Allah bizleri öyle çok seviyor ki, bize "Allah'ın evlâtları" deniyor! Hakikaten de öyleyiz. Fakat dünya semavî Babamız Allah'ı tanımadığı için bizi de tanımıyor. ² Sevgili dostlarım, daha şimdiden Allah'ın evlâtlarıyız. Ancak gelecekte nasıl olacağımız henüz bize açıkça gösterilmedi. Fakat Mesih tezahür ettiğinde, O'na benzer olacağımızı biliriz. Çünkü

§2:15 *Dünya*: Allah'a muhalif olan her şey

**2:20 *meshedilmek*: tahsis edilmek, belirli bir amaçla seçilmek.

O'nu olduğu gibi göreceğiz. ³ Mesih pak olduğu gibi, Mesih'e bu şekilde ümit bağlayan da kendini pak tutar.

⁴ Günah işleyen insan, Tevrat'ın şeriatına karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, şeriatı çiğnemek demektir. ⁵ Bilirsiniz ki, Mesih günahlarımızı ortadan kaldırmak için geldi; kendisinde günahın zerresi yoktur. ⁶ Mesih'e bağlı yaşayan insan, günah işlemez. Günah işlemeye devam eden kişi, Mesih'i görmemiş ve tanımamış demektir. ⁷ Evlâtlarım, kimse sizi aldatmasın. Mesih sâlih olduğu gibi, sâlih ameller işleyenler de özde sâlihtir. ⁸ Günah işleyen kişi İblis'e aittir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor. Allah'ın semavî Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için geldi. ⁹ Ruhen Allah'tan doğmuş olanlar günah işlemez. Çünkü Allah'ın içlerine ektiği söz onlarda yaşar. Allah'ın evlâtları oldukları için günah işleyemezler. ¹⁰ Allah'ın evlâtları ile İblis'in evlâtları işte böyle ayırt edilir. Sâlih ameller işlemeyen ve mümin kardeşini sevmeyen kişi Allah'a ait değildir.

Birbirimizi sevelim

¹¹ Size en başından beri bildirilen emir şudur: Birbirimizi sevelim. ¹² Şeytan'a ait olan ve kardeşini öldüren Kabil gibi olmayalım. O kardeşini neden öldürdü? Çünkü kendi amelleri kötü, kardeşinin amelleri ise sâlihti.^{††}

¹³ Mümin kardeşlerim, dünya^{‡‡} sizden nefret ederse buna şaşmayın. ¹⁴ Biz mümin kardeşleri sevdiğimiz için ölümden hayata geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen, ölümün hükmü altındadır. ¹⁵ Mümin kardeşinden nefret eden kişi katilden farksızdır. Hiçbir katilin ebedî hayata sahip olmadığını bilirsiniz.

¹⁶ Sevginin ne olduğunu İsa Mesih'ten öğreniyoruz. İsa Mesih bizim uğrumuza canını feda etti. Bizim de kardeşlerimiz uğruna canımızı feda etmemiz gerekir. ¹⁷ Dünya malına sahip olan ama mümin kardeşini muhtaç durumda gördüğü halde ona şefkat göstermeyen kişide Allah sevgisi olabilir mi? ¹⁸ Evlâtlarım, sevgimiz lâfta ve ağızda kalmasın. Sevgimizi icraatla ve hakikatle gösterelim.

¹⁹⁻²⁰ Böylece hakikat yolunda olduğumuzu bileceğiz. Vicdanımız bizi suçladığında Allah'ın huzurunda müsterih olabiliriz. Çünkü Allah vicdanımızı aşar; O her şeyi bilir. ²¹⁻²² Sevgili kardeşlerim, eğer vicdanımız bizi suçlamazsa Allah'ın huzuruna cesaretle çıkabiliriz; O da her dileğimizi yerine getirir. Çünkü O'nun emirlerini yerine getiriyor ve O'nun razı olduğu şeyleri yapıyoruz. ²³ Allah'ın emri, semavî Oğlu İsa Mesih'e iman edip güvenmemiz ve Mesih'in bize emrettiği gibi birbirimizi sevmemizdir. ²⁴ Allah'ın emirlerini yerine getiren kişi Allah'a bağlı yaşar; Allah da o kişinin kalbinde yaşar. Allah'ın içimizde yaşadığını, bize bahşettiği Mukaddes Ruh sayesinde biliriz.

Sahte peygamberlere karşı uyarı

4 Sevgili dostlarım, dünyanın her yanında birçok sahte peygamber türemiştir. Bu yüzden Allah'ın Ruhu'na sahip olduğunu söyleyen her insana inanmayın. Allah'tan olup olmadıklarını tahlil edin. ² Allah'ın Ruhu'nu şöyle tanıyacaksınız: Allah'ın Ruhu'na sahip olan kişi, İsa Mesih'in insan bedenine bürünüp dünyaya geldiğini kabul eder. ³ İsa hakkında bunu ikrar etmeyen hiçbir ruh Allah'tan

^{††}3:12 Yaratılış 4:8

^{‡‡}3:13 *dünya*: Günah içinde yaşayanlar anlamında

değildir. Bu, Deccal'ın, yani Mesih aleyhtarının ruhudur. Onun geleceğini işittiniz. O daha şimdiden dünyadadır. ⁴Evlâtlarım, siz Allah'a aitsiniz ve sahte peygamberleri alt ettiniz. Çünkü içinizde olan Mukaddes Ruh dünyada olandan, yani Şeytan'dan üstündür. ⁵Sahte peygamberler dünyaya aittir. Bu yüzden söyledikleri sözler de dünyevîdir ve dünya onlara kulak verir. ⁶Fakat biz Allah'a aidiz. Allah'ı tanıyanlar bize kulak verir, Allah'tan olmayanlar bize kulak asmaz. Hakikat Ruhu'yla yalan ruhunu böyle ayır ederiz.

Allah sevgidir

⁷Sevgili dostlarım, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Allah'tandır. Seven herkes ruhen Allah'tan doğmuştur ve Allah'ı tanır. ⁸Sevmeyen kişi Allah'ı tanımaz. Çünkü Allah sevgidir. ⁹Allah bizi sevdiğini şununla gösterdi: Biricik semavî Oğlu'nu, O'nun vasıtası ile ebedî hayata kavuşalım diye dünyaya gönderdi. ¹⁰Biz Allah'ı sevmiş değildik. Fakat O bizi sevdi ve semavî Oğlu'nu günahlarımızı affettiren kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. ¹¹Sevgili dostlarım, Allah bizi işte bu kadar çok seviyor! O halde bizim de birbirimizi sevmemiz gerekir. ¹²Hiç kimse hiçbir zaman Allah'ı görmemiştir. Fakat birbirimizi seversek, Allah içimizde yaşar ve sevgisi içimizde kemale erer.

¹³Allah'a bağlı yaşadığımızı ve O'nun içimizde yaşadığını bize verdiği kendi Ruhu'ndan anlarız. ¹⁴Semavî Babamız Allah semavî Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdi. Biz bunu gördük ve şimdi buna şahitlik ediyoruz. ¹⁵Her kim İsa'nın Allah'ın semavî Oğlu olduğunu ikrar ederse, Allah onun kalbinde yaşar, o da Allah'a bağlı yaşar. ¹⁶Allah'ın bize olan

sevgisini tanımış ve buna inanmış bulunuyoruz. Allah sevgidir. Sevgiyle yaşayan kişi, Allah'a bağlı yaşar. Allah da onun kalbinde yaşar. ¹⁷Böylelikle aramızdaki sevgi kemale erer ve hesap gününde Allah'ın huzuruna cesaretle çıkabiliriz. Çünkü Mesih nasılsa biz de bu dünyada öyleyiz. ¹⁸Allah'ın sevgisinin olduğu yerde korku yoktur. Allah'ın mükemmel sevgisi korkuyu silip atar. Kişiyi korkutan şey, ahretteki azaptır. Koranan kişide Allah'ın sevgisi kemale ermemiştir.

¹⁹Biz ise seviyoruz, çünkü önce Allah bizi sevdi. ²⁰"Allah'ı seviyorum" diyen ama mümin kardeşinden nefret eden kişi yalancıdır. Çünkü görmüş olduğu kardeşini sevmeyen, görmediği Allah'ı sevemez. ²¹Mesih'ten aldığımız emir şudur: "Allah'ı seven, mümin kardeşini de sevsin."

Dünyayı alt eden iman

5 İsa'nın Mesih olduğuna iman eden herkes ruhen Allah'tan doğmuştur. Semavî Babamız Allah'ı seven, O'ndan ruhen doğmuş olanları da sever. ²Allah'ı sevip emirlerini yerine getirmekle, Allah'ın evlâtlarını sevdiğimizi anlarız. ³Allah'ı sevmek, emirlerini yerine getirmek demektir. O'nun emirleri de ağır değildir. ⁴Çünkü ruhen Allah'tan doğan herkes dünyayı alt edecek kuvvete sahiptir. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır. ⁵Dünyayı ancak İsa'nın Allah'ın semavî Oğlu olduğuna iman eden alt edebilir.

Allah'ın şahitliği

⁶İsa Mesih suyla vaftiz oldu ve çarımhta kanını döktü. Böylece O yalnız suyla değil, hem suyla hem de kanla gelmiş oldu. Mukaddes Ruh buna şahitlik eder. Çünkü Ruh hakikattir. ⁷⁻⁸Ruh, su ve kan, üçü de buna şahitlik ederler. Ve üçü de ahenk

içindedir. ⁹ İnsanların şahitliğine itibar ediyorsak, Allah'ın şahitliği bundan çok daha üstündür. Çünkü bu, Allah'ın kendi semavî Oğlu hakkında ettiği şahitliktir. ¹⁰ Allah'ın semavî Oğlu'na iman eden kişi yüreğinde Allah'ın şahitliğine sahiptir. Fakat Allah'a iman etmeyen, O'nu yalancı yerine koyar. Çünkü Allah'ın semavî Oğlu hakkındaki şahitliğine inanmamıştır. ¹¹ Bu şahitlik de şundan ibarettir: Allah bize ebedî hayat verdi, bu hayatın kaynağı da O'nun semavî Oğlu'dur. ¹² Allah'ın semavî Oğlu'nu kalbinde yaşatan herkes ebedî hayata sahiptir. Fakat Allah'ın semavî Oğlu'na sahip olmayan kişi bu hayattan mahrumdur.

Ebedî hayat güvencesi

¹³ Bunları, Allah'ın semavî Oğlu'na imanla güvenen sizlere, ebedî hayata sahip olduğunuzu bilersiniz diye yazdım. ¹⁴ Allah'ın huzurunda sahip olduğumuz güvence şudur: O'nun iradesine uygun ne dilersek bizi işitir. ¹⁵ Bizi işittiğini

bildiğimize göre, O'ndan dilediğimiz her şeye kavuştuğumuzu da biliriz.

¹⁶ Mümin kardeşlerinden birinin ölümüne götürmeyen günah işlediğini gören kişi, o kardeş için dua etsin. Allah da o kardeşe hayat verecektir. Bu ancak ölümüne götürmeyen bir günah işleyenler için geçerlidir. Ölümüne götürmeyen günah da vardır. Bu tür günahlar işleyen için dua etsin demiyorum. ¹⁷ Her kötülük günahıdır. Fakat ölümüne götürmeyen günah da vardır.

¹⁸ Ruhun Allah'tan doğmuş olanların günah işlemeye devam etmediklerini biliriz. Allah'tan doğmuş olan İsa Mesih onları korur. Şeytan onlara zarar veremez. ¹⁹ Biliriz ki, biz Allah'a aidiz, fakat bütün dünya Şeytan'ın hükmü altındadır. ²⁰ Ve biliriz ki, Allah'ın semavî Oğlu gelmiş ve Hak'kı[¶] tanımamız için bize zihin açıklığı ihsan etmiştir. Semavî Oğul İsa Mesih sayesinde Hak'ka aidiz. Hakiki Allah ve ebedî hayat O'dur. ²¹ Evlâtlarım, kendinizi sahte ilâhlardan koruyun.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari

YUHANNA'NIN

2.Mektubu

1 Cemaatin önderi ben Yuhanna, Allah'ın seçtiği hanıma ve çocuklarına* selam ederim! Sizi hakikaten seviyorum. Yalnız ben değil, hakikati† bilenlerin hepsi sizi seviyor. ²Çünkü hakikat içimizde yaşıyor ve ebediyen bizimle olacak.

³Hakikat ve sevgi yolunda yaşadığımız zaman, semavî Babamız Allah'tan ve semavî Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve selâmet de bizimle olacaktır.

⁴Senin çocuklarından bazılarının semavî Babamız Allah'tan aldığımız emre uyararak hakikat yolunda yürüdüklerini duyunca çok sevindim.

⁵Ve şimdi Hanımefendi, sana rica ediyorum: Birbirimizi sevelim. Bunu sana yeni bir emir verir gibi yazmıyorum, sadece en başından beri kabul ettiğimiz emri hatırlatıyorum.

⁶Sevgi, Allah'ın emirlerine uygun

biçimde yaşamak demektir. Ve Allah'ın emri, en başından beri işittiğiniz gibi, sevgi yolunda yürümenizdir.

⁷Ancak dünyanın her yerinde insanları aldatan birçok kişi ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bunlar, İsa Mesih'in insan bedenine bürünüp dünyaya geldiğini inkâr ediyorlar. Aldatıcı ve Mesih aleyhtarı olan bunlardır. ⁸Çabalarınızın boşa gitmemesi için ve ebedî mükâfatınızı eksiksiz alabilmek için kendinize dikkat edin.

⁹Haddini aşır Mesih'in vazettiklerine bağlı kalmayanın hayatında Allah da yoktur. Bağlı kalanın hayatında ise hem semavî Babamız Allah hem de semavî Oğul vardır. ¹⁰Biri size gelip de bundan farklı bir şey vazederse onu evinize almayın, onunla selâmlaşmayın. ¹¹Çünkü böyle biriyle selâmlaşan kişi, onun kötü amellerine ortak olur.

¹²Size yazacak çok şeyim var. Fakat bunları kâğıt ve mürekkeple bildirmek istemedim. Sevincimiz tamamlansın diye yanınıza gelip sizinle yüz yüze görüşmeyi umut ediyorum. ¹³Allah'ın seçtiği kız kardeşinin‡ çocukları sana selâm ederler.

***1:1 hanıma ve çocuklarına:** “Hanım” sözcüğü bu mektubun yazıldığı cemaati (veya cemaat önderini), “çocuklar” sözcüğü ise bu cemaatin üyelerini ifade etmektedir. Ayrıca bkz. ayet 13.

†**1:1 hakikat:** İsa Mesih'le ilgili kurtuluş müjdesi

‡**1:13 kız kardeşinin çocukları:** Yuhanna'nın ait olduğu müminler cemaatinin üyeleri anlamında olabilir.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

Havari

YUHANNA'NIN

3.Mektubu

1 Cemaatin önderi ben Yuhanna, hakikaten sevdiğim kıymetli Gayus'a selâm ederim. ²Sevgili dostum, manevî yönden huzur içinde olduğun gibi, her bakımdan huzur ve refah içinde olasan diye dua ediyorum. ³Bazı mümin kardeşler gelip senin hak yoluna bağlı olduğunu ve hak yolunda yürüdüğünü anlatınca çok sevindim. ⁴Benim için, evlâtlarımın hak yolunda yürüdüklerini işitmekten daha büyük sevinç yoktur!

⁵Sevgili dostum, kendilerini şahsen tanımadığın halde mümin kardeşlerine yardım ediyorsun, vazifeni sadakatle yerine getiriyorsun. ⁶Onlar cemaatin huzurunda senin sevgine şahitlik ettiler. Onları Allah'a lâayık biçimde yolcu edersen iyi etmiş olursun. ⁷Çünkü Mesih'e iman etmeyenlerden hiç yardım almadan, sırf Mesih'e hizmet etmek uğruna yola koyuldular. ⁸Bu sebeple hak yolunda verdikleri emeklere ortak

olmak için böyle insanlara destek olmalıyız.

⁹Cemaate bir mektup gönderdim, fakat aralarında en üstün olma hevesinde bulunan Diotrefes söylediklerimize kulak asmıyor. ¹⁰Bu sebeple eğer yanınıza gelirsem, yaptığı kötülükleri hatırlatacağım. Bize bir sürü iftira atıyor; bu yetmiyormuş gibi, ziyaretçi mümin kardeşleri kabul etmiyor. Kabul etmek isteyenlere de mani olup cemaatten dışlıyor.

¹¹Sevgili dostum, kötü olanı değil, iyi olanı örnek al. İyilik yapan kişi Allah'tandır. Kötülük edense Allah'ı idrak etmemiştir.

¹²Herkes Demetrios hakkında iyi şeyler söylüyor. Hakikat de bunu bizzat doğruluyor. Biz de onun lehine şahitlik ederiz. Şahitliğimizin doğru olduğunu biliyorsun.

¹³Sana söylemek istediğim daha çok şey var. Fakat bunları kalemle, mürekkeple bildirmek istemiyorum. ¹⁴Yakında ziyaretine gelmeyi umut ediyorum. O zaman yüz yüze görüşürüz. ¹⁵Selâmette kal! Buradaki dostların sana selam ederler. Sen de oradaki dostlarıma tek tek selam söyle.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

YAHUDA'NIN

Mektubu

1 İsa Mesih'in kulu ve Yakub'un kardeşi ben Yahuda'dan selam. Ey müminler, semavî Babamız Allah sizi sevdi ve cemaatine davet etti; İsa Mesih'in himayesindeyiz. ²Size Allah'tan bol bol merhamet, selâmet ve muhabbet dilerim.

Günah ve mahkûmiyet

³Sevgili dostlarım, müşterek kurtuluşumuz hakkında size yazmayı çok istedim; fakat bunun yerine, Allah'ın müminlere ilk ve son kere emanet ettiği inancı var gücünüzle savunmanızı rica etmeye mecbur oldum. ⁴Çünkü aranızda bazı sapkınlar sızdı. Bunlar Allahımız'ın lütfunu sefahate araç ederler; hatta tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'e sırt çevirmişlerdir. Mahkûmiyetleri çoktan beri mukaddes yazılarda bildirilmiştir.

⁵Bütün bunları bildiğiniz halde yine de hatırlatmak istiyorum: Rab İsrail halkını Mısır esaretinden kurtardı; fakat iman etmeyenleri daha sonra helâk etti.

⁶Yetkilerinin sınırları içinde kalmayan melekleri de büyük hesap gününe kadar çözülmez zincirlerle bağladı, karanlığa hapsetti. Çünkü kendilerine tahsis edilen yeri terk ettiler. ⁷Benzer şekilde Sodom, Gomora ve çevre şehirler kendilerini fuhuş ve cinsel sapıklığa teslim ettiler. Ebedî ateşte yanma cezasına çarptırıldılar, herkese ibret oldular.

⁸Benzer şekilde aranızda sızan sapkınlar da gördükleri düşlere dayanarak Sodom ve Gomora halkı gibi bedenlerini kirletiyorlar; aynı zamanda

Rab'bin yetkisini hiçe sayıyorlar, yüce meleklerle küfrediyorlar. ⁹Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi hakkında İblis'le çekişip tartışırken İblis'e küfretmedi, onun hakkında hüküm vermeye cesaret edemedi. Sadece, "Seni Rab azarlasın" dedi. ¹⁰Fakat bu kişiler anlamadıkları her şeye küfrediyorlar. Öte yandan bazı şeyleri anlıyorlar. Ancak akıldan yoksun hayvanlar gibi, içgüdüleriyle hareket ediyorlar; anladıkları şeyleri yerine getirmediikleri için helâk oluyorlar.

¹¹Vay onların haline! Çünkü katil Kabil'in* yolundan giderler. Para uğruna sahte peygamber Balam'inkine benzer bir sapkınlığa kapılırlar. Musa Peygamber'e kafa tutan Korah'inkine benzer bir isyanda mahvolurlar. ¹²Sevgi şölenlerinizde† sizlerle birlikte pervasızca yiyip içerler. Bu kişiler birer kara lekedir. Yalnızca kendi menfaatlerini gözetirler. Rüzgârın sürüklediği yağmursuz bulutlar gibidirler. Sonbaharda bile meyve vermeyen, kökünden sökülmüş ağaçlara benzerler; böylece iki kez ölü sayılırlar. ¹³Köpüğünü kıyıya savuran denizin azgın dalgaları gibi, ayıplarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları ebedî zifirî karanlık bekliyor.

¹⁴Adem'den sonra yedinci nesilden olan Hanok Peygamber bu adamlar hakkında şu kehanette bulundu: ¹⁵"Rab herkes hakkında hükmünü vermek için on binlerce mukaddes meleğiyle geliyor. Kâfirler bir sürü kötülük yaptı, imansız günahkârlar Rab'be karşı ağır sözler söylediler. Rab bütün bu şeylerden ötürü hepsinden hesap soracaktır."

¹⁶Bu kişiler devamlı yakınıp söylenirler; kötü arzularının peşinden gider-

***1:11 Kabil:** Allah'ın rızasını kazanan kardeşi Habil'i kıskanmış ve öldürmüştü.

†**1:12 Sevgi şölenleri:** İsa Mesih'e ilk iman edenlerin birlikte yediği yemekler. Bu yemeklerde dua ederlerdi; birbirlerine ruhani öğütler verirlerdi; cemaatte karşılıklı sevgiyi geliştirirlerdi.

ler. Ağızlarından sadece kibirli sözler çıkar; kendi menfaatleri için başkalarını pohpohlarlar.

Tembihler ve öğütler

¹⁷ Size gelince sevgili dostlarım, Efendimiz İsa Mesih'in havarileri tarafından önceden söylenen sözleri hatırlayın. ¹⁸ Size şunu demişlerdi: "Ahir zamanda Allah'la alay edenler, Allah yolundan sapıp kendi arzularına göre yaşayanlar olacaktır." ¹⁹ Bunlar münafık ve nefsanî insanlardır; Mukaddes Ruh'tan mahrumdurlar.

²⁰ Size gelince sevgili mümin kardeşlerim, kendinizi son derece mukaddes olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Mukaddes Ruh'un rehberliğinde dua edin. ²¹ Allah'ın sizi

sevdiğini daima hatırlayın; Efendimiz İsa Mesih'in merhamet edip sizi ebedî hayata kavuşturmasını ümitle bekleyin. ²² İman konusunda tereddüt içinde olanlara siz de merhametle davranın. ²³ Bazılarını yangından kapıp kurtarır gibi, cehenneme atılma tehlikesinden kurtarın. Bazılarına korkuyla merhamet edin. Günahlı bir beden lekelediği elbiseden tiksindir gibi, onların kötü hayatlarından etkilenmekten sakının.

²⁴ Allah kadirdir. Sizi düşmekten kurtaracak, lekesiz olarak coşkun bir sevinç içinde huzuruna çıkaracaktır. ²⁵ İzzet, haşmet, kudret ve hâkimiyet ezelden ebede kadar Efendimiz İsa Mesih'in vasıtasıyla Kurtarıcımız olan tek Allah'a aittir. Âmin.

HALK DİLİNDE

Language: Türkçe (Turkish)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Turkish: Easy-to-Read Version © 2012 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-25 from source files dated 2017-08-25.

7cf35e63-51aa-537e-aa3b-081ce553059e

ISBN: 978-1-5313-1321-0

*Havari Yuhanna'nın
İsa Mesih'ten aldığı*

VAHIY

1 Bu kitap, İsa Mesih'ten gelen vahiydir. Allah bunu, yakında olması gereken olayları kullarına göstereceğini diye İsa'ya verdi. İsa meleğini gönderdi, bu vahiy kulu Yuhanna'ya ilettili. ²Yuhanna gördüğü her şeye şahitlik eder. Bu, Allah'ın kelâmı ve İsa Mesih'in tebliğidir. ³Peygamber olarak bildirdiğim bu sözleri yüksek sesle okuyanlara, dinleyenlere ve bu kitapta yazılanları yerine getirenlere ne mutlu! Çünkü her şeyin gerçekleşeceği vakit yakındır.

Yedi şehir, yedi cemaat

⁴Ben Yuhanna, İsa Mesih'in Ege bölgesinde bulunan yedi cemaatine selam ederim! Ezelden ebede kadar var olan Allah'tan, tahtının huzurunda duran yedi ruhtan ve İsa Mesih'ten size lütuf ve selâmet dilerim. ⁵İsa Mesih emin şahittir. Ölümünden ilk dirilen O'dur ve dünya hükümdarlarının hâkimidir.

İsa bizi sever. O kendi kanı pahasına bizi günahlarımızdan azat etti. ⁶Bizi, semavî Babası Allah'ın Hükümranlığı'na kattı, rahipler gibi O'na kulluk etmekle vazifelendirdi. İzzet ve kudret ebetler ebedince İsa'ya aittir! Âmin.*

⁷İsa bulutlarla gelecek!

Herkes O'nu görecek,
çarşıta bedenini deşmiş olanlar bile.
Yeryüzündeki bütün halklar O'nun için
dövünüp feryat edecekler. Evet, âmin!†

⁸Ezelden ebede kadar var olan kadir Rab Allah, "Her şeyi başlatan, her şeyi bitiren Ben'im" diyor.‡

⁹Ben mümin kardeşiniz Yuhanna'yım. Allah'ın Hükümranlığı'na sizinle hissedarım. Sizin gibi İsa yolunda cefaya tahammül ediyorum. Allah'ın kelâmını ve İsa'yı tebliğ ettiğim için Patmos adasında hapiste bulunuyordum. ¹⁰Bir pazar günü Allah'ın Ruhuna hâkim oldum. Arkamda borazan sesine benzer kuvvetli bir ses işittim. ¹¹Ses, "Gördüklerini kayda geçir; bunları yedi cemaate, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya ve Laodikya şehirlerindeki cemaatlere gönder" dedi.

¹²Bana kimin seslendiğini görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik gördüm. ¹³Bunların ortasında insana benzer biri duruyordu. Ayaklarını örten bir cübbe giymişti; göğsünü altın kuşakla sarmıştı. ¹⁴Başı ve saçları ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateş gibi parlıyordu. ¹⁵Ayakları, ocakta kor hale gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi.¶ ¹⁶Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü, öğlen güneşi gibi parlıyordu.

¹⁷O'nu görünce ayaklarının dibine ölü gibi yere yığıldım. Sağ eliyle bana dokundu ve şöyle dedi: "Korkma! İlk ve son Ben'im.§ ¹⁸Diri Olan Ben'im. Evet, ölmüştüm, fakat artık ebediyen diriyim. Ölümün ve Ölüler Diyarı'nın anahtarı bendedir. ¹⁹Bunun için gördüklerini kayda geçir. Şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. ²⁰Sağ elimde

*1:6 Mısır'dan Çıkış 3:14; 19:6; Mezmurlar 89:27; Yeşaya 55:4

†1:7 Daniel 7:13; Zekeriya 12:10

‡1:8 Mısır'dan Çıkış 3:14

¶1:15 Hezekiel 1:24; 43:2; Daniel 7:9,13

§1:17 Yeşaya 44:6; 48:12

gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrını söyleyeyim: Yedi kandillik yedi cemaattir. Yedi yıldız ise yedi cemaatin meleklidir.

İsa'dan Efes'teki cemaate

2 “Efes'teki cemaatin meleğine yaz: Ben İsa'yım. Sağ elimde yedi yıldız var, yedi altın kandilliğin ortasında yürürüm. Size tebliğim şudur: ²İşlediğiniz sâlih amellerin, çektiğiniz zahmetlerin ve sabrınızın farkındayım. Kötü insanlara tahammül edemediğinizi de biliyorum. Havari olmadıkları halde kendilerini havari diye tanıtanları imtihan ettiniz, yalanlarını ortaya çıkardınız. ³Evet, sebat ettiniz, ismim uğruna sıkıntılara katlandınız ve pes etmediniz.

⁴“Fakat sizden bir şikâyetim var: Bana duyduğunuz o ilk sevgiyi kaybettiniz. ⁵Bu duruma nasıl düştüğünüzü hatırlayın! Tövbe edin, başlangıçtaki sâlih amellerinizi yenileyin. Eğer tövbe etmezseniz, gelip kandilliğinizi yerinden kaldırıyorum. ⁶Her şeye rağmen tasvip ettiğim bir yanınız var: Nikolas yandaşlarının** yaptıklarından nefret ediyorsunuz; ben de nefret ederim. ⁷Kulağı olan, Mukaddes Ruh'un mümin cemaatlerine ne dediğini işitsin. Galip gelenlere Allah'ın cennetinde bulunan hayat ağacından†† yeme hakkını vereceğim.”

İsa'dan İzmir'deki cemaate

⁸“İzmir'deki cemaatin meleğine yaz: İlk ve Son Ben'im. Ölmüştüm, fakat şimdi yaşıyorum. Size tebliğim şudur: ⁹Çektiğiniz cefayı, yoksulluğunuzu

biliyorum. Aslında zenginsiniz! Kendilerine Yahudi diyenlerin iftiralara uğradığınızı da biliyorum. Fakat onlar gerçek Yahudi değiller. Allah'ın değil, Şeytan'ın havrasıdırlar.‡‡
¹⁰Başınıza gelecek sıkıntılardan korkmayın! Bakın, İblis içinizden bazılarını zindana atacaktır. Bu sizin imtihan edilmeniz için olacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa bana sadık kalın. O zaman sizi ebedî hayatla ödüllendireceğim. ¹¹Kulağı olan, Mukaddes Ruh'un mümin cemaatlerine ne dediğini işitsin. Galip gelenler ikinci ölümden, yani cehennemden hiçbir zarar görmeyecekler.”

İsa'dan Bergama'daki cemaate

¹²“Bergama'daki cemaatin meleğine yaz: Ben iki ağızlı keskin kılıcı sahibiyim. Size tebliğim şudur: ¹³Yaşadığımız yeri biliyorum. Orası Şeytan'ın hükmü altındadır. Yine de bana bağlı kalıyorsunuz. Sadık kulum ve şahidim Antipa, şehrinizde öldürüldü. Orası Şeytan'ın yaşadığı yerdir. Siz o vakit bile bana iman ettiğinizi inkâr etmediniz.

¹⁴“Fakat sizden birkaç şikâyetim var: Cemaatinizde sahte peygamber Balam'ın¶¶ telkinine uyanlar var. Balam, putperest kral Balak'a İsrailoğullarını nasıl yoldan saptıracağını öğretti. İsrailoğullarını putlara adanan kurban etlerinden yemeye ve fuhuş yapmaya ayarttı. ¹⁵Bunun gibi, sizin cemaatinizde de Nikolas yandaşlarının telkinine uyanlar var. ¹⁶Bunun için

**2:6 Nikolas yandaşları Yanlış şeyler vaaz eden ve cemaati saptıran bir tarikat. Bkz. a.15.

††2:7 **Hayat Ağacı:** Allah'ın cennette var ettiği, insanlara ebedî hayat sağlayan ağaç. Bkz. Yaratılış 2:9; 3:22 ve Vaiz 22:1-2.

‡‡2:9 Yeşaya 44:6; 48:12

¶¶2:14 **Balam:** Eski Ahit'te adı geçen ve Moav kralı Balak tarafından İsrail halkını lânetlemesi için tutulan sahte peygamber. Bkz. Çölde Sayım 22-24.

tövbe edin! Yoksa yanınıza tez gelir, onlarla savaşırm. Sözlerim kılıç gibi keskindir.

¹⁷“Kulağı olan, Mukaddes Ruh’un mümin cemaatlerine ne dediğini işitsin. Galip gelenlere saklı mandan^{§§} vereceğim. Onlara bir de beyaz taş vereceğim. Bu taşın üzerine yeni bir ad yazılmıştır. Taşı alandan başka hiç kimse bu adı bilemez.”

İsa’dan Tiyatira’daki cemaate

¹⁸“Tiyatira’daki* cemaatin meleğine yaz: Ben Allah’ın semavî Oğlu’yum. Gözlerim alev alev yanan ateşe, ayaklarım parlak tunca benzer. Size tebliğim şudur: ¹⁹Amellerinizi, sevginizi, imanınızı, hizmetinizi ve sabrınızı biliyorum. Son amellerinizin evvelkileri aştığını da biliyorum. ²⁰Fakat sizden bir şikâyetim var: Kendini peygamber diye tanıtan kadını hoş görüyorsunuz. O, putperest kraliçe İzebel’e† benziyor. Kullarımı yoldan saptırıyor, fuhuş yapmaya ve putlara adanan kurban etlerinden yemeye ayartıyor. ²¹Tövbe etmesi için ona mühlet verdim. Fakat o fahişeliğinden tövbe etmek istemiyor. ²²Bakın, onu yatağa düşüreceğim. Onunla yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım. ²³Takepçilerini ölümcül hastalıkla cezalandıracağım. O zaman bütün cemaatler bilecekler: Ben insanların bütün niyetlerini

ve fikirlerini tartarım. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim.‡

²⁴“Fakat siz öbür Tiyatiralılar bu kadının telkinine uymadınız, Şeytan’ın güya derin sırlarına kanmadınız. Size şunu söylüyorum: Omuzlarınıza başka bir yük koymuyorum. ²⁵Ancak ben gelinceye kadar bana bağlı kalın.

²⁶“Galip gelenleri, benim istediğim amelleri yapmaya sonuna kadar devam edenleri milletlere hâkim kılacağım. ²⁷Milletleri demir çomakla güdecek, çömlek gibi kırıp parçalayacaklar.¶ ²⁸Semavî Babam’dan aldığım yetkinin aynısını onlara vereceğim. Onlara sabah yıldızını da vereceğim. ²⁹Kulağı olan, Mukaddes Ruh’un mümin cemaatlerine ne dediğini işitsin.”

İsa’dan Sart’taki cemaate

3“Sart’taki§ cemaatin meleğine yaz: Ben Allah’ın yedi ruhuna ve yedi yıldızla sahibim. Size tebliğim şudur: Amellerinizi biliyorum. Ruhen yaşıyormuş gibi ad yapmışsınız, hâlbuki ölüsünüz. ²Uyanın! Geriye kalmış, ölmeye yüz tutmuş ne varsa güçlendirin. Çünkü amellerinizin Allah’ın huzurunda eksik olduğunu gördüm. ³Bunun için işitip kabul ettiğiniz hakikatleri hatırlayın. Bunları hayata geçirin, tövbe edin! Eğer uyanmazsanız, hırsız gibi beklemediğiniz bir anda geleceğim. Ne zaman geleceğimi hiç bilemeyeceksiniz.

⁴“Yine de Sart’ta, kendini günahla lekelememiş birkaç kişi var. Onlar benimle birlikte beyazlar içinde yürüyecek-

§§2:17 *man*: İsrail halkının çölde başıboş dolaştığı 40 yıl boyunca, Allah’ın onları doyurmak için gökten yağdırdığı özel yiyecek. Bkz. Mısır’dan Çıkış 16:4-36. Saklı man, mabette bir testide muhafaza edilmiş olan kısımdır.

*2:18 *Tiyatira*: Bugünkü Akhisar.

†2:20 *İzebel*: Geçmişte İsrailoğullarına krallık etmiş kötü kral Ahav’ın putperest karısı. Bkz. 2.Krallar 9:1-10:36.

‡2:23 Mezmurlar 7:9; 62:12; Yeremya 17:10.

¶2:27 Mezmurlar.2:8-9.

§3:1 *Sart*: Bugünkü Salihli’ye yakın bir şehirdi.

ler. Çünkü buna lâyıktırlar. ⁵Galip gelen herkes onlar gibi beyaz elbiseler giyecek. Onların isimlerini hayat kitabından silmeyeceğim. Semavî Babam'ın ve meleklerinin huzurunda onların isimlerini ikrar edeceğim.** ⁶Kulağı olan, Mukaddes Ruh'un mümin cemaatlerine ne dediğini işitsin.”

İsa'dan Filadelfya'daki cemaate

⁷“Filadelfya'daki†† cemaatin meleğine yaz: Mukaddes ve Hak olan Ben'im. Davud'un‡ anaharı bendedir. Açtığım kapıyı kimse kapayamaz, kapadığım kapıyı kimse açamaz. Size tebliğim şudur: ⁸Amellerinizi biliyorum. Bakın, önünüze hiç kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum. Zayıf olduğunuzu biliyorum. Fakat yine de sözüme uydunuz, bana ait olduğunuzu inkâr etmediniz.¶¶

⁹“Bazıları Yahudi olduklarını iddia ediyorlar. Hâlbuki onlar Yahudi değiller, yalan söylüyorlar. Aslında Şeytan'ın havrasındandırlar. Onları ayaklarınıza kapanmaya zorlayacağım. O zaman benim sizi sevdiğimi anlayacaklar.§§ ¹⁰Sözüme itaat ettiniz, sabrettiniz. Bu sebeple ben de sizi kurtaracağım. Gün gelecek bütün dünyayı sıkıntılarla imtihan edeceğim. Yeryüzünde yaşayanları sınayacağım, fakat sizi esirgeyeceğim.

¹¹“Tez geliyorum. Bana sadık kalın. Kavuşacağınız ödüllü kimse elinizden almasın.

¹²“Galip gelenleri Allahım'ın mabesinde birer sütun yapacağım. Böyleleri artık oradan hiç ayrılmayacaklar. Onların üzerine Allahım'ın adını ve Allahım'ın şehrinin adını yazacağım. O şehir, semadan Allahım'ın huzurundan incek olan Yeni Kudüs'tür.* Onların üzerine benim yeni adıma da yazacağım. ¹³Kulağı olan, Mukaddes Ruh'un mümin cemaatlerine ne dediğini işitsin.”

İsa'dan Laodikya'daki cemaate

¹⁴“Laodikya'daki† cemaatin meleğine yaz: Ben Âmin denilen, itimada lâyıkdürüst şahidim. Allah'ın yarattığı her şeyin kaynağı Ben'im. Size tebliğim şudur: ¹⁵Amellerinizi biliyorum. Ne soğuksunuz ne de sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydınız! ¹⁶Fakat ne sıcak ne de soğuksunuz, ılıksınız. Bu yüzden sizi ağızımdan kusacağım. ¹⁷Zenginim diyorsunuz. Refaha erdiğinizi, hiçbir şeye ihtiyacınız kalmadığını düşünüyorsunuz. Hâlbuki zavallı, acınacak halde, fakir, kör ve de çıplaksınız. Fakat bundan haberiniz yok. ¹⁸Size nasihatim şu: Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın satın alın. Giyinip mahrem yerlerinizi örtmek için beyaz elbiseler alın. Görebilmek için de gözlerinize sürecektir merhem alın.

¹⁹“Ben sevdiğilerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gelin, tövbe edin. ²⁰İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa,

**3:5 Mısır'dan Çıkış 32:32-33; Mezmurlar 69:28

††3:7 **Filadelfya:** Bugünkü Alaşehir.

‡3:7 **Davud:** Mukaddes Kitap'ta, Allah'ın seçtiği Mesih'in Kral Davud'un soyundan geleceği ve ebedî bir hükümlü kuracağı yazılıdır. Bu yüzden Davud'un soyundan gelen İsa Mesih, “Davud Oğlu” ismiyle de anılır.

¶¶3:8 Eyüp 12:14; Yeşaya 22:22

§§3:9 Yeşaya 43:4; 49:23; 60:14

*3:12 **Yeni Kudüs:** Allah'ın halkının ahirette Allah'la birlikte ebediyen yaşayacağı mekân. Ayrıca bkz. Yeşaya 62:2; 65:15

†3:14 **Laodikya:** Bugünkü Denizli'ye yakın bir şehirdi.

onun yanına gireceğim. Ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.

²¹ “Ben galip geldim, semavî Babam’ın tahtına O’nunla birlikte oturdum. Aynı şekilde galip gelen herkese benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim. ²² Kulağı olan, Mukaddes Ruh’un mümin cemaatlerine ne dediğini işitsin.”

Yuhanna semavî âlemi görüyor

4 Bundan sonra semada açılmış bir kapı gördüm. Daha önce benimle konuşan, borazana benzeyen sesi işittim. Bu ses bana şöyle dedi: “Buraya çık! Sana bundan sonra olması gereken olayları göstereceğim.” ² O vakit Allah’ın Ruhunu bana hâkim oldu. Semada bir taht ve üzerinde oturan birini gördüm. ³ Tahtta oturan, yeşim ve kırmızı akik taşına benziyordu. Zümrüde benzer bir gökkuşağı tahtın etrafını sarmıştı.

⁴ Tahtın etrafında yirmi dört taht daha vardı. Bu tahtlarda beyazlara bürünmüş yirmi dört ihtiyar^f oturuyordu. Başlarında altın taçlar vardı. ⁵ Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular ve gök gürültüsü gibi sesler geliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar, Allah’ın Mukaddes Ruhunun mükemmelliğini temsil eder. ⁶ Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın dört bir yanının orta yerinde birer mahlûk duruyordu. Mahlûkların önü ve arkası gözlerle kaplıydı. ⁷ İlk mahlûk aslana, ikincisi boğaya benziyordu. Üçüncü mahlûkun yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü mahlûk uçan kartala benziyordu.

⁸ Dört mahlûkun her birinin altışar kanadı vardı. Her yanları, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar:

“Mukaddes, mukaddes, mukaddestir, ezelden ebede kadar var olan kadir Rab Allah!”[§]

⁹ Mahlûklar tahtta oturan, ebetler ebedince var olan Allah’a hamt, hürmet ve şükran sunarlar. ¹⁰ Aynı anda yirmi dört ihtiyar tahtta oturan, ebetler ebedince var olan Allah’ın önünde yere kapanır, O’na secde ederler. Onlara ödül olarak verilmiş taçlarını tahtın önüne serip şöyle derler:

¹¹ “Rabbimiz ve Allahımız!

İzzete, hürmete ve kudrete lâıyk olan sensin.

Her şeyi sen yarattın.

Var olan her şey senin iradenle var oldu.”

Mühürlü tomar ve Kuzu

5 Allah’ın tahtta oturduğunu gördüm; sağ elinde bir tomar vardı. Tomarın iki yanı da yazılıydı. Yedi mühürle mühürlenmişti. ² Güçlü bir melek de gördüm. Melek yüksek sesle, “Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye lâıyk olan kim?” diye sordu. ³ Fakat ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında hiç kimse tomarı açamadı, içine bakamadı. ⁴ Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya lâıyk kimse bulunamadı. ⁵ Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana şöyle dedi: “Ağlama! İşte,

[‡]4:2 Hezekiel 1:26-28; 10:1

^f4:4 **İhtiyar:** Vahiy Bölümü’nde söz edilen bu yirmi dört ihtiyar, Eski Ahit ve Yeni Ahit (İncil) döneminde yaşamış olan büyük iman kahramanları olabilir. İsrail’in on iki aşiretinin önderleri ve İsa’nın on iki havarisi olmaları mümkündür. Veya Eski Ahit zamanında ibadet hizmetinden sorumlu yirmi dört rahip grubunu temsil eden, semada Allah’a sürekli olarak ibadet eden melekler olabilirler.

[§]4:8 Yeşaya 6:2-3; Hezekiel 1:5-10; 10:12,14

Yahuda aşiretinden olan Aslan** galip geldi. O, ağaç kütüğünden çıkan sürgün gibi, Davud'un soyundandır. Tomarı ve yedi mühürünü O açacak.”

⁶Sonra boğazlanmış gibi duran bir Kuzu†† gördüm. Tahtın etrafındaki dört mahlûkla ihtiyarların ortasında duruyordu. Kuzu'nun yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bu gözler Allah'ın bütün dünyaya gönderdiği Mukaddes Ruh'u temsil eder.

⁷Kuzu geldi, tomarı tahtta oturan Allah'ın sağ elinden aldı. ⁸Tomarı alınca dört mahlûkla yirmi dört ihtiyar Kuzu'nun önünde yere kapandılar. Her ihtiyarın elinde bir lir ve tütsüyle dolu bir altın tas vardı. Bu tütsü, müminlerin dualarını temsil eder. ⁹Yeni bir ilahi söylüyorlardı:

“Tomarı almaya, mühürlerini açmaya lâyıksın!

Çünkü boğazlandın,
kanının fidyesiyle her aşiretten, her dilden, her halktan,
her milletten insanları Allah'a kazandın.

¹⁰Onları Allahımız'ın Hükümranlığı'na katıp

O'na rahipler gibi hizmet etmekle vazifelendirdin.

Onlar dünya üzerinde hüküm sürecekler.”‡‡

¹¹Sonra tahtın, mahlûkların ve ihtiyarların etrafında çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi.

¹²Yüksek sesle şöyle diyorlardı:

“Kudret, servet, hikmet, kuvvet,
boğazlanmış Kuzu'ya aittir.

O hürmete, izzete ve hamda lâyıktır.”

¹³Gökteki, yeryüzündeki, yer altındaki ve denizlerdeki bütün canlıların,

bunlardaki bütün mahlûkların şöyle dediğini işittim:

“Hamt, hürmet, izzet ve kudret,
ebetler ebedince taht üzerinde oturan Allah'a ve Kuzu'ya aittir.”

¹⁴Dört mahlûk, “Âmin” dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp secde ettiler.

Kuzu tomarı açıyor

6 Sonra Kuzu'nun yedi mühürden ilkinin açtığını gördüm. Aynı anda dört mahlûktan birinin, “Gel!” dediğini işittim. Sesi gök gürültüsüne benziyordu. ²Bakınca beyaz bir at gördüm. Ata binenin elinde bir yay vardı; ona defne dallarından yapılmış bir taç verildi. Bir fatih olarak yola çıktı. Amacı başka yerleri de fethetmekti.

³Kuzu ikinci mührü açınca ikinci mahlûkun, “Gel!” dediğini işittim. ⁴Aynı anda kıvılcıkta başka bir at ortaya çıktı. Ata binene dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun neticesinde insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.

⁵Kuzu üçüncü mührü açınca üçüncü mahlûkun, “Gel!” dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Ata binenin elinde bir terazi vardı. ⁶Dört mahlûkun ortasında sanki bir ses işittim. Şöyle diyordu: “Bir ölçek buğday, üç ölçek arpa koca bir günün emeğine mal olacak. Fakat zeytinyağı ve şaraba zarar verme!”

⁷Kuzu dördüncü mührü açınca dördüncü mahlûkun, “Gel!” diyen sesini işittim. ⁸Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Ata binenin adı Ölüm'dü, Ölüler Diyarı onun peşi sıra geliyordu. Bunlara dünyanın dörtte birine hâkim

5:5 **Aslan: İsa Mesih'i temsil eden bir simgedir.

††5:6 **Kuzu:** İsa Mesih'i temsil eden bir simgedir. Eski Ahit zamanında günahları Allah katında affettirmek için kuzular boğazlanarak kurban edilirdi. İsa Mesih, bütün insanların günahlarını affettirmek için kendini kurban eden Allah Kuzusu'dur.

‡‡5:10 Mısır'dan Çıkış 19:6; Mezmurlar 33:3; 98:1; Yeşaya 53:7; Vaiz 1:6

olma gücü verildi. Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, dünyadaki vahşi hayvanlarla ölüm saçma yetkisi verildi.

⁹Kuzu beşinci mührü açtı. O vakit sunağın altında, Allah'ın kelâmı ve Allah'a şahitlik uğruna öldürülmüş olanların canlarını gördüm. ¹⁰Yüksek sesle feryat edip şöyle diyorlardı: "Ey Efendimiz! Mukaddes ve Hak olan sensin! Daha ne vakte kadar bekleyeceksin? Dünyada yaşayanları cezalandır, dökülen kanımızın öcünü al!"

¹¹Onların her birine beyaz bir kaftan verildi, kısa bir süre daha beklemeleri istendi. Mesih'e kulluk eden mümin kardeşlerinden bazıları kendileri gibi öldürülecekti. Onların sayısı tamamlanıncaya kadar beklemek zorundaydılar.

¹²Kuzu altıncı mührü açınca büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan kırmızısı oldu. ¹³İncir ağacı güçlü bir rüzgârla sallanınca ham incirlerini nasıl dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü. ¹⁴Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı.

¹⁵Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, iktidar sahipleri, köleler ve bütün hür adamlar mağaralara, dağlardaki kaya kovuklarına gizlendiler.

¹⁶Dağlara, kayalara şöyle seslendiler: "Üzerimize düşün! Tahtta oturan Allah'ın huzurundan ve Kuzu'nun gazabından bizi saklayın! ¹⁷Çünkü Onlar'ın gazabının muazzam günü geldi. Buna kim tahammül edebilir?"

Mühürlenlen 144,000 kişi

7 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar dünyanın dört rüzgârını zapt ediyorlardı. Karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine rüzgâr essin istemiyorlardı.[¶] ²Allah bu meleklerle karaya ve denize zarar verme yetkisini vermişti. Sonra gündeğusundan çıkıp gelen başka bir melek gördüm. Bu melek, ebedî Allah'ın mührünü taşıyordu. Dört meleğe yüksek sesle haykırarak şöyle dedi: ³"Biz Allahımız'ın kullarını alınlarından mühürleyeceğiz. O vakte kadar karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!"^{§§}

⁴Mühürlenlenlerin sayısını işittim. İsrailoğullarının bütün aşiretlerinden 144,000 kişi mühürlenmişti:

⁵Yahuda aşiretinden 12,000,

Ruben aşiretinden 12,000,

Gad aşiretinden 12,000,

⁶Aşer aşiretinden 12,000,

Naftali aşiretinden 12,000,

Manaşşe aşiretinden 12,000,

⁷Şimon aşiretinden 12,000,

Levi aşiretinden 12,000,

İssakar aşiretinden 12,000,

⁸Zevulun aşiretinden 12,000,

Yusuf aşiretinden 12,000,

Benyamin aşiretinden 12,000 kişi

mühürlenmişti.

Büyük kalabalık

⁹Bundan sonra büyük bir kalabalık gördüm. Hiç kimsenin sayamayacağı kadardı. Kalabalığın arasında her milletten, her aşiretten, her halktan, her dilden insan vardı. Tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyorlardı. Hepsi de beyaz kaftanlar giymişti, ellerinde hurma dal-

[¶]7:1 Yeremya 49:36; Daniel 7:2; Zekeriya 6:5

^{§§}7:3 Hezekiel 9:4,6

ları vardı. ¹⁰Yüksek sesle haykırarak şöyle diyorlardı:

“Kurtarış, yalnız tahtta oturan Allahımız’a ve Kuzu’ya mahsustur!”

¹¹Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört mahlûkun etrafında duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapandılar, Allah’a secde edip şöyle dediler:

¹²“Âmin! Hamt, izzet, hikmet, şükran, hürmet, kuvvet ve kudret ebetler ebedince Allahımız’a aittir! Âmin!”

¹³Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: “Beyaz kaftan giymiş bu kişiler kim, nereden geldiler?”

¹⁴“Sen bunu bilirsin efendim” dedim.

Bana dedi ki, “Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu’nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. ¹⁵Bunun için Allah’ın tahtı önünde duruyor, mabedinde gece gündüz O’na ibadet ediyorlar. Bundan böyle tahtta oturan Allah’ın himayesinde dirler. ¹⁶Artık acıkmayacak, artık susamayacaklar. Ne güneş onları çarpacek, ne de hiçbir kavurucu sıcak. ¹⁷Çünkü tahtın orta yerinde duran Kuzu onları güdecek, hayat veren suların pınarına götürecektir. Allah onların gözyaşlarını temelli silecek.”*

Yedinci mühür ve altın buhurluk

8 Kuzu yedinci mühürü açınca semada yarım saat kadar sessizlik oldu. ²Allah’ın huzurunda duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.

³Başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Elinde altın bir buhurluk vardı. Meleğe bol miktarda tütsü verilmişti. Tütsüyü tahtın önündeki altın sunakta, müminlerin dualarına katıp Allah’a takdim etti. ⁴Müminlerin

dualarıyla tütsünün dumanı, meleğin elinden Allah’ın huzuruna yükseldi. ⁵Sonra melek buhurluğu aldı, sunakta yanan korlarla doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlledi, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.†

Yedi borazan

⁶Yedi melek ellerindeki yedi borazanı üflemeğe hazırlandı.

⁷Birinci melek borazanını üfledi. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

⁸İkinci melek borazanını üfledi. Sanki alev alev yanan büyük bir dağ denizin içine atıldı. Denizin üçte biri kan oldu. ⁹Denizdeki canlıların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri helâk oldu.

¹⁰Üçüncü melek borazanını üfledi. Meşale gibi yanan büyük bir yıldız gökten düştü. Irmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine indi. ¹¹Bu yıldızın adı Pelin’dir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Bu zehirli sulardan içen birçok insan öldü.

¹²Dördüncü melek borazanını üfledi. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Bunun neticesinde ışıklarının üçte biri söndü. Gündüzün ve gecenin üçte biri ışsız kaldı.

¹³Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm, sesini işittim. Yüksek sesle şöyle diyordu: “Felâket! Felâket! Kalan üç melek borazanlarını üfledikten sonra yeryüzünde yaşayanlar felâkete uğrayacak!”

Birinci felâket

9 Beşinci melek borazanını üfledi. Gökten yere düşmüş bir yıldız

*7:17 Mezmurlar 23:1-2; Yeşaya 25:8; 49:10;

†8:5 Mısır’dan Çıkış 19:16; Levililer 16:12; Hezekiel 10:2

gördüm. Dipsiz derinliklere açılan Gayya kuyusunun[‡] anahtarı ona verildi. ²Kuyuyu açtığında büyük bir ocağın dumanına benzer bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı.

³Dumanın içinden çekirgeler çıkıp yeryüzüne yağdılar. Bunlara akreplerin ısırmasına benzer kuvvet verildi. ⁴Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki veya ağaca zarar vermemeleri söylendi. Sadece alınlarında Allah'ın mührünü taşımayan insanlara zarar vereceklerdi. ⁵Çekirgelere, bu insanları öldürme izni verilmemişti. Onlara ancak beş ay süreyle eziyet edebilirlerdi. Verdikleri ıstırap, akrebin insanı soktuğu zaman verdiği ıstırapa benziyordu. ⁶İnsanlar o günlerde ölmek isteyecek, fakat ölemeyecekler. Ölmeyi özleyecekler, fakat ölüm onlardan kaçacak.

⁷Çekirgeler savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzü gibiydi. ⁸Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu. ⁹Demir zırhı andıran göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi, akın akın savaşa giden çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu. ¹⁰Akrebininkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay ıstırap verecek kuvvete sahiptiler. ¹¹Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice adı Avaddon[¶], Grekçe adıyla Apolyon'dur.[§]

¹²Birinci felâket geçti, işte bundan sonra iki felâket daha geliyor.

İkinci felâket

¹³Altıncı melek borazanını üfledi. Allah'ın huzurunda altın bir sunak vardı. Bu sunağın dört köşesinde birer boynuz bulunuyordu. Boynuzlardan gelen sesi işittim. ¹⁴Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği çöz" dedi. ¹⁵Bu dört melek tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutuluyordu. İnsanların üçte birini öldürsünler diye serbest bırakıldılar. ¹⁶Atlı askerlerinin sayısını işittim. Sayıları iki yüz milyonu.

¹⁷Düşümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, mor yakut ve kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman ve kükürt fışkırıyordu. ¹⁸İnsanların üçte biri bunların ağzından fışkıran üç belâdan, yani ateş, duman ve kükürttten öldü. ¹⁹Atların kuvveti ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılana benzeyen kuyruklarının başıyla ıstırap verirler.

²⁰Bu belâlardan ölmeyip de sağ kalan insanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlara secde etmekten vazgeçemediler. Cinlere, göremeyen, işitemeyen, yürüemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara secde etmekten tövbe etmediler. ²¹Adam öldürmekten, büyü, zina, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

Melek ve küçük tomar

10 Sonra gökten inen kuvvetli başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu. ²Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını

[‡]9:1 *Gayya kuyusu*: Cehennemdeki dipsiz kuyu.

[¶]9:11 *Avaddon*: Ölüm veya kıyım anlamına gelir. Ölüler Diyarı'ndan söz etmek için kullanılır. Bkz. Eyüp 26:6 ve Mezmurlar 88:11.

[§]9:11 *Apolyon*: Yok edici anlamına gelir.

denize, sol ayağını karaya bastı. ³Aslan kükremesi gibi yüksek bir sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler.

⁴Yedi gök gürlemesi seslendiği vakit yazmak üzereydim. Fakat gökten bir ses işittim. Ses bana, “Yedi gök gürlemesinin söylediklerini yazma, mühürle!” dedi.

⁵Denizin ve karanın üzerinde duran meleğe baktım, sağ elini göğe kaldırmıştı. ⁶Göđu ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratan, ebetler ebedince var olan Allah'ın hakkı için ant içip şöyle dedi: “Artık mühlet olmayacak. ⁷Yedinci melek borazanını üflediği vakit, Allah'ın sır olan maksadı yerine gelecek. Nitekim Allah bunu, kulları olan peygamberlere müjdelemişti.”**

⁸Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: “Git, denizin ve karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al” dedi.

⁹Meleđin yanına gittim, küçük tomarı bana vermesini istedim. Melek, “Al, bunu ye!” dedi. “Ağzına bal gibi tatlı gelecek, fakat midende acılık yapacak.”

¹⁰Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzıma bal gibi tatlı geldi. Fakat onu yuttuğumda midem acılaştı.††

¹¹Bana şöyle dendi: “Yine birçok halk, millet, dil ve kral hakkında peygamberlik etmen gerek.”

Allah'ın iki şahidi

11 Bana baston uzunluğunda bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: “Git, Allah'ın mabedini ve sunağı ölç, orada ibadet edenleri say! ²Mabedin dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası Yahudi olmayanlara teslim edildi. Onlar mukaddes şehri kırk iki ay

süreyle ayak altında çiğneyecekler. ³İki şahidime kuvvet vereceğim. Çula bürünüp bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.”

⁴Bu şahitler yeryüzünün hâkimi olan Rab'bin huzurunda duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir. ⁵Bir kimse onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fıskırır ve düşmanlarını yiyip bitirir. Onlara zarar vermek isteyen herkes böyle öldürülmeye mahkûmdur. ⁶Bu şahitler, peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğu kapama yetkisine sahiptirler. Ayrıca suları kana çevirme ve yeryüzüne her türlü belâ getirme yetkileri vardır. Bunu kaç kez isterlerse yapabilirler.††

⁷Şahitlik vazifeleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. ⁸Cesetleri, temsilen Sodom ve Mısır diye anılan büyük şehrin ana caddesine serilecek. Çünkü onların Efendisi orada çarımına gerilmişti. ⁹Her halktan, aşiretten, dilden, milletten insanlar üç buçuk gün süreyle cesetlerini seyredecek. Cesetlerinin mezara konmasına izin vermeyecekler. ¹⁰Yeryüzünde yaşayan herkes onların bu haline sevinip bayram edecek, birbirlerine hediyeler gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti.

¹¹Fakat üç buçuk gün sonra iki peygamber tekrar ayağa kalktılar. Çünkü Allah onların içine hayat nefesini üfledi. Onları görenler dehşete düştü. ¹²İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, “Buraya çıkın!” dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde semaya yükseldiler.

**10:7 Yasanın Tekrarı 32:40; Daniel 12:7; Amos 3:7

††10:10 Hezekiel 2:8-3:3

††11:6 Mısır'dan Çıkış 7:17-19; 1.Samuel 4:8; 1.Krallar 17:1

¹³Tam o anda şiddetli bir deprem oldu, şehrin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Sağ kalanlar dehşete düşüp semadan hüküm süren Allah'a hamdetteler.

¹⁴İkinci felâket geçti. İşte, üçüncü felâket tez geliyor.

Üçüncü felâket

¹⁵Yedinci melek borazanını üfledi. Gökte yüksek sesler duyuldu. Şöyle diyorlardı:

“Dünyanın hâkimiyeti Efendimiz Allah'ın ve Mesihî'nin oldu.

O ebetler ebedince saltanat sürecektir.”^{¶¶}

¹⁶Sonra Allah'ın huzurunda tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandılar. Allah'a secde edip şöyle dediler:

¹⁷“Ey kadir Rab Allah!

Ezelden ebede kadar var olan sensin.

Sana şükrediyoruz,
çünkü büyük kudretini kuşanıp
Saltanat sürmeye başladın.

¹⁸Milletler gazaba gelmişlerdi, fakat şimdi senin gazabına uğradılar. Ölümlerden hesap sormak, kulların olan peygamberleri, müminleri, küçük olsun büyük olsun, sana hürmet edenleri ödüllendirmek ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi.”^{§§}

¹⁹Bundan sonra Allah'ın semada olan mabedi açıldı. Mabette O'nun Ahit Sandığı görüldü. O anda şimşekler çaktı, uğultular işitildi, gök gürlendi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

Kadın, bebek ve ejder

12 Gökte muazzam bir alâmet, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay onun ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.* ²Kadın hamileydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu.

³Sonra gökte başka bir alâmet görüldü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli kocaman bir ejderdi bu. Yedi başında yedi taç vardı. ⁴Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini süpürüp yeryüzüne attı. Sonra doğurmak üzere olan kadının önünde durdu. Kadın doğurur doğurmaz ejder çocuğu yutacaktır.

⁵Kadın bir oğul doğurdu. Bu çocuk bütün milletleri demir çomakla güdecek. Çocuk hemen alınıp Allah'ın huzuruna, Allah'ın tahtına götürüldü. ⁶Kadın ise çöle, Allah'ın hazırladığı yere kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün süreyle beslenecek.

⁷Semada savaş oldu. Baş melek Mikail'le melekleri ejderle savaştılar. Ejder kendi melekleriyle birlikte karşı koydu. ⁸Fakat direnemedi. Bunun için gökteki mevkilerini kaybettiler. ⁹İblis ya da Şeytan denen kocaman ejder, bütün dünyayı saptıran o eski yılan yeryüzüne atıldı. Peşinden giden melekler de onunla birlikte atıldılar.

¹⁰Bundan sonra gökte yüksek bir ses işittim. Şöyle diyordu:

“Allahımız'ın kurtarıcı, kudreti, hükümlerliği ve Mesihî'nin hâkimiyeti şimdi gerçekleşti.

^{¶¶}11:15 Mısır'dan Çıkış 15:18; Daniel 2:44; 7:14,27

^{§§}11:18 Mezmurlar 2:5; 110:5; 115:13

*12:1 kadın, ay, on iki yıldız : İsrail'in on iki kabilesiyle ilgili bir mecaz. Ayrıca bkz.Yaratılış 37:9

Çünkü mümin kardeşlerimizin suçlayıcısı, onları Allahımız'ın önünde gece gündüz suçlayan Şeytan aşağı atıldı.

¹¹ Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla ve ettikleri şahitlikle Şeytan'ı alt ettiler. Ölümü göze alacak kadar can sevgisinden vazgeçmişlerdi.

¹² Bunun için ey sema ve semada yaşayanlar, sevinin!

Vay halinize kara ve deniz! Çünkü İblis, vaktinin kısaldığını bilerek büyük bir öfkeyle üzerinize indi.”

¹³ Ejder yeryüzüne atıldığını görünce erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı. ¹⁴ Kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi. Kadın bu kanatlarla uçup çöldeki yerine kaçtı. Orada üç buçuk yıl beslenecek. Böylece ejderden kurtuldu.

¹⁵ Ejder, kadını selle süpürüp götürmek için ağzından ırmak gibi su akıttı. ¹⁶ Fakat yeryüzü kadına yardım etti. Ağzını açtı ve ejderin ağzından akıttığı ırmağı yuttu. ¹⁷ Bunun üzerine ejder kadına öfkelenildi. Kadının öbür çocuklarıyla savaşmaya gitti. Bunlar, Allah'ın emirlerini yerine getiren, İsa'ya şahitlik etmeye devam eden kişilerdir.

¹⁸ Ejder denizin kıyısında dikilip durdu.

Denizden çıkan canavar

13 Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. On boynuzunun üzerinde taçlar vardı. Başlarının üzerinde Allah'a küfür niteliğinin adlar yazılıydı. ² Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Fakat ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejder canavara kendi kuvvetini ve tahtını verdi. Onu büyük yetkiyle donattı.

³ Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Fakat bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın peşinden gitti. ⁴ İnsanlar canavara yetki veren ejdere secde ettiler. “Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşılabılır?” deyip canavara da secde ettiler.

⁵ Canavara, küstahça konuşan ve Allah'a küfürler savuran bir ağız verildi. Bu kuvveti kırk iki ay süreyle kullanmasına izin verildi. ⁶ Canavar, Allah'a küfretmek, O'nun adına ve meskenine, yani semada yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. ⁷ Allah'ın izniyle müminlerle savaşış onları mağlup etti. Canavara her aşirete, her halka, her dile, her millete hükmetme yetkisi verildi. ⁸ Müminler hariç, yeryüzünde yaşayan herkes ona secde edecek. Bunlar dünya kurulalı beri, adları boğazlanmış Kuzu'nun hayat kitabına kaydedilmemiş olanlardır. ⁹ Kulağı olan işitsin!

¹⁰ Esir düşecek olan esir düşecek.

Kılıçla öldürülecek olan kılıçla öldürülecek.†

Bu durumda müminler sabredip sadık kalmalıdır.

Yerden çıkan canavar

¹¹ Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı. Fakat ejder gibi ses çıkarıyordu. ¹² İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyordu. Yeryüzünü ve üzerinde yaşayan herkesi, ölümcül yarası iyileşen ilk canavara secde etmeye zorluyordu. ¹³ Büyük alâmetler gerçekleştiriyor, hatta insanların gözü önünde gökten ateş yağdırıyordu.

¹⁴ Allah'ın izniyle ilk canavarın adına gerçekleştirdiği alâmetler sayesinde yeryüzünde yaşayanları

†13:10 Yeremya 15:2; 43:11

baştan çıkardı. Onlara kılıç yarası alan, fakat sağ kalan ilk canavarın onuruna bir heykel yapmalarını emretti. ¹⁵ Allah'ın izniyle ilk canavarın heykeline üfleyp hayat verdi. Böylece heykel konuşabilecek ve kendisine secde etmeyen herkesin öldürülmesini emredebilecek. ¹⁶ Küçük büyük, zengin fakir, hür köle, herkesi sağ elinden ya da alnından damgalanmaya zorluyordu. ¹⁷ Bu damga, canavarın adı veya adını temsil eden sayıdır. Damgasız olanlar hiçbir şey satın alamaz ve de satamazdı.

¹⁸ Bu, hikmet gerektiren bir meseledir. Akıllı olan, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı bir insanı temsil eder. Canavara ait sayı 666'dır.

Kuzu'nun halkı yeni bir ezgi söylüyor

14 Sonra Kuzu'nun Siyon Dağı'nda[‡] durduğunu gördüm. O'nunla birlikte 144,000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve semavî Babası'nın adları yazılıydı.

² Gökten, gürül gürül akan suların sesine, kuvvetli gök gürlmesine benzeyen bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu.

³ Bu 144,000 kişi tahtın önünde, dört mahlûkun ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden kurtarılmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi.

⁴ Kadınlarla zina etmemiş, kirlenmemiş olanlar[¶] bunlardır. Bakir kişilerdir. Kuzu nereye giderse peşinden giderler. Allah'a ve Kuzu'ya ait olacakların ilki olmak üzere insanlar arasından kurtarılmışlardır.

⁵ Ağzlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Üç melek, üç tebliğ

⁶ Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her millete, her aşirete, her dile, her halka - ebedî kurtuluş müjdesini getiriyordu. ⁷ Yüksek sesle şöyle diyordu: "Allah'tan korkun! O'na izzet verin! Çünkü O'nun hesap soracağı saat geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana secde edin!"

⁸ Peşinden gelen ikinci bir melek şöyle dedi: "Yıkıldı! Büyük Babil şehri yıkıldı! Onun azgın fahişeliği, insanları sersemleten kuvvetli şarap gibiydi."[§]

⁹ Onları üçüncü bir melek takip etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "Bir kimse canavara ve heykeline secde ederse, alınına ya da eline canavarın damgasını vurdurursa, Allah'ın gazabını tadacaktır. ¹⁰ Allah'ın öfkesi, kuvvetli şarap gibidir. Allah, gazabının kâsesinde saf olarak hazırladığı şaraptan o kişiye içirecektir. Böylelerine mukaddes meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle eziyet edilecek."^{**} ¹¹ Çektikleri eziyetin dumanı ebetler ebedince tütecek. Canavara ve heykeline secde edip onun adının damgasını kabul edenler gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. ¹² Bu da, Allah'ın emirlerini yerine getiren, İsa'ya sadık kalan müminlerin sabretmesini gerektirir."¹³ Semadan bir ses işittim. Şöyle diyordu: "Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!"

Ruh, "Evet" diyor, "Artık zahmet içinde emek vermeyecekler. Rahata

[‡]14:1 **Siyon Dağı:** Kudüs şehrinin diğer bir adı. Burada, Allah'ın halkının Allah'la birlikte yaşayacağı ebedî mekanı ifade etmektedir.

[¶]14:4 Eski Ahit'te Allah'a ortak koşanlar ruhani bakımdan zina etmekle suçlanır.

[§]14:8 Yeşaya 21:9; Yeremya 21:9; Vaiz v18:2

^{**}14:10 Yaratılış 19:24; Yeşaya 51:17; Hezekiel 38:27

kavuşacaklar. Çünkü amellerinin ödülünü alacaklar.”

Yeryüzünün hasadı biçiliyor

¹⁴ Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde insana benzer biri oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. ¹⁵ Mabetten çıkan başka bir melek, bulutun üzerinde oturan Mesih'e yüksek sesle haykırdı: "Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ürünü artık olgunlaştı." ¹⁶ Bulutun üzerinde oturan Mesih, orağını yerin üzerine salladı, yerin ürünü biçildi.

¹⁷ Semavî mabetten başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı. ¹⁸ Ateşe hükmeden başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, "Keskin orağını uzat!" dedi. "Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı." ¹⁹ Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü topladı ve Allah'ın öfkesinin büyük cenderesine attı. ²⁰ Şehrin dışında sıkılan cendereden kan aktı. Kan, 300 kilometre kadar yayılıp atların gemlerine kadar yükseldi.††

Yedi melek ve son yedi belâ

15 Gökte başka bir âlâmet gördüm. Muazzam, hayret verici bir âlâmetti. Son yedi belâyı taşıyan yedi melek vardı. Bunlar son belâlardı, çünkü Allah'ın öfkesi bu belâlarla tamamlanıyordu.

² Ateşle karışık sanki camdan bir deniz gördüm. Canavara, heykeline ve adını temsil eden sayıya galip gelenler bu camdan denizin üzerinde durmuşlardı. Elllerinde Allah'ın verdiği lirler vardı. ³ Allah'ın kulu olan Musa'nın ve Kuzu'nun ezigisini söylüyorlardı:

"Kadir Rab Allah, Senin işlerin muazzam ve hayret vericidir.

Ey milletlerin Hâkimi,

Senin yolların doğru ve adildir.

⁴ Senden kim korkmaz,

ismini kim ululamaz, ya Rab?

Çünkü mukaddes olan yalnız sensin.

Bütün milletler gelip sana secde edecekler.

Çünkü adaletle hüküm verdiğini gösterdin."‡‡

⁵ Bundan sonra Şahitlik Çadırı'nın, yani semavî mabedin açıldığını gördüm. ⁶ Yedi belâyı taşıyan yedi melek mabetten çıktılar. Temiz, parlak keten elbiseler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarmışlardı. ⁷ Dört mahlûktan biri yedi meleğe yedi altın tas verdi. Taslar ebetler ebedince var olan Allah'ın öfkesiyle doluydu. ⁸ Mabet, Allah'ın ihtişamından ve kudretinden dolayı dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belâsı sona erene kadar kimse mabede giremedi.

Allah'ın öfkesiyle dolu yedi tas

16 Mabetten yükselen gür bir ses işittim. Ses yedi meleğe şöyle dedi: "Gidin, Allah'ın öfkesiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!"

² Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın damgasını taşıyıp heykeline secde edenlerin üzerinde ıstırap veren iğrenç yaralar oluştu.

³ İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü.

⁴ Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü.

⁵ Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim:

††14:20 Yeşaya 6:3; Ağıtlar 1:15; Vaiz 19:15

‡‡15:4 Mısır'dan Çıkış 15:1; Mezmurlar 86:9; Yeremya 10:7

“Ey ezelden beri var olan mukaddes Allah!

Bu hükümlerinde adilsin.

⁶Zalimler müminlerin ve peygamberlerin kanını döktüler.

Sen de onlara içmeleri için kan verdin. Bunu hak ettiler.”

⁷Sunaktan bir ses işittim. Şöyle diyordu: “Evet, kadir Rab Allah, hükümlerin doğru ve adildir.”

⁸Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Allah’ın izniyle güneş insanları yakmaya başladı. ⁹İnsanlar güneşin korkunç hararetiyle kavruıldular. Fakat tövbe edip bu belâlara hükmeden Allah’a izzet vereceklerine, küfrettiler.

¹⁰Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın hükümlerini karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırıyorlar. ¹¹Istırapları ve yaraları yüzünden semadan hüküm süren Allah’a küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.

¹²Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı’na boşalttı. Irmağın suları kurudu. Böylece gündoğusundan gelen krallara yol açıldı. ¹³Bundan sonra ejderin ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzeyen üç şeytanî ruhun çıktığını gördüm. ¹⁴Bunlar mucizevî alâmetler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Kadir Allah’ın büyük hesap gününde kopacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.

¹⁵İsa Mesih diyor ki: “İşte hırsız gibi, aniden geleceğim! Soyunup yatmayan, uyanık duran kişiye ne mutlu! Çünkü böyleleri çıplak dolaşmayacak ve mahrem yerlerini teşhir etmeyecekler.”

¹⁶Sonra üç şeytanî ruh, kralları İbrance Armagedon denen yere topladılar.

¹⁷Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Mabetteki tahttan yükselen

gür bir ses, “Tamamlandı!” dedi. ¹⁸O vakit şimşekler çaktı, uğultular işitildi, gök gürlendi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı. ¹⁹Büyük şehir Babil üç bölündü. Milletlerin şehirleri de yerle bir oldu. Allah büyük Babil’i cezalandırmayı ihmal etmedi. Allah’ın şiddetli gazabı kuvvetli şarap gibidir. Bu şarapla dolu kâseden Babil’e içirdi. ²⁰Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu. ²¹İnsanların üzerine gökten iri dolu yağdı. Her bir dolu tanesi yaklaşık kırk kilo ağırlığındaydı. Dolu belâsı öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Allah’a küfrettiler.

Kırmızı canavar ve sırtındaki kadın

17 Yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. Bana şöyle dedi: “Gel! Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin uğrayacağı cezayı göstereyim. ²Dünya kralları onunla zina ettiler. Onun fahişeliği kuvvetli şarap gibidir. Yeryüzünde yaşayanlar onun şarabıyla sarhoş oldular.”

³Sonra melek beni Mukaddes Ruh’un hâkimiyetinde çöle götürdü. Orada, kırmızı bir canavarın sırtına oturmuş bir kadın gördüm. Canavar yedi başlı, on boynuzluydu. Üzeri Allah’a küfür niteliğinde adlarla kaplıydı. ⁴Kadın mor ve al renkli elbiselere bürünmüş, altınlarla, değerli taşlarla, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fahişeliğinin çirkeflilikleriyle dolu altın bir kâse vardı.[¶] ⁵Alnına şu esrarlı isim yazılmıştı: Büyük Babil, dünya fahişelerinin ve iğrençliklerinin anası.

⁶Kadının sarhoş olduğunu gördüm. Müminlerin kanıyla, İsa’ya şahitlik edenlerin kanıyla sarhoş olmuştu. Kadını görünce büyük bir hayrete

[¶]17:4 Yeremya 51:7

düştüm. ⁷Melek bana şöyle dedi: “Neden şaştın? Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım. ⁸Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, fakat şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve helâk olmaya gidecek. Yeryüzünde yaşayıp dünya kurulu adları hayat kitabına kaydedilmemiş olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, fakat yine gelecek.

⁹“Bunu anlamak için hikmet sahibi olmak gerekir. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır. ¹⁰Bunların beşi öldü, biri iktidarda, ötekiyse henüz gelmedi. Gelince kısa bir süre kalması gerek. ¹¹Bir zamanlar yaşamış, fakat şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedi kraldan biridir ve helâk olacaktır.

¹²“Gördüğün on boynuz henüz saltanat sürmemiş on kraldır. Canavarla birlikte bir saat hüküm sürmek için yetki alacaklar. ¹³Bunların düşünceleri birdir; iktidarı ve yetkilerini canavara verecekler. ¹⁴Kuzu’yla savaşıacaklar, fakat Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, efendilerin Efendisi, kralların Kralı’dır. O’na refakat edenler de çağırılmış, seçilmiş ve O’na sadık kalmış kişilerdir.”

¹⁵Sonra melek bana şöyle dedi: “Şu gördüğün sular - fahişenin kenarında oturduğu sular - halklar, cemiyetler, milletler ve dillerdir. ¹⁶Gördüğün canavarla on boynuz, fahişeden nefret edecekler. Onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar. ¹⁷Çünkü Allah, maksadını yerine getirme niyetini onların yüreğine koymuş-

tur. Saltanatlarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler. Bu durum Allah’ın sözleri yerine gelinceye kadar devam edecektir. ¹⁸Gördüğün kadın, dünya krallarına hükmeden büyük şehirdir.”

Babil helâk ediliyor

18 Bundan sonra başka bir meleğin semadan indiğini gördüm. Bu melek büyük yetkiye sahipti. Yeryüzü onun ihtişamıyla aydınlandı. ²Melek gur bir sesle şöyle haykırdı:

“Yıkıldı! Büyük Babil şehri yıkıldı! Cinlerin barınağı, her kötü ruhun uğrağı, her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı oldu.

³Onun azgın fahişeliği kuvvetli şarap gibidir.^{§§}

Bütün milletler o şaraptan içtiler. Dünya kralları onunla zina ettiler. Dünya tüccarları onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.”*

⁴Semadan başka bir ses işittim. Şöyle diyordu:

“Ey halkım! Babil’den çık! Aksi halde onun günahlarına ortak olursun,

Uğradığı belâlara sen de uğrarsın.[†]

⁵Çünkü üst üste yığılan günahları göğesi erişti,

Allah onun suçlarını unutmadı.

⁶Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin,

Yaptıklarının iki katını ödetin.

Hazırladığı kâsedeki içkinin iki katını hazırlayıp ona içirin.

⁷Kendini ne kadar yüceltip sefahate verdiyse,

O kadar ıstırap ve keder verin ona.

Çünkü içinden diyor ki,

‘Dul değilim, tahtında oturan bir kralıçeyim,

§§18:3 Yeşaya 13:19-21; Yer.51:39

*18:3 Yeşaya 23:17; Yeremya 51:7

†18:4 Yeşaya 48:20; Yeremya 50:8; 51:6,45

Asla yas tutmayacağım!

⁸ Bu yüzden başına gelecek belâlar -
Ölüm, yas ve kıtlık - bir gün içinde
gelecek.

Ateş onu yiyip bitirecek.

Çünkü onu cezalandıran Rab Allah ceb-
bardır.”[‡]

⁹ “Onunla zina yapan ve sefahat süren
dünya kralları, onu yakan ateşin du-
manını görecekler. O vakit onun için
ağlayıp dövünecekler. ¹⁰ Çektiği ıstırap-
tan dehşete düşecekler. Bu sebeple uza-
ktan bakıp şöyle diyecekler:

‘Vay başına koca şehir,

Vay başına güçlü şehir Babil!

Cezanı bir saat içinde buldun.”[¶]

¹¹ “Dünya tüccarları onun için ağlayıp
yas tutuyor. Çünkü mallarını satın ala-
cak kimse kalmadı. ¹² Altını, gümüşü,
değerli taşları, incileri, ince keteni,
ipeği, mor ve al kumaşları, her çeşit
kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her
çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç,
demir ve mermerden yapılmış her çeşit
malı, ¹³ tarçın ve kakule, tütsü, güzel
kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı,
ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları,
atları, atlı arabaları ve köleleri, esirleri
satın alacak kimse yok artık. Diyecekler
ki,

¹⁴ ‘Canının çektiği meyveler elinden
gitti.

Bütün değerli ve göz alıcı malların yok
oldu.

İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.’

¹⁵ Babil’de bu malları satarak zengin-
leşen tüccarlar, şehrin çektiği ıstırap-
tan dehşete düşecekler. Uzaktan bakıp

ağlayacak, yas tutacaklar. ¹⁶ Diyecekler
ki,

‘Vay başına, vay! İnce keten,
mor ve al renkli kumaş kuşanmış,
altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş
koca şehir!

¹⁷ Onca büyük zenginlik bir saat içinde
yok oldu.’

“Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar,
denizde çalışanların hepsi uzaktan bak-
tılar. ¹⁸ Babil’i yakan ateşin dumanını
görünce, ‘Koca şehir gibisi var mı?’ diye
feryat ettiler. ¹⁹ Başlarına toprak dök-
tüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler:

‘Vay başına koca şehir, vay!

Denizde gemileri olanların hepsi
onun sayesinde, onun değerli mallarıyla

zengin olmuşlardı.

Şehir bir saat içinde viraneye döndü.”[§]

²⁰ Ey sema, müminler, resuller,
peygamberler!

Babil’in başına gelenlere sevinin!

Çünkü Allah onu cezalandırıp öcünüzü
aldı.”^{¶¶}

²¹ Sonra güçlü bir melek değirmen
taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp
denize attı. Ve şöyle dedi:

“Koca şehir Babil de işte böyle şiddetle
atılacak

ve bir daha görülmeyecek.”^{††}

²² Artık sende lir çalanların, ezgi
okuyanların,

kaval ve borazan çalanların sesi hiç
işitilmeyecek.

Artık sende hiçbir el sanatının ustası
bulunmayacak.

Senden artık değirmen sesi duyulmayaca-
k.”^{‡‡}

[‡]18:8 Yeşaya 47:7-9

[¶]18:10 Hezekiel 26:16-18

[§]18:19 Yeşaya 23.14; Hezekiel 27:26-34

^{**}18:20 Yasanın Tekrarı 32:43; Yeremya 51:48

^{††}18:21 Yeremya 51:63-64

^{‡‡}18:22 Yeşaya 24:8; Hezekiel 26:13

²³ Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak.
 Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak.
 Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi.
 Bütün milletler senin büyüçülüğünle yoldan sapmıştı.^{¶¶}
²⁴ Peygamberlerin, müminlerin ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı sende bulundu.”^{§§}

Semada sevinç

19 Bundan sonra semada büyük bir kalabalığın sesine benzer yüksek bir ses işittim. Şöyle diyorlardı: “Rab’be hamdolsun!
 Kurtarış, izzet ve kudret Allahımız’dır.
² Çünkü O’nun hükümleri doğru ve adildir.
 Büyük fahişe yeryüzünü zinasıyla kirlletmişti.
 Allahımız fahişeye cezasını verdi,
 Kullarının kanının öcünü ondan aldı.”*

³ Sonra yine dediler:

“Rab’be hamdolsun!
 Fahişenin yanan cesedinin dumanı ebetler ebedince tütecek.”†
⁴ Yirmi dört ihtiyar ve dört mahlûk yere kapandılar. “Âmin! Rab’be hamdolsun!” deyip tahtta oturan Allah’a secde ettiler.

⁵ Sonra tahttan bir ses yükseldi: “Ey Allahımız’ın bütün kulları! Küçük büyük, O’ndan korkan hepiniz, O’na hamediniz!”‡

⁶ Sonra büyük bir kalabalığın sesine benzer sesler işittim. Gürül gürül akan

suların, güçlü gök gürlemelerinin sesi gibiydi. Şöyle diyorlardı:

“Rab’be hamdolsun!
 Çünkü kadir Rab Allahımız hüküm sürüyor.”¶

⁷ Sevinelim, coşalım! O’na izzet verelim!
 Çünkü Kuzu’nun düğünü başladı, gelini hazırlandı.

⁸ Allah’ın izniyle temiz, parlak, ince keten elbiseler giydi.”

İnce keten elbise, müminlerin sâlih amellerini temsil eder.

⁹ Sonra melek bana, “Yaz!” dedi. “Ne mutlu Kuzu’nun düğün şölenine davet edilenlere!” Ardından ekledi: “Bunlar Allah’ın sözleridir. Bu sözler hakikattir.”

¹⁰ Meleğe secde etmek için ayaklarına kapandım. Fakat melek, “Sakin yapma!” dedi. “Ben de aynı senin ve İsa’ya şahitlik etmeye devam eden mümin kardeşlerin gibi, Allah’ın bir kuluyum. Asıl secde etmen gereken, Allah’tır! Çünkü İsa’ya şahitlik etmek, peygamberlik ruhunun özüdür.”

Beyaz atın süvarisi

¹¹ Bundan sonra göğün açıldığını gördüm. Orada beyaz bir at duruyordu. Ata binmiş olanın adı Sadık ve Hak’tır. Adaletle yargılar, savaştır. ¹² Gözleri alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde, kendisinden başka kimsenin bilmediği bir isim yazılıdır. ¹³ Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Allah’ın Kelâmı adıyla anılır. ¹⁴ Semavî ordular beyaz atlara binmiş, O’nun peşinden gidiyorlardı. Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüşlerdi. ¹⁵ Ata binmiş Olan’ın ağzında keskin

¶¶18:23 Yeremya 7:34; 16:9; 25:10

§§18:24 Yeremya 51:49

*19:2 Yasanın Tekrarı 32:43; 2.Krallar 9:7

†19:3 Yeşaya 34:10

‡19:5 Mezmurlar 115:13

¶19:6 Mezmurlar 93:1; 97:1; 99:1; Hezekiel 1:24

bir kılıç vardı. Milletlere bu kılıçla vuracaktı. Kendisi onları demir çomakla güdecek. Kadir Allah'ın şiddetli gazabının şarabını üreten cendereyi sıkacak. ¹⁶Kaftanın ve kalçasının üzerinde şu unvan yazılıydı: "Kralların Kralı ve Efendilerin Efendisi."

¹⁷Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırıyor: ¹⁸"Kralların, komutanların, iktidar sahiplerinin, atlarla süvarilerin, hür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Allah'ın büyük şölenine gelin!"

¹⁹Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını gördüm. Ata binmiş Olan'la ve O'nun ordusuyla savaşmak üzere toplanmışlardı. ²⁰Canavarla onun önünde mucizevî âlâmetler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın damgasını taşıyan ve heykeline secde eden insanları bu âlâmetlerle saptırmıştı. İkiisi de kükürtle yanan ateş gölüne, yani cehenneme diri diri atıldı. ²¹Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyile doydu.

İsa Mesih'in bin yıllık saltanatu

20 Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. ²Melek, ejderi - İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı - yakalayıp bin yıl için zincire vurdu. ³Bin yıl tamamlanınca caya kadar milletleri bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişini mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra ejderin kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.

⁴Bazı tahtlar ve bunlarda oturanları gördüm. Onlara hâkimlik etme yetkisi verilmişti. İsa'ya şahitlik ve Allah'ın kelâmı uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline secde etmemiş, alınlarında ve ellerinde onun damgasını taşımamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl saltanat sürdüler. ⁵İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. ⁶İlk dirilişe ortak olanlar mutlu ve mukaddestir. İkinci ölümün, yani cehennemin bunların üzerinde hiçbir etkisi yoktur. Onlar Allah'ın ve Mesih'in rahipleri olacak, O'nunla birlikte bin yıl saltanat sürecekler.

Şeytan cezalandırılıyor

⁷Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. ⁸Yeryüzünün dört bucağındaki milletleri - Gog'la Magog'u^{††}- saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çok olacak.

⁹Yeryüzünün dört bir yanından gelip müminlerin ordugâhını ve Allah'ın sevdiği şehri kuşattılar. Fakat gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti. ¹⁰Onları saptıran İblis, canavarla sahte peygamberin de atıldığı ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, ebetler ebedince eziyet çekeceklerdir.

Mahşer Günü

¹¹Sonra büyük, beyaz bir taht gördüm. Tahtta Oturan'ı da gördüm. Yerle gök O'nun önünden kaçtılar, yok olup gittiler. ¹²Tahtın önünde duran küçük büyük, bütün ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Hayat kitabı

§20:2 Yaratılış 3:1

**20:4 Daniel 7:9,22

††20:8 Gog'la Magog: Yecüc'le Mecüc diye de bilinir.

denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak amellerine göre yargılandı.^{‡‡}

¹³Deniz kendisinde olan ölüleri teslim etti. Ölüm ve Ölüler Diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri amellerine göre yargılandı. ¹⁴Sonra Ölüm ve Ölüler Diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. ¹⁵Adı hayat kitabına kaydedilmemiş olanlar ateş gölüne atıldı.

Yeni gök ve yeni dünya

21 Bundan sonra yeni bir gök ve yeni bir dünya gördüm. Çünkü önceki gökle dünya ortadan kalkmıştı. Artık deniz de yoktu.^{¶¶} ²Mukaddes şehrin, yeni Kudüs'ün semadan, Allah'ın huzurundan indiğini gördüm. Güvey için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi.

³Tahttan yükselen gür bir ses işittim. Ses şöyle dedi: "İşte, Allah'ın meskeni insanların arasındadır. Allah onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar. Allah'ın kendisi de onların arasında bulunacak. ⁴Onların göz yaşlarını temelli silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne figan, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı."

⁵Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeni yapıyorum" dedi. Sonra, "Yaz!" diye ekledi, "Çünkü bu sözler emin ve doğrudur." ⁶Bana ayrıca, "Her şey tamamlandı!" dedi, "Alfa ve Omega, yani her şeyi başlatan ve bitiren Ben'im. Susayan herkese, hayat suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim.^{§§} ⁷Galip gelenler her şeyi miras alacaklar. Ben onların Allahı olacağım, on-

lar da evlâtlarım olacaklar. ⁸Fakat korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, zina eden, büyüci, putperest ve bütün yalancılardan yeri, kükürtle yanan ateş gölü olacaktır. İkinci ölüm budur."

⁹Son yedi belâyla dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. "Gel!" dedi, "Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim." ¹⁰Sonra melek beni Mukaddes Ruh'un etkisi altına aldı; büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana semadan, Allah'ın huzurundan inen şehri gösterdi. ¹¹Bu mukaddes şehir, Allah'ın ihtişamıyla ışıldayan semavî Kudüs'tür. Şehrin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyor. ¹²Şehrin kalın ve yüksek surları, on iki kapısı var. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğullarının on iki aşiretinin adları yazılmıştı. ¹³Doğuda, kuzeyde, güneyde ve batıda üçer kapı vardı. ¹⁴Şehrin etrafındaki surların on iki temel taşı bulunuyor. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki havarisinin adları yazılıdır.

¹⁵Benimle konuşan meleğin elinde altın bir ölçü kamışı vardı. Bu kamış şehri, kapılarını ve surlarını ölçmeye yarıyordu. ¹⁶Şehir kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek şehri kamışla ölçtü. Her bir yanı 12,000 ok atımı^{*} geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. ¹⁷Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı.[†] ¹⁸Surlar yeşimden yapılmıştı. Şehir ise cam gibi billur saf altındandı.

¹⁹Şehir surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi lacivert taşı,

‡‡20:12 Daniel 7:9-10

¶¶21:1 Yeşaya 65:17; 66:22

§§21:6 Yeşaya 51:1

*21:16 12,000 ok atımı Yaklaşık 2200 kilometre.

†21:17 144 arşın Yaklaşık 75 metre.

üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, ²⁰beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gök yakut, on ikincisi ametistti. ²¹On iki kapı on iki inciydi; kapıların hepsi inciden yapılmıştı. Şehrin ana caddesi cam gibi billur saf altındandı.

²²Şehirde mabet görmedim. Çünkü kadir Rab Allah ve Kuzu, şehrin mabeditidir. ²³Şehrin aydınlanmak için güneşe veya aya ihtiyacı yoktur. Çünkü Allah'ın ihtişamı onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çirasıdır.‡

²⁴Milletler şehrin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler. ²⁵Şehrin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. ²⁶Milletlerin ihtişamı ve zenginliği oraya getirilecek. ²⁷Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ameller işleyen ve yalan söyleyen hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun hayat kitabında kayıtlı olanlar girecek.†

22 Melek bana Allah'ın ve Kuzu'nun tahtından çıkan hayat suyu ırmağını gösterdi. Irmak billur gibi berraktı. ²Şehrin ana caddesinin ortasından akıyordu. Irmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren hayat ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları milletlere şifa vermeye yarar.§

³Artık Allah'ın haram dediği hiçbir şey kalmayacak. Allah'ın ve Kuzu'nun tahtı şehrin içinde olacak. Allah'ın kulları O'na ibadet edecekler.

⁴O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. ⁵Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da ihtiyaçları olmayacak. Çünkü Rab Allah onlara ışık olacak ve onlar ebetler ebedince saltanat sürecekler.**

⁶Melek bana şöyle dedi: "Bu sözler emin ve doğrudur. Peygamberlerin ruhlarına ilham veren Rab Allah, yakın vakitte olması gereken olayları kullarına beyan etsin diye meleğini gönderdi."

İsa Mesih tez geliyor

⁷İsa Mesih diyor ki, "İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!"

⁸Bunları işiten ve gören ben Yuhanna'yım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe secde etmek için ayaklarına kapandım. ⁹Fakat o bana, "Sakın yapma!" dedi, "Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi, Allah'ın bir kuluyum. Allah'a secde et!"

¹⁰Sonra bana, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme" dedi, "Çünkü beklenen zaman yakındır. ¹¹Zalim yine zulmetsin. Günahla kirlenen günah işlemeye devam etsin. Sâlih kişi, sâlih amellerini sürdürsün. Kendini Allah'a vakfeden, vakfetmeye devam etsin."††

¹²İsa Mesih diyor ki, "İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim. ¹³Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, her şeyi başlatan ve bitiren Ben'im.‡‡

‡21:23 Yeşaya 60:19-20

†21:27 Yeşaya 52:1

§22:2 Yaratılış 2:9

**22:5 Yeşaya 60:19; Daniel 7:18

††22:11 Daniel 12:10

‡‡22:13 Vaiz 1:8

¹⁴“Kaftanlarını yıkayıp temizlemiş olanlara[¶] ne mutlu! Onlar hayat ağacından yemeye hak kazanır, kapılardan geçip kutsal şehre girer.
¹⁵Köpekçe davrananlar, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar.

¹⁶“Ben İsa, cemaatlerimle ilgili bu tebliği sizlere iletisin diye meleğimi gönderdim. Ağaç kütüğünden çıkan sürgün gibi, Davud’un soyundan gelen Ben’im. Parlak sabah yıldızı Ben’im.”§§

¹⁷Ruh ve Gelin*, “Gel!” diyorlar. İşiten, “Gel!” desin. Susayan gelsin. Dileyen, hayat suyundan karşılıksız alsın.

¹⁸Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Allah da bu kitapta yazılı belâları ona katacaktır.
¹⁹Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Allah da onu bu kitapta yazılı hayat ağacından ve mukaddes şehirden mahrum bırakacaktır.†

²⁰Bunlara şahitlik eden İsa Mesih, “Evet, tez geliyorum!” diyor. Âmin! Gel ya Rab İsa!

²¹Rab İsa’nın lütfu herkesin üzerinde olsun!

¶**22:14 Kaftanlarını yıkayıp temizlemiş olanlar:** İsa’ya iman eden ve O’nun kanı sayesinde günahlarından arınan kişileri ifade eder. Bkz. Vaiz 5:9; 7:14; İbraniler 9:14; 10:14-22; Havarilerin Faaliyetleri 22:16; 1Yu.1:7.

§§**22:16** Yeşaya 11:1,10

***22:17 Gelin:** İsa Mesih’in cemaatini ifade eden bir mecazdır.

†**22:19** Yasanın Tekrarı 4:2; 12:32